

ראה דיונים, נתונים סטטיסטיים ופרופילי מחברים עבור פרסום זה בכתובת:
<https://www.researchgate.net/publication/376353096>.

מדעי הפרווה: עשור של מחקר פסיכולוגי על הפנדום הפרוותי.

ספר · דצמבר 2023.

ציטוטים.

0.

קורא.

25,141.

5 מחברים, כולל:

קורטני פלנטה.

אוניברסיטת בישופ 121 פרסומים 1,299 ציטוטים.

ראה פרופיל.

סטיבן רייזן.

Texas A&M University-Commerce 199 פרסומים 3,741 ציטוטים.

ראה פרופיל.

שרון רוברטס.

אוניברסיטת ווטרלו 89 פרסומים 1,094 ציטוטים.

ראה פרופיל.

כל התוכן העוקב אחר דף זה הועלה על ידי Stephen Reysen ב-62 בדצמבר 2023.

המשתמש ביקש שיפור של הקובץ שהורד.

מדעי הפרווה.

עשור של מחקר פסיכולוגי על הפנדום הפרוותי.

מדעי הפרווה.

עשור של מחקר פסיכולוגי על הפנדום הפרוותי.

נערך על ידי.

קורטני נ. פלנטה.

אוניברסיטת הבישופ.

סטיבן רייזן.

אוניברסיטת טקסס A&M מסחר.

קמיל אדמס.

אוניברסיטת קלגרי.

שרון אי רוברטס.

מכללת אוניברסיטת רניסון, אוניברסיטת וטרלו.

קתלין סי גרבאסי.

המכללה הקהילתית של מחוז ניאגרה.

פרויקט מחקר אנתרופומורפי בינלאומי מסחר, טקסס, ארה"ב.

ISBN-13: 978-0-9976288-3-8.

זכויות יוצרים © 2023 מחברים.

מסחר, טקסס, ארה"ב.

אמנות כיסוי מאת @echofjustice.

ספר זה מורשה תחת רישיון Creative Commons Attribution 4.0 בינלאומי. (CC BY-NC-SA 4.0)

תוכן הענינים.

תודות.

חלק - 1 מה זה כל זה?

פרק - 1 מבוא לספר זה.

קורטני "נוקה" פלאנטה.

פרק - 2 פרווטי: 101 היסטוריה (קצרה) של Joe Strike 7 Furry Fandom הפרק "Nuka" Plante, Sharon E.

3 - Furtuity: The Story of Furscience 19 Kathleen Gerbasi, Courtney

רוברטס, סטיבן רייזן, אליזבת פיין.

פרק - 4 מבוא (לא כואב מדי) לשיטות מחקר 39 קורטני "נוקה" פלאנטה.

חלק - 2 פרווטיות עושות דברים פרווטיים.

פרק - 5 מה זה פרווטי? 95

קורטני "נוקה" פלאנטה.

פרק "Nuka" Plante Stephen Reysen & Courtney 131 Being Furry: Fanship versus Fandom 6 פרק

207 Courtney "Nuka" Plante 157 Fursonas - Up Close and Fursonal 7 פרק - 8 מתאים לפרווה להצלחה

קורטני "נוקה" פלאנטה פרק: Makin' Stuff, Takin' Stuff - 9 תוכן פרווטי 231 סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" Plante

פרק OwO - 10 מה זה? סקס ופורנוגרפיה 259 תומס ר. ברוקס, פרנסס HI הנרי, אנה ר. הנרי, קורטני "נוקה" פלאנטה

פרק - 11 קווים מטושטשים: תת-קבוצות וקבוצות פרווטיות צמודות 285 סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה פרק - 12

הדרמה לאמה: עימות ושמירת סף 317 קורטני "נוקה" פלאנטה.

חלק - 3 לפי המספרים: דמוגרפיה פרווטית.

פרק - 13 דור פרווטי: גיל, מצב סוציו-אקונומי ומערכות יחסים 375 קורטני "נוקה"

פלאנטה.

פרק - 14 קבוצות זהות וגזעיות ואתניות בפאנדום הפרוטי. 411 שרון א. רוברטס, קמיל אדמס, קורטני "נוקה" פלאנטה

פרק - 15 מין ומגדר בפאנדום הפרוטי 443 אנה רנה הנרי, פרנסס HI הנרי, שרון א. רוברטס, קורטני "נוקה" פלאנטה

פרק - 16

נטייה מינית בפנדום הפרוותי 497 פרנסס HI הנרי, אנה רנה הנרי פרק - 17 אמונות פרוותיות: דת ופוליטיקה 545 קורטני "נוקה" פלאנטה, קמיל אדמס.

חלק - 4 הכל בראש שלך: פסיכולוגיה פרוותית פרק - 18 מכל המסלולים: הבדלים אינדיבידואליים 571 סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה פרק - 19 מנועים מגרמים: הנעה של מאורר ומוטיבציה 607 סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה פרק - 20 החיה שבפנים: עמדות בעלי חיים ותריאנטרופיה 637 קתלין גרבאסי, אליזבת Plante "Nuka" Courtney Fein, Courtney "Nuka" Hate: Furry Stigma 657 Stephen Reysen, Courtney "Nuka" Plante Haters Gonna 21 פרק The Kids Are Alright: Furry Well-Being 22 ובריאות נפשית "Nuka" Plante Stephen Reysen, Courtney 683 פרק 23 -אוטיזם בפנדום הפרוותי: הזדמנויות, מחסומים והמלצות 705 אליזבת פיין, אימי אדלמן פרק - 24 זהות פרוותית, הון פרוותי ואינטרסונות: מיזוג ממצאים כמותיים, איכותיים ואנתרופולוגיים ליצירת מודל רזולוציית הזהות הפרוותית 733 (FFIRM) שרון אי רוברטס.

חלק - 5 קריאת וילון.

פרק - 25 זנב מתמשך: לאן נמשיך מכאן? 773 קורטני "נוקה" פלאנטה.

ביוגרפיות מחבר. 777.

תודות.

מדע הפרווה הוא, ותמיד היה מתחילתו, מאמץ משותף. ובדיוק כמו מופע בברודווי, קל לקהל הצופה מבחוץ לשכוח שהשחקנים על הבמה מייצגים רק חלק קטן מכל האנשים הדרושים להפקה! ברוח זו, אנו Furscience-ב רוצים להודות ביחד לכל האנשים שעזרו לנו להגיע לאן שאנחנו היום, שבלעדיהם הספר הזה לא היה אפשרי. נשתדל להכיר בכל אדם שעזר לנו לאורך הדרך, אבל נבין שזו משימה לא פשוטה: מדע הפרווה מייצג את התרומה המצטברת של מאות אנשים (שלא לדבר על עשרות אלפי פרוותיות שהקדישו מזמנם ומאמצים בנדיבות בחינם כדי לעזור לנו במחקר שלנו). למרות מאמצינו, כמעט בטוח נשכח

להזכיר אנשים. יש לראות בהשגחה זו השתקפות על שברירי הזיכרון האנושי ועל ההכרה הצנועה שלנו בכמה אנשים אנו חייבים תודה רבה, ולא ככפירת תודה על כל מה שכל כך הרבה אנשים עשו כדי לעזור לנו שנים! Kathy Gerbasi אני רוצה להודות תודה ענקית לכל עוזרי המחקר שעבדנו איתם לאורך השנים, שבלעדיהם לא היה שום מחקר פרוותי! לפי סדר אלפביתי, ולמיטב יכולתי לזכור, הם צ'רלי אקווילינה, אשלי בורלי, אריק ברוקר, טרוי ברויגל, מייק קליין,

קרלוס דארבי, אמה וראטי דה צ'ליס, ג'יימס דוקאס, אריקה אדוארדס, קייטלין פול, טים גדאבסקי, אנתוני הרטמן, רבקה יואיט, ג'סטין היגנר, דן קיש, אליז קופקה, דאריל לוקי, ג'ארד מקפרי, בריאן מנדל, ניק פאלון, אנתוני פטרנו, אדם פריווירטה, טריסטן פאפר, ג'ניפר ריימונד, איסיה סקיאבראסי, ג'ו ווולו. בנוסף לאנשים הנזכרים לעיל, שרובם היו תלמידיי, ואלפי הפרוונים שהשתתפו במחקר במהלך 10 השנים האחרונות, ברצוני להודות במיוחד ללורנס "גרין ריפר" פארי, וויליאם קונדה, מייקל ברנר, ודאגלס מות' (גיזה) על תמיכתם המתמשכת והעניין במחקר פרוותי וסימונה גאי על יכולות התמלול המדהימות שלה. קורטני "נוקה" פלאנטה התחלתי את המשימה הזו כסטודנטית לתואר שני, בתקופה שבה האמון שלי בפרויקט היה רעוע וכשלא הייתי בטוח אם מה שאני עושה יהרוג את סיכויי הקריירה שלי או לא. בהקשר זה, אני רוצה להודות למנהל בית הספר שלי לתואר שני, ד"ר ריצ'רד אייבר,

ולשותפו ד"ר סטיב מוק, שניהם עזרו לפתח את מיומנויות המחקר שאני משתמש בהן עד היום ושעזרו לי לאזן את הלהיטות וההתלהבות שלי לברוח ולעשות את הקו המטורף הזה של

מחקר עם הצורך להישאר מבוסס ופרגמטי. באותה צורה, אני רוצה להודות גם לעמיתיי, בפרט לקתי, סטיבן ושרון. אני מחשיב את עצמי לסטודנט הכי בר מזל לתואר שני שאי פעם חי בגללם; בעוד שלרוב הסטודנטים לתארים מתקדמים יש רק מנחה אחד, התמזל מזלי שיש לי ארבעה חונכים אותי בתקופה קשה בחיי. כל הצלחה שיש לי היום יכולה

לייחס את המאמצים המשולבים שלהם. ברצוני גם להודות לפרוונים שפגשתי במהלך השנים, אשר סייעו ישירות במחקר שלנו או שעזרו לי באופן אישי כאדם שעושה מחקר פרוותי. זה כולל, אך לא מוגבל בשום אופן, Furries, Alberta-UW Bronies Club, Furries ו-Furries במיוחד, ברצוני להודות לאדולון, שהכיר לי את קתי מלכתחילה, קאה, שהייתה חלקית הן בתמיכה המוסרית והן בסיוע להקים ולהפעיל ניסוי ממוחשב בכנס פרוותי. תודה לפודקאסטים -iFur What it's Worth, Furcast, Furries שניהם היו תומכים מוקדמים במחקר שלנו ועזרו לנו להפיץ את הממצאים שלנו לפרוונים ברחבי העולם! באופן דומה, תודה Greenreaper-לעל שעזרת לנו להגביר את הממצאים שלנו על Flayrah ועל היותם תומך כל כך נלהב של העבודה שלנו. תודה לכל צוות הכינוס שעזר לנו לערוך מחקר בכנסים שלהם, כולל להיענות לכל הבקשות המוזרות שלנו. זה כולל מספר עצום של אנשי צוות בטקסס Fiesta Furry (למשל, איסטנבול, Anthrocon, Glass), (למשל, Further Confusion, Kage, Giza), (למשל, Oklacon, Carbon), (למשל, Furry Equinox, Canfurence, Eurofurence, Fur-Eh ו-Furality), (לני ואנדי), Alofoxx! ברצוני גם להודות לחוקרים הפרוותיים הרבים, שרבים מהם סיפקו מידע חשוב, משוב, פרספקטיבה וביקורת על העבודה שלנו, מה שרק עזר לשפר אותה! זה כולל את Troj, שהיה לוח סאונד פנטסטי שכנגדו להקפיץ רעיונות קליניים, הייזל (בובי) עלי זמאן, שתמיד מספקת פרספקטיבה מצוינת ודוחפת אותנו לשקול מבט פנומנולוגי יותר על העבודה שלנו, Yerf, שהביקורת שלו הייתה קריאטיבית פורה. חיכוך, ולקמייל (קיריסיס)

אדמס, שמלבד עריכת ספר זה והצעת פרספקטיבה ורעיונות מחקריים שלא יסולא בפז על מדעי המדינה וסוגיות BIPOC, אני גם מחשיב אותו כחבר יקר! לבסוף, אני רוצה להרחיב ענק תודה לחבר שלי ולחברי הפרוותי אושן, שהוא לבדו האדם האחראי ביותר לשני.

מסע אל הפנדום הפרוותי ואל מה שיהפוך בסופו של דבר ל- Furscience! שרון רוברטס יש כל כך הרבה אנשים שעבדו מאחורי הקלעים כדי לאפשר את Furscience. אלמלא המוסדות, כתבי העת וסוכנויות המימון שראו את ההבטחה בעבודתנו המוקדמת, לא היינו מצליחים. תודה למממנים שלנו על שסייעו לנו בכמה מפרויקטי המחקר הרבים

מובאים בספר זה: Renison University College למימון סיד; מענקי סטארט-אפ מאוניברסיטת ווטרו; תודה לקרן התרומות למדעי הרוח והחברה של בוב הארדינג ולויס קלקסטון; ותודה מעומק הלב SSHRC-לעל היכולת לומר: מחקר זה נתמך בחלקו על ידי מימון מהמועצה לחקר מדעי החברה והרוח. אז תודה לך

כל כך הרבה, טום, שלימד אותי איך לכתוב בקשות מענק טובות יותר. תחיה זמן רב ושגשג, חבר. אני אסיר תודה על הכינוסים הרבים והצוות המדהים שלהם שעזר לנו להצליח, רבים מהם כבר הוזכרו על ידי עמיתיי. עם זאת, תודה אישית ממני ומ-Beaver suoicilaM יוצאת למארגני VancouFur, Alamo City Furry Convention, NordicFuzzCon, Furnal Equinox, Oklacon, Furality, Owomaccon, Texas Furry Fiesta, Furpoint, Eurofurence, CanFURence, Anthrocon, המשך בלבול, ופינאס פרוותי. אנחנו כל כך אסירי תודה על השותפויות והחברות האלה. אנחנו גם נותנים תודה מכל הלב להרבה אנשים נפלאים בקהילה הפרוותית שעבדו ללא לאות עם בונה זדונית ברקע על כל מיני מאמצים. יש כל כך הרבה מכם, אבל אנחנו שולחים תודה מיוחדת לד"ר קונווי, ארק האסקי, ג'ייקוב, טמפה אוקון, צ'יטה ספוטי, ג'יאנון, גרמנשפ, טראקס, ארקי, אנדי, לני ואמהות של פרוות. ההדרכה, הנדיבות והאדיבות שלך כל כך מוערכים על ידי שנינו. תודה לסטודנטים המסורים, עוזרי המחקר ומתנדבי Furscience שלנו: צ'לסי, קיילה, אביגיל, מארי-מישל, סקוט, רולה, רבקה, סימונה, קנדרה, ג'קלין, קים, איונה, אנה, צ'ארלס, טרוי, שחר, אשר, ועוד רבים אחרים. אני חש הכרת תודה רבה כשאני חושב על פרופסור ג'יימס קוט. תודה לך על

להשקיע כל כך הרבה אנרגיה זמן בחינוך שלי ועל כך שהמשכתי להדריך אותי לאורך כל המסע האקדמי שלי. איזו זכות הייתה לי ללמוד ממך במהלך רבע המאה האחרונה. כמו כן, תודה רבה לך על המשוב והעידוד שלך לגבי מודל רזולוציית הזהות הפרוטית (FFIRM), אשר מופיעה לראשונה בפרק 24 של ספר זה.

תודה מעומק הלב שלי למנהל הקריאייטיב והתקשורת שלנו, Malicious Beaver, על המסירות האינסופית שלך ל-Furscience ול-Furscience. ותודה לעמיתיי למדעי - Furscience יקירתי חברים. אני כל כך אסיר תודה על הסבלנות והחוכמה שלך. אני מרגיש כל כך בר מזל שהייתה לי ההזדמנות לעזור בכתיבת הסיפור הזה של Furtuity לבסוף, תודה לקהילה הפרוטית המדהימה שגרמה לנו להרגיש כל כך רצויים בחללים פרוותיים. כפי שאני מספר לסטודנטים בקורס שיטת המחקר שלי, משתתפים החולקים את פרטי חייהם מציעים לחוקרים את המתנות היקרה ביותר. ללמוד על הגאות והשפל של חייהם של כל כך הרבה פרוותיות הייתה זכות יוצאת דופן. תודה לאוהד הפרוטי על ההשתתפות במחקרים הרבים שלנו ותומכים במחקר זה. אנו אסירי תודה. סטיבן ריזון תודה לטאנר מקארטר, ג'סיקה גמבוה, אמנדה גמבוה וג'סי קירבו שהיו בצוות הטקסט פרוותי פיאסטה שלנו במשך שנים רבות (ובתקווה שעוד רבות יגיעו). כמו כן, תודה לסטודנטים שעזרו בעבר: קתרין שרואי, ג'יימי סניידר, ג'ייסון לוי וג'סטין מילר. לבסוף, תודה לאדוארדו סולויז. אליזבת פיין אני רוצה להודות לג'ניפר בראדלי, בן גאדס, חוסה ג'י לואיג'י-הרננדס וגבריאלה מנה איבארה. קמיל אדמס וואו, מעולם לא חשבתי שאני אצא מהסוג הזה של הצהרה עבור פרסום עיון, אבל הנה אני כאן. החיים בהחלט שלחו בדרכי מגוון מבחנים ואתגרים, אבל אני מאוד אסיר תודה על כך שהוצגו לי כל ההזדמנויות הייחודיות שניתנו לי. אני מקווה שבכל פרסום ופרסום שאני מתבקש להשתתף בו, העבודות שלי יאירו וימרימו אחרים לחקור ולחקור

לחפש את הבנתם. זכרו, אם כולנו עושים דבר אחד בכל יום שמשפיע לטובה על משהו אחר, אז לאט לאט נוכל לשנות את העולם. בראש ובראשונה, ברצוני להודות לבורא על כישרונותיי ועל היכולת שלי להחזיק מעמד בזמן שהדבר הזה שאני מכנה חיי נפרש סביבי.

אני רוצה גם להודות לבעלי האוהב, אושן, על אהבתו וחסיפי הלילה. באמת ובתמים, הייתי כל כך אבוד בלעדיו. הוא באמת הירח לשמש שלי. אני רוצה להודות גם לסנדקים שלי, טונה וארל, איירין וקתי על העידוד שלהם ועל כך שבדקו אותי בזמן שהדברים היו כל כך קשים לפעמים. כמו כן, תודה רבה לבת דודתי, איליין, ששלחה לי תפילות רבות של כוח וסבלנות. ברצוני להודות גם לד"ר קורטני "נוקה" פלאנטה על שכלל אותי במאמץ הזה. שְׁלֵה.

היה מאוד כיף וכחנן לכל החיים, המחקר והעריכה היו חוויה מדהימה. אֶחָרוֹן אבל לא פחות חשוב, אני רוצה להודות לאמי, די, על שהניחה את היסודות עבורי כילד לראות בידע, מחקר וסתם קריאה כפעילות מהנה ומרתקת. למרות שאתה כבר לא איתנו, את המורשת והאהבה שלך אפשר להרגיש בכל פסגה שאגיע אליה, עכשיו ולתמיד. זכור לחבק דלים!

חלק 1.
מה זה כל זה?

פרק 1.
מבוא לספר.
קורטני "נוקה" פלאנטה.

אתה מכיר את הרגעים האלה בחיים שבהם אתה פשוט עוצר, מסתכל מסביב ושואל את עצמך "איך לעזאזל הגעתי לכאן?" זה מה שהספר הזה הוא: הזדמנות עבורנו, חברי צוות, Furscience, לעשות חשבון נפש על היכן אנו נמצאים וכיצד הגענו לכאן. תן לי להסביר. מאז 2011 אנחנו, צוות של מדעני חברה שמכנים את עצמנו Furscience, חוקרים מדעית את המעריצים הפרוותיים - מתנהלים באינטרנט

וסקרים אישיים, ראיונות, קבוצות מיקוד וניסויים כדי להבין טוב יותר מה גורם לפרוונות לתקתק. 1בתקופה שחלפה מאז, ערכנו עשרות מחקרים על עשרות אלפי פרוותיות מרחבי העולם, בנושאים כמו מה מניע פרוותיות, רוחה פרוותית, מערכות יחסים בעולם

פאנדום פרוותי, יחסם של פרוותיות כלפי בעלי חיים, תפקידי הפורסונאות, גיבוש והתבגרות זהות במרחבי פאנדום וקונפליקט פאנדום, אם להזכיר רק כמה. כשהתחלנו, הייתה מעט יחסית ספרות פסיכולוגית בנושא פרוות בתקופה שבה להרבה כלי חדשות, תוכניות טלוויזיה ושונאים באינטרנט היה הרבה מה לומר על פרוות. וכך עשינו את מה שכל אקדמאים טובים שואפים לעשות: פרסמנו את המחקר שלנו כדי לנסות ולהביא ידע לנושא שאכפת לו ממנו. פרסמנו את המחקר שלנו בכתבי עת אקדמיים, פרקי ספרים ומקוון באתר האינטרנט שלנו בצורה חלקית יחסית. מאמרי כתב עת מדעי ופרקי ספרים ייצגו צלילה עמוקה לתוך פרוסות ספציפיות ודקות מאוד של התנהגות פרוותית בזמן שהאתר שלנו הציג באופן קבוע את התוצאות של

המחקרים האחרונים. עשינו זאת במשך חלקו הטוב יותר של עשור, צברנו בהדרגה ערימה גדולה יותר ויותר של מאמרים ופרקים שפורסמו והגדלנו את מאגר הממצאים המקוון שלנו על ידי התייחסות לכל מחקר חדש כמו פתק פוסט-איט על לוח משרדי עמוס יותר ויותר. בכל שנה שחלפה, התמקדנו בפרסום מאמרים נוספים ובהוספת נתונים נוספים לאתר שלנו, עם מעט זמן לעשות כל דבר אחר כי ברגע שסיימנו לנתח את הנתונים ממחקר אחד, כבר הרכבנו את החומרים למחקר הבא -תמיד היה עוד כנס אחד ללכת אליו, עוד מדגם אחד לקבל.

1כפי שאנו מסבירים בפרק 3, כמה חברים בודדים בצוות שלנו היו.

עריכת מחקרים כבר משנת 2006, אך לא התאחדנו כצוות Furscience עד 2011!

ואז, בשנת 2020, העולם נעצר על ידי מגיפה עולמית. הסגרים עצרו את המוסכמות הפרוותיות למשך שנתיים, כמו גם את הפעילויות האקדמיות הרגילות. כפרופסורים, עדיין קיימנו שיעורים מקוונים, אבל חוץ מזה, כולנו, כמו שאר העולם, היינו תקועים בדפוס החזקה, מחכים שהמגיפה תסתיים. המחזור הפורץ של איסוף נתונים, ניתוח, תכנון, ולאחר מכן איסוף נתונים נוסף נעצר יחד עם כל השאר. ללא כנסים להשתתף, פתאום מצאנו את עצמנו עם קצת זמן פנוי לא אופייני בידיים שלנו.

זה הרגע שבו לקחנו צעד אחורה והבנו שבמשך יותר מעשור, מעולם לא עצרנו באמת לחבר את כל החלקים יחד, כדי להסתכל על כל הנתונים שלנו. אחרי כל מחקר נתון, היינו קוטפים את המידע העסיסיים והמרגשים ביותר לחלוקה בפרסומים ובאתר המחקר שלנו, אבל מעולם לא חזרנו באמת לעשות את עבודת הפרך האיטית והמתודית יותר של המדע: להתעמק בכמה מהדברים הנוספים. ממצאים ארציים, אך עם זאת חשובים. היינו כל כך להוטים לחשוב

על מחקרים עתידיים שמעולם לא עצרנו כדי להשוות את הממצאים הנוכחיים שלנו לאלו שהגיעו קודם לכן. בקיצור, המגיפה נתנה לנו תחושה של פרספקטיבה והזדמנות לשבת עם הנתונים שלנו ולהתעמק בהם בצורה שמעולם לא עשינו קודם לכן. סוף סוף הייתה לנו הזדמנות להסתכל על יותר מ-03 מחקרים המורכבים מאלפי שאלות שניתנו לעשרות אלפי פרוותיות, ובכך התחלנו לראות את המגמות והדפוסים הרחבים יותר שעולים רק מתוך הסתכלות הוליסטית על גוף מחקר.

זה מה שהספר הזה הוא: זו התמונה השלמה ביותר מכל המחקרים שליקטנו עד היום על הפאנדום הפרוותי. זוהי ההסתכלות ההוליסטית ביותר שלנו על הפסיכולוגיה של הפאנדום הפרוותי, הסיפור עם הנרטיבים ועלילות המשנה המקושרים, החופפים והשזורים ביותר שכתבנו. אנחנו משתמשים בכל התאו, מכף רגל ועד ראש, מרכיבים את כל הממצאים שלנו ומתבוננים בהם לא בנפרד, אלא מתוך עין לראות את התמונה הגדולה שכולם תורמים לה. אז למה לטרוח לעשות את זה

אחרי עשור? נשקר אם נגיד שזה לא היה לפחות קצת משרת עצמי. אחרי הכל, עשור הוא הרבה זמן לאותם גירודים מרגיזים בגב המוח שלנו להצטבר, התחושה המעצבנת הזו של "אני באמת צריך לחזור ולעיין שוב בנתונים, רק כדי לוודא שלא פספסתי כלום" נערם עם כל מחקר נוסף. לסרוק ביסודיות כל פיסת מידע שאי פעם אספנו ולארגן אותו היה מרענן.

חווייה -בערך כמו להקדיש סוף סוף יום ראשון אחר הצהריים כדי לנקות את הארון המבולגן הזה או לארגן את מגירת הזבל! זו גם הייתה הזדמנות נפלאה עבורנו להגיע ולחפש את נקודת המבט והמומחיות של אלה שנלמדים טוב יותר על פרטים ספציפיים מאשר עצמנו. למרות שאנו עשויים להיות "מומחים" בכל הנוגע לפרוותי, אנו גנרליסטים בכל הנוגע לרבים מהנושאים המתוארים בספר זה (למשל, גזע, מין, מגדר, ההיסטוריה של הפאנדום, אמונות פוליטיות). ככה, בעוד Furscience

סיפקו את כל הנתונים, מומחים עזרו בנדיבות לפרש ולהקשר את הממצאים שלנו בתחומם, תוך שהם מספקים היסטוריה חשובה או מסגרות תיאורטיות שבהן ניתן להבין את הממצאים שלנו. זו הסיבה שבחרנו בגישה יותר של "אוסף פרקים ערוך" לספר זה ולא בגישה של "אותם סופרים כותבים כל פרק" -היא מאפשרת לנו להפיק תועלת.

שנות הניסיון והמומחיות של חוקרים אחרים! סיבה שלישית לכתיבת הספר הזה היא להחזיר לפרוונות שנתנו לנו כל כך הרבה במהלך השנים. העבודה שלנו Furscience-בהייתה בלתי אפשרית אלמלא הזמן הנדיב של ממש עשרות אלפי פרוותיות שהשקיעו זמן בהשלמת הלימודים שלנו -שלא לדבר על אינספור אחרים שעזרו להגביר את המחקר שלנו, לספק ביקורות מועילות, ולהציע נושאי מחקר חדשים ופרשנויות לממצאים שלנו.

למעשה, זה היה דחף גדול להוצאה עצמית של הספר והוצא בחינם בדיגיטל - כי אנחנו באמת מרגישים שנכנסנו לשותפות עם המעריצים הפרוותיים, ולכן זה רק נכון והוגן שכל פרווה יוכל להפיק תועלת מקסימלית מהמאמץ הקהילתי הזה. המטרה הסופית של ספר זה היא להיות חנות אחת לכל מי שסקרן לגבי פרוות כדי ללמוד עוד על המעריצים הפרוותיים ודיריו. ניסינו לאזן בין העומק והרוחב של הסיקור שלנו כדי להפוך את הספר הזה לרלוונטי למצטרפים חדשים לפאנדום כמו לאוהבים בני עשרות שנים; שימושי לעיתונאים ולהורים מודאגים כמו לאקדמאים, וגיש להדיוטות כמו לאנשי סגנון חיים פרוותיים ולאנשי מקצוע. ולמרות שזה עשוי להיראות, על פניו, קצת יומרני עבורנו להניח שמגוון כה רחב של אנשים יקראו את הספר שלנו ויקבלו ממנו משהו, זה בדיוק מה שראינו במהלך השנים ממדעי הפרווה שלנו. אתר אינטרנט: מדי שבוע אנו מקבלים אימיילים מפרוונות המחפשים לדעת יותר על הפנדום שהם חלק ממנו, עיתונאים כותבים סיפורים על פרוותים ורוצים לברר את העובדות, 2 הורים שרוצים להבין טוב יותר את העניין החדש של הילד, וסטודנטים ופרופסורים כותבים.

2 זהו שינוי מבורך מתחילת שנות ה-2000, שבה חלק גדול מהתקשורת.

השיח על פרוות התבסס על סטריאוטיפים ושמועות לא מבוססות.

עיתונות על הפאנדום. אם לא משהו אחר, אנו מקווים שהספר הזה מרחיב את טווח הנתונים שלנו ויכול לעזור להקל על אנשים המבקשים ללמוד עוד על המעריצים הפרוותיים לעשות זאת! אספנו וארגנו בקפידה את הממצאים שלנו לפרקים בספר הזה בצורה שתהיה גם זרימה הגיונית של רעיונות מפרק לפרק (למשל, עם עובדות המבוססות על עובדות אחרות) וגם מאפשרת לקוראים שמתעניינים רק בנושא ספציפי אחד כדי למצוא במהירות ובקלות את מה שהם מחפשים. בחלק הראשון של הספר, אנחנו מתחילים עם היסודות מאוד, מסכמים בקצרה את הסיפור של איך נוצר הפאנדום הפרוותי, כמו גם את הסיפור מהיכן מגיע צוות Furscience וכיצד ביצענו את המחקר שאנו מסכמים לאורך כל הדרך. שאר הספר הזה. בחלק השני, אנו מסתכלים על מושגים והתנהגויות שהם היסוד לפאנדום הפרוותי. זה כולל הגדרה של מה זה פרוותי (או, ליתר דיוק, להראות כמה קשה לקבוע הגדרה של מה זה פרוותי) ותיאור מה זה אומר לזהות כפרוותי. אנו גם מסתכלים על התנהגויות ליבה שהן כמעט אוניברסליות בפאנדום הפרוותי (כלומר, יצירת פורסונה, צריכת ויצירת תוכן) או שלכל הפחות, קשורות בתדירות גבוהה מספיק לפאנדום הפרוותי כך שהן מצדיקות דיון (למשל, חליפות פרווה, פורנוגרפיה). אנו דנים גם במושגים חשובים הקשורים לפאנדום כמו הקווים המטושטשים בין פרוותים לפאנדומים אחרים, התנודדות של תת-קבוצות שונות בתוך הפאנדום הפרוותי, כמו גם נוכחות של דרמה וקונפליקט בחללי פאנדום. בחלק השלישי, אנו נוקטים בגישה נוספת להבנת פרוות,

הפעם מסתכלים על האנשים שמרכיבים את הפאנדם הפרוותי. זה כולל הסתכלות על מאפיינים דמוגרפיים די מובחנים או שממלאים תפקיד חשוב בדמותו של הפאנדם הפרוותי (כלומר, גילו הצעיר למדי, הרכבו בעיקר LGBTQ+ וכו'). אנחנו גם מקדישים פרקים לנתינה

קול לאלה שלעיתים קרובות מתעלמים מהנוכחות שלהם בפאנדם או מתעלמים בהומוניזציה של הפאנדם הפרוותי, כולל אנשים בעלי גזעים, טרנסג'נדרים ונשים.

אנו גם מספקים הקשר נוסף לפרק על דרמה וקונפליקט על ידי התעמקות באמונות הדתיות והפוליטיות של האוהד הפרוותי כדי לראות כיצד הבנה של הערכים והעקרונות הבסיסיים של פרוות עוזרת לנו להבין טוב יותר מדוע הפאנדם הוא כפי שהוא. (למשל, ערכים פרוגרסיביים). בחלק הרביעי, אנו מעבירים את המיקוד שלנו לתהליכים הפסיכולוגיים המניעים פרוותיות והתנהגויות פרוותיות. אנו שוקלים הבדלים אינדיבידואליים בין אנשים וכיצד הם מתבטאים בהתנהגויות ספציפיות לפרוותי ומתעמקים בשאלה מה מכריח פרוותיות להיות פרוותיות מלכתחילה. אנו שוקלים גם את תפקידן של בעלי חיים בחייהם של פרוותיות, כולל ההבחנה.

בין לחבב או להיות מעריץ של חיה לבין הזדהות כחיה, הבחנה שלרוב מתעלמים מהדיוטות מחוץ לפאנדם הפרוותי. בהתאם לאותם קווים, אנו מתייחסים גם למגוון תפיסות שגויות שיש לאנשים לגבי הפאנדם הפרוותי וכיצד זה תורם לסטיגמה כלפי הפאנדם הפרוותי, כמו גם להשפעה שיש לסטיגמה הזו על רווחתם של הפרוותיים (ואיך הפאנדם מספק חיץ נגד סטיגמה זו). אנו גם מאירים זרקור על כמה מושגים פסיכולוגיים מאוד ספציפיים המודגשים על ידי המעריצים הפרוותיים, כולל השכיחות המשמעותית של פרוותיות שונות ותפקיד הפרוותי בעזרה לאנשים לנווט בדרך הסוערת יותר ויותר לבגרות. אנחנו מאוד מקווים שבזמן שאתה קורא, אתה חושף את אותה סקרנות ותשוקה לגלות יותר על הפאנדם המוזר והנפלא הזה שאנחנו! ³זה הצורך הבלתי יתואר לקחת ברצינות רבה

את הנושא הזה שאנשים ממעטים בקלות רבה כל כך או מבטלים אותו על הסף כמטופש או חסר טעם. ואם כלום אחרת, אולי הספר הזה יעזור לך להבין מדוע, כששואלים אותנו לעתים קרובות כל כך "למה אתה, חבורה של מדענים אמיתיים ורציניים שעושים מחקר בכנס פרוותי מכל המקומות?", אנחנו תמיד נותנים את אותה תשובה:

"למען המדע!" ⁴.

³אוקיי, זה כנראה לא סביר שרוב הקוראים שלנו ירגישו נאלצים לעשות זאת.

הקדישו עשור מחייהם למחקר מדעי של פרוות כפי שהקדישו לנו - אבל היי, אם כן, פנו אלינו! אנחנו תמיד מחפשים משתפי פעולה! ⁴כן, זו הסיבה האמיתית שבגללה אנחנו נקראים Furscience.

פרק 2.

101 Furry היסטוריה (קצרה) של Joe Strike Furry Fandom ה-

"פרווה" הוא חדש; זה גם מאוד מאוד ישן. כשאני אומר "פרווה זה חדש", אני מתכוון למה שידוע בדרך כלל כ"פאנדם הפרוותי". הקהילה ההולכת ומתרחבת זו של אנשים חובבי דמויות חיות אנתרופומורפיות קיימת רק מאז העשורים האחרונים של המאה ה-20.

אבל ההתלהבות של פרוותיות מיצורים דמיוניים שמסתובבים בין עולם החי האנושי והלא אנושי הולכת אחורה. למעשה, זה קדם לציוויליזציה עצמה! קחו לדוגמה את איש האריה, או לוונמנש, שגולף מטוסיק ממותה על ידי פסל אנונימי מתקופת הקרח לפני כ-000,04 שנה. הפסל הזה בגובה 12' ורבע אינץ' מתאר דמות זקופה עם ראש אריה על גוף אנושי ביסודו והוא בהחלט יצירת האמנות הראשונה שנוצרה אי פעם. בהשוואה לנער, ציור המערה המכונה "הקוסם" מתוארך ל-041 מאות בלבד. התגלה מתחת לאזור הכפרי הצרפתי, המכשף, כמו אחיו הבכור איש האריה, הוא תריאנטרופ -

שילוב של אדם וחיה. עומד על רגלי אדם, זנב מתעקל בעדינות מעטר גבושית אנושית אחרת. זרועותיו העליונות נלחצות בחוזקה אל פלג גופו בעוד אמות ידיו נדחפות ישר החוצה,

מסתיים בכפות. ראשו סוחף קרניים, אוזני חיות מפוצצות -זוג עיניים אנושיות, עגולות ומביטות מעבר לכתפו, כאילו נבהל. אפשר לשאול האם איש האריה והקוסם נועדו לייצג אלוהויות חצי אנושיות חצי חיות, או אולי היו ייצוגים של שמאנים או מחליפים צורה, ישויות בבית הן בעולם האנושי והן בעולם החי. תמונה ברורה יותר מתגלה באלים האנתרופומורפיים הידועים יותר של מצרים, כלומר אנוביס, האלוהות בעלת ראש התן ששפטה האם נפש שנפטרה ראויה להיכנס לעולם הבא. חבריו האלים כללו את הורוס בעל ראש הבז, סובק, אל הנהר התנין, אלת החתולים באסט, ומאגר אמיתי של אחרים. המיתולוגיה היוונית זרועה באופן דומה בסאטירים חצי עיזים, קנטאורים אנושיים/סוסים ומינוטאור בעל ראש שור. בהודו, אל הקוף האנומן והאל הנדיב ראש הפיל גאנשה זוכים להערכה, בעוד שהישויות האנתרופומורפיות האגדיות של סין כוללות את סון ווקונג מלך הקופים (תחבולן ידוע לשמצה) ו.

היפנים כוללים שועלי קיטסון וכלבי דביבון טנוקי משנים צורה ולעתים קרובות עוברים לבני אדם. בתרבויות ילידיות ברחבי העולם, אנו יכולים למצוא אינספור דוגמאות של טקסים וטקסים המכבדים בעלי חיים ספציפיים -אלה שהיו בעלי יכולות על טבעיות או כאלה שמהם הם צאצאים. ילידים אמריקאים לבשו עורות ביזונים וביצעו את ריקוד הבאפלו בתקווה לציד מוצלח והם

לבש נוצות נשר ורקד לכבוד החיה הקדושה שתחומה השתרע מעבר לעננים. השמאנים של שבטי נוטקה בצפון-מערב האוקיינוס השקט התלבשו בעורות דובים ובמסיכות כדי "לחטוף" ילדים בטקס הענקת הרשאות למבוגרים. שבטים מסואמריקאים ואפריקאים יצרו ולבשו מסכות של בעלי חיים והכלאות בני אדם/חיות מסיבות שנעות מטקסים דתיים ועד

הפחדה של האויב בזמן מלחמה. זה עומד בניגוד גמור לחברה המודרנית, שבה איבדנו חלק מהקשר האינטימי, הישיר ואפילו הרוחני שהיה לאבותינו עם עולם החיות הלא-אנושיות. מערכת היחסים שלנו עם העולם הזה הפכה מתנוק, דנטורטיבי: כלובים וחפירים מפרידים בינינו לבין החיות שאנו מביטים בהן בגני חיות ובשמורות הטבע. סרטי קולנוע וטלוויזיה הופכים את חייהם של בעלי חיים לנרטיבים שאנו רואים בבטחה מהנוחות של הסלון ובתי הקולנוע שלנו. החיות שאנו סומכים עליהן למחיה גדלות ונשחטות בחוות מפעלים רחוקות

מהעיניים הצורבות שלנו. עבור רבים מאיתנו, הקרוב ביותר שאנו מגיעים להבהוב של הקשר הראשוני שלנו לבעלי חיים בא לידי ביטוי באמצעות חיות המלווה המבויתות שלנו, הכלבים, החתולים והיצורים השונים שאנו בוחרים מדי פעם לחלוק איתם את ביתנו. בעוד שלבעלי חיים היה תמיד תפקיד מרכזי בחיי בני האדם, אופיו של תפקיד זה השתנה עם הזמן. בתקופות קדומות יותר, בעלי חיים היו חלק בלתי נפרד מהחיים הרוחניים והתרבותיים של בני האדם, ובסיסו למערכות המשמעות שלהם. כיום, הם הצטמצמו לסחורות או סמלים בלבד: קמעות של קבוצות ספורט, לוגו תאגידי, פרסומות, ובעיקר רלוונטיות, דמויות מצוירות שעל תעלוליהן צחקנו בילדותן על קערת דגני בוקר בשבת בבוקר. השורשים של היצורים המצוירים האלה קודמים לזמן המודרני

אנימציה וטלוויזיה. איזופוס (או המחברים העתיקים השונים שיצירותיהם כעת.

1משנת 2009 עד 2020אוגרים עם אנימציה CGI-בקידמו את הקיה.

נשמה בסדרה של פרסומות טלוויזיה הומוריסטיות. בכיר בקיה זוכר את צוות הפרסום שהגיע בחליפות אוגר מלא כדי להציג את הקמפיין. בשנת 2007, המשקה הקל הצרפתי אורנג'ינה החל בקמפיין פרסומי שבמרכזו חיות אנתרופומורפיות מונפשות ומושכות למדי; לרבות מהפרסומות היו נימה של מבוגרים ואפילו ארוטיים.

לזכותו) נתן לבעלי חיים חוצפה ודיבור אנושיים כאמצעי לספר סיפורי מוסר ששופכים אור על החולשות והמחדלים האנושיים שלנו (הביטוי "ענבים חמוצים", למשל, בא מהאגדה של השועל שהחליט על יציאתו. הענבים היו חממצים ולא שווים את המאמץ לרכוש אותם). ניתן למצוא דוגמאות אחרות ברחבי הספרות, כמו סיפורי קנטרברי, מרכיב עיקרי מהמאה ה-41 באנגלית בקולג'. קורסי ספרות, ו"סיפור של הכומר של הנזירה", סיפור על תרנגול שווא שהולך שולל על ידי שועל ערמומי שלא יהיה במקום כסרט אנימציה של דיסני. עם הזמן, פיה

הסיפורים פינו את מקומם לחוברות קומיקס "חיות מצחיקות" בכיכובם של שני כוכבי-העל של לוני טונס, A-List וכוכבי-העל של דיסני, ובאופן בולט יותר, דמויות שנשכחו מזמן כמו בארני רוסטר, פוקסי פייגן ודיזי דוג. הדמויות האלה התעופפו בסיפורים טיפשיים וצבעוניים ש(ברגע שתארתו אותם באינטרנט) לא היו במקום היום. הם זכו להערצה על ידי הרבה מעריצים שיגדלו להמשיך להיות מעריצים, כולל קן פלטשר, אמן מדע בדיוני משפיע ותורם מרכזי למעריצים הפרוותיים המוקדם:

"ההורים שלי קנו ספרי זהב קטנים ודברים כאלה לפני שהייתי בגן והקריאו לי אותם. גם קומיקסים מצחיקים של חיות, כמו באגס באני ודוד סקרוג', וקומיקס משניים כמו אנדי פנדה. כשהייתי בן חמש או שש, נתנו לי מנוי לקומיקס וסיפורים של וולט דיסני."

התחלתי לקרוא לפני הגן. זיהיתי את המילה הראשונה שלי בקומיקס של אנדי פנדה: 'בום' -פיצוץ מאוד מיוחד וגדול שממלא פאנל. ברגע שהרעיון נדלק במוחי, הצלחתי ללמוד קריאה בפונטיקה די מהר". ריד וולר, שעבד עם פלטשר ושיחק באופן דומה

תפקיד משפיע על הפאנדות הפרוותי המוקדם, היה סיפור דומה "ההורים שלי קוראים לי קומיקס ואוהבים את טריז'ר איילנד וטום סויר, מה שהם חשבו שיכול לעניין אותי. הם המשיכו לקרוא לי קומיקס כי הגבתי להם ונראה שהאינטראקציה בין סיפור ואמנות מוקסמת; שיקול דעת טוב מצידם. כוונתם הייתה לגדל את עצמם גאון יצירתי. הם המשיכו לקרוא

אותי כל הזמן, עד שקראתי להם, וציירתי קומיקס משלי. כל עוד אני זוכר, רציתי להיות קריקטוריסט כשאהיה גדול". דרכיהם של קן וריד הצטלבו בסצנת המדע הבדיוני המקומית של מיניאפוליס. "הייתי רואה אותו לפחות פעם בחודש או יותר", נזכר קן, "מבלה בדירות של אנשים. הוא נראה כמו עוד בחור באופן אישי, אבל שנינו.

2.האולפן בילה שנים בניסיון להתאים את הסיפור לפיצ'ר לפני שנטש את.

פרויקט; במקום זאת, אמנות הקונספט לסרט הפכה לאיורים של ספר תמונות מקסים לילדים, Chanticleer and the Fox.

פרסונת 'התנוד את הגבות' הוסתרה עד שבטחנו באנשים אחרים.

"התרשמתי -הוא היה רעיונות קריקטורות מוזרים או מוזרים יותר כמוני. נראה היה שיש לו יכולת טבעית יותר לצייר את הציורים מאשר לי. בהחלט היינו תואמים מבחינת הגנרל שלנו

אינטרסים היו. ואחד הדברים שגילינו שנינו אהבנו קומיקס של חיות -ונהנינו לצייר

גם אותם." קן וריד הבינו שהם רוחות דומות שהעריכו זה את עבודתו של זה וחלקו חיבה לקומיקס בעלי חיים מצחיקים, לוני טונס קלאסיים, אנימציה של פליישר ואמני קומיקס מחתרתיים כמו רוברט קראמב ו-והן בוד אי.

"בקרוב", נזכר ריד, "קן ואני היינו תורמים קבועים של אמנות הומוריסטית לפאנזינים של מדע בדיוני ברחבי העולם". קן וריד החלו לתכנן פרסום משלהם, כזה המוקדש לבעלי חיים מצחיקים; לא פאנזין אלא - APA "אגודת עיתונאים חובבים" -שרק התורמים שלה יקבלו.

"הקדשנו את שלנו לקריקטורות מצחיקות של חיות", מסביר ריד, "כי זה היה הקשר העיקרי בינינו. שנינו היינו

עצובים שחיות מצחיקות וקומיקס הומוריסטי, באופן כללי, מתו מוות נורא בגלל ה'רצינות' החדשה של קומיקס משנות ה-07 כמו באטמן 'האביר האפל' של פרנק מילר -הרגשנו שהם מין בסכנת הכחדה. לא התעניינו בחרבות ובכישוף או בפנטזיה אפלה. היינו

חותכים את השיניים שלנו בקרקס המעופף של מונטי פייתון, תיאטרון 3, Firesign וקומיקס מחתרתי-הומור אנרכיסטי."

"היינו מודעים לכך שאנחנו לא לבד", נזכר קן, "שיש שם אנשים עם אותו עניין בשחזור, שימוש חוזר בטרופי חיות מצחיקים משנות ה-03 והארבעים שהרגישו את עצמם מבודדים כמונו".

קן וריד יצרו עלון בן עמוד אחד ודוגמה ל"בעיה אפס" לקידום APA-ההמתוכנן שלהם. הם הפיצו עותקים בכנס הקומיקס המקומי, עשו שימוש ברשימת אנשי הקשר של קן ("הייתי מעריך פעיל מאז 1968; בשלב זה צברתי כתובות של שמונה שנים"), והגיעו לאמנים בפאנזינים APAs-ושעושים חיות מצחיקות (כמו גם לאחרים שהם ניחשו שהם מצחיקים-חיות

(ידידותית). "אם הם עושים חייזרים מדע בדיוני אבל עושים להם בסגנון חיה מצחיק, הם כנראה סימפטיים; בוא נשלח להם בעיה ונראה אם הם מגיבים לה".

The Firesign Theatre 3 הייתה להקה של ארבעה קומיקאים צעירים מלוס אנג'לס שיצרו א.

סדרה של תקליטי קומדיה LP סטוריאליסטיים נגד תרבותיים ומצחיקים במיוחד בסגנון דרמות הרדיו של שנות ה-40.

שער הגיליון לדוגמה, מאמץ משותף של השניים, נוצר בהשראת הפאנל האחרון של זיוף מגזין MAD משנות ה-50 של תוכנית היום של התקופה. 4 הכריכה שלהם מתארת שימפנזה, אבל השימפנזה שלהם הייתה פרודיה על הפרודיה של MAD. לבוש בטוניקה של מסע בין כוכבים, השימפנזה חיקה את הצדעה של מר ספוק מפוצלת אצבעות וולקן. הם גם אימצו את מילת הדיאלוג האחת של השימפנזה - "Vootie" - MAD בתור הכותרת של APA-ה שלהם: Vootie. בכותרת המשנה שלו נכתב, "The APA of Funny Animal Fandom", בעוד Spock-Chimp-ש הזהיר את הקוראים הפוטנציאליים "אסור לבני אדם!!" הם העניקו לפרסום שלהם יתרון פוליטי, והכריזו שהוא "האיבר הרשמי של החזית לשחרור בעלי חיים מצחיקים". כפי שקיוו קן וריד, גיליון אפס משך סגל בריא של אמני מעריצי חיות, שנוסה על ידי סדרה של עורכים, ווטי הרץ מ-6791 עד 1983 והפיק שלושים ושבעה גיליונות לאורך הדרך ערבובים של מה שיתפתח בסופו של דבר לפאנדום הפרוותי APA חדש, גדול וטוב יותר נולד מה- כשם שהפרסום הזה ניכס לעצמו מילה שטותית שנאמרה על ידי שימפנזה של קומיקס, APA-ההחדש קרא לעצמו Rowrbrazzle על שם פסבדו-לשון הרע שאוהב לעתים קרובות על ידי אלברט אליגטור, האמנים החובבים, הסופרים והסופרים של הקומיקס חובבי רשת כמו מעולם באמצעות הפרסום.

Rowrbrazzle שהחל כפרסום המתמקד בבעלי חיים מצחיקים, התפתח בהדרגה לנושא פרוותי ומשך אליו מגוון של תורמים לשעבר של Vootie מעריצי אנתרופולוגיה, ובשל היותו מבוסס בלוס אנג'לס, אנשי מקצוע באנימציה כמו ג'רי בק (חבר מייסד במועצת הייעוץ Cartoon Network וכריס סנדרס (מנהל לילו וסטיץ'). למרות שההפצה שלו, כמו זו של Vootie הייתה מוגבלת לתורמים שלו, הפרסום השיג במהרה מעמד אגדי בתוך המעריצים הפרוותיים. במילים פשוטות: אם היית ב"חמה, יצרת את זה - היית אל אמנות. 5 אם לא היית, אתה.

4 משנות 1953 עד 1957 שימפנזה בשם ג'יי פרד מוגס היה המצלמה של היום.

קמיע. כביכול לא אבדה אהבה בין המארח דייב גארווי לבין השימפנזה; הפארודיה המטורפת מסתיימת ב"נ. פרד גלוגס" גוזל את "דייב גארוונווי" כמנחה התוכנית וניכס לעצמו את סמל ה"שלום" שלו בכף יד באוויר. 5 רשימת המתנה של אמנים (כולל אני) להוטים להצטרף Rowrbrazzle-לבקרוב.

צ'בור. לבסוף התקבלתי ב-0991, כאשר מספר החברות הוגדל מחמישים לשישים תורמים. מעולם לא החשבתי את עצמי כ"אל אמנות", רק קריקטוריסט הגון בן תמותה, חצי דרך, בר מזל מספיק לראות את השרבוטים שלו בדפוס לצד עבודתם של אמנים מוכשרים הרבה יותר.

רצה לראות את העבודה שהייתה. למעשה, חברים שהיו מוכנים לתת לפרוות אחרות דפי xerox של העותק שלהם רכשו פתאום הרבה חברים. אם Vootie ויורשו Rowrbrazzle הניחו את הבסיס עבור המעריצים הפרוותיים, הבנייה בקומה הראשונה שלו החלה בוועידת המדע הבדיוני העולמית של 1980 בבוסטון, כשמעריצי חיות מצחיקות גילו דיוקן בתערוכת האמנות של הכנס של דמות מדע בדיוני בשם ארמה פלנה. בעוד שמעריצים אולי ראו סביבות היי-טק וכבדות חומרה בעבר באנימה בנושא חלל, מה שהם כנראה לא ראו היה סוג כזה של סביבה שאוכלסת על ידי חתול אנתרופומורפי. תורמים של Vootie ומעריצי אנימציה שונים בכנס נמשכו אל הציור -ואל היוצר שלו, סטיב גאלאצי'. עד מהרה הם גילו שהיצירה אינה א

חד פעמי: סטיב קנה עוד כמה ציורים ותיק מלא בסקיצות והערות לאפוס אנתרופומורפי בחלל העמוק, משהו שהוא שרבט במשך שנים. "מכל סיבה שהיא",

מאוחר יותר כתב סטיב בגוף שלישי, "ההתנפלות שלו בקרבם כאלמוני עם כל החומר הזה ביד הייתה סוג של אלוהים-וואו". סטיב הזמין את הקהל לחדר המלון שלו כדי להסתכל על האמנות שהביא ולשוחח על העניין ההדדי שלהם בכל מה שקשור לאנתרופומורפי. זה היה המפגש הראשון של מה שייקרא "קבוצת גאלאצ'י". במשך השנים הבאות, בכל פעם שכנס הפגיש אותם, נוצרה באופן ספונטני קבוצת Gallacci. כמעט כל אלה שהשתתפו היו אמנים שהביאו את ספרי הסקיצות שלהם, מלאי יצירות בעלי חיים משלהם. הם היו מדברים על ארמה, מחליפים מערכונים ומשתפים דעות על סרטי המדע הבדיוני האהובים עליהם ועל דמויות מצוירות. הם היו דנים ברעיונות שלהם לאפוסים אנתרופומורפיים מאוחר בערב עד שסטיב נאלץ לזרוק אותם החוצה כדי לנוח קצת לפני שחגיגות הכינוס יתחדשו בבוקר.

כאשר Rowrbrazzle הושק ב-4891, האמנים התאספו סביב סטיב -וסטיב עצמו -היו מאגר כשרונות מידי עבור APA-ההחדש. הודות Rowrbrazzle-להם לא היו צריכים לחכות עד לכנס הבא כדי לקיים אינטראקציה זה עם זה; הם יכלו לחלוק את מחשבותיהם ודעותיהם עם כולם בבת אחת, כל שלושה חודשים, דרך APA-הבאותה שנה, סטיב שיתף את ארמה עם העולם כולו באמצעות קומיקס האנתולוגיה החדש שלו Albedo Anthropomorphics. כמו עם Rowrbrazzle, מעריצי ארמה לא היו צריכים לחכות לכנס הבא כדי להתעדכן בהרפתקאותיה. עם Rowrbrazzle, קבוצת Gallacci יסתיימו בהדרגה, למרות שהאנרגיה היצירתית שלהן והמומנטום שהחלו ימשיכו לצבור תאוצה.

* * *

ממש ליד טראסק אווניו בגארדן גרוב, קליפורניה, קיים בית חווה גדול שנראה, פחות או יותר, כמו כל אחד מבתי החווה הגדולים האחרים לאורך הרחוב. עם זאת, יש הבדל אחד: גדם עץ עצום, בגובה עשרה מטרים לפחות, עומד באמצע המדשאה הקדמית שלו. שלט שהודבק עליו מתאר בעל חיים דמוי סמור בתנוחת משיגן ג'יי צפרדע בדרגה גבוהה, עם כובע ומקל עם קצה יהלום, עם זוג אנטנות מבצצות מראשו. הוא ממוסגר מעל ולמטה במילים "PRANCING SKILTAIRE".

"סקילטירים הם זן זר שיצרתי, המבוסס על סמורי כדור הארץ וסמורים אחרים. הם חצי דו-צדדיים, בעלי 'סוללה' טבעית מחוללת אלקטרו, חישת טווח אלקטרוסטטית וסוג של טל-אמפיתיה. יצרתי אותם ב-9691 כשהייתי בתיכון כי נמאס לי מכל החיזורים במדע הבדיוני שהיו רק בני אדם מעט שונים -ובמקרה אהבתי מאוד סמורים". הדובר הוא מארק מרלינו שיחד עם שותפו רוד אוריילי, הוא הבעלים של הבית המכונה Skiltaire, The Proancing ביתם כבר יותר משלושים שנה. מתישהו, ייתכן שיהיה גם סמן היסטורי מחובר לגדם עץ, לוח פליז חרוט שכתוב עליו, "הבית של מארק מרלינו ורוד אוריילי, יוצרי הפנדום הפרוותי". זו אולי רק הגזמה קלה. פרווה מקורו ב

הצומת של חיות מצוירות, אנימה ותכני מדע בדיוני, ומארק ורוד היו אלה במרכז הכל, ומי בסופו של דבר נתן את שם התוצאה. "הייתי בכיר בתיכון כשפגשתי את מארק", נזכר רוד אוריילי.

"מועדון המדע הבדיוני שלנו יצא לטיול שטח לכנס מדע בדיוני. חשבתי שהכנסים הם רק תחפושות; זה היה הראשון שהייתי בו שהיתה בו תערוכת אמנות. כבר הייתי פנאטית של סמור כשראיתי את אמנות skiltaire-השל מארק בתוכנית. כשפגשתי אותו, שאלתי למה ללוטורות שלו יש אנטנות. הוא התחיל להסביר לי אותם, וכשהזכיר שהוא מנהל את חדר הווידאו בכנס, שאלתי אותו אם יש לו פרקים של קימבה". 6

למארק אכן היו פרקי קימבה בהישג יד. רוד שאל אז אם זה נכון גם לגבי The Amazing 3-סדרה הרבה יותר לא ברורה מהתוכנית בתפוצה רחבה על גור האריות הלבן. "אני חושב שיש לי כמה", ענה מארק.

זו הייתה ההתחלה, כפי שאומרת הביטוי, של ידידות יפה, שהובילה בסופו של דבר לשותפות יפה יותר מתמיד, כאשר מארק ורוב הפכו לפאזור קאפל מספר אחת של פרורי.

Kimba the White Lion 6 הייתה סדרת אנימה המבוססת על מנגה משנות ה-50.

שחלקם הציעו היה מקור השראה למלך האריות של דיסני בשל הדמיון בין השניים.

מארק ערך הקרנות חודשיות של קריקטורות מהאוסף הנרחב שלו בבית המועדון של החברה למדע בדיוני בלוס אנג'לס. פרד פאטן, העורך של Rowrbrazzle, מבקר של ספרים פרוותיים וסרטי אנימה, עורך של אנתולוגיות סיפורים קצרים פרוותיים והיסטוריון אנימציה, היה משתתף קבוע. הערכתו והשתתפותו של פאטן בכל מה שנוגע לפאניס חזרו עשרות שנים אחורה, כאשר השתתף ב"פלאש תור הזהב" Worldcon - בשל 1962 (התלבושת שלו הייתה מושלמת, עד הכנפיים המעטרות את המגפיים של ג'יי גאריק וקסדת מלחמת העולם הראשונה). פרד תיאר את עצמו כ" מעריץ החיות הכי מצחיק בסביבה" שלמד לקרוא כשהיה בן ארבע מרצועות קומיקס בעיתונים ו-וולט

הקומיקס והסיפורים של דיסני. פרד, מארק ואחרים ארגנו את ההקרנות במועדון מעריצים של אנימציה. ביום שבת, 21 במאי, 1977, ארבעה ימים לפני הבכורה של הסרט המקורי של מלחמת הכוכבים, התקיימה המפגש הרשמי הראשון של ארגון הקריקטורה/פנטזיה ה-C / FO - עם תוכנית המורכבת כולה מקמבה וטלוויזיה ענקית-רובוטית. פרקים, מומחיות נוספת באנימה. הקרנות C/FO משכו גם מעריצי חיות מצחיקות, שם לסדרות אנימה בכיכובם של דמויות אנתרופומורפיות כמו קימבה, בוני באני של The Amazing 3, וג'וני וודצ'אק של אגדות היער הירוק.

רבים מהמשתתפים לא פגשו זה את זה קודם לכן; הקרנות C/FO היו ההזדמנות הראשונה שלהם להתחבר עם מעריצי אנימה אחרים שנהנו גם מדמויות אנתרופומורפיות. מארק ושותפו, רוד או'ריילי, החליטו שהגיע הזמן לערוך מסיבת חדר מצחיק של חיות. הם היו צריכים שם לאירוע, משהו לשים על העלונים המפרסמים אותו. לא לקח להם זמן רב להחליט שההתכנסות תהיה "התרוממות רוח

מסיבת Skiltaire לכבוד מעון גרדן גרוב של מארק ורוד. האירוע עצמו היה עניין די נמוך, כשמארק הקרין סרטונים מאוסף הקריקטורות הענקי שלו, כולל האהוב על מעריצי החיות המצחיק, Animalympics. פנים חדשות הצטרפו לקבוצים, אנשים שציירו או דמינו את האנתרופוס שלהם, אבל מעולם לא היה להם קהל להסתובב איתו לפני כן. הם עיינו זה בספרי הסקיצות של זה והחליפו דעות על כל הדברים האנתרופומורפיים בין מבטים מזדמנים לפרקים של לוני טונס שעל המסך. בהתבסס על הצלחת האירוע, מארק ורוד אירחו מסיבות מצחיקות בנושא חיות בכנסים אחרים בחודשים הבאים. הם משכו יותר מעריצים, שכמעט אף אחד מהם לא ציפה למצוא אחרים שחלקו את העניין המובהק שלהם בבעלי חיים אנתרופומורפיים.

כשהגיע הזמן לווסטרקון הבא, מארק ורוד החליטו לקרוא למפלגה שלהם בשם אחר. הם החליטו שהאיטרציה של המפלגה ב-6891 תיקרא באופן רשמי "מסיבה פרוותית".

הם החליטו על המונח "פרוותי" במקום "חיות מצחיקות" מכמה סיבות, שהברור שבהם היה העובדה שלא כל הקריקטורות היו "מצחיקות", כאשר המקרה של ארמה פלנה הוא דוגמה בולטת. שמות תואר אחרים ריחפו מסביב, כולל "רכוך" ו"מטושטש" ביניהם. מארק מציין את קרדיטו של תושב סקילטר לשעבר, והכריז על עצמו שאינו פרוותי המכונה "ד"ר. פלפל" (אין קשר למשקה הקל) לשם התואר פרווה. 7 מארק וחברים עטפו את ווסטרקון ואת הכנסים שלאחר מכן בפליירים עם דמויות אנתרופומורפיות בצורה מושכת המקדמות מסיבות פרוותיות. המעריצים שהשתתפו התחילו לקרוא גם לעצמם וגם לדמויות האנתרופומורפיות שלהם "פרוותיות", והעניין המשותף שלהם כונה "המעריצים הפרוותיים". מאותה נקודה ואילך, שם התואר הוצמד באופן בלתי נמחק לשם העצם. כפי שניסח זאת רוד או'ריילי שנים מאוחר יותר, "לא התחלנו פאנודם פרוותי, רק הצגנו את זה לעצמנו." מסיבת הפרוותי הבכורה הייתה הצלחה, ונולדה מסורת: מסיבות פרוותיות (והעלונים המאירים שמקדמים אותן) הפכו למסורת מיינסטרים במדע

מוסכמות בדיוני. מעודדים מהנוכחות הגוברת במסיבות החדר הפרוותיות האלה, מארק, רוד ו כמה אחרים ארגנו כנס לפרוות בלבד שכונה "קונפירנס" שיתקיים בינואר 1989 בקוסטה מסה, קליפורניה, לא הרחק מהסקילטייר. הכותרת הרשמית שלו הייתה "ConFurence Zero" זה לא היה א

כינוס אמיתי עד כדי כך שזה היה ריצה יבשה לקונפורנס אמיתי שהם קיוו להריץ שנה לאחר מכן. שישים וחמש פרוות מכל רחבי צפון אמריקה (ואחת מאוסטרליה) הופיעו בעיקר לסלון מסביב ללובי של מלון קוסטה מסה הולידיי אין. ספר התוכנית (באמת יותר חוברת) כלל הצהרות של מארק ("יש אנשים שמבקרים את פרוות כ'מיליון משאלות' או מסיכה שאנו לובשים כדי להסתיר את עצמנו. הניסיון שלי גורם לי להאמין שההפך הוא הנכון. הפרוותי שלך הוא הפנים שמסתתר מאחורי חבישת המסכה בחיי היומיום") ומרוד ("אנחנו לא, כפי שמסתבר, פאנדום חדש.

אנחנו פאנדום ותיק ובסיסי מאוד שחיכה לתורו לצעוק בגאווה את שמו בפומבי.").

אחרים תרמו מבחר של.

7 פרווה אוסטרלית ואחד אמריקאי שהם חברים אמרו לי כל אחד את זה.

אחר בשימוש הראשון ב"פרווה" בפאנזין משנת 1983 שלושים פלוס שנה מאוחר יותר, נראה שפחות חשוב מי אמר את זה ראשון. אולי ד"ר פפר קרא את הפאנזין המסוים הזה כשהמציא את שם התואר, או אולי זה היה רק מקרה של מוחות פרוותיים שחושבים כאחד.

אמנות פרוותית לחוברת ואפילו הדרכה כיצד "ליצור זנב משלך". עבור אותם שישים וחמש פרוותיות, הפיתוי היה בלתי ניתן לעמוד בפניו. מה יכול להיות טוב יותר ממסיבה פרוותית שנמשכה כל סוף השבוע?

הם יקבלו את תשובתם שנה לאחר מכן, כאשר בשנת 1990 ה-ConFurence ה-3, 1991, יותר מ-004, 250-ConFurence לעד 9-ConFurence לב-8991, המשיכו לעלות עם התפשטות המילים: 2-ConFurence ל-250ב-1991, יותר מ-004, 250-ConFurence לעד 9-ConFurence לב-8991, מספר הנוכחות הגיע לשיא של 1,250 פרוות -עלייה של למעלה מ-0081% במשך עשור. הפנדום הפרוותי הגיע -והוא לא נעלם.

* * *

רוב האנשים -כולל רוב הפרוות -לא מבינים שלמרות תשומת הלב שניתנה לחליפות פרוות כהיבט האייקוני והמזוהה ביותר של הפאנדום הפרוותי כיום, פרווה הוקמה על ידי קריקטוריסטים וחובבי חיות מצחיקות, אנימציה ואנימה. חליפות פרווה הגיעו מאוחר יותר, ברגע שהפאנדום היה מבוסס היטב. 8למעשה, זה היה קצת הפתעה לקריקטוריסטים כאשר מחליפים פרווה החלו להופיע במספרים הולכים וגדלים בכנסים, וחלקם ראו בהם מתערבים שפולשים לפאנדום "שלנו" המתמקד באמנות. במבט לאחור, זה באמת לא היה צריך להיות הפתעה שחליפות פרווה הפכו ליצורה פופולרית של ביטוי עצמי אנתרופי. אחרי הכל, תחרויות תחפושות ותחפושות היו חלק מהמדע הבדיוני, הקומיקס וה

מוסכמות אנימה מאז הקמתן, וחופפות באופן בולט LARP-ל(משחק תפקידים חי-אקשן) וקהילות רנסנס פייר. זה יהיה חריג לגלות שלא היו לפחות כמה מעריצים של דמויות אנתרופומורפיות שהיו מעוניינים להתבטא ב

באותה דרך. עם זאת, ייתכן שהמטוטלת התנדנדה יותר מדי בכיוון ההפוך, כאשר אנשים רבים (כולל פרוות צעירות יותר) מאמינים שצריך להחזיק וללבוש בגד פרווה כדי להיחשב פרוותי. מה שבטוח, חליפות פרווה הן כיום נוכחות מבוססת וגדולה בקהילה הפרוותית, למרות שהן בקושי זולות (ראה פרק 8להרחבה על כך).

בשנותיה הראשונות של פרוותי, היו קומץ של בוני חליפות פרווה עם מיומנות לעצב חליפות פרווה עבור אלה שהתעניינו בהם. כיום, קיימות מאות יצרניות, המציעות כל מיני אפשרויות התאמה אישית. הטוב שב.

8אפשר לטעון שבהתחלה של הכל היו חליפות פרווה, גם אם הן.

לא היו נקודת מוקד. ConFurence Zero-בהיה חדר פרווה יחיד -שחקן קמע מקצועי של דיסנילנד שהופיע לא כאחת מיצירותיו של וולט, אלא כ"במביואיד", צבי סקסי בחלל החיצון, חלקי עד מגפי עור בגובה הברכיים!

ליצרניות אלה יש רשימות המתנה ארוכות משנה, כאשר חלקן מקיימות מכירות פומביות עבור משבצת רשימת המתנה. לאלה שלא יכולים להרשות לעצמם חליפה, או שעבורם הם מעדיפים גישה יותר של עשה בעצמך-יש אינספור מדריכים, משאבים מקוונים, תבניות וכלים זמינים. זה קל מתמיד עבור

בונים מתחילים לחדד את כישוריהם באמצעות תרגול ושיתוף ידע בקהילה. למעשה, יצרנים מקצועיים רבים התחילו לבנות את החליפות שלהם, רק כדי להיות מיומנים מספיק כדי לקחת לקוחות בעצמם.

Midwest FurFest i-Anthrocon - שתי הכנסים הפרוותיים הגדולים ביותר של אמריקה - שניהם צמחו מתוך (או צמחו) ממוסכמות המדע הבדיוני המיינסטרים שאירחו במקור את "המסלול הפרוותי" שלהם של תכנות בנושא אנתרו. אנתרוקון - נולד ב-7991 בשם "אלבני אנתרוקון" - משך בהדרגה את המשתתפים הפרוותיים מפילקון, בשל ההתמקדות הבלעדית שלו בתוכן פרוותי. כמו כן, Midwest FurFest מקורו כמסלול הפרוותי בכנס דאקון של שיקגו. 9 אנו יכולים למצוא דוגמה המחשה למגוון התגובות של הציבור הרחב למוסכמות פרוותיות על ידי התבוננות בשתי המוסכמות הללו.

Midwest FurFest ל- (או MFF בשמו הקצר) יש נוכחות גדולה יותר מאנתרוקון (בשל קרבתה לנמל התעופה O'Hare של שיקגו, יעד לטיסות ישירות ממדינות ברחבי העולם). עם זאת, נוכחותו של MFF לא ידועה ברובה במטרופולין הסמוך. לעומת זאת, אנתרוקון נערך בלב פייטסבורג במרכז הכנסים שלה במרכז הכנסים בכל פעם שנה מאז 2006 ואומצה על ידי העיר באופן שפרוותי לא אומצה על ידי אף עיר אחרת בעולם; כרזות החוגגות את אנתרוקון תלויות על עמודי התאורה של העיר, בעוד שהתקשורת המקומית מעניקה לכנס הפרוותי סיקור זוהר. הורים מביאים את ילדיהם למרכז העיר כדי לצלם את הפוזה שלהם עם מחליפים, בעוד מצעד התלבושות של הכינוס, שבעבר עבר רק דרך מרכז הכנסים, עושה את דרכו אל מחוץ לבניין כדי לבדר את אלפי הפייטסבורגרים שממתינים שעות כדי ליהנות מהקסם מראה של תהלוכת אינסופית של חיות פנטסטיות שצועדות על פניה. בשנת 2022, אנתרוקון והעיר הוסיפו מסיבת בלוק פרוותית לחגיגות, והעניקו לאנשים את ההזדמנות להתערבב עם חובשי הפרופס ברחוב מול מרכז הכנסים.

9למרות שמו, Duckon, לא היה שום קשר עם ברווזים, אנתרופומורפיים או.

אֲחֵרֶת.

התחלנו את הפרק הזה בהצבעה שעניין בבעלי חיים אנתרופומורפיים היה חלק אוניברסלי למדי מהמצב האנושי כל עוד התיעוד ההיסטורי קיים. עם הזמן, נראה היה שבני אדם מתרחקים בהדרגה מהעולם הטבעי, ונראה היה שהם מאבדים חלק מהקשר הזה לבעלי חיים. אולם פרוותיות עשויות לייצג קונטרה למגמה רחבה יותר זו, כזו שאמנם החלה בארצות הברית בשנות ה-07 וה-08, אך התפשטה והפכה לתופעה עולמית. כנסים פרוותיים מתקיימים כעת ברחבי העולם, לרבות במקסיקו, קנדה, אנגליה, צרפת, גרמניה, הונגריה, בלגיה, אוסטריה, רוסיה, הולנד, ברזיל, ארגנטינה, אוסטרליה, יפן, סין ודרום קוריאה -אם למנות רק כמה מדינות. המשיכה הגלובלית שלו עשויה לייצג חזרה, או לפחות תחושת היכרות מתמשכת, של אותו עניין ראשוני להבין את עצמנו ואת העולם שאנו חיים בו על ידי טשטוש הפער בין בני אדם לאלה שאנו גרים איתם בכוכב זה.

פרק 3.
Furtuity: The Story of Furscience 1.
קתלין גרבאסי, קורטני "נוקה" פלאנטה,
שרון רוברטס, סטיבן רייזן, אליזבת פיין.

אלברט בנדורה היה אחד הפסיכולוגים המשפיעים ביותר במחצית השנייה של המאה ה-20. בעבודתו, הוא דן בתפקידם של מפגשים מזל ומקריים בחיים, וקבע כי "בתנאים מסוימים... אירועים מקריים מניעים קבוצות של השפעות שמשנות את מהלך החיים"

(בנדורה, 1998, 1982עמ'. (95פורטויטי הוא אחד מהדברים שאנו מכירים רק בדיעבד, ודרך העדשה הזו אנו משקפים את ההיסטוריה של האופן שבו צוות המחקר הפרוותי שלנו, Furscience, התפתח ותפקיד ה"פורטויטי" באיך שהגענו לכאן. ד"ר גרבאסי והמחקר הראשון שלנו. למען האמת, את הקרדיט האמיתי למקורותיו של Furscience יכול בהחלט להינתן ל-BoB הכלב. בוב היה גולדן רטריבר ענק, חברתי אינטנסיבי, שבירך את כל מי שפגש בחיור גדול ובכשון חם. בוב הפך לחלק ממשפחתו של ד"ר גרבאסי בעיקר במקרה. הוא היה האחרון בהמלטה שלו ומנודה בגלל שגודלו הפר את תקני הגזע. 2בגלל האישיות המרתקת של BoB, הוא וד"ר גרבאסי

הוזמנו לבקר בבית האבות המקומי לאורך שנות ה-09 כדי ש-BoB יוכל לחלוק את שמחתו עם כל מי שרצה לפגוש אותו. בסופו של דבר זכה BoB להכרה על שירותו על ידי התואר מתנדב השנה של בית אבות מערב ניו יורק! אבל מה, אתם אולי שואלים, קשור ל-BoB למחקר פרוותי? בעוד שד"ר גרבאסי הייתה "כלב" 3ואוהבת בעלי חיים לכל החיים, היא לא עקבה אחר המחקר המתפתח על טיפול בעזרת בעלי חיים או כל אחת מהתופעות הקשורות אליו (המכונה כעת באופן כללי התערבויות בסיוע בעלי חיים; (Fine, 2010) ד"ר גרבאסי, לעומת זאת, נעשתה סקרנית לגבי מצב הידע המדעי על היתרונות הבריאותיים של התרועעות עם בעלי חיים לא אנושיים כתוצאה מעבודתה בליווי BoB כסיעודית.

1פרק זה מוקדש לזכרו של ד"ר פני ל. ברנשטיין, בלעדי.

תמיכה, עניין, התלהבות ומועצת הביקורת המוסדית של אוניברסיטת קנט סטייט (סטארק), צוות המחקר הפרוותי הזה לעולם לא היה מתחיל. 2מכיוון ש-BoB היה כלב ענק לגזע שלו, ניתן היה לזהות אותו בקלות. שילינג.

היה ידוען מקומי, וד"ר גרבאסי חושב שכנראה היה יכול להיבחר לראשות הכפר שבו הם טיילו, לו רק מקום מגוריהם הרשמי היה בגבולות הכפר! 3בלי להעליב חתולים, רק שד"ר גרבאסי מאוד אלרגי אליהם!

מבקר בית. 4בסופו של דבר, היא נרשמה לקורס מקוון שהוצע על ידי אנשים-חיות-טבע (PAN) דרך אוניברסיטת דפול. לאחר לימוד הקורס החל ד"ר גרבאסי להתעניין בתחום האנתרופולוגיה באופן רחב יותר. 5כפסיכולוגית חברתית, היא כבר הייתה ממוקדת במחקר המדעי

על האופן שבו בני אדם חושבים, משפיעים ומתייחסים זה לזה, ולכן, בהתחשב בעניין חייה בכל מיני בעלי חיים, זה היה אך טבעי עבורה להימשך לאנתרופולוגיה; קל היה לה לדמיין שמערכות יחסים בין בני אדם וחיות לא אנושיות עשויות לחלוק מספר קווי דמיון ליחסים בין בני אדם. מחקרים רבים מראים שזה המצב, בנושאים מגוונים כמו

התקשרות, התעללות, אמפתיה ותמיכה חברתית, אם למנות רק כמה (למשל, Herzog, 2010; Julius et al., 2013; Topál et al., 1998). Angantry, 2011; Arluke et al., 1999; Carlisle-Frank & Frank, 2006; Greenebaum, 2004; הובילה ד"ר גרבאסי מחקר ארכיוני על הצמיחה העצומה של HAS משנות ה-08 ועד שנות ה-09. (Gerbasi et al., 2002) היא גילתה שמספר עבודת הדוקטורט של HAS היותר מהכפיל את עצמו באותה תקופה וש-72 דיסציפלינות אקדמיות שונות הפיקו עבודות דוקטורט HAS-ב(למשל, פסיכולוגיה, סוציולוגיה, אנתרופולוגיה, גיאוגרפיה, פילוסופיה, סיעוד וחקלאות). היא גם ציינה שהלימוד של HAS היה עסק מסוכן במקצת באותה תקופה, מכיוון שרוב עבודת הגמר של HAS לא הגיעה מאוניברסיטאות יוקרתיות. או, בניסוח אחר, באוניברסיטאות בעלות מעמד גבוה, שבהן חוקרים צעירים מתמודדים עם המצוקה של "פרסם או לאבד", לימוד תחום חדש שמתפתח עשוי להיות רוצח קריירה. בגלל העניין הגובר שלה באנתרופולוגיה והמאמר שלה משנת 2002, ד"ר קן שפירו הזמינה את ד"ר גרבאסי להיות המנחה של קבוצת דיון מקוונת של HAS בחסות פסיכולוגים לטיפול אתי בבעלי חיים (PsyETA) הידועה כיום בשם החיות והחברה המכון (<http://www.animalsandsociety.org/main/>). בתפקידה כמנהלת קבוצה, ד"ר גרבאסי הגיבה לבקשות למידע שחברי רשימה אחרים הותירו ללא מענה. בהקשר זה ד"ר.

לגרבאסי הייתה המפגש המקרי הראשון שלה עם פרוות.

4ומאוחר יותר דן וספארקי, שניים מבני משפחתה הכלבים האחרים שהתחלפו.

עם 5 BoB! אנתרופולוגיה מוגדרת כחקר היחסים או האינטראקציות ביניהם.

בני אדם ומינים אחרים של בעלי חיים, המכונים גם מחקרים בין בני אדם לבעלי חיים (HAS) ובעוד שהלימוד של התערבויות בסיוע בעלי חיים (AAI) הוא חלק מהאנתרופולוגיה, אנתרופולוגיה היא תחום רחב הרבה יותר.

יום אחד בתחילת שנות ה-0002 הגיעה בקשה דרך קבוצת HAS המקוונת ושאלה אם מישהו יודע משהו על פרוות. ד"ר גרבאסי חיכה יום או יומיים עד שמישהו יגיב. אבוי, אף אחד לא עשה זאת. ד"ר גרבאסי, אי פעם חוקרת צייתנית, פנתה למאגר מידע פסיכולוגי כדי לראות אם יש מאמרים פסיכולוגיים שפורסמו בנושא פרוות - משהו שהיא לא ידעה על עצמה כלום - רק כדי לא למצוא דבר. 6היא עקבה אחרי חיפוש PsycINFO-ההעקר שלה עם חיפוש כללי יותר בגוגל אחר מידע על פרוות. התגובה הפופולרית ביותר הייתה מאמר על פרוות שפורסם ב-Vanity Fair (Gurley, 2001). לא הייתה רגילה כמו שד"ר גרבאסי היה לקרוא את "ואניטי פייר", היא הייתה די בהלם מהעניין

הטענות שהועלו על פרוותיות במאמר, שנראה שהתבססו על תצפיות וראיונות מוגבלים מאוד עם מספר קטן של פרוותיות. כפסיכולוגית חברתית וכיום אנתרופולוגית מתחילה, חקר הפרוות ייצג את המיזוג האולטימטיבי של שני תחומי העניין האקדמיים שלה - סיכוי מרגש! באותו זמן, ד"ר גרבאסי לימד במכללה הקהילתית של מחוז ניאגרה, שהיא חלק מהמערכת של אוניברסיטת המדינה של ניו יורק. כמכללה קטנה למדי, ממוקדת הוראה, ביצוע מחקר לא היה בדרך כלל חלק מתיאור התפקיד. ככזאת, לא כבולה למנטליות "פרסם או תכחד" של מחלקות גדולות יותר, היה לה החופש ללמוד מה שהיא רוצה

כל עוד זה לא השפיע על ההוראה והמחלקות שלה. למזלנו, ד"ר. גרבאסי גם לימדה שיעור בשיטות מחקר בערך באותו זמן שהיא "למדה" על פרוות מ-Vanity Fair. תלמידיה היו מוקסמים מהרעיון ללמוד על פרוותיות וניסו למצוא מאמרי כתב עת שנבדקו על ידי עמיתים שעשויים להסביר את מה שמתאר המאמר. Vanity Fair-ב למרות שרכשו ערימה נכבדת של מאמרי כתבי עת על פטישים, 7הם הגיעו למסקנה שלמאמרים הללו אין הרבה מה לומר על פרוותיות או על המעריצים הפרוותיים במיוחד. כמה שנים מאוחר יותר, מפגש מקרי נוסף - "מפגש בלתי מכוון של אנשים שאינם מוכרים זה לזה" (בנדורה, 1982עמ' - 748) ימצא את ד"ר גרבאסי. כשהיא יושבת במשרד, ג'סטין היגנר, תלמידו של הפרופסור לאנתרופולוגיה שאיתו חלק ד"ר גרבאסי משרד, בא לחפש את האנתרופולוג, שבמקרה לא היה בפנים. לג'סטין היה גדול.

6ובכן, כמעט כלום - היא כן מצאה מאמר על "התקרה הפרוותית", שהוצעה על ידי.

Raupp (2002) כדי לתאר את ההתייחסות המצומצמת למדי לבעלי חיים לא אנושיים בפסיכולוגיה הקלינית. היא עם זאת, היה די בטוח שלא על זה שאל השואל. 7ד"ר גרבאסי פחדה משיחות הטלפון מההשאלה הבין-ספרייתית של הקולג' שלה.

המחלקה, שבדרך כלל תתחיל עם, Dr. "גרבאסי, יש לנו עוד כתבת פטיש בשבילך!"

תיק אמנות איתו ושאל אם ד"ר גרבאסי רוצה לראות את יצירות האמנות שלו. לא רצתה להיות גסה, היא הסכימה והסתכלה. ד"ר גרבאסי כמעט נפלה מהכיסא שלה למשמע מה שראתה! זה נראה לה כמו אמנות פרוותית. היא שאלה את ג'סטין אם זה מה שזה, והוא אמר שכן, ואישר שהוא, בעצמו, פרווה. שניהם נדהמו - הוא, שד"ר גרבאסי זיהה אמנות פרוותית, והיא, שסוף סוף פגשה פרווה אמיתי! ד"ר גרבאסי הציע בעדינות שג'סטין אולי ירצה לקחת את הקורס שלה לפסיכולוגיה של יחסי אדם-חיות, והמתיק את העסקה בכך שהוא נותן לו לכתוב מאמר על פרוות. הוא קיבל ולקח את הקורס בסתיו 2005. וכפי שהבטיח, הוא כן זכה לכתוב מאמר על פרוות.

ג'סטין גם שאל את ד"ר גרבאסי אם היא חושבת שהקולג' ישלח אותו לכנס פרוותי. כשנשאל מדוע הוא חושב שהמכללה תשלח אותו לכנס פרוותי, הוא פשוט ענה כי הוא רצה ללכת לכנס כזה. בעוד ד"ר גרבאסי הייתה בטוחה לחלוטין שהמכללה לא תשלח אותו לכנס פרוותי, זה נתן לה את הרעיון לבדוק היכן נמצא הכינוס הפרוותי הקרוב ביותר. בהתקף מזל נוסף, היא גילתה שאנתרופון עברה לפיטסבורג, פנסילבניה, במרחק של פחות מארבע שעות נסיעה ברכב מהמכללה שלה. כמובן, הנחיות אתיות מכתובות שאי אפשר פשוט להופיע בכנס ולהתחיל לאסוף נתונים ללא רשות לעשות זאת מהוועידה עצמה. היושב-ראש של אנתרופון היה ד"ר סמואל קונווי, הידוע בפאנדום הפרוותי כדוד קייג'.

פורטוויי היכה שוב, שכן ד"ר קונווי היה, בעצמו, מדען מחקר (אם כי כימאי, לא פסיכולוג), והבין את השיטה המדעית ואת חשיבות איסוף הנתונים. הוא גם הבין בבירור איך התקשורת פועלת והיה פתוח לנקודת מבט מדעית על פרוות כדי לשפוך אור על הגישה המרעושה יותר לפרוות שהתקשורת נקטה לעתים קרובות. ד"ר גרבאסי הסבירה לד"ר קונווי שהיא תיתן לנתונים לדבר ושהיא יהיה אחד המחקרים הפסיכולוגיים הראשונים של פרוות - 8 ולבסוף תתן לפסיכולוגים.

8עלינו להבהיר כאן שזה היה אחד האמפיריים הראשונים, הפסיכולוגיים.

מחקרים על פרוות, אבל זה לא היה הראשון, וגם לא היה זה הניסיון היחיד לחקור פרוות שקורים בתקופה זו. נתפסח אם לא נזכיר את הסקר של דיוויד רוסט משנת 1998 על המעריצים הפרוותיים - סקר שאמנם לא נערך דרך אוניברסיטה או פורסם בכתב עת בעל ביקורת עמיתים, אך מייצג את אחד הניסיונות הראשונים של פרוותיים לחקור את הפאנדום שלהם. אחריו הגיעה שכפול זמן לא רב לאחר מחקרו הראשון של ד"ר גרבאסי, (Evans, 2008) (Anthrocon) וכן בסקר כללי רחב היקף של הפאנדום הפרוותי מאת אלכס אוסקי (2008) ועם עבודה של רוסמאסלר וון (2007) (אוסף מעמיק של כתיבה אקדמית על הפאנדום הפרוותי נמצא מעבר למוקד הפרק הזה, אבל היה).

מאמר עם ביקורת עמיתים על פרוות, במקום להסתמך על נקודות מכירה כמו Vanity Fair ד"ר קונווי הסכים לאפשר לצוות המחקר להשתתף באנתרופון ולנסות לאסוף נתוני סקר, למרות שהזהיר שכמעט אף פרוותי לא ירצה להשלים את הסקר. ד"ר גרבאסי, שהיה אופטימי, חשב שאין דרך לדעת אם פרוותיות ימלאו סקר אלא אם משהו ינסה! ד"ר קונווי גם הזכיר שבסיכויו שחלק מהפרוותיות אכן השלימו את הסקר, לא הייתה דרך להעריך אם המשתתפים היוו מדגם מייצג (ראה פרק 4 להרחבה על כך). ד"ר גרבאסי הבטיחה לו שכפסיכולוגית חברתית היא מודעת היטב לבעיות דגימה ולאופן שבו הן יכולות להשפיע על תקפות המחקר, ונדמה שד"ר קונווי הוקל לשמוע זאת. 9 ד"ר גרבאסי הייתה בטוחה שהיא עברה את המכשול הקשה ביותר. ילד, האם היא טעתה. מכשול משמעותי נוסף היה קבלת אישור אתיקה לביצוע המחקר מוועדת ביקורת מוסדית (IRB). במדעי החברה המודרניים, חיוני להגן על רווחתם של המשתתפים, דבר שדורש בדיקה של ועדת אתיקה. לרוע המזל, למכללה הקהילתית הקטנה של ד"ר גרבאסי לא היה IRB. כאשר דר.

גרבאסי חיפש IRB עצמאי, למטרות רווח, המחיר שהם ציינו לסקירה היה במגרש הכדורים של 25,000 דולר - לגמרי מחוץ לתחום האפשרויות. לאחר מכן פנתה לחברתה הביולוגית/אנתרופולוגית, ד"ר פני ברנשטיין, שהתמחותה הייתה יחסי אדם/חיות. למרבה המזל, ד"ר ברנשטיין הייתה מעוניינת לשתף פעולה במחקר על פרוות, ולקולג' שלה, קנט סטייט בקנטון, אוהיו, אכן היה IRB. משוכה מספר שתיים נוקה! אתגר נוסף הגיע מהעובדה שלמרות היותו חצי יום נסיעה מהמכללה שלה, ד"ר גרבאסי לא התכוון להיות בשום מקום ליד פיטסבורג כאשר אנתרופון התקיים ב-6002; היא תהיה בדוקטורט של בתה. טקס הסיום באותו סוף שבוע בצד השני של המדינה, באוניברסיטת סטנפורד. ככזה, דר' גרבאסי נזקק לעמית שהיה מוכן לנסוע לפיטסבורג, להשתתף באנתרופון ולרוץ

המחקר שד"ר גרבאסי קבע. היכנסו לפרופסור לורה סקאלטה, פרופסור נוסף לפסיכולוגיה במכללה הקהילתית של מחוז ניאגרה. היא לא הייתה.

חובר על ידי המלומד הפרוותי yerf האנטרנט שלהם: furry-in-academia/ 9
<https://yerfology.wordpress.com/> ד"ר קונווי הזכיר את זה, במסגרת עבודתו, שכללה מולקולות במקום זאת.

של אנשים, אף פעם לא צריך לדאוג לגבי מולקולות שיסרבו להשתתף!

רק לקראת ההרפתקה, אבל עזר בעיצוב הסקר ולקח כמה עוזרי סטודנטים לאנתרופון כדי לאסוף את הנתונים. 10 הסקר עצמו נועד לבחון את הטענות של Gurley in the Vanity מאמר הוגן, כמו גם לבדוק האם יש מתאם בין היותו פרוותי למשתנים פסיכולוגיים שונים. ד"ר סקאלטה שיער שאם פרוותיות באמת מאמינות שהם לא בני אדם או לא רצה להיות אנשי, זה עשוי להיות אינדיקטור להפרעת אישיות. החשיבה של ד"ר גרבאסי באותה תקופה הייתה שאם פרוותיות לא חושבות שהם בני אדם או אם הם רוצים להיות לא אנושיים, זה נראה דומה במקצת להפרעת זהות מגדרית (GID), כפי שהיא כונתה בזמנו (Psychiatric Association, 2000), (American במידה שנראה ששתיהן כרוכות בתחושות של אי נוחות בגופו. 11 ככזה, הסקר כלל אינדיקטורים של הפרעות אישיות אפשריות, פריטים שהותאמו מא מדד של GID ושאלות שפותחו מהמאמר של Vanity Fair (למשל, לפרוות יש זקן, מרכיבים משקפיים, הם גברים הומוסקסואלים, עובדים בתחומים הכוללים מחשבים, לא חושבים שהם בני אדם, ולא רוצים להיות בני אדם). מחקר (Gerbas et al., 2008) המחיש את אחד הדברים הטובים ביותר במדע: הוא היה מלא הפתעות! אולי ההפתעה הגדולה ביותר הייתה העובדה שהפרוותיות היו מוכנות בכלל להשתתף במחקר שלנו. יותר מ-002 פרוותיות 10% -מהנוכחות של אנתרופון באותה שנה - השתתפו במחקר! הפתעה גדולה נוספת הייתה העובדה שכאשר מדובר במדדים של אינדיקטורים להפרעות אישיות, סבירות שהם ייחסו לסטודנטים במכללה הרבה יותר מאשר הם. היו לפרוות. לבסוף, המחקר הראה שאולי יש משהו ברעיון שכמה פרוותיות... במיוחד אלה שלא החשיבו את עצמם כ-001% אנושיים ושרצו להיות 0% אנושיים, היו יותר סבירים לומר שהם לא מרגישים בנוח לגמרי בגוף שלהם. 12.

10 בין העוזרים היה, כמובן, ג'סטין, הסטודנט הפרוותי לאנתרופולוגיה.

סתיו 11 2005! נציין כי ד"ר גרבאסי עבד במסגרות התקופה. כמו שאנחנו.

ציין בפרק 20, אנחנו לא עושים פתולוגיה של אנשים שמרגישים שהם לא לגמרי אנושיים, ועכשיו אנחנו יודעים שאנשים שאינם מזדהים כבני אדם הם למעשה תריאנים או אחרים, לא פרוותיים. יתרה מכך, ההשוואה GID-לנעשתה רק כדי לערוך השוואה למצב שהיה כרוך בתחושות של דיסמורפיה, או אי נוחות בגוף עצמו, ולא כדי להצביע על כך שיש להם אותם מנגנונים או שהם אותו דבר בכלל! 12 כמובן, המחקר מצא גם שרוב הפרוונות אינם נכנסים לקטגוריה זו, וכן.

אכן רואים את עצמם כבני אדם לחלוטין ולא היו בוחרים להפוך ללא אנושיים!

בשנה שלאחר מכן, ד"ר גרבאסי הגיש כרזה על המחקר הפרוותי המקורי לאגודה למחקר בגיבוש זהות (2007 Gerbas et al., 2007) (SRIF; Gerbas et al., 2007) וכן הציע דיון פאנל בנושא. (Gerbas et al., 2007) היא הזמינה את ד"ר קונווי להשתתף כמומחה, אך הוא לא היה זמין בתאריך המתוכנן. במקום זאת, ד"ר קונווי יצר איתה קשר עם כמה פרוותיות נחשבות באזור וושינגטון די.סי. שבו התקיימה הוועידה. היא נפגשה עם קארל יורגנסן ובריאן האריס, שלא רק השתתפו בדיון בפאנל, SRIF-באלא שהם נתנו לד"ר גרבאסי בנדיבות המון עצות נהדרות כיצד לגרום ליותר אנשים להשתתף Anthrocon 13-בוהכירו לה את המושגים של Otherkin, Therian, וזהות Therian, נושאים שיהפכו בסופו של דבר למוקד עבודתה בפאנל הפרוותי. 2007 Anthrocon-בד"ר גרבאסי ערך שכפול שונה של המחקר הראשון. זמן לא רב לאחר מכן, היא כתבה מה יהיה

הפכו ליצירה הראשונה של מחקר פסיכולוגי אמפירי על הפאנדם הפרוותי, פרוות מא' עד ת' 14. (et al., 2008). Gerbasi) עד שנת 2008, ד"ר גרבאסי ניהל מחקר נוסף, Anthrocon-בהפעם כולל מדד של יחסי אורך אצבעות המבוסס על מחקר קודם המצביע על כך שזהו מדד פרוקסי לטסטוסטרון, ובהרחבה, למין ולנטייה מינית. (Putz, 2004) זה יתפרסם בתור הרפתקת מכונת זירוקס הגדולה, ניסיון אמיץ למדוד את יחסי ספרות האצבעות של פרוותיות על ידי צילום כל כך הרבה ידיים ואז חישוב יחסי אורך האצבעות מתוך זה. 2008 15 הייתה גם השנה שבה החל ד"ר גרבאסי להציג פאנל באנתרוקון, שסוקר את הממצאים מהם.

13 עצה אחת הייתה לתת פרס על ההשתתפות במחקר. מאז ה.

למחקר לא היה מקור מימון חיצוני, זה נראה בלתי אפשרי. קארל ובריאן ציינו שזה לא חייב להיות: פרוותים אוהבים שיש סרטים לשים על תגי הכנס שלהם, וסרט הוא די סביר! ד"ר גרבאסי מצאה את סרט הדפסי הכפות הרב-צבעוני המושך ביותר שישלה, ומאז זה היה מרכיב עיקרי במחקר שלנו, אות קטן של הערכה לפרונוט שמשלימים את הסקר שלנו. זה גם שימש לפרסום פרויקט המחקר כי זה גרם לפרונוט אחרים לשאול איך גם הם יכולים להשיג סרט! 14 המאמר פורסם בכתב העת, Society & Animals, שעבורו ד"ר גרבאסי.

חב תודה רבה לד"ר קן שפירו, עורך כתב העת, על היותו פתוח לפרסום מחקרים על פרוות. בעוד שהנושא של פרוות, אנתרופומורפיזם, זומורפיזם ואנתרופומורפיזם משתלב בבירור בפרמטרים של פרסום של HAS, הוא כנראה יצא עם מאמר על נושא חדשני שכזה! 15 למרבה הצער, מתודולוגיה זו התבררה כמבולגנת ולא מדויקת מדי, והניבה.

שום דבר לעניין.

שנים קודמות, דיון בהשערות של אותה שנה, ומחפש משוב ורעיונות למחקרים עתידיים- תחילתה של מסורת שאנו ממשיכים עד היום. באחת הפגישות האלה שאל פרוותי לנו על אוטיזם בפאנדם הפרוותי (ראה פרק 23 למידע נוסף על כך). בהמשך להצעה זו, בשנת 2009 ניסה ד"ר גרבאסי למדוד את המאפיינים של אנשים על הספקטרום האוטיסטי באמצעות מדד שנקרא ASQ (Baron-Cohen, 2001) זה גרם לבעיות מסוימות עם IRB-השל מדינת קנט, שכן העובדה שרצינו למדוד תכונות של אוטיזם הציעה להם שאנו חוקרים אוכלוסייה "בסיכון" שזקוקה להתייחסות מיוחדת. חותכת את זה הרבה יותר קרוב ממה שהיא הייתה רוצה, ד"ר.

גרבאסי קיבל אישור IRB ליום לפני אנתרוקון, והמחקר התנהל ללא תקלות. 16 הזן: ד"ר קורטני "נוקה" פלאנטה וד"ר סטיבן ריין רגע נוסף של מזל מונומנטלי יתרחש זמן לא רב לאחר מכן, בשנת 2010. ד"ר גרבאסי התבקשה להציג את המחקר שלה בכנס הפרוותי הראשון של Furnal Equinox בטורונטו, קנדה. 17 לאחר שסיימה את המצגת שלה ושוחחה עם הקהל, אחד מהמשתתפים אמר, "חבר שלי צריך לפגוש אותך, הוא רוצה ללמוד גם פרוות!" ד"ר גרבאסי

נתנה לו עותק של המאמר הפרוותי שלה משנת 2008 מהמכונת שלה כדי להעביר לחברו וביקשה ממנו לקבל את שלו חבר ליצור איתה קשר. הידידה המדוברת הייתה ד"ר קורטני "נוקה" פלאנטה, שבאותה עת לא הייתה רופאה אלא, סטודנטית חדשה לתואר שני בפסיכולוגיה חברתית באוניברסיטת וטרלו בוטרלו, אונטריו, קנדה. כמו הרבה סטודנטים צעירים לתארים מתקדמים, הוא ניסה להבין הרבה דברים על עצמו ועל החיים החדשים האלה שבחר, שלקחו אותו מביתו באדמונטון, אלברטה, וברחבי הארץ ללימודיו. אחד הדברים שהוא ניסה להבין היה מה עליו ללמוד לפרויקט התזה שלו, מכיוון שהוא הרגיש חסר כיוון. אמרו לו להתמקד בדברים שהכי עניינו אותו, אבל מבחינתו זה היה לשחק משחקי וידאו, וכמוהו רק.

16 באופן מצחיק למדי, התוצאות לא תמכו בהשערה שהפרוותיות היו.

מיוצג במיוחד בספקטרום האוטיזם, לפחות כפי שנמדד על ידי ASQ-הממצאים אלה יהיו סותרים מאוחר יותר על ידי רוב המחקר העתידי שלנו בנושא שנים מאוחר יותר. 17 משמר מעבר הגבול הקנדי חשד בתחילה כאשר ד"ר גרבאסי.

אמרה שהיא חוצה כדי להשתתף בכנס פרוותי. כשהתבקשה לספק הוכחה, ד"ר גרבאסי הראתה להם עותק של פרוות מא' עד ת' שבמקרה היה לה במכונית. זה הספיק כדי לשכנע אותם, והיא הורשה להמשיך.

התגלה לאחרונה, פרוותיות. 18 ולמרות שהיו דוגמאות רבות של חוקרים שחקרו משחקי וידאו, הוא לא ידע על אף פסיכולוג שחקר פרוות. כלומר, עד שחברו הפרוותי של ד"ר פלנטה, אדלון, חזר בהתרגשות, מאמר מחקר בידו. הוא קרא בספקנות את העיתון, חצי ציפה שזה יהיה קצת יותר ממאמר דעה או כמה טענות לא מבוססות על פרוותיות - שכן זה היה פחות או יותר הדבר היחיד שהיה למישהו לומר על פרוות בתקשורת הפופולרית באותה תקופה. אולם להפתעתו, זה נראה כמו "העסקה האמיתית", והוא יצר קשר במהירות עם ד"ר גרבאסי. כך דר.

פלנטה וד"ר גרבאסי בסופו של דבר עבדו יחד. Anthrocon 2010-בהם הרחיבו את המיקוד של המחקר, כולל מדדים של דה-הומניזציה (נושא שעניינו את ד"ר פלנטה באותה תקופה) ופנאי (ראה פרק, (Reysen & Branscombe, 2010), 6; שהיה נושא לעניין עבור ד"ר גרבאסי. כדי למדוד מעריצות, היא השתמשה בסולם שפותח על ידי ד"ר סטיבן רייזן, מומחה מתפתח בפסיכולוגיית מעריצים. היא יצרה קשר עם ד"ר רייזן כדי לקבל אישור להשתמש בסולם בהקשר החדש יחסית של פרוות, והוא תמך ברעיון בהתלהבות. כמה חודשים לאחר מכן, הוא יצר קשר עם ד"ר גרבאסי כדי להודיע לה שיש כנס פרוותי בקרבתו בטקסס בשם Texas Furry Fiesta ושהוא יכול להרכיב צוות שילמד פרוות שם. הם הסכימו, וד"ר פלנטה תייג יחד עם ד"ר.

רייזן למחקר הראשון שלו בטקסס פרוות פיאסטה, מסורת שיכולה להימשך יותר מעשור לאחר מכן. זמן לא רב לאחר מכן, ד"ר פלנטה הציע לכנות את שיתוף הפעולה "פרויקט המחקר האנתרופומורפי הבינלאומי" (IARP), 19 והצוות ערך את הסקר המקוון הראשון בקנה מידה גדול של פרוות, המחקר הגדול ביותר שלהם עד כה, עם יותר מ-5,000 משתתפים!

18 ד"ר פלנטה התחיל לקרוא לעצמו פרוותי כסטודנט לתואר ראשון, שם פגש את שלו.

החבר הפרוותי הראשון, אושן, שעזר לו לגלות שיש עוד כמוהו. בסופו של דבר הוא הפך לחלק מהפאנודם הפרוותי והתחיל לקרוא בשמו של הפורסונה שלו, 19. Nuka השם היה קצת מתוך צורך, כדי לתת לפרויקט המחקר שלהם קצת יותר.

אמינות. עד לנקודה זו, בכל פעם שהם נשאלו על המחקר שלהם, הם היו צריכים לתאר אותו כ"מחקר על פרוותיות" - נושא שלא נלקח ברצינות כלל. בכך שהם קוראים לעצמם ה-PRAI, הם ניסחו מחדש את המחקר שלהם כשיתוף פעולה בינלאומי בין מדעני חברה החוקרים תופעות אנתרופומורפיות (באמת, רק חיבור מילים גדולות כדי לגרום לזה להישמע מורכב יותר מ"מחקר על פרוות") - זה היה מספיק כדי לתת לו אווירה של אמינות, גם אם זה היה פת לומר!

ד"ר שרון א. רוברטס 2011 תהיה שנה מלאה בפוטנציאל בדיוק כמו 2009-0102! דר. פלנטה, עדיין סטודנט לתארים מתקדמים, ספגה את אחת המשימות המלחיות ביותר את הנפש שהוטלו על סטודנטים לתארים מתקדמים: עריכת בחינות. 20 בשלב מסוים, הוא מצא את עצמו עורך מבחן אחרון עבור ד"ר. שרון רוברטס, פרופסור לסוציולוגיה. בהיותם מתחומים שונים ועובדים מתוך בניינים בצד הנגדי של הקמפוס זה מזה, השניים מעולם לא הצטלבו. כשד"ר פלנטה הופיע לפני הבחינה, הוא ציפה לנהל שיחת חולין עם ד"ר רוברטס כעניין של נימוס לפני שייכנס למשימה המשעממת. זה היה במהלך צ'אט צ'אט סרק זה שד"ר רוברטס שאל אותו מה הוא חוקר כרגע. בזמן שהוא היה רגיל לשמוע את השאלה הזו, האמת הייתה שהוא עבד על תריסר פרויקטים שונים, שרובם היו ארציים למדי בהשוואה לפרוותיו.

מחקר. בדרך כלל, הוא היה מתאר את אחד הפרויקטים היותר ארציים, ולו רק כדי להימנע מהרמת גבה וספקנות לגבי התוקף של כל מה שהם עושים במחלקה לפסיכולוגיה חברתית. אולי זו הייתה התשישות שלו, או אולי השעמום העצום משבוע של בחינות פרוקטור, אבל באותו יום בחר ד"ר פלנטה לספר לד"ר רוברטס על קו המחקר המזורז ביותר שלו, רק כדי להעלות ממנה עלייה, במיוחד אם היא שמע משהו על פרוות בציבור הפופולרי. ד"ר רוברטס אכן שמע על פרוות ומיד התרגש מאוד. מקור המידע העיקרי שלה על פרוות

היה פרק CSI-ההידוע לשמצה, פרווה ותיעוב (ראה פרק 21 למידע נוסף על כך), אבל במקום להפתיע אותה, זה רק סיקרן אותה כחוקרת - היא תמיד התעניינה בלימוד פרוות, אף על פי שמעולם לא עשתה זאת. הייתה ההזדמנות. 21 כאדם המנצל הזדמנות כאשר היא מציג את עצמו, ד"ר רוברטס הפך למייסד השותף הרביעי של ה-PRAI ב-51 הדקות שנדרשו להקים הבחינות בחדר.

20 בחינות הגמר של האוניברסיטה מתקיימות על פני כשתיים.

שבועות בתום סמסטר, שבעה ימים בשבוע, מהבוקר עד שעות הערב המאוחרות. כל אחת מהבחינות הללו צריכה להיות במעקב לא רק על ידי פרופסור, אלא על ידי פרוקטורים נוספים שמסיירים בחדר ועוקבים אחר רמאות. לסטודנט לתארים מתקדמים שמנסה לשלם עבור נסיעה הביתה לחג המולד, זה אומר 30-40 שעות שבילה בהסתובבות בחדרים שקטים להחריד מלאים בסטודנטים מבוהלים לתואר ראשון כותבים מבחנים. זה מרגש בערך כמו שזה נשמע. 21 בהיעדר פוטנציאל מובהק, ד"ר רוברטס הציגה כמה ממחקריה שלה.

בכנס הדו-שנתי של החברה למחקר על גיבוש זהות (SRIF) ב-1002, 2003, 2005, 2009, 2013, 2015, 7102. אחת השנים היחידות שהיא החמיצה, 2007 הייתה השנה שבה ד"ר גרבאסי הציגה את המחקר הפרוותי שלה!

הפגישה המקרית הזו שינתה לחלוטין את מסלול הקריירה של ד"ר רוברטס, כפי שעשה המחקר הפרוותי לכל השאר בצוות. מאותה נקודה ואילך, פרוות היו מוקד חשוב לאיסוף הנתונים, הפרסום והמימון שלה. מבחינתה, הנתונים דיברו רבות על כך שהקהילה הפרוותית הושמצה בצורה לא הוגנת על ידי חלק גדול מהתקשורת. היא הפנתה את האנרגיה שלה למאמצים מבוססי ראיות נגד סטיגמה וראתה הזדמנות ליצור שותפות מנצחת עם הקהילה הפרוותית, המוסכמות והתקשורת שתהיה מרכזית להצלחת המחקר של ה-PRAI

הפצה. לשם כך, ד"ר רוברטס יצרה מספר שיתופי פעולה חשובים וחיפשה כמה הזדמנויות מפתח עבור הפרויקט - משקף משהו שד"ר פלנטה אמר עליה פעם: "אם תשלח אותה בעצמה לכנס, היא תבוא חזרה עם שיתוף פעולה חדש". 22 היא הייתה הכוח המניע מאחורי הצוות שקיבל מספר מענקי מחקר חשובים, מה שעזר לממן חלק ניכר מהמאמצים שלנו. 23 הולדתו של מדע הפרווה במהלך השנים, 2013-2015 ה-PRAI ראה הצלחה הולכת וגוברת כאשר פרסמנו את הממצאים שלנו במספר מקורות (2015a, 2015b, 2015c; Roberts et al., 2015a, 2015b, 2015c; Reysen 2015a, 2015a, 2015b, 2015c; Mock et al., 2013; Plante et al., 2014a, 2014b, 2015a, 2015a, Gerbasi et al., 2015) וזו לא הייתה משימה קלה, אבל ככל שפרסמנו יותר, כך הבקשות שלנו למענקים התחזקו. כמו כן, ככל שהעבודה שלנו מומנה יותר על ידי המוסדות שלנו וסוכנויות המימון הממשלתיות שלנו, 24 כך הצלחנו לנהל פרויקטים שאפתניים יותר ולפרסם את העבודה במגוון רחב יותר של חנויות.

למרות הצלחה זו, הייתה תחושה של אי שביעות רצון מחוסר היכולת של עבודתנו להשפיע על השיח הציבורי. למרות הגוף ההולך וגדל של מחקרים שנבדקו עמיתים - מחקר שהפריך ביד את הרגשות הסטיגמטיים שהועלו בתקשורת הסנסציונית - זיהינו שיש לנו יכולת מוגבלת להחזיק בבית המשפט ב"כלכלת תשומת הלב" אם הכל.

22 מנקודת המבט שלה, ד"ר רוברטס רואה את זה כעניין של "ככל שאתה עובד קשה יותר,

ככל שיש לך יותר מזל. כדוגמה להמחשה, היא ידעה שהיא רוצה ללמוד טראומה וחוסן בפאנדום הפרוותי, אבל גם ידעה שחוסר הכשירות שלה יקשה על כך. היא פתרה את הבעיה על ידי קבלת תואר שני בעבודה סוציאלית בשנת 2021 משהו שהיא השלימה ובמקביל עובד במשרה מלאה כפרופסור. 23 טום ברבר, קצין פרסים באוניברסיטת וטרלו, היה גם א.

עזרה עצומה ל-PRAI כאשר השגנו מענקים גדולים יותר ויותר. 24 צעקה גדולה לקנדה ולמחקר מדעי החברה והרוח.

מועצת קנדה (SSHRC) על הסיוע במימון חלק משמעותי מהמחקר שלנו!

שהבאנו לשולחן המלגה שנבדקה על ידי עמיתים במתכונתה המקורית. 25 בסופו של דבר, פרסום עבודתנו בכתבי עת מדעיים לא עשה הבדל בעולם האמיתי כי זה לא הגיע לידיים של האנשים שהכי זקוקים לזה. אם היינו מתכוונים לעשות שינוי בהגעה לציבור ולהחדיר את המחקר שלנו לנרטיב התקשורתי, היינו צריכים ללכת מעבר לשיטות המסורתיות של הפצה וגיוס הממצאים שלנו. יום אחד, בזמן שד"ר רוברטס וד"ר פלנטה ישבו יחד במשרדו של ד"ר רוברטס, והרהרו כיצד להעביר את המחקר שלנו לידיים של אנשים נוספים, התרחשה השיחה הזו: ד"ר ר: "אולי נוכל ליצור איזשהו סוג של סדרת סרטוני תקשורת ציבורית עם תחנת יוטיוב?" ד"ר פ: "אתה מתכוון לערוץ יוטיוב?" ד"ר ר: "כן! צריך להיות לו 'פרוותי' בשמו". ד"ר פ: "צריך שיהיה לו 'מדע' בשמו. פרוותיות אהבות מדע. בכל פעם שהם חולפים על פני השולחן שלנו בכנס או שאנחנו נותנים להם אחד מהסקרים שלנו הם צועקים 'בשביל המדע!!!' אצלנו."

ד"ר ר: "זה מדע פרוותי." ד"ר פ: "זה מדעי הפרווה!" למעשה, בשנת 2015 תיעדנו את הגיגים אלה בפרק שנכתב עבור פרוות בינינו:

"למרות הראיות שהם מתפקדים טוב מבחינה פסיכולוגית... פרוותיות בכל זאת קולטים וחווים סטיגמה משמעותית מהעולם הסובב אותם. המאמר הקליני האחד שלנו לא ישנה את המציאות הזו באופן מהותי... פרוותיות מוצגות באופן קבוע בתקשורת הפופולרית כסטות מיניות, לא בשלות או ראויות ללעג... בשלב זה, ה-PRAI עובד על מציאת חלופות לתקשורת המיינסטרים. התחלנו בתהליך של איסוף והפקה של קטעי מדיה משלנו שמספרים את הסיפור המושרש במדע, לא השערות, דעות קדומות או "מיודעות" על ידי תסריטאים שרוצים לעשות מין סיפור כדי לשחק בפחדים וחוסר האמון של אנשים בלא נודע או בִּשְׁנֹה. יש לנו כמה פרויקטים בדרכים שאנו מתכננים לשחרר ככל שנשיג כספים. האחת היא Just Like You* שהיא הסברה נגד סטיגמה לקהילות אנתרופומורפיות. אלה יהיו ציבוריים מקוריים

פרסומות של הכרזת שירות שנועדו לעזור לציבור להתעניין במידע נוסף על המעריצים הפרוותיים. הפרויקט השני הוא Furscience-an.

25 תגיד מה שאתה רוצה לגבי קריאה מדעית, אבל זו לא בדיוק קריאה "קלה", וגם לא.

האם זה נגיש בקלות לציבור הרחב - רוב המאמרים נעולים למרבה הצער מאחורי חומות תשלום שהוצבו על ידי כתבי עת עצמם.

מופע חינוכי מקורי שנועד לספק דיקור ציבורי מדויק של המעריצים הפרוותיים. לא קיים כרגע. הצילומים הגולמיים (ראיונות בפינת הדובר של פרוותיים), שנאספו חלקית, יתמזגו עם נתונים/מחקרים קיימים כדי לייצר פרויקט תקשורתי/חינוך מוזר ומדויק בעובדה... אנו מקווים שהעבודה שאנו עושים תמשיך לעדכן את ציבורי על

פרוותיות...". (Roberts et al., 2015c, pp. 166-168) במבט לאחור על זרעי חזון - Furscience להכניס את המחקר שלנו לרשות הציבור - מעורר סוגים רבים של רגשות. הם היו חלומות גדולים עם הסיכויים נגדנו. רצינו לשנות את דעתנו עם מידע שמתנגד להרבה מהאי-הבנה המוקדמת של הציבור לגבי פרוות והפאנדום שלהם. אבל העובדות שלנו צריכות להיות יותר מסתם נכונות - הן היו צריכות להתחרות במחזה החזותי של מיליוני דולרים

נרטיבים סנסציוניים. היינו צריכים גם שהתקשורת תוכל למצוא אותנו -ארבעה חוקרים הפרוסים על פני יבשת שעבודתם פורסמה ברובה מאחורי חומות תשלום מגבילות לא התכוונו לחתוך אותה.

מה שהיינו צריכים זה מומחיות כלשהי שאף אחד מאיתנו לא החזיק בה. Malicious Beaver Malicious Beaver, Enter 26 הכינוי הפרוטי של מנהל הקריאייטיב והתקשורת שלנו, (CCD)סייעה לעצב את השקת המותג המחודש של ה-Furscience, PRAI-לשיהווה הפנים לציבור להפצת הראיות של הצוות שלנו לפרוטים, לא-פרוטים. הציבור, החוקרים והתקשורת בכלל. הוא היה "מבלבל

משם" בשקט מאחורי הקלעים של ה-PRAI מאז, 2011 למרות שהוא הפך רשמית ל-DCC שלנו ב-6102 במטרה לעזור לנו לתקשר את הממצאים שלנו לציבור ומחוצה לו, וללכת לאן שפרוטיות לרוב לא רצו להגיע -ישירות אל התקשורת. עם זאת, הוא זיהה את הצורך לעשות זאת על שלנו

מונחים -חמושים בעובדות המוצגות בצורה משכנעת שקל להבין. עם יותר מעשור של ניסיון בשיווק, תקשורת, כיוון אמנותי, מותג ופיתוח קונספט, Malicious Beaver עזר ל-Furscience להגיע לקהלים רחבים ומגוונים יותר, לא רק על ידי הצבת העובדות שלנו מול הבדיון של האינטרנט (או של מי) לגבי מה זה פרוטי. , אלא על ידי הצגה ואריזה של העובדות שלנו באופן שהופך את האמת לגבי.

26 זה די מצער שחוקרים רבים באופן כללי, כולל כמה על שלנו.

צוות משלו, כל כך גרועים בקידום עצמי. אולי זה בגלל אפקט המתחזה, הנטייה של מומחים להרגיש לא מספקים או לזלזל ביכולתם בגלל המודעות הגוברת באופן הרבה שהם לא יודעים, (Bravata et al., 2020) אבל זה יהיה נחמד אם מומחים יכלו לפעמים לדבר עם לפחות חלק מהנפח שעושים מבקרים חסרי ידע.

פרוטיות יותר מעניין ושווה לכתוב עליהן. ביבר הצליח לנסח אסטרטגיית מותג ותקשורת שזיקק את הנתונים הבסיסיים שלנו שנבדקו עמיתים למסרים שהתקשורת המיינסטרים יכלה להבין בקלות רבה יותר, למצוא משכנעת, ואשר יהפכו את הכתיבה המדויקת על פרוט לקלה יותר ומושכת את העין מאשר לשחזר את אותו הדבר. ישן, בשימוש יתר, בדיוני,

וסטריאוטיפים סנסציוניים. אסטרטגיית המותג הכוללת שלו עבור Furscience הייתה להציג מושגים מורכבים מבלי להקריב את הדיוק, מה שהופך אותם חזותית ורטורית למשכנעים להתחרות בכותרות פחות מהותיות, קליקבייט. מותג Furscience שלנו הוא יותר מסתם לוגו: זהו זהות ויזואלית מונעת מטרה להעביר גם את רצינות המדע סביב פרוט וגם כמה כיף פרוט יכול להיות. תחומי מחקר חדשים ותוספות חדשות לצוות במשך שנים היינו זקוקים מאוד לפסיכולוג קליני בצוות שלנו, לאור תחומי המחקר הרבים שרצינו ללמוד (למשל, אוטיזם, בריאות הנפש) אך נפלו מחוץ לתחום הכללי של הצוות שלנו של מומחיות (כלומר, פסיכולוגיה חברתית, אנתרופולוגיה, סוציולוגיה). שוב התרחש המזל! באופן אידיאלי, חיפשנו דוקטורט חדש למדי. חבר סגל שטרם הקים במלואו תוכנית מחקר -כפי שהיה במקרה של ד"ר פלנטה, ד"ר.

רייזן וד"ר רוברטס כשהצטרפו לצוות. לשם כך, ד"ר גרבאסי חיפש את דפי הפקולטה של המחלקות לפסיכולוגיה בפיטסבורג וסביבתה, בהתחשב בכך שפיטסבורג היא המקום שבו הצוות שלנו ניהל מחקר הכינוס השנתי הגדול ביותר שלו -כלומר, זה יהיה פחות בקשה מחבר סגל חדש לנסוע לאנתרופון כדי לעשות איתנו מחקר. לתדהמתה של ד"ר גרבאסי, היא מצאה את ד"ר אליזבת פיין, עוזרת פרופסור חדשה באוניברסיטת דוקסן בפיטסבורג. היא הייתה פסיכולוגית קלינית עם רקע באנתרופולוגיה (שהייתה גם ברשימת המשאלות שלנו) שעבודת הדוקטורט שלה כללה עבודה עם מתבגרים על הספקטרום האוטיסטי. כשד"ר גרבאסי הגיע אליה, היא התלהבה מהעבודה והסכימה לעלות לצוות. כפסיכולוגית קלינית ואנתרופולוגית, אליזבת התעניינה זה מכבר בכוחם של משחק תפקידים, מיתוס ותת-תרבויות יצירתיות לעזור לאנשים לשנות את עצמם ואת חייהם. לאחר שהתבגרה כבוגרת צעירה בסצנת הגות, היא ידעה שניתן לבנות קהילות מלוכדות סביב מערכות אסתטיות וסמליות. במחקר התזה שלה עם בני נוער על הספקטרום האוטיסטי, שחלקם התקיים במחנה קיץ למשחקי תפקידים חיים (LARPers) היא למדה עד כמה זה יכול להיות מהפך להצטרף יחד עם אחרים באמצעות מיתולוגיות דמיון משותפות, לדמיון מחדש את עצמו ואת

האפשרויות של העולם של האדם. (למידע נוסף על עבודה זו, אתה יכול לבדוק את הספר שלה, לחיות על הספקטרום: אוטיזם ו.

צעירים בקהילה.) כאשר ד"ר גרבאסי פנה אליה בנוגע להצטרפות לצוות מחקר שחקר פרוותיות -קבוצה שבעצמה עסקה בחוויות דמיון משותפות, יצרה זהויות חלופיות, והיה לה שיעור גבוה משמעותית של אנשים על הספקטרום האוטיסטי (ראה פרק - (23)זו הייתה הזדמנות אדירה עבורה להמשיך בעבודתה. ד"ר פיין נסעה לאנתרופון בפעם הראשונה ב-6102, שם היא הוקסמה מהפרוותיות (ועוד יותר מהתריאנים)

ואחרים!) שישבו איתה שעות על רצפת מרכז הכנסים, גופות אנושיות מתקפלות במבוכה לכל פינות שקטות שיקלו למצוא, והקדישו זמן לספר לה את סיפורי חייהם. צוות המחקר של Furscience כבר בנה מידה רבה של אמון עם הקהילה, מה שהקל עליה לזכות באמון ולהתקבל בשובבות העדינה המאפיינת חלק גדול מהפאנדם הפרוותי. מאז אותה שנה ראשונה, ד"ר פיין עבד לצד סטודנטים רבים לתארים מתקדמים מהדוקטורט של Duquesne. בתוכנית (בן גאדס, חוסה לואיג'י-הרננדז, גבי מנה-איבארה וג'ניפר בראדלי), היא ראינה עשרות פרוותיות על הספקטרום האוטיסטי ומשפחותיהם וחבריהם, וערכה קבוצות מיקוד רבות בנושא אוטיזם באנתרופון. היא גם הייתה

עובדת לצד ד"ר גרבאסי על הבנה טובה יותר של תריאנים ואחרים, כמו גם עם עמיתה למדען המוח, אלכס קרגנ'ץ, וצוות הסטודנטים שלו לתואר שני (אריק גוסמן, לו לאמנה וג'ון דל'אגיו) כדי לראות אם פרוותיות, תריאן ו otherkin מגיב אחרת ל"גוף

אשליה" הכוללת יד גומי. לאחרונה, היא ערכה סקרים מקוונים כדי להבין טוב יותר את החוויות של ת'ריאנים ושל אחרים שאולי לא יוצאים למוסכמות פרוותיות, אבל בכל זאת יש להם הרבה מה לומר על החוויות שלהם. מסקנה אלברט בנדורה באמת התכוון

משהו כשהוא דיבר על החשיבות של מזל טוב בחיינו. הספר שאתה מחזיק 27 הוא עדות לעובדה זו -זהו השיא של ההתרחשויות המקריות הרבות, קטנות כגדולות, ששינו את המסלול של כל אחד מחברי צוות Furscience. כל שיחה מקרית, צירוף מקרים קטן, החלטה של שבריר שנייה והזדמנות שהופיעו בעשור האחרון ואפשרו לנו לגבש את שלל תחומי העניין שלנו לשיתוף פעולה הרמוני. הפרק הזה לא היה צריך להיות

בספר הזה. יכולנו בקלות לשלול את זה ולקפוץ ישר לדבר על המתודולוגיה שלנו ועל אינספור המחקרים והתוצאות שהשגנו במשך יותר מעשור.

27או, סביר יותר בימים אלה, להסתכל על המסך!

לומד פרוות. עם זאת, לעתים קרובות פונים אלינו פרוותים וחוקרים כאחד שראו מה הצלחנו לעשות Furscience-בולקרא שהם לעולם לא יוכלו לעשות את מה שאנחנו עושים. אנחנו רוצים שהסיפור שלנו יתן השראה לאחרים לראות שצוות Furscience הוא, בסופו של יום, רק קבוצה של אנשים סקרנים שתשוקותיהם וסקרנותם הובילו אותנו למצוא אחרים בעלי דעות דומות שחולקים את העניין הזה.

חשוב לציין, כשכל אחד מאיתנו התחיל במסע המשותף הזה, עשה את הצעד והנצל את הרגעים המקריים האלה שהופיעו, לא היה לנו מושג לאן זה יוביל אותנו. דר.

לגרביסי לא היה מושג, כשהסכימה להיות מנהלת פורום, שזה יוביל לעבודתה פורצת הדרך בלימודים בכנסים פרוותיים. לד"ר פלנטה לא היה מושג כשהחליט לשלוח דואר אלקטרוני לאדם שלא פגש לאחר שקרא את המאמר שלה, שזה יוביל לשיתוף פעולה בן עשור. לד"ר ריזון לא היה

הרעיון כשהסכים לתת לסקאלה שלו לשמש חוקר שמעולם לא שמע עליו קודם לכן, שזה יוביל לכך שהוא יבחין בכנס פרוותי סמוך רק חודשים לאחר מכן ויוביל לעשרות מאמרי מחקר ופרקי ספרים. ד"ר רוברטס לא ידעה, כשבחרה לנהל שיחת חולין עם מנחה הבחינה שלה, שתשובתו תזניק אותה לקריירה מלאת מחקר ואקטיביזם. וד"ר פיין לא ידעה כשהיא סיימה את עבודת הדוקטורט שלה על LARPs, שהיא בסופו של דבר תזנק מזה ללימוד פרוות, מכל דבר! אם לא משהו אחר, אנו מקווים שהסיפור הזה יתן השראה לאחרים להיות נועזים ולרדוף אחרי

האינטרסים שלהם, גם אם לא ברור בכלל לאן הם עלולים לקחת אותך. עבורנו, האינטרס ההדדי שלנו הוביל למאמצי הסברה וגיוס ידע מבוססי מדע, שעוזרים לפרוונים ללמוד

תאונה או צירוף מקרים, כפי Malicious Beaver-שיכול לומר לך!

Fein, E. (2020). החיים על הספקטרום: אוטיזם ונוער בקהילה. הוצאת NYU.בסדר, אה
(עורך). (2010)מדריך לטיפול בעזרת בעלי חיים: יסודות תיאורטיים והנחיות לתרגול (מהדורה שלישית). עיתונות
אקדמית. Gerbasi, KC, Anderson, DC, Gerbasi, AM, & Coultis, D.
(2002).עבודת דוקטורט בחקר אדם-חיה: חדשות והשקפות. חברה וחיות: כתב עת ללימודי אדם-חיות, K.
Gerbasi, (4) 10, 339-346. <https://doi.org/10.1163/156853002320936782>
C., Paolone, N., Higner, J., Scaletta, LL, Bernstein, PL, Conway, S., & Privitera, A. (2008).
עד ת' (אנתרופומורפיזם עד זומורפיזם). (2007). J., Scaletta, LL, Privitera, A., Bernstein, P., & Conway, S.
Gerbasi, KC, Paolone, N., Higner, (3) 16, 197-222. <https://doi.org/10.1163/156853008X323376>
Society & Animals: Journal Of Human-Animal Studies, פוסטר

- הוצג בחברה למחקר על גיבוש זהות. סטרלינג, וירג'יניה. (2007, 25) Gerbasi, KC, Harris, B., & Jorgensen, K. (2007, 25) במרץ). פרוותי: מדוע יש בני אדם שגדלים ברצון לקבל זהות לא אנושית? מושב אינטראקטיבי בחברה למחקר על גיבוש זהות, סטרלינג, וירג'יניה.
- Gerbasi, KC, Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2015). הבינלאומי. בתוך T. Howl (עורך), פרוות בינינו: מסות על פרוות מאת חברי הפאנדום הבולטים (עמ' 102-105). פרסומי ת'רסטון יללה. (2004). Greenebaum, J. (2004). זה חיי כלב: העלאת הסטטוס מחיית מחמד ל'תינוק פרווה' בשעת יאפי. חברה וחיות: כתב עת ללימודי אדם-חיות, 12 (2), 117-135. <https://doi.org/10.1163/1568530041446544> Gurley, G. (2001, מרס). הנאות הפרווה. יריד הבל. אוחר מ- Herzog, H. (2010). <http://vanityfair.com/culture/features/> חלק אנחנו אוהבים, חלק אנחנו שונאים, חלק אנחנו אוכלים: למה כל כך קשה לחשוב ישר על בעלי חיים. (2013) H., Beetz, A., Kotrschal, K., Turner, D., & Uvnäs-Moberg, K. (2013) HarperCollins Publishers. Julius, על תרגול טיפולי.
- הוגרפה הוצאה לאור. (2013) Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). כמשאב התמודדות בהקשר פנאי סטיגמטי. פנאי/ליוור, <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152>, 37 (2), 111-126.
- Osaki, A. (2008). מצב הפאנדום. מרכז מחקר פרוותי. אוחר ב-2 ביוני. S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014a). מאיתנו": מעורבות עם פאנדומים וזיהוי אזרחות עולמית. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Furry_Survey_2008.pdf Plante, C., Roberts, S., & Gerbasi, K. (2014b). <https://doi.org/10.1037/ppm0000008> Psychology of Popular Media Culture, 3(1), 49-64.
- זהות והערכה עצמית בקרב חברי קבוצת מיעוט סטיגמטיים. פסיכולוגיה נוכחית, S., & Gerbasi, KC (2015a). <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> Plante, CN, Roberts, SE, Reysen, המספרים": השוואת פרוותיות ופנדומים קשורים. בתוך T. Howl (עורך), פרוות בינינו: מסות על פרוות מאת חברי הפאנדום הבולטים (עמ' 106-126). (2015b) J., Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015b). Plante, C., Roberts, S., Snider, "יותר מעור עמוק": מהותיות ביולוגית בתגובה לאיום ייחוד בקהילת מעריצים סטיגמטית. כתב העת הבריטי לפסיכולוגיה חברתית, doi.org/10.1111/bjso.12079 Putz, DA, Gaulin, SJC, Sporter, RJ, & McBurney, DH, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079>
- (2004). הורמוני מין ואורך האצבע: מה מעיד 2D:4D? אבולוציה והתנהגות אנושית, Raupp, CD (2002). <https://doi.org/10.1016/j.evolhumbehav.2004.03.005> קלינית ומחקר אדם-בעלי חיים. חברה וחיות: כתב עת לאדם-חיה עיונים, 4 (4), 353-360. <https://doi.org/10.1163/156853002320936809> Reysen, S., & Branscombe, N. (2010). אוהדים ואוהדים: השוואות בין אוהדי ספורט לאוהדים שאינם ספורטיביים. & Gerbasi, KC (2015a). <https://doi.org/10.1163/156853002320936809> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, והקרנה אינטראקטיבית בפאנדום הפרוותי. כתב העת הבינלאומי ללימודי פסיכולוגיה, 7, 49-75. <https://doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015b). 58. פרספקטיבה של זהות חברתית של הבדלי אישיות בין זהויות אוהדות ולא אוהדות. <https://doi.org/10.22158/wjssr.v2n1p91> Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015c). <https://doi.org/10.22158/wjssr.v2n1p91> World Journal of Social Science Research, 2, 91-103. הפרוותיים. בתוך T. Howl (עורך), Furries among.
- us: מסות על פרוותיות מאת חברי הפאנדום הבולטים (עמ' 127-151). פרסומי ת'רסטון יללה. S. (2015a). Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K., & Reysen, חיות לא אנושיות. (2015b) Roberts, S., Plante, C., Gerbasi, K., & Reysen, S. (2015b). <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Anthrozoos, 28 (4), 533-548. עם תופעה אנתרופומורפית: הערות לאנשי מקצוע בתחום הבריאות על אינטראקציה עם לקוחות שיש להם זהות יוצאת דופן זו. בריאות ועבודה סוציאלית, 40 (2), 24-05.

<https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2015c). השולייציה של זהויות אנתרופומורפיות: תפיסה ציבורית, מציאות ו"זנבות" של חוקר פרוותי. בתוך T. Howl (עורך), פרוות בינו: מסות על פרוות מאת חברי הפאנדום הבולטים (עמ' 152-168). פרסומי ת'רסטון יללה. (2007, Rossmassler, L., & Wen, T. מאי).

פרוותיות הן גם אנשים: גורמים חברתיים וקוגניטיביים בקהילות חברתיות ייחודיות. פוסטר הוצג בכנס השביעי השנתי לפסיכולוגיה לתואר ראשון של סטנפורד, סטנפורד. Rust, DJ (2001). הסוציולוגיה של פאנדום פרוותי. חלול האפל. אוחר ב-2 ביוני. (1998). A. Topál, J., Miklósi, Á., Csányi, V., & Doka, 20120303084029/<http://www.visi.com/%7Epantos/furrysoc.html> <https://web.archive.org/web/202307031123219/https://doi.org/10.1037/0735-7036.112.3.219> yerf. של Ainsworth (1969) כתב עת לפסיכולוגיה השוואתית, 219-229. <https://doi.org/10.1037/0735-7036.112.3.219> yerf. (3) 112 (נד). פרוותי באקדמיה. נגיש ב-2 ביוני. <https://yerfology.wordpress.com/furry-in-academia/> 2023 מ-

פרק 4.

מבוא (לא כואב מדי) לשיטות מחקר קורטני "נוקה" פלאנטה.

אם אתם מתכוננים לקרוא את כל הספר הזה, כנראה שעלינו להזהיר אתכם: אתם עומדים להיפגע מהרבה נתונים. כאילו, הרבה. יותר מעשור של מחקרים ונתונים בשווי עשרות אלפי משתתפים. כדי לשים את זה בפרספקטיבה: אם הייתם מכפילים כל אחד מאלפי המשתתפים האלה במאתיים השאלות (בממוצע) במחקר נתון, אנחנו מדברים על 5-10 מיליון נקודות של נתונים.

זה הרבה לקחת בבת אחת, וזה יכול להיות קצת מאיים לנסות ולהבין, במיוחד אם אתה לא רגיל להתעמק במחקר מדעי. אל תדאג אם אתה מרגיש כך - זו חצי מהסיבה שבגללה כללנו את הפרק הזה בספר! זו הזדמנות להרטיב את הרגליים עם כמה מהיסודות בכל הנוגע לאיסוף נתונים, ניתוח ופרשנות, בערך כמו להכניס אותך לבריכה במקום לזרוק אותך עם הראש לקצה העמוק ולראות אותך מתנופף מסביב. אבל, כפי שאמרנו, זו רק חצי מהסיבה שכללנו את הפרק הזה! הסיבה הנוספת שצירפנו את הפרק הזה היא לעזור לקוראים שלנו להפוך לספקנים מושכלים. כמובן, אתה יכול להיות סקפטי לגבי כל דבר בלי יותר מדי מאמץ. יכולתי לבחור, למשל, פשוט לא להאמין לכל מה שאני פעם אמרו לי על כוח המשיכה, ולהתעקש שכל נטייה שלי להימשך לקרקע היא צירוף מקרים או תוצאה של הרצון שלי שזה יהיה המצב. אני מתאר לעצמי שתרגיש די בנוח לפטור את הספקנות שלי כקונטרה או בורות ישנה, אבל האם תוכל להסביר במדויק למה טעיתי? אם הייתי טוען שאתה לא יכול להוכיח שכוח הכבידה הוא כוח אוניברסלי כי אתה לא יכול לצפות בכל מקום ביקום - האם לא היה טבוע גרעין של אמת

בהצהרה שלי? או מה אם הייתי טוען שעברתי חוויה ללא כוח משיכה פעם אחת כשלא הסתכלת - האם זה לא אפשרי? ובטח, אולי לאחרונה נשבר לי הלב על ידי פיזיקאי ואני מתקיים משולם על ידי ארגון שמרוויח כשאנשים מאמינים שכוח המשיכה אינו אמיתי - אבל האם אתה יכול להוכיח שזה מה שגורם לספקנות שלי? כפי שמתברר, לא כל ספקנות שווה, וגם כל ספקנות צריכה להיות מורחבת צדקה בלתי מוגבלת. לפעמים ספקנות היא לא ישרה, שנעשתה בחוסר תום לב על ידי מישהו שמונע ממהשה אחר מלבד להגיע לאמת. פעמים אחרות, הספקנות אינה מושכלת, מבוססת על שקר ומידע מוטעה. בסופו של יום, אין מה לעשות בספר הזה.

לעצור את הסוג הראשון של ספקנות: אם מישהו קורא את הספר הזה במטרה לצטט בטעות, להציג מצג שווא ולהתמקד באופן סלקטיבי רק בנתונים שמתאימים לאמונות הקודמות שלו לגבי פרוות, תוך התעלמות או תיגר על כל דבר ההפוך, אנחנו לא יכולים לעצור אותו. 1 במקום זאת, פרק זה נועד להתייחס לסוג השני של ספקנים, זה שלמרות שיש לו את הכוונות הטובות ביותר, פשוט חסר את הכישורים והידע להיות צרכן מושכל וביקורתי של מחקר. אנחנו מאמינים שמעט ידע יכול לעזור לאנשים האלה, ואנחנו רוצים לתת להם את הכלים להפוך לצרכנים מיומנים של מדע. בגילוי נאות, הכוונה שלנו לא לגמרי אלטרואיסטית. כלומר ל

נגיד, יש לנו מניע נסתר לרצות להחדיר קצת אוריינות מדעית לקוראים שלנו: זה לעזור לנו לעשות מדע טוב יותר. ואכן, רבים מהרעיונות הטובים ביותר שלנו הגיעו מאלה שמבקרים את השיטות שלנו, מאתגרים את הממצאים שלנו ומציעים גישות חדשות כדי למנוע את החסרונות שלנו. 2 לא היינו מדענים אם לא היינו נהנים לחנון על דרכים לשפר את השיטות, הניתוחים וה

מסקנות! אבל ספקנות וביקורת מועילות רק אם הם מיועלים. תאר לעצמך, למשל, אומר למעצב משחקי וידאו שמשחק הווידאו שלו מבאס. למעצב, כמובן, יש אינטרס ברצון לשפר את משחק הווידאו שלהם, ולכן הם לוחצים עליך לפרטים: מה היה רע בזה? זה היה הקצב? הכתיבה? האם לולאת המשחקים המרכזית הייתה לא מעניינת או חסרה מגוון מעניין? האם זה הסתמך יותר מדי על סיכויי אקראי, מונע מהשחקנים את הסיכוי להשפיע על התוצאה? האם עקומת הקושי הייתה תלולה מדי?

"לא, זה פשוט, אתה יודע, מבאס." למרבה הצער, ביקורת מהסוג הזה נפוצה עד כאב, וראינו הרבה ממנה במהלך השנים מצד ספקנים שביקורתיים או פיטורים על הסף של עבודתנו היו תלויים באי הבנה של עקרונות מדעיים בסיסיים. זו הסיבה שברצוננו לעזור לקוראים ללמוד לגבש טיעונים טובים יותר ומדויקים יותר לספקנותם ולהבחין טוב יותר אילו מהביקורות שלהם תקפות ואילו טריוויאליות יחסית. כפי שנדון בסוף פרק זה, מעט אוריינות מדעית יכולה לעזור לנו להימנע מזריקת תינוקות עם מי הרחצה הפתגמים ולמנוע את סוג החשיבה של שחור-לבן, שמאפיינת ביקורת על מחקר מדעי. אלה שלא עושים מחקר בעצמם.

1.אכן, מחבר הפרק הזה ראה יותר מחלקו ההוגן בסוג זה.

"נימוקים מונעים" מאנשים "שסתם שואלים שאלות", גם כשזה מגיע למחקר שלו על פרוות וגם כשזה מגיע למחקר שלו על הנושא החם במיוחד של אלימות תקשורתית! 2 והאמינו לי, תמיד יש דרכים שיכולנו לעשות מחקר טוב יותר!

והיי, אם שום דבר אחר, הפרק הזה ילמד אותך כמה מושגים ומילים מפוארות כדי שתוכל להגמיש את החשיבה הביקורתית שלך במסיבת ארוחת הערב הבאה! 3 לחשוב כמו מדען כפי שמרמז שמו של ספר זה, נקטנו בגישה מדעית להבנת הפרוונים והפרווה הפרוותית. אבל מה זה אומר בדיוק? מה הופך גישה למדעית, ומה מייחד גישה זו מאמצעים אחרים לרכישת ידע (למשל, לסמוך על תחושת הבטן, הסתמכות על מפה לאוזן או למידה על משהו מהתקשורת)? כדי להתחיל, קחו רגע וחשבו על מה שעולה לכם בראש כשאתם מדמיינים את המדע. רוב הסיכויים שאתה בטח מדמין אנשים לובשים מעילי מעבדה לבנים במעבדה. אולי הם משתמשים במיקרוסקופים או מעבירים נוזל צבעוני ממבחנה אחת לאחרת באמצעות פיפטה. אולי אתה מדמין מדען נתונים בווה בים של מספרים על צג או מדען מוח מהרהר בסריקה של מוח. תמונות כמו אלה מתמקדות לעתים קרובות במלכודות השטחיות של המדע; כלומר, הם מתמקדים בתחומים מדעיים ספציפיים (למשל, פיזיקה, כימיה, ביולוגיה) ובכלים שתחומים אלה משתמשים (למשל, מחשבים, מכשירי סריקה, כוסות מפוארות). אבל רק בגלל שאתה משתמש במכשירים האלה, זה לא אומר שמה שאתה עושה הוא מדע. לדוגמה, שף יכול ללבוש מעיל לבן ולערבב רוטב בכלי זכוכית מותאמים אישית באמצעות כלים מפוארים כדי להשיג מידות מדויקות. האם היינו רואים את השף עוסק במדע? 4 לעומת זאת, אתה יכול לעשות מדע ללא כלים מפוארים, עם מעט יותר מעיפרון ונייר; לבקש מקבוצת אנשים למלא ולהחזיר סקר כדי לבדוק השערה יכול להיות מדע. זה אולי לא כרוך במכונות של מיליון דולר או מעבדה, אבל איסוף נתונים לבדיקת השערות הוא עמוד השדרה של המדע! בבסיסו, המדע הוא דרך מאוד מסוימת לרכישת ידע. כמובן, ישנן דרכים רבות שלמדת את הדברים שיש לך: על ידי האזנה למה שהורייך אמרו לך, על ידי צפייה בטלוויזיה או קריאת עיתון, על ידי פירוש שיעורי מוסר בסיפורים, ואפילו על ידי אינטואיציה ותחושת בטן. לכל אחת מדרכי הידיעה הללו יש את החוזקות והחולשות שלה

-חלקם די מהירים וקלים לביצוע, אבל לא יכולים.

3ראוי גם לציין שהמושגים שאנו מלמדים אותך בפרק זה חלים עליהם.

הרבה יותר מסתם המחקר שלנו על פרוות. ניתן ליישם כישורי אוריינות מדעית בעת קריאת מחקר מדעי כמעט מכל תחום מדעי! 4מה שבטוח, עקרונות הנגזרים מדעית פועלים בבישול ואפייה,

כולל כימיה ופיזיקה. אבל פעולת האפייה אינה כשלעצמה עשיית מדע, מסיבות שבקרב נראה!

תמיד אפשר לסמוך עליהם. חלקם רצופי הטיה, אך יש להם את היתרון בכך שהם מוסכמים למדי על ידי אחרים בחברה. המדע הוא בעצם רק עוד דרך לרכישת ידע, אם כי כזו שמערבת דרך חשיבה מאוד ספציפית. 5אנו יכולים לאפיין חשיבה מדעית כבעלת לפחות חמישה היבטים שונים: 1. גיבוש מודלים ותיאוריות המבוססים על תצפית אמפירית ומחקר קודם. 2. תצפית שיטתית וחסרת פניות לבדיקת השערות. 3. נכונות לבחון מחדש בקפדנות את עקביות הממצאים של האדם. 4. נכונות עם ראש פתוח לטעות ולחפש באופן אקטיבי זיוף. 5. חשיבה ניואנסית, רב-משתנית, הסתברותית. מדענים יוצרים תיאוריות ומודלים נתחיל בנקודה הראשונה: מדענים מתבוננים בעולם סביבם וקוראים את הספרות הקיימת כדי להיות מודעים למה שאחרים מצאו. לאחר מכן הם מנסים לשלב את כל המידע הזמין הזה לתוך א

מודל או מסגרת שמסבירים באופן עקבי כיצד עובד פן כלשהו של העולם. מודלים אלה עשויים להשתנות בקנה מידה ובמורכבות, ממודלים של מבנה האטומים דרך מודלים של מוטיבציה אנושית ועד מודלים של תרבויות ומערכות כלכליות שלמות. אולם המשותף לכולם הוא שכולם מבוססים על המציאות האמפירית; מדענים מבצעים תצפיות בעצמם או מציינים את הממצאים של מדענים אחרים ומפתחים מודלים התואמים את התצפיות הללו, שמבצעים גם תחזיות לגבי מה שמדענים יכולים לצפות למצוא בעתיד. תחזיות הן חלק קריטי בחשיבה מדעית.

תיאוריות מדעיות טובות לא רק מסבירות את העולם, אלא גם מנבאות לגביו. מודל שמסביר הכל, אבל לא מנבא כלום, הוא כמעט חסר תועלת. כדוגמה להמחשה, בואו נדמיין שראיתי לקוחות נכנסים ויוצאים מחנות חיות. בזה אחר זה, אני צופה בלקוחות נכנסים לחנות, ואחד אחד הם יוצאים מהחנות עם חתול או כלב. אחרי כמה עשרות לקוחות, אולי אציע מודל שיסביר אילו לקוחות יוצאים עם חתולים ואילו יוצאים עם כלבים. אולי אני מציע שכאשר לקוחות נכנסים לחנות, הם עוברים דרך שדה אנרגיה בלתי נראה שמכניס את הרעיון לראש שלהם להשיג חתול או כלב. ככה, ה.

5שימו לב שהמדע הוא תהליך, לא רק ערימה של עובדות. כמה עובדות עשויות להיות.

נגזרת דרך התהליך המדעי, אבל ספר לימוד מלא בעובדות שנגזרות מדעית אינו, ב עצמו, מדע; זה הפלט או התוצאה של עשיית מדע! 6זו רחוקה מלהיות רשימה מלאה, אבל היא מייצגת כמה מהחשובים ביותר.

מאפיינים של חשיבה מדעית.

אנשים שיצאו עם חתולים עברו דרך המחסום הבלתי נראה הזה, "חתול" הכניס למוחם, וקיבלו חתולים, בעוד אלה שקיבלו כלבים עברו דרך אותו מחסום בלתי נראה, שהכניס "כלב" למוחם, והם קיבלו כלב במקום. נקודת החוזק של המודל שלי היא שהוא מסביר בצורה מושלמת 100% מהתצפיות שלי: עד לנקודה זו, לא ראיתי שום דבר בהתנהגות של לקוחות שסותרת את המודל שלי. למרות זאת, לכל דבר ועניין, המודל שלי חסר תועלת לחלוטין. מדוע? כי המודל שלי לא יכול לעזור לי לחזות אם הלקוח הבא שייכנס לחנות ייצא עם חתול או כלב. אני לא יכול לראות את המחסום הזה בעצמי, וגם לא יודע איך ולמה המחסום הזה משפיע על אנשים. במילים אחרות, המודל שלי לא עושה אותי טוב יותר בניבוי התנהגות רכישת חיית המחמד של הלקוח הבא מאשר משהו שפשוט מניף מטבע שאומר "חתול" בצד אחד ו"כלב" בצד השני.

בקיצור, אם מודל מדעי לא יכול לחזות שום דבר על העולם, אז הוא לא תורם דבר לידע שלנו על העולם. 7 כעת בואו נבחן כיצד עשוי להיראות מודל מדעי באותו מצב. תאר לעצמך אם, בזמן שאנשים נכנסו לחנות החיות, הייתי נותן להם מבחן אישיות מהיר כדי למדוד את רמת המוחצנות שלהם. לאחר כמה עשרות לקוחות, אני מתחיל להבחין בדפוס: אלו שקיבלו ציון גבוה יותר בסולם האקסטרברסיה יצאו מהחנות עם כלב, בעוד אלו שקיבלו ציון נמוך יותר בסולם יצאו עם חתול. מכאן, אני ממציא מודל המציע שמוחצנים נוטים לאהוב כלבים, שאישיותם נוטה להיות יותר יוצאת, ואילו מופנמים מעדיפים חתולים, שאישיותם נוטה להיות עצמאית יותר ופחות מחפשת תשומת לב. עם זאת, בניגוד למודל שדה האנרגיה הבלתי נראה שלי, אני יכול כעת לחזות בהתנהגותם של לקוחות עתידיים בהתבסס על מודל זה. אני יכול לתת ללקוח את מבחן האישיות שלי לפני שהוא נכנס לחנות, ובהתבסס על תוצאות המבחן הזה, אני יכול לנחש אם יש סיכוי גבוה יותר לצאת מהחנות עם כלב או חתול. ואם יש אמת כלשהי במודל החדש הזה, הוא אמור להתעלות על מודל שדה האנרגיה והאדם שמטיל מטבע בכל הנוגע לניחוש מדויק אם הלקוח יצא מהחנות עם כלב או חתול. מדענים בודקים השערות המדע הוא לא רק יצירת מודלים, אלא בדיקתם. 8 חלק ממלאכת המדע הוא בהמצאת דרכים מעשיות לאיסוף מידע ב.

7 מקרה לדוגמא: יכולתי בקלות להחליף את שדה האנרגיה הבלתי נראה באבק פיקסי וזה.

יהיה אינפורמטיבי באותה מידה. ההחלפה של המודלים הללו מראה לנו עד כמה הם לא קשורים למציאות.

בצורה שיטתית ובלתי משוחדת. שיטתי, במקרה זה, פירושה איסוף נתונים בצורה מתוכננת ומבוקרת, ועיצוב מחקר כדי למקסם את יכולתו לבחון ביעילות את ההשערות שלנו. לדוגמה, אנו עשויים להפעיל את מחקר רכישת חיות המחמד שלנו בחנויות חיות שונות באזורים שונים בארץ כדי לבדוק אם הממצאים שלנו עקביים בכל הארץ או מוגבלים ללקוחות בחנות אחת. זה כרוך גם בניסיון לשלוט בגורמים חיצוניים כדי להבטיח ששום דבר לא ישפיע על תוצאות המחקר (למשל, לחנות החיות יש יום "חתול חינם" בזמן שאתה מנסה לאסוף נתונים, מה שעשוי לתמרץ אנשים לבחור בחתולים על פני כלבים ללא קשר ל האישיות שלהם). למדען טוב יהיה גם מוטיבציה להיות חסר פניות באופן שבו הם אוספים, מנתחים ומפרשים נתונים. אחרי הכל, הדרך היחידה להיות בטוחים בדגם שלו היא לחשוף אותו למציאות קרה וקשה כדי לראות אם הוא שוקע או שוחה. אם החוקר ערך ללקוחות את מבחן האישיות ואז ילך בעקבות המוחצן לתוך החנות כדי לשכנע אותם לקנות כלב, אז אי אפשר יהיה לדעת אם התנהגות רכישת כלבים נבעה מהחצנה או על ידי רדיפה 9 על ידי מדען ב- חנות. במקרה זה, השפעתו של המדען עשויה לעזור להם למצוא נתונים התואמים את המודל שלהם, אבל הטיות מסוג זה בסופו של דבר מייצרות מודלים שאינם עומדים בבדיקה ואשר, לאורך זמן, מוחלפים במודלים המשקפים טוב יותר את המציאות (למשל, לחזות במדויק את התנהגותם של לקוחות שאינם מוטרדים על ידי מדענים בחנות חיות). מסיבה זו, חשיבה מדעית מחייבת איסוף נתונים שיטתי וחסר פניות. 10 מדענים בודקים ובוחנים מחדש להיות מדען טוב פירושו להיות קשה לרצות; זה לא מספיק למצוא ראיות שתומכות במודל שלך פעם אחת. מדענים הם חבורה סקפטית להפליא, שתמיד חוששת שייתכן שממצא היה מזיד. נחזור לדוגמה של חנות החיות שלנו, אם הייתי קובע שיחיד.

8 אנחנו מתמקדים בעיקר במחקרים ניסיוניים בדוגמאות שלנו, אבל זה אותו דבר.

עקרונות יכולים לחול גם על איסוף של נתונים חקרניים פתוחים, משהו שנדון בהמשך פרק זה! לעת עתה, נגיד שחוקרים המתמחים באיסוף נתונים איכותיים פתוחים (למשל, מקרי מקרה, ראיונות ארוכי צורה) עושים זאת לעתים קרובות כדי ליצור מודלים שנבדקים מאוחר יותר על ידי חוקרים כמותיים. הם נפגעים באופן דומה מהיותם לא שיטתיים או מוטים

הגישה שלהם לאיסוף נתונים. 9משחק מילים בהחלט מיועד. 10אנחנו מדברים כאן על חשיבה מדעית כאידיאל. בפועל, מדענים עשו זאת.

הטיות שעלולות להעיב על שיפוטם המכוון או הבלתי מכוון. זו אחת הסיבות לכך שתהליך ביקורת עמיתים כל כך חשוב, נקודה שנביא בהמשך. לעת עתה, אנו רק רוצים לציין שהמדע בפועל עשוי לא תמיד לעמוד באידיאל המדע.

הלקוח היה מוחצן ואז לראות אותם יוצאים מהחנות עם כלב, אני עשוי להסיק שהדגם שלי נכון. עם זאת, בהחלט ייתכן שהלקוח הבא שייכנס לחנות עשוי להיות מוחצן ולמרות זאת יבחר בחתול, דבר שיעמוד בניגוד לתחזית של הדגם שלי. מסיבה זו, זה יהיה האינטרס שלי לשבת ליד דלת חנות החיות במשך זמן מה, להעמיד את הדגם שלי לבדיקה אחרי מבחן, לקוח אחר לקוח, כדי לראות עד כמה הוא עקבי. אבל מדען חרוץ לא יעצור שם. אחרי הכל, מי יכול לומר שהתוצאות לא היו פשוט מוזרות של חנות החיות הספציפית הזו? עם זה בחשבון, אני עשוי להגדיר בדיקות של הדגם שלי בכל חנות חיות בעיר. אם, לאחר הפעלת כל הבדיקות הללו, הראיות עדיין מצביעות בעד שהמודל שלי נכון, אז אני יכול להיות בטוח למדי שזה כנראה לא היה מזל, ושהמודל שלי חוזה במדויק התנהגות קניית חיות מחמד ברוב האנשים ברוב המקומות. אבל למה לעצור שם? חוקר חרוץ במיוחד ישקול את האפשרות שהם, בעצמם, עשויים להטות את התוצאות -אחרי הכל, הם אלה שיש להם מודל לבדוק. ככאלה, הם עשויים לבקש מחוקרים אחרים בתחום לנהל את המחקר בעצמם, אצלם

חנויות חיות, כדי לראות אם המודל מחזיק מעמד גם כאשר נבדק על ידי חוקרים אחרים. הם עשויים אפילו ללכת צעד אחד קדימה, ולבדוק עד כמה המודל מחזיק מעמד לאורך זמן. אולי הם עשויים להפעיל בדיקה נוספת של המודל בחנויות לחיות מחמד 20שנה מאוחר יותר כדי לראות אם המודל עדיין מנבא התנהגות של רכישת חיות מחמד או אם התועלת של המודל הוגבלה לנקודת זמן מסוימת או לדור מסוים אחד. 11 מדענים מוכנים לטעות בהסתמך על הנקודה הקודמת שלנו, חשיבה מדעית דורשת לאמץ בגלוי את הסבירות שאחד עלול לטעות. אם מדען לא שוקל ברצינות את האפשרות שהמודל שלו יכול להיות שגוי, זה הופך להיות בלתי אפשרי לבדוק באמת את המודל שלו. לדוגמה, אם הייתי משוכנע שהמודל שלי לרכישת חיות מחמד היה נכון ומסרב להאמין שהוא עשוי להיות שגוי, יכולתי למצוא תירוצים להתעלם בנוחות מראיות המצביעות על כך שהתיאוריה שלי שגויה. אם הייתי רואה מוחצן יוצא מחנות חיות עם חתול במקום כלב, בניגוד לדוגמנית שלי, אני עלול לפטור.

11זו הסיבה שמדענים נרתעים לעתים קרובות מהרעיון שהוא מודל או תיאוריה מדעית.

"סתם תיאוריה", מרמזת שיש לה מעט או שום כוח ניבוי או שהיא לא עמדה בבדיקה אמפירית אינטנסיבית. בשיחת הדיוטות, אנו משתמשים לעתים קרובות במונחים "תיאוריה" או "מודל" כדי להציע השערות חסרות בסיס או קירובים גסים. במציאות, התיאוריות והמודלים המדעיים המפורסמים ביותר נתונים למידת בדיקה ובדיקה שתדהים (וכנראה תשעמם עד דמעות) כל מי שאין לו עניין רב במיוחד בנושא.

התצפית באמירה "ובכן, ברור שהאדם הזה הוא מופנם, הוא חייב למלא את הסקר לא נכון!" בכך, יכולתי להגן על המודל שלי מכל ראייה המעידה על כך שהוא שגוי, לא משנה עד כמה הראיות הללו יצטברו! 12עיקרון זה של ספקנות ונכונות לטעות הוא כה בסיסי לחשיבה מדעית, עד שאנו בונים אותו לתוך פרקטיקה מדעית כברירת מחדל. לדוגמה, מדענים מתכננים מחקרים ובודקים השערות סביב ההנחה שהמודל שלהם, למעשה, שגוי. הם מאומנים לפרש את התוצאות של מחקר כאילו אין תמיכה במודל שלהם, אלא אם כן הנתונים מראים אחרת באופן מוחלט (למשל, פחות מ-5% סיכוי לטעות). במילים אחרות, אם הנתונים ממחקר היו יוצאים כך שיש סיכוי של 50/50 שהמודל צודק או לא נכון, המדענים היו שוגים בספקנות ומתייחסים לכך כראיה לכך שהמודל אינו נכון. גם אם הנתונים יצאו עם סיכויים של 90/10 לטובת המודל

בהיותם צודקים, מדענים עדיין יתייחסו לזה כראיה לכך שהמודל שגוי, שכן סיכוי של 10% להיות שגוי עדיין נחשב גדול מכדי להיות מקובל. 13 והספקנות לא נגמרת שם! הכרנו שמדענים עשויים להיות מוטים ויש להם תמריץ מסוים למצוא תמיכה למודלים שלהם. כדי להסביר זאת, מדענים בנו מנגנון תיקון עצמי בתהליך הפרסום הנקרא "ביקורת עמיתים". בקצרה, נקודות מכירה יוקרתיות למחקר מדעי דורשות שכל מחקר שרוצה להתפרסם חייב להיבדק תחילה על ידי מומחים אחרים בתחום. בדיקה זו כוללת הכפפת המחקר לשאלות על המתודולוגיה והניתוח שלו, 14 בקשות למחקרים נוספים, וערעור מסקנות המחקר בהסברים חלופיים. התוצאה המיועדת של תהליך זה היא לסינון ממצאים לא איכותיים, מוטים או מפוקפקים, ומשאירים מאחוריהם רק את המחקרים החזקים ביותר שעומדים בבדיקה מלמעלה.

12 מדענים נלחצים לעתים קרובות למצוא תמיכה למודלים שלהם על ידי הפיתוי של.

פרסים ויקרתיים או, כפי שמקובל למרבה הצער, האיום באובדן מקום עבודתם אם הם לא יתרמו מספיק לתחומם. לחצים אלו עלולים לערער את חוסר פניות המדען ולפגוע בעיסוק במדע. 13 זוהי, כמובן, הפשטת יתר של האופן שבו בדיקת השערות פועלת.

תרגול, אבל זה מספיק טוב למטרה שלנו, מכיוון שאנו מניחים שרוב הקוראים לא רוצים להתעמק בנקודות העדינות של מבחני השערת אפס סטטיסטית ואומדן בייסיאני. 14 ובשנים האחרונות, מדענים אף נדרשים להפוך את הנתונים שלהם לזמינים כך.

שמדענים אחרים יכולים לנתח זאת בעצמם ולחפש אי-סדרים או עדויות לשיבוש.

מוחות בשטח. בעוד שתהליך ביקורת עמיתים הוא לעתים קרובות מפרך, מאיים ורחוק מלהיות מושלם, הוא מייצג רמה של ביקורת עצמית שלעיתים רחוקות מוצאים בדרכים אחרות לאיסוף ידע. 15 מדענים מכירים במורכבות העולם מאפיין אחרון של החשיבה המדעית, אחד השזור לאורך המאפיינים הקודמים, הוא שהיא מסבירה את המורכבות והניואנסים באמצעות חשיבה הסתברותית. חשיבה הסתברותית היא נושא שקשה לאנשים לעטוף את ראשם סביבם, במיוחד אם יש להם הכשרה רשמית מועטה בסטטיסטיקה. בקצרה, זה מתייחס לרעיון שהעולם שלנו מורכב, ולכן אפשר לצפות מידה של סיכוי אקראי כמעט בכל דבר.

לדוגמה, למרות שיש סיכוי טוב שירד גשם אם יש עננים אפלים, סוערים למראה בשמיים, יש סיכוי שלא ירד גשם. מזג האוויר הוא מערכת מורכבת, אחרי הכל; אלפי משתנים מקיימים אינטראקציה כדי לקבוע את מזג האוויר באזור נתון בזמן נתון. מודלים מדעיים אינם יכולים להסביר כל אחד מהמשתנים הללו, אך מדענים עושים כמיטב יכולתם באמצעות המודלים שיש להם תוך שהם מכירים בכך שיש סיכוי שהתחזיות שנוצרו על ידי המודל שלהם יהיו שגויות.

בהתבסס על קומץ משתנים, מדען עשוי לחזות שיש סיכוי של 80% לגשם היום, מתוך הכרה שיש סיכוי של 20% שהמודל עשוי לטעות. אלה שלא רגילים להסתברות חשיבה נופלת לעתים קרובות טרף לחשיבה שחור-לבן, הכל או כלום. אתם בטח מכירים אנשים שמתרגזים על דיווח מזג האוויר המקומי כאשר יורד גשם ביום שנחזה להיות שמש. הסיבה לכך היא שאנו חיים את חיינו יום אחד בכל פעם, באינטראקציה עם אדם אחד בכל פעם, במצב אחד בכל פעם; אנחנו מתלבטים לגבי תוצאות בודדות, כמו האם קרוב משפחה חולה יתאושש או ימות, האם קבוצת הכדורגל האהובה עלינו תנצח או תפסיד במשחק הבא, או האם ערך המניה שלנו יעלה או ירד בערכו. עם זאת, מדענים אינם מפתחים מודלים לניבוי אנשים או אירועים בודדים. מכיוון שהעולם הוא מקום כה מורכב, מדענים יודעים שהם לא יוכלו לחזות בצורה מושלמת 100% מהתוצאות. במקום זאת, הם מפתחים מודלים לניבוי נטיות כלליות, מגמות ודפוסים כלליים.

נתונים. אם נחזור לדוגמה של חנות החיות שלנו, אנו יכולים לדמיין מוחצן שנכנס לחנות החיות ורוכש חתול במקום הכלב שהיה לנו.

15 תהליך ביקורת עמיתים, למרות שהוא חיוני למדע, רחוק מלהיות מושלם. עבור.

לדוגמה, לסוקרים עשויים להיות הטיות משלהם, מה שיכול למנוע פרסום מחקר באיכות גבוהה (או לאפשר פרסום מחקר באיכות נמוכה יותר, אם הוא תומך במודל או בתיאוריה של המבקר). מאמרים יכולים למצוא עצמם נדחים גם מסיבות אחרות מלבד איכות המחקר (למשל, בגלל שהוא נחשב כלא מעניין, נישתי מדי או דומה מדי למאמר שכבר פורסם).

חזו. מה נוכל להסיק מכך? על פניו, אנו עשויים להסיק מדוגמה יחידה זו שהמודל שגוי. אולם במציאות, אינספור משתנים משפיעים אם אדם יוצא מהחנות עם חתול או כלב: תכונות האישיות שלו, גודל דירתו, היסטוריה קודמת עם חתולים וכלבים, הזמינות והעלות של חתולים וכלבים חנות, אלרגיות לשיער חתולים או כלבים, מקובלות חברתית של חתולים או כלבים באזור -הרשימה אינסופית. מודל שיוכל לחזות בצורה מושלמת התנהגות רכישת חיות מחמד יצטרך לקחת בחשבון את כל המשתנים הללו ועוד, ויהיה מורכב עד בלתי אפשרי לבנייה. גם עם המאמץ המשולב של אלפי חוקרים ונתונים ממיליוני אנשים לפתח מודל כזה, אי אפשר יהיה להבטיח שהמודל יהיה נכון ב-001% בכל פעם. אז, האם הפתרון הוא פשוט לזנוח את כל הפרקטיקה של ניסיון לחזות כל דבר מורכב, כמו התנהגות רכישת חיות מחמד, מחירי מניות, דפוסי מזג אוויר או סיכויי הישרדות של אדם? בתקווה, אתה מבין שהתשובה היא לא. גם אם מודל אינו מנבא בצורה מושלמת, הוא עדיין יכול להיות שימושי. תארו לעצמכם, למשל, שציון המוחצנות של אדם, למרות שאינו מנבא בצורה מושלמת התנהגות קניית חיות מחמד, יכול לחזות נכון את בחירתו בחיות מחמד ב-57% מהמקרים.

למרות שהוא רחוק מלהיות מושלם, מדובר בשיפור עצום בהשוואה לנכון ב-05% מהמקרים על ידי ניחוש אקראי בלבד. כמו כן, אם ידעתם שתחזית מזג האוויר למחר חוזה סיכוי של 80% לגשם, כנראה שלא הייתם יוצאים מגדרו כדי לתכנן פיקניק למחר, גם אם יש סיכוי של 20% שהגשם טועה. דגמים לא מושלמים עדיין יכולים להיות בעלי ערך! יתרה מכך, מדענים יכולים לשפר את יכולת הניבוי של המודלים שלהם על ידי הוספת משתנים. ציוני מוחצנות עשויים להפוך את המודל התיאורטי שלנו לדייק ב-57% בניבוי בעלות על חיות מחמד, אבל אולי, אם ניקח בחשבון עוד כמה משתנים, כמו גיל, הכנסה והאם היה להם כלב או חתול בעברם, נוכל לשפר את הדיוק של המודל שלנו ל-58% -לא עלוב מדי! ועם משתנים נוספים במודל, דיוק המודל עשוי להשתפר עוד יותר! מכיוון שהעולם מורכב, לעיתים רחוקות יש סיבה אחת לשום דבר בעולם הזה, בין אם זו פריחה בבורסה, קריסת גשר או חולה שמחלים באופן בלתי צפוי ממחלה. זו הסיבה שלפעמים זה יכול להיות מתסכל בטירוף לקבל תשובה ברורה ממדען, במיוחד אם השאלה שלך קשורה לאירוע בודד או לאדם. רופא יכול להגיד לך ש-57% מהאנשים עם מחלה מסוימת מתים ממנה בסופו של דבר, אבל הם לא יכולים להגיד לך בוודאות אם סבא שלך החולה יהיה אחד מ-57% האלה או לא.

לזה אנחנו מתכוונים כשאנחנו אומרים שחשיבה מדעית כרוכה בחשיבה הסתברותית ובהבנת המורכבות והניואנסים: זוהי דרך חשיבה שונה מאוד ממה שרוב האנשים רגילים אליה, כזו שאינה באה באופן טבעי. למעשה, כל היבט של דרך החשיבה המדעית -

יצירת מודלים אמפיריים, המצאת דרכים לבדוק ולבחון מחדש את המודלים הללו, אימוץ וחיפוש פעיל של ראיות לכך שאדם עלול לטעות, והערכת ניואנסים וחשיבה הסתברותית במודלים אלה -הם מיומנויות שצריך ללמד את המדענים באמצעות שנים של חינוך ותרגול. באותו האופן שבו ספורטאים מבלים שנים בלימוד כיצד לחשוב אסטרטגית על הספורט שלהם, מכונאים מבלים שנים בלימוד כיצד חלקים מהמנוע עובדים יחד, ואמנים מבלים שנים בלימוד כיצד לגרום לתמונה בראשם להתעורר לחיים על הבד, מדענים צריך ללמד איך לחשוב מדעית. ובטח, זה הרבה עבודה ללמוד לשנות את הדרך שבה אתה חושב, אבל כשזה מגיע

כדי להסביר איך העולם המורכב הזה שלנו עובד, בני האדם לא מצאו דרך טובה ואמינה יותר לרכוש את הידע הזה מאשר דרך המדע. עיצוב מחקר: חקירה, תיאור, מתאם וסיבתיות כפי שהוזכר בסעיף הקודם, אחת הפעילויות החשובות שבהן עוסקים מדענים היא איסוף שיטתי של נתונים. זה נעשה בדרך כלל כאשר יוצרים תיאוריות חדשות

מודלים או, בשלבים מאוחרים יותר של המחקר, כאשר בודקים עד כמה מודלים עומדים בבדיקה. ללא קשר למטרה הספציפית, מדענים מעסיקים מחקרים מתוכננים בקפידה כדי לבצע את העבודה. ובדיוק כפי שספורטאי, אמן או מכונאי צריכים לבחור את הכלי המתאים לעבודה, על המדענים לבחור איזה מבין מגוון סוגי הלימוד השונים מתאים למשימה שעל הפרק. לשם הפשטות, בואו נחלק את המטרות השונות שלמדען עשויות להיות לארבעה סוגים: חקירה, תיאור, מתאם וסיבתיות.

לכל אחת מהמטרות הללו יש סט דרישות שונה וידרשו כלים שונים לביצוע. אף על פי שהשתמשו באנלוגיה, מברג, אמנם שימושי להברגה של בורג, אך אינו פטיש טוב במיוחד, גם אם הוא עשוי לעשות חלקית את העבודה של פטיש במהירות. זה יהיה טיפשי לשפוט את התועלת של מברג על סמך יכולתו לדפוק משהו למקומו מכיוון שהוא מעולם לא תוכנן למטרה זו. גם אם מכונאי עלול למצוא את עצמו משתמש במברג יותר מאשר בפטיש, יש עבודות שבהן מברג פשוט לא יעשה את העבודה, ובימים ההם, פטיש הוא

ההתאמה הטובה ביותר לתפקיד. ניתן לומר את אותו הדבר לגבי ארבעת סוגי המטרות השונות שלנו: מחקר שנועד למטרת חקירה עשוי שלא להיות שימושי במיוחד.

בדיקת מתאם או סיבתיות, בעוד שמחקר שנבנה לבדיקת כיוון סיבתי עשוי להתאים בצורה גרועה לחקירה בסיסית. למרות שזה אולי נראה מובן מאליו בתקציר, זו נקודה שלעיתים קרובות אני צריך להסביר לסטודנטים ולהדיוטות כאחד, שרבים מהם נאחזים בסוג לימוד אחד כאידיאל, כאשר כל האחרים נחשבים נחותים מכיוון שהם אינם הסוג המועדף של לימוד. נטייה זו נמשכת גם כאשר עיצוב מחקר אחר יתאים הרבה יותר למטרה הנבחנת.

זכור זאת כאשר אנו ממשיכים בסעיף זה: אין מחקרים "מושלמים", רק מחקרים שלהם נקודות החוזק והחולשה הופכות אותם למתאימים יותר או פחות מתאימים למשימה מסוימת. זה בסדר שיש חיבה למברגים, אבל הבינו שייתכן ותצטרכו מדי פעם פטיש כדי לבצע את העבודה! מטרה: חקר כדי להתחיל, הבה נשקול את משימת החקר. חקר מייצג לעתים קרובות את הגיחה הראשונה של מדען לנושא. לעתים קרובות, זה נושא שמעטים אחרים הסתכלו עליו, כלומר יתכן שלמדען יש מעט תיאוריות או נתונים קיימים להסתמך עליהם לצורך הדרכה. בנסיבות כאלה, מדענים עשויים למצוא את עצמם כל כך לא מכירים את הנושא שהם אפילו לא בטוחים מאיפה להתחיל.

מהן השאלות הנכונות לשאול והאם יש דגמים קיימים שמתאימים? בואו נדמיין שמדען רוצה לחקור תת-תרבות שידוע עליה מעט יחסית. למטרה שלנו, בואו נשתמש בדוגמה של קהילת השחקנים שמחקרים בסדרת משחקי הווידאו Dark Souls. 16 ייתכן שיש מחקר קיים על נושאים קשורים (למשל, אנשים שמנגנים ז'אנרים אחרים של וידאו

משחקים, מחקר על תרבות גיימרים בצורה רחבה יותר), אבל המדען חסר הפחד שלנו לא מוצא שום דבר ספציפי על הנושא של מעריצי Dark Souls. המטרה הסופית של המדען היא להבין טוב יותר את מעריצי Dark Souls, אבל לא להיות אוהד בעצמם או חבר בתרבות, קשה אפילו לדעת מאיפה להתחיל. האם זה יהיה מתאים ליישם מודלים של מוטיבציה לגיימרים שנגזרו מקהילות אחרות של מעריצי משחקי וידאו (למשל, מעריצי משחקי אסטרטגיה בזמן אמתי) על הקהילה הזו, או שמודל כזה לא יצליח להסביר מה מכריח את מעריצי Dark Souls? האם יש משהו ייחודי ב'אנר' Dark Souls שמבדיל את מעריציו מסוגים אחרים של מעריצים? האם יש אוצר מילים או ידע מיוחד שהחוקר צריך לדעת כדי להבין את סוגי התגובות של נשמות אפלות.

16 לקוראים שאינם מודעים, הזיכיון Dark Souls הוא סדרה של גוף שלישי.

משחקי תפקידים בהם שחקנים נלחמים בדרכם בעולמות אפלים, הרוסים, נושאי פנטזיה מלאים באויבים גדולים מהחיים. הזיכיון ידוע הן ברמת הקושי הידועה לשמצה שלו והן בזכות הממים שנוצרו על ידי בסיס המעריצים שלו.

מעריצים עשויים לספק? בלי לדעת את התשובה לשאלות מסוג זה, קשה למדען לעשות זאת להשיג דריסת רגל בתחום המחקר הזה. זו הסיבה שחוקרים עשויים לרצות להתחיל את הגיחה הראשונה שלהם לנושא עם מחקר חקרני. בסוג זה של מחקר, הדגש הוא על התמודדות עם הרעיונות החשובים, שאלות המחקר והאידיאליסטיקטיות של נושא. כפי שאפשר לדמיין, לחשוב על

שאלות רלוונטיות לשאל בשלב זה של התהליך עשויות להיות מסובכות, מכיוון שלחוקר עשוי להיות חסר מינוח או ידע חשוב על הקבוצה, הרכבה או ההיסטוריה שלה. כדוגמה, חוקר לא מודע עשוי לבקש מעריצי Dark Souls לתאר את קטע הנהיגה/רכב האהוב עליהם מהסדרה, רק כדי לגלות שהשאלה לא הגיונית בז'אנר שאין בו קטעי רכב או נהיגה.

מבלי לדבר עם כמה מעריצי הסדרה או ללמוד עוד על המשחק מראש (למשל, על ידי משחק זה או צפייה בסרטונים שלו בעצמם), לא תהיה שום דרך עבור המדען שלנו לדעת זאת! מסיבה זו, מחקר חקרני כרוך רק לעתים נדירות בשימוש בשאלות מאוד ספציפיות וממוקדות. במקום זאת, החוקרים ניגשים לנושא עם מגוון רחב של שאלות כלליות מאוד ודגש על התבוננות פסיבית ופתוחה במקום בדיקה אקטיבית וממוקדת של השערה ספציפית. מחקרים המתאימים באופן אידיאלי למטרה זו כוללים תצפית בשטח, קבוצות מיקוד, ראיונות אישיים וסקרים

עם שאלות פתוחות (איכותיות).¹⁷ המדען שלנו יכול היה לשבת ולראות כמה שחקנים משחקים נשמות אפלות תוך כדי רישום הערות ותצפיות (הם יכלו אפילו לנסות זאת בעצמם).

לחלופין, הם יכלו לראיין כמה שחקני Dark Souls ולשאול אותם שאלות רחבות מאוד, פתוחות על המשחק והניסיון שלהם במשחק בו, לרשום את התגובות כדי לראות אם עולים נושאים נפוצים, מונחים חשובים, שאלות מחקר רלוונטיות ורעיונות חדשים. מטרה: תיאור לאחר שסיפרתי כמה מהמושגים הבסיסיים בתחום באמצעות מחקר חקרני, שלנו

המדען עשוי לעבור למחקר תיאורי. מחקר תיאורי מבקש למדוד ולתאר במדויק את מצבה של תופעה. בשלב זה, החוקר אינו מחפש לבדוק או להסביר דבר, אלא לתעד את התופעה כפי שהיא ולתפוס אותה במדויק על ממדים רלוונטיים. אם נחזור לדוגמה של הנשמות האפלות שלנו, החוקר שלנו עשוי לקחת את המידע שהם אספו מהראיונות שלהם.

17 שאלות איכותיות מתייחסות לשאלות פתוחות שנועדו להעלות פרטים עשירים.

תגובות מהמשיבים. לעתים קרובות זה מנוגד למדדים כמותיים, הכוללים איסוף נתונים מספריים (למשל, ספירת מספר הפעמים שמשלב עושה משהו או תגובה בסולם של 7 נקודות).

ולהחליט שחלק מהמשתנים החשובים שכדאי ללמוד כוללים את מספר המשחקים ששיחקו בסדרה, מספר השעות ששיחקו בכל משחק, מספר ההודעות ששחקנים מפרסמים בפורום Dark Souls ומספר החברים שיש להם שגם משחקים משחקי נשמות האפלות. אם אלו היו נושאים שעלו שוב ושוב במהלך ראיונות, ייתכן שהחוקר ירצה לקבל תמונה מדויקת של האופן שבו מספר שחקנים מודדים על משתנים רלוונטיים. כדי לספק מטרה זו, החוקר עשוי לעצב סקר פשוט שימסור למספר רב של שחקני נשמות אפלות. במאמץ לנסות לקבל תמונת מצב מדויקת ככל האפשר של קהל המעריצים של Dark Souls, הם עשויים לנסות להטיל רשת רחבה במיוחד, ולאסוף נתונים על אלפי מעריצי Dark Souls מרחבי העולם. כל שחקן יישאל, באמצעות הסקר, קבוצה של שאלות בסיסיות למדי בהשראת המחקר החקרני, כמעט כמו מפקד של שחקנים. מנתונים אלה, החוקר עשוי לקבל הבנה בסיסית של המאפיינים של מעריצי Dark Souls טיפוסי, כמו גם כמה שונות קיימת בתוך קהילת המעריצים כשזה מגיע

לנושא הזה. בקיצור, זה נותן להם תמונת מצב של קהילת הנשמות האפלות. מטרה: מתאם כצעד הבא, ייתכן שהמדענים שלנו ירצו ללכת מעבר לנתונים שהם אספו עד כה כדי לבנות מודל שייצג את מעריצי Dark Souls. המודל הזה יסיק מסקנות מהנתונים הקיימים, מציע קשרים ויוצר השערות לגבי שחקנים והתנהגותם. אולי החוקר שם לב, למשל, שאנשים שמשחקים הרבה במשחק נראים גם הם אותם אנשים שמפרסמים על ההישגים שלהם בפורומים והם גם הראשונים להציע עזרה לשחקנים חדשים יותר.

מתוך תצפית זו, החוקר תוהה האם ייתכן שיש קשר בין שני המושגים הללו, ויוצא לבדוק האם התצפית האגבית שלהם מחזיקה מים אמפיריים. ייתכן שהם יוכלו לבחון את ההשערה הזו סטטיסטית, בהתבסס על הנתונים שכבר יש להם, או שהם יצטרכו להפעיל מחקר נוסף שמודד בצורה מדויקת יותר את המשתנים המדוברים; במקום לשאול שחקנים אם

אם הם מפרסמים בפורומים, חוקרים עשויים לבקש מהם לכמת איזה אחוז מהפוסטים שלהם בפורום מוקדש לעזרה לשחקנים חדשים יותר. לחלופין, במקום לשאול על מספר השעות המשוער שהם שיחקו, החוקר עשוי לשאול שאלות מדויקות יותר לגבי המספר המדויק של השעות ששיחקו בחשבון שלו, או לשאול שחקנים כמה שעות הם שיחקו בשבוע האחרון כמדד על הנטייה הנוכחית שלהם לשחק. ללא קשר לאופן שבו הם מודדים את המשתנים המדוברים, מטרת המחקר הזה היא לבדוק מתאמים - כלומר למדוד שניים או יותר.

משתנים כמותית ובודקים האם יש ראיות סטטיסטיות לקשר ביניהם. בסופו של יום, מחקר מתאם מסתכם בבדיקה האם החוקר יכול לקבוע בביטחון ששני משתנים שונים משתנים זה עם זה: אם אתה יודע מה הציון של אדם במשתנה X (למשל, מספר שעות משחק), האם אתה יכול לחזות, במידה סבירה של דיוק, מה הציון שלהם במשתנה Y (למשל, תדירות העזרה לשחקנים חדשים יותר). מטרה: סיבתיות בהנחה שהמדען שלנו ימצא תמיכה אמפירית להשערה שלהם במחקר שלמעלה (למשל, מתאם מובהק סטטיסטית בין שני משתנים), השלב האחרון להבנת התופעה הוא להיות מסוגל להסביר מדוע. בטח, הם גילו ששחקנים שמשחקים יותר הם גם אותם שחקנים שעוזרים לעולים חדשים, אבל למה זה כך? אפשרות אחת היא שמשחק יותר שעות של המשחק גורם לאנשים להיות מועילים יותר, אולי בגלל שאדם צריך להיות מיומן בעצמו לפני שהם יכולים ללמד את המיומנויות לשחקן אחר. הכיוון הסיבתי ההפוך מייצג אפשרות נוספת: אולי שחקנים שעוזרים לשחקנים אחרים לקבל תחושה חמה ומטושטשת מכך, מה שמניע אותם לרצות להמשיך לשחק במשחק, מה שבסופו של דבר עוזר להם לחדד את כישוריהם. אפשרות שלישית נכונה גם היא: אולי אלה שיש להם חברים שמשחקים Dark Souls-בנוטים יותר לעזור לאחרים (למשל לחברים שלהם) וגם יש סיכוי גבוה יותר לשחק יותר כי הם יכולים לדבר עם החברים שלהם על המשחק -

במקרה זה, לא מתרחשת סיבתיות ממשית, אלא אשליה של סיבתיות הנגרמת על ידי משתנה שלישי כלשהו הקשור לשני המשתנים המתואמים (למשל, שיש לו חבר שמשחק). מנקודת מבט סטטיסטית, מציאת מתאם מובהק לא יכולה לומר לנו איזה מהכיוונים הסיבתיים האפשריים הללו נכון; זה יכול להיות כל אחד מהם, או שזה בהחלט יכול להיות כולם. זהו מגבלה משמעותית של מחקרי מתאם - הם יכולים רק לומר לנו ששני משתנים קשורים זה לזה, לא אם אחד גורם לשני להתרחש. על מנת ללכת לשלב האחרון ולקבוע כיוון סיבתי (וכך להסביר

איך או למה משהו קורה), יש צורך בצעדים נוספים. באופן ספציפי, מדענים צריכים להיות מסוגלים לקבוע סדר זמני - כלומר, הם צריכים להיות מסוגלים להראות ששינויים באחד המשתנים באים לפני שינויים במשתנה השני - והם צריכים להיות מסוגלים לשלול הסברים חלופיים אפשריים עלול ליצור אשליה של סיבתיות היכן שאין כזו. למרבה המזל, בעוד שמחקרים קורלציוניים (למשל, סקרים) אינם נופלים, יש סוג של מחקר שנועד במיוחד לבחון סיבתיות

כיוון: ניסויים. ניסוי נועד לאפשר לחוקרים לשלול את כל האפשרויות.

הסברים חלופיים ולהראות לא רק ששני משתנים קשורים זה לזה, אלא גם לבדוק אם אחד משתנים משתנה גורם לשינויים באחר להתרחש. למרבה הצער, החיסרון של ניסויים הוא שהם יכולים להיות קשים לביצוע, ולעתים קרובות כוללים שליטה מלאכותית בנסיבות כדי להבטיח מבחן טהור של סיבתיות. מבלי להיכנס יותר מדי לפרטים, הליבה של ניסוי היא הקצאה אקראית של המשתתפים לתנאי או רמה אחד או יותר של המשתנה שאתה מאמין שהוא המשתנה "הגורם".

18 בניסוי רפואי הבודק את היעילות של תרופה, למשל, המשתתפים מוקצים באופן אקראי כדי לקבל כמות מסוימת של התרופה; חלק מהמשתתפים עלולים לא לקבל אף אחד מהתרופה (מצב הבקרה), חלק עשויים לקבל מעט מהתרופה (מצב טיפולי), וחלק מהמשתתפים עשויים לקבל הרבה מהתרופה (מצב טיפול אחר). במחקר Dark Souls שלנו, אולי נקבל כמה גיימרים

מעולם לא שיחקו Dark Souls-בלפני כן, והקצו אותם באקראי לשחק ללא נשמות אפלות או לשחק חבורה של Souls. Dark לאחר מניפולציה זו, החוקרים מחפשים שינוי במשתנה התוצאה, המשתנה הנחשב שנגרם על ידי המשתנה הראשון. 19 בניסוי התרופות, חוקרים עשויים למדוד את בריאותו או החלמתו של אדם לאחר מניפולציה של כמות התרופה שהם מקבלים. בדוגמה שלנו, Dark Souls, המדען עשוי לתת למשתתפים הזדמנות לשתף פעולה עם שחקן חדש אחר

לראות אם הם עובדים יחד ועוזרים לשחקן השני. ההיגיון של הניסוי הוא כזה: אם נבחין בהבדל בין התנאים, נוכל לומר שהמשתנה המופעל גרם לשינוי במשתנה השני, שכן הוא הגיע לפני המשתנה השני. במילים אחרות, לא הגיוני לומר שההחלמה גרמה לעלייה בכמות התרופות שאדם קיבל, כי ההחלמה הגיעה לאחר מכן. כמו כן, איננו יכולים לומר שעזרה לשחקנים אחרים הגיעה במקום הראשון מכיוון שאנו יודעים שהמשחק הגיע קודם כל; תכננו את הניסוי במיוחד כדי להבטיח שזה היה המקרה! קוראים נבונים עשויים לזכור שחלק מהדרישה לביסוס קשר סיבתי כרוך במניעת הסברים חלופיים. איך ניסוי יכול לעשות את זה? איך נדע, למשל, שלא הכנסנו במקרה אנשים שעומדים להחלים בכוחות עצמם במצב של "קבל את התרופה" ואנשים שהיו צפויים לחלות יותר במצב "ללא תרופה"?

באופן דומה, איך אנחנו יודעים שלא רק שמנו את האנשים היותר מועילים במצב "שחקו נשמות אפלות" ואת כל הטמבלנים במצב "ללא משחק"?

18 בעגה הטכנית, זה מכונה "המשתנה הבלתי תלוי". 19 משתנה זה מכונה "המשתנה התלוי".

זה המקום שבו אנו רואים את החשיבות של הקצאה אקראית. על ידי שיוך אנשים לתנאים שלהם באופן אקראי, המשתתפים בתנאים השונים הם, בעיני הסטטיסטיקה, שווים לחלוטין. אם באמת הקצינו אנשים באקראי, אז זה אמור להיות לא סביר להפליא שכל האנשים הבריאים נפלו במצב אחד, או כל האנשים המועילים נפצעו במצב אחד, במקרה. תארו לעצמכם לקחת חדר מלא באנשים, להטיל מטבע, ולהקצות באופן אקראי את הראשים לצד אחד של החדר ואת הזנבות לצד השני של החדר. אם עשית את זה, מה הסיכוי שבצירוף מקרים טהור בלבד, כל האנשים הבלונדיניים יגיעו בצד אחד של החדר ואילו כל האנשים שחומי השיער הגיעו בצד השני? האם זה אפשרי? בטוח. אבל האם זה סביר? מס' 20 זו הסיבה שכל עוד המשתתפים חולקו באופן אקראי למצבם, אנו יכולים להניח שהתנאים שווים בתחילת המחקר. ולמה כל כך חשוב ששני התנאים יהיו זהים בתחילת הלימוד? אם נניח שהתנאים זהים בתחילת המחקר, ואז הם שונים בסוף המחקר (למשל, יותר אנשים בריאים במצב התרופה, יותר אנשים משתתפים פעולה עם שחקנים חדשים במצב המשחק), ההסבר האפשרי היחיד הוא ההבדל היחיד בין הקבוצות: המניפולציה שלנו. ההיגיון הזה הוא שמאפשר לניסויים לשלול את כל ההסברים האלטרנטיביים האפשריים. עם זאת, כפי שראית, זה גם דורש מידה לא מבוטלת של תכנון ושליטה ולעתים קרובות, אם כי לא תמיד, יהיה קשה יותר להפעיל מאשר, למשל, שליחת סקר בודד בדוא"ל לאלפי אנשים באינטרנט. לסיכום סעיף זה: למדענים יש מגוון כלים העומדים לרשותם בצורה של עיצובי מחקר שונים. עיצובים מסוימים מתוכננים בצורה מושלמת כדי לאסוף תוכן עשיר ומפורט ישירות מפי המשתתפים ללא כל התערבות או הטיה של חוקר. מחקרים אלה, המתאימים באופן אידיאלי למחקרי גישוש, אינם מתאימים לתיאור הנטייה הממוצעת או השונות של תופעה (למשל, קבוצת אנשים), ואינם מאפשרים לחוקרים למדוד מתאמים בין משתנים או לבדוק הסברים סיבתיים. מחקרי סקר מתבססים לרוב על מחקר גישוש ראשוני זה, ומאפשרים לחוקרים לתאר תופעה ולמדוד מתאמים בין משתנים, ויכולים להיות בקלות.

20 למעשה, הסבירות שזה יקרה במקרה הולכת וקטן עם כל אחד.

אדם נוסף בחדר. קל לדמין איך, אם היו רק ארבעה אנשים בחדר, אתה עלול להקצות במקרה את שתי הברונטיות לצד אחד ואת שתי הבלונדיניות לצד השני במקרה בלבד. אבל, אם היו 200 אנשים בחדר, הסיכויים שאותו דבר יקרה רק בגלל מקרה הוא קטן מבחינה אסטרונומית: שווה ערך להטלת 200 ראשים ברציפות על מטבע הוגן!

מוגדל למדגמים גדולים של אוכלוסייה. עם זאת, בדרך כלל אין להם את היכולת לקבוע סיבתיות ובדרך כלל מפחיתים את כל המורכבות והניואנסים של התגובה או הניסיון של המשתתף עד לקומץ מספרים בסולם. לבסוף, ניסויים יכולים לעשות את מה שאף אחד מהמחקרים האחרים האלה לא מסוגל לעשות - לקבוע הסברים סיבתיים בין משתנים - אבל הם לרוב מוגבלים מאוד מבחינת ההיקף (למשל, היכולת להסתכל רק על קומץ קטן של משתנים בכל פעם). ולעתים קרובות הם מוגבלים יותר ממחקרי מתאם בכל הנוגע לגודל המדגם. כפי שהזכרנו קודם, זה יהיה טיפשי לומר שכל אחד מעיצובי המחקר הללו הוא מטבעו "טוב יותר" או "גרוע" מכל עיצוב אחר. מבלי להתחשב בהקשר שבו הם נמצאים בשימוש, איננו יכולים לומר אם ניסויים הם בעלי ערך רב יותר מראיונות או אם מחקרים מתאמים שימושיים יותר מקבוצות מיקוד או תצפית. פעולה זו דומה לאמירה שפטישים עדיפים על מברגים מבלי לדעת אם המשימה כרוכה בנעילת מסמר או הברגה של בורג. להיות ספקן מושכל פירושו לשקול את ההקשר והמטרה של המחקר הנערך לפני שמחליטים על ההתאמה של עיצוב מחקר מסוים. זה השיעור שהרבה מהדיוטות וסטודנטים מתעלמים מהלימודים שפוסלים על הסף מחקרים איכותיים פשוט כי הם לא ניסויים. בזמן שאתה קורא על המחקר בספר זה, זכור את סוגי השאלות שאליהם נענה ואת סוג המחקר שיתאים באופן אידיאלי למשימה המסוימת הזו. בכך, תמנעו רבות מהמלכודות הנפוצות של ספקנים מזדמנים ותוכלו לשקול טוב יותר את היתרונות והחולשות של המחקר הנדון.²¹ שיעור נטול כאבים בסטטיסטיקה בסיסית אנו יכולים להרגיש את הצמרמורת הקולקטיבית של קוראים שראו את הכותרת של סעיף זה ובחרו לדלג עליה לסעיף הבא. אז כל הכבוד לך, אמיץ.

²¹כדי לסייע במשימה זו, חלק גדול מהמחקר המוצג בספר זה הוא.

תיאורי במהותו, במטרה לתאר את מצב הפנדום הפרוטי כפי שהוא (למשל, דמוגרפיה). יש גם הרבה מחקרים שמטרתם לחקור תחילה, במובן רחב ופתוח מאוד, היבטים שונים של הפאנדרום הפרוטי (למשל, מה זה פרוטי?). לבסוף, יש מספר קטן יותר של נושאים שמחפשים מתאם בין משתנים (למשל, זיהוי כפרוטי ורווחה). בעוד שרבים ממחקרים אלה מתאימים באופן טבעי לשאלות על כיוון סיבתי, במקרים רבים איננו יכולים לתמרן את המשתנה המנבא המדובר (למשל, מניפולציה אם אדם הוא או לא

פרוטי), מה שלא מאפשר לערוך ניסויים אמיתיים - ולבחון השערות סיבתיות - בנושאים אלו. נתייחס למגבלות כאלה בהמשך פרק זה.

קורא, על היותו אחד הבודדים שהחליטו להקשיח את זה ולתת קטע על סטטיסטיקה לבחון. בתקווה, לא תתאכזב! מספר האנשים שדילגו כמעט בוודאות מעל הסעיף הזה משקף פחד כללי ממתמטיקה, כזה שרבים מחברי הספר הזה מזהים הן באוכלוסייה הכללית והן בסטודנטים שלנו לתואר ראשון. למרבה הצער, בין אם נרצה אותם ובין אם לא, סטטיסטיקה מצויה בשפע בעולם שסביבנו. אם אי פעם קראת סקר דעת קהל בשבועות שקדמו לבחירות, נחשפת לסטטיסטיקה. אם אי פעם קראת פרסומת למוצר שהתיימר לנקות 20% טוב יותר מהמתחרה המוביל או להרוג 99.9% מהחיידקים, נתקלת בסטטיסטיקה. אם אי פעם ראית את ממוצע החבטות של שחקן הבייסבול האהוב עליך, ראית סטטיסטיקה. נוכחות הכל של סטטיסטיקה לא תהיה דבר כל כך רע, כשלעצמו, אם נשאיר את הפרשנות שלהם למומחים.²² אולם במציאות, הסטטיסטיקה מופעלת לעתים קרובות באופן שגוי, לא מובן,

ומוצג כוזב - לפעמים בכוונה ולפעמים לא - מה שמוביל לבלבול במקרה הטוב, ובמקרה הרע, לחוסר אמון וחוסר מידע. אם מדברים על הרעיון הזה, נתקלנו ביותר מכמה ספקנים מהדיוטות של העבודה שלנו, שלאחר שבדקנו סיכומים של הממצאים שלנו, החליטו שהם לא מסכימים עם המסקנות שלנו - לא בגלל שיש להם ביקורת ספציפית על המתודולוגיה שלנו או הבסיס התיאורטי שלה, אלא פשוט כי הם לא מבינים איך נוצרו הסטטיסטיקה, מה המשמעות של הסטטיסטיקה, או מניחים שהסטטיסטיקה עברה מניפולציה מכוונת כדי להטעות אותם. זו בדיוק הסיבה שאנו מנסים להרים את הצעיף ולהפיג חלק מהתככים והגלויים

המסטריות של הסטטיסטיקה כאן. מה שבטוח, בחרנו בכוונה לשמור על התצוגה הסטטיסטית שלנו נהלים ותפוקות למינימום לאורך ספר זה כדי לשפר את קריאותו. עם זאת, כל ממצא בודד שאנו מציגים בספר זה מבוסס על ניתוח סטטיסטי אחד לפחות. 23אנו מקווים שעם מעט הסבר נוכל לעזור ליצור קוראים מושכלים יותר שיוכלו להעריך בצורה ביקורתית את הממצאים שלנו בעצמם, ואשר, כאשר הם סקפטיים, יכולים לערער על.

22בזמן שאנחנו בזה, כנראה שנוכל גם להשאיר תרופות לרופאים,

פסיכולוגיה לפסיכולוגים, הוראה למורים, ומדעי האקלים למדעני הסביבה. 23למעשה, קוראים סקרנים מוזמנים לפנות אלינו אם הם רוצים להציק.

"מתחת למכסה המנוע" והסתכל על כל אחד מהניתוחים הסטטיסטיים שנכנסו לספר הזה! לא פעם, מדענים אחרים הם שרוצים ש"נראה את העבודה שלנו", אבל אנחנו שמחים לעשות זאת עבור כל מי שרוצה לראות את זה בעצמו!

ממצאים על נימוקים מהותיים, ולא מתוך חוסר אמון כללי בסטטיסטיקה. סטטיסטיקה תיאורית —נטייה מרכזית כשהמטרה שלנו מוצהרת, נתחיל מהסוג הפשוט ביותר של סטטיסטיקה -הסוג שסביר להניח שרוב הקוראים מכירים - סטטיסטיקה תיאורית. סטטיסטיקה תיאורית היא דרך להתמצות חבורה של נתונים לסיכום פשוט וקל להבנה. הנפוץ והאינטואיטיבי ביותר מבין הסטטיסטיקות הללו מתייחסים לנטייה מרכזית, כלומר, סיכום של מה שאופייני, נפוץ ביותר או סביר ביותר במדגם. אחת הסטטיסטיקות הנפוצות ביותר הנוגעות לנטייה מרכזית היא ממוצע. ממוצע, או ממוצע, מחושב מתמטית מתוך הנתונים, תוצאה של חיבור כל הערכים וחלוקה במספר הערכים. ממוצעים הם דרך פשוטה למדי להעריך את מה שאופייני בקבוצה והם די אינטואיטיביים להבנה. אם, למשל, הייתי אומר לך שלאדם ממוצע בחדר יש \$20 בכיס, כנראה שתהיה לך הבנה בסיסית לגבי כמות כוח ההוצאה (במזומן) שיש לאנשים בחדר. אתם גם בטח מבינים שזה שלאדם הממוצע יש \$20 בכיס לא אומר שלכל אחד יש בדיוק \$20 בכיס; לחלק מהאנשים יש \$10 דולר בלבד, בעוד שלאחרים יש \$30 דולר. 24למעשה, יתכן שלאף אחד בחדר אין \$20 דולר בכיס, והחדר במקום מורכב כולו ממספר שווה של אנשים עם \$10 דולר בכיס ו-\$30 דולר בכיס. כך או כך, אם אתה רוצה למכור משהו לאנשים בחדר, לדעת מה האדם הממוצע מסוגל להוציא במזומן יהיה מידע שימושי. 25

24למרות האינטואיטיביות של עיקרון זה בדוגמה פשוטה כמו זו, אנשים.

לעתים קרובות שוכחים את הרעיון הזה בהקשרים אחרים. אם, תוך כדי הרצאה, הייתי אומר שהפרוותית הממוצעת היא בשנות ה-02 המוקדמות עד אמצע שנות ה-02 לחייהם, תגובה נפוצה למדי היא שפרוותי מבוגרים יטענו שהם מבוגרים בהרבה מזה. נטייה זו עשויה לבסס את חוסר האמון של אנשים מסוימים בסטטיסטיקה, בהרגשה שציון ממוצע אינו משקף את החוויה שלהם, ולכן חייב לנסות לכסות או להכחיש את הניסיון שלהם.

מה שבטוח, נתונים סטטיסטיים של נטייה מרכזית אכן מדברים רק על חוויות נפוצות ואינם מצליחים להציג את כל מגוון התגובות. הבעיה היא לא בחישוב הסטטיסטיקה, אבל גם לא נכון שהממוצע מייצג את הנטייה המרכזית של הקבוצה. במקום זאת, ייתכן שהבעיה של הספקנים נעוצה ברצונם לראות את כל מגוון התגובות, דבר שניתן להגנה לחלוטין, במיוחד כשמדובר בהתעלמות ממיעוטים חסרי ייצוג. זה רק מדגיש את החשיבות של היכולת להשמיע במדויק את מקור הדאגה, כדי להימנע מהטלת האשמה לכיוון הלא נכון. 25כמובן, בהקשרים אחרים, ייתכן שאינך מתעניין כלל בנטייה מרכזית.

לדוגמה, בשילוב עם הערת השוליים הקודמת, ייתכן שתעניין יותר.

כשזה מגיע לסיכום נטייה מרכזית, ממוצעים הם לא המשחק היחיד בעיר. סטטיסטיקה אחרת מתארים באופן דומה נטייה מרכזית, אם כי בדרכים מעט שונות. לדוגמה, המצב מתייחס לערך הנפוץ ביותר בקבוצה. אם, למשל, לרוב האנשים היו \$20 בכיס, כאשר לחלק מהאנשים יש \$10 ולמספר שווה יש \$30 בכיסם, נוכל לומר שהערך המודאלי הוא גם \$20 זהה לממוצע. אבל אפשר גם לדמיין מערכי נתונים אחרים שבהם כמה ערכים גבוהים במיוחד או נמוכים מושכים את הציון הממוצע למעלה, מה שהופך את הממוצע לפחות שימושי. אם, למשל, לכל אחד בחדר היו 20 דולר בכיס, אבל לאדם אחד בחדר היו 50,000 דולר בכיס, הסכום הממוצע של דמי הכיס בחדר היה גבוה בהרבה מ-20 דולר -אולי קרוב יותר ל-0001 דולר. עם זאת, בתור ספק, זה כנראה יהיה שימושי יותר עבורך לדעת שרוב האנשים ב-

לחדר יש רק כ-\$20, מה שמאפשר לך להתאים טוב יותר את המחירים שלך או למלא את החנות שלך בצורה הולמת יותר עם סחורות בטווח \$20. חלופה נוספת היא לשקול את הערך החציוני של קבוצה כלומר, הערך ה"אמצעי" של הקבוצה. אם אתה יכול לדמיין לסדר את כל הערכים מהקטן לגדול ביותר, הציון החציוני יהיה הציון ישירות באמצע הליין-אפ. לדוגמה, אם היו 5 אנשים בחדר, סכום הכסף על האדם עם סכום הכסף השלישי בגובהו (הניקוד האמצעי בין 5 ל-1) יהיה הציון החציוני. הציון הוא דרך נוספת להעריך את

נטייה מרכזית של קבוצה באופן חסין בפני ערכים גבוהים או נמוכים במיוחד. אם נחזור לדוגמה הקודמת שלנו, זה לא משנה אם לאדם שיש לו הכי הרבה כסף בחדר יש 50 או \$50,000 בכיס, האדם עם ה-3 הכי הרבה כסף יישאר זהה. מסיבה זו, הציונים החציוניים והמצב משמשים לעיתים כדי לתאר את הנטייה המרכזית של מערך נתונים כאשר קיימים ערכים גבוהים או נמוכים במיוחד כדרך מייצגת יותר להראות את מצבו של אדם טיפוסי במדגם. סטטיסטיקה תיאורית -שונות עד כה, דיברנו על סטטיסטיקה של נטייה מרכזית. אלה, ללא ספק, הסטטיסטיקה שרוב ההדיוטות יכירו. אחרי הכל, הם מייצגים את סוגי הסטטיסטיקה שרוב האנשים מתעניינים בהם: כמה מרוויח האדם הממוצע במקום העבודה שלך? לאיזה מועמד הצביעו רוב האנשים? כמה גבוה הספורטאי הממוצע NBA-בעם זאת, ישנם מימדים חשובים נוספים שיש לקחת בחשבון כאשר מסתכלים על מערך נתונים. עבור.

במגוון המלא של הכסף הזמין בכיסם של האנשים. עבור שאלת מחקר כזו, נוכל לומר שמדד של נטייה מרכזית אינו מועיל במיוחד. זה לא נתון רע או נתון שגוי, זה פשוט לא הנתון שהכי מתאים לענות על השאלה הספציפית בה אתה מעוניין.

למשל, בחדר שבו לאדם הממוצע יש \$20 האם לכל אחד בחדר יש בדיוק \$20 בכיס, או שיש הבדלים בכמה לכל אדם יש? אם כן, כמה גדולים ההבדלים הללו? זה עשוי להיות שימושי לדעת, למשל, אם כמות הכסף בכיסם של אנשים

משתנה בין \$15-\$25 או בין אם זה משתנה בין \$0-\$40. מה שאנחנו מתארים כאן הוא שונות: הכמות שהציונים שונים סביב הנטייה המרכזית. במדגם עם 0 שונות לחלוטין, לכולם יהיה אותו ציון בדיוק. ככל שהשונות עולה, כך גם המרחק בין הציונים לנטייה המרכזית עולה. עם שונות גדולה יותר, אנו מצפים שאנשים יהיו שונים יותר מהציון הממוצע ולהבדיל ממנו בכמות גדולה יותר. למעשה, אנו יכולים לחשב את הסכום הממוצע שאדם טיפוסי שונה מהציון הממוצע, ערך המכונה סטיית התקן.

26 לדוגמה, אם סכום הכסף הממוצע בכיס של אנשים בחדר הוא \$20 עם סטיית תקן של \$1, נוכל לומר שהאדם הממוצע שונה מ-\$20 בכ-\$1. אם נשווה זאת לחדר עם סכום כסף ממוצע של \$20 וסטיית תקן של \$10, נוכל לומר שלאנשים בחדר השני יש סיכוי גבוה יותר שיהיו \$10 או \$30 בכיס מאשר אנשים בחדר הראשון. דרך נוספת לומר היא שלשני החדרים יש ממוצע של \$20 לאדם, אבל החדר השני "רועש" יותר בכך שהציונים של האנשים משתנים יותר סביב הנטייה המרכזית הזו. סטטיסטיקה מסקנת t-Tests -עד לנקודה זו, ראינו כיצד אנו יכולים להשתמש בסטטיסטיקה תיאורית כדי לסכם את הצורה הכללית של מערך נתונים. לדוגמה, מבלי להסתכל על גיליון אלקטרוני מלא במספרים, אתה יודע שיש יותר כסף בחדר עם סכום ממוצע לאדם של 50 דולר מאשר בחדר

עם סכום ממוצע לאדם של \$10 אתם גם יודעים שכנראה תהיו קרובים יותר להערכת כמות הכסף בכיסו של אדם נתון בחדר עם סטיית תקן של \$1 מאשר בחדר עם סטיית תקן של \$5. מיושם על העולם האמיתי, אנו יכולים להשתמש באמצעים כמו אלה כדי לחזות אילו מדינות בעלות הסיכוי הגבוה ביותר להצביע למפלגה פוליטית כזו או אחרת (או אילו תהיה הטלה) ולדעת אילו מסעדות כנראה יובילו למפלגה פוליטית כזו או אחרת. חווית אוכל טובה יותר (למשל, על סמך דירוגים מקוונים). ואם אי פעם השתמשו בסטטיסטיקה רק כדי לתאר בתמציתיות תופעות בעולם סביבנו, זה יהיה די שימושי. עם זאת, אנו יכולים גם להשתמש בסטטיסטיקה זו בצורה הרבה יותר חזקה. באמצעות קטגוריית סטטיסטיקה הנקראת סטטיסטיקה מסקנת, אנו יכולים ללכת מעבר לתיאור של א.

26 זה קצת יותר מסובך מזה, אבל למטרות הנוכחיות, זה מקבל את.

הצבע לרוחב!

מעריך נתונים והתחיל לענות על שאלות מורכבות יותר לגביו. לדוגמה, סטטיסטיקה תיאורית מסתכלת בדרך כלל רק על משתנה בודד בכל פעם (למשל, גיל), ולכן הם מוגבלים למדי בסוגי השאלות שאנו יכולים לשאול (למשל, בן כמה הפרוטי הממוצע?) אבל מה לגבי שאלות הכרוכות בקשר בין שני משתנים או יותר? לדוגמה, נניח שאנו רוצים לענות על השאלה "מי טוב יותר במדע, חובבי אנימה או חובבי ספורט?" זו שאלה שמערבת שני משתנים: מיומנות מדעית של אדם וקבוצת האוהדים שאליה שייך. על ידי שילוב של יותר ממשתנה אחד, זה הופך לשאלה הרבה יותר מעניינת, אך מורכבת, שיש לענות עליה. אחת הדרכים לבדוק זאת תהיה לקבל מדגם של חובבי אנימה ומדגם של חובבי ספורט, לערוך להם מבחן מדעי ולראות איזו קבוצה מניבה ביצועים טובים יותר. די פשוט, נכון? נניח שעשינו את זה: תפסנו 5 חובבי אנימה ו-5 חובבי ספורט, ערכנו להם מבחן מדעי, וגילינו שחובבי אנימה קיבלו ציון ממוצע של 70% וחובבי ספורט השיגו ציון ממוצע של 60%. נסיק מכך? במבט ראשון, התשובה נראית די ברורה: מעריצי האנימה נראים טובים יותר במדע, מכיוון שהם קיבלו ציון גבוה יותר בממוצע מחובבי הספורט. אבל זכרו, השאלה שלנו לא הייתה "מי טוב יותר במדע, מדגם של חובבי אנימה או מדגם של חובבי ספורט" - אנחנו רוצים לטעון טענה לגבי כל חובבי האנימה וכל חובבי הספורט. כפי שנדון בחלק מאוחר יותר של פרק זה, זה כמעט בלתי אפשרי עבורנו למדוד את כל חובבי האנימה ואת כל חובבי הספורט. ככזה, אנחנו תקועים בניסיון להסיק מסקנות לגבי איזו קבוצה חכמה יותר רק על סמך שני המדגמים הללו. ובכל זאת, אפשר לטעון, נראה שהדגימות שלנו רומזות שחובבי האנימה היו חכמים יותר, אז מה הבעיה? ובכן, מה אם היינו חוטפים עוד מדגם אקראי של 5 חובבי אנימה ועוד מדגם של 5 חובבי ספורט? האם היינו מצפים שחובבי אנימה ינצחו שוב, או שמא יתכן שחובבי ספורט ינצחו בפעם הבאה? בואו נדמיין כמה מערכי נתונים אפשריים, הפעם עם מידע על שונות בנוסף לנטייה מרכזית. בואו נדמיין, למשל, שהתוצאות של אוהדי האנימה נראו כך: 68%, 69%, 71%, 70%, 27% (70%-27%) והציונים של חובבי הספורט נראו כך: 59%, 61%, 62%, 58%, 60% מה זה מעיד? ובכן, אנחנו יכולים לראות שמעריצי האנימה השיגו ציון ממוצע של 70% וכל מעריך אנימה במדגם שלנו קיבל ציון די קרוב לזה. אנחנו גם יכולים לראות שאוהדי ספורט השיגו בממוצע 60% וכל חובב ספורט קלע די קרוב לזה. אז, אם היינו תופסים עוד 5 חובבי אנימה ועוד 5 חובבי ספורט, למה אנחנו יכולים לצפות? ובכן, בהתחשב במידת השונות המועטה שמצאנו בתוצאות, אנו עשויים לצפות לקבוצה נוספת של מעריצי אנימה.

ציון די קרוב ל-70% וקבוצה נוספת של אוהדי ספורט תקבל ציון די קרוב ל-60%, מכיוון שאין נראה שיש שונות רבה בציונים שלהם כאן. כעת, דמינו מערך נתונים אחר. הפעם, הציונים של חובבי האנימה נראו כך: 40%, 45%, 95%, 70% (70%-40%) וציוני חובבי הספורט נראו כך: 20%, 30%, 90%, 100%, 60% (60%-20%). הממוצעים זהים למערך הנתונים הקודם: ממוצע של 70% לחובבי אנימה ו-60% לחובבי ספורט. אבל אם היינו מושכים 5 חובבי אנימה חדשים ו-5 חובבי ספורט חדשים, הייתם מצפים שהממוצעים יישארו זהים? כנראה שלא. עם כל כך הרבה שונות בציונים האלה, יש כל סיבה להאמין שקבוצת מעריצי האנימה הבאה שלנו עשויה להכיל כמה אנשים

שנכשלים, בעוד שהקבוצה הבאה של חובבי ספורט עשויה להכיל הרבה אנשים שהצליחו ממש טוב. במילים אחרות, השאלה שלנו לגבי איזו קבוצה טובה יותר במדע מורכבת יותר מאשר במבט ראשון: לא מספיק רק להשוות את הציונים הממוצעים של שתי הקבוצות ולראות מה גבוה יותר. עלינו גם לשקול מידע על השונות של ציוני הקבוצה כדי לראות האם אנו עשויים לצפות לאותה תוצאה אם נבצע את המחקר שוב, או האם נצפה לתוצאה אחרת בפעם הבאה. זהו, בבסיסו, ההיגיון מאחורי סוג של מבחן סטטיסטי המכונה מבחן: זהוואה עד כמה גדול ההבדל בין הממוצע של שתי קבוצות לעומת מידת השונות בשתי הקבוצות. אם יש הבדל גדול בין הממוצעים הקבוצתיים ואם יש שונות יחסית קטנה בציונים של כל קבוצה, נוכל להסיק כי כן, ציוני קבוצה אחת גבוהים באופן מובהק סטטיסטית מהקבוצה השנייה, כלומר היינו מצפים למצוא את ההבדל שוב ושוב אם היינו

להמשיך לדגום מאותן אוכלוסיות. 27 זהו אותו ההיגיון בסיסי מאחורי הרבה מההשוואות הקבוצתיות בספר הזה (למשל, השוואת פרוות למעריצי אנימה), וכאשר אנו טוענים שקבוצה אחת השיגה ציון גבוה יותר מהשנייה, אנו עושים זאת בדרך כלל על סמך ההיגיון הזה. 28.

27יש, כמובן, במבחן יותר מזה, אבל זה ההיגיון הבסיסי של המבחן.

כדי שמשו יחשב מובהק סטטיסטית, מדענים צריכים להראות שההבדל בין הקבוצות כל כך גדול עם השונות הנמוכה כל כך יכול לקרות רק בגלל סיכוי אקראי 5% מהזמן או פחות, וזה המקום שבו אולי שמעת את הביטוי "מערובות פנאי עמוקה יותר" (2013). CO;2-F Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2013). כמשאב התמודדות בהקשר פנאי סטיגמטי. פנאי/ליוזר, (2011). Mohr, JJ, & Kendra, MS (2011). 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> (2). 37 עדכון והרחבה של מדד רב-ממדי של זהות מיעוטים מיניים: סולם הזהות לסביות, הומואים וביסקסואלים. (2002a). P., Zinkiewicz, L., & Smith, SG (2002a). 234-245. <https://doi.org/10.1037/a0022858> Obst, Journal of Counselling Psychology, 58 (2), 234-245. תחושת קהילתיות במעריצים של מדע בדיוני, חלק: 1.

הבנת תחושת הקהילה בקהילה בינלאומית של עניין. כתב עת לפסיכולוגיה קהילתית, (2002b). L., & Smith, SG (2002b). 87-103. <https://doi.org/10.1002/jcop.1052> Obst, P., Zinkiewicz, המדע הבדיוני, חלק: 2: השוואת תחושת הקהילה בשכונה ובקבוצות עניין. כתב עת לפסיכולוגיה קהילתית, (1981). Pepitone, A. 105-117. <https://doi.org/10.1002/jcop.1053> (1), 105-117. החברתית.

פסיכולוג אמריקאי, (2021). Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: 972-985. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.36.9.972> (9), 972-985. צוות מחקר מודל CAPE.

Newbie modnaF-Plante, CN, Reysen, S., Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020). שלי: מחקר חוצה פאנדות על אליטיזם ושמירת סף במעריצים. (2016). S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). 123-146. <https://doi.org/10.1386/jfs.00013.1> Plante, CN, Reysen, of Fandom Studies, 8 (2), 123-146. Journal מדעי הפרווה! סיכום של חמש שנות מחקר של האנתרופומורפי הבינלאומי פרויקט מחקר. מדעי הפרווה. (2014). Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014). מאפיינים סוציו-מבניים מנבאת הסתרת זהות והערכה עצמית בקרב חברי קבוצת מיעוט סטיגמטיים. פסיכולוגיה נוכחית, (2015). y Plante, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-3> (1), 3-19. מאותיות ביולוגיות בתגובה לאיום ייחוד בקהילת מעריצים סטיגמטית. כתב העת הבריטי לפסיכולוגיה חברתית, (2011). Platow, MJ, 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> (2), 359-370. Durante, M., Williams, N., Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., & Barutchu, A. (1999). תרומת הזהות החברתית של חובבי ספורט לייצור התנהגות פרו-חברתית. דינמיקה קבוצתית: תיאוריה, מחקר ופרקטיקה, (2013). Postmes, T., Haslam, SA, & Jans, L. (2013). 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> (2), 161-169. חברתית, (2006). 52 (4), 597-617. <https://doi.org/10.1111/bjso.12006>

- Reysen, S., & Branscombe, NR (2010). ספורטיביים. כתב עת להתנהגות ספורט, 176-193, (2) 33 ריזון, ש., קצרסקה-מילר, א., נסביט, ש.
- M., & Pierce, L. (2013). M. אימות נוסף של מדד יחיד של הזדהות חברתית. כתב העת האירופי לפסיכולוגיה חברתית, 43 (6), 463-470. <https://doi.org/10.1002/ejsp.1973>
- Reysen, S., Plante, C. (2015). N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015). הטיית קבוצות פנימיות והקרנה אינטראקטיבית בפאנודם הפרוותי. כתב העת הבינלאומי ללימודי פסיכולוגיה, Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). <http://dx.doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> (4), 49-58. <http://dx.doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49>
- באמנות ותלבושות הקשורות לפאנודם. כתב עת לקוגניציה ותרבות, doi.org/10.1163/15685373-12340024, 18 (1-2), 224-229. <https://doi.org/10.1163/15685373-12340024>
- Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). הפסיכולוגיה של חובבי אנימה. פרויקט מחקר אנימה בינלאומי. ריזון, S., & Shaw, J. (2016). אוהד ספורט כאוהד ברירת המחדל: מדוע אוהדים שאינם ספורטאים מקבלים סטיגמה. עיתון הפניקס, Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). 2 (2), 234-252. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993>
- שווה: התפיסות של חובבי ספורט פנטזיה לגבי חובבי פרווה, ברוני ואנימה. הפניקס - Papers, 2 (1), 40-49. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen, S. (2015). 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993>
- פנודם פרוותי עם חיות לא אנושיות. Anthrozoös, שריף, מ' (1966). קונפליקט קבוצתי ושיתוף פעולה: הפסיכולוגיה החברתית שלהם. Kegan Paul. Routledge & שריף, מ., הארווי, OJ, לבן, BJ, הוד, WR, & שריף, CW (1961). סכסוך בין קבוצות ושיתוף פעולה: ניסוי מערת השודדים. אוניברסיטת אוקלהומה. (1979). Tajfel, H., & Turner, JC (1979). תיאוריה אינטגרטיבית של עימות בין קבוצות. W. Austin & S. Worchel (עורכים), הפסיכולוגיה החברתית של יחסים בין קבוצות (עמ' 33-47). ברוקס/קול. Turner, JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher, SD, & Wetherell, M. (1987). גילוי מחדש של הקבוצה החברתית: תיאוריית סיווג עצמי. בלקוול. Vallerand, RJ, Blanchard, C., (2003). Mageau, GA, Koestner, R., Ratelle, C., Léonard, M., Gagné, M., & Marsolais, J. (2003). de l'âme: תשוקה אובססיבית והרמונית. כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, B., & Gordon, B. (2015). 85 (4), 756-767. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.4.756>
- Yoshida, M., Heere, חיזוי נאמנות התנהגותית באמצעות קהילה: מדוע אוהדים אחרים חשבים יותר מהכוונות שלנו, שביעות הרצון שלנו ומהצוות עצמו. כתב עת לניהול ספורט, <https://doi.org/10.1123/jsm.2013-0306>, 29 (3), 318-333.

פרק 7.

Fursonas: מקרוב ופורסונלי.

קורטני "נוקה" פלאנטה. 1.

בכל פעם שאני משתתף בכנס פסיכולוגיה, אני מוצא את עצמי אבוד בתוך ים של עמיתים לבושים במקצועיות. כולנו עונדים תגי שם שמציגים באופן בולט את שמנו, האוניברסיטה שבה אנו עובדים, והתואר או הדרגה הנוכחית שלנו (למשל, פרופסור חבר, סטודנט לתואר דוקטור). בכל פעם שאני משתתף בכנס פרוותי, אני לא יכול שלא להבחין בכמה קווי דמיון לחוויה הזו: כל המשתתפים עונדים, כמו כן, תגי כינוס המציינים את התואר או הדרגה שלהם (למשל, נותן חסות, סוחר) לצד שמם, וב מקרים מסוימים, מידע אחר עליהם (למשל, ארץ המוצא). עם זאת, הבדלים מתחילים להופיע תוך זמן קצר. ראשית, בעוד שיש שמות על התגים בשני האירועים, השמות בכנס הפרוותי הם לעתים רחוקות שמות חוקיים (למשל, "נוקה", "ד"ר שאזי"). הבדל נוסף הוא התג הגדול והבולט יותר שנמצא לעתים קרובות בסמוך לתג הכנס הרשמי, זה שמציג אופי של חיה אנתרופומורפית. הדמות עשויה לחלוק או לא לחלוק תכונות עם המשתתף (למשל, תסרוקת דומה, משקפיים, סגנון לבוש), אבל היא תהיה כמעט בוודאות ייחודית, אפילו בתוך ים של דמויות חיות אנתרופומורפיות אחרות. בפרק זה, אנו ממקדים את תשומת ליבנו לדמויות החיות האנתרופומורפיות הללו, הידועות גם כפורסונות - השם, התמונה והדמות שבה משתמש פרווה כדי לייצג את עצמו במרחבים פרוותיים פיזיים ומקוונים. כפי שנראה, המראה

והמשמעות המוטבעת בתוך הדמויות הללו מגוונות ומובדלות כמו טביעות האצבע של בעליהם. מה זה פורסונה? לפני שנעמיק יותר מדי בפרטים הספציפיים של fursonas ותפקידים האינטגרלי בתרבות הפרוותית, עלינו להקדיש רגע רגע כדי להגדיר למה אנחנו מתכוונים במונח fursona. פורסונה היא ייצוג עצמי בחללים פרוותיים או שמא מדובר בדמות שמשחקת תפקידים? האם זו ישות עצמית אידיאלית המגולמת בעולם האמיתי, או הזדמנות לפנק את האינסטינקטים האפלים והבסיסיים יותר של האדם? האם זה כל הדברים האלה, או אף אחד מהדברים לעיל? כפי שמתברר, כמו בהגדרה של פרוותי (ראה פרק 5), אין אחד, הגדרה מוסכמת של מהי פורסונה. במקרה הטוב, אנו יכולים לומר שפורסונות נוטות להיות בעלי תכונות דמויות חיות (או, במקרים מסוימים, הן חיות פראיות לחלוטין) ויש להן שם הקשור אליהן. עם זאת, מעבר לתכונות המוסכמות הללו, הקונצנזוס מתקלקל במהירות.

1 ברצוננו להודות לד"ר הייזל (בובי) עלי זמאן על ההשקעה בפרק זה ו.

על הדיונים הרבים שהיו לנו בנושא זה!

טבלה 7.1. נושאים נפוצים שהופקו מתוך שאלה פתוחה המבקשת מהמשיבים לתאר את אופי fursona-השלהם וכל פונקציה שהיא מילאה. ניתן היה לחלק תגובות מסוימות למספר נושאים. אחוז הנושא מהתגובות מייצג/מבטא אותי 49.4% מזהה אוואטר, קמע או מקוון 21.7% גרסה אידיאלית שלי 21.2% דרך לאינטראקציה / להתחבר עם הפאנדם 16.9% משקף תכונות אישיות מסוימות/ספציפיות 14.8% מיקוד ליצירתיות, פנטזיה, או אמנות 12.9% "אמיתי" או "אותנטי" אני 8.0% עצמי שונה, אלטר-אגו 7.7% אמצעי להתמודדות או שיפור עצמי 7.2% מאפשר לי להיות משהו שאני לא יכול / לא צריך להיות. 6.4%

כדי להמחיש את הנקודה הזו, ביקשנו כמעט 1,700 משיבים פרוותיים במחקר משנת 2021 להסביר, בצורה פתוחה, מהי הפורסון שלהם עבורם והאם הוא ממלא תפקיד מסוים. קראנו כל תגובה ותגובה ולאחר מכן חילצנו, קידדנו וארגנו את הנושאים שעלו בתדירות הגבוהה ביותר. התוצאה הייתה 24 קטגוריות שונות של תגובות, עשר הנפוצות שבהן מוצגות בטבלה 7.1. ליתר דיוק, אף נושא אחד לא זכה לתמיכה של יותר ממחצית הפרוונים. או, בניסוח אחר, לא הייתה הגדרה אחת של מה זה או עושה פורסונה שנוצרה באופן ספונטני על ידי רוב הפרוונים. 2 במקום זאת, התוצאות מגלות שפורסונות הן הרבה דברים שונים מהרבה פרוותיות שונות. כמובן, בכל פעם שתנסה לקבץ או לשלב תגובות לקטגוריות, אתה בהכרח הולך לאבד חלק מהניואנסים החשובים בתגובות הללו. 3 כדי לצמצם בעיה זו ולהימנע מלכפות את הפרשנות שלנו על המשתתפים, אנו מציגים כמה ציטוטים מייצגים של המשיבים עצמם עבור כל אחד מהנושאים בטבלה 7.1.

2 זה לא אומר, כמובן, שרוב הפרוותיים לא יסכימו עם חלק מאלה.

מושגים אם הם קוראים אותם על דף. אבל זה יכול להיות אינפורמטיבי לראות מה אנשים מגיעים עם בעצמם, שכן זה ייצוג די טוב של המושגים או הנושאים הבולטים ביותר במוחם. 3 לדוגמה נפלאה לכל הניואנסים וה"בלגן" הנלווים לא.

fursona, ראה (2023). Zaman

פורסונה שלי מייצגת או מבטאת אותי. הנושא הנפוץ ביותר שהופיע היה שהפורסונה של האדם היא הם, או לכל הפחות ייצוג או ביטוי של פן כלשהו שלהם. כפי שניתן לראות בכמה מהציטוטים הבאים, נושא זה לרוב חופף לנושאים אחרים מהרשימה.

"בשבילי, הדרך הוא בדיוק כמוני ללא צורה אנושית."

"בעצם אני אבל רכה -בלי סיפורי רקע מוזרים או חוויות מעורבות."

"בשבילי זה פשוט מייצג את עצמי, לא איזו דמות שאני מנסה לגלם. אולי בצורה קלה
'אידיאלי' אבל לא לקיצוניות."

"בשבילי, הפורסונה שלי (החשובה ביותר) היא ייצוג מנטלי שלי, בדרך כלל כשאני חושב עליו כמו לעשות משהו חוץ ממצבים בעולם האמיתי, אני חושב עליו כעל הפורסונה שלי, לפחות באופי. זה לא אומר שאני מאמין שזה האני הפנימי שלי או הצורה האמיתית שלי או משהו כזה, זה רק הצורה שאני רואה את עצמי או הצורה שאני אוהב לחשוב על עצמי."

"הוא לא יותר טוב ממני, אבל קל יותר להיות ממני. כמו כן יש לו תספורת טובה יותר; הוא רק.. אני. הוא אני אם הייתי אנתרופ. צורה נוספת של ביטוי עצמי; הוא האישיות שהייתה לי כילד, שאני מרגיש שקברתי או איבדתי איתה קשר בדרך אחרת."

"בחרתי ליצור את הסונה שלי כאילו זה אני, רק קנגורו, כי זה מה שאני מרגיש שרוב הפרווונות עושים.
זה נועד לדמיון את עצמם כאילו הם החיה האהובה עליהם. לפורסונה שלי יש אותו שם פרטי כמוני, אותן צלקות, ואפילו נתתי לו את אותם כינויים, גובה, משקל ומיניות כמוני. כמו שאמרתי, זה נועד להיות אני, אבל קנגורו."

"הפורסונה שלי, לוטרה, היא בעצם ייצוג של עצמי: מצחיקה (אני מקווה...), שובבה, אכפתית, נהנית לשחות ודעתה מוסחת בקלות. אני מניח שאני יכול לומר שזה כאילו הילד הפנימי שלי יצא לשחק בדמות לוטרה".

כמובן, הפורסונה של האדם לא חייבת להיות ייצוג מושלם של עצמך, וגם מערכת היחסים לא צריכה להיות פשוטה או עקבית בין הקשרים:

"הפורסונה שלי היא השער והמוצא היצירתי לעולם הפרוותי. אני מזדהה איתו, אבל יחד עם זאת הוא נפרד ממני. אני מצייר אותו בדרכים שעולות לי בראש ואלה כוללים דברים שאני אישית עלול להירתע מהם. המיזוג של האישיות שלו ושלי נכון במיוחד כשאני

אני בחליפה שלי והפורסונה שלי ואני נהיה אחד. אני בהחלט שם לב לשינוי בהתנהגות שלי ובאופן שבו אני מתקשר עם אנשים. הפורסונה שלי היא חלק ממני ואני חלק ממנה".

בנקודה שנחזור אליה בהמשך ספר זה, פרוותיות טרנסג'נדרים עשויות למצוא את זה מועיל במיוחד לבטא היבטים של זהותם המגדרית באמצעות הפורסונה שלהם:

"דרך לבטא את עצמי ואת הטרנסג'נדריות שלי, מכיוון שלצבאים יש תכונות גלויים (קרניים) שיעזרו לציין את המעבר שלי."

"הפורסונה שלי מאפשרת לי לבטא את עצמי ואת הזהות המגדרית שלי בחופשיות מבלי לחשוש שמא יוציאו אותי החוצה או יתייחסו למגדר. זה מאפשר לי להרגיש בנוח עם הגוף והמצגת שלי."

"זה אני! יש לי שניים כי אני מגדרית. יש לי את הנקבה והזכר שלי ומכיוון שאני בעיקר מציגה ואני נקבה היא העיקרית שלי. אבל fursonas-השלי הם מאוד אני ומחוץ ממני. זה מה שאני רואה את עצמי גם רוב הזמן."

Fursona-השלי הוא אוטאר, קמע או מזהה מקוון בעוד שהפרוותיות בסעיף הקודם אולי ראו את fursonas-השלהם כקשורות בל יימחה לתחושת העצמי שלהם, אחרים מתארים את ראיית fursonas-השלהם בצורה הרבה יותר פונקציונלית, ככלי עם מטרה מעשית בכל הנוגע לאינטראקציה עם

אחרים -במיוחד במרחבים מקוונים. חלקם, למשל, הדגישו את התועלת שיש בפורסונה ככינוי כדי לשמור על האנונימיות שלהם.

"אווטאר לדבר עם אנשים ולאפשר לי צורה כלשהי של אנונימיות."

"הוא סוג של ביטוי עצמי עם תועלת של אנונימיות. אני יכול להיות יותר פתוח לגבי עצמי בלי מתעסק בעצמי."

"מאגר המאפשר אנונימיות מקוונת. אני יכול להיות אני בלי לחשוש שאנשים יוכלו לגלות מי אני באמת ולתקוף אותי על זה. זה."

מאפשר לי להתרועע במקום שבו לא היה לי את האומץ לעשות אחרת."

"הוא איך שאני מייצג את עצמי וגם מאפשר רמה של אנונימיות לבטא את עצמי בבטחה."

"הפורסונה שלי היא קמע לנוכחות האינטרנט שלי. אני לא צריך לחלוק את השם האמיתי שלי, את הפנים, הגיל או המין שלי, כי אנשים מתייחסים לדמות כמוני. זה שומר עליי בטוח."

"בעיני, הפורסונה שלי היא הרחבה של עצמי. במובנים רבים אני הוא והוא אני! אמנם בכמה היבטים הוא עשוי להיות קצת יותר יוצא, מושך וספונטני ממני אבל לרוב אנחנו אותו יצור רק בעור שונה. הוא גם נותן לי קצת מראית עין של אנונימיות באינטרנט כשאני רוצה לחלוק את הרגשות שלי לגבי דברים כמו פוליטיקה וממשל כדי שלא אסתבך עם המעסיק שלי."

"הפורסונה שלי היא רק דמות שאני אוהב להעמיד פנים שהיא. אחת המטרות שהיא משרתת היא להציג את עצמי בצורה אנונימית באינטרנט ובאומנות/מוזיקה. יתרון בהווה הזו שאני מרגיש מוגן טוב יותר מביקורת כלפי עצמי כאדם -זה מרגיש מכון כלפי הדמות הזו. זה גם מאפשר לי לבטא את עצמי בדרכים דרך דמות מנותקת מכל הפגמים ומחוויות החיים שלי. לא שאני מרגיש שזה נותן לי תירוץ להתנהג בחוסר כבוד. אבל אני לא מאמין שיש לי פורסונה בעיקר בגלל השימושיות שלו, יש לי אותו בעיקר כי אני רוצה לקבל אותו."

עבור אחרים, fursonas-השלהם שימשו את הפונקציה של מותג או לוגו.

"הוא משמש בעיקר כייצוג עבורי באינטרנט, כאווטאר, כחלק מהמותג שלי כאישיות אונליין."

"יש לי שתי 'פורסונות' -שניהם רק שמות וייצוגים אמנותיים קשורים. האחד מתמקד בחומר הקשור, PG-להשני בחומר הקשור למבוגרים."

"אני חושב שזה שם/מותג בשבילי. זה ממלא תפקיד דומה של כינוי כשאני מתקשר עם פרוותיות באינטרנט."

"זה עוזר לי להקרין את עצמי ומהווה כלי שימושי לשיווק. פנים אנושיות לא נראים אטרקטיביים בהשוואה לקמע/לוגו מינימליסטי."

פורסונה שלי היא גרסה אידיאלית שלי. במקום להתמקד בתפקוד הפורסונאות שלהם, כמה פרוותיות הדגישו את צורת הפורסונה שלהם. במקרים כאלה, סביר יותר שפרוותיות יתארו את הפורסונות שלהם כמגלמות אידיאל או עצמי מושלם ורצוי יותר.

"הוא אני, פחות או יותר. מייצג אותי באינטרנט ובפנים פרוותי, והוא קצת אני כמו שהייתי רוצה להיות. צעיר יותר, בריא יותר, בכושר יותר, ... קטן יותר."

"זה מציע דרך מוחשית יותר לקיים אינטראקציה עם ההיבטים של עצמי שאני אוהב ורוצה לטפח יותר בחיי היומיום שלי. זה מייצג את הצד האדיב, הסקרן, המהנה, המטופש, הספונטני, אוהב הטבע (ולעיתים קרובות כאוטי) שלי."

"הוא מה שאני רוצה להיות. חזק ובטוח."

"הוא הישות המושלמת בעיניי. היא אלוהית, גאה ועוצמתית, מסוגלת להפיק את המרב מהכישרונות והניסיון הייחודיים שלה. היא בטוחה בעצמה, דואגת ומסוגלת. אלה דברים שאני שואף כלפי עצמי, אבל אני מכיר בכך שלעולם לא אוכל להיות מושלם כמו שהוא."

כפי שמציע הציטוט האחרון, עבור חלקם, תיאור fursona-השלם כאידיאלי כרוך גם בניגוד מפורש של fursona-השלם לעומת היבטים פחות רצויים של עצמם.

"זה משמש כאני האידיאלי, האני שעשה מעל ומעבר כדי להשיג את הדברים שהייתי עצלן או פחדני לנסות לעשות תוך שיקוף האישיות שלי בכל זמן נתון."

"פורסונה היא בעצם עצמי עם כמה שיפורים בתחומים שאני מרגיש שחסר להם כמו כישורים חברתיים."

"פיזור עצמי עם יכולות טובות יותר בדרך כלל ופחות פגמים."

מראיינים רבים גם ציינו שמעבר לייצוג אידיאל בלבד, הפורסון שלהם היה משהו שהם שואפים באופן פעיל להידמות יותר.

"הפורסונה שלי מתפקדת בשתי דרכים. ראשית, כפי שהייתי מניח שזה המקרה של רוב האנשים, הפורסונה שלי נועדה להיות הרחבה של עצמי שאני משתמש בה כצורה של ביטוי עצמי. שנית, לעומת זאת, אני להדגים את האישיות של הפורסונה שלי על דברים שהייתי רוצה לגלם את עצמי, לתת להם תכונות שאני רוצה שיהיו לי, בדרך כלל כשיטה לשיפור עצמי. לדוגמה, כרגע אני מנסה לעבוד על הכישורים הארגוניים שלי, אז החלטתי שהפורסונה שלי היא אדם מאורגן היטב. זה סוג של תרגיל הדמיה."

"זו השראה לפתח בתכונות העצמיות שלי שאני רואה בהן ערך. תכונות כמו סיפוק עצמי, כושר, ביטחון עצמי. זוהי גרסה אידיאלית של העצמי שלי שמאפשרת לי לחוות סוג של "פנטזיית כוח" על מה שאני יכול להיות."

"הפורסונה שלי היא גרסה גדולה יותר, נועזת יותר ובטוחה יותר של עצמי. זה מאפשר לי להקרין כדמות בטוחה יותר, מבעבעת יותר, שאותה אני רוצה להגשים במשרה מלאה."

"הפורסונה שלי הוא דרקון, והמטרה העיקרית שלו היא לעזור להביא היבטים שלי לחזית ולהגביר אותם שאני נהנה מהם. על ידי התנהגות כמו הפורסונה שלי, בתוך הנורמות החברתיות, אני יכול להביא ביטחון עצמי וקצת יותר אקסטרברסיה לשגרה שלי בכל יום."

"הפורסונה שלי היא ייצוג אידיאלי של עצמי; מי הייתי אם לא היו לי מגבלות, הן במרחב הפיזי והן במרחב הנפשי. לשם כך, אני בכושר משמעותי יותר ממני גם פיזית וגם נפשית

היה לפני שהייתי פרווה כי הוא נתן לי אידיאל לעבוד לקראתו -משהו שלעולם לא יכולתי לדמיין אם הייתי מסתכל על עצמי".

"זה עוד עצמי דמיוני שבדרך כלל הוא אני קצת יותר טוב. למרות שאני לא להוט במיוחד להפוך את הפרסונה הזו לקסומה ועוצמתית, אני מעדיף שהיא תהיה קרובה כמוני. לפרסונה הזו יש את עבודת החלומות העתידית שלי להיות פרופסור, אינטלקטואל, מלומד, בעל ידע, אך גם מצחיק, חמוד או ראוותני. זה הפך להיות מטרת החיים שלי בדרך כלשהי".

"הרחבת הזהות שלי: במובנים מסויימים אידיאלים, אבל בעיקר השתקפות גלויה של עצמי במובנים מסוימים, אני משתמש בזה כמודל לחיקוי כדי להנחות את ההחלטות שלי (למשל, האלטר-אגו שלי בכושר יחסית, ולכן אעשה פעילות גופנית כדי להתאים זה)".

"הוא האידיאל, החלום והמטרה שלי. הוא חיה נורמלית, אבל הוא דוחף אותי ללמוד קשה כדי להגשים את החלום שלי".

Fursona-השלי היא דרך עבורי לקיים אינטראקציה או להתחבר עם הפנדום לאחר שכבר דנו בפרוותי לא רק במונחים של מעריצה, אלא גם בתור פאנדום (ראה פרק 6), אין זה מפתיע שפרוותיות רבות רואים בפרסונה שלהם דרך כדי להקל על אינטראקציה עם שאר המעריצים הפרוותיים. אולי בחיפוש אחר "לעשות כמו הרומאים", פרוותיות רבות עשויות להרגיש נאלצות ליצור פרסונות כשהן נכנסות לפאנדום, תוך שהיא שמה לב שלרוב הפרוונים האחרים יש פרסונה (ראה בהמשך הפרק למידע נוסף על כך).

ככה, פרוותיות רבות רואות בפרסונות שלהן כלי ליצירת קרקע משותפת עם פרוותיות אחרות. עם זאת, חלקם מדברים באופן שלילי במקצת על הצורך המורגש לעשות זאת, ומצביעים על תחושות אפשריות של לחץ חברתי עקב הנורמות או הציפיות של הפאנדום כי לפרוונות אמורים להיות פרסונה.

"אווטאר להציג את עצמי בתוך הפאנדום. זה רק אמצעי להשתלב ולהשתתף טוב יותר בתוך חללים פרוותיים, אבל אני קודם כל בן אדם".

"זהו מנגנון לביטוי עצמי שמתיישר יותר עם החוויה שלי להיות אחר מאדם, בעיקר לשימוש במרחבים חברתיים, כך שהחוויה הזו שלי ניתנת לקריאה מיידית לפרוותיות וטריאנים אחרים."

"זה רק כלי עבור פרוותיות אחרות להכיר אותי ולהתקשר אליי".

"זה בעיקר אווטאר. זה מתאים לטעמי האסתטי. באמצעותו, אני יכול לעסוק בדמויות אנתרופיות בסביבה עקבית המאוכלסת באנשים בעלי חיים".

"לגבי הסיבה שאני משתמש בהם, הייתי אומר שהם רק משרתים את המטרה הפונקציונלית של יצירת זהות ממשית באינטרנט עבור האדם שלי, כי אחרת לא הייתי קיים בקהילה. זה אחד הדברים הבודדים שעשיתי כדי לאמץ את 'המנהגים והמסורות' של פרוותיות".

"אה זה בעצם המפתח שלי לפאנדום. בלי, אני לא מתקבל. אבל יחד עם זאת היא רק אני".

"מהרגע ההתחלה, 'פרסונה' היה משהו שהייתי צריך פשוט בגלל שלא היה לי אחד בזמן שנהניתי מהיבטים אחרים של הפאנדום הפרוותי גרם ליותר מדי שאלות והערות עצבניות מצד חברי הפאנדום."

אחרים הדגישו שהפורסונה שלהם עזרה להם ליצור אינטראקציה עם פרוותיות אחרות על ידי הפחתת החרדה החברתית או הביישנות שלהם בעת מפגש עם אנשים חדשים, אולי על ידי מתן תחושת ריחוק או ניתוק מהמצב. 4.

"נתן לי את הביטחון להתגבר על פחד הבמה שלי ולהופיע מול אנשים. אני מסביר את זה לרבים כדרך של אנשים לא לשפוט אותך על הפגמים האישיים שלך. אם אתה מופיע או מקיים אינטראקציה עם קבוצה ואתה מועד, תעשה טעות זה פשוט חתול מטופש שעושה טעות, לא ביקורת קשה יותר אם היית ב"צורה אנושית".

"הפורסונה שלי היא לוח ריק, אני פחות חרד לדבר עם אנשים שמעולם לא פגשתי ואולי לא אפגש שוב."

"הפורסונה שלי היא הוספה עצמית. הסונה שלי זה אני. אני מרגיש יותר נוח לדבר עם פרוותיות כמו הסונה שלי."

"זה מאפשר לי לקחת סיכונים (חיוביים, חברתיים) בין פרוותיים ממה שלא הייתי עושה במסגרות אחרות."

"לא כל כך פורסונה, כמו בדמות בשם שהייתי בובת. זו יותר מסכה שאני שמה (באותו מובן שאני שמה מסכה כדי ללכת לעבודה או לבקר את המשפחה, המסיכה היא לא ספציפית לפרווה) שמרגישה נעימה ללבוש וליצור אינטראקציה דרכה".

4. חוקרי מדיה זיהו זה מכבר את ההשפעה של יצירת ריחוק חברתי על.

מונע עכבות של אנשים - כלומר, גורם להם לפעול בדרכים שאחרת לא יכלו להן בגלל חרדה או פחד מהשלכות. זה בהחלט המקרה באינטראקציות מקוונות, שבהן תחושת האנונימיות או אי-נראות המוצעת על ידי שימוש בשם בדוי או העובדה שפעולותיו נתפסות כבלתי ניתנות למעקב מאפשרות לאנשים להביע דעות או להתנהג בצורה הרבה יותר יוצאת מהכלל ממה שהם עשויים פנים אל פנים. (Suler, 2004)

Fursona-השלי משקף תכונות אישיות מסוימות/ספציפיות בעוד שפרוותיות רבות ציינו בסעיף קודם שהפורסונים שלהן היו ביטוי של עצמם, אחרים ספציפיים יותר בתיאור היבט מסוים או היבט מסוים של עצמם Fursonas-ששלהם מייצגים. במקום להיות ייצוג הוליסטי של עצמם, כמה פרוותיות יוצרים פורסונות המייצגות פן אחד של עצמם.

"הפורסונה שלי בעצם משדרת את האסתטיקה שלי במונחים של ערכת צבעים, שהיא כהה ועצבנית. גם יש לו אוזן קצוצה כדי לתקשר ללא ילדים / רצון להיות מעוקר, ולביאה עם רעמה אשר מופיעה ב הטבע מציע טרנסג'נדר בלי בהכרח צורך להוציא את עצמי".

"יש לי 4. 5. מהם מייצגים צדדים שונים בי. לדוגמה, אדם חרד, מסויג, מגושם וביישן. אחר הוא ספורטיבי, סרקסטי, רועש וספונטני. אחר הוא כיף, אכפתיות, מחבק ותומך. האחרון מבין ה-4 הוא אנטי-חברתי, עצבני, קהה ומטומטם. הפורסונה החמישית שלי היא בעצם כולה אלה לדמות אחת. היא הפורסונה העיקרית שלי ואני מחבר אליה את האישיות שלה וכו'.

"יש לי כמה עיקריות, אבל הגדול שלי, הדרקון שלי, הוא תחושת האושר שלי. אני משתמש בפורסונה הזו כדי להעלות חיוכים לאנשים, המשמעות היא לגרום לאנשים להיות מאושרים. צבעוני ומלא חיים, בהחלט מראה חביב לכל מי שיפנה אליו לעזרה, או חבר".

"יש לי שלוש פורסונות, אחת לזיהוי, אחת לאגו, אחת לסופר אגו. 5.

"באמת עשיתי מעט יותר מאשר לבחור את החיה האהובה עליי עם הצבעים האהובים עליי. עכשיו אני מבין שאני יכול להתייחס במידה מסוימת לאישיות דמוית חתול."

5 במקרה שמעולם לא למדת קורס מבוא לפסיכולוגיה, המונחים "מזהה",

"אגו" ו"סופרגו" שימשו את זיגמונד פרויד כדי להתייחס להיבטים שונים של העצמי (פרויד, 1923; פרויד וג'ונס, 1922). ניתן להתייחס ל"מזהה" כבן החמש הפנימי של האדם, ביטוי של כל דחף או דחף (לא הולם ככל שיהיה) שיש להם. לעומת זאת, ה"סופרגו" מייצג את ההורה הגוער הפנימי של האדם, הפנמת כל חוקי החברה והחוקים לאשמה ולבושתן על כך שלא עמדתם בהם. לבסוף, ניתן לראות את האגו כנהג מרכבה פתגמי, המנסה לאזן בין גחמותיו האימפולסיביות של האיד לבין חומרתו הבלתי סבירה של העל-אגו.

"הכוונה היא ללכוד היבט מסוים שלי ולשקף אותו במובן אמנותי בתוך אלמנטים של פנטזיה. באופן ספציפי, הדמות שלי לוכדת גיבור/מבצע/זר והאני היומיומי המטופש שלי".

"פורסונה השועל שלי היא האישיות החביבה שלי שמבטאת את הנדיבות שלי כלפי אחרים. החתול שלי פורסונה הוא שלי אישיות חרדה עם קצת מרדנות. הסוס פורסונה שלי הוא האישיות הרכה והנאמנה שלי עם שמץ של סרקזם".

"הפורסונה שלי בעצם משדרת את האסתטיקה שלי במונחים של ערכת צבעים, שהיא כהה ועצבנית."

"הפורסונה שלי היא הרחבה של האישיות שלי, אבל בלי הדיכאון והחרדה שמהם אני סובלת בדרך כלל."

הפורסונה שלי היא מוקד או זרז ליצירתיות, פנטזיה או אמנות. כמה פרוותיות מתארות את הפורסונות שלהן מעין מוזה, זרז למעשי הפנטזיה או היצירתיות שלהם.

"גרסה פנטסטית וקצת אידיאלית של עצמי שיצרתי סיפור סביבה. אני נהנה לדמיין אותו בסיטואציות שונות, ולדמיין את עצמי כמוהו".

"יש הרבה דברים שהייתי שמח לעשות בחיים, ואני אוהב לדמיין את הדמויות שלי בעולמות שאני חולם עליהם".

2/3 "מהפורסונים שלי הם דמויות שעשיתי עבור פרויקט איור מתמשך שעבדתי עליו במשך שנים בזמני."

"הראשון ונושא הדגל של המין המקורי ששפכתי לתוכו את ליבי ונשמתי."

"זה חלקית פנים שאני מציג בפני האחרים בקהילה כמייצג את עצמי, ובחלקו א צינור לדמיון ולחלומות בהקיץ".

"הפורסונה שלי היא דמות לצייר, לכתוב עליה ולשחק תפקידים. הוא בעצם פורקן יצירתי".

"הפורסונה שלי היא אני אם טרופי פנטזיה (קסם, חיות מדברות וכו') היו אמיתיים. אני אוהב לעשות עליהם סיפורים שמשקפים את החיים האמיתיים עם אלמנטים פנטסטיים!"

עבור פרוותיות אחרות, פורסונה היא אמצעי שבאמצעותו ניתן לחוות או להזמין תוכן, דרך לשקוע בתוכן או לחוות תוכן בדרך אחרת. זה יכול לפעמים ללכת יד ביד עם הפורסונה כמוזה או זרז ליצירתיות, כפי שניתן לראות בציטוטים האחרונים.

"הפורסונה שלי אני מחשיבה כחלק ממני אך היא שונה. התפקיד העיקרי שלה הוא מדיום לקבל אמנות עם פורסונות אחרות".

"אקספי ביצירות אמנות. 6."

"הקמע שלי כאדם בעל חיים וכמכנס עצמי לאמנות פרוותית."

"דמות לעצב, להזדהות איתה ולקנות ממנה אמנות."

"גם קמע לאמנות שלי וגם משהו שאני יכול לצייר בסגנונות מגניבים על ידי אמנים אחרים."

"זו דמות עבורי ליצור יצירת אמנות או לקנות יצירות אמנות."

פורסונה שלי הוא האני האמיתי.

בסעיף קודם ראינו שחלק מהמשיבים ראו בפורסונה שלהם ייצוג או ביטוי של עצמם. זה מצביע על כך שלנשאלים אלה יש תחושת עצמי שעליה מבוססת הפורסון שלהם. לעומת זאת, המשתתפים במדור זה ציינו שהפורסונה שלהם לא הייתה ביטוי של עצמם, אלא היא הם: עצמי יותר אותנטי ואמיתי. עבור חלקם, ה"עצמי" שהם מבטאים בחי היום-יום הוא סמל או חזית, בעוד שהפורסונה הוא האמיתי שלהם.

"זה אני כפי שאני רואה את האני האמיתי שלי. אנחנו זהים בערכים ובטמפרמנט. זו רק צורה ויזואלית מדויקת יותר שלי."

6 Expy מתייחס ל"דמות מיוצאת" - תו המשמש כסטנד-אין או.

ייצוג של דמות אחרת ביצירה בדיונית.

"זה חלק מהזהות שלי, חלק עמוק יותר הקשור בי יותר, שמסביר ומראה חלק עמוק יותר ממני."

"זה אני האמיתי בלי פילטרים שנכפו על ידי החברה. זהו ייצוג חיות מצויר של עצמי שאני יכול להשתמש בו כדי לבטא את עצמי בצורה חופשית יותר."

"זה מה שהייתי אם הדימוי הפנימי של האדם היה מסוגל להתבטא. מעבר לזה אין הבדל בינו לבין עצמי."

"פורסונה שלי זה אני. אני לובש תחפושת רק ברגע שאני יוצא מחליפת הפרווה שלי."

"זהות שמסירה את המסכה החברתית כדי להיות כנים עם אנשים אחרים."

"הפורסונה שלי אומר את העולם עבורי. היא אני. אני האמיתי. מי שאני מחשיב את עצמי, אם לא לכוד באמצעי המציאות הנוכחיים."

"הפורסונה שלי היא יותר טראסונה. אני רואה בה את עצמי, אבל בתור!"

רבים מהמשיבים בסעיף זה גם ציינו שהם מזדהים כתריאנים או אחרים, קבוצות שאנו דנים בהן בפירוט רב יותר בפרק 20. לעת עתה, די לומר שהמשיבים הללו מזהים, כולה או חלקית, לא לגמרי אנושית וככזו, הפורסונה שלהם - אם הם בכלל בוחרים להשתמש בזה

מילה -עשויה להיות פחות עניין של אלגוריה או סמליות ומתוארת בצורה מדויקת יותר כאני האותנטי שלהן.

"כתריאן, יש לי רגשות של להיות משהו אחר שקשה מאוד ליישב עם הגוף הפיזי שלי. אני לא יודע מאיפה הרגשות האלה באים או למה, אבל אני לא יכול להיפטר מהם, אז הפורסון שלי עוזר לי להציג תמונה חלופית של עצמי שמתיישרת טוב יותר עם הרגשות האלה. זה קצת כמו מימוש עצמי, לא רק במונחים של אישיות או תכונות של הגשמת משאלות, אלא גם במינים".

"אני הפורסונה שלי, הפורסונה שלי זה אני. אני מזדהה כזאב. אני מין דיספורי/טרנס. זו דרך לבטא את האני האמיתי שלי".

"אני מזדהה ככלב ת'ריאן יותר מאשר פרווה, אז לא הייתי קורא לזהות הכלב שלי 'פורסונה' מכיוון שהיא לא דמות בנויה (בדיוק כפי שהלאום שלי אינו "קאנטריסונה"). הכלב הוא פשוט פן של האישיות והעצמיות שלי. שקלתי ליצור פורסונה מכוונת יותר למשחק תפקידים, כיף או למטרות אקספרסיביות אחרות".

"אני משפחה אחרת, אז הפורסונה שלי היא לא רק סונה, זה מי שאני באמת. אני צ'קאט תקוע בגוף אנושי, והפורסונה שלי היא האני האמיתי שאני רואה את עצמי בתור".

"הפורסונה שלי היא גם הזהות האחרת שלי. תמיד חשבתי וייצגתי את עצמי כסוג כזה של ישות, אפילו לפני שידעתי על הפנדום הפרווי או אחר".

"הגוף האנושי שלנו הוא החזית".

הפורסונה שלי היא עצמי אחר או אלטר-אגו. בניגוד גמור לסעיף הקודם, כמה פרווהיות מצביעות על כך שהפורסונה שלהם אינה קשורה במידה רבה למי שהם. במקום זאת, המשיכה של פורסונה היא ביכולת שלה לייצג משהו שונה או נבדל מעצמם.

"חזית להסתיר את מי שאני באמת."

"סוג אחר שלי כי אני יכול להיות כל מה שאני רוצה."

"פורסונה היא כמו אישיות שנייה או אלטר אגו שאו משקף את אישיותם או שונה לחלוטין מהאופן שבו הם פועלים באופן רגיל מכיוון שהם חופשיים להביע את עצמם."

"מסתיר את האני האמיתי שלי מאחורי דמות אמנימול חמודה."

"זה אלטר אגו. זה עוד אני שאני יכול לסמוך עליו בלי גבול".

Fursona-השלי הוא אמצעי להתמודדות או לשיפור עצמי עבור חלק מהפרוויטיות, מערכת היחסים שלהם עם fursona-השלהם עוסקת פחות בהזדהות עם fursona-השלהם כשלעצמה ויותר על תפקוד fursona-השלהם כאמצעי להתמודדות או עיבוד של טראומה או נסיבות חיים לא רצויות אחרות. או באמצעות אסקפיזם או כאמצעי להפיכת המאבקים הללו למופשטים או סמליים.

"דרך לעבד טראומת ילדות על ידי שיקוף חוויות עם חוויות שלי אבל דרך פנטזיה עֲדָשָׁה. מה שמקל על הדיון כי זה 'לא אמיתי'".

"הוא איך שאני מייצג את עצמי. אני יכול להסתיר הרבה מחוסר הביטחון שלי, כשיש לי 'מישהו אחר' להראות בפומבי. זה עוזר. הוא גם עוזר לי לברוח כשהעולם גדול מדי. אני יכול לעצום את עיני, ולעבור בעולמו במקום. החיבוקים שם מרגיעים".

"גרסה שלי שמסוגלת להיות מה שאני רוצה להיות אבל לא יכולה בגלל בעיות נפשיות כמו דיכאון, OCD וחורדה".

"יש לי הרבה fursonas, פשוט החלפתי את החשמל שלי. לכולם יש שימוש ומשמעות ספציפית עבורי, הישן שלי נוצר עם אווירה סטואית ומאיימת. היא נוצרה כמנגנון התמודדות עקב התעללות והזנחה. הראשית שלי אומצה להיות דמות פורקן לבעיות שלי עם הדחקה רגשית, אבל היא אמורה לעזור לי ללמוד ביטחון עצמי, להיות אקספרסיבית שלי ולתפוס מקום".

"אני 7 RP כאנשי זאב שיש להם היבטים של השדים האישיים שלי כדרך להתמודד איתם".

"פורסונה הכלב שלי היא קליפה מהילדות שלי שאני מנסה לשכוח אבל נשארת בסביבה כדי לרפא ולעבד את טראומת הילדות שלי באמצעותם".

"הסונה הראשית שלי (סוס גיוס) היא בעצם מראה פנימי אידיאלי של מי אני רוצה להיות רק בצורת חיה. נאבקתי עם ערך עצמי וחרדה חברתית כל חיי עקב ילדות מתעללת והטיפול שלי נותן לי בריחה בריאה מהדברים שתורמים לדיכאון שלי ולבעיות אחרות ביומיום שלי
חיים."

בהתאם לנקודה שהוזכרה קודם לכן בפרק זה, פרוותיות טרנסג'נדריות רבות מצביעות על כך שהפורסונה שלהן הוכיחה את עצמה כדרך יעילה עבורן להתמודד עם תחושות של דיסמורפיה או בלבול לגבי זהותם המגדרית.

"דמות בדיונית מנותקת שעוזרת לפתור בלבול מגדרי".

7 RP מתייחס ל"משחק תפקידים".

"הפורסונה הראשונה שלי היא איך שהייתי רוצה להיות, לפעמים אני מתיימרת להיות זה כי זה משמח אותי, אני מדמינת את עצמי כפורסונה שלי ואני הפורסונה שלי בחלומות שלי (אני מאמינה שזה גם עוזר לי להתמודד עם דיספוריה מגדרית)".

"הפורסונה שלי היא ייצוג של עצמי ושל איך שהייתי רוצה להיות, אולם הם שימשו גם כמגדלור של תקווה בתקופות אפלות, וההזדהות של הפורסונה אפשרה לי לבטא את המגדר שלי בצורה חופשית יותר מאשר אחרת. אֶפְשָׁרִי. הפורסונה שלי חשובה לי מאוד".

הוא השתנה לפניי". ... "הפורסונה שלי הייתה איך עבדתי דרך הרגשות שלי על המעבר שלי

ראויה לציון גם העובדה שכמה פרוותיות נירו-דיברגנטיות הזכירו את התועלת של fursonas-השלהם כדי לסייע בתקשורת או פשוט כדי לספק נוחות.

"אין לי פורסונה, זה חלק ממני שלצערי אני לא יכול להראות כמו שאני יכול להראות סגנון מסוים של בגדים ברחוב. בתור מישהו על הספקטרום האוטיסטי, השינויים במראה שלי, בין אם זה בגדים או המראה של פורסונה, מועילים לתקשורת נטיות ומצבי רוח מסוימים. הפורסונה שלי היא הבעת הפנים הנוספת שלי, שפת הגוף הנוספת שלי".

"הפורסונה שלי היא דמות נוחות. יש לי אוטיזם אז פעילויות ודברים מסוימים קשה לבטא וזו דרך בריאה ומאפשרת שאני יכול לעשות את זה. זה שמשו מייצג אותי והצד המשמח בי זה מנחם!"

"הוא הסונה הראשית שלי. הוא משמש ייצוג של המחשבות והכוונות שלי לעומת מה שמוצג בצורה המעוותת האוטיזם, הדיכאון והחרדה שלי יכולים לפעמים לגרום להם להיות נוכחים. במונחים, הוא אני בלי שום הפרעות נפשיות כדי לעוות את הרגשות והכוונות האמיתיות שלי".

Fursona-השלי מאפשר לי להיות משהו שאחרת לא יכול להיות בקטגוריה האחרונה הזו, פרוות תיאר את fursonas-השלהם כצורה של הגשמת משאלות, היכולת להיות משהו או לעשות דברים שיהיו בלתי אפשריים בחיי היום-יום שלהם. עבור חלק, זה מייצג את הקתרזיס של קיום.

פורקן להתנהגות שעלולה להיחשב בלתי הולמת או חריגה (למשל, לאדם בגילו, או פשוט להפרת מידות חברתיות) במציאות.

"הוא מאפשר לי להשמיע את כל הדברים האלה בראש שלי שלא ירגישו בנוח לצאת מהפה שלי."

"להציג/להביע/לשחרר את רצון הדומיננטיות שהוא בהחלט בלתי סביר/ מזיק/ ניתן לבטל בחיים האמיתיים."

"הוא אני, הוא הנציגות שלי. אני יכול לחקור ולהביע איתו דברים ורעיונות שלא אפשריים בחיים האמיתיים שלי. אז הוא די שילוב מוצק ביני לבין הפנטזיות שלי. לא הייתי עושה כל מה שנתתי לו לעשות."

"הפורסונה שלי היא צל הנשמה שלי, כל חלק באישיות שלי אני בדרך כלל שומר מוסתר כדי להיות מקובל חברתית על הנורמות".

"הפורסונה שלי מאפשרת לי להקרין את הזהות המגדרית שלי (כגברית) בצורה חופשית יותר, כמו גם האמיתית שלי אישיות שאינה נחשבת לנחשקת בחברה המיינסטרים. הפורסונה שלי מסוגרת, לפעמים מוזהר וחסרת מושג חברתית, וכמעט לא מדברת, בעוד שמצפים ממני להיות בעלי כישורי תקשורת טובים (למרות האוטיזם שלי) כדי לשרוד בעולם הזה".

"דרך לתת לילד הפנימי שלי לשכוח מלפעול איך שהעולם מצפה ממני ופשוט להיות טיפשה, אימפולסיבית וליהנות פשוט."

"פשוט דמות חמודה שאני מסתכל עליה ומזהה איכשהו 'אני'. מבחינת אישיות, אני, אבל יותר בטוחה ומסוגלת להתחמק מלהיות טיפש ולשחק כי היא חיה חמודה ואני מבוגר מי היה נבון."

עבור אחרים, פורסונה מייצגת את היכולת לגלם צורה פיזית או לעסוק במעשים שיהיו בלתי אפשריים פיזית כאדם.

"זו למעשה גרסה אידיאלית של עצמי במונחים של גוף, מראה, שיער, אישיות המתבטאת חזותית. זה אני בעצמי בדרכים שאינן מקובלות על שאר החברה ומוצגות בצורה שהיא לגמרי ייחודית לי".

"הפורסונה שלי כמעט וזהה לי באישיות, אבל עם גוף שהלוואי שהיה לי ויכולת לעשות דברים שלא הייתי מסוגל לעשות כאדם."

אז... מה זה Fursona?

לאחר שהסתכלנו על הנתונים הפתוחים לעיל, זה צריך להיות ברור שאף הגדרה אחת של fursona יכולה לתפוס במלואה את המגוון הרחב של צורות ופונקציות אפשריות ש-fursonas מייצגות. במקום זאת, אנו יכולים לדבר על fursonas במובנים של נטיות כלליות, דברים שנכונים עבור רבים, אבל לא כל פרווה. באופן כללי, fursonas מורכבים ממין בעלי חיים לא אנושיים אחד או יותר שלעיתים קרובות, אם כי לא תמיד, נוצרו בהשראת שילוב של תכונות הפרוותיות שלו כמו גם תכונות או מאפיינים שהם מחשיבים כאידיאליים. פורסונות אלו משמשות לעיתים קרובות בחללי פאנדות כאווטר שדרכו ניתן לקיים אינטראקציה עם פרוות אחרות. Fursonas יכול לשרת מגוון של מטרות, עם כמה

להיות מעט יותר מלוגו או דרך להבטיח אנונימיות, אחרים משמשים כמוזה או זרז לפנטזיה, אחרים עדיין מייצגים עצמי אותנטי, ולבסוף, כאמצעי לשיפור עצמי או חוסן מול מצוקה. כעת, לאחר שאנו מעריכים כמה שונות יש בצורת ביטוי של fursonas, נשאר פרק זה יתמקד בכמה שאלות מחקר ספציפיות ששאלנו על fursonas. מאלה הן שאלות בהשראת התיאוריה הפסיכולוגית הקיימת, בעוד שאחרות הן שאלות שנשאלות על ידי פרוותים ולא פרוותיים כאחד, שרוצים לדעת יותר על ההיבט הזה של הפאנדות הפרוותיות. מין פורסונה כאשר אתה נתקל בפורסונה בפעם הראשונה, בין אם זה כפרופיל מקוון, על תג של פרווה אחרת בכנס, או כחליפה במצעד, אחד המאפיינים הבולטים שלה הוא המין שלה. אחרי הכל, רוב הפורסונים הם מין שונה מהבעלים שלהם (כלומר, הם לא בני אדם).⁸ ובהתחשב בעובדה שבני אדם נוטים להבחין בדברים שהם ייחודיים או שונים (et al., 2019), Jeck) הגיוני שפרוותי יבחין במינים לפני, למשל, הבגדים שפורסונה לובשת או שמה מאז האחרים האלה. תכונות הן דברים שהיינו מצפים לראות בבני אדם. בהתחשב בכך, בואו נסתכל אילו פרוותיות מסוג פורסונה נטות לבחור עבור הפורסונות שלהן. בתיאוריה, אם הפרוונים בחרו בסוג הפורסונה שלהם מסיבות אידיאליסטיות לחלוטין, אפשר היה לצפות לכל פורסונה אפשרית.

78 לאחר שחקרנו יותר מ-000,02 פרוותיות, איננו זוכרים שאי פעם ראינו "אדם".

פורסונה.

המינים יהיו נפוצים בערך באותה תדירות. או, במילים אחרות, אם לא היו הטיית או כוחות חיצוניים המשפיעים באופן שיטתי על בחירת פורסונה, אז אפשר לצפות למצוא בדיוק כמו רבים זאבים, חתולים, דרקונים, ציפורים וחרקים בקרב מיני פורסונה מכיוון שלא תהיה סיבה שמין אחד יהיה נפוץ יותר בין האחרים. אם, במקום זאת, מינים מסוימים של פורסונה צצים בתדירות גבוהה יותר מאחרים, ייתכן שבחירת מיני פורסונה מושפעת מהטיית שיטתיות או מלחצי תרבות, משהו שנוכל אולי לחזות. 9 אספנו נתונים על מיני fursona-השל פרוותיות על פני סדרה של חמישה מחקרים מקוונים וקונבנציות שונים מ-7102-2202, שנתנו לנו מבט רחב למדי על מיני fursona-ההנבחרים בדרך כלל על ידי קבוצה מגוונת של פרוותיות. המשיבים ב

כל מחקר קיבל רשימה המכילה מספר רב של מינים שונים והתבקשו לסמן איזה מינים (אחד או יותר) מייצגים את המינים של הפורסונה הנוכחית שלהם (או אם יש להם יותר מאחד, הפורסונה שאיתה הם הזדהו הכי חזק). 10 התוצאות עבור שיעור השכיחות של המינים הפופולריים ביותר מוצגות בטבלה 7.2. הדבר הראשון שראוי לציין מהטבלה הוא שכרבע ממינים הפורסונה לא נלכדו ברשימת התוויות של מיני הפורסונה הנפוצות שלנו. עיון ידני בנתונים הפתוחים גילה מגוון רחב של מינים שהיו נדירים מכדי שניתן יהיה לתת להם תיבת סימון משלהם במחקרים עתידיים. 11 אם ניקח בחשבון את המשתתפים הללו, יחד עם משתתפים שבחרו באפשרות המין "ייחודי" או "מותאם אישית", אנו יכולים לומר שלמיעוט נכבד של פרוותיות יש סוג פורסונה שסביר מאוד שלא ייבחר על ידי כל פרוותית אחרת.

9 לפחות תיאורטית, אם לא מעשית! כמובן שאי אפשר לדעת הכל.

אלפי המשתנים המשפיעים בעדינות על זן הפורסונה של אדם - מתוך התנסויות מקריות ב גן חיות לסיפור שהם קראו בבית הספר כדי להפעיל לחץ מצד פרוותיות אחרות. אבל אנחנו צריכים להיות מסוגלים לפחות קחו בחשבון כמה מההשפעות הגדולות יותר וחשבו לפחות על חלק מהשונות במינים של פורסונה! 10רשימת המינים נוצרה בהשראת מערכות הגשת התוכן של בולט.

אתרי אמנות פרוותית, המבקשים מהמשתמשים לציין את המין בהגשה. כמובן, האפשרויות אינן מייצגות את כל המינים האפשריים, אך הן מייצגות את המינים הנוכחים בתדירות הגבוהה ביותר באמנות. המשתתפים הורשו גם לכתוב במין שאינו ברשימה. 11 מבחינה מעשית, יש להגביל את השאלה כדי להימנע מלהיות.

ארוך באופן בלתי סביר. לדוגמה, אם הרשימה כללה יותר מ-005 אפשרויות שונות, זה יתפוס כמה עמודים ולא יהיה מעשי להוסיף לסקר אישי, מבוסס נייר בכנס. אפילו באינטרנט, אין זה סביר שהמשתתפים ירצו לדפדף ברשימה של מאות אפשרויות אם יש סיכוי לא שמיני הפורסונה שלהם רשום אי שם בה.

טבלה 7.2. שיעור השכיחות של מיני פורסונה על פני חמש דגימות מקוונות ומוסכמות של פרוותיות מ-7102-2202. טווחים עם מספר בודד מציגים מינים שבהם האפשרות לבחור את המין המסוים הזה הייתה קיימת רק במחקר אחד.

כמו כן, אנו מציגים שכ-4.41% מהפרוותיות ציינו שהפורסונה שלהם לא הייתה מורכבת ממין בודד, אלא הייתה מורכבת של שני מינים שונים או יותר. לחלופין, אם להסתכל על זה בצורה אחרת, הרוב המכריע של הפרוונים יוצרים פורסונים המורכבים ממין יחיד. הערות אלה בצד, בואו נסתכל על כמה ממינים הפופולריים ביותר של פורסונה. הטבלה מגלה שזאבים הם באופן עקבי למדי המין הפופולרי ביותר של הפורסונה, המהווים כחמישית מכל מיני הפורסונה. לא הרחק מאחוריהם שועלים, זן הפורסונה השני בשכיחותו. דרקונים וכלבים נמצאים בקרב די צמוד על השלישי, בעוד חתולי בית משתרכים מאחור במקום החמישי הרחוק. מינים פופולריים אחרים כוללים חתולים גדולים (למשל, נמרים, נמרי שלג), צבאים, ארנבות, צבועים ודובים.

עם זאת, חשובה יותר מאיזה מין מסוים התגלה כפופולרי ביותר, היא העובדה שמינים מסוימים התגלו כפופולריים יותר מאחרים. זאבים, למשל, נפוצים יותר מפי חמישים יותר מניצים, בממוצע. נראה שזה מפיל את הרעיון שהפרוותיות בוחרים את המינים שלהם באופן אקראי לחלוטין: הבדל בשכיחות כה גדול לא יתרחש ללא הטיות מערכתיות או השפעה חיצונית. הסבר לבחירת המינים של פורסונה לאחר הצגת נתונים אלה בפני פרוותיות ולא פרוותיות כאחד, אנו מקבלים בדרך כלל את שאלת ההמשך "מדוע המינים הללו במיוחד?" קשה לנו לענות על זה, לפחות משתי סיבות שונות. ראשית, לא סביר שתהיה תשובה אחת. כפי שהזכרנו קודם לכן, אדם יכול לבחור את מיני הפורסונה שלו מכל מספר סיבות, שאף אחת מהן אינה סותרת זו את זו. מישוהו עלול להחליט לבחור חתול פורסונה בגלל שילוב של הפופולריות של חתולים בתרבות הפופולרית (למשל, אינטרנט

סרטונים של חתולים), ההיכרות שלהם עם חתולים (למשל, שיש להם חתול מחמד), חשיפה לחתולים במדיה שהם צורכים (למשל, הדמות החתולית לונה מסדרת האנימה, Sailor Moon), סטריאוטיפים על חתולים המהדהדים לאישיותם (למשל, חתולים כאדישים ועצמאיים), והעובדה שחתולים הם כבר זן פורסונה פופולרי למדי בפאנודם הפרוותי. שנית, גם אם ניסינו להעריך את כל מקורות ההשראה האפשריים השונים הללו לפורסונה, אין סיבה להאמין שהמשתתפים עצמם מודעים לסיבות שבגללן בחרו בזן הפורסונה שלהם. כהמחשה

לדוגמה, תארו לעצמכם שהיינו מבקשים מכם להסביר מדוע בחרתם במותג חומרי הכביסה שרכשתם לאחרונה. 12 אתה בטח יכול לתת לי הסבר אחד או אפילו כמה: זה עובד טוב, זה במחיר סביר, אתה אוהב את הריח שלו, זה המותג שגדלת עליו, זה היה במבצע...

כל אלה הם הסברים סבירים, וייתכן מאוד ששיחקו תפקיד בהחלטתך. עם זאת, סביר להניח שגם גורמים מחוץ למודעות שלך עשויים להשפיע על ההחלטה שלך: הצבע

של הבקבוק, פרסומת שהתנגנה לאחרונה ברדיו, מיקום המוצר על המדף (למשל, בגובה העיניים לעומת בתחתית המדף), המחסור היחסי שלו (למשל, היו רק בקבוק אחד או שניים של אותו מותג שנותר על המדף), או לאחר ששמעתי לאחרונה מילים הקשורות לשם המותג (למשל, מילים הקשורות לאוקיינוס המגדילות את הסבירות שלך לרכוש חומר ניקוי ממותג 13 Tide). מחקרים פסיכולוגיים הראו זאת שוב ושוב.

12 אל תהסס להחליף את זה במוצר ביתי נפוץ אחר אם לא עשית זאת.

רכשתי לאחרונה אבקת כביסה! 13 אם אתה חושב שהאחרון הזה הוא טיפשי, למעשה הוכח שהוא מתרחש ב-a.

מחקר של Nisbett and Wilson (1977) שבו הם מצאו שמראה לאנשים רשימה של.

לעתים קרובות איננו מודעים לסיבות האמיתיות העומדות בבסיס ההחלטות שאנו מקבלים, למרות שאנו די טובים בהמצאת סיבות סבירות לאחר מעשה. (Haidt, 2001; Nisbett & Wilson, 1977) מה זה אומר על הפרווים ובחירת המינים של הפורסונה שלהם? ובכן, אנחנו בטוחים שאם נבקש מהם, פרוותיות יכלו לתת לנו כל מיני הסברים למה הם בחרו במיני הפורסונה שהם עשו. בסופו של יום, לעומת זאת, לא תהיה לנו דרך לדעת אם אלו היו הסיבות האמיתיות שבגללן הם בחרו בסוג הפורסונה שלהם או רק הסיבות שבגללן הפרווים חושבים שהם בחרו בזן הפורסונה שלהם. גם אם לעולם לא נוכל לדעת בוודאות מה הניע פרווה לבחור במין מסוים עבור הפורסונה שלהם, אנו יכולים, לכל הפחות, לשער על כמה השפעות סבירות לכאורה, במיוחד בהתחשב בכך שאנו מכירים את מיני הפורסונה הפופולריים ביותר. לדוגמה, חתולים וכלבים הם שני המינים הפופולריים ביותר של חיות מחמד (ראה פרק 20 למידע נוסף), והם במקרה גם בין המינים הפופולריים ביותר שנבחרו. זה עשוי להצביע על כך שהתנסויות חיוביות פנים אל פנים עם מין מסוים עשויות למלא תפקיד בבחירת מינים של פורסונה. כמובן, אפשר לטעון שלרוב הפרוותיים כנראה אין ניסיון ממקור ראשון עם כמה מהמינים האחרים ברשימה, כמו זאבים, שועלים ודרקונים, אז חייבים להיות גם הסברים אחרים. 14 אפשרות נוספת היא הסיפורים שאנו מספרים והמדיה שאנו צורכים. מינים כמו זאבים, שועלים, דרקונים ואריות ממלאים תפקיד בולט בסיפורים שלנו, הן בימינו (למשל, סרטי דיסני כמו Zootopia, הכולל זאבים, שועלים וארנבות, וסרטים כמו איך לאמן את הדרקון שלך, שמציגים דרקונים באופן בולט.) והיסטורית (למשל, פולקלור, אמונות רוחניות, אגדות). עם מחקרים פסיכולוגיים שמראים שככל שאנו נחשפים למשהו יותר, ככל שאנו בדרך כלל נוטים לאהוב אותו (Moreland & Beach, 1992), נראה שחשיפה למינים, פנים אל פנים או דרך מדיה, היא סבירה. הסבר מדוע מינים מסוימים מופיעים באופן עקבי בתור המינים הנבחרים ביותר על ידי פרוותיות עבור הפורסונות שלהם. 15

מילים הקשורות לאוקיינוס, בהשוואה לקבוצת ביקורת עם מילים שאינן אוקיינוס, העלו את הסיכוי שלהן לבחור Tide-בעל פני מותג אחר! 14 דרקונים, במיוחד, יצטרכו הסבר נוסף, בהתחשב בכך שהם לא.

הקיום מקשה במיוחד על מישור לחוות איתם חוויה ממקור ראשון! 15 בהתאם להסברים בסעיף זה, צמד מחקרים שהרצנו ב-1102.

מצאו שהפרוותיות, ללא קשר למין הפורסונה שלהן, מאמינות שהן יודעות יותר משמעותית מהאדם הממוצע על מיני הפורסונה שלהן. האם הפרווים באמת ידעו יותר על המינים שלהם זה לא משהו שבדקנו, אלא.

לפני שנסיים את החלק הזה על בחירת מיני פורסונה, בואו נסתכל על כמה מהמחקרים שלנו על היבטים אחרים של בחירת מיני פורסונה. לדוגמה, על פני קבוצה של ארבעה מחקרים מקוונים וקונבנציות, הסיכוי של פרוותיות להסכים פי 10-14 היה גבוה יותר מאשר לא להסכים שסוג הפורסונה של אדם

הבחירה הייתה משהו שהייתה להם שליטה עליו. במילים אחרות, פרוותיות מסכימות באופן גורף שסוג הפורסונה של אדם הוא בחירה מכוונת ולא משהו שאין להם שליטה עליו. 16 באחר

מחקרים, פרוות הסכימו בדרך כלל שבחירה בפורסונה היא משהו שדורש עבודה (למשל, לא הייתה החלטה שהתקבלה בקלות ראש), ורובם הסכימו שהם השקיעו זמן רב ביצירת הפרטים של הפורסונה שלהם. 17 מינים של טורף מול טורף פורסונה קוראי תפיסה אולי שמו לב שרבים ממיני הפורסונה הפופולריים ביותר יכולים להיחשב כטורפים (למשל, זאבים, דרקונים, חתולים גדולים). לעומת זאת, מינים שבאופן מסורתי היינו חושבים עליהם כעל מיני טורף (למשל, ארנבות, צבאים) נראים הרבה פחות נפוצים ברשימה. כדי להעריך זאת ישירות, ביקשנו מהפרוותיות בסדרה של שישה מחקרים לציין אם הם חושבים על הפורסונה שלהם כעל טורף או מין טורף, ועושים זאת במגוון דרכים שונות על פני מחקרים. לדוגמה, כאשר ניתנה בחירה מאולצת בודדת בין "טורף", "טורף", "שניהם" או "אף אחד", היה סיכוי גבוה פי 6-4 לפרוותיות לומר שמין הפורסונה שלהם נכנס לקטגוריה של טורף ולא טורף, בעוד שכמעט רבע מהפרוותיות בחרו ב"שניהם" ורבע אחר בחר ב"אף אחד". במחקרים אחרים, לפרוותיות ניתנה ההזדמנות לבחור טורף או טורף (או שניהם): 47.4-55.2% קראו לפורסונה שלהם מין טורף, בעוד ש-6.41-2.51% קראו לפורסונה שלהם מין טורף. לבסוף, בסולם של 1-7 שנע בין 1 = טורף לחלוטין ל-7 = טורף לחלוטין, פרוותיות היו בממוצע 3.25, מה שהראה נטייה למיני טורף. יחד, מחקרים אלו מצביעים על כך שבעוד פרוותיות רבות בוחרים במיני פורסונה שאינם בעליל מיני טורפים או טורף, כאשר.

נתונים, לפחות, מרמזים על האפשרות שפרוותיות עשויות להרגיש שיש להם יותר חשיפה למידע על מיני הפורסונה שלהם, בין אם באמצעות ניסיון ממקור ראשון, תקשורת או מחקר, מה שעשוי להסביר מדוע הם מרגישים בטוחים בהכרזה על עצמם שהם יותר מומחה מהאדם הממוצע. 16 כפי שנראה בפרק 20, תריאנים עשויים לייצג חריג לכך. 17 כמובן, "פרטים" עשויים לכלול יותר מסתם בחירת זן פורסונה.

החלטה חשובה נוספת שמקבלים פרוותיות היא הצבע של מיני הפורסונה שלהם - האם ללכת עם צבע "טבעי" או צבע מצויר יותר. צמד מחקרים משנת 2011 על פרוות קונבנציונליות ורשתות מצאו שרובם בחרו ללכת עם צבע טבעי, כאשר 39.3-41.3% בחרו, במקום זאת, ללכת עם צבע לא טבעי (למשל, האסקי כחול).

מינים בבירור נופלים לקטגוריה אחת, מיני טורפים נפוצים הרבה יותר ממיני טורף. למעשה, העדפה מוטה זו כלפי מיני טורפים משתרעת מעבר לבחירת הפורסונה של האדם. במחקר אחד הראו לפרוותיות 12 זוגות של בעלי חיים והתבקשו לבחור, עבור כל זוג, איזו חיה הם אוהבים יותר. יש לציין שכל זוג הכיל זן טורף נפוץ אחד (למשל, נץ, כריש, דוב קוטב, נחש) ומין טורף נפוץ אחד (כלב ים, ארנב, חולדה, צבי). פרוות בחרו את מיני הטורפים על פני מיני הטורף בממוצע של 8.5 פעמים מתוך 12, מה שמראה כי פרוותיות הראו בדרך כלל העדפה של מיני טורפים על פני מיני טורף גם כאשר לא בחרו אחד עבור הפורסונה שלהם. כאשר אנו מציגים את התוצאות הללו בפני פרוותיות, אנו מתבקשים לעתים קרובות לחקור האם ישנם הבדלים בין פרוותים הבוחרים במיני טורפים עבור הפורסונות שלהם לבין פרוותיות הבוחרים במיני טורף עבור הפורסונות שלהם. בזוג מחקרים ב-6102-7102 עשינו בדיוק את זה ומצאנו כמה הבדלים קטנים בין שתי הקבוצות. ראשית, ציינו שלפרוותיות עם פורסונות של טורף וטורף יש יותר במשותף מאשר היו הבדלים ביניהם. בין ההבדלים הקטנים שצפינו הייתה העובדה שפרוותיות עם פורסונות של טורפים נטו להיות בעלי הערכה עצמית גבוהה יותר (אך לא לרווחה גבוהה יותר באופן כללי). כמו כן, פרוותיות שהעדיפו מיני טורפים על פני מיני טורף (לא כפורסונה, אלא פשוט כהעדפה) השיגו ציון מעט גבוה יותר במדדים של תוקפנות ופסיכופתיה. כמובן שההבדלים הללו היו קטנים למדי וצריכים להיות קונטקסטואליים כנגד העובדה שפרוותיות בדרך כלל קיבלו ציון גבוה למדי במדדים של הערכה עצמית ונמוכים למדי במדדים של תוקפנות ופסיכופתיה. במילים אחרות, זה יהיה שגוי לומר שפרוותיות המעדיפים מינים טורפים הם אלימים או חסרי חרטה ואמפתיה

-הם פשוט, בממוצע, מעט יותר סבירים (אך עדיין לא סבירים) להיות אלימים או להפגין חוסר

חרטה או אמפתיה -טיפה בדלי הפתגם. מיני פורסונה פופולריים שאלה נוספת שעולה כאשר פרוותיות בוחרים בסוג הפורסונה שלהם היא האם ללכת עם זן פורסונה "פופולרי" או "אופנתי" יותר או לבחור זן פחות מוכר. באופן אנקדוטי, פרוותיות מספרות לנו שהפופולריות של מיני פורסונה שונים גדלה והולכת עם מגמות במדיה הפופולרית (למשל, ספייק fursonas בשל אריות אחרי מלך האריות, ספייק בשועלים וארנבות אחרי Zootopia). הצלחנו להבחין במגמות מסוג זה בממצאים שלנו (בהתחשב עד כמה נתוני מיני פורסונה 'רועשים' בגלל כל הגורמים המשפיעים על בחירת פורסונה), ציינו, לכל הפחות, את הופעתה של כמה מינים חדשים ברשימה שלנו לאורך זמן. לדוגמה,

כשני אחוז מהפרוותיות יש פרוטוגן פורסונה -מין בדיוני שנוצר רק באמצע שנות ה-2010, מה שמרמז על צמיחה מהירה למדי בשכיחותו, שחלקם עשויים להחשיב כ"טרנד". 18מכיוון שמגמות כאלה בפופולריות של מינים אפשריות, שאלנו את המשתתפים שאלות האם הם יצרו את הפורסונאות שלהם על סמך מינים "פופולריים" בפאנדם, והשארנו בידיהם להחליט מה, בדיוק, נחשב למין "פופולרי" והאם מיני הפורסונה שלהם נחשב למין פופולרי. על פני מחקרים, מצאנו עדויות מועטות לכך שהבחירה של פרוותיות בזן פורסונה "פופולרי" אומרת משהו על הפרוותי עצמם. לדוגמה, זוג מחקרים משנת 2011מצאו שהפופולריות של מיני הפורסונה לא הייתה קשורה לחלוטין למידת החזקה של פרווה מזוהה כפרוותית, מה שהפריך את הרעיון שפרוותיות חדשות יותר או פרוותיות שהתעניינו רק במקצת בפאנדם פשוט יבחרו בזן פורסונה פופולרי. להיות "אופנתי". 19בערך ההבדל היחידי שהצלחנו למצוא נובע ממחקר משנת 2016על פרוותיות הולכות במוסכמות, שמצא שאלו שיצאו מגדרם כדי לבחור בזן פורסונה לא פופולרי (לא רק מין לא פופולרי, אלא מין שהמשיב נחשב "לא פופולרי") קיבל ציון מעט גבוה יותר בחרדה וקצת נמוך יותר בהערכה העצמית.

בחירת זן פורסונה פופולרי לא הייתה קשורה למדדים של רווחה או הערכה עצמית. לבסוף, למרות שייתכן שהבחירה של פרוותי בזן פורסונה פופולרי או לא פופולרי אומר עליהם מעט מאוד, לא ניתן לומר את אותו הדבר לגבי פרוותיות שבוחרים ליצור פורסונות שמקורן בהשראת כבדה, או ש"עותקים" באופן בוטה 20פרטים של fursona של פרוותי אחר. במחקר שפרסמנו בכתב עת מדעי, התבקשו פרוות לדמיין איך הם ירגישו לגבי אדם היפותטי שהעתיק את אישיותו/סגנון שלו (למשל, אופן הלבוש, הגינונים שלהם) או שהעתיק פרטים ספציפיים של הפורסונה שלהם. (Reysen et al., 2019). התוצאות גילו שלמרות שפרוותיות יטרידו רק במידה קלה על ידי מישהו שמעתיק את חוש הסגנון או האישיות שלו, הם יכעסו הרבה יותר על מישהו אחר שיעתיק פרטים ספציפיים מהפורסונה שלו ויעשה זאת.

18אפשר גם לשקול את הצמיחה של המין "דרקון המלאך ההולנדי" באזור.

פאנדם לאורך שנות ה-2010 לייצג מגמה נוספת, אם כי כזו שלא הצליחה להגיע לאותה רמה של שכיחות כמו פרוטוגנים. 19עדויות מתלכדות מצמד מחקרים משנת 2017מצאו כי זיהוי עצמי.

לא היה סיכוי גבוה יותר ל"פופופורים" מאשר לא-פופופורים לבחור בזן פופסונה פופולרי, מה שהפיל את הרעיון שהפרוותיות הפופולריות עשויות להפוך לפופולריות על ידי בחירה במיני פורסונה פופולריים. 20ללא כוונה משחק מילים.

להתייחס לפורסונה של אותו אדם כלא לגיטימי. ההתנגדות הזו להעתקת פורסונה של פרווה אחר הייתה עקבית למדי ללא קשר למידת ההזדהות עם היותו פרוותי, כלומר אפילו אלה שהיו רק קצת בעניין של פרוותי או כאלה שהיו די חדשים בפאנדם הסכימו שזה רעיון רע להעתיק פרטים ספציפיים. מהפורסונה של אדם אחר. זה יכול להיות סביר בגלל העובדה שהפרוותיות מרגישות תחושה חזקה של חיבור לפורסונה שלהן. מחקר משנת 2015שערכנו בכנס פרוותי מצא ש-6.38% מהפרוותיות הסכימו שהפורסונה שלהם היא מרכיב משמעותי בעצמם, בעוד שמחקר האמנה שלנו משנת 2019מצא באופן דומה שלפרוותיות יש סיכוי גבוה פי 14

מסכים מאשר לא להסכים שהפורסונה שלהם הייתה חלק משמעותי וחשוב ממי שהם היו. בהתחשב בכמה מעצמם הפרוונים מכניסים לפורסונאות שלהם, הגיוני שהם יהיו מוטרדים לראות היבטים של הפורסונה שלהם מועתקים לדמות של מישהו אחר. חיבור למיני פורסונה בהתחשב במה שדנו בסעיף הקודם על הסיבות האפשריות להניע את מיני הפורסונה של פרוותיים בחירה, זה צריך לעקוב באופן הגיוני שפרוותיות כנראה מרגישות תחושה של חיבור למין הפורסונה שלהם. כדי להבין טוב יותר את הטבע הפוטנציאלי הרב-גוני של הקשר הזה, שאלנו את פרוותיות, ב שאלה פתוחה על מחקר אמנה משנת 2011, כדי לתאר את הקשר שלהם למין שלהם. לאחר קידוד התגובות שלהם, הקטגוריה הנפוצה ביותר הייתה חיבה כללית של המין, הערכה כמעט כמו מעריצה אליו -תחושה שאושרה על ידי קצת יותר ממחצית הפרוונות (52.3%) תגובה נפוצה נוספת של 9.2% מהפרוותיות הייתה תחושה של חיבור רוחני או מולד למין. בקיצור, פרוותיות היו בסבירות גבוהה הרבה יותר לבחור בזן פורסונה שלדעתם הוא מגניב, מעניין, או שבדרך כלל ראו בו יחס חיובי, בעוד שמיעוט מהפרוותיות חש קשר חזק ועמוק יותר למין הפורסונה שלהם. 21 כדי להשוות בצורה ישירה יותר את אופי הקשר המורגש של פרוותיות למין הפורסונה שלהם פיתחנו סולם שנקרא סולם חיבור המינים. הסולם העמיד שלוש דרכים שונות להזדהות עם זן הפורסונה של אחד מול השני: חיבה של זן הפורסונה (למשל, "אני באמת נהנה מהזן הזה"), הרגשה של חיבור רוחני למין הפורסונה (למשל, אני מרגיש שאני יש קשר מיסטי למין זה"), וזיהוי.

21אותו מחקר מצא גם שככל שאדם חזק יותר הרגיש חיבור לפורסונה שלהם.

המין היה, ככל שהם הרגישו שהם יודעים יותר על המין המסוים הזה. אם שום דבר אחר, זה עשוי לרמז שפרוותיות עשויות "לעשות שיעורי בית" או שיש להן הבנה אמיתית של המינים שהם בוחרים לפורסונה שלהם, במקום להחליט על מין פורסונה שיש להם רק ידע שטחי לגביו.

כחבר במין הפורסונה שלך (למשל, "נולדתי עם הקשר הזה למין הזה"). 22 על פני 12 מחקרים מקוונים ומוסכמות נפרדות מ-1102 עד 2018 פרוות השיגו באופן עקבי את הניקוד הגבוה ביותר בפריטי "אהבתי" (בסבירות גבוהה פי שניים עד ארבעה להסכים מאשר לא להסכים עם הפריטים שעליהם בממוצע) והנמוך ביותר ב"סולם זיהוי" (בעל סיכוי גבוה פי שניים עד ארבעה לא להסכים מאשר להסכים עם הפריטים שעליו בממוצע), עם ציונים בסולם "רוחני" נופלים בין השניים, אבל בדרך כלל לא מסכימים איתם. בהתאם לנתונים הפתוחים לעיל, נראה כי סולם חיבור המינים חוזר על כך שרוב הפרוונות פשוט אוהבים את מיני הפורסונה שלהם במקום להרגיש

קשר מיסטי למין שלהם או בעצם הזדהות איתו. אפשר לתהות אם יש טעם להשוואות האלה: האם זה באמת משנה אם פרוותי בוחר בפורסונה של חתול כי הוא אוהב חתולים במקום להזדהות ממש כחתול? כפי שמתברר, ההבדל הוא שחשוב. בצמד מחקרים שפורסמו בכתב עת רב תחומי לאינטראקציה בין אדם לבעלי חיים, בדקנו נתונים של יותר מ-6,000 פרוותיות, כולל תגובותיהם לסולם חיבור המינים ולשאלות לגבי תפיסת בעלי חיים, יחסם לבעלי חיים, ואפילו בריאותם הנפשית של המשיבים (et al., 2015). Roberts) המחקר מצא כי אופי הקשר של האדם-fursona לשלהם יכול לחזות מידע נוסף על האדם. באופן ספציפי, המידה שבה מישהו אהב את מיני הפורסונה שלהם קשורה לנטייה מוגברת לאנתרופומורפיזציה של המינים (כלומר, לראות אותם בתור

יותר מסוגל לחוש רגשות כמו אנושיים), משהו שלא היה המקרה לתחושת חיבור רוחני למין הפורסונה שלו, וזה היה ההיפך להזדהות עם זן הפורסונה שלו, שהיה קשור בפחות לאנתרופומורפיזציה של המין. המחקר גם מצא כי מידת החיבה של המין הפורסונה שלהם לא אמרה מעט על רוחותו או ההערכה העצמית של האדם. לעומת זאת, הרגשה של תחושה גדולה יותר של חיבור רוחני הייתה קשורה באופן חיובי להערכה עצמית ולרווחה רבה יותר, בעוד שהזדהות חזקה יותר כחבר במין הפורסונה של האדם הייתה בדיוק ההפך, קשורה עם פחות הערכה עצמית ופחות רווחה. . בקיצור, בעוד פרוותיות מרגישות בדרך כלל

קשר חזק למין הפורסונה שלהם, אופי הקשר הזה שונה מפרוותי לפרוותי, וזה רחוק מלהיות הבדל טריוויאלי.

22 שני הממדים האחרונים חופפים די חזק עם המושג של.

תריאנתרופיה, עליה אנו דנים בפרק 20.

טבעו של פורסונה.

מוקדם יותר בפרק סקרנו את התגובות של פרוותיות לשאלה פתוחה המבקשת מהם לתאר הטבע והתפקוד של הפורסונה שלהם. בחלק זה נסתכל מקרוב על כמה שאלות נוספות ברוח זו, לרבות הקשר של פרוותיות לפורסונאות שלהן, מידת הדמיון של הפורסונים לבעלי חיים אמיתיים או חיות אנתרופומורפיות, והמידה שבה פרוותיות יוצרים את הפורסונות שלהן בעצמן או הן. בהשראת מקורות חיצוניים. הזדהות עם Fursona-השל אחד מזכיר שפרוותיות רבות הגיבו לשאלה הפתוחה לגבי מהי fursona-על-ידי רמיזה, או במקרים רבים ציינו במפורש, כי fursona-השלהם היה משמעותי ומשמעותי. כדי להיות מסוגלים להשוות בצורה משמעותית את השכיחות של עמדות אלו בקרב פרוותיות, אנו יכולים גם להסתכל על נתונים ממחקרים שנקטו גישה כמותית באמצעות סולמות ונתונים מספריים. לדוגמה, הרצנו זוג מחקרים, אחד באינטרנט ואחד באופן אישי, וביקשנו מהפרוותיות לציין באיזו מידה הם הסכימו או לא הסכימו שהפורסונה שלהם פחות דומה לדמות משמעותית ומשמעותית ויותר כמו רעיון מופשט ללא פרטים כמו אישיות או סיפור רקע. כפי שמראה איור 7.1, פרוותיות בשני המחקרים לא הסכימו עם הרעיון יותר מאשר הסכימו איתו, עם ציונים ממוצעים שנעו בין 2.9-3.6 על פני המחקרים. ממצא זה עולה בקנה אחד עם הנתונים הפתוחים והעובדה שעבור רוב הפרוונים, הפורסונה שלהם מייצגת משהו משמעותי ומשמעותי עבורם. כהמשך לתוצאות אלו, אנו יכולים לשאול האם המשמעות או המשמעותיות של הפורסונאות של פרוותיות נובעות מהעובדה שהפרוותיות מזדהות עם הפורסונות שלהן כהיבט או פן של עצמם. מחקר פסיכולוגי מצביע על כך שהמושג שלנו "עצמי" אינו עניין פשוט של "אני" לעומת "כל מה שהוא לא אני". ה"עצמי" הוא מבנה מנטלי המורכב מכל המחשבות, האמונות, הגישות, המושגים, הקבוצות והרעיונות שמגיעים

אכפת לך כשאתה חושב על עצמך. לדוגמה, בתור קנדי, להיות מקנדה זה חלק ממי שאני. למרות שאני, מבחינה טכנית, ישות נבדלת ממדינת קנדה, קנדה היא מושג אחד מני רבים שמופעלים במוחי כאשר מישורו אומר את שמי. עם הזמן, המושג קנדה הפך לחלק בלתי נפרד מהאופן שבו מוחי מייצג את תחושת העצמי שלי.

פסיכולוגים מתייחסים למושג זה כהכללת הזולת בעצמי (IoS), תופעה שנחקרה לעתים קרובות ב-.

ההקשר של הכללת אחרים משמעותיים (למשל, בן זוג רומנטי) לתוך התפיסה העצמית של האדם. (Aron et al., 1991, 1992). 23.

איור 7.1. עד כמה מדגם מקוון ומקובל של פרוותיות מסכים שהפורסונה שלהם מופשטת וחסרה פרטים כמו אישיות או סיפור רקע.

איור 7.2. התאמה של (Aron et al. 1992) הכללת אחר במדידה עצמית לשימוש עם פרוות ופורסונות שלהם.

23בדיבור, אנחנו אומרים דברים כמו "אתה משלים אותי" או "הם החצי הטוב שלי" בתור.

דוגמה ממחישה לאופן שבו אנו מגיעים לכלול בני זוג רומנטיים במובן שלנו מי אנחנו.

0%.

5%.

10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

מקוון. 2018 - 2017 AC -

בעוד שהמושג IoS נשמע מופשט או מטפיזי, פסיכולוגים המציאו דרך פשוטה ואינטואיטיבית למדי למדוד אותו. באמצעות סדרה של שבע דמויות, שכל אחת מהן מכילה קבוצה של מעגלים חופפים יותר ויותר, אחד שמייצג אותך ומייצג מושג אחר, המשתתפים מתבקשים לציין עד כמה הם מרגישים שאדם אחר, ישות או מושג אחר משתלבים בתחושת העצמי שלהם. (Aron et al., 1992) כפי שניתן לראות באיור 7.2, התאמנו את הממד כך שיתייחס לפרווונות ולפורסונות שלהם כדרך למדוד את המידה שבה הפרווונות מחשיבים את הפרווונות שלהם כחלק ממי שהם.

אלה שעונים נמוך יותר בסולם קובעים בעצם שהם והפורסונה שלהם הם ישויות נפרדות (למשל, פרווטי שיוצר פורסונה באמצעות מחולל פורסונה אקראי או פשוט כדי לספק אותם עם קצת אנונימיות באינטרנט). לעומת זאת, פרווטים שציונים גבוהים בסולם עשויים להרגיש שהם והפורסונה שלהם זהים, או שאין דרך להפריד מי הם ממי שהפורסונה שלהם. אז איך הגיבו פרווטיות בקנה מידה זה בהערכת החפיפה בינם לבין הפורסונות שלהם? על פני שני מחקרים שהרצנו בכנסים פרווטיים ב-4102 וב-5102, פרווטים קיבלו ציון, בממוצע, מעט מעל 5 בסולם. לחלופין, אם מוצגים בדרך אחרת, הסיכוי לפרווונות היה גבוה פי ארבעה לבחור ניקוד מעל נקודת האמצע של הסולם מאשר היה לבחור ציון מתחת לנקודת האמצע של הסולם.

כמו כן, נמצא שכל שזוהה חזק יותר כפרוטי (אוהד), כך הם נטו לקבל ציון גבוה יותר בסולם IoS. 24 בעוד שהתוצאות של נתוני IoS אלה בהחלט מרמזות על פרווטיות

להזדהות, לפחות חלקית, עם fursonas-השלהם, הסולם עצמו אינו מדידה ישירה של זיהוי. לשם כך, אנו יכולים לפנות לסדרה של אחד-עשר מחקרים מקוונים ומוסכמות שנערכו בין 2014 ל-2022, ובהם ביקשנו מפרווונות לציין, על פני מדדים שונים, את המידה שבה הם הזדהו (או לא הזדהו) עם הפורסונה שלהם. תוצאות המחקרים היו ברורות ועקביות: פרווטיות קיבלו ציונים גבוהים בעקביות במדדים של הזדהות עם fursona-השלהן, בסבירות גבוהה פי 13-15 להסכים מאשר לא להסכים עם הצהרות על הזדהות עם fursonas-השלהן.

זה היה נכון ללא קשר לסולם המסוים בו נעשה שימוש בכל מחקר. יתרה מכך, בכל מדד, רמת ההסכמה הגבוהה ביותר הייתה תמיד התגובה הנבחרת ביותר.

24 לעומת זאת, ההזדהות עם הפאנדום הפרוטי לא הייתה קשורה לנטייה זו. זה.

יכול להיות בגלל שהמושג של פאנשיפ הוא על הזהות של האדם עצמו, משהו שחופף רעיונית עם הפורסונה שלהם. לעומת זאת, פאנדום עוסק בקבוצות שאליהן משתייכים, משהו שקשור פחות בבירור לפורסונה.

בסך הכל, נראה שהנתונים מצביעים על כך שהפורסונות של פרווטיים עשויים להיות משמעותיים ומשמעותיים עבורם, ב חלק לא קטן, כי הם מזדהים מאוד עם fursonas-השלהם. במובן מסוים, הפרווונות מחדירים או מחדירים את הפורסונות שלהם בעצמם, ומתייחסים אליהם כאל שלוחות של עצמם, מה שיסביר מדוע הפורסונות הופכים למשמעותיים כל כך עבורם. פורסונה כייצוג של העצמי האידיאלי והממשי עכשיו זה

הראינו שרוב הפרווונות מזדהים מאוד עם הפורסונות שלהם, אנחנו יכולים להמשיך לשאול שאלות יותר ניואנסיות לגבי אופי הזיהוי הזה. אפשרות אחת שהוזכרה בתגובות הפתוחות מוקדם יותר בפרק זה היא שפורסונות מייצגות גרסה אידיאלית של העצמי שפרוטי

יכול לשאוף לקראת. הרעיון הזה, למעשה, עולה בקנה אחד עם גוף משמעותי של מחקר פסיכולוגי המראה שאנשים מחזיקים בייצוגים רבים ושונים של עצמם ולעתים קרובות משווים את האני השונה הללו כדי לאמוד אם הם עומדים בסטנדרטים שלהם ובסטנדרטים שנקבעו על ידי אחרים. (Higgins, 1987) שני ייצוגים עצמיים כאלה הם העצמי ה"אידיאלי" של האדם והעצמי ה"ממשי" שלו.

מי הם היו רוצים להיות ומי הם בעצם כרגע, בהתאמה. אותו מחקר מצביע על כך שככל שהעצמי הממשי של אדם לא מצליח לעמוד בקנה אחד עם העצמי האידיאלי שלו, כך גדל הסיכוי שהוא להרגיש תחושת עצב או אכזבה. אז, האם הפרונונים רואים בפורסונות שלהם את האני האידיאלי שלהם? התשובה הקצרה היא כן. על פני שישה מחקרים שונים, מצאנו כי פרוותיות, בממוצע, הסכימו בעקביות שהפורסונות שלהן הן גרסה אידיאלית של עצמם - מה שזה לא אומר להם. 25 במעשה, על פני דגימות, הסיכוי לפרונונות היה פי 12-2 להסכים מאשר לא להסכים שהפורסונה שלהם מייצגת את האני האידיאלי שלהם. אולי הכי מספרת, התגובה היחידה שנבחרה בדרך כלל הסקרים היו באופן עקבי רמת ההסכמה הגבוהה ביותר האפשרית, כפי שניתן לראות באיור 7.3 להלן. בסדר, כך שרוב הפרונונים רואים בפורסונאות שלהם גרסה אידיאלית של עצמם. אבל מה לגבי האני האמיתי שלהם - האם הפורסונאות ממלאות חובה כפולה בכך שהיא מייצגת גם מי הם הפרונונים ברגע זה ממש? אחרי הכל, פרוותיות רבות גם ציינו בתגובותיהם הפתוחות שהפורסונים שלהם חדורים בהיבטים של אישיותם ומוזרויותיהם. ואכן, גם לכך מצאנו ראיות. כששאלנו פרוותיות ישירות אם הם מסכימים או לא מסכימים שהפורסונה שלהם מייצגת את האני האמיתי שלהם, פרוותיות

בשלושה מחקרי מוסכמה שונים הסכימו בדרך כלל.

25 חשוב לציין, לא הגדרנו מה המשמעות של "עצמי אידיאלי" עבור פרוותיות, שכן "אידיאלי".

יהיה משמעות שונה לכל אחד. חלק מהאנשים רוצים להיות אסטרונאוטים, חלק רוצים להיות ספורטאים, חלק רוצים להיות כוכבי רוק, וחלק פשוט רוצים למצוא אושר בקיום שליו ומרגיע. מי אנחנו שנגיד איזה מהם הוא "אידיאלי יותר?"

גם עם הצהרה זו, כפי שניתן לראות באיור 7.4, כאשר ההסכמה החזקה ביותר האפשרית היא הסינגל התגובה הפופולרית ביותר בכל אחד משלושת המחקרים.

איור 7.3. עד כמה הפרונונים במחקרים מקוונים ובמוסכמות מסכימים שהפורסונה שלהם מייצגת את העצמי האידיאלי שלהם.

איור 7.4. עד כמה פרוותיות בשלושה מחקרי מוסכמה שונים מסכימים שהפורסונה שלהם מייצגת את העצמי האמיתי שלהם.

0%.

10%.

20%.

30%.

40%.

50%.

1.

בתוקף.

לא להסכים.

2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

2018 AC - 2014 AC - 2019 מקוון -

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.

1.

בתוקף.
לא להסכים.

2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

AC 2014 TFF 2014 AC 2016.

לסיכום, פורסונה טיפוסית היא שילוב של מי הם הפרוונים כרגע ומי הפרוונים רוצים שהם יכולים להיות. בהתחשב במה שאמרנו על הפער בין העצמי הממשי והאידיאלי, אתה עשוי לדמיין שזה יכול לספר לנו משהו על פרוות ורווחתם. מחקרים נוספים מצביעים על כך שזה המצב. מצד אחד, על פני מספר רב של מחקרים, לא מצאנו ראיות עקביות לכך, כשלעצמו, בעל פורסונה המייצגת את העצמי האידיאלי של האדם קשורה לרווחה. עם זאת, במחקר משנת 2014, פרוותיות שהיו מתוסכלות מכך שאינן דומות יותר לפרוסונאות שלהן - אי התאמה בין העצמי האמיתי והאידיאלי - קיבלו ציון גבוה יותר במדד של דיכאון - בדיוק מה שמחקר קודם חזה (Higgins, 1987). 26. פורסונאות כמחשבה שונה תחושה אחת שמבטאת כמה פרוותיות בנתונים הפתוחים היא שהפורסונה שלהן אינה ייצוג של עצמם אלא שהיא מסכה שהם עוטים כדי להיות במרחב ראש אחר או חשיבה חלופית שהם מנסים להיכנס. זה עשוי להיות מקביל לאדם שמשחק משחק תפקידים כי זה מאפשר לו לחוות את העולם כגיבור או

נבל, אציל או איכר, או כנוסע מעולם רחוק. האם כך כמה פרוותיות משתמשות בפורסונאות שלהן? כדי לבדוק זאת, ביקשנו מפרוותיות בצמד מחקרים מקוונים ומבוססים על מוסכמות לציין את שלהם מידת הסכמה או אי הסכמה עם הרעיון שהפורסונה שלהם היא הלך רוח שונה שהם מנסים להיכנס אליו. התגובות היו מעורבות למדי, עם נטייה קלה של המשתתפים לא להסכים עם הפריט יותר ממה שהם הסכימו איתו, אם כי התגובה השכיחה ביותר הייתה הדרגה הגבוהה ביותר של אי הסכמה. במילים אחרות, פרוותיות היו חלוקות למדי בנושא, כאשר יותר פרוותיות לא הסכימו מאוד עם הקביעה מאשר הסכימו מאוד איתה. זה במידה רבה בקנה אחד עם הקצה הפתוח

נתונים ועם הממצאים לעיל מראים כי עבור רוב הפרוונות, הפורסונים שלהם הם, לפחות בחלקם. בעוד שפורסונה עשויה להציע לכמה פרוותיות הזדמנות להיות משהו שונה, זה לא נראה פונקציה של fursona עבור רוב הפרוונות. אנתרופומורפיזציה של Fursonas הבה נתרקק משאלות לגבי האם פורסונה מייצגת את עצמך כדי לצלול עמוק יותר לתוך הקשר בין פורסונאות ללא אנושיות.

26 עשינו מחקרים נוספים שמוסיפים עוד יותר ניואנסים לממצאים אלה. עבור.

לדוגמה, מחקר אחד מצא כי פרוותיות היוצרות פורסונות שאינן דומות למי שהם כיום נוטים לקבל ציון נמוך יותר במדדים של רווחה מאשר פרוותיות שהפורסונות שלהן מייצגות את העצמי האמיתי שלהן. קבוצה אחרת של מחקרים גילתה כי מעט פרוותיות יוצרות פורסונות המייצגות את החלקים הגרועים ביותר של עצמם, וכי אלו שכן גם נוטים לקבל ציון נמוך משמעותית במדדים של רווחה פסיכולוגית.

בעלי חיים. כפי שראינו בנתוני שכיחות המינים, למעשה כל הפרוונים היוצרים פורסונים מבססים אותם על סוג של מין בעלי חיים לא אנושיים, אמיתיים או אחרים. אבל זכרו שהפרוותיות מתעניינות בבעלי חיים אנתרופומורפיים. ככזה, נראה סביר שלפרוותיות יש נטייה לפורסון כזה הם לא רק חיות, אלא חיות שיש להן תכונות אנתרופומורפיות, לפחות במידה מסוימת. כדי למדוד את מידת האנתרופומורפיזציה הזו של פורסונה, ביקשנו מהמשתתפים בכנס פרוותי ב-6102 מציינים, בסולם של 7 נקודות הנע בין 1 = פראי לחלוטין ל-7 = אנטרו לחלוטין, את מידת האנתרופומורפיזציה של fursona-השלהם. התוצאות, המוצגות באיור 7.5 להלן, חושפות נטייה חזקה ליצירת fursonas מאוד אנתרופומורפי, כאשר הדרגה החזקה ביותר של אנתרופומורפיזם היא התגובה הפופולרית ביותר ללא ספק. לעומת זאת, מעט מאוד פרוות הצביעו על כך שהפורסונות היו פראיות לחלוטין. ניתוח המשך לא מצא הוכחה לכך שפרוותיות שיש להן יותר פרוות פרוותיות או יותר אנתרופומורפיות מזדהות חזק יותר כפרוותיות או עם פאנדום הפרוותי, ולכן איננו יכולים להשתמש במידת האנתרופומורפיזציה כמנבא של "כמה פרוותי" משהו. 27 נכון לעכשיו, ההחלטה לקבל פורסונה יותר אנתרופומורפית או פראית מסתכמת בהעדפה אסתטית, אם כי יש צורך במחקר עתידי כדי לשלול אפשרויות אחרות.

איור 7.5. עד כמה פרוותיות תיארו את הפורסונאות שלהם כפראיות או אנתרופומורפיות.

27 למרות שניתוח מעקב גילה שלתריאנים מזהים בעצמם יש יותר.

פורסונים פראיים מאשר פרוותיות שאינן תריאן.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.

מקור פורסונה: נוצר על ידי עצמי או אחר.

כדי לסיים את הסעיף הזה על אופי הפורסונה של האדם, נפנה בקצרה למחקר מוסכמה משנת 2014, שבו התבקשו פרוותיות לציין, בצמד שאלות, את המידה שבה fursona-השלהם היה משהו שהם יצרו בעצמם ועד כמה שלהם. fursona אומצה או שונה ממקור אחר. בהתחשב בעובדה שיש לכאורה שוק הולך וגדל של דמויות "ניתנות לאימוץ" למכירה על ידי אמנים, כמו גם העובדה שפרוותיות רבות קיבלו השראה להצטרף לפאנדום המבוסס על מדיה ספציפית (להרחבה על כך, ראה פרק 19) נראה לפחות במידת מה סביר שהפרוותיות עשויות לשאוב השראה לפורסונאות שלהן, בחלקן או בשלמותן, ממקורות חיצוניים. עם זאת, כפי שמראה איור 7.6, הפרוונות הסכימו ברובם שהפורסונות שלהם נוצרו בעצמם ושהם לא נוצרו על ידי, או שונו ממקור חיצוני. זה עולה בקנה אחד עם ממצאים שנדונו בעבר, המראים כי פרוותיות מחדירות לפורסונות שלהם הרבה מעצמן ומעניקות הרבה זמן, עבודה ומשמעות ליצירת הפורסונות שלהם, כמו גם עם ממצאים המצביעים על כך שהפרוותיות מסתכלות מלמעלה על הרעיון. של לקיחת פרטים ספציפיים מדמות אחרת לשימוש בפורסונה שלהם. ביחד, ממצאים אלה מצביעים על פרוותיות הרואות את הפורסונות שלהן כדמויות ייחודיות מובחנות ולא כדמות

משהו בהשראת מקור אחר, משהו שהוא הרבה יותר נפוץ בפאנדומים אחרים, כגון

כמדע בדיוני או אנימה, כאשר משחק שיתוף ומשחק תפקידים כדמויות מבוססות הם הרבה יותר נפוצים ומנורמלים. (Reysen et al., 2021)

איור 7.6. עד כמה הפרוונים בכנס הסכימו שהפורסונות שלהם נוצרו בעצמם או אומצו/שונו ממקור אחר.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

נוצר בעצמו אחר-נברא.

דמיון. One's Fursona-7

מוקדם יותר בפרק זה, מצאנו עדויות לכך שהפרוונות מחשיבות בדרך כלל את fursonas-השלהם כמזוג של מי שהם כרגע ומי שהם היו רוצים להיות. בסעיף זה, ברצוננו לשאול שאלה הקשורה מבחינה רעיונית: האם פרוונות רואות את עצמן כדומות fursonas-לשלהן, ואם כן, כיצד? אחרי הכל, פרוונות אולי יגידו שהפורסונה שלהם היא ייצוג של מי שהם, אבל האם זה במובן סמלי לחלוטין, או שזה מילולי? כדוגמה, אם אני משחק במשחק וידאו, הדמות שבה אני שולט היא ייצוג שלי בעולם המשחק, ללא קשר אם הדמות נראית כמוני או לא. 28 במילים אחרות, הדמיון של fursona-לפרוונות והיכולת של fursona-לייצג פן כלשהו של פרוונות עשויות להיות חופפות, אך מושגים מובחנים. מתוך מחשבה על כך, בואו נסתכל על תחושות הדמיון של פרוונות fursonas-לשלהם, וכיצד הדמיון הזה בא לידי ביטוי. ביקשנו מפרוונות בשלושה מחקרים שונים לציין אם הם מסכימים או לא מסכימים עם אמירה על תחושת דומה מאוד לפורסונה שלהם. התוצאות, המוצגות באיור 7.7, עקביות להפליא בין מחקרים ומראות שהפרוונות מרגישות דומות מאוד fursonas-לשלהן. ממצאים אלה גם עולים בקנה אחד עם דפוס הממצאים המוצג באיור 7.4, שמצביע על כך שתחושה דומה fursona-לשל האדם עשויה בהחלט לחפוף עם ראיית fursonas-השל האדם כייצוג של העצמי האמיתי שלו. אבל בואו נצלול קצת יותר לעומק מה זה אומר להרגיש דומה לפורסונה של האדם. פרוונות אמרו זאת במילים שלהם באחד מהמחקרים המוקדמים של 2011 שלנו, כאשר המשתתפים התבקשו לתאר כיצד הם מרגישים דומים לפורסונה שלהם. לאחר קידוד התגובות וקיבוץ של תגובות דומות, הדמיון הנפוץ ביותר שצוין היה דמיון פסיכולוגי - (34.0%) כלומר דומה fursona-7 שלהם במונחים של אישיות או דרכי חשיבה על העולם וראייתו. הקטגוריה השכיחה הבאה של דמיון הייתה דמיון התנהגותי - (11.8%) האמונה שהפורסונה של האדם תפעל באופן דומה לאופן שבו הפרוונים עצמם יפעלו במצב נתון. הקטגוריה השלישית בשכיחותה הייתה דמיון פיזי - (7.2%) שיתוף תכונות פיזיות משותפות עם הפורסונה של האדם, כולל תסרוקת או מבנה גוף. יחד, תוצאות אלו מצביעות על כך שהדמיון שהפרוונות מרגישות לפורסונות שלהן נוטה להיות פסיכולוגי באופיו.

28 כמובן, אם הדמות במשחק נראית, חושבת ומתנהגת בצורה מסוימת.

בקנה אחד עם השחקן, כנראה שהדמות תיראה כייצוג נאמן יותר של השחקן, וזה עשוי, בתורו, לגרום למשחק להרגיש סוחף יותר! עם זאת, הנקודה עדיין קיימת, שדמות יכולה לייצג מישהו גם אם הוא לא דומה בשום אופן לאותו אדם.

(למשל, אישיות, התנהגות), במקום על סמך המראה הפיזי של הפורסונה של האדם.

איור 7.7. עד כמה פרוותיות בשלושה מחקרים שונים מסכימים שהם מרגישים דומים מאוד לפורסונה שלהם.

כדי לבחון את הרעיון הזה בצורה קפדנית יותר, אנו יכולים להסתכל על נתונים משבעה מחקרים מקוונים ומוסכמות שונים שביקשו מהמשיבים לציין, על קבוצה של שלושה סולמות של 7 נקודות, החל מ-1 = לא דומה כלל ל-7 = זהה, את המידה שבה הם מרגישים דומים פיזית, פסיכולוגית והתנהגותית fursonas-לשלהם. בשיקוף של מה שנמצא בנתונים הפתוחים של 2011, המשתתפים השיגו את הציון הגבוה ביותר במדד הדמיון הפסיכולוגי, עם ציונים ממוצעים שנעו בין 5.5-5.9 על פני שבעת המחקרים וציון ממוצע כולל של 5.7. הדמיון ההתנהגותי היה שנייה קרובה, עם ציונים ממוצעים שנעו בין 5.2-5.7 על פני שבעת המחקרים וציון ממוצע כולל של 5.5. לבסוף, הציון הממוצע הנמוך ביותר היה עבור דמיון פיזי, שנע בין המחקרים בין 4.1-4.4 עם ממוצע כולל של 4.3. במילים אחרות, גם נתונים פתוחים וגם נתונים מספריים מצביעים על כך שהפרוותיות מרגישות תחושה גדולה יותר של דמיון פסיכולוגי fursonas-לשלהן מאשר דמיון פיזי. בחלק אחר שלנו

מחקרים, שאלנו שאלות אחרות על דמיון פורסונה. לדוגמה, מחקר משנת 2022 מצא כי, ללא קשר לשאלה אם מתחשבים בדמיון פסיכולוגי, התנהגותי או פיזי, הולכת מוסכמות מדגמי פרוות ציון גבוה יותר, בממוצע, מדגימות מקוונות של פרוות.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

1.

בתוקף.

לא להסכים.

2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

AC 2018 Online - 2017 Online - 2019.

מחקרים אחרים מוצאים כי פרוותיות מזוהות יותר (פאנשיפ) נוטות גם הן להרגיש דומות יותר fursona-לשלהן, בעוד שזיהוי פאנודם לא היה קשור למידת דומה אחת fursona-לשלהן. בזוג מחקרים משנת 2022, מצאנו שלפרוותיות יש סיכוי גבוה פי 10-15 להרגיש שהם הפכו ליותר

דומים fursonas-לשלהם עם הזמן מאשר הם מרגישים שהם הפכו פחות דומים fursonas-לשלהם עם הזמן. לבסוף, במחקר חוצה פאנודם משנת 2014 מצאנו כי פרוותיות חשו תחושה גדולה יותר של דמיון פסיכולוגי, התנהגותי ופיזי לפורסונאות שלהן מאשר חשו אוהדי אנימה כלפי הדמויות שהם שיחקו יחד בהשוואה לאוהדי ספורט פנטזיה בנוגע לקבוצות שהם ניהלו. בליגות הפנטזיה שלהם. במילים אחרות, הקשרים שהפרוותיות מרגישות עם הפורסונאות שלהם חזקים באופן מובהק ב-a

דרך שאולי יש בה מעט אנלוגים בפאנודמים אחרים. מספר Fursonas-העד כה, מיקדנו את תשומת הלב שלנו בפרטי fursonas-התוך תיאור ואפיון שלהם בהרחבה. ב-
בשאר פרק זה, נרחק מהפרטים של fursonas כדי לדבר על fursonas יותר

בהתחלה. דוגמה לכך היא השאלה האם לפרוונות יש רק פורסונה אחת, או שמא יש להם יותר מאחד (או, למעשה, אף אחד בכלל!). כדי להתחיל, נשקול כמה נתונים שאספנו בשמונה סקרים פרוויתיים, חלקם מקוונים וחלקם באופן אישי בכנסים, בין השנים 2011-2022 מעבר ל

מחקרים, מספר הפרוונות שאמרו שמעולם לא היו להם פורסונה נע בין 11.9%-2.4% עם ממוצע כולל של כ-2.6%. לחלופין, בניסוח אחר, כ-49% מהפרוונות אומרים שסבלו מפורסונה. כפי שנראה בפרק 9, בהשוואה למגוון הרחב של פעילויות אחרות הקשורות למעריצים שפרוונות עוסקות בהן, יצירת פורסונה עשויה להיות אחת הפעילויות האוניברסליות ביותר שהפרוונות עוסקות בהן!

אז אם זה נכון שלרוב הפרוונות יש פורסונה, האם יש להם רק אחד? ראינו כמה זמן ומאמץ רבים משקיעים ביצירת פורסונים משמעותיים ובעלי משמעות עמוקה עם היבטים של עצמם. ובהתחשב בכך שהאישיות שלנו נשארת יציבה יחסית ברגע שנגיע לבגרות (Atherton et al., 2021) זה יהיה הגיוני שפרוונות ייצרו פורסונה שמייצגת את עצמם ואז יעצרו שם. אבל מה מצביעים הנתונים? כשמסתכלים על אותם שמונה מחקרים שהוזכרו לעיל, אנו מוצאים, בהתאם להערכתנו, שהתגובה הנפוצה ביותר בכל מחקר הייתה לקבל פורסונה אחת במהלך חייו. עם זאת, מספר המשתתפים שבחרו ב-"1" נע בין 30.2%-49.3% על פני המחקרים, כלומר לא היה מדגם שבו יותר ממחצית מהמשתתפים אמרו שאי פעם היה להם רק פורסונה אחת. במקום זאת, בין 3.76%-43.5% מ.

פרוונות על פני דגימות אמרו כי היו להן יותר מפורסונה אחת לאורך זמן, כאשר לפרוונות הממוצע היו 2.7-2.0 פורסונות על פני דגימות, או ממוצע כולל של 2.3 פורסונות. 29 פרשנות אפשרית אחת לנתונים אלה היא שרוב הפרוונות שינו את הפורסונה שלהם לפחות פעם אחת במהלך תקופתם בפאנדם. סוג זה של מודל "פורסונה סדרתית" מצביע על כך שהפרוונות יוצרים פורסונה שבה הם משתמשים עד שהם מחליטים ליצור עוד אחת שתחליף אותה. עם זאת, אפשרות נוספת היא שלפרוונות עשויות להיות יותר מפורסונה אחת בזמן נתון. מודל "פורסונה בו-זמנית" זה מציע כי פרוונות עשויות ליצור ולהזדהות עם מספר פורסונות בו-זמנית, אולי כדי לייצג היבטים שונים של עצמם, מצבי רוח או הליכי חשיבה שונים, או פשוט לשימוש בהקשרים שונים (למשל, משחקי תפקידים, לבוש פרווה, מדיה חברתית). כדי להשוות את שני המודלים הללו אנו פונים לנתונים משישה מחקרים המייצגים פרוונות שגויסו הן באינטרנט והן בכנסים. על פני המחקרים, ממוצע של 40.4%-30.0 מהפרוונות אמרו שכרגע יש להם יותר מפורסונה אחת, כאשר לפרוונות יש בממוצע 2.2-1.8 פורסונות בזמן נתון. 30 נתונים אלה "מחלקים את ההבדל" בין שני הדגמים ומצביעים על כך ששניהם כנראה מתרחשים: חלק מהפרוונות שעברו יותר מפורסונה אחת שינו או החליפו את הפורסונה שלהן בחדשה, בעוד שאחרות פשוט מוסיפות פורסונות נוספות לקיים. בריכה או יצירת פורסונות מרובות בו-זמנית - אם כי עדיין נותר לחקור את המוטיבציה המדויקת העומדת בבסיס שני המודלים. כדי לסיים את החלק הזה, נוכל להסתכל על שאלות ספציפיות מסקרים לאורך השנים כדי לעזור לנו להוסיף ניואנסים לממצאים אלה. לדוגמה, צמד מחקרים מצאו שלפרוונות יש סיכוי גבוה פי ששה לא להסכים מאשר להסכים שהם משנים את fursonas-השלהם באופן קבוע; יתרה מכך, הרמה החזקה ביותר של אי-הסכמה הייתה התגובה הנפוצה ביותר לשאלה זו. במילים אחרות, בהתאם למה שכבר מצאנו, גם כאשר פרוונות משנות את הפורסונות שלהן, רק לעתים רחוקות זה נתפס כהתרחשות שגרתית או שכיחה. לבסוף, נתונים מצמד מחקרים משנת 2022 מצאו שלפרוונות הממוצע יש את הפורסון הנוכחי שלו במשך 5.5-6.7 שנים. אמנם הנפוץ ביותר.

29 ניתוחי מעקב מגלים שמספר הפורסונות של פרוונות לא קשור.

לשאלה אם הם גויסו באינטרנט או בכנס, וגם לא יותר fursonas אומר שפרוונות מרגישות פחות התקשרות או תחושת חיבור לאותן fursonas. גם מספר הפורסונות שיש לאדם הוא בדרך כלל לא מנבא טוב לכמה חזק מישו מזדהה כפרוונות או עם אוהד הפרוונות. 30 כמו קודם, נראה שאין ראיות המצביעות על כך שפרוונות גויסו באינטרנט או.

באופן אישי בכנסים שונים ביחס למידת הסבירות שיהיו להם יותר מפורסונה אחת בזמן נתון.

התשובה לשאלה הייתה 2-1 שנים, 46.7-47.9% מהפרוותיות אמרו שיש להם את fursona-ההנוכחית כבר חמש שנים או יותר. ממצאים אלו שוב עולים בקנה אחד עם ממצאים קודמים המצביעים על כך שהפורסונים עמוקים ומשמעותיים עבור פרוותיות רבות ושהם לא מוחלפים באופן אקראי ולא על גחמה עבור רוב הפרוונות, בהתחשב בעובדה שפורסונה טיפוסית נשמרת במשך מספר שנים. 31 אמונות על פורסונות באופן כללי נושא שחוזר על עצמו לאורך פרק זה היה העובדה שפרוותיות רבות מזדהות עם הפורסונות שלהם כייצוג משמעותי ומשמעותי של עצמם. בידיעה שזה המקרה עבור עצמם, אנו יכולים לשאול האם פרוותיות עשויות להניח שאותו הדבר נכון לגבי פרוותיות אחרות. כדי לבדוק אפשרות זו, ביקשנו מפרוותיות בזוג מחקרים משנת 2012 לציין, בסולם שנע בין 1 = לא מסכים מאוד ל-01 = מסכים מאוד, את המידה שבה הם הסכימו שבאופן כללי, הפורסונה של משהו כנראה אומר הרבה על מי הם. חשוב לציין, שאלה זו נשאלה על fursonas באופן כללי, במקום לשאול את המשתתפים על fursonas שלהם. התוצאות על פני שני המחקרים, המוצגות באיור 7.8, מגלות שלפרוותיות יש דעות די מעורבות בנושא. הציון הממוצע של Furries של 6.2 בשני המחקרים מעיד על נטייה קלה להסכים שפורסונה מספרת לך הרבה על אדם. זו יכולה להיות תוצאה של הפרוונות המקרינים על אחרים מניסיונם שלהם, מכירים במשמעות ובמשמעות של הפורסונאות שלהם, תוך הכרה בכך שאולי זה לא המקרה עבור כל הפרוונות. הסבר חלופי קשור לאופן שבו פרוות מפרשים את הנוסח הספציפי של האמירה: בעוד שהפורסונה של אדם עשויה להיות משמעותית ומשמעותית, עצם הסתכלות על פורסונה ללא כל מידע נוסף עשויה שלא להיות שימושית במיוחד עבור אדם מבחוץ כשמדובר במידע נוסף על פרוותי. רק בגלל שהפורסונה של השועל הירוק שלך חדורת משמעות ומשמעות עבורך, לא אומר שאוכל להבחין במשהו עליך על ידי התבוננות בפורסונה של השועל הירוק שלך בפני עצמה. כמובן, יש צורך במחקר נוסף כדי לקבוע איזו משתי הפרשנויות הללו מסבירה בצורה הטובה ביותר את התוצאות, או אם הסבר שלישי כלשהו יתאים יותר לנתונים.

31 למעשה, אחד מהמחקרים שלנו משנת 2017 מצא שככל שמישהו היה פרוותי זמן רב יותר.

שכן, כך היה סיכוי נמוך יותר שהם ישקלו אפילו רק לבצע שינויים בפורסונה הנוכחית שלהם. אם שום דבר אחר, הפורסונות של פרוותיות עשויות להיות מושרשות ויציבות יותר כייצוג של הפרוותי עם הזמן, כאשר פרוותיות צעירות יותר וחדשות יותר הן אלו שישנו בקלות רבה יותר פרטים על פורסונה או להוסיף פריט חדש לגמרי.

איור 7.8. עד כמה פרוותיות הסכימו שהפורסונה של אדם יכולה לספר לך הרבה על אותו אדם.

שאלה קשורה באותו צמד מחקרים שאלה גם את פרוותיות האם הם מסכימים או לא מסכימים שכן הפורסונה של אדם אחר משפיע על מידת ההצלחה של המשתתפים עם האדם. בתחילה שאלנו את השאלה על סמך תפיסות שגויות שיש להדיטות לגבי ארגון הפנדום הפרוותי. לדוגמה, נשאלנו על ידי מראיינים האם פרוותיות שיש להן פורסונות של כלבים מעדיפות להסתובב עם פרוותיות אחרות עם פרוות כלבים ושונאות פרוותיות שיש להן פורסונות של חתולים, בהתבסס על הפתגם הישן שחתולים וכלבים לא מסתדרים. למען ההגינות, הרעיון אינו מופרך לחלוטין, כפי שהרבה כנסים פרוותיים מארחים אירועים ספציפיים למין (למשל, מפגשי סוסים). עם זאת, אירועים כאלה הם היוצא מן הכלל ולא הכלל בכנס פרוותי, כשהחידוש הוא שהם אחת הפעמים היחידות בכנס פרוותי כאשר החדר יהיה מלא רק בסוג אחד של מיני פורסונה. לעומת זאת, לאורך כל שאר האמנה, ואכן, ברוב המרחבים המקוונים, פרוות עם כל מיני מיני פורסונה מתקשרות בצורה הרמונית למדי -או, לכל הפחות, לא נראה שהם מפלים זה את זה על סמך מיני פורסונה. עובדה זו באה לידי ביטוי בנתונים מצמד המחקרים שלנו, המוצגים באיור 7.9. בעוד שהתוצאות מהשאלה הקודמת מצביעות על מידה לא מבטלת של חוסר החלטיות בשאלה האם פורסונה יכולה לספר לך משהו על אדם, פרוותים חולקים במידה רבה על כך שהפורסונה של אדם תשפיע על האדם.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.

כנס מקוון.

אינטראקציה עם אותו אדם, עם ציונים ממוצעים שנעים בין 3.2-3.1 על פני שני המדגמים. כסייג ראוי לציון לנתונים, ניתוח מעקב גילו כי פרוותיות שהזדהו בצורה הכי חזקה עם הפורסונים של עצמם היו גם בסבירות הגבוהה ביותר לומר שמיני הפורסונה של אדם אחר ישפיע על נכונותם לקיים איתם אינטראקציה. הסיבה לכך אינה ידועה, אם כי אחת

ייתכן שפרוונים שמזדהים מאוד עם הפורסונה שלהם עשויים להיות מודעים יותר, או עשויים להחזיק, אמונות סטריאוטיפיות לגבי מינים מסוימים של פורסונה, כלומר הם מניחים שדברים מסוימים נכונים לגבי אדם עם מין פורסונה מסוים ושזה עשוי להזין להחלטתם להימנע מאותו אדם.

איור 7.9. עד כמה הסכימו פרוות שהפורסונה של אדם תשפיע על האינטראקציה שלו אותו אדם.

עם אפשרות זו בחשבון, ביקשנו מהמשתתפים שהשתתפו בכנס של 2016 לצייין, בצורה פתוחה, האם קיימים סטריאוטיפים כלשהם לגבי מיני הפורסונה שלהם, ואם כן, לצייין מהם הסטריאוטיפים הללו. בהסתכלות על כמה ממיני הפורסונה הפופולריים ביותר, כמה סטריאוטיפים עקביים דווחו על ידי המשתתפים, כולל הסטריאוטיפ שזאבים נאמנים, שועלים ערמוניים, דרקונים חזקים, חתולים עצלנים וארנבים ביישנים. אמנם רחוק מלהיות מחקר רשמי ויסודי על

קיום.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

כנס מקוון.

של סטריאוטיפים ספציפיים למין בפאנודם הפרוותי, הנתונים לפחות מצביעים על כך שכמה סטריאוטיפים ספציפיים למין אכן קיימים ושהפרוותיות, בעצמן, מודעות לסטריאוטיפים לגבי הפורסונים של עצמם.

נראה שזה מרמז על כך שלפחות סביר שחלק מהפרוותיות יקחו בחשבון את הסטריאוטיפים הללו כשהם מחליטים על מין פורסונה לייצג את עצמם וכאשר מחליטים אם הם רוצים ליצור אינטראקציה עם אדם אחר על סמך מין הפורסונה של אותו אדם. במחקר המשך בנושא מ-7102, בדקנו גם אם יש טעם לסטריאוטיפים של המינים: האם זה נכון, שכן

לדוגמה, שפרוותיות עם פרוות זאב נוטות יותר מאשר פרוותיות אחרות שאינן זאב להחיל את התווית

של "נאמנים" לעצמם? מצאנו ראיות לכך שכחצית מהסטריאוטיפים הנמדדים נראו מחזיקים לפחות מעט מים אמפיריים; פרוותים עם fursonas של זאבים היו בסבירות גבוהה יותר מאשר פרוותים ללא fursonas של זאבים להחשיב את עצמם כנאמנים, דרקונים היו בסבירות גבוהה יותר להחשיב את עצמם חזקים, ושועלים היו בסבירות גבוהה יותר לראות את עצמם ערמוניים. כמובן, זה גם אומר שבדיוק כפי שסטריאוטיפים רבים לא נתמכו על ידי הנתונים, מה שמרמז שלמרות שסטריאוטיפים עשויים להתקיים עבור כמה מיני פורסונה פופולריים, יש רק עדויות צנועות המצביעות על אמת כלשהי. אנו יכולים לשקול הסבר אפשרי נוסף לממצא שפרוותיות עשויות לקחת בחשבון זן פורסונה בעת ההחלטה אם לקיים אינטראקציה עם פרווה עמית. הסבר זה עוסק פחות בתמיכה בסטריאוטיפים לגבי מין אחר ויותר בעניין

פרוותיות נוטות לתת יחס מועדף לאחרים החולקים מין פורסונה כמוהם. ישנן עדויות רבות, הן ממחקרים שלנו והן ממחקרים פסיכולוגיים חברתיים אחרים, המצביעות על כך שבגלל הטיות בשירות עצמי, לפרוותיות צריכה להיות דעה גבוהה למדי לגבי הפורסונה שלהם. לדוגמה, מצאנו, במחקר של אמנה משנת 2014 שפרוותים מבליים זמן רב למדי בחשיבה על מיני הפורסונה שלהם, הרבה יותר ממה שהם מבליים במחשבה על מינים אחרים.

כמו כן, ראינו מוקדם יותר בפרק זה שפרוותיות מחשיבות את עצמן כבעלות ידע מיוחד על מיני הפורסונה שלהם, מה שמרמז שלפחות הם אוהבים את מיני הפורסונה שלהם מספיק כדי להשקיע זמן בלמידה על כך. לבסוף, גוף משמעותי של מחקר פסיכולוגי מצביע על כך שכל השאר שווה, אנשים נוטים להעדיף ולתת יחס טוב יותר לאנשים שהם חלק מהקבוצה שלהם בהשוואה לאנשים שהם חלק מקבוצה אחרת (Tajfel, 1970; Tajfel et al., 1971, 1979).

זה אומר שפרוותיות צריכות להעדיף פרוות אחרות שחולקות את מיני הפורסונה שלהן על פני פרוותיות אחרות שלא.

בקיצור, זה לפחות סביר שחלק מהסיבה לכך שחלק מהפרוותיות מתייחסות לפרווה אחרת אחרת בהתבסס על מיני הפורסונה שלהן היא משום שהם נוטים לתת יחס מועדף לאלה שיש להם פורסונות דומות שלהם. במילים אחרות, יתכן שלא שפרוותיות מפעילים סטריאוטיפים לגבי מינים אחרים עד כדי כך שהם יכולים פשוט לחבב אדם אחר שחולק את אותו מין פורסונה כמו שהם, חושבים שהם חולקים משהו משותף (למשל, "אנחנו השועלים ערמוניים צרור")

ובעלי הנטייה האנושית להעניק יחס מיוחד לאחרים בקבוצה שלו (למשל, "אנחנו השועלים צריכים להיצמד יחד!"). כמובן, כמו בשאלות רבות בפרק זה, יש צורך במחקר נוסף כדי לקבוע איזה מההסברים הללו מסביר בצורה הטובה ביותר את התופעה. פונקציות פורסונה בסעיף אחרון זה, נחזור בקצרה על נושא שהצגנו קודם לכן, כלומר השאלה לגבי הפונקציה של פורסונה. בהתחשב בכמה fursonas נמצאים בכל מקום בפאנודם הפרוותי, זה יהיה הגיוני שחלק מהפרוותיות מפתחות fursonas, לא מעט, כדי להשתלב במה שהם רואים שפרוותיות אחרות עושות. 32 הדבר תואם למדי עם מחקרים קודמים שהראו שכאשר אנו שייכים לקבוצות, לעיתים קרובות אנו מפנימים את הערכים והנורמות של הקבוצה, אשר עשויים לכלול התנהגות בהתאם לאופן שבו חברי הקבוצה האחרים מתנהגים (Turner et al., 1987). במקרה של פרוות, זה עשוי לכלול יצירת פורסונה שתהיה כמו הפרוות האחרות. כמובן, התאמה עם פרוות אחרות עשויה לא להיות הסיבה היחידה ליצור פורסונה, או, לכל הפחות, ייתכן שזו לא התועלת היחידה שמקורה בפורסונה. כפי שצוין על ידי פרוותיות רבות בנתונים הפתוחים שאיתם התחלנו את הפרק הזה, פרוותיות עשויות להפיק תועלת מפורסונה, בין אם זה שימוש בפורסונה כמודל לחיקוי, הישענות על פורסונה כקב עבור

חרדה חברתית, או חקר והבעת היבטים של עצמם שאחרת הם עלולים לא להיות מסוגלים לבטא. כדי לבדוק את הפונקציות השונות הללו, ביקשנו מהפרוותיות שגויסו בכנס של 2015 להשלים מדד שביקש מהם לציין, בסולם מ-1 = לא מסכים מאוד עד 7 = מסכים מאוד, עד כמה הם מסכימים שהפורסונה שלהם ממלאת מספר פונקציות עבורם. התוצאות, המוצגות בטבלה 7.3, מגלות שפורסונות יכולות למלא מספר רב של פונקציות שונות, אם כי לא כל פונקציה נפוצה באותה מידה. לדוגמה,

32 אני יכול להעיד באופן אישי על כך שזה היה המקרה עבורי. בפרוותי הראשונה.

מפגש, נשאלתי על הפורסונה שלי. בזמנו, לא היה לי פורסונה, או אפילו לא ידעתי מה זה פורסונה, מה שגרם לי ללכת הביתה באותו לילה וליצור אחד לפני המפגש הבא!

פרוותיות היו בסבירות גבוהה יותר להסכים שהפורסונה שלהם עוזרת להקל על אינטראקציה חברתית מאשר לומר שהפורסונה שלהם מאפשרת לאחרים לראות צד אותנטי יותר של עצמם. השכיחות של פונקציות שונות אלה תואמת בדרך כלל את השכיחות של הנושאים המוזכרים בשאלות הפתוחות בתחילת הפרק.

טבלה 7.3. הסכמה של פרוזה שהפורסונה שלהם מילאה כמה פונקציות ספציפיות, שהוערכו כציון ממוצע בסולם 1-7. ציונים מעל 4 מצביעים על הסכמה עם הפריט. פונקציה ממוצע עוזר לי לפגוש אנשים שלא יכולתי לפגוש אחרת 6.1. מאפשר לי לנסות דרך אחרת להיות 5.2. מעורר בי השראה להתנהג בצורה טובה יותר או בחמלה כלפי אחרים 5.1.

מאפשר לי להיות גדול וטוב מעצמי 4.9. עוזר לי לקבל את עצמי כמי שאני 4.9. נותן לאנשים לראות את "אני האמיתי" 4.7. מעורר בי השראה להיות אסרטיבית יותר בחיי 4.6. עוזר לי לעתים קרובות לעבור תקופות קשות בחיי 4.4. מעורר השראה עבור אנשים להתייחס אליי יותר 4.4.

ניתוח המשך מאותו מחקר גילה כי פרוותיות שהזדהו חזק יותר כפרוותיות (אך לא בהכרח עם אוהד הפרוותי) היו בסבירות גבוהה יותר לומר שהפורסונות שלהן מתפקדות עבורן. לחלופין, בניסוח אחר, ייתכן שלפרוותים שהעניין שלהם בפרוותי אינו חזק במיוחד לא יחוו באותה מידה את היתרונות מהפורסונה שלהם שפרוותיות מזוהות יותר יחוו.

הסתכלנו יותר ממוקדת על פונקציה מסוימת של פורסונה: לעזור לפרוונות לעבור תקופות קשות בחייהם. הערכנו את הפריט הזה על פני שלושה מחקרים נפרדים ומצאנו שפרוותיות הסכימו באופן די עקבי יותר ממה שהם לא הסכימו עם הפריט הזה, עם ציונים ממוצעים שנעו בין 4.3-4.8 על פני דגימות, ועם סבירות של פרוותיות להסכים פי 1.5-3 מאשר לא להסכים איתה. ההצהרה. פרוותונים שעבורם הפורסונה ייצגה את האני האידיאלי שלהם סביר היה במיוחד להסכים עם האמירה הזו. לבסוף, שאלנו כמה שאלות נוספות על סמך בירורים ושאלות מחקר שסיפקנו לנו כמה פרוותיות. ספציפית, נשאלנו על ידי פרוותיות שהיו להן מגוון של מוגבלויות פיזיות ופסיכולוגיות שונות אם זה נלקח בחשבון או לא ביצירת הפורסונה שלהם. עבור.

לדוגמה, אחת ההשערות הייתה שפרוותיות עם מוגבלות עשויות ליצור פורסונות עם אותה מוגבלות, בהתחשב בכך שפרוותיות רבות משלבות אלמנטים מעצמן בפורסונות שלהן. אחרים שיערו את ההיפך, שפרוותי עם מוגבלות עשוי להעדיף ליצור פורסונה שלא הייתה לו מוגבלות כדרך לגרום לאחרים לתקשר איתם מבלי להיות מודעים למוגבלותם. כמו

טבלה 7.4. ממחישה, פרוונים עם מוגבלות חלקו במידה רבה על כך שהמוגבלות שלהם השפיעה באופן משמעותי על יצירת הפורסונה שלהם וגם לא הסכימו שהפורסונה שלהם ממלאת כל פונקציה ספציפית למוגבלותם. במקום זאת, נראה כי פרוותיות עם מוגבלויות אינן שונות מפרוונות באופן כללי בהתייחס לתפקודים שהפורסונה שלהם ממלאת והגורמים הבסיסיים המניעים את יצירת הפורסונות שלהם.

טבלה 7.4. הסכמה עם פריטים הנוגעים ל-fursona לשל האדם ולנכותם בקרב פרוותים שהזדהו בעצמם כבעלי מוגבלות, מוערכת כציון ממוצע בסולם 1-7. ציונים מעל 4 מצביעים על הסכמה עם הפריט. פריט ממוצע הפורסונה שלי עוזרת לי לשכוח את המוגבלות שלי 3.5. הפורסונה שלי מסתירה את המוגבלות שלי מאחרים 2.6. לפורסונה שלי יש אותה מוגבלות שיש לי 2.5. הפורסונה שלי עוזרת לי לראות את המוגבלות שלי באור אחר 2.4.

הפורסונה שלי עוזרת לחנך אחרים לגבי המוגבלות שלי 2.1. הפורסונה שלי עוזרת לי להסביר את המוגבלות שלי לאחרים 1.9. לפורסונה שלי יש מצב או מוגבלות השונה משלי 1.6.

מסקנה.

התחלנו את הפרק הזה בהבנה בסיסית למדי של מהי פורסונה, כפי שהדיוט עשוי להמשיג אותה: דמות בעלת נושא בעל חיים עם דימוי, שם, וכמה מאפיינים בולטים. עם זאת, על ידי מתן אפשרות לפרוונות לתאר את אופי הפורסונים שלהם במילים שלהם, מהר מאוד התברר שפורסונים הם, עבור פרוותיות רבות, הרבה יותר מסתם אווטאר,

כינוי, או דרך לשמור על האנונימיות שלהם. 33 יותר על כן, ראינו שבאמת אין אף אחד, יחיד.

33 ראינו גם שלפחות עבור כמה פרוותיות, פורסונה באמת לא יותר מאשר.

לוגו, אווטאר או דרך להישאר אנונימי!

המשגה של פורסונה. במקום זאת, אנו מכירים בכך שפורסונים משתנים במידה ניכרת בצורה שהם לובשים (למשל, המינים שלהם, שיתוף תכונות עם היוצר שלהם), אבל גם ביחס שלהם ליוצר שלהם (למשל, הזדהות עם הפורסונה של האדם) ובתפקידים שהם ממלאים. לצד השונות הזו בצורת פורסונה ובתפקוד, הפרוונות עצמם משתנים במידה ניכרת באמונותיהם לגבי פורסונות, כולל המידה שבה פרוותיות מאמינות שפורסונה של משהו אחר יכולה להוות מקור חשוב למידע על אדם והאם זן הפורסונה של אדם אחר עשוי או לא. להשפיע על החלטות אם לקיים אינטראקציה עם האדם. ובעוד שהפרוותיות בכללותן לא הסכימו בדרך כלל עם הרעיון לתת לאינטראקציות שלהן עם פרוותיות אחרות להיות מוכתבות במלואן או בחלקן על ידי זן הפורסונה של אותו אדם, סטריאוטיפים אכן קיימים לגבי אלה עם זן פורסונה מסוים, שרק חלקם מבוססים על כל סוג שהוא. עובדה ניתנת להוכחה, והסטריאוטיפים האלה עשויים להשפיע על איך פרוותיות מרגישות כלפי אחרים, בין אם הפרוונות עצמם רוצים להכיר בכך או לא. לאורך הפרק הזה, ניסינו גם כמה תפיסות שגויות נפוצות שיש לאנשים לגבי fursonas. לדוגמה, בעוד שהדיוטות עשויים להאמין שהפרוותיות מזדהות כמין החיות הלא-אנושיות המיוצגות על ידי הפורסונה שלהן, הראיות הזמינות מצביעות על ההפך: בעוד שלרוב הפרוונות יש הערצה מיוחדת למין הפורסונה שלהם ורבים יודעים עליהם כמות מוגזמת, יחסית מעטים יאמרו שהם מזדהים כחיה לא אנושית. הדיוטות עשויים גם להאמין שהפרוותיות בוחרים את מיני הפורסונה שלהם באופן אקראי למדי, או משנים אותם בגחמה, שאף אחד מהם אינו נתמך על ידי הנתונים; פרוותיות נוטות להשקיע הרבה זמן ומחשבה בפיתוח fursonas-השלהם, ולמרות שחלקם עשויים

יש יותר מפורסונה אחת בו-זמנית ורבים שינו את הפורסונים שלהם לאורך זמן, בדרך כלל לא סביר לפרוונות לשנות את מין הפורסונה שלהם באיזושהי סדירות. יתרה מכך, במקום שמינים של פורסונה הם בחירה אקראית למדי, יש סבירות מיוחדת שייבחרו קומץ מינים, כולל מינים המיוצגים בדרך כלל במדיה שאנו צורכים (למשל, זאבים, שועלים, דרקונים) או שסביר להניח שיהיו להם פרוותיות. ניסיון ממקור ראשון (למשל, כלבים, חתולים). קשה לשים את כל זה

יחד לאמירה אחת וקוהרנטית שמקיפה מה הם פורסונים עבור כל הפרוות, אבל זה, כשלעצמו, כדאי לדעת. למרות שאולי אין מושג אחד ומוסכם של פורסונה שכל הפרוונות מסכימים עליה, קיום פורסונה נשאר אחת ההתנהגויות האוניברסאליות ביותר שבהן עוסקים פרוותים, ולמרות ההבדלים העצומים במה שהם הפורסונים שלהם, פרוותיות. נראה מיומן להפליא.

בניווט יעיל במרחבי פאנודום מלאים בדמויות הללו ובמורכבות שזה מביא איתו. הפניות. Tudor, M., & Nelson, G. (1991). Aron, A., Aron, E., N., & Smollan, D. (1992). כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, 60 (2), 241-253. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.2.241> Aron, A., Aron, EN, & Smollan, בסולם העצמי ובמבנה הקרבה הבין אישית. כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, 63 (4), 596-612. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.4.596>

Roberts, BW, & Robins, RW (2021). יציבות ושינוי בתכונות האישיות ובמטרות החיים העיקריות

- מהמכללה ועד לאמצע החיים. עלון אישיות ופסיכולוגיה חברתית, 10.1177/0146167220949362 Freud, S., & Jones, E. (Ed.). (1922).
S. (1923). https://doi.org/10.1037/11189-000 Freud, Strachey et al. (1913), המהדורה הסטנדרטית של היצירות
הפסיכולוגיות השלמות של זיגמונד פרויד (כרך XIX). Hogarth, Haidt, J. (2001).
חברתית לשיפוט מוסרי. סקירה פסיכולוגית, 108.4.814 Higgins, ET (1987). https://doi.org/10.1037/0033-295X.108.4.814
אי התאמה עצמית: תיאוריה המתייחסת לעצמי ולהשפעה. סקירה פסיכולוגית, 94 (3), 94
- 319-340. https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319 Jeck, DM, Qin, M., Egeth, H., & Biebur, E.
j.visres.2019.04.004 Moreland, RL, & Beach, SR (1992). חזון חזון, (2019).
O Nisbett, R., & Wilson, T. תפתחות זיקה בקרב תלמידים. https://doi.org/10.1016/
Journal of Experimental Social Psychology, 28 (3), 255-276. https://doi.org/10.1016/0022-1031(92)90055-
- (1977). מספרים יותר ממה שאנחנו יודעים: דיווחים מילוליים על תהליכים נפשיים. סקירה פסיכולוגית, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2020).
Reysen, S., Plante, CN, 84.3.231 Reysen, S., Plante, CN, 231-258. https://doi.org/10.1037/0033-295X.84.3.231
הייחודיות של זהות בנושא פנטזיה. זהות, 20 (1), 1-8. https://doi.org/10.1080/15283488.2019.1676245.
- Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, & Chadborn, D. (2021).
פרויקט מחקר אנימה בינלאומי. Roberts, SE, Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen. (2015).
פנדום פרוותי עם חיות לא אנושיות. Suler, J. (2004). https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993
Anthrozoös, אפקט מניעת העכבות המקוון, 28 (4), 533-548.
- סייברפסיכולוגיה והתנהגות, 7 (3), 321-326. https://doi.org/10.1089/1094931041291295 Tajfel, H., Billig, M., Bundy, R., & Flament, C. (1971).
www.jstor.org/stable/24927662 Tajfel, H., & Turner, JC (1979). Scientific American, 223 (5), 96-103. https://
ejsp.2420010202 Tajfel, H., & Turner, JC (1979). European Journal of Social Psychology, 1, 149-178. https://doi.org/10.1002/
SD, & Wetherell, MS, W. Austin & S. Worchel (עורכים), הפסיכולוגיה החברתית של יחסים בין קבוצות (עמ' 33-47).
SD, & Wetherell, MS, W. Austin & S. Worchel (עורכים), הפסיכולוגיה החברתית של יחסים בין קבוצות (עמ' 33-47).
JC, Hogg, MA, Oakes, PJ, Reicher,
- (1987). גילוי מחדש של הקבוצה החברתית: תיאוריית סיווג עצמי. בלקוול. זמאן, HBA
(2023). פרוותי פועל כגרור לא/אנושי: מחקר מקרה שבוח את קווי החיים של צבע דרך הפורסונה. לימודי קוויר במדיה ותרבות פופולרית, 1. 00090
8 (1), 99-114. https://doi.org/10.1386/qsmppc

פרק 8.

פרווה מתאים להצלחה.

קורטני "נוקה" פלאנטה.

עצמו את העיניים ודמיינו פרווה טיפוסית. לא, באמת, תעשה את זה. אל דאגה, נחכה לכם: תארו לעצמכם איך נראה פרווה ממוצעת. מה ציירת?
אם אתה פרוותי, אולי היית חצוף ופשוט דמיינת את עצמך או חבר קרוב שבמקרה הוא פרווה. עם זאת, אנחנו מוכנים להתערב שקוראים רבים,
פרוותיים או אחרים, דמיינו משהו לובש משהו בעל חיים, כל דבר מזוג אוזניים וזנב לקורומי וועד לתחפושת בסגנון קמע לכל
הגוף - מה מפרווה יקרא חליפה. אם זה מה שעלה בראשכם כשדמיינתם פרווה, אתם רחוקים מלהיות לבד. רוב

אנשים, פרוותיים או אחרים, בטח ידמיינו משהו דומה כשהם יתבקשו לדמיינו פרוותי טיפוסית, משהו לבוש בסוג של תלבושת בנושא בעלי חיים.
אל תסתפק במילה שלנו: תראה איך כתבות חדשותיות על פרוות מתארות אותן:

"חברי הקהילה ה'פרוותית' המקומית, כלומר הם משתתפים באירועים קבוצתיים לבושים בתלבושות של בעלי חיים משוכללים" (Walker, 2016, פסקה 1).

"הפאנודם הפרוותי, תת-תרבות שבה חברים נהנים ליצור אמנות ולהתחפש לדמויות אנתרופומורפיות" (דיקסון, 2022, פסקה 1).

"הוא גם פרוותי -חבר בקהילה שידועה בעיקר בכך שהוא באמת אוהב חיות פנטזיה אנתרופומורפיות ומתלבש בבגדי פרווה בכנסים" (תומס, 2022, פסקה 5).

"אלפי אנשים לבושים כחיות 'אנושיות', המכונות 'פרוותיות', נמצאים בפיטסבורג לכנס האנתרופון השנתי, 2014, (Buffitt, פסקה 2).

"פרוותיות -אנשים שיש להם עניין או מתחפשים לדמויות חיות אנתרופומורפיות" (פטרסן, 2022, פסקה 1).

1. קיגורומי, או בקיצור "קיגו", הוא דגם רופף בסגנון יפני, חלק אחד, מלא.

תלבושת גוף, קצת דומה למה שילד עשוי ללבוש לפיג'מה. הם בדרך כלל בעלי נושאים.

"להתלבש כחיות (או דמויות מדומה אחרות) בעלות אישיות אנושית, כמו היכולת ללכת על שתי רגליים", 2020, (Laychuk, פסקה 3).

מתיאורים אלה בלבד, אפשר היה לחשוב שלבישת חליפת פרווה היא חלק מהותי ממה שזה אומר להיות פרוותי. אבל זכרו, רוב הפרוותיים אינם מזכירים כלל חליפות פרוות בהגדרתם מה הופך פרוותי לפרוותי (ראה פרק 5 להרחבה בנושא זה). אז למה זה שחליפות פרוות הן שם נרדף לפרוותי ולתרבות פרוותית למרות שאינן תכונה הכרחית או נפוצה בהגדרה של רוב הפרוותיים לפרוותי?

יש לפחות שתי סיבות אפשריות. האפשרות הראשונה היא שחליפות פרוות נבדלות ומזוהות בקלות, ולכן הן ייצוג איקוני של פרוות. אפשרות נוספת היא שלרוב הפרוותיים יש חליפת פרווה, ובמקרה זה האפיון של פרוותיים כאנשים הלוכשים חליפות פרוות יהיה מדויק, בין אם הפרוונים מזכירים זאת באופן ספונטני בהגדרתם לפרוותי ובין אם לאו. הבה נשקול את שתי האפשרויות הללו. אם כבר מדברים על האפשרות הראשונה, פרוותיות הן רחוקות מלהיות הפאנודם היחיד שיש לזקק עד לאלמנטים המוכרים ביותר שלו. אם בתחילת הפרק הייתי מבקש ממך לדמיין מעריך של מלחמת הכוכבים במקום פרוותי, כנראה שהיית מדמיין אדם לובש לבן

שריון חיילי סער או מתנדנד סביב חרב אור. כמו כן, אוהדי מסע בין כוכבים מצטמצמים לעתים קרובות לאנשים שלובשים מדי צי כוכבים 2 שחור-אדום ואוזני וולקן מחודדות, אוהדי הארי פוטר מתוארים מנופפים סביב שרביטים קסמים, וחובבי ספורט לובשים חולצות וצובעים את פניהם בצבעי הקבוצה שלהם. לא סביר שכל המעריצים בקבוצות האלה, או אפילו רובן, מתקשטים את עצמם בתלבושות האלה רוב הזמן —לרבים מהם כנראה אין את האביזרים לעשות זאת גם אם היו רוצים בכך. אם ראינו מעריך טיפוס יוטר לתחומי העניין האלה -מה נוכל לצפות לראות? ובכן, הם כנראה אדם בעל מראה די חסר יציבות שלובש בגדים ממוצעים, יושב על ספה וצורך את המדיה האהובה עליהם, בין אם זה האזנה למשחק, צפייה בסרט או קריאת ספר. הבעיה עם התמונה הזו היא שאין בה אינדיקטורים ברורים של מה האדם מעריך.

3. למרות שזו כנראה הדרך הנפוצה ביותר של המאורר צורך את המדיה המועדפת עליהם, שום דבר בסצנה לא מפעיל את.

2. הצבע תלוי אם הלוכש הוא חלק מהפקודה,

הנדסה, או חטיבת מדע ורפואה של צי הכוכבים! 3. מלבד, כמובן, מכל מה שמופיע על המסך או כל ספר שנמצא בידיהם.

באותו רגע.

סטריאוטיפים שאנחנו חושבים עליהם כשאנחנו מדמיינים מעריך. רק להסתכל על הסצנה בלי שום הקשר, זה יכול להיות מעריך של כמעט כל דבר -אולי זה אפילו לא מעריך בכלל! מסיבה זו, זו לא תמונה מועילה במיוחד אם אתה רוצה לתקשר למישהו שזה סוג מסוים של מעריצים.

במקום זאת, אנו נוטים להחזיר לתמונה סמלים ספציפיים לתרבות המעריצים, עם מאפיינים מוכרים ואיקוניים של העניין. 4הבה נפנה כעת את תשומת לבנו להסבר האפשרי האחר: האם ייתכן שבאופן טבעי אנו חושבים על חליפות פרוות כאשר אנו חושבים על פרוותיות מכיוון שרוב הפרוות לובשות חליפות פרוות?

שכיחות הפרוות במבט ראשון, נראה שזה צריך להיות די פשוט להבין לכמה פרוותיות יש חליפת פרוות: פשוט קח דוגמה של חבורת פרוות ושאל אותם אם הם מחליפי פרוות או לא. למעשה, עשינו בדיוק את זה בארבע דוגמאות שונות של פרוות מקוונות ובכנסים מ-6102-2020!

ביקשנו מהמשתתפים לשים סימן בקופסה אם הם חולי פרוות. התוצאות היו דומות למדי בכל המדגמים, כאשר 28.1% מהמשיבים שהשתתפו בכנס סמנו את התיבה ו-7.72-8.53% מהמשיבים המקוונים סמנו את התיבה. זה, בדיוק שם, אמור להספיק כדי להשכיח את הרעיון הזה: על פני דגימות, הנתונים מראים שרק כרבע עד שליש מהפרוותיות הם מחליפים פרוות.

לחלופין, בניסוח אחר, יותר פרוותיות אינן מחליפות פרוות מאשר מחטפי פרוות, כך שלא יהיה מדויק לתאר את הפרוות כאנשים שמחליפים פרוות -דבר שרוב הפרוונים לא עושים. 5אבל אם זה מיישב את השאלה, למה החלק הזה נמשך עוד כמה עמודים? קוראים ביקורתיים עשויים להתייחס לדרך שבה שאלנו את השאלה בפסקה לעיל. מבחינה טכנית, שאלנו רק אם המשיבים מחשיבים את עצמם כבעלי פרוות. זה לא אותו דבר כמו לשאול אם יש להם בגד פרוות. זה בהחלט אפשרי, למשל.

4כאנלוגיה, דמיון שאתה במאי קולנוע שמנסה לבסס את הסרט שלך.

מתרחש בסן פרנסיסקו. אם רק תראה קטעים של פרבר בעל מראה טיפוסי, לא סביר שהצופים יזהו אותו כסן פרנסיסקו -לא בלי להבהב את המילים "סן פרנסיסקו" על המסך. אם, במקום זאת, התחלת את הסרט שלך בצילום פנורמי של גשר שער הזהב, הקהל היה מזהה מיד שהעיר היא סן פרנסיסקו וכנראה היה מעלה לראש מחשבות, רגשות ומידע רלוונטי על סן פרנסיסקו בזמן שהם צפו. 5עדויות מתכנסות לכך

ניתן למצוא נקודה בפרק 5, שאלנו.

פרוותי מה פרוותי אומר להם. בעוד שמספר קטן של פרוותיות כן זיהו באופן ספונטני חליפות פרוותיות כחלק מההגדרה שלהם לפרוות, הרוב המכריע של הפרוותים לא.

מישהו יכול להיות בעל חליפת פרוות אבל לא ללבוש אותה מספיק כדי להרגיש שהמונח "פרסויט" חל עליו. לחלופין, מישהו יכול להיות בעל חליפת פרוות ונהג ללבוש אותה הרבה, אבל הוא לא עשה זאת שנים, ולכן הם כבר לא מזדהים באופן פעיל כחבילת פרוות. ולמרות שאתה יכול לטעון שרוב האנשים שבבעלותם חליפת פרוות כנראה קוראים לעצמם מחטפי פרוות, כנראה שעלינו לשאול ספציפית לגבי בעלות על חליפת פרוות, במקום רק להסיק זאת מתווית שמישהו מחיל על עצמו. כמו שאומרים, כל דבר ששווה לעשות שווה לעשות כמו שצריך. ברוח זו, נפנה בהמשך לסט של ארבעה מחקרים קודמים מ-1102-6102, שבהם ביקשנו מהפרוותיות שגויסו באופן מקוון ובאופן אישי בכנס לציין באופן ספציפי, כן או לא, אם יש להן בגד פרוות מלא או חלקי. 6התוצאות גילו כי הבעלות על חליפה מלאה או חלקית נעה בין 2.5%-31.5% על פני דגימות, כאשר הדגימות המקוונות היו נמוכות במידת מה בבעלות (33.9%) מהממוצע של דגימות שגויסו בכנסים. (40.8%) מספרים אלה גבוהים במיוחד ממספר הפרוונים שתייגו את עצמם כמחטפי פרוות, מה שתומכים ברעיון שלפחות חלק מהפרוותיות שבבעלותם חליפות פרוות אולי לא מכנים את עצמם

מחליפים פרוות. כמובן, ישנה פרשנות אפשרית נוספת לנתונים אלו: אולי זיהוי כפרוות ובעלות על בגד פרוות הוא אותו דבר, וההבדלים בתוצאות אלו מבוססים על

העובדה שהמחקרים התרחשו בשנים שונות, ואולי שיעורי ההסתגלות ירדו בשנים האחרונות. אמנם אפשרות זו קיימת, אך נתונים מכנסים פרוותיים יתבקשו להיות שונים ולעתים קרובות מראים שיעור הולך וגדל של המשתתפים המשתתפים במצעד התלבושות שלהם - אירוע שבו מגישי הפרווה בכנס כולם עומדים בתור וצועדים יחד בחלל הכינוסים. כדוגמה להמחשה, בשנת 2010, 16.8% מהמשתתפים השתתפו במצעד התלבושות, בעוד שבשנת 2022 מספר זה גדל ל-4.62% (Anthrocon 2010, 2023; "Anthrocon 2022," 2023). אבל המחקר הזה הכניס גם קמט חדש לשאלה - ההבחנה בין סוגים שונים של בעלות על חליפות פרווה. מבט עמוק יותר לתוך.

6בדרך כלל, חליפה "מלאה" מתייחסת לחליפה המכסה את כל גופו של הלובר, וכן.

כולל לעתים קרובות, כחלקים נפרדים או מחוברים, ראש, פלג גוף עליון, ידיים וידיים, רגליים ורגליים, זנב, כנפיים, קרניים או אבזרים אחרים. לעומת זאת, חליפת פרווה "חלקית" מתייחסת בדרך כלל לחליפת פרווה שאין בה רכיב אחד או יותר כדי להפוך אותה לחליפת פרווה מלאה. לחליפות חלקיות רבות, למשל, אין פלג גוף עליון (הלובר במקום זאת לובש בגדים, כאשר הידיים והידיים, הראש והרגליים של חליפת הפרווה נראים מבצבצים מתוך הבגד). עם זאת, אין הגדרה מבוססת מהי תביעה חלקית. אצלנו מחקרים, השארנו את המונח לא מוגדר, ומאפשרים לפרוונים לענות על סמך ההגדרה שלהם.

תוצאות המחקרים שלנו מצאו שלפרוותיות יש סיכוי גבוה פי שניים לבעלים של בגד פרווה חלקי מאשר בעלות בגד פרווה מלא. זה יכול להיות מכמה סיבות הגיוניות. ראשית, בדרך כלל זול יותר להזמנת, וקל יותר להכין, חליפה חלקית מאשר חליפה מלאה, כמעט בהגדרה (כלומר, חליפה מלאה מכילה את כל החלקים של חליפה חלקית ועוד). כשדיברה על הרעיון הזה, חוקרת עצמאית בשם אביגיל טורבטיאן שיתפה אותנו בנתונים שאספה מיותר מ

100 בוני חליפות פרווה שונים. הנתונים חשפו כי מחירו של חליפה חלקית בשנת 2020 נע בין \$550.00 ל-\$1,647.61, לעומת זאת, המחירים לבגדי פרווה מלאים מאותם בוני חליפות פרווה היו תלויים בשאלה אם הם צמחוניים או דיגטליים, 8 אך היו בממוצע, בהתאמה, \$2,676.15 ו-\$29,701.35, עם טווחים של \$5,750.00-\$994.00 ו-\$650.15. חליפה חלקית. בהתחשב בעובדה שחליפות חלקיות זולות יותר, הן גם נגישות יותר לאנשים מאשר חליפות מלאות, מה שעלול להיות יקר מאוד עבור אנשים מסוימים. בנוסף לכך שחליפות פרווה חלקיות יהיו זולות יותר, ייתכן שיותר אנשים פשוט יעדיפו ללבוש בגד פרווה חלקי על חליפה מלאה. ראשית, לבישת בגד פרווה ללא פלג גוף עליון (כלומר לבישת בגדים במקום בגד הגוף) היא הרבה יותר מגניבה, מבחינת טמפרטורה, מאשר ללבוש בגד שלם. עבור אלה שמסתובבים בחוץ או במקומות חסרי מיזוג אוויר, זה יכול להפוך את הפרידה החלקית לאפשרות הרבה יותר מושכת - פחות מייבשת! יתרה מכך, הרבה יותר קל ללבוש ולהוריד בגד פרווה חלקי (למשל, בגד פרווה ללא פלג גוף עליון, או כזה שאינו בגד גוף בודד) מאשר ללבוש ולהוריד בגד שלם. זה עשוי למשוך מישהו שרוצה את הרבגוניות של האפשרות להחליף חליפה ולצאת (למשל, כדי להקל על אינטראקציה חברתית, כדי להקל על הזדמנויות צילום) מבלי למצוא חדר שינוי ולהקדיש עשר דקות להחלפה. ככזה, אפילו בקרב פרוותיים שיכולים להרשות לעצמם בגד פרווה מלא, חלקם עשויים לבחור במקום בגד פרווה חלקי רק בגלל הנוחות, קלות הלבשה וסוג הלובר שהם רוצים לעשות.

7כל המחירים הם USD-\$.

8המונחים "פלנטיגרד" ו"דיגיטגרד" מתייחסים לצורת רגליה של הדמות.

רגלי פלנטיגרד מתייחסות לסוג הרגליים שיש לבני אדם, שבהן כף הרגל כולה נוגעת בדרך כלל טחון. לעומת זאת, רגליים דיגיטליות מתוארות לפעמים (בטעות) כאילו יש "ברכיים לאחור" כמו זו של סוס: רק ה"בהונות" נוגעות בקרקע, כאשר סולית "רגל" מוארכת נשארת מהקרקע. העלות הגבוהה יותר עבור חליפה דיגיטלית היא בדרך כלל תוצאה של תוספת

ריפוד ופיסול דרושים כדי ליצור אשליה של רגל דיגיטלית על חליפה הנלבשת על ידי לובשת פלנטיגרה.

נתונים על בעלות על בגד פרווה מעלים גם שאלה נוספת: האם יש להניח שכל הפרוותיים שבבעלותם בגד פרווה הם בעלי חליפה אחת בלבד? הערכנו את הרעיון הזה על פני ארבעה מחקרים נוספים מ-7102-9102, שבהם נשאלו המשיבים בכנסים ובאינטרנט כמה חליפות פרווה בבעלותם. מחקרי האמנה, שלא הבחינו בין חליפות פרוות חלקיות למלאות, מצאו כי 48.2%-45.1 מהפרוות שגויסו בוועידה היו בבעלותם של לפחות חליפה אחת, כאשר 21.4%-20.3 מהפרוות אמרו כי בבעלותם יותר מחליפת פרווה אחת. מספרים אלה גבוהים בכמה נקודות אחוז בכמה מהמחקרים הקודמים, מה שמצביע עוד יותר על כך שהבעלות על תלבושות עשויה להיות במגמת עלייה. במדגמים המקוונים, 19.5%-19.8 מהנשאלים ציינו כי בבעלותם חליפה מלאה אחת ו-3.32%-4.62 ציינו כי בבעלותם חליפה חלקית אחת, כאשר 3.2%-2.6 ו-5.4%-8.3 היו בעלי יותר מחליפה מלאה או חלקית אחת. בהתאמה. במילים פשוטות, הנתונים מראים, במיוחד בקרב פרוותיות מקוונות, כי מי שבבעלותם בגד פרווה נוטה יותר מאשר לא להחזיק בגד פרווה בודד. הממצאים מספקים גם ראיות נוספות לכך שבעלות חלקית על תלבושת פרווה נפוצה יותר מבעלות מלאה על חליפת פרווה וכי יש סיכוי גבוה יותר לבעלי תלבושת פרוותיות ממוסכמות מאשר לפרוות שגויסו באינטרנט. 9 עד לנקודה זו, ראינו כי

מספר הפרוותיים שבבעלותם בגד פרווה נמצא באופן עקבי מתחת ל-5%, כלומר לא נתקלנו במדגם שבו יותר פרוותיות מחזיקים בגד פרווה -חלקי או אחר -מאשר לא. נראה שהדבר תוקע מסמר בארון הקבורה של הטענה לפיה פרוותיות מוגדרות כאנשים הלובשים חליפות פרווה. אף על פי כן, אם אנחנו מאוד נדיבים בהגדרה שלנו של מה שנחשב כפריט, עדיין יש סיכוי למצוא גרעין של אמת בטענה. אחרי הכל, הסתכלנו רק על חליפות פרוות חלקיות ומלאות, אבל אולי יש אנשים שמדמיינים פרווה כמי שנושא אוזני חתול, זנב או צווארון. מתוך מחשבה על כך, נוכל להרחיב את קו השאלות שלנו על ידי שאלה של כמה פרוותיות יש ברשותם כל סוג של בגדים או אביזרים בעלי נושא פרווה. עשינו בדיקת את זה במחקר משנת 2014 על פרוותיות הולכות במוסכמות, שתוצאותיו מוצגות בטבלה 8.1.

9 זהה הגיוני לפחות משתי סיבות. ראשית, כנסים יכולים להיות יקרים.

להשתתף, לעתים קרובות בעלות של מאות או אפילו אלפי דולרים ברגע שאתה כולל את עלויות המלון, הנסיעות והרישום. מי שיכול להרשות לעצמו לקנות בגד פרווה יכול להיות גם אותם אנשים שיכולים להרשות לעצמם לנסוע לכנסים. סיבה אפשרית נוספת, כזו שאנו מתייחסים אליה בהמשך פרק זה, היא שיש לחליפות פרווה מרכיב פרפורמטיבי וחברתי עבורם. כיוון שכך, למי שלא משתתף בכנסים פרוותיים עשויה להיות סיבה אחת פחות להחזיק בגד פרווה (כלומר, לא מסוגל ללבוש אותו לצד סרבני פרווה אחרים ולהשווין בו בפני קבוצות גדולות של פרוותיות).

טבלה 8.1. אחוז המשיבים הפרוותיים שהיו בבעלותם כל אחד ממספר פריטים שונים עם נושא פרווה שנועדו להציג את העניין הפרוותי של האדם. פריט תצוגה %בעלות זנב 48.1% ביגוד 34.3% אוזניים 27.3% כפות ידיים 16.7% ראש / מסכה 16.7% כפות רגליים 15.3% טפרים 9.7% כנפיים 1.9% אביזרים אחרים 36.6%

הטבלה חושפת כמה עובדות חשובות. ראשית, בהתאם למה שראינו עם חליפות פרווה, אין אביזר או פריט לבוש פרוותי אחד שנמצא בבעלות רוב הפרוותיים. שנית, הנתונים מצביעים על כך שאמנם לא כל הפרוותיים עושים זאת, אבל פרוותיות רבות כן נהנות להביע את התעניינותם של המעריצים באמצעות בעלות ולבוש של בגדים או אביזרים הקשורים למעריצים. זה לא שונה ממעריצי מלחמת הכוכבים, שלרבים מהם אולי אין חרב אור, אבל אין להכחיש שרבים מחזיקים גם אחד בגלל האופי האייקוני שלו בסדרה. לפני שנסכם את הסעיף הזה, בואו נסתכל במהירות על כמה ממצאים נוספים כדי להוסיף קצת הקשר וניואנסים לתגליות שלנו. לדוגמה, דיברנו על מספר הפרוותיים שיש להם או לא מחזיקים בגדי פרווה, אבל עדיין לא שקלנו באיזו מידה פרוותיות בכלל מעוניינים להחזיק בגד פרווה מלכתחילה. אם ליותר ממחצית מהפרוות אין כרגע בבעלותה א

האם זה בגלל שלהרבה פרוותיות אין עניין להחזיק בגד פרווה, או שלפחות חלק מהאנשים האלה חוסכים כדי לקנות אחד כזה בעתיד? כדי לבדוק זאת, ביקשנו מפרוותיות, הן בכנס ב-6102 והן באינטרנט ב-7102, לציין באיזו מידה הם מסכימים עם האמירה "אני רוצה להחזיק בגד פרווה" בסולם של 7 נקודות (= 1 לא מסכים מאוד, = 7 מסכים מאוד). הנתונים של אלה שלא היו בבעלותם בגד פרווה מוצגים באיור 8.1. הממצאים חושפים שלרוב הפרוותיים ללא בגד פרווה בכל זאת יש רצון עז למדי להחזיק בגד פרווה. ממצא זה, יחד עם נתונים מוקדמים יותר המראים את ההוצאה המשמעותית של בגד פרווה, מצביע על כך שהרבה יותר פרוותיות.

סביר להניח שיהיו בעלי בגד פרווה אם הם יכולים להרשות לעצמם לעשות זאת. 10 הנתונים עשויים גם להצביע על כך שחלק מהפרוותיות אולי לא מחזיקות כרגע בגד פרווה, אבל אולי נמצאים בתהליך של חסכון עבור אחד, או שהזמינו אותו, אבל בגלל רשימות המתנה וזמני ייצור ארוכים, ייתכן שעדיין אין חליפה. 11 כמו כן, בהתאם לממצאים שנדונו קודם לכן, לפרוונות המשתתפות בכנסים יש אינטרס גדול יותר בבעלות על בגד פרווה מאשר לפרוונות שגויסו באינטרנט. זה לא אומר שלפרוות שגויסו באינטרנט לא היה אינטרס להחזיק בגד פרווה, כמובן. אחרי הכל, התגובה הנפוצה ביותר עבור שני הדגימות הייתה הסכמה מרבית עם ההצהרה. אף על פי כן, הפרוונות היוצאים לכנס קיבלו ציון גבוה יותר, עם ציון ממוצע של 5.6, מאשר פרוותיות שגויסו באינטרנט, שהציון הממוצע שלהן היה 5.0.

איור 8.1. עד כמה פרוותיות במחקר מקוון ובמוסכמות מסכימות שהם מעוניינים להחזיק בגד פרווה.

10 אננו יכולים גם למצוא ראיות מתלכדות ממחקר מוסכמה משנת 2011 ששואל.

פרוותים בין אם יש להם כרגע, רצו או לא רצו להחזיק בגד פרווה מלא או חלקי. בעוד 37.6% מהפרוותים אמרו שעדיין לא הייתה להם חליפה חלקית, מה שמרמז שייתכן שיהיו בעתיד, רק 2.7% אמרו שאין להם אינטרס להחזיק אי פעם חליפה חלקית. כמו כן, 49.3% מהפרוותיות ציינו שעדיין אין להם לבוש מלא, בעוד שרק 3.5% ציינו שאין להם עניין באחד. 11 זה לא נדיר, למשל, שלחליפות פרווה לוקח חודשים לבנות, וכן.

התורים עבור בוני חליפות פרווה פופולריים יהיו באורך שנה עד שנתיים. יש לציין גם כי בוני חליפות פרווה הם מעט נדירים בפאונדום הפרוותי, ויש להם ביקוש גבוה למדי. במחקרים שלנו משנת 2017-2020 מצאנו שרק 8.4-10.8% מהפרוות ראו את עצמם כבוני פרווה, אם כי במחקר משנת 2018 מצאנו שכמחצית מהפרוותיות אומרים שהם התאימו או יצרו לפחות חלקים מהפרווה שלהם בעצמם.

0%.
20%.
40%.
60%.
80%.

כנס מקוון.

אנחנו יכולים גם להסיט את המיקוד שלנו מהבעלות על חליפת פרווה עצמה, כדי לשאול פרוותים שבבעלותם בגד פרווה לגבי המידה שבה הם לובשים אותו בפועל. אחרי הכל, פרווה שבבעלותו חליפת פרווה אך שמעולם לא לבשה אותה, עשוי להחשיב את חליפת הפרווה שלו יותר כחלק אוסף, לא שונה מהאופן שבו מעריץ מלחמת הכוכבים עשוי לבחור לא ללבוש את שריון Stortrooper-השלו, אלא, במקום זאת, להציג אותו ב מקרה. כדי לבדוק זאת, ביקשנו ממחטפי הפרווה במחקר מקוון משנת 2019 לציין את התדירות שבה הם מתאיימים, הן ב-

ב-21 החודשים האחרונים ובשלב בחייהם שהם הכי התאימו לפרווה. התוצאות מוצגות באיור 8.2.

איור 8.2. התדירות שבה לבשו בעלי חליפות פרווה במחקר מקוון את חליפת הפרוות שלהם בשנה האחרונה ובשלב בחייהם שבו הם לבשו את החליפה שלהם בתדירות הגבוהה ביותר.

התוצאות מגלות שרוב בעלי חליפות הפרווה אינם לובשים כרגע כמו שהיה בשיאם. בממצא שעשוי להפתיע את מי שאין בבעלותו בגד פרווה, בעל בגד פרווה טיפוסי מתלבש פחות מפעם בחודש, אולי בוחר לעשות זאת רק בכמה כנסים או אירועים מקומיים מדי שנה. אפילו בתקופה בחייהם שבה מחליפים את הפרוות הכי הרבה, הם עשו זאת אולי פעם או פעמיים בחודש. זה רחוק מייצוגים פופולריים של פרוות כאנשים שאוהבים את חליפות הפרווה שלהם ולובשים אותם ברחבי הבית או בכל הזדמנות כשיוצאים לעולם.

ראוי גם לציין שכ-0.9% מבעלי חליפות הפרווה אמרו שהם לא התאימו אפילו פעם אחת בשנה האחרונה, דבר שלא מנע מהם להמשיך ולהזדהות כפרוותיות.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.

אף פעם פחות מ.

פעם אחת לכל.
חודש.

פעם אחת לכל.
חודש.

2-3 פעמים בחודש.

פעם אחת לכל.
שבוע.

2-3 פעמים בשבוע.

יומי.

השנה החולפת הנקודה הגבוהה ביותר בחיים.

מה שמחזיר אותנו, בפעם האחרונה, לנקודה המקורית שלנו: בניגוד לאופן שבו פרוותי נהוג להגדיר בתרבות הפופולרית כקבוצה המתמקדת בלבישת חליפות פרווה, יש מעט עדויות לכך שלבוש פרווה הוא מאפיין מכריע של המשמעות של להיות שְׂעִיר. ואכן, לרוב הפרוונים אין כרגע חליפת פרווה, גם אם רובם מוצאים את הרעיון להחזיק כזה מתישהו מושך. ואפילו בקרב אלה שבבעלותם בגד פרווה, הם נוטים ללבוש את הבגד לא בתדירות גבוהה יותר מאשר בקומץ של מפגשים וכינוסים במהלך השנה. זה לא ייחודי למעריצים הפרוותיים, מכיוון שכמעט ולא היינו מצפים שמעריצי האנימה יעשו קוספליי בביתם או במקום העבודה שלהם, וגם לא היינו מצפים מאוהד ספורט טיפוסי לצבוע את פניו בצבעי הקבוצה שלהם בזמן שהם צופים במשחק מהבית. פעילויות אלה, אמנם מושכות את העין ומובחנות, אך נדירות בהרבה בקרב מעריצים - פרוותיים או אחרים - מאשר מוצגות בתקשורת. אמונה זו גם מתעלמת מהעובדה שרוב תחומי העניין של המעריצים באים לידי ביטוי בדרכים מרתקות אחרות, נושא שאנו דנים בו יותר לעומק בפרק 5. מוטיבציה ואמונות של Fursuiter ראינו את זה

פרוותיות, כקבוצה, אינן מוגדרות על ידי לבישת חליפות פרוות. אבל אנחנו בקושי יכולים להעמיד פנים שחליפות פרווה אינן חלק מרתק מהתרבות הפרוותית. בין אם אתה מחשיב את הזמן והעלות ליצור בגד פרווה או את האגרה הפיזית שללבישת בגד פרווה גובה על הגוף, 12קשה שלא לתהות מה מכריח מישהו לעבור את כל המאמץ הזה כשהוא יכול פשוט לראות סרט פרוותי, להעריץ פרווה יצירות אמנות, או אינטראקציה בפורום פרוותי כמו כל כך הרבה פרוותיות אחרות. שאלנו את המפרגנים את השאלה הזו במחקר משנת 2016, וביקשנו מהם במיוחד לציין עד כמה חשובות שמונה מניעים שונים כשזה הגיע. לעניין שלהם בפרוספקט. 13משתתפים השיבו בסולם של 7נקודות (= 1לא חשוב כלל, = 7חשוב ביותר). כל אחד משמונת המניעים שנחקרו נכלל בהתבסס על התצפיות שלנו בכנסים פרוותיים ועל שיחות שניהלנו עם מחליפים פרווה. התוצאות מוצגות בטבלה 8.2. התוצאות מראות שמבין המניעים ברשימה, ביטוי יצירתי ובידור אחרים היו שני המניעים החשובים ביותר עבורם.

12מדברים מניסיון, אני יכול להעיד על העובדה שאחרי שניהם עשו כמה 5k.

וריצות של 10,000 ומתאימים לפרווה למשך 3שעות בחום הקיץ, האחרון מתיש הרבה יותר - למרות ששניהם דורשים כמויות ניכרות של הידרציה והתאוששות! 13למרבה המזל, אמנם לא ביקשנו מהמשתתפים למלא את הסקר שלהם.

fursuit, נשמות אמיצות עשו בדיוק את זה, או על ידי מחליקה מכף, fursuit, הצליחו להחזיק עט בכפותיהן הגדולות והמטושטשות, או על ידי הכתבת תשובותיהן לחבר שהקריא להן את השאלות. אם זה אומר משהו על הנחישות או ההתרסה המוחלטת של מחליפים זה נושא למחקרים עתידיים!

fursuiters, מקרוב היכולת לבטא צורה כלשהי של אינדיבידואליות או ייחוד. במידה מעט פחותה, נועדו למחטפי פרווה גם היכולת להציג דוגמה שונה או אלטרנטיבית זהות וכדרך להתחבר לפאנדם. בין המניעים הפחות חשובים היו לחנך אחרים (למשל, על הפאנדם) או להסתתר מהיבט כלשהו של העצמי היומיומי של האדם. היה שונות ניכרת במניעים של מחטפי פרווה אינדיבידואליים, ללא מוטיבציה אחת שמופיעה כמניע ברור וגבוה באופן ייחודי ביחס לאחרים. כמו כן, ניתוחי מעקב מצאו שרוב מחטפי הפרופורס אמרו שכמה מהמניעים חשובים להם למדי, מה שסיבך עוד יותר את תמונת המוטיבציה: לא רק שהמוטיבציות שונות מאדם לאדם, אלא שגם בתוך אותו אדם יש בדרך כלל מספר מניעים. להתחלף. 14.

טבלה 8.2. דירוג ממוצע של חשיבות בסולם 1-7 של שמונה מניעים שונים ללבוש פרווה, כפי שמצוין על ידי מדגם של סרבני פרווה יוצאי קונבנציה. מוטיבציה חשיבות לבטא יצירות 5.8לבד אחרים 5.8לבטא אינדיבידואליות 5.6להציג זהות שונה 5.2להתחבר לפאנדם 5.1ליצור זהות חלופית 4.9לחנך אחרים 4.1להסתיר את העצמי היומיומי שלי. 3.7.

כדי להבין טוב יותר את חוויית הפרופס, שאלנו את חוטפי הפרוות לאורך השנים לגבי החוויה שלהם ניסיון עם חליפת פרווה. כדוגמה פשוטה, בשני מחקרים המבוססים על מוסכמות מ-7102-8102, ביקשנו ממחטפי הפרווה לציין באיזו מידה הם מסכימים או לא מסכימים שהם מתנהגים אחרת בחליפתם מאשר מחוץ לתחפושתם. כפי שממחיש איור 8.3, מחטפי הפרופס הסכימו במידה רבה ההצהרה הזו, שההתנהגויות הובילו להתנהגויות שהם עשו בהן רק לעתים רחוקות במהלך חיי היום-יום. 15כדי לראות על אילו סוגי התנהגויות אנחנו מדברים, אנחנו.

14אנו גם מכירים בכך שרשימת המניעים האפשריים אינה שלמה. במקום זאת, זה.

ממחיש כיצד, אפילו בין רק תת-קבוצה של כל המניעים האפשריים ללבוש פרווה, יש שונות ניכרת ואין מוטיבציה אחת שמניעה את כל הפורמטים. 15 אני נשאל לעתים קרובות על ידי התלמידים והחברים הלא פרוותיים שלי אם אני מתנהג באופן טיפוסי ליום יום.

פעילויות יום כמו לשבת בבית או לעשות מטלות כשאני בחליפת הפרווה.

שאלו שאלת המשך במחקר משנת 2018 שמצא כי מחליפים פרווה נוטים לעסוק בהתנהגויות שהם יראו כקשים או אפילו בלתי אפשריים לעשות אם הם היו מחוץ לחדר הפרווה שלהם (ראה איור. 8.4).

איור 8.3. עד כמה מחטפי פרווה בשני מחקרי מוסכמה שונים מסכימים שהם מתנהגים בצורה שונה בבגדי פרווה מאשר בבגדי פרווה.

כמובן, זה רק מעלה שאלה חדשה: מה אפשר לעשות בבגד פרווה שאי אפשר בלי בגד? בהתחשב בעובדה שבגדי פרווה הם בדרך כלל כבדים, מסורבלים ופוגעים בשליטה במוטוריקה עדינה, קשה לדמיין פעילות גופנית שהופכת קלה יותר לביצוע בחליפת פרווה! 16 התשובה נעוצה לא בתרונות הפיזיות שמספקת התביעה, אלא ביתרונות הפסיכולוגיים או החברתיים שהפרופסיה יכולה לספק. לשם המחשה, גם מחליפים מאות צמד מחקרים הסכימו מאוד שקל להם יותר להיפגש ולתקשר.

לעתים קרובות הם מופתעים לשמוע שהתשובה שלי היא "לא", ונראה שהנתונים כאן מעידים על כך שאני רחוק מלהיות לבד לומר זאת. זה יהיה כמו להתלבש בחליפת שלוש החלקים המשובחת שלך כדי לנקות את המרזבים או לצפות בנטפליקס על הספה בשמלת הכדור המשובחת שלך - תתלבשי יתר על המידה לאירוע! 16 אחת הדוגמאות הבודדות שעולות בראש היא הוצאת שלג בחורף קר.

ביום, לפחות כמה מחטבי פרווה צילמו את עצמם כשהם עושים בדיוק את זה, כאשר תכונות התחממות יתר של חליפות פרווה מתגלות כנכס בטמפרטורות מתחת לאפס! מלבד המצב הספציפי הזה, חליפות פרווה בדרך כלל הופכות משימות פיזיות למאתגרות יותר. זוהי, למעשה, הנחת היסוד של תערוכות כישרונות של חליפות פרווה, שבהן מחליפים את הקהל ביכולתם לרקוד, ללהטט או לנגן בכלי בצורה סבירה בזמן שהם לובשים בגד פרווה!

0%.

10%.

20%.

30%.

40%.

50%.

60%.

70%.

2017 2018.

עם אנשים חדשים כשהם בחליפת הפרווה שלהם מאשר מחוץ לחליפת הפרווה (ראה איור. 8.5) במילים אחרות, הפרידה מאפשרת להם להתגבר על מכשול פסיכולוגי, בין אם זה חרדה חברתית, הרגשה מביכה חברתית או דאגה שהאדם שאיתו הם מתקשרים לא יאהב משהו בהם. עם הורדת מחסומים אלו, fursuiter-העשוי לעסוק בביטחון רב יותר באינטראקציות חברתיות אחרת הם יחשבו כקשים או אפילו בלתי אפשריים!

איור 8.4. המידה שבה מחטפי פרווה במחקר בכנס משנת 2018 מסכימים שכאשר מחליפים פרווה, הם עושים דברים שבדרך כלל יהיו קשים או בלתי אפשריים מחוץ לבגד הפרווה שלהם.

איור 8.5. עד כמה מחטפי פרווה בשני מחקרי מוסכמה שונים מסכימים שקל יותר לפגוש ולקיים אינטראקציה עם זרים בבגדי פרווה מאשר לעשות מתוך בגד פרווה.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.

1.

בתוקף.

לא להסכים.

2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

1.

בתוקף.

לא להסכים.

2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

2017 מפגש - 2018 מפגש - 2018 אינטראקציה.

שאלות נוספות ממחקר 2018 מחזקות את הממצאים הללו. באחת השאלות, למשל, סביר להניח שהמחטפים יסכימו הרבה יותר מאשר לא הסכימו שהם הרגישו מקובלים יותר על ידי אחרים כשהם לובשים את הבגדים שלהם מאשר כשלא הסכימו (ראה איור 8.6).

איור 8.6. עד כמה מחטפי פרווה במחקר בכנס משנת 2018 מסכימים כי לבישת בגד פרווה מאפשרת להם להיות מקובלים יותר על ידי אחרים מאשר כאשר הם ללא בגד.

כשנשאלו אילו היבטים של עצמם הרגישו הפרוותיים מקובלים יותר כשהם בלבוש פרווה, הם השיבו כי לבוש פרווה מאפשר להם להתגבר על היבטים לא רצויים באישיותם ובגילם. במידה פחותה, חלק מהפרוותיות גם הרגישו שהנטייה המינית שלהם מקובלת יותר כשהם בלבוש פרווה, אם כי עם ציון ממוצע של 4.3 בסולם של 7 נקודות, זה היה פחות ברור המקרה, ואולי

תלוי בנטייה המינית של הפרוות, מלכתחילה. 17 מגמה דומה נצפתה ביחס למבטחי פרווה ולתחושת מקובלות לגבי זהותם המגדרית; ככלל, חולי הפרווה היו שונים במידה שבה הם חשו שחליפת פרוות עזרה לזהותם המגדרית להתקבל טוב יותר, עם ציון ממוצע של 3.8, אך ציון זה היה גבוה בהרבה עבור חוטפי פרוות טרנסג'נדרים (5.8) מאשר עבור חוטפי פרוות סיסג'נדרים (3.2), מה שמצביע על כך שהסטיגמה שאנשים טרנסים רבים חווים עלולה להיות.

17 אם מדברים עד לנקודה זו, פרוותיות הומואים, לסביות, דו מיניות וא-מיניות היו בסבירות גבוהה יותר.

להסכים שהנטייה המינית שלהם הייתה מקובלת יותר כשהם בלבוש פרווה מאשר היו פרוותיות ישרות, עם ציונים ממוצעים של 9.3-14.4 בהתאמה. ניתן להתעלם מהסטיגמה בדרך כלל על היותם חלק ממיעוט מיני, או להתגבר על כך לחלוטין על ידי לבישת חליפת הפרווה, מה שעשוי להסתיר, להסיח את דעתם או פשוט להציב פנים חיוביות, ידידותיות ומטושטשות יותר לזהותם המינית.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.

1.

בְּתוֹקָף.
לא להסכים.

2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

להתגבר כשהם מקיימים אינטראקציה עם אנשים אחרים באמצעות בגד פרווה שהזהות המגדרית שלו משקפת את האופן שבו הם רוצים להיראות. ברוח דומה, שני המחקרים גם חשפו כי מחטפי פרווה בדרך כלל מסכימים כי חליפות הפרו שלהם מאפשרות לאחרים לראות את ה"אמיתי" אותם, עם ציונים ממוצעים בשני המחקרים שנעים בין 4.3-4.9 עם זאת, מה שסיבך את התמונה, היה סיכוי גבוה יותר למחטפי פרווה להסכים כי לבוש פרווה מאפשר לאחרים לראות צד אחר של עצמם, עם ציונים ממוצעים שנעו בין 5.2-5.5 במחקרים. אמנם זה נראה בהתחלה כסתירה, אבל יש לפחות שני הסברים אפשריים. הראשון הוא שלחליפות פרווה יש יחס שונה לעצמי עבור מחליפים שונים; עבור חלקם, חליפת פרווה מייצגת את האני האוטנטי ביותר שלהם, ואילו עבור אחרים, חליפת פרווה היא ניסיון לגלם משהו שונה מהאני היומיומי שלהם. עם זאת, פרשנות שנייה, שתואמת יותר ראיות על פורסונות בצורה רחבה יותר (ראה פרק 7), היא ששני הדברים האלה יכולים להיות נכונים: תלבושת פרווה יכולה גם לייצג את מי שמישהו כרגע ואת מי שהם שואפים להפוך. ככל ששני אלה הם היבטים של האני האמיתי של מישהו (Higgins, 1987), זה יהיה הגיוני fursuiter-שיכול להרגיש מקובל יותר על ידי מישהו שרואה אותם דרך דמות שמייצגת שילוב של מי הם ומי שהם שואפים אליו. להיות. למרות שהממצאים שלנו עדיין לא מציינים תמונה מלאה של המניעים שמניעים כמה פרוותיות להתחלף, הם, לכל הפחות, ממחישים עד כמה הדחף הזה יכול להיות מורכב ורב-גוני. אם שום דבר אחר, זה מספק א

קונטרה לאמונה שפרוותיות מוציאות בלי דעת אלפי דולרים על בגד פרווה כפעולה כפייתית של הוצאה הקשורה למעריצים. במקום זאת, פרוותיות מתנוססות בשל שילוב של סיבות, החל מהמובן מאליו (למשל, זו דרך מהנה ויצירתית לבטא את עצמך) לניואנסים ועדינים (כדרך להקל על אינטראקציות חברתיות על ידי הפחתת חרדה חברתית). 18 מחטפי פרווה מול פרוותיות שאינן מחטבות.

הם מתקתקים. אבל בהתחשב בעובדה שרוב הפרוונים לא מוציאים אלפי דולרים על חליפת פרווה, אתם עשויים לתהות - כמו שהדיוטות רבים עושים - האם יש משהו שונה בחליפות פרווה. קשה לדמיין שאין דרך שנוכל לחזות אילו פרוותיות יבצעו השקעה כזו ואיזה לא. או, אם לשאול זאת בצורה אחרת, האם יש הבדלים ניתנים למדידה בין אותם פרוותיים שיש להם או לא מחזיקים בחליפות פרווה, ואם כן, האם הם יכולים לספק לנו מידע נוסף על מה מחייב פרווה לעשות את מה שהם עושים?

18 החשיבות של fursuits כדרך לשבור מחסומים לאינטראקציה חברתית היא.

נדונה שוב בהקשרים של חרדה חברתית וניוירודיברגנציה בפרק 23.

המועמד הראשון הברור ביותר להבדל בין פרווה לפרוות ללא פרווה הוא עד כמה הם פרוותיים. זה לא סביר, אחרי הכל, שמישהו עם עניין חולף בלבד בפרוותי יבלה מאות שעות בבניית בגד פרווה או אלפי דולרים בהזמנת אחד. כאנלוגיה, סביר הרבה יותר שאוהד ספורט נלהב ומזוהה יוציא אלפי דולרים על כרטיסים העונה כדי לראות את כל משחקי הקבוצה הביתית שלו, מאשר אוהד עם עניין חולף בלבד יעשה את אותו הדבר. זה לא אומר, כמובן, שלכל מעריץ מזוהה יהיה בהכרח כרטיס פרווה/כרטיסי עונה, וזה גם לא אומר שהאנשים היחידים שיכולים לקרוא לעצמם "מעריצים אמיתיים" חייבים להיות עם כרטיסים לעונה. אבל סביר יותר שמעריצים מזוהים מאוד ירגישו נאלצים לבצע רכישות יקרות כל כך הקשורות למעריצים. זה בדיוק מה שהנתונים מהמחקרים שלנו הראו: כמעט בכל המחקרים שבהם בדקנו את זה, מחטפי פרווה השיגו ציונים גבוהים יותר באופן משמעותי מפרוותיות ללא פרוות במדדים של מעריצה (עד כמה חזק אפשר לזהות

מעריצים) ופאנדום (עד כמה מישהו מזדהה עם מעריצים אחרים). 19,20 תוך מתן עדויות מתלכדות, המחקרים שלנו הראו גם שבהשוואה לפרוות לא פרוותיות, מחטפי פרוות היו גם פרוותיים זמן רב יותר, צורכים יותר מדיות פרוותיות (למרות שאין סיכוי שהם יטבלו בחומר פרוותי) והולכים למוסכמות פרוותיות יותר. למחטפי פרווה יש גם שיעור גבוה בהרבה הכנסה ממוצעת מאשר פרוותיות ללא פרווה: 42,192.17 דולר ארה"ב לעומת 25,501.54 דולר ארה"ב, ממצא לא מפתיע, בהתחשב בכך שאדם עם הכנסה ניתנת להוצאה גבוהה יותר מסוגל להרשות לעצמו תוכן הקשור לפרווה (למשל, אמנות, סרטים, ספרים), עלויות נסיעות ומלון הקשורות מוסכמות פרוותיות, וכדי להיות מסוגל לרכוש בגד פרווה. 21.

19 ראה פרק 6 למידע נוסף על מעריצות ופאנדום.
20 בהזדמנויות נדירות, הציונים של מחטפי פרווה ושאינם מפרידים במידות של.

האוהדים והפאנדום היו מספיק קרובים כדי שלא נוכל להסיק שהם שונים באופן משמעותי, אבל עדיין לא מצאנו מדגם שבו אנשים שאינם חובבי פרווה ציונים גבוהים יותר ממחטפי פרווה במדדים של מעריצה או פאנדום. 21 זה נכנס לשאלות מעניינות על סיבתיות: האם זה כך פרוותיות עשירות יותר.

יכול להרשות לעצמו לבצע יותר רכישות הקשורות לפרוותיות, מה שגורם להם להזדהות חזק יותר כפרוותיות, או שאדם שהוא פרוותי מזוהה יותר עם יותר הכנסה ניתנת להוצאה פשוט יותר מוכן לבזבז את זה על אוהדים רכישות? אין דרך להבחין בין אחת מהאפשרויות הללו עם הנתונים שיש לנו כרגע, אם כי נציין ששני ההסברים אינם סותרים זה את זה. אנחנו יכולים לראות קשר דו-כיווני שבו שני המסלולים ניזונים זה לזה בלולאת משוב חיובית: להיות יותר פרוותי = להוציא יותר על העניין הפרוותי שלו = להיות יותר פרוותי.

ברוח קשורה, המחקר שלנו משנת 2017 על פרוות מקוונות מצא כי מחטפי פרוות קיבלו ציון גבוה יותר מפרוותיות שאינן פרוותיות בארבע הממדים של סולם המכונה סולם CAPE במילים פשוטות, ה-CAPE-

סולם מודד היבטים שונים של עניין המעריצים שלו, כולל המחויבות שלו לעניין (למשל, כמות התוכן בבעלות/צפי, טריוויה ידועה), ראיית עניין המעריצים שלו כנכס (למשל, השגת הטבות מוחשיות כמו חברים או כסף מהמעורבות שלהם), חווה תחושה של נוכחות ב

עניין של מעריצים (למשל, שימוש בו לאסקפיזם, הסחת דעת מהעולם האמיתי), ושימוש בעניין של המעריצים כדי לבטא היבט כלשהו של עצמם (למשל, כמוצא ליצירתיות, מוזה; Plante et al., 2021). נראה כי ציונים גבוהים יותר בכל הממדים הללו מרמזים כי פרוותיות פרוותיות, בממוצע, נוטות להיות "פרוותיות יותר" מאשר פרוותיות שאינן פרוותיות בצורה הוליסטית, ולא בכל מימד בודד, דבר המנוגד לרעיון כי fursuiter הוא פשוט פרוותי עם יותר הכנסה ניתנת להוצאה.

אנו יכולים גם להפיל תפיסה שגויה נוספת עם ראיות מאותו מחקר מקוון משנת 2017: אין סיכוי גדול יותר שפרוותיות הפכו לפרוותיות בגלל עניין ב

פורנוגרפיה בנושא פרוותי. אנו נחקור את נושא הפורנו כמניע לעניין פרוותי בפרק 19, אך לעת עתה, אנו יכולים לומר שיש מעט עדויות המצביעות על כך שמחטפי פרווה הם "רק פרוותיים עם פטיש פרווה". זו נקודה שעומדת בסתירה לאופן שבו מתוארים לפעמים בפופולריים

מדיה, שלעתים קרובות מתמקדת במחטפי פרווה ומציגה אותם כאנשים עם רצון חד-משמעי סקס בחליפת פרווה. לדוגמה, בתוכנית הטלוויזיה 1000 דרכים למות, פרוותיות מתוארות כ"אנשים שאוהבים ללבוש תחפושות של חיות ולהיפגש לדברים מהנים כמו סקס קבוצתי" (McMahon et al., 2009). עם נדמה כי מחטפי פרווה מזדהים חזק יותר כפרוותיות, אפשר לתהות האם זה מוביל לתחושת מעמד או לאלטיזם בקרב חובבי פרווה. אחרי הכל, כשחליפות פרוות הן אחד המרכיבים המוכרים ביותר של הפאנדום הפרוותי, ועם פרוותיות רבות המבקשות שיוכלו לקבל חליפת פרווה -

נקודה שקבענו מוקדם יותר בפרק זה - ייתכן שמחליפים פרווה עשויים להתגורר בראש היררכיה ב הפנדום הפרוותי. 22 המחקר המקוון שלנו לשנת 2017.

22 מבחינה אנקדוטית, נראה שזה המקרה. צפינו, ב.

שיחות עם פרוותיות בכנסים, שפרוותיות צעירות יותר וחדשות יותר מסתכלות לעתים קרובות על מחטפי פרוות בקהילה. למעשה, נאלצתי לקבל חליפת פרווה זמן קצר לאחר שהצטרפתי לפאנדום בדיוק בשביל זה סיבה: האמנתי שקבלת חליפת פרווה תאשר אותי כחבר בלתי מעורער בפאנדום הפרוותי. הרעיון הזה זכה להרבה יותר אחיזה בשנים האחרונות, כאשר מחליפים רבים משיגים מעמד של סלבריטאים במעריצים הפרוותיים, בעלי ערוצי יוטיוב משלהם ועוקבים אחרי מעריצים. אני זוכר שדיברתי.

מצאו מעט הוכחות התומכות בנקודה זו, כאשר מחטפי פרווה דירגו את עצמם גבוה משמעותית בסטטוס המורגש בפאנדום מאשר משתתפים פרוותיים שאינם לובשים. זה עשוי להצביע על כך שחובבי פרווה מזהים את המקום הנחשק שהם מחזיקים לעתים קרובות בפאנדום הפרוותי. למרות זאת, מחקרים שנערכו לאחר מכן הראו שלמחטפי פרווה אין סבירות גבוהה יותר מאשר לא-מחטפים לשמור על מעריצים חדשים (למשל, להסתכל מלמעלה על אותם, לא רואים בהם "פרוותיות אמיתיות"), וגם לא היה סיכוי גבוה יותר מאשר אנשים שאינם ממלאי פרווה לקרוא לעצמם "פופפור" - מונח לשון הרע המשמש לתיאור פרווה ידועה דמוית סלבריטאים. 23 מחטפי פרווה לעומת פרוותיות שאינן מחליפות פרוות: מעבר לשאלה האם מחטפי פרווה מזדהים כפרוותיים יותר או שזוכים להערכה גבוהה יותר על ידי המעריצים, אנו יכולים גם לשאול אם חליפת פרווה היא סימן לתחושת חיבור יותר לפורסונה של האדם. אחרי הכל, אם נניח שרוב חליפות הפרווה מבוססות על הפורסונה של אדם, ואם אחד התפקידים של חליפת פרווה היא לאפשר למחטפי פרווה לגלם את הפורסונה שלהם בעולם האמיתי, אז נראה שנובע מכך שמחליפי פרווה עשויים להרגיש תחושת חיבור גדולה יותר

fursonas- לשלהם. הנתונים מצביעים על כך שזה המקרה, ממצא שצפינו במספר מחקרים שונים מקוונים ומבוססים על מוסכמות. כל השאר שווים, מחטפי פרוות מזדהים חזק יותר עם הפרוונות שלהם מאשר פרוותיות שאינן מחליפות. כמובן, זה לא אומר שמחטפי הפרווה הם הפרוונות היחידים שמזדהים מאוד עם הפרוסונים שלהם, וגם לא אומר שכל מחטפי הפרוסונים בהכרח יוצרים חליפות של fursonas- השלהם או מזדהים מאוד עם fursonas- השלהם. עם זאת, אפשר לדמין שאדם שלא הזדהה חזק עם הפורסונה שלו אולי לא ירגיש נאלץ במיוחד להוציא אלפי דולרים כדי להזמין פריסה של הפורסונה שלו או דמות אחרת - אם כי זה עשוי

לא יהיה המקרה עבור כל מחליפות הפרוות. בנוסף להזדהות חזקה יותר כפורסונאות שלהם, מחטפי פרווה הם כמו כן, סביר יותר מאלו שאינם מחליפים לומר שהפורסונה שלהם מייצגת גרסה אידיאלית של עצמם, והיו פחות סבירים מאשר מי שאינם מחטבים לומר שהם שינו את הפורסונה שלהם לאורך זמן. נראה כי זה מחזק את הרעיון שמחטפי פרווה יוצרים חליפות פרווה על סמך הפורסונות שלהם, בין השאר על בסיס הרצון להיות דומים ולחוות את העולם כאידיאליזציה.

לפרוותי חדשה אחת בוועידה שקיוותה לפגוש את הפרווה שהכניסה אותם לפרוות ושהעניקה להם השראה לעשות בגד פרווה משלהם! 23 למידע נוסף על שמירת סף ואלטיזם במעריצים הפרוותיים, אנא עיין בפרק 12.

גרסה של עצמם. 24 עם זאת, אחד מהמחקרים שלנו ב-7102 הראה שמחטפי פרוות אינם מערבבים את החוויה של לבישת בגד פרווה עם הרעיון של להיות בעל חיים: סביר להניח שסופרי פרוות לא ירגישו פחות מ-001% אנושיים -אם כי סביר יותר שהם יאמרו שהם היו הופכים ל-0% אנושיים אם הסיכוי אי פעם יגיע. ממצא זה נוגד עוד תפיסה שגויה פופולרית בקרב הדיוטות, לפיה אנשים שמתחפשים לפרוות חושבים שהם חיות לא אנושיות, נקודה שהועלתה בטעות בכתבות חדשותיות רבות ואפילו בנאומים של פוליטיקאים המתבטאים נגד פרוות (למשל, (The Guardian, 2022). מחקרים אחרים שופכים אור נוסף על מחליפים ופורסונים שלהם. לדוגמה, מחקר שנערך ב-6102 על פרוותיות הולכות במוסכמות מצא כי מחטפי פרוות נטו לראות את הפורסונאות שלהם כייחודיות יותר (למשל, מבחינת מינים ומאפיינים) מאשר פרוותיות שאינן עושות פרוות, אם כי, לפי מחקר משנת 2017 מחטפי פרוות לא נבדלו מבעלי פרווה לגבי המינים הספציפיים שהם בחרו לפורסונאות שלהם. אבל מה עם מחליפים הפרוים עצמם -האם יש הבדלים כלשהם שניתן למדוד בין מחטפי פרוות ללא מחליפים מעבר לעניין שלהם בפאנודם או איך הם מתייחסים לפורסונאות שלהם? האם נוכל להצביע על הבדלים אישיותיים או דמוגרפיים כדי לקבוע למי יש סיכוי גבוה יותר להפוך לבעל פרווה? מדבר אל הראשונים

נקודה, נראה שהראיות רומזות שכן. על מדד של חמש תכונות אישיות חשובות, המחקר שלנו על פרוות מקוונות משנת 2017 מצא שצוותי פרווה קיבלו ציון גבוה יותר באופן מובהק מאלו שאינם מחטבים בשלושה תכונות אישיות בפרט: אקסטרורסיה (להיות נמרץ מלהיות בקרבת אנשים אחרים), נעימות (להסתדר טוב עם אנשים אחרים), ומצפוניות (נטייה לתכנן, לחשוב לפני שפועלים ולשים לב לפרטים), אך לא נבדלו בכבוד ליציבות רגשית ופתיחות לחוויות חדשות (ראה אזור 8.7). במילים אחרות, מחטפי פרווה הם, בממוצע, מכוונים יותר לפרטים, מסתדרים טוב יותר עם אנשים, ונוטים יותר לחפש ולהתרגש מהזדמנויות להיות חברתיות -הנקודה האחרונה שבהן מתכתבת עם מחטפי פרווה מונעים על ידי רצון ליהנות ולשפר את האינטראקציות שלהם עם אנשים אחרים. נראה שמחפשי פרווה נבדלים גם מאלו שאינם חובבי פרווה מבחינה דמוגרפית. באופן ספציפי, על פי צמד מחקרים מקוונים, סבירות גבוהה יותר לבני משפחה, בהשוואה לבעלי פרווה, להיות נקבה, סבירות גבוהה יותר להיות טרנסג'נדרים, וסבירות גבוהה יותר להיות סטרייטים.

הם גם יותר משמעותית.

24 זה עשוי, למעשה, להסביר לפחות חלקית מדוע חליפות פרווה עשויות לסייע בהקלה חברתית.

אינטראקציה עם אחרים: מתן לפרוותיות את הביטחון לקיים אינטראקציה עם אחרים על ידי שימוש במיטבם (מטושטש) רגל קדימה!

סביר להניח שהם נמצאים כעת במערכת יחסים מאשר אנשים שאינם מפרידים. אמנם אנחנו מדברים על הרבה מהנקודות האלה בפרקים אחרים ברחבי הספר הזה (למשל, פרק 13), כדאי לשים לב לכמה נקודות. ראשית, העובדה שלמחטפי פרווה יש סבירות גבוהה יותר להיות נקבה מתכתבת עם ממצאים מפאנודמים אחרים, כולל פאנודם האנימה, מה שמראה כי יש סיכוי גבוה יותר ששחקניות קוספליי יהיו נקבות (Reysen et al., 2018). שנית, פרוותיות נשים וטרנסג'נדריות נוטות גם יותר להיות אמניות ויוצרות תוכן, מה שעשוי גם להקל על בעלות על תלבושת פרווה (כלומר, בעלי הכישורים הדרושים כדי לבנות בגד פרווה בעצמך במקום לשלם עבור עמלה). לבסוף, כפי שאנו דנים בפרק 15, פרוות טרנסג'נדרית היא בסבירות גבוהה במיוחד

להזדהות מאוד עם fursonas-השלהם, וכפי שהזכרנו מוקדם יותר בפרק זה, יש סיכוי גבוה יותר לזהות אומרים שחליפת הפרוות שלהם מאפשרת להם להרגיש שהמגדר שלהם מקובל על אחרים, ושניהם עשויים להסביר מדוע פרווה טרנסג'נדרית עשויה להרגיש מחייבת במיוחד לחפוף.

איור 8.7. הציונים הממוצעים של מחטפי פרווה ושאנים מחטפי פרווה על שלוש תכונות אישיות שהוערכו באמצעות 1-סולם. 5. ההבדלים המוצגים בין מחטפי פרווה ללא מחליפים הם כולם מובהקים סטטיסטית.

כשאנחנו מסיימים את הפרק הזה, ברצוננו לשקול תפיסה שגויה אחרונה שנפוצה לגבי מחליפים פרווה: שחייב להיות משהו "לא בסדר" איתם. הלבשת פרווה היא התנהגות די חריגה, לפחות באוכלוסיה הכללית של לא פרוותיים. ככה, כשהם רואים מישהו מתחפש, אנשים...

בהיותם פסיכולוגים חובבים -עלולים להרגיש נאלצים "להסביר" את התנהגותם של מחליפים, לעשות זאת בצורה קיצונית כדי להסביר את מה שנתפס כהתנהגות קיצונית. ככאלה, הם עשויים לפנות.

- 1.0.
- 1.5.
- 2.0.
- 2.5.
- 3.0.
- 3.5.
- 4.0.

אקסטרברסיה Agreeableness תודעה.

פרסויטרים לא פרסוייטים.

הסברים הכוללים חוסר תפקוד פסיכולוגי, המצביעים על כך שאדם שיוציא אלפי דולרים על חליפה חייבת להיות בעל כישורי תכנון או התמודדות לקויים. עם זאת, להפך, המחקר שלנו ב-2020 על פרוותיות מקוונות מצא שאמנם הם נלהבים במיוחד מהעניין שלהם בפרוותי, אך מחטפי הפרוות הם בעלי תשוקה בריאה ו"הרמונית" גבוהה יותר מאשר פרוותיות שאינן פרוותיות, אך הם לא נבדלו ביחס ל" תשוקה אובססיבית, הסוג הפזיז יותר של תשוקה שמנבא עודף או חוסר תפקוד. (Schellenberg et al., 2016) באופן דומה, בדרך כלל נמצא כי למחטפי פרווה יש הערכה עצמית גבוהה יותר ורווחה פסיכולוגית כללית יותר מאשר ללא מחליפים במגוון מחקרים, לא מעט משום שכפי שנמצא במחקר משנת 2017 על פרוות מקוונות, יש סיכוי גבוה יותר למחטפי פרווה. מאשר לא-מחטפי פרווה שנתנו וגם קיבלו עזרה מהמעריצים הפרוותיים. עבור חובבי פרווה, סביר להניח שהמעריצים הפרוותיים יהיו עניין עם מרכיב חברתי בו, ומגדיל את הסבירות שלהם לבנות רשת תמיכה חברתית. רשתות כאלה יכולות להתגלות כחיוניות כמקור לחוסן וכאמצעי להתמודדות בזמנים קשים. (Roberts et al., 2015) למעשה, ההבדל היחיד שהצלחנו לגלות שעשוי לרמוז על חוסר הסתגלות אצל חוטפי פרווה ביחס לבעלי פרווה הוא נטייה של מפרי פרווה לשתות יותר ממה ששותים ללא פרווה - משקאות אלכוהוליים, במיוחד. זה נצפה ב

מחקר מקוון משנת 2017 שבו fursuiter-ההממוצע שזה 3.3משקאות אלכוהוליים בשבוע בהשוואה ל הלא-פרסויט הממוצע, ששתה 2.2למרות הבדל זה, רמות השתייה נמוכות יחסית עבור שתי הקבוצות, ויש מעט עדויות המצביעות על כך שהתנהגות שתייה זו נעשית לעתים קרובות. לעודף או גורם לכל סוג של בעיה בצורה שיטתית עבור מחליפים פרווה. 25מסקנה למרות היותו ההיבט האיכותי והמזוהה ביותר של הפאנדום הפרוותי, ללא ספק החלק המרתק ביותר בלבוש הפרווה הוא עד כמה זה לא ראוי לציון. בהקשר מול תחומי עניין אחרים של מעריצים (למשל, שיתוף פעולה, לבישת החולצה של הספורטאי האהוב עליו), לבוש פרווה הוא רק דרך נוספת לאינטרס של מעריץ להתבטא -לא הכרחית ולא הדרך הפופולרית ביותר לפרוונים להביע את התעניינותם, בין השאר משום שזה בלתי נסבל. יקר עבור רבים! למחטפי פרווה יש כמה מניעים, לא פחות מהם בשביל הכיף, כפורקן ליצירתיות שלהם וכדרך להביע את עצמם. יש גם.

25 מובן מאליו שחשוב לשמור על לחות בזמן הלבשה!

למשקאות אלכוהוליים יש את ההשפעה ההפוכה, ובדרך כלל יש להימנע מהם בזמן הפרידה.

ראיות לכך שחליפת פרווה עשויה להקל על אינטראקציה חברתית עם אחרים, ולאפשר לפרווונות להתקבל באשר הם, במיוחד אם הם להט"ב+ ונאבקים בסטיגמה בחיי היום-יום. בעוד שבגדי פרווה עשויים להיראות כמו דרך שונה באופן דרמטי וקטגורי לעסוק בעניין של האדם בתוכן פרוותי, עדויות מצביעות על כך שההבדלים בין פרוותיות ללא פרוותיות נוטים להיות עניין של מידה ולא עניין של סוג. מחטפי פרווה, בממוצע, מזדהים חזק יותר הן כפרוותיות והן עם המעריצים הפרוותיים ומעורבים יותר בפעילויות הקשורות למעריצים (למשל, ללכת לכנסים, צריכת מדיה), אבל זה לא אומר שמישהו בלי חליפת פרווה לא יכול להיות נלהב באותה מידה להיות פרוותי. הבדלים אלה עשויים, לפחות בחלקם, לנבוע ממצב כלכלי טוב יותר ויכולתם להרשות לעצמם חליפה, אם כי ישנן גם עדויות המצביעות על כך שהם עשויים להיות מונעים מעצם היותם מזוהים עם הפורסונה שלהם. מחטפי פרווה גם שונים במקצת מבעלי פרווה מבחינה דמוגרפית, כשהם בסבירות גבוהה יותר להיות נקבות, טרנסג'נדריות ובמערכת יחסים מאשר ללא מחליפות פרווה, אם כי זה רחוק מלומר שכל מחליפות הפרווה הן טרנסג'נדריות או שכל הנקבות הן בנות פרווה. לבסוף, ואולי הכי חשוב, ראינו כיצד מעט נתונים יכולים להרחיק דרך ארוכה כדי להפיג תפיסות שגויות לגבי חליפות פרווה באופן ספציפי ולגבי פרוות בכלל. המחקרים בפרק זה הראו כי פרוותיות אינן מוגדרות כאנשים הלובשים חליפות פרווה (ולמעשה, שלרוב הפרוות אין חליפת פרווה). חובבי פרווה אינם מונעים על ידי רצון למין בחליפת הפרוות שלהם או על ידי עניין דמוי פטיש בתוכן פרוותי, ואינם מאמינים שהם בעלי חיים לא אנושיים כשהם לובשים את החליפות. מחטפי פרווה אינם מראים סימנים של חוסר הסתגלות, וזו אולי אחת ההפתעות הגדולות ביותר להדיטות שאינן פרוותיות, אשר עלולות למצוא את עצמן מאשימים את התפקוד לקוי בהתנהגות הלא טיפוסית, אך לא מזיקה אחרת, של לבוש פרווה. כשאנחנו ממשיכים את שלנו

המסע להבנה טובה יותר של פרוות ופנדום הפרוותי, יעזור לשמור את השיעורים שלמדנו על חליפות פרוות בפרק זה טריים במחננו. רק בגלל שפעילות נראית מוזרה או יוצאת דופן, זה לא אומר שהיא עדות למניעים מעורפלים או לחוסר תפקוד. לפעמים בגד פרווה הוא רק בגד פרווה. הפניות 13 (2023, 13). Anthrocon 2010 Anthrocon 2022. (2023, <https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon> 2010 Anthrocon 2022. (2023, <https://en.wikifur.com/wiki/Anthrocon>

Dickson, EJ (2022, 11). צפו: פרוותיות פולשות לפיטסבורג. חדשות גלובליות. (2014, 3 Buffitt, K. (2014, 3 <https://globalnews.ca/news/1430597/watch-furries-invade-pittsburgh/strike1335805/> Higgins, ET (1987). רולינג סטון. (2020, 29 Laychuk, R. (2020, 29 <https://www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsy-> 319 295X.94.3.319 <https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319> McMahon, T. חדשות. (3) 319-340. (94 בינואר). פאנדום פרוותי: פרוותיות ווסטמן 1.5430922 <https://www.cbc.ca/news/canada/manitoba/westman-furries-brandonmanitoba-1.5430922> (סופר, במאי), Arnarson, HA (סופר), & Miller, G. (סופר). (2009). מוות על קלי: אמ-דב-תחת. בהפקות מקור (מפיק), 1000 דרכים למות. ניו יורק: ספייק. (2022, 8 Petersen, KS (2022, 8 <https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2022/04/08/fact-check-wisconsin-school-district-doesnt-have-furry-protocol/9500305002/> Plante, CN, Reysen, S., Brooks, TR, & Chadborn, D. (2021). מודל רב מימדי של עניין של מעריצים. צוות מחקר מודל. (2018). Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). CAPE: המניעים של קוספליירים להשתתף בפאנדום האנימה. עיתון הפניקס, S. (2015). E., Plante, CN, Gerbasi, KC, & Reysen. (2015). הזהות האנתרופומורפית: פאנדום פרוותי

הקשרים של חברים לבעלי חיים לא אנושיים. Schellenberg, BJI, Bailis, DS, & Mosewich, A. (2015). 1069993

Anthrozoös, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993>

ד'. (2016). יש לך תשוקה, אבל האם יש לך חמלה עצמית? תשוקה הרמונית, תשוקה אובססיבית ותגובות לכישלון הקשור לתשוקה. אישיות ואינדיוידואל הבדלים, 99 (5), 278-

(2022, 29 The Guardian. 003. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.05.003> 285 במרץ). הרפובליקני חוזר בו מטענות שווא שבתי ספר מציבים ארגזי חול לתלמידים 'פרוותיים'. הגרדיאן. [https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmakerlitter-](https://www.theguardian.com/us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmakerlitter-boxes-claim-debunked)

Thomas, D. (2022, 2 בפברואר). פרוותיות מובילות את המלחמה נגד ראש עיריית מיסיסיפי האוסר על ספרים. סגן. <https://www.vice.com/en/article/wxdpen/mississippi-furry-book-banning> Torbatian, A. (2020). מחירי חליפות בסיס. מסופק על ידי אביגיל טורבטיאן באמצעות התכתבות פרטית. ווקר, ט' 27 (2016) בספטמבר. רוצחים וקורבנות בקליפורניה רצח משולש היו 'פרוותיות'. עצמאי. <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/killers-and-victimsin-california-triplemurder-were-furries-a7333956.html>

פרק 9.

Makin' Stuff, Takin' Stuff: תוכן פרוותי.
סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה.

לפי אימרה ישנה, הדברים הטובים ביותר בחיים הם בחינם. אם זה נכון או לא זה נושא שנשאר לפילוסופים כי, בתור חוקרים מעריצים, הרבה ממה שאנחנו לומדים הוא בהחלט לא בחינם. תחומי עניין של מעריצים כוללים לעתים קרובות צריכת תוכן הקשור למעריצים או יצירת תוכן כזה על ידי מעריצים כדי להחליף או למכור למעריצים אחרים. אנו רואים את העיקרון הזה בפעולה בקבוצת האוהדים הנלמדת ביותר על ידי פסיכולוגים: חובבי ספורט. נתח נכבד של מחקר פסיכולוגי הוקדש להבנת הרגלי הצריכה של אוהדי הספורט, בין אם זה רכישת כרטיסים למשחקים או קניית סחורה רשמית (למשל, חולצות) כדי לחגוג ולהציג את השתייכות לקבוצה. מטא-אנליזות שחיברו את התוצאות של מחקרים רבים מצאו שככל שאדם מזדהה חזק יותר כמעריץ

של קבוצה מסוימת (כלומר, אוהדים), כך גדל הסיכוי שהם ירכשו סחורה ברישיון (Kwon & Choi, 2018) והן להשתתף במשחקים (Kim et al., 2019). כמובן, קים ועמיתיו (2019) מצאו שגורמים אחרים מנבאים צריכה מעבר למידת ההזדהות של אוהד (למשל, אסקפיזם, מחויבות לקבוצה, איכות המתקן בו הקבוצה משחקת, ואפילו האטרקטיביות הפיזית מהשחקנים), ובוודאי, יש יותר בלהיות אוהד ספורט מאשר פשוט איך

הרבה צורכים מוצרים ותוכן הקשורים למעריצים. עם זאת, צריכת מעריצים היא עסק גדול, עם זיכיונות ספורט, קולנוע, מוזיקה, גיימינג ומדיה אחרים המייצגים כל אחד תעשיות של מיליארדי דולרים - ולכן אין פלא מדוע יש כל כך הרבה ביקוש למחקר להבנה טובה יותר

מה מניע את צריכת המאווררים ומה הופך את המאווררים לצרכנים אמינים כל כך. העבודה שלנו על הפנדום הפרוותי לא התמקדה באותה מידה בצריכה של מעריצים, כלומר, משום ששאפנו להבין את הפנדום הפרוותי ממגוון נקודות מבט (למשל, גיבוש זהות, רווחה, אינטראקציה חברתית). אף על פי כן, נתפסח אם נעמיד פנים שאיננו מתעניינים לפחות במידת מה בהרגלי ההוצאות של פרוותיות וביצירת תוכן על ידי המעריצים עבור אחרים בפאנדום, ולו רק בגלל שפרוותים את עצמם (למשל, אמנים ויוצרי תוכן אחרים) שאלו אותנו לעתים קרובות שאלות בנושא זה. למעשה, בשנת 2021 הוצאנו ספר על תרבויות מעריצים ב.

1 לא קשה לדמיין, למשל, מדוע לאמן פרוותי עשוי להיות אינטרס.

ברצון לדעת על גודל השוק של תוכן פרוותי, כמה פרוותיות מוציאות בדרך כלל על סוגים שונים של תוכן פרוותי, ואיזה פרוותיות מחפשים כשמדובר בסחורה פרוותית.

כללי - אך שהציג באופן בולט את עבודתנו במעריצים הפרוותיים, שבין היתר פיתח טיפולוגיה של מעריצים והראה אילו סוגי מעריצים הם הצרכנים הנלהבים ביותר של תוכן מעריצים 2. (Plante et al., 2021) בפרק הנוכחי, נצלול לחלק מהמחקר הזה כדי להבין טוב יותר הן מה פרוותיות צורכות (וכמה ממנה הן צורכות ביחס לקבוצות אוהדים אחרות) והן מה מנבא את הרגלי הצריכה שלהם הקשורים למעריצים. ראשית, נסקור את פעילויות המעריצים השונות

פרוותים עוסקים - כולל צריכת חפצים הקשורים למעריצים - כדי לראות עד כמה סוגים מסוימים של צריכה מהווים את עיקר העיסוק של פרוותיים עם העניין שלהם במדיה הכוללת דמויות אנתרופומורפיות. לאחר מכן, נבחן היכן פרוותיות מחפשות תוכן ואינטראקציה עם פרוותיות אחרות במרחבים מקוונים וכיצד זה קשור לחיבור המורגש שלהם לפאנדם הפרוותי - האם אותם פרוותיים שעוברים לאינטרנט כדי לצפות בתוכן פרוותי נכנסים גם לאינטרנט כדי ליצור אינטראקציה עם פרוותיות אחרות, או שהם רודפים אחרי פרוות כפעילות בודדת? לאחר מכן, מבט על סוגי פרוותי התקשורת הפרוותיים נוטים להעדיף. לאחר מכן נתבונן בהתנהגויות של הוצאות, תוך התבוננות במעורבות פרוותית במונחים של דולרים וסנטים בפועל, עבור אלה שסקרנים לגבי העסק של מעריצות פרוותיות. לבסוף, נהפוך את התסריט ונסתכל על פרוותיות לא רק כצרכניות של תוכן פרווה, אלא גם כמפיקות שלו.

צריכת חומר הקשור למעריצים כדי להתחיל את הצלילה שלנו לצריכה הקשורה למעריצים, רצינו תחילה לקבל סקירה קצרה של כמה נפוץ שפרוותיות מתעסקות בצורות שונות של תוכן הקשור למעריצים. במקום להסתכל על הנתונים האלה במנותק, הרצנו מחקר מקביל במדגם של מעריצי אנימה לצורך השוואה, מה שאפשר לנו לראות אילו התנהגויות היו שונות לפרוות ואילו אופייניות למעריצים דומים ממוקדי מדיה. בצמד מחקרים זה, ביקשנו ממעריצי פרוות ומעריצי אנימה לדרג את התדירות שבה הם עוסקים בהתנהגויות שונות הקשורות למעריצים (= 1) לעולם לא עד (= 7 לעתים קרובות). כפי שמוצג באיור 9.1, הפעילויות השכיחות ביותר הקשורות למעריצים עבור פרוותיות היו צריכת מדיה פרוותית, הן מתוצרת מעריצים והן רשמית. בעוד שהדומיננטיות של צריכת תוכן הקשור למעריצים שותפה עם מעריצי אנימה, פרוות אכן נבדלה באופן משמעותי מחובבי אנימה בכך שהייתה להם בסבירות גבוהה יותר לצרוך מדיה מתוצרת מעריצים. עבור פרוותיות, הצריכה של מדיה מתוצרת מעריצים הייתה חשובה לא פחות, אם לא יותר חשוב מצריכת התקשורת הרשמית, בעוד שלמעריצי האנימה הייתה א.

2רק כדי להיות ברור, עם זאת, מעולם לא הרווחנו מהמחקר שלנו, וגם לא מעולם.

שולם על ידי חברה או ארגון כדי לאסוף נתונים על אוהדים או לצורך מחקר שוק.

העדפה משמעותית לתקשורת הרשמית על פני מדיה המופקת על ידי מעריצים. 3כתוצאה פוטנציאלית במורד הזרם של זה, כשמדובר ברכישה ואיסוף של סחורה הקשורה למעריצים, פרוותיות אוספות בתדירות גבוהה יותר תוכן מתוצרת מעריצים, בעוד שאוהדי אנימה נוטים יותר לאסוף תוכן רשמי. בניגוד לתדירות שבה פרוותיות צורכות מדיה הקשורה למעריצים, הנדיר ביותר מבין הפעילויות כולל השתתפות באירועים אישיים (כנסים, מפגשים מקומיים), דבר שהיה המקרה גם עבור פרוותיות וגם עבור מעריצי אנימה. סביר להניח שהסיבה לכך היא שהמעריצים חופשיים לצרוך תוכן מעריצים מתי שהם רוצים (למשל, שירותי סטרימינג, אתרי הפצת אמנות), אך מוגבלים מתי הם יכולים להשתתף במפגשים מהעולם האמיתי לקומץ אירועים באזור שלהם. לדוגמה, ייתכן שיהיה רק כנס אנימה בודד או פרוותי בשנה במרחק נסיעה ממעריץ נתון - אם יש אפילו אחד ב

הכל - בעוד שמפגשים ומפגשים מקומיים עשויים להיות מוגבלים למפגשים של פעם בשבוע או פעם בחודש. למרות זאת, בעוד שנראה שמעריצי פרוות ומעריצי אנימה משתתפים בכנסים בערך באותה תדירות, יש סיכוי גבוה יותר שפרוות יגיעו לאיזשהו מפגש מקומי. 4.

3זה עשוי לנבוע מהעובדה שאולפנים וחברות גדולות מייצרות אנימה.

תוכן שייצרך במיוחד על ידי מעריצי אנימה, כלומר סביר להניח שיש שוק גדול יותר במיוחד עבור תוכן אנימה. לעומת זאת, מעט מאוד חברות גדולות מייצרות תוכן המכוון במיוחד למעריצים הפרוותיים. דיסני, למשל, מהווה מקור השראה משמעותי להרבה פרוותיות, אבל לא מגדירה את עצמה כיצרנית של תוכן פרוותי. כתוצאה מכך, עשוי להיות ביקוש גדול יותר לבלתי רשמיים,

Migetetz, DZ (2004). 3514.36.5.511 <https://doi.org/10.1037//0022-511-520> (5), הערכה מחדש של סולם הגזענות המודרנית בזמנים המודרניים.. אוניברסיטת טנסי, נוקסוויל. פיקובר, קליפורניה

(2011)ספר הפיזיקה: מהמפץ הגדול לתחייה קוונטית, 250אבני דרך בהיסטוריה של הפיזיקה. הוצאת סטרלינג. סטיל, (1997)CMאיוס באוויר: כיצד סטריאוטיפים מעצבים זהות אינטלקטואלית וביצועים. פסיכולוג אמריקאי, (1992) 10.1037//0003-066x.52.6.613 Williams, WL (6), 613-629. <https://doi.org/10.1037//0003-066x.52.6.613> 52הרוח והבשר: גיוון מיני בתרבות היהודית האמריקאית. מכבש ביקון.

פרק 16.

נטייה מינית בפאנדום הפרוותי.
פרנסס היי הנרי, אנה רנה הנרי.

אחת התצפיות הנפוצות ביותר על הפנדום הפרוותי של אלה שבילו בו זמן היא הפתיחות והגיוון שלו בנוגע למיניות ולנטייה מינית. פרק זה יקבל פורמט דומה לפרקים הקודמים (למשל, פרק 14, פרק 15) בדיון על הגיוון וההכלה הללו.

כמו בפרק הקודם על מגדר, נתחיל בסקירה קצרה של עבודה אקדמית על נטייה מינית, כולל הכרה בכך שהמושגים הללו נמצאים בתנופה מתמדת. לאחר מכן, נסתכל על הנתונים הסטטיסטיים בכל הנוגע לשכיחות של נטיות מיניות שונות בפאנדום הפרוותי, ולאחריה צלילה עמוקה לכמה תגובות פתוחות של משתתפים לגבי האופן שבו האינטראקציות שלהם עם הקהילה הפרוותית הושפעו מ- (והשפיעו על המיניות שלהם. לבסוף, נשקול הזדמנויות למחקר נוסף על נטייה מינית בתוך הקהילה הפרוותית. נטייה מינית

A Brief Primer - בדיוק כפי שראינו עם מגדר, ההבנה החברתית של גיוון מיני ונטייה מינית עברה שינוי ניכר במהלך המאה האחרונה. ההכרה בגיוון המיני כטבעי ונורמלי הפכה לשגרה במהלך 50 השנים האחרונות, לפחות במערב. האינטרנט

אפשרה לבני מיעוטים מיניים (כגון הקהילה הא-מינית) לחלוק חוויות, למצוא מילים לבטא את רגשותיהם ורצונותיהם, ולתמוך בהבנה מגוונת ומורכבת יותר של גיוון מיני. 1 בינתיים, הקונצנזוס המדעי המודרני הוא שהתנהגויות חד מיניות אינן רק טבעיות אלא נפוצות הן בקרב בעלי חיים והן בתרבויות אנושיות. (2009 Roughgarden), נסקור בקצרה כיצד הגענו לנקודה זו, ונסתכל על המגוון של

מיניות הן בממלכת החיות והן לאורך ההיסטוריה האנושית על פני תרבויות. במשך מאות שנים, שיח הומופובי גינה את המיניות החד-מינית כחיתית וגם לא טבעית. (McFarlane, 1997) חלקם, כמו הרוזן משפטסברי, ראו בתיאבון מיני חד-מיני כמשהו אנושי ייחודי (הנרי, 2019) בעלי חיים, לדעתו, מונעים על ידי "הטבע", ולא היו.

1 ללא קשר למה שסבא שלך יגיד, גיוון מיני אינו חדש.

תופעה. למרות שהוא עשוי להיות מודע יותר לנטיות מיניות שונות כעת מאשר כשהיה ילד, הדבר משקף את המודעות והסובלנות המוגברת לגיוון מיני. באופן לא מפתיע, הרבה יותר קל לאנשים "לצאת החוצה" כשהם לא צריכים לחשוש מדחייה, מעצר ומיסוד (עם לובוטומיות וטיפול בהלם)!

להתנהג בכל דרך שלא הובילה לרבייה. עבור אחרים, התנהגות מינית בלתי חוקית (במיוחד הומוסקסואליות, אך גם גילוי עריות או חיתיות), נחשבה תוצאה של חוסר הגיוון אנושי ואיפוק. עם זאת, בניגוד לגינויים כאלה של הומוסקסואליות כלא טבעית, התנהגות חד מינית נצפתה בשלוש מאות מיני חוליות, כולל למעלה ממאה מיני יונקים שונים ולפחות 94 מיני עופות. (2009 Roughgarden) מינים מסוימים, כמו אווזים, יוצרים חד-מיניים

צמד איגרות חוב שיכולות להימשך יותר מעשור. בקרב ברבורים, זוגות זכר-זכרים לא רק מחזיקים מעמד שנים רבות אלא מגדלים לעתים קרובות צאצאים יחד. 2 בחברות חיות אחרות, צימוד חד-מיני שכיח מספיק כדי שזו ההתנהגות הנפוצה ביותר, כאשר הזיווגים בין זכר לנקבה הם במיעוט. בקרב הכבשים הגדולות, למשל, כמעט כל הזכרים מחזרים ומזדווגים עם זכרים אחרים. אלה שלא מתווגים כ"נשיים" ונחשבים חריגים על ידי מדענים. הזוגות החד-מיניים הללו אינם מתרחשים רק בקרב זכרים, גם כן: במינים מסוימים (למשל, איילים אדומים וקובים), הזדווגות חד-מינית שכיחה יותר בקרב נקבות מאשר בקרב זכרים. (2009 Roughgarden) בניגוד לזוגות גברים-נקבות, נקבות סנאים אדומות יוצרות קשרים זוגיים הכוללים התנהגויות מיניות וחיבה ומגדלות המלטה אחת

יחד. בקיצור, למרות מחאותיהם של אלה המגינים את המיניות החד-מינית כלא טבעית או אנושית באופן ייחודי, עדויות רבות מממלכת החיות מעידות אחרת. טיעון נפוץ נוסף בשיח ההומופובי הוא הכשל הלוגי של פנייה לקיצוניות: הומוסקסואליות

לא ניתן לסבול כי אם זה היה, כולם היו משתתפים בזה, מחסלים זיווגים הטרוסקסואלים וגורסים את האנושות להכחדה. זה, כמובן, מגוחך. 3 צימודים הומוסקסואלים בקרב פרימטים נחקרו בהרחבה מאז שנות ה-07 והובילו כמה חוקרים להטיל ספק בהנחה שכל התנהגות מינית קשורה לאבולוציה ולהתפשטות המינים. (Roughgarden, 2009) מחקרים בקרב מקוק יפניים וכבשים ביתיות, למשל, הראו שהזיווגים הומוסקסואלים אינם תוצאה של היעדר אפשרויות הטרוסקסואליות.

2 באופן מעניין, זוגות ברבורים זכר-זכר מצליחים הרבה יותר בהורות מאשר.

זוגות זכר-נקבה: 80 אחוז מהזוגות הללו מצליחים לגרש את הצעירים שלהם, לעומת 30 אחוז בלבד לזוגות זכר-נקבה! זוגות אלו, בעודם מהווים מיעוט של זוגות, בכל זאת מהווים מיעוט נכבד: 15% מהאווזים ו-81% מהברבורים. 3 ראשית, זה מדבר מאוד על האיכות של צימוד חד-מיני.

או על האיכות העגומה של זיווג הטרוסקסואלי כדי להציע שכולם ינטשו את הזיווג הטרוסקסואלי אם יינתן להם ההזדמנות לעסוק בזוגיות חד-מינית!

אז, איזו מטרה משרתת התנהגות מינית, אם לא לצורך רבייה? 4 זו שאלה שיש עליה ויכוחים. (Roughgarden, 2009) מנקודת מבט אבולוציונית, התנהגות בלתי מסתגלת (למשל, בזבוז זמן ומשאבים) מתפוגגת דרך האבולוציה עקב תחרות עם מתחרים אשר יעילים ויעילים יותר. תוצאה של נקודה זו היא שאם התנהגות מתרחשת בהקשר אבולוציוני, היא חייבת, לכל הפחות, לא להיות לא מסתגלת, אלא יכולה גם להעניק איזשהו יתרון אבולוציוני לאדם העוסק בהתנהגות או לקרוביו. אפשרות זו גרמה לפסיכולוגים אבולוציוניים להעלות השערות במשך עשרות שנים. העמדה הנייטרליסטית טוענת שהומוסקסואליות קיימת כתוצר לוואי לא מזיק ונייטרלי של התפתחות תכונות אחרות. לפי פרספקטיבה זו, הומוסקסואליות אינה משרתת שום מטרה אבולוציונית, אך היא גם אינה מעכבת את האבולוציה. במקום זאת, זה נתפס כתוצר לוואי הנובע מהתפתחות אבולוציונית של הנאה מינית: הנאה מינית התפתחה כדי לעודד אורגניזמים לקיים יחסי מין, והתשוקה המוגברת הזו לקיים יחסי מין הגדילה את הסבירות להולדת צאצאים ואת התפשטות הגנים של האורגניזם. 5 בסופו של דבר, היתרונות של מציאת סקס מהנה היו רווח נקי להתפשטות המין, ולפיכך, נשארו בסביבה, גם אם חוסר הספציפיות שלו פירושה שאנשים מסוימים ימצאו התנהגות חד מינית מענגת באותה המידה (או יותר).

מנקודת מבט זו, התנהגות חד מינית הגיעה לנסיעה, כחלק מהתאמה אחרת ששיפרה את יכולת ההישרדות של אבותינו האבולוציוניים. עמדה אחרת, נקודת המבט האדפטציוניסטית, טוענת שהומוסקסואליות אינה רק טרמפיסט ניטרלי, אלא עשויה, בעצמה, להיות הסתגלות מועילה. לפי פרספקטיבה זו, התנהגות אינה צריכה לשפר את הרבייה במיוחד כדי לשפר את כושר ההסתגלות וההצלחה של המין: היתרונות עשויים לכלול שיפור אינטראקציות חברתיות ובניית קהילות, דבר שזיווגים חד-מיניים עשויים לעשות. התנהגות חד-מינית עשויה להגביר את הקשרים החברתיים בין חברים שאינם קשורים בקבוצה, לשפר את שיתוף המשאבים, להפחית את הסכסוך בין המינים, לסייע באינטגרציה של עולים חדשים ולסייע בכריתת בריתות וקואליציות. חלק מהסיבה לכך שזוגות של ברבורים זכרים מזדווגים כל כך מצליחים בהורות היא.

4 כאזהרה קצרה לפני שמתעמקים בנושא זה: יש להדגיש שלא.

צריך להצדיק את קיומם. המציאות היא שאנשים א-מיניים ואנשים העוסקים בהתנהגות חד-מינית קיימים, ללא קשר לאופן שבו הם משתלבים במודלים או בתיאוריות של משהו אחר. טוב נעשה אם נזכור זאת כדי להימנע מפסילת כל מי שאינו עוסק אך ורק בהתנהגות הטרוסקסואלית. 5 כאשר ההנחה היא שאורגניזמים שמוצאים סקס כמענג עוסקים בו.

יותר מזה ויש להם יותר צאצאים מאשר אורגניזמים שלא מוצאים סקס מהנה.

כי הם משתמשים בגודל ובכוחם הקולקטיביים כדי להשיג את הטריטוריה הטובה ביותר ומשאבים לא פרופורציונליים יותר. 6 עד לנקודה זו, דנו במידה רבה בנטייה מינית אך ורק בהקשר של התנהגות מינית. 7 בני אדם, לעומת זאת, הם מין מורכב ומתוחכם ביותר. ההתנהגות שלנו שזורה באופן בל יינתק עם הזהות שלנו והתרבות שלנו, עם השפה הכתובה, האמנות והחפצים שלה, כל אלה מספקים הקשר נוסף לאופן שבו אנשים בעבר הבינו התנהגות מינית וכיצד הבנה זו עיצבה את השקפותינו ועמדותינו הנוכחיות. חברות אנושיות תמיד הציגו גיוון מיני, אם כי אופיו של גיוון זה השתנה מאוד בין תרבויות ולאורך זמן. (Bullough, 1976) אבל כמו שתמיד היו אנשים שנמשכו רומנטית ומינית למין השני, תמיד היו אנשים שנמשכו לאותו המין, ל"שני המינים", ולאף אחד בכלל. מה ששונה בין חברות ותרבויות הוא איך מבינים את האנשים האלה ואיך הם מבינים את עצמם. מוסדות חברתיים כמו דת ומשפחה, כמו גם זהויות הבנויות חברתית כמו מעמד ומגדר, ממלאים תפקיד עצום באופן שבו המגוון המיני האנושי

מובן ומטופל בתוך חברה. האנתרופולוג Stephen O. Murray (2000) חקר כיצד תרבויות וחברות אנושיות שונות ברחבי העולם, הן מבחינה היסטורית והן בהווה, מבינות מערכות יחסים הומוסקסואליות. הוא מצא מגמות רחבות, כולל מערכות יחסים המבוססות על גיל (מבוגר/צעיר), תפקידים מגדריים (גבריים/נשיים; בוך/נשי), מעמד או היררכיה (מאסטר/משרת, מורה/תלמיד), ובין מבוגרים שווים. הוא שוקל כיצד, בתרבויות שונות, התנהגות מינית חד-מינית הובנה כסימן לאלוהות, טקס מעבר, טקס חברתי חשוב, חטא, פשע ומעשה שאין להזכיר. באופן מסורתי, הנרטיב שעוצב על ידי היסטוריונים (במערב) היה אחד של רדיפות גוברת. (Halperin, 2002) על פי תזה זו, חברות עבר (במיוחד היוונים והרומאים) הכירו בהומוסקסואליות ובביסקסואליות כטבעיות, ואכן, אפילו כאצילות או ראויות לשבח. אפילו ה.

6 חוקרים אדפציוניסטים גם מציינים שמגוון מיני הוא לעתים קרובות סימן של מין.

עם מערכת חברתית מורכבת ומתוחכמת, ועשויים בהחלט למלא תפקיד תורם בפיתוח מערכת כזו! 7 זה אינפורמטיבי להבחין בהתנהגות מינית, המתייחסת למעשים מיניים ספציפיים.

אדם עוסק, מתוך נטייה מינית, המתייחסת לתשוקה או משיכה. התנהגות מינית, על אף שהיא קשורה במידה רבה לנטייה מינית (בכל השאר שווה, יש סיכוי גבוה יותר שתתעסק בהתנהגות מינית עם אנשים שאליהם אתה נמשך מאשר אנשים שאליהם אתה לא נמשך), אינה קשורה אליה בצורה מושלמת.

הכנסייה המוקדמת הכירה בכך שמערכות יחסים חד מיניות המבוססות על אהבה ומחויבות היו מבורכות. עם זאת, החל מימי הביניים הגבוהים והתגבר במיוחד בתקופת ההשכלה, היה מאמץ מאושר לדכא ולמגר כל דיון או אזכור של גיוון מיני.

חוקים רבים ודיווחים הומופוביים חושפים מאמץ משותף להילחם במגוון המיני ולהקים מין לא יותר מאשר הכרח למטרת רבייה. כתוצאה מהקולוניאליזם והאוונגליזם הדתי, חוקי הדיכוי הללו הופצו ברחבי הגלובוס, כפי שהוכיחה העובדה שרבות מהמדינות שהחוקים שלהן עוינים ביותר לאנשים קווירים זייפו את הקוד המשפטי שלהן.

אלה של אירופה. למרות השכיחות של נרטיב זה, הסוציולוג/ההיסטוריון מישל פוקו זרק יד בעבודות עם הכרך הראשון של תולדות המיניות שלו (פוקו, 1978, כפי שצוטט אצל הנרי, 2019) הוא טען כי במקום היסטוריה של הדחקה, ההיסטוריה של המיניות היא סיפור של הגברת המודעות והדיון במיניות. הופעתן של קהילות וחברות סביב התנהגות מינית במאה ה-81 הובילה לנטייה גוברת של אנשים לראות בהתנהגותם זהות. (Henry, 2019) לפי פוקו, מדענים וחוקרים מהמאה ה-91, עם הצורך שלהם

לתייג ולהבין הכל, לשנות את המיניות האנושית מאוסף של מעשים (מוכרים ואסורים) זה יכול להיעשות על ידי כל אחד, לזהות. כתוצאה מכך, תוויות בינאריות כמו "הטרסקסואל" ו"הומוסקסואל" הופיעו בסוף המאה ה-91 והחליפו את התוויות שאנשים השתמשו בהן בעבר כדי לתאר התנהגות. כמובן, חברות אינן נוטשות לחלוטין דעות קדומות ישנות המבוססות על מודלים או מידע חדשים. (Bullough, 1976) חלק גדול מהשפה הישנה של חטא ופשע הקשורה למגוון מיני בתקופת ימי הביניים והקדימה המודרנית נקשרה אז, לא עוד למעשה, אלא לקטגוריה של האדם שנחשב בעל יכולת ייחודית להם: ההומוסקסואל. המדענים הוויקטוריאניים ותחילת המאה ה-20 שניסו להבין ו"לעזור" להומוסקסואלים רק החמירו את הסטריאוטיפים. הם הפילו פופולריות את הרעיון של מיניות כדחף פסיכולוגי ולא כבחירה מוסרית, והובילו חברות רבות להסיר את עונש המוות על התנהגות הומוסקסואלית (בהסכמה) ולהחליפו במיסוד. עם זאת, מכיוון שמדענים מוקדמים הסיקו את מסקנותיהם מחקר אלה שהגיעו אליהם כדי "להירפא" מההומוסקסואליות שלהם או על ידי ראיונות פושעים בבתי כלא, סטריאוטיפים הומופוביים חוזקו ונאפו בחוקים חדשים, כל זאת תוך חיזוק הרעיון שהיו רק שניים אפשרויות לנטייה מינית: הטרסקסואל (נראה כ"נורמלי") והומוסקסואל (שהיה סוטה).

אחד החוקרים החשובים ביותר שחולל מהפכה במושג הנטייה המינית היה אלפרד קינזי. הוא האמין מאוד שמיניות היא ספקטרום, לא בינארי, והוא ועמיתיו הדגישו זאת בסדרה של מחקרים פורצי דרך על התנהגות מינית אנושית (1948, 1953). הם ראינו עשרות אלפי גברים ונשים מגיל ההתבגרות ועד הזקנה על התנהגותם המינית ותגובותיהם הפסיכו-מיניות. בהתבסס על התיאורים של ההיסטוריה המינית שלהם, קינסי מיקם אותם על סולם, שבו 0 מייצג הטרסקסואל לחלוטין ו-6 מייצג הומוסקסואל לחלוטין. הייתה לו קטגוריה נוספת, X, של אנשים שחוו "לא מגע סוציו-מיני או תגובות"

(קינזי ואח', 1948/1998 עמ' 656). עבודתו של קינזי עדיין הראתה את הנטייה לקשר בין התנהגות מינית לנטייה מינית (Bullough, 1976) אך בכל זאת זה היה המודל ששימש לחלק ניכר מהמחקר בנושא נטייה מינית בשנות ה-50, ה-60 וה-70. להיות מבוסס על התנהגות ולא משיכה, לעומת זאת, היא לא מדדה נטייה מינית כפי שאנו מבינים אותה כיום. במקום זאת, תחת המערכת של קינזי, גבר הנמשך לנשים שקיימו יחסי מין עם גברים באופן בלעדי, מסיבות כלכליות (זנות) או מצביות (בתי ספר חד מיניים, כלא), עדיין יסווג כקינזי 6 (הומוסקסואל לחלוטין). לעומת זאת, גבר הומו סגור מאוד שקיים רק יחסי מין עם אשתו יסווג כקינסי 0 (הטרסקסואל לחלוטין). למרות הפגמים הללו, עבודתו של קינזי עשתה דרך ארוכה כדי להילחם בשיח ההומופובי על הומוסקסואליות (Halperin, 2002) על ידי ראיונות של אמריקאים בריאים, רגילים, מחקריו של קינזי ערערו את הטענה שהומוסקסואליות הייתה דורסנית, לא טבעית וקשורה למחלות נפש וייאוש. מאז שנות ה-70, ההיסטוריה של המיניות הפכה לתת-דיסציפלינה מבוססת בתוך ההיסטוריה ודיסציפלינות קשורות. ככל שהתנועה הלהט"בית החלה לזכות בהסכמה נרחבת והגנות משפטיות, הדיסציפלינה התבססה יותר מבחינה אקדמית והצליחה להפריד את המחקר מהצרכים הפוליטיים של הקהילה.

זה, בשילוב עם תנועה דומה בתוך מדעי החברה באופן רחב יותר בשנות ה-90, התמקד בדרכים שבהן זהות (מגדר, גזע, גיל, נטייה מינית) נבנית חברתית. במקום להיות אוניברסלי בלתי משתנה, המוקד החדש הזה זיהה שמשמעות חברתית והבנה משתנות. זה הוביל להרבה יותר גיוון בנושאי מחקר, כולל ההכרה בהטרסקסואליות

עצמו נבנה ומחוזקת חברתית. (Blank, 2012) כשם שהמושג הומוסקסואליות זהות נולד במאה ה-91, כך גם מושג ההטרסקסואליות נקבע כ"נורמה" שלפיה נמדד המגוון המיני. בעוד הרבה מהמחקר.

המשיכה להתמקד בהטרסקסואליות ובהומוסקסואליות (הורחב לכלול הומוסקסואליות נשית), הביסקסואלית החלה להיחשב גם היא, במקום רק להיכלל בהיסטוריה של ההומוסקסואליות. עם זאת, למספר המוגדל של הזכויות ולביסוס ההכרה המרכזית בגיוון המיני הייתה השפעה נוספת. בהינתן המרחב והחופש לחקור ו

לבטא את עצמם, אנשים קווירים הרחיבו מאוד את ההבנה שלהם לגבי נטייה מינית. זֶה תחושת קהילה וחיבור מוגברת אפשרה תוויות ותיאורים ספציפיים ומדויקים יותר. האינטרנט אפשר לאוכלוסיות קטנות להתחבר זו לזו ולהתארגן, מה שזרז את התהליך הזה. בהמשך החלק הזה, נחקור כמה מהנטיית המיניות החדשות שיצמחו מעבודה זו כדי לקבל הבנה טובה יותר של איך מושג הנטייה המינית מובן כיום. כבר שקלנו את ההקמה המוקדמת של קטגוריות עבור הטרוסקסואלים ו

הומוסקסואלים (הן זכר (הומו) והן נשים (לסביות)). ראינו גם כיצד המחקר של קינזי הציע את המיניות כספקטרום ולא כספקטרום בינארי. למעשה, קינזי ועמיתיו טענו לא רק לקיומה של ביסקסואליות אלא שזו הנטייה המינית הנפוצה ביותר. שינוי נוסף שהשפיע על כינון נטיות מיניות חדשות היה ניתוק של משיכה מינית מהתנהגות מינית. (Bogaert, 2012) ב-0891, מייקל סטומס טען שמשיכה מינית היא מדד אמין הרבה יותר מהתנהגות מינית. הוא טען למודל שמתעלם לחלוטין מהתנהגות ובמקום זאת טען לשני סולמות של 7 נקודות. הראשון מדד הומו-אירוטיזם (משיכה מינית לאלה מאותו המין) בסולם הנמוך (1) לבינוני (4) לגבוה (7). השני מדד הטרוטיות

(משיכה מינית למין השני), שוב מנמוך לגבוה. לפיכך, המערכת שלו יכולה להסביר הומוסקסואליות (גבוהה בסולם הראשון, נמוך בשני), הטרוסקסואליות (נמוכה בסולם הראשון, גבוהה בשני), ביסקסואליות (גבוהה בשני הסולמות) וא-מיניות (נמוכה בשני הסולמות). הבעיה עם הקטגוריות הללו הייתה ההנחה הבסיסית שיש רק שני מינים ושמן ומגדר הם מושגים הניתנים להחלפה. כשהתנועה הטרוסקסואלית החלה לצבור קיטור בשנות ה-90 וה-2000, כמה אנשים שהזדהו כביסקסואלים החלו להצביע על מגבלות הגלומות בתוויות.

הם טענו למונח חדש, כזה שמכיר בנזילות מגדרית, והציעו את השם פאנסקסואל, מה שמרמז שהקידומת pan- (שמשמעותה הכל) עדיפה על הדו-מוגבלת יותר (שמשמעותה שניהם).

הסכסוך היה אינטנסיבי ומר: פאנסקסואלים האשימו את הדו-מיניים בטרנספובים, בעוד ביסקסואלים רבים התלוננו כי הפאנסקסואלים מתפלגים שלא לצורך. הם טענו שהם לא טרנספוביים, וזה.

ביסקסואל יכול לכלול משיכה מינית לאנשים טרנסים. למרות שהקונפליקט הזה בין שתי הקבוצות לא נעלם לחלוטין, אנשים רבים פשוט עוקפים את הנושא על ידי שימוש בשתי התוויות לסירוגין.

אחת הכותבות של פרק זה מזדהה כפאן (מעדיף את המונח הכולל יותר) אך תשתמש ב-bi-בכתויות במצבים ובמקומות שבהם היא מצפה שהמונח הראשון לא יוכר ורוצה להימנע מהצורך להסביר ולהצדיק את התוויות שלה. נושא הנזילות המגדרית הצריך גם יצירת תוויות חדשות לנטיות מיניות. הבנייה הנוכחית של הומוסקסואלים והטרוסקסואלים מניחה פרט סיסטמטי. אבל מה אם האדם הוא טרנס או מגדרי? בשנים האחרונות, אחרים

הופיעו מונחים כדי לתאר את מטרות המשיכה המינית עבור מישהו שמזדהה כטרנס או ג'נדרנוזלי. לדוגמה, אדם מגדרי שנמשך לגברים לא יהיה הומו ולא סטרייט. במקום זאת, הוצעו מונחים כמו אנדרוסקסואלים (או גינוסקסואלים) כדי לתקשר רצון לגברים או לנשים על ידי אנשים מגוונים. בתחילת שנות ה-2000, אמריקאי בשם דיוויד ג'יי הקים אתר אינטרנט בשם Asexual Visibility and Education Network (AVEN). חווים משיכה מינית או מיניות שלהם בספקטרום שנע בין עניין מועט עד ללא עניין בפעילות מינית או בקשרים מיניים. זו לא מגבלה פיזית או הורמונלית, אלא כזו המבוססת על חוסר משיכה ולא על התנהגות המינית. א-מיניים רבים עדיין מאוננים ואף עשויים לבחור לעסוק במין כפעילות. 8 מתוך ידיעה עד כמה זה היה מהפך למצוא תווית המתארת את החוויה של חוסר משיכה מינית לאף אחד, דיוויד קיווה לחלוק את המונח ולעזור לאחרים כמוהו שחיששו קהילה. באמצעות דיונים בקהילה זו ואחרות דומות לה, א-מיניים רבים הצביעו על כמה חיוני לזהות ולסווג סוגים שונים של משיכה. מאז ומתמיד הניחו שמשיכה רומנטית ומינית היא חלק מאותו רגש, אהבה רומנטית. עם זאת, העובדה שיש להבחין בין אהבה רומנטית לאהבה לחברים ולמשפחה על סמך הכללתה של משיכה מינית מדגישה את הבעיה של המשגה של משיכה רומנטית ומינית כשני היבטים של אהבה רומנטית. א-מיניים, שלעיתים קרובות אינם חושקים במין,

עדיין לעתים קרובות מתאבלים, כשהתשוקה הרומנטית שלהם (למעט מין) מרגישה שונה מהרגשות שיש להם לחברים או למשפחה. זה ממשיך להיות אחד המרכיבים שהכי קשה להם לאלו-מיניים (אנשים שחווים משיכה מינית, ההפך מא-מיני).

8ישנן סיבות רבות מלבד משיכה מינית לעסוק במין, כמו למשל.

לחוות קרבה ואינטימיות עם מישהו או לחקור פטיש.

להבין. בהתחשב בתשוקה הרווחת למין מזדמן או אנונימי או להסכמי "חברים עם הטבות", מפתיע שאנשים צריכים להיאבק ברעיון שמשיכה מינית ומשיכה רומנטית הם מושגים נפרדים: אם יכולה להיות משיכה מינית ללא תשוקה רומנטית, אזי אפשר להיות תשוקה רומנטית ללא משיכה מינית. קיומה של משיכה רומנטית כממד מובהק מאפשר את המושג של אוריינטציה רומנטית. כמו עם נטייה מינית, נטייה רומנטית היא ספקטרום: הומורומנטיים רוצים לקיים יחסים רומנטיים עם אנשים מאותו דבר.

מגדר, הטורומנטיקה עם המגדר ההפוך, דו/פנומנטיקה עם מגדרים מגוונים, וארומנטיות לא רוצה שום קשרים רומנטיים. חשוב להכיר שלאנשים מכל הנטיות המיניות יש גם נטייה רומנטית, והנטייה הרומנטית של האדם אינה צריכה להתכתב

עם הנטייה המינית שלהם. זה עוזר להסביר את החוויה של כמה גברים הומוסקסואלים שבכל זאת מתאבלים בנשותיהם או בנשים סטרייטים שיש להם קשרים אינטנסיביים ורומנטיים עם נשים אחרות. זה יכול לעזור לאנשים שחושקים במין מזדמן אבל אין להם רצון למערכות יחסים רומנטיות להבין את עצמם כקיימים בספקטרום ידוע במקום להרגיש סוטה, לא מוסרי או מתעלל. כמובן שכלל שהמודעות לא-מיניות הפכה נפוצה יותר, חלק מחברי הקהילה הרגישו שהמונח א-מיני לא מתאר במלואו את החוויה שלהם -הם היו צריכים מונח עבור מישהו שרק מדי פעם חווה משיכה מינית, או שעושה זאת רק בהקשרים ספציפיים. מצבים. בעוד שהוצעו כמה מונחים, הקהילה בסופו של דבר הסתפקה בקבוצה אפורית, ודמיסקסואלית בקבוצה השנייה. דו-מיניים נוטים לחוות משיכה מינית עם אנשים שהם כבר מכירים ומנהלים איתם מערכת יחסים. חווה משיכה מינית לזרים

או היכרות מזדמנת היא אירוע נדיר עבורם. כחלק מספקטרום הא-מיניות, דו-מיניים וא-מיניים אפורים כוללים בדרך כלל גם את הנטיות הרומנטיות וגם את הנטיות המיניות שלהם כחלק מזהותם. חלק מחברי הקהילה (במיוחד מבוגרים יותר) מוצאים את התפשטותן של זהויות חדשות אלה מכריע. בדיוק כפי שעשו חלק מחברי הקהילה הדו-מינית המוקדמת כשהם מתמודדים עם זהות הפאנסקסואל, יש תחושה שזה מיותר ומפלג. עם זאת, תוויות הן לא רק

שימושי ליצירת קהילה אך יכול לעזור לספק תחושה של נורמליות וביטחון. חברים צעירים רבים שמזדהים בספקטרום הא-מיניות ממשיכים לחפש מילים כדי לתאר את שלהם.

חוויה של משיכה מינית, כולל תיאור מצבים שבהם הם מתרחשים, או תכונות ואיכויות ספציפיות שלה. 9מכיוון שהאינטרנט מאפשר לאנשים להתחבר לאחרים ולשתף בחוויות וברגשות המגוונים שלהם, הקטגוריות הפסיכו-מיניות שנוצרו על ידי פסיכולוגים הולכות ומתחלפות בקטגוריות שאנשים יוצרים לעצמם. זה מאפשר יותר ניואנסים ו

מונחים גמישים שמסתגלים להבנות חדשות ומאפשרים דיוק רב יותר. התוצאה היא ריבוי של זהויות, תפקידים וציפיות מורכבות כמו התנהגות מינית אנושית, נטייה מינית ורומנטית והתרבות האנושית עצמה. קומפוזיציה -נטייה מינית הקהילה הפרוותית

יש לו מונטין של מקום מסביר פנים בצורה יוצאת דופן, מקום שבו הקוויריות היא הנורמה ושובו סטרייטים הם מיעוט. הרושם הזה לא התרחש בחלל ריק, כך נראה, שכן המחקר שלנו תומך באפיון זה. בסקר אחר סקר, אנשים שמזדהים כמשהו אחר מאשר סטרייט מהווים את הרוב המכריע של הקהילה הפרוותית. בשלושת המחקרים העדכניים ביותר שלנו מ-2012 ו-2022, פרוותיות נשאלו לגבי הנטייה המינית שלהם, מה שמציין איזו כמה תוויות מרשימה תיארה אותם בצורה הטובה ביותר. ברצון לכלול כמה שיותר סוגים של נטיות מיניות, אנחנו

כללו תיגום נפוצים רבים (לסביות/הומו/הומוסקסואל, סטרייט/הטרוסקסואל, ביסקסואל, פאנסקסואל, א-מיני ודמיסקסואל). עבור אלה שעדיין בחנו את הנטייה המינית שלהם, או שחשו שהקטגוריות הנפוצות הללו לא משקפות אותן במדויק, כללנו גם את "אני לא יודע" ו"משהו אחר" כאפשרויות. אלה שבחרו ב"משהו אחר" עודדו לכלול את התוויות המועדפות עליהם כתגובות נוספות. התוצאות מסקר זה חושפות גיוון עצום בנטייה המינית. יותר מרבע מהפרוותים שזוהו כלסביות/הומואים/הומוסקסואלים, (25.2%) בהשוואה ל

רק 10% מהמשיבים שהזדהו כסטרייטים/הטרוסקסואלים. כמעט רבע מהפרוותים זוהו כדו-מיניים, (22.4%) כאשר עוד 13.2% הזדהו כ-פאנסקסואל. בניגוד לאוכלוסייה הכללית, שבה הסטרייט הוא לרוב רוב משמעותי, המשתתפים הסטרייטים מהווים רק 10% מהמדגם. א-מיניים וד-מיניים היו, בהשוואה, נפוצים הרבה יותר בקהילה הפרוותית מאשר באוכלוסייה הרחבה יותר, והיו 7.9%-8.4% מהפרוותיות, בהתאמה. למרבה הצער, מכיוון שהקטגוריות אפשרו למשיבים לבחור אפשרות אחת בלבד, רבים מהמשיבים שלנו נאלצו להשתמש ב"משהו".

9 דוגמאות למילים כאלה כוללות תוויות כגון sapiosexual (משיכה מינית).

כלפי אנשים חכמים), או אגו-מיני (אנשים שחווים ניתוק בין העצמי למושא המשיכה המינית).

הקטגוריה של *else* השתמשו בשאלות פתוחות מאוחר יותר בסקר כדי לבטא את נזילות הנטייה המינית שלהם. מספר נשאלים השתמשו בשתי מיניות ופאנסקסואליות לסירוגין, וכך זוהו כשניהם. קיומן של אוריינטציות רומנטיות סיבך עוד יותר את הנושא. לדוגמה, אחד הנשאלים בחר ב"סטרייט", אך בתשובותיהם הפתוחות הבהיר כי הם א-מיניים בעלי אוריינטציה טרו-רומנטית. אחרים שבחרו ב"א-מיניים" זיהו את עצמם מאוחר יותר כבי/פאן, לסבית או הומו. אחרים בחרו ב"משהו אחר", והשתמשו בתגובות הפתוחות כדי להבהיר את הדרכים שבהן הם זיהו כמספר נטיות מיניות. כתוצאה מכך, למרות שמראה את הפנדום הפרוותי להיות

מקום מגוון להפליא ביחס לנטייה מינית, הנתונים המצטברים ככל הנראה ממעיטים בהערכתו המלאה של המגוון הזה. השאלה עצמה תצטרך להיות מעוצבת מחדש עבור מחקרים עתידיים, כולל תוכנה כדי לאפשר לאנשים להזדהות עם מספר רב של תוויות ולהכיר בנזילות של נטייה מינית. 10 למרבה המזל, התגובות הפתוחות, המנותחות להלן, מספקות הקשר נוסף ועדות לגיוון רב יותר ממה שנלכד בנתונים המצטברים. הבדלים במחשבות על נטייה מינית כמו בפרקים הקודמים, חלק זה הוא צלילה עמוקה לתוך התגובות הפתוחות של פרוותיות שנאספו במחקרים שלנו בשנים 2021-2022. אמנם לא שאלנו את הפרוונים שאלה פתוחה ספציפית לגבי הנטייה המינית שלהם, אבל משתתפים רבים דנו בנטייתם המינית תוך השיב לשתי שאלות רחבות: (1) איך "התוויות" שלהם (שנשארו מעורפלות במכוון כדי לאפשר את הגישה הרחבה ביותר האפשרית) מגוון התגובות משפיעות על החוויה שלהם עם הפאנדום הפרוותי, ו-(2) חווית הקבלה או ההדחה שלהם בפאנדום לאור אותן זהויות.

אמנם לא כל התגובות היו קשורות לנטייה מינית (רבות היו מעורבות בגזע או מגדר), אלו הקשורות במיניות חשפו פרטים מעניינים על האופן שבו נטייה מינית מעצבת ומשפיעה על חווית הפרוות בפאנדום. רבים חשפו גם דרכים שבהן הפאנדום עיצב את הבנתם ואת היחס למיניות שלהם. תת הסעיפים הבאים מזהים כמה מהנושאים הנפוצים ביותר העולים מתגובות אלה. ככל שניתן, אלה יתוארו תוך שימוש במילים ובניסוחים של המשתתפים עצמם.

10 כפי שהזכרנו בפרק הקודם על מין ומגדר, לעולם אל לנו לצפות.

לעצב מידה מושלמת של המושגים המורכבים והדינמיים הללו, אלא לשאוף לשפר כל הזמן את שאלות הסקר שלנו לקראת המטרה הבלתי ניתנת להשגה של שאלה מושלמת.

פורסונה ונטייה מינית כהיבטים של זהות כפי שראינו בפרק 7, רוב הפרוונים יוצרים פורסונה כחלק מהמעורבות שלהם בפאנדרום הפרוותי. רבים מטביעים את fursonas-השלם באלמנטים של זהותם, וכפי שראינו בפרק 15, חלקם (בעיקר נשים) (cis i-trans furries) משתמשים fursonas-בשלם כדי לחקור זהויות אחרות. תגובות פתוחות לגבי תוויות המשפיעות על החוויה של פרוותיות בפאנדרום חשפו מתח דומה בין אלה שרואים בפורסונה שלהם השתקפות של עצמם לבין אלה שרואים בה דרך לחקור (או אפילו להתעלם) מהיבטים אחרים של זהותם. כשמדובר בפרוותי ישר, רובם לא הביעו קשר בין הנטייה המינית שלהם לפורסונה שלהם. למעשה, רק פרווה סטרייט אחד הזכיר במפורש את הקשר בין הנטייה המינית שלהם לזו של הפורסונה שלהם.

"אני לא הולך לפי תוויות רבות מהן אני בא. אז אולי זה לא משפיע עליי הרבה בכל מה שאני עושה. מבחינת אוריינטציה של הדמויות שלי, חלקן גבריות וגם נשיות, אבל כולן סטרייטיות".

כפי שחקרנו בפרק 14, אנשים שזהותם נחשבת נורמטיבית לעתים קרובות חושבים מעט על ההיבט הזה של עצמם עד שהוא מוזכר ישירות: אנשים לבנים ממעטים לחשוב על הגזע שלהם, בעוד שגברים בציבור אינם מבלים זמן במחשבה על סוגיות מגדריות. ובעוד שסטרייטים הם מיעוט בהקשר של הפנדרום הפרוותי, הם רגילים לטעון להיות רוב ב

תרבות רחבה יותר. ככזה, ייתכן שאין להם סיבה מועטה לחשוב על הנטייה המינית של הפורסונה שלהם, ועשויים פשוט לקחת את זה כנתון שהפורסונה שלהם תהיה סטרייטית, כמוהם, כברירת מחדל. 11 בניגוד לפרוות ישרות, פרוותי LGBQA נטו הרבה יותר להזכיר את הפורסונה שלהם בזמן שדנו בנטייה המינית שלהם. בדיונים אלה עלו מספר מגמות רחבות. לדוגמה, רבים ציינו שהפורסונה שלהם היא שלוחה של עצמם, כזו שחולקת רבים מהיבטי הזהות שלהם, כולל הנטייה המינית שלהם.

"מכיוון שהפורסונה שלי הוא באמת אוטאר לשימוש במרחבים מקוונים/פרוותיים, הוא מגלם את רוב התוויות שלי: זכר, הומו, רופא, איראני-בריטי, מרקסיסט. אף אחת מהתוויות האלה לא ממש משפיעה על החוויה שלי בחללים פרוותיים.

11 כמובן, קשה לפרש ולהסיק מסקנות על סמך התנהגות של אנשים.

אל תתעסק בזה. אנו נבדוק את ההשערה הזו בצורה ישירה יותר במחקרים עתידיים.

(מכיוון שפרוותית מלאה בגברים הומוסקסואלים ואני באמת מקיימת אינטראקציה רק עם אנשים שנוטים שמאל/שמאל בתוך הפרוותי).

"כן, במיוחד הדו-מיניות שלי, אבל גם העניין שלי במדעים ומתמטיקה (אני סטודנט לפיזיקה). שתי אלה הן תכונות אישיות שאני מיישם על הפורסונה שלי, ועל האופן שבו אני מראה את עצמי בתוך הפאנדרום".

... "הייתי מזדהה בעיקר עם א-מיניים, לא-בינאריים, סטודנטים וקנדיים. אני יכול לומר בוודאות שהמין והמיניות שלי השפיעו עליי בתור פרוותי, מכיוון שלפורסונה שלי אין מין ביולוגי, אין איברי מין, והשתמשה בכינויים של אותם/הם. למרות שאני מרגיש שהמתאם הזה נובע יותר מהמגדר והמיניות שלי ולא בגלל התוויות".

עבור פרוות LGBQA אחרות, הפורסונה שלהם לא הייתה רק הרחבה של זהותם אלא דרך לחקור את זהותם בצורה משמעותית במרחב בטוח.

"יצאתי לראשונה באמצעות האוטאר הפרוותי שלי והתגובה הייתה חיובית באופן גורף".

"...פרוטי עוסק בביטוי עצמי, ולעתים קרובות אנו משתמשים בתוויות כדי לתאר את עצמנו. לעתים קרובות אני משתמש בדמויות כדי לבטא ולחקור את התוויות הללו".

"כמה תוויות גרמו לשינוי בשמי ובפורסונה שלי במהלך השנים."

אחרים הצביעו על רצון לקבל פורסונה שאינה חולקת כל היבט של זהותם.

"לא, פרוטי או פורסונה הם מסכה עבורי."

"יש לי הרבה לייבלים עבור עצמי בתור מוזיקאי, בנקאי, פוליגלוט, דו מיני וכו', אבל בפאנדום, אני באמת משתדל שלא יהיו לי הרבה לייבלים. פשוט נמר שלג זקן ופשוט. לכל מין יש כמה סטריאוטיפים (בין אם מדויקים ובין אם לא) אז לפעמים בדיחות על אלה עולות".

"...בשבילי, זה מתחיל מהזהות שלי, ותוויות הן רק קיצורים לציון היבט זה או אחר שלי
זהות. אם השאלה היא על איך.

תוויות RLמשפיעות על הזהות הפרוטית שלי, אה. אני בעצם לא יודע. (: כנראה לא הרבה: IRLאני דמי; דמות הדרכון שלי באינטרנט היא מאוד פאן. אני לבן; הדרכון שלי כחול-אפור (אם כי כנראה צופן לובן בדרכים שאני לא מודע אליהן, בסדר). אני על הספקטרום האוטיסטי וחכם (כפי שהדברים האלה נמדדים); פרסונת הדרכון שלי היא חברותית, ידידותית וקצת מטומטמת. אני זכר רך-סיס; פרסונת הדרכון שלי היא זכר רך-sic."

אחרים גילו שכך שהפורסונה שלהם חולקת את הנטייה המינית שלהם יכולה להקל על החוויה שלהם על ידי כך שיקל למצוא אחרים,

"כן שלי הוא גם הומו וזה הביא לי הרבה מהסוג שלי".

"אם כבר הלייבלים שלי (הומו/טרנסג'נדר) פשוט עזרו לי להתחבר לאחרים כמוני בפאנדום. זה לא משפיע עליי כפרוטי מלבד הפורסונאות שלי ודמויות פרוטיות אחרות שיצרתי לעתים קרובות חולקות את התוויות האלה."

או לסבך את האינטראקציות שלהם בתוך הקהילה הרחבה יותר.

"יש לי דמות דרכון, אנשים נוטים לחשוב שאני גם הומו דומיננטי, אבל אני הרבה יותר כנוע. זה נוטה לגרום לכך שאנשים מחפשים אותי בשביל דברים שאני לא יכול לספק בקלות".

"אני חושב שאנשים ממהרים לפתח רגשות רומנטיים כלפי הפורסונאות של אנשים, ובהיותו אדם דו מיני/ארומנטי, זה יכול להיות קצת לא נוח להתמודד עם אנשים שלא ממש מבינים שאני לא מחפש להיכנס לסוג כלשהו. של מערכת יחסים".

"הפורסונה/הדמות שלי היא א-מינית כמוני. ולכן קשה להתקיים במרחב פאנדום שבו כל כך הרבה זה מפורש..."

מגמה נוספת שנתקלה לגבי הקשר בין הפורסונה לזהות המינית הייתה אלו שהעדיפו להתמקד בחיות הפורסונה שלהם. בעוד שהנטייה המינית שלהם עדיין הייתה רלוונטית, היא הונחה על ידי החיה.

"אני עסוק מדי בלהיות צבי הומוסקסואל מכדי לשים לב. והגינה שלך מאוד טעימה."

"אריה פאנסקסואל נאה עד כדי מגוחך".

כפי שראינו בסעיף זה, תגובות פתוחות חשפו מספר מגמות בכל הנוגע לאופן שבו הנטייה המינית של פרווה מצטלבת עם הפורסונה שלהם. בעוד שרוב הפרוונים הישרים לא הזכירו קשר בין הנטייה המינית שלהם לפורסונה שלהם, פרווהי LGBQA+ ראו לעתים קרובות את הפורסונה שלהם

כהרחבה של עצמם, מקום לחקור היבטים שלהם במרחב בטוח או לשחק עם זהויות שונות משלהם, אם כי חלקם השתמשו בפורסונה שלהם כדי להימנע לחלוטין מהתוויות הללו.

עבור פרווהים שהפורסונה שלהם חלקה את הנטייה המינית שלהם, זה יכול להחליק את האינטראקציות עם אחרים על ידי כך שיהיה קל יותר למצוא אנשים קוויירים אחרים, או (במיוחד עבור אנשים א-מיניים, דו-מיניים או ארומנטיים) הם יכולים גם להקשות על אינטראקציות. תגובות אלו מראות את הצורך במחקר נוסף שיבחן באופן ישיר כיצד הנטייה המינית של פרווהיות מתבטאת בהתפתחות הפורסונה שלהם, או משפיעה עליה. הצטלבות של נטייה מינית עם היבטים אחרים של זהות בגלל הניסוח הרחב של השאלות הפתוחות, תגובות רבות שקלו כיצד היבטים שונים של הזהות של האדם - לא רק הנטייה המינית - השפיעו על החוויה שלהם בפאנדום. חלק מהמשיבים הדגישו כיצד היבטים של זהותם, במיוחד נושאים כמו גזע, מגדר ו(נכות), הצטלבו עם הנטייה המינית שלהם במרחבים פרווהיים, כאשר רבים חושפים מודעות לעובדה שחלק מהיבטים של זהותם התקבלו בקלות רבה יותר. מאחרים. אחד הנושאים שחוזרים על עצמם שצצו היה חגיגה של העובדה שהיבטים מרובים של זהות הנשאלים התקבלו בברכה והתקבלו בקהילה הפרווהית. בעוד דיון כללי במידת הקבלה של LGBQA+ יותר לסעיף אחר, חלק מהתגובות התמקדו בכוונה כיצד הפנדום הפרווהי מסביר פנים לכל זהותם של המשיבים.

"אני מרגיש כאילו אני שייך לכאן כאדם הומו עם זהות מגדרית לא בינארית. אני חושב שכאן בפרווהי, אני לא נתפס כמוזר או שונה בכלל בגלל זה".

"אני מרגיש מאוד מקובל בתוך הפאנדום. מעולם לא הרגשתי צורך להסתיר שאני הומו, לא בינארי, אוטיסט או כל היבט אחר של עצמי".

"אני לא בינארי, דו מיני, ת'ריאן ואמן. אני מרגיש שהפאנדום הפרווהי הוא המקום היחיד שבו הזהות שלי, במלואה, מתקבלת ונחגגת".

"לא, אני לא. אני לא חושב שלהיות חצי אסייתי או הומו היה משהו שאי פעם הייתי צריך להסתיר".

"אני חושב שבגלל שהפאנדום הוא בעיקר +LGBTQ להיות פאנסקסואל עוזר להתקבל אליו קצת יותר. גם להיות ניוירדיברגנטי (יש לי אוטיזם) כמו רוב הפאנדום עוזר לי להשתלב קצת".

נשאלים אחרים דיווחו על רמות שונות של קבלה בהתאם לפן מסוים של זהותם. בעוד שנטייה מינית התקבלה לעתים קרובות בברכה, היבטים אחרים של זהותם לא היו מקובלים באופן אוניברסלי. גזע הוזכר לעתים קרובות כבעיה.

"ובכן, כבר הסברתי איך להיות אישה שחורה יכול להיות די קשה בפאנדום הזה. אני לא ממש מודאג מהמיניות שלי במונחים של הפנדום הפרווהי כי רוב הפאנדום לא סטרייט בכל מקרה".

"בהיותי אטינו, אני יודע שיש לי פחות מקומות לחקור את החוויות שלי בפאנדום בשפה שלי. רוב התוכן הזמין בקלות הוא באנגלית ועם קשרים צפון אמריקאים או אירופאים. כמה תוויות אחרות כמו הלאום שלי או הנטייה המינית שלי משפיעות גם על חלק מהתוכן שאני אוהב לראות, מה שבתורו גורם לי להתמקד באזורים מסוימים של הפנדום על פני אחרים".

"לרוב, כן, אני מרגיש מקובל במיוחד עכשיו שיש יותר קבוצות, אירועים והזדמנויות המוצעות לפרוות COPIB+קוויריות במרחב הפנדום. בכל זאת זה עדיין הימור ואתה יכול להיתקל באנשים שלא מקבלים אותך וינסו להבריא אותך מהפאנדום. אבל זה בעיקר חיובי ויש יותר תמיכה ויותר אנשים שמוכנים להתגונן/לעמוד על פרוות COPIB+קוויריות".

"למעשה, ישנם הומוסקסואלים רבים בפנדום הפרוות... תשעה מכל עשרה פרוותיים הם הומואים. זה ברור. המעריצים הפרוותיים הם סובלניים ביותר כלפי קבוצות מיעוטים. אבל בגלל התרבות המסורתית של סין, רבים אנשים לא יכולים לקבל הומוסקסואליות. כל כך הרבה אנשים בוחרים להסתתר".

"בתור מישו דו-גזעי, הומו, טרנסי ונכה, אני כן מרגיש בטוח ומקובל בתוך הפאנדום, אבל אני כן מבין וטוב לי.

מודע לבעיות שיש לקהילה עם כמה מהזהויות שלי (במיוחד עם גזע).

"אני מזדהה כאנדרוסקסלית, אם כי אני בעיקר מציגה את עצמי כהומו לשם הפשטות. על בסיס זה הרגשתי מעט צורך להדחיק או להסתיר את הסטטוס שלי. כשזה מגיע ללאום ולגזע שלי, אני כן נוטה להסתיר את שניהם כי הם נוטים לעורר רחמים או לגרום לאנשים להתנשא עליי. חוץ מהשניים האלה, אני בדרך כלל מרגיש מקובל בפאנדום".

למרבה האירוניה, כמה פרוותיות גילו שהיבטים אחרים של זהותם זוכים לכבוד רחב יותר מאשר הנטייה המינית שלהם.

"אני שחור. מעולם לא נתנו לי שטויות על זה, בכנסים או באינטרנט. אבל נמאס לי שצוחקים על זה שאני סטרייט".

נשאלים אחרים הדגישו כיצד ההצטלבות בין מגדר לנטייה מינית גורמת להם לעתים קרובות לבעיות.

"כן, אני מרגישה שמתייחסים אליי אחרת ולא כלולה בקהילה הכללית כי אני אישה, אבל הרבה יותר מקובלת על ידי אמנים פרוותיים. רוב האמנים הפרוותיים הם נשים. אני גם מרגיש שאני יכול להתחבר עם חברים פרוותיים אחרים דרך הזהות הבי-מינית/הבטינית שלי".

"אני מרגיש שההתוויה שלי לא בינארית ולסבית משפיעה עליו, מכיוון שאני לא מרגישה מכבדת בגלל זה. יש הרבה מיזוגניה עם פרוות כמו בכל מקום".

"אני חושב שזה משפיע עליי במידה מסוימת. פרוותיות לסביות אינן מיוצגות לעתים קרובות והן פחות "אטרקטיביות" לציבור ההומואים הפופולרי בפאנדום. יש לי מזל שיש לי חברים טובים שלא מתייחסים אליי אחרת כי אני הומו ואישה. הפעמים היחידות שאני מקבל תזכורת שכמה אנשים בעצם לא אוהבים אותי בגלל שני הדברים האלה הן במוסכמות פרוותיות. אל יקרה כל כך למרבה המזל".

"אה זה לגמרי כן. קיבלתי התייחסות שונה בהרבה בחללים פרוותיים כשהצגתי בתור סתם בחור דו-ציסאי. זה היה שונה בהרבה מאז שהבנתי שאני טרנס נקבה, לא בינארית, לסבית פאן וא-מינית".

כמה פרוותיים הרגישו שהם רצויים יחסית בפאנדום, אפילו עד כדי היותם חלק מהרוב בגלל היותם מוזרים וגם נויר-דיברגנטים.

"אני בדרך כלל מרגיש מקובל, שכן זהות קווירית, זהות טרנסג'נדרית ומוגבלות הקשורה לבריאות הנפש הן חלק מהזהויות השוליות הנפוצות יותר בפאנדום (מהניסיון האנקדוטלי שלי). אני מקפיד לא להסתיר את החלקים האלה בעצמי כשהם רלוונטיים".

"אוטיסט, מוזר, גדול, פולי, קינקי, סופר... יש לי הרבה תוויות. אני מרגיש שהקהילה הפרוותית מקבלת את כולם".

"אני להט"ב ויש לי כמה מוגבלויות. אני מרגיש מאוד מקובל ומעולם לא הרגשתי צורך להסתיר את הדברים האלה".

..."אני לא מסתיר שאני טרנס, הומו ונכה כשאני בפאנדום הפרוותי".

עם זאת, זו לא הייתה חוויה אוניברסלית. פרוותיות אחרות דיווחו שנכות לא תמיד הייתה מקובלת בפנדום כמו הנטייה המינית או המגדר שלהם.

"אני מזדהה כנכה, טרנסג'נדר, פרוותי MLM שמתעניין בדברי abdl וסטונר. בגלל זה החוויה שלי קצת שונה מאחרים, בתור מישהו מוזר אני יותר אהוב או דחוי, כמו משהי שמתעסקת abdl-בומעשנת שוב. אני יותר אהובה או דחווה וכמישהו נכה אני מוצאת את עצמי לא מסוגלת באמת להתחבר לבעלי יכולת במרחבים שנועדו בדרך כלל עבורם. בפאנדום הפרוותי רוב האנשים באמת מסבירי פנים אבל תמיד יש את הבושה של מי שאני ומה שאני נהנה לעכב אותי וזה ככה בשביל הרבה מאיתנו".

"אני מזדהה יותר מכל כלסבית, טרנסית ונכה. מבין השלושה, השלישי משפיע הכי הרבה על האינטראקציות שלי. אנחנו מקבלים מעט מאוד תשומת לב, וחלק ניכר ממנה אינו חיובי. אני מרגיש שזה גורם לי ואחרים כמוני להתעלמות או להידחק לשוליים".

"מגדר ומיניות אני מרגיש בטוח כפי שיכולתי באמת לצפות. שימוש טוב בכלי בלוק עוזר. אני כמעט ולא מגיע לאף אחד בגלל האוטיזם שלי. אֶנִי.

אל תסתיר את האוטיזם שלי, אבל דאגה מתקשורת שגויה מובילה לכך שאני כמעט ולא מדבר. אני לא מסתיר את הסטטוס השולי שלי, אני רק מסתיר".

היבטים אחרים של זהות שמצטלבים עם נטייה מינית כוללים דימוי גוף ומראה, גיל, או תפקידים חברתיים לא טיפוסיים.

"אני מרגיש מקובל בכל מה שקשור למיניות ולגזע שלי, אבל לא כשזה מגיע לגוף ולמראה שלי. אני מרגיש שאני צריך להסתיר את האחרון מהאנשים שאיתם אני מתקשר".

"מבחינת הפאנדום, היותי פרווה מבוגרת דחקה לפעמים את השוליים, אבל אף פעם לא הסתירתי את זה באינטרנט. ביליתי יותר מדי זמן בארון כשהייתי צעיר כדי לעשות את זה שוב. אני מי שאני".

"כן. אמרו לי שאני לא הומו מספיק, מבוגר מדי ושמרני מדי להשתייך לפאנדום".

"הוֹרָה. א-מינית חיובית למין הומוורומנטי. שניהם מודיעים על האינטראקציות שלי עם אחרים בפאנדום".

חברי הקהילה הפרוותית המזדהים כלא אנושיים (תריאנים, אחרים, אלתר-אנושיים) מדווחים כי ההצטלבות של זהות זו עם המוזרות שלהם מובילה ליחסים מפורקים עם הקהילה הפרוותית.

"תלוי בצורת ההדחה לשוליים. אני טרנס ואס בגלוי מאוד, אבל. הרבה פחות בפתחות ברבים, אחרים, ועוד כמה חלקים בעצמי שאני חושש משיפוטיות לגביהם."

"שמחתי למדי על כך שמגוון רחב של מיניות מקובלת בפרווה, אבל אני בהחלט מרגיש חוסר רצון לחלוק על כך שאני ת'ריאן. אני חושב שזה נתפס לעתים קרובות כ"פרוותי, אבל נלקח רחוק מדי", כשזה לא בעצם זה. באמת, אני ת'ריאן ראשון ופרוותי רק כמנגנון התמודדות, בלי קשר ליתרונות שחוויתי מאז שהצטרפתי לפאנדום".

"אני מחשיב את הפרוותיות שלי כמצטלבת בצורה מסיבית עם אלתר-אנושיות ומשונה. אני גם מחשיב את עמדותי כאנרכיסט כמושפע מהזהות האלתר-אנושית/פרוותית שלי ולהיפך, ויש פער שאני מקווה לצמצם בין שתי הקבוצות באופן כללי".

"אני מוצא שהזהות הקווירית שלי היא הזהות הבולטת ביותר שמשפיעה על החוויה הפרוותית שלי, ואחריה זהותי כאחרים. הדברים האלה צובעים כל היבט בחיי; אני לא *מפסיק* להיות לא אנושי או להיות קווירי, ותרבות פרוותית היא הדרך המושלמת לבטא את הרגשות האלה של אחרים או שונה, בצורה שעדיין מרגישה מכילה בסך הכל".

פרוותיות ישרות היו בסבירות נמוכה בהרבה מפרוותי LGBQA+ להזכיר את הנטייה המינית שלהם כמשפיעה על האינטראקציה שלהם עם הקהילה הפרוותית. אלה שכן נטו להכיר בכך שלמרות שהנטייה המינית שלהם הפכה אותם למיעוט בתוך הפאנדום, הם עדיין פעלו ממקום של פריבילגיה בשל האופי ההטרונורמטיבי של החברה הרחבה יותר. זה היה המקרה במיוחד עם פרוותיות שהיו גם לבנים וסיסג'נדרים.

"לא ששמתי לב, למרות שמכיוון שאני אשת אזרחית סטרייטית לבנה וגם מבוגרת יותר (ולכן בטוחה בעצמי למדי), אני משחקת כאן במצב קל".

"כן, להיות Cis & סטרייט אומר שאני למעשה במיעוט פעם אחת, והבנת החוויות של מי שלא זו תמיד חוויה לימודית עבורי. יש עוד המון תוויות שאפשר לתת לי שמבדילות אותי מרוב הפרוונות, אבל אני לא אכנס לכולן".

"בתוך הפאנדום, המיעוט היחיד שנראה לי שהוא חלק ממנו הוא "הטרנסקסואל". לאף דמוגרפי שאני חבר בו אין מעמד להתלונן על דחיקה לשוליים".

חלק מהפרוותיות של LGBQA הכירו בכך שלא היותם קווירים בעליל העניקה להם מידה מסוימת של פריבילגיה בקהילה הרחבה יותר, בעוד שאחרים מכירים בכך שהיותם הרוב בתוך הפאנדום הפרוותי מעניק להם פריבילגיה במרחבים פרוותיים. מדי פעם, המודעות למעמד הרוב הזה הביאה עמה תחושת אחריות להביא למודעות את הצרכים של פרוותיות שוליות.

"אני חושב שלהיות לבן, יציב כלכלית למדי, ולא קווירי בעליל, בידד אותי בצורה משמעותית מכל סוג של דחיקה לשוליים, אז אני לא בטוח שאי פעם הייתי מוצא את עצמי במצב הזה גם אם הפרוותי."

פאנדום לא הסכימו. ובכל זאת, אין לי ספק שזהו מרחב מקבל, וכזה שבו אף אחת מהתכונות שלי לא בלטה או הייתה מתבלטת או משכה תשומת לב שלילית".

"אני נדחק לשוליים רק בצורה שבה אני הומו, וזה עוד כלום לעומת הניסיונות והתלאות של מיעוטים אחרים או אנשים שנדחקו לשוליים אחרת. במיוחד במקום שמקבל את ההומואים, כמו פנדום הפרווה, לא היו לי בעיות".

"קצת. להיות לא בינארי והומו זה מנחם כשאני רואה הרבה LGBTQ אחרים. להיות זכר לבן גורם לי לנסות להעריך את הפריבילגיה שלי ולהבין איך החיים שלי שונים - ולרוב קלים יותר - משל אנשים אחרים".

"אני גבר לבן, בגיל העמידה. אף אחת מהתכונות הללו לא דוחקת אותי לשוליים באוסטרליה מבחינה חברתית, כלכלית או תרבותית. אני גם דו/פאנסקסואל ומזדהה כקווירי. זה אי-נושא מוחלט בפאנדום".

"בהיותי לבן וגבר - למרות היותי הומו ולא בדיוק אזרחי - אני עדיין מרגיש בתוך הרוב היחסי של רוב האנשים. בהקשר של פאנדום גרידא, אני בהחלט מרגיש בתוך הרוב, בהתחשב שהפאנדום הוא בעיקר לבן, זכר ו- LGBTQ. אני לא מרגיש צורך להסתיר את זהותי שלי בפאנדום".

"אני לבן וקווירי - שני הרוב בתוך הפאנדום. עם זאת, לעתים קרובות אני לוקח את הצד של פרוות לא לבנים בכל הנוגע לבעיות פאנדום ועשיתי זאת מההתחלה בזכות קולות טוויטר כמו שון צ'יפלוק (אני לא חושב שהייתי מגלה על HMHF אם זה לא היה אותו), אז קשה לי להתרגש עם מישהו במרחבים פרווטיים "רגילים" שבהם זה אסקפיזם שלך כל הזמן, והאנרגיה הזו נוכחת ביתר שאת בקבוצות ובצ'אטים המקומיים שבהם אני מ. אבל יש לי פריבילגיה כפולה, אז לא --

מעולם לא חוויתי את החוויה של להיות "נבדק" כמו BIPOC ופרוות טרנס יש לפעמים".

התגובות בחלק זה מגלות שחווית הנטייה המינית בפאנדום הפרוויטי מושפעת לעתים קרובות מהיבטים אחרים של זהות. בעוד שגיוון מיני התקבל (לרוב), זהויות אחרות כאלה.

שכן גזע, מגדר או (נכות) משפיעים על המידה שבה פרוויות קוויריות הרגישו בטוחות ומבורכות במרחבים פרווטיים, במיוחד עבור פרוויות קוויריות המזדהות גם כלא אנושיות. לבסוף, פרוויות רבות ראו את עצמם כחלק מהרוב, בין אם בגלל שהם היו חלק מהרוב התרבותי הרחב יותר או חלק מרוב ספציפית בתוך הפאנדום. ידידותיות של פאנדום מגוון מינית רוב התגובות לשאלות הפתוחות הדגישו תחושה של פתיחות מכריעה וקבלה כלפי גיוון מיני בתוך הפאנדום הפרוויטי. מראיינים רבים דיווחו שהם מרגישים מקובלים ומתקבלים בברכה על ידי הקהילה. במילותיו של אחד המגיבים, הם נאלצו להרגיש,

"מתקבל לחלוטין, מחובק ללא בושה, אהוב ללא תנאי. כמו איך כתות מבצעות "הפצצות אהבה", אבל בלי כוונות זדוניות,

בעוד אחר התעקש שהקהילה כן.

"ממש ממש מקבל".

רובם דיווחו שהרגישו רצויים ונכללים בקהילה בכל הנוגע לנטייה המינית שלהם. עם זאת, אנשים עם נטיות מיניות מסוימות גילו לפעמים שהם חשים דחויים או מודרים כתוצאה מהנטייה המינית שלהם. חלק זה יתמקד בדואליות של

החוויות השונות הללו בתוך הפאנדום, כמו גם על מי הכי סביר שיהיה איזה

התנסות. אנשים שהזדהו כהומוסקסואלים היו בעלי הסיכוי הגבוה ביותר לתאר את המעריצים הפרוותיים כידידותיים ומקבלים כלפי גיוון מיני.

"אני מרגיש שהפאנדום הוא מקום מאוד מקובל של גברים הומוסקסואלים, בין היתר."

"החלק היחיד שאפשר לדחוק לשוליים הוא שאני הומו, אבל הפאנדום בכללותו מאוד פתוח ומקבל כך שמעולם לא היו לי בעיות".

"לא מרחוק, מכיוון שאני מודחק לשוליים בעיקר מבחינת המיניות שלי, והפאנדום הפרוותי מקבל באופן גורף בהקשר הזה."

"כגבר הרגשתי רצוי במיוחד בפאנדום ב-3002".

"לא, פרווהי מאוד ידידותי hbt-לזוה אחד היתרונות הגבוהים שלו בהשוואה לחללי פאנדום אחרים."

"הומוסקסואליות נתפסת באופן חיובי בדרך כלל במרחבי פאנדום."

חלק מהמשיבים חשו שהידידות הזו באה על חשבון אי היכולת לדון במלואם חוויות בתוך חללי פאנדום. אחרים מצאו כי חוסר הנכונות של (חלקם) קהילות פרווהיות לצנזר הומופוביה, טרנספוביה, שנאת נשים וגזענות הותיר אותן בתחושה כאילו הקבלה רדודה ושטחית.

"בהתחשב בצפיפות הגבוהה של LGBT+ בקהילה הזו, אני מרגיש די רצוי בתור הומוסקסואל. יש כאן עדיין מידה גלויה של "אל תדבר על זהות, זה צווחני ומעצבן" שמגביל את הנכונות שלי להביע דעה פומבית על דברים מסוימים, אבל באופן כללי, אני לא מרגיש בנוח להיות פתוח על זה."

"אני מניח שברמה רחבה פרווהי היא קבלת אנשים קוויירים, אבל ברמה תוך קהילתית פרווהיות ממהרות מאוד לבקר אנשים קוויירים על ה"פגמים" שלהם. עם זאת, אני אף פעם לא מסתיר את מי שאני, כי אני רוצה להראות כמו מי שאני".

"אני בדרך כלל מרגיש מקובל, אבל לעתים קרובות בצורה רדודה (מגדר ואוריינטציה מזהים אבל מרחבים לא מוגן מפני אלה שמאיימים על אנשים כמוני). למרות זאת, מעולם לא הסתירתי את הסטטוס שלי באינטרנט ב-פאנדום."

"מחוץ למיעוט הנאצי הקולני, אני מרגיש בנוח להיות עצמי במרחבי פאנדום."

עבור לסביות, שהן חלק מהרוב מבחינת הנטייה המינית שלהן ("הומוסקסואל"), אך הן מיעוט מבחינת המגדר שלהן, רבים דיווחו שהם מרגישים (בעיקר) מקובלים ובמקביל מרגישים נחקקים במידה מסוימת מההתמקדות של הקהילה בהומואים. אֲנָשִׁים. אחרים הביעו חשש שהזדהות פומבית כלסבית תוביל למיניות לא רצויה.

"אני לא מזדהה כמיעוט או נדחק לשוליים, לא. הכי הרבה שאני יכול לחשוב עליו זה להיות לסבית, אבל הפאנדום מאוד חיובי ללהט"ב+."

"אני מרגיש שהפאנדום מקבל את הזהות שלי כלסבית, ואני לא מרגיש צורך להסתיר את זה, למרות שאני כן גם מרגישים שצריכים להיות יותר אירועים קהילתיים כדי להראות תמיכה ולקדם את עבודתם של יוצרי WLW."

"אני כן מרגיש שאני צריך להתחבא כי אני מרגיש כאילו אני מגלה שאני לסבית אנשים יקבלו את זה כסיבה לעשות אותי מינית."

באשר למשתתפים שהזדהו כמשהו אחר מלבד הומואים או לסביות, התגובות חשפו מתח בין רגשות קבלה לתחושות של דחיקה. מרואיינים שהזדהו כביסקסואלים דיווחו לעתים קרובות שהם מרגישים רצויים, מצד אחד,

"הייתי רק מיעוט מבחינת העדפה מינית. (אני לא סטרייט, אני יודע הרבה יותר) זה מעולם לא היה בעיה עבורי בתוך או מחוצה לה. הפאנדום אכן מרגיש מאוד פתוח ומקבל ממה שאני יכול לדעת".

"אם להיות ביסקסואל ואישה נחשבים כשוליים, אני למעשה מרגיש מאוד מקובל בפאנדום שתף את העובדות הללו בחופשיות."

"מתקבל מאוד. זה היה די קל להיות בחוץ בתור בי וטרנסי בחללים פרוותיים ומעולם לא הייתי צריך להתחבא".

"אני מרגיש מקובל. הפאנדום הפרוותי מאוד ידידותי ל-QTBGL+, אז לא הרגשתי צורך להסתיר אותו".

"אני חושב שהחלק הכי "מחוץ לתחום" שבי הוא להיות דו-אישי.. אז אני חושב שאני פשוט לא מרגיש מודחק אפילו מעט. הכל מגניב בשבילי".

"הדבר היחיד שהשתנה לגבי הזהות שלי הוא כמות הסיכנות הפרוותיות של bi pride שאספתי. הפאנדום הפרוותי נראה מאוד ידידותי ל-QTBGL+ אז אני מרגיש די רצוי".

תוך תחושת דחיקה לשוליים (למשל, שאומרים לו לבחור צד) או נחקקים (למשל, ההנחה שהם הומואים) מצד שני.

"כזכר דו מיני, אני נמשך יותר לנקבות מאשר לגברים. זה אנשי ההפתעה שלי מכיוון שהם בדרך כלל מניחים שאתה הומו".

"הזהות שלי כגבר דו מיני בפאנדום השפיעה עליי לרעה. אני נתפס כאדם פחות לפעמים מכיוון שמצפים ממני לקחת צד בכל הנוגע לנטייה מינית. הומואים רואים בי גבר סטרייט, בעוד שסטרייטים רואים בי הומו סגור, ואני לא מקבל שום קבלה על זה".

"לפעמים, להיות בי עדיין גורם לאי-אמונה עם הביטוי האופייני "אתה צריך לבחור אחד". רוב הזמן, פרוות באמת כוללות ומקבלות כל חוויה".

התגובות של פרוותיות פאן-מיניות משקפות מתח דומה לאלו שחווים פרוותיות דו-מיניות, מרגישות רצויות מצד אחד,

"אני פאנסקסואל וג'נדרקוור, וזה די מקובל בתת-הסעיף הקטן של תרבות הפרווה שאני בוחר לקיים איתה אינטראקציה. אני מרגיש מקובל ולא צריך להסתיר את הנטייה המינית או המגדרית שלי. עם זאת, יש לציין שאני לא מקיים אינטראקציה עם הרוב המכריע של קהילת הפרוותיים, כך שהחוויות שלי עשויות להיות לא טיפוסיות".

"אני לא מזדהה כמיעוט או נדחק לשוליים, אבל אם אני כן מתאים לתיאור הזה, אני כן מרגיש מקובל. רובם לא ממש דואגים לכך שאני טרנס או פאנסקסואל."

"כאדם פאנסקסואל, הרגשתי בעיקר משוב חיובי."

ונמחק או נדחק מאידך גיסא.

"זה יכול, בהחלט. אני בדרך כלל שומר את הזהות המגדרית והאוריינטציה שלי בסוד. אם אני אגיד לאנשים, אפילו בחלק מהמרחבים של להט"ב שאני פאנסקסואל, הם יגידו לי לבחור צד".

"כן. במיוחד בהיותי גבר ופאנסקסואל, מניחים לעתים קרובות שאני הומו. עם זאת, למרות זאת, אני נוטה יותר לכיוון cis-straight מאשר."

כל דבר אחר ואני מוצא את זה מתסכל להסביר לפעמים, ומרגישה שמזלזלים בי אם אני מדבר על זה."

פרוותיות שעדיין חקרו ובחנו את הנטייה המינית שלהן מדווחות שלעיתים קרובות זה מקום מאוד מזמין ומעודד לעשות זאת. זה התבטא גם על ידי כמה שהזדהו כ"משהו אחר".

"להט"ב, אני מרגיש שפרוותי הוא מרחב מכיל שבו אני יכול להיות "עצמי" ללא שיפוטיות".

"אני קווירית כמו בנטייה מינית, אבל לא יכולתי לקוות למרחב טוב יותר מהפאנדום הפרוותי. אני מרגיש מקובל לחלוטין".

"הפאנדום הוא המרחב הבטוח למדי לאנשי להט"ב."

פרוות א-מיניות ביטאו מערכת יחסים מסובכת יותר עם הקהילה הפרוותית מאשר רבים אחרים בעלי נטיות לא הטרוסקסואליות. פרוותיות א-מיניות רבות מצאו שהקהילה מסבירת פנים להפליא וכוללת גיוון מיני.

"כאס הרגשתי מאוד רצוי בקהילה הפרוותית, כאן כולם נרתעים ואני מרגיש מאוד שמח על כך".

"היותו א-מיני הופך פרוותי לקהילה מסבירת פנים במיוחד. זה 'חיובי למין', אצל האנשים האלה כמו סקס מעודדים לעשות את זה. אבל הרבה יותר מהתרבות האמריקאית המרכזית, פתיחות רגשית ואינטימיות קיימות בהקשרים מחוץ למערכת יחסים מינית".

"כן, הייתי בי/אס בגלוי בתוך הפאנדום. הם תומכים במיניות ובמחלות נפש ולכן זה הרגיש בטוח. לא הייתי צריך באמת להסתיר שום דבר מהפאנדום במיוחד".

עבור אחרים, האופי המיני או המיני-חיובי בגלוי של הפאנדום, כולל חלק ניכר מה מדיה בהיותה ארוטי או פורנוגרפי באופיים, מביאה לתחושת ניכור מהקהילה. למי שלא מתעניין בהיבטים המיניים של הפנדום, זה יכול להוביל לתחושת בידוד, התעלמות או הרחקה.

"כן, בתור א-מינית אני מרגישה לעתים קרובות מנותקת ומתעלמת, כי כל כך הרבה מהפאנדום עוסק רק במיניות".

"כאדם א-מיני, לעתים קרובות אני מרגיש מנוכר מאוד ונשאר מחוץ לקהילה הפרוותית הכללית בגלל כמה היפר-מיניים כל היבט שלה הפך להיות".

"הא-מיניות שלי בהחלט משפיעה על החוויה שלי עם פרווה. פרוותיות רבות רגילות לקיים אינטראקציה אחת עם השנייה בצורה מאוד פלרטטנית או מינית ו/או לעסוק PDA-ברומנטי כמו חיבוק מלא, וזה יכול לגרום לי לאי נוחות להיות סביב דברים כאלה. קל יותר לעקוף באינטרנט, וזה אולי חלק מהסיבה שתמיד העדפתי את קהילת הפרווה המקוונת על זו הלא מקוונת".

"הא-מיניות שלי נוטה לגרום לאנשים להימנע ממני כי אין ציפייה למין."

"להיות א-מיני מרים גבות באמינות מאכזבת. לעתים קרובות זה משפיע לרעה על החוויה שלי כשמדברים עם חברי פאנדום אחרים, מכיוון שהם מצפים באופן טבעי מ"פרווה עמית" להיות חיובי למין, מה שמוביל לאכזבה כשה מתברר שלא כך".

"כאשת סיס א-מינית אני מרגישה מקובלת במידה רבה במרחבים שבהם מצאתי את עצמי. זה יכול להיות די מייאש כשאנשים לא רוצים ליצור איתי אינטראקציה כי אני אסי ו/או אישה, אבל אני גם מזהה שרבים מאותם אנשים שעושים זאת מחפשים חוויות מיניות עם גברים וזה לא מרחב שאני שייכת אליו או רוצה לגור בו".

"בהיותי א-מינית גיליתי שיש הרבה מידע מוטעה והנחות לגבי אנשים א-מיניים באינטרנט ובחיים האמיתיים. אני מרגיש כאילו אם הייתי משתתף יותר בחללי פאנדום הייתי משתתף נהרת מאיך שסיפרתי שאני א-מינית בגלל כמות התגובות המעצבנות שאני עלול לקבל על א-מיניות ואפילו שאלות/הערות אולי פולשניות וגסות. אני מרגיש דומה לגבי היותי לא-בינארי, אבל אני מרגיש שלא-בינארי מובן יותר באופן כללי מאשר א-מיניות, אבל אני עדיין מרגיש שאותם סוגים של הערות עלולות להגיע אליי גם בגלל זה."

פרוותיות ארומטיות הביעו אי נוחות דומה עם הדגש על מערכות יחסים בתוך הקהילה.

"אני לא מרגיש צורך להסתיר את הזהות שלי אבל אני לא מרגיש שאני משתלב גם מכיוון שהפאנדום כל כך רווי רומנטיקה ואני לא חווה רגשות רומנטיים".

משתתף אחד, שהזדהה כדו-מיני ארומנטי ("הגובל בא-מיני") הביע משאלה כי,

"...פרוותיות לא התנהגו מוזר שאני לא רוצה להיות בזוגיות, מינית או אחרת."

כמה פרוותיות א-מיניות דיווחו במפורש על חוויות של אפליה והדרה, מה שהוביל לחלקם להסתיר את הא-מיניות שלהם בחללים פרוותיים מחשש להטיה.

"הפאנדום יכול להיות מאוכלס יתר על המידה על ידי גברים הומוסקסואלים וחוויתי בריונות והדרה בגלל שלא הייתי הומו".

"לעתים קרובות לא נכללתי מחללים פרוותיים כי במיוחד מוקדם יותר במעורבות המעריצים שלי אנשים חשבו שאני אהיה דוחה סקס או אי נוחות מכיוון שאני מאוד א-מיני".

"כאדם אס, אני מרגיש שאני צריך להסתיר את הצד הזה של הזהות שלי הרבה".

"להיות א-מיני בפאנדום יכול להיות די מעניין. אנשים שפוגשים אותי כא-מינית תחילה ופרוטי מאוחר יותר חושבים שזה אוקסימורון - "איך יכול להיות שאדם אס נמצא בפאנדום כל כך חרמן?" בפאנדום עצמו אני לא מזכיר יותר מדי את הא-מיניות שלי. ישנם אנשים מסוימים שמשוים א-מיניות עם יוקרה, או אנטי-מיניות. אני לא רוצה שאנשים יחשבו שאני מנסה לא לומר את אומנות 12-NSFW-השלחם."

חלק מהאנשים הא-מיניים מעוניינים לעסוק במשחקי תפקידים מיניים, אך מדווחים כי הם חווים מחיקה של זהותם כתוצאה מכך.

12 ראשוני שמשמעותו "לא בטוח לעבודה", משמש בדרך כלל לתיאור תוכן כלומר.

בעל אופי מיני, גס או גרפי במפורש.

"אני א-מינית פנורמנטית. זה נראה לי מביך כשמשחקים תפקידים, מכיוון שהפורסונה שלי היא גם א-מינית. יש הרבה אנשים שלא מכבדים את זה ורואים בזה זיוף של הומואים או בסקסואלים שפחות מעוניינים לשלוט במצבים ולנתב אותם לכיוון שהם בוחרים. קראו לי מזויף, שקרן, מבולבל, הזוי וכו'. זה באמת הקשה עליי והוביל אותי להבין את החשיבות של חסימה ורוח רפאים של אנשים שאינם רוצים לקבל אותי כפי שאני. למרבה הצער, כמו בכל פאנדום או קבוצה, תמיד יהיו מטומטמים ומטומטמים שהם קנאים וחושבים שהעולם סובב סביבם."

פרוותיות שהזדהו כד-מיניות (או בספקטרום הד-מיניות) הגיבו עם הרבה מאותן חוויות כמו פרוותיות א-מיניות, חיוביות ושליליות.

"...קהילת הפרורים מסבירת פנים מכל הרקע והרבה מהקהילה היא להט"ב+."

"...כד-מיני, אני גם מעדיף לא להיות פיזי עם זרים, מה שיכול להיות אכזבה לפרוות יוצאות יותר."

"למרות שאני חצי מינית, נוטה מאוד על הצד של א-מיניות, אני עדיין מתחבר לאזורים בפאנדום שהם nsfw, לפחות בצורות של שיחה. אני מעריך חדרי צ'אט פרוותיים כדרך צוננת להקל על אינטראקציה חברתית בזמני הפנוי, ובדרך כלל אני מעדיף להישאר במרחבים ללא קטינים, אבל אני סוטה. הא-מיניות שלי בהחלט משפיעה על החוויה שלי בפאנדום, בכך שלמרות שאני מאוד חיובית למין, לראות כמה אנשים חרמנים ותאונתיים בהחלט גורם לי להרגיש לא בנוח."

"במיוחד בחללים פרוותיים? בדרך כלל להיות... אומני-דמי-מיני בגלוי, מכיוון שרוב האנשים או לא מבינים זאת או קוראים לזה צורה כלשהי של פוביה."

"לא. אני לא מרגיש ממש מקובל. אני נוטה להסתיר את זה בגלל שאנשים נמנעו מלדבר איתי בגלל זה, או שהם היו רוצים להיות לא הולמים כלפיי."

"אני חצי מינית מבחינת המשיכה המינית והאינטראקציות שלי עם אנשים, אבל מבחינת מה שאני מוצא מושך באמנות פרוותית, אני הומו. להיות הומו זו לא באמת בעיה בפרוות. חצי מינית לעיתים קרובות מובנת לא נכון ונחשבת כבחירה. נראה שהם מבלבלים בין משיכה מינית למין ואומרים שהם דו-מיניים כי הם בוחרים לחכות לקיים יחסי מין עד שהם מכירים מישהו טוב יותר."

אולי הנטייה המינית שהייתה לה הקשר המסובך ביותר בין הנטייה המינית לקהילה הפרוותית הייתה הטרוסקסואליות. רגילים להיות הרוב בחברה הרחבה יותר, פרוותיות הטרוסקסואליות הביעו תחושת אי נוחות בהיותן מיעוט בתוך הפרוות

קהילה. הם דיווחו על מגוון תגובות בכל הנוגע לשאלה אם הם הרגישו מקובלים בתוך חללים פרוותיים. חלקם חשו לחץ מסוים להזדהות כהומו או דו, או חוו את משקלן של ציפיות הומונורמטיות.

"לפעמים זה מתסכל להיות סטרייט במרחב שבו נדמה שכולם הומואים, בי וכו'. זה יכול להרגיש כמו להיות האדם המפוכח היחיד במסיבה. עם זאת, אני בטוח שההומואים מרגישים כך לעתים קרובות."

"אני לא מזדהה כמיעוט. עם זאת, להיות סטרייט בקהילה בעיקר להט"ב יש פירוש הדבר שבדרך כלל מניחים לי מיניות שונה ממה שאני."

"לפעמים הרגשתי שנדחפתי על ידי כמה חברים שזוהו כהומוסקסואלים לוותר על הזהות שלי כהטרו. אבל מלבד זה, שהיה יוצא דופן עבורי, מעולם לא קיבלתי פידבקים מיוחדים על הזהות שלי באינטראקציות פרוותיות בהשוואה לאינטראקציות שאינן קשורות לפרווה."

"הייתי צריך להסתיר את העובדה שאני סטרייט בהרבה מעגלים חברתיים בפנדום הפרוותי כי אנשים מתייחסים אליך כאילו אתה הומופוב אלא אם כן אתה הומו. יש פרחים במקום שאני פשוט לא יכול ללכת אליהם כי אמרו לי שאני צריך לקבל מגע לא הולם כמחמאה כי זה בסדר שאנשים מניחים שאני הומו כי אני במפגש. האנשים שחושבים את זה הם אידיוטים שגם ככה אין לי חשק לקיים איתם אינטראקציה אז זה לא עור מהגב שלי, אבל אני חושש שלא אשאר בלי מעגל חברתי בכלל אם אתן לזה להפריע לי".

אנשים א-מיניים ודמיסקסואלים הטרוומנטיים דיווחו באופן דומה על תסכול מכך ש"הישירות" שלהם לא זוכה להכרה בקהילה הפרוותית. פרוותית דו-מינית הטרוומנטיית הבחינה כי,

..."רבים מתקשים להאמין שאני סטרייט, כי אני דיבור רך ולא טיפוס אישיות אגרסיבי."

בעוד פרווה א-מינית הטרוומנטיית הודה ש,

"אני לא אומר לאנשים שאני ישר להימנע מבריונות."

כמה פרוותיות הטרוסקסואליות חוו השלכות שליליות אחרות הקשורות להיות מיעוט. זה כולל פסילה של חברותם בקהילה או שהם צפויים לצאת עם פרוותיות הטרוסקסואליות אחרות רק בגלל המספר הקטן של פרוותיות כמוהן.

"אנשים אומרים לעתים קרובות ש"פרוותיות ישרות זה נדיר" או לפעמים משהו בסגנון "אם אתה סטרייט אתה לא פרוותי אמיתי", אבל זה לא ממש מפריע לי. לפעמים אני מרגיש שמכיוון שפרוותיות ישרות מהווים חלק קטן יותר מהפאנדום, יש ציפייה שתצא עם מישהו אחר פרוותי ישר, אבל אין לי עניין בזה להיות כבר במערכת יחסים מחויבת. רוב הזמן לאנשים לא אכפת מה המיניות שלך, זה נראה, לעתים נדירות זה עולה לי!"

להיות סטרייט בפאנדום קוויירי בעיקרו יכול להרגיש מוזר לחלק ומנוכר לאחרים, שהרגישו בודדים בגלל הרגשה שקשה לבנות מערכות יחסים עם פרוותיות אחרות.

"אבל קשה לי לבנות מערכות יחסים, אפלטוניות ורומנטיות. אם זה מגיע למערכות יחסים רומנטיות, הבעיה היא שאין כל כך הרבה נשים סטרייטים שאני חולקת תחומי עניין בפאנדום. הפאנדום הפרוותי הוא מאוד קוויירי, שאין לי בעיה איתה."

"בפאנדום הפרוותי הסיני, אנשים סטרייטים עשויים למצוא שקשה להיכנס לאווירה במקום מסוים לפני מספר שנים. אני לא צריך להסתיר את זה, אבל זה עדיין קצת בודד. דברים טובים יותר בימינו."

"זה *קשה* להיות נקבה סטרייטית בפאנדום, אני אגיד לך את זה הרבה."

"בתור מיעוט נשי, אני לא יכולה להסתיר את זה אז אם הייתי צריך לחוות את הפנדום הפרוותי יותר לעומק זה לא היה משהו להסתיר. אני די מפחדת לקיים אינטראקציה עם אחרים בקהילה הפרוותית בתור נקבה סטרייטית."

בעוד שלקהילה הפרוותית יש מוניטין שנצברו היטב בתור מסבירת פנים על גיוון מיני, לא כל הנטיות המיניות בתוך הקהילה מוצאות אותה מסבירת פנים באותה מידה. נראה שלגברים פרווטיים הומוסקסואלים יש את הזמן הכי קל להרגיש רצוי ומקובל בקהילה הפרוותית - אם כי, אפילו עבורם, חוסר הרצון של קבוצות פרווטיות רבות לדון באפליה בעולם האמיתי או לצנזר קבוצות המבטאות אידיאולוגיה אלימה או הומופובית יכולה להפחית את תחושת ההכלה הזו. בין שאר הזהויות הקוויריות, בעוד שהתחושה של רצויה ומקובלת נשארת, היא נמדדת מול חוויות של מחיקה, בורות, קנאות, הטרדה מינית, בידוד והדרה. פרווטיות ישרות והטרורומנטיות מדווחות גם על התנסויות עם אפליה, בידוד ודחיקה לשוליים כתוצאה מהנטייה המינית שלהם, בהתאם לחוויותיהם של אנשי LGBTQA+ בחברה הרחבה יותר. השפעת המיניות על חוויות פאנדום בהתחשב בדרגות השונות של קבלה והכלה שחווים פרווטיות כתוצאה מהנטייה המינית שלהם, אין זה מפתיע שהפרוות בחרו לדון במחשבותיהם על האופן שבו הנטייה המינית שלהם השפיעה על האופן שבו הם, עצמם, מתקשרים עם פאנדום פרווטי. לדוגמה, אחד הנושאים שעלו עבור פרוות LGBTQA+ רבות היה ההכרה והחגיגה של מעמד הרוב שלהם בקהילה. בהתחשב בדחיקה לשוליים שלהם בעולם האמיתי, פרווטיות קוויריות מתענגות לעתים קרובות על תחושת הנורמליות, ההכרה והאימות הנובעת מהיותם חלק מהרוב.

"כמו שכל פרווטי הוא הומו."

"אני לא נמצא במיעוט שניתן להגדיר בבירור מנקודת המבט של המעריצים הפרוטיים. זה שאני הומו גורם לי להרגיש שאני חלק מהרוב בפאנדום, גם אם התווית הזו הופכת אותי למיעוט בחיי היומיום. אף פעם לא הרגשתי נדחקת לשוליים בחללים פרווטיים."

"מכיוון שאנשים להט"ב+ כל כך נפוצים בפאנדום, אני מגלה שלהיות פרווטי נותן לי הזדמנות להרגיש "נורמלי" ובטוח בעצמי".

"הטענה היחידה שלי למעמד מיעוט היא המיניות שלי, ולמען האמת, אני לא מיעוט כאן."

"להיות הומו משפיע על הזהות שלי במובן זה שהוא גורם לי להרגיש רצוי/נורמלי בהתחשב בכמה אנשים קווירים נמצאים בקהילה."

"פרווטיות רבות הן הומואים, אז להיות הומו בדרך כלל מרגיש חלק מהזהות של פרווטיות. זה עוזר לקדם תחושה של הכלה וקבלה."

רוב פרווטי LGBTQA+ העמידו את החופש שהם חשו בחללים פרווטיים לחוויה שלהם בחללים לא פרווטיים. גם בקרב אלה שלא תמיד הרגישו מקובלים לחלוטין בחללים פרווטיים, הם דיווחו בכל זאת שהם מרגישים מקובלים ומבורכים יותר בחללים פרווטיים מאשר בחברה הרחבה יותר.

"בהיותי הומו, אני מרגיש מקובל יותר בתוך הפנדום הפרוותי מאשר בציבור הרחב. מעולם לא הרגשתי צורך להסתיר את העובדה הזו על עצמי בעת אינטראקציה עם פרווטיות אחרות."

"כן, אני מרגיש מקובל בתוך פרווה, מעולם לא נאלצתי להסתיר את המיניות או הזהות המגדרית שלי בתוך הפאנודם. אפילו קיבלתי קבלת פנים חמה ויש לי יותר חברים פרווהיים מאשר חברים לא פרווהיים".

"במרחבים פרווהיים זה תמיד מרגיש כמו אי קטן של אושר שבו אני יכול להיות סתמי בהזכרת מה אני מבחינת זהות מינית, כפי שהלואאי שכולנו היינו יכולים גם ב"עולם הנורמלי".

"מעולם לא ממש הרגשתי צורך להסתיר את העובדה שאני להט"ב מהמעריצים הפרווהיים. הפעמים היחידות שאני עושה הן בשל השפעות העולם האמיתי".

"שלי לא נראה מסוג התוויות שמשפיעות באמת על החוויה או הזהות שלי כפרווי. זאת אומרת, עדיין יהיו ג'קאסים בחוץ בגלל עניין ה"פאן", אבל זה מרגיש פחות נפוץ בחללים פרווהיים מאשר בכל מקום אחר".

"מעולם לא הרגשתי צורך להסתיר את המגדר או הנטייה המינית שלי, להיפך, אני יותר פתוח לגבי זה בפאנודם מאשר בחוץ".

פרוותיות קוויריות אחרות העירו על הקלות למצוא פרוותיות אחרות שחלקו את חוויותיהם ותחומי העניין שלהם.

"אני חושב שלהיות טרנס והומו כמעט עזר לי להשתלב יותר עם פרוותיות אחרות, מכיוון שלכל כך הרבה פרוותיות אחרות יש תוויות זהות או דומות. ואפילו אלה שאין להם לעתים קרובות מאוד מקבלים את אלה שיש להם את התוויות האלה".

"אני מרגיש שלהיות הומו עוזר לי להשתלב עם האחרים, מכיוון שכמות עצומה מהפרוותיות שאני מכירה הן הומואים או ביסקסואלים".

"אם כבר הלייבלים שלי (הומו/טרנסג'נדר) פשוט עזרו לי להתחבר לאחרים כמוני בפאנודם".

"אני מוצא את הקהילה הפרוותית מאוד קווירית באופן כללי. אני לא חושב שהייתי פרווה אם זה לא היה מוזר כמו שזה. התחלתי בתור ברוני, בן 13 אבל חלק גדול מהסיבה שהפכתי לפרווי במקום זה היה בגלל המוזרות".

פרוותיות רבות מזהות כי חוויות חיוביות אלו הן תוצאה של הומונורמטיביות. ההנחה שרוב הפרוונים היו גברים הומוסקסואלים, נתפס לעתים קרובות כבעל תופעת לוואי שלילית של דחיקה לשוליים של אחרים בתוך הקהילה שלא חלקו את התווית הזו.

"להיות הומו בהחלט הופך את החוויה שלי בחללים פרווהיים ליותר נוחים, אבל אני כן מרגיש שיש קצת הומונורמליות בפאנודם. לאנשים שהם סטרייטים (במיוחד נשים) הרבה פעמים קשה יותר להרגיש בנוח בחללים פרווהיים, לפחות ממה שראיתי".

"אני בהחלט מרגיש שההומוסקסואלים עלולים להציג יתר על המידה את הפאנודם במידה מסוימת, אבל מכיוון שהקהילה מקבלת באופן כללי, מעולם לא היו לי השפעות שליליות עם ה"תוויות" שלי".

"כנבר לבן הומו, זה מרגיש כאילו החלק בפאנודם שאני חווה הוא המרכזי ביותר - מנקודת המבט שלי, זה נראה כאילו אני כזה.

חלק מהדמוגרפיה שהרבה תוכן ואירועים פרוותיים שאני רואה מטפלים בו, לפעמים על חשבון אחרים שאינם בדמוגרפיה הזו".

"קל לי להניח שגברים אחרים בפאנדום הם הומואים כמוני".

פרוותיות גברים קווירים דיווחו כי הם נהנים מהעובדה שהשיעור הגבוה של גברים קווירים בפאנדום מקל על אינטימיות פיזית ורגשית כאחד, מה שמקל על התקשורת ועל תחושת האחוה, ממצא תואם לנתונים שנדונו בפרק 13 המראה שגברים הומוסקסואלים נוטים במיוחד למצוא בן אדם משמעותי דרך הפאנדום.

"בהיותי גבר הומו ומוקף בגברים רבים אחרים בפאנדום שהם הומוסקסואלים/בי/פאן, החברות שלי כרוכה לעתים קרובות ברמה מסוימת של אינטימיות אפלטונית".

"בטח, להיות הומו פירושו שלפעמים אני אוהב להיות קרבה פיזית/רגשית לכמה גברים אחרים."

~~למרות שגברים~~ להיות פרוותי הומו יש השפעה מוחלטת על הניסיון שלי בחללים פרוותיים. ... רבות של הומוסקסואלים, הפאנדום שזור מאוד בניסיון מיני וניסויים, אם כי זה לא תמיד המצב."

כפי שראינו בסעיף הקודם, לאינטימיות הקלה בין סיסנים קווירים יכולה להיות תופעת לוואי בלתי מכוונת של ניכור (או אפילו הטרדה מינית) של גברים סטרייטים והטרורומנטים, כמו גם כמה אנשים א-מיניים וד-מיניים. בנוסף לאותן קבוצות, גברים טרנס-זכרים קווירים יכולים להרגיש מודרים או לא רצויים במרחב הזה, ולהחמיץ את הקשרים והאינטימיות המשותפים לזכרי cis קוויריים.

"אני מאוד מרגישה שהקהילה הפרוותית (והקהילה הגאה הגברים) גורמת לי להרגיש נחיתות לפעמים כי אין לי איבר מין / אני מתלהב למרות ההצגה וההזדהות כגברית. יש כמות מדאיגה של גברים הומוסקסואלים בציבור שמתעקשים להתייחס לכל דבר "נשי" הקשור כ"מגעיל". אני לא חושב שזה מייצג את רוב הקהילה וזה לא היה עיקר החוויות שלי עם זה אבל זה מאוד מייאש לראות. עם זאת, מצאתי קבוצת חברים משלי מאנשים שונים ומגדרים שאינם סובלים את ההתנהגות הזו".

כמה אנשים א-מיניים ודמיסקסואלים המעוניינים במשחק תפקידים מיני דיווחו גם כי ההנחה של משיכה מינית וחוסר ידע ומודעות כללית לאופן פעולת הא-מיניות גרמו לקושי בקשרים המיניים שלהם.

"מבחינת אינטראקציות, זה מקשה על משחק תפקידים לפעמים להיות א-מיני. אני (והפורסונה שלי) יש חשק חשק ויכול להיות מגורה, אבל זה חייב להיות באמצעים אחרים. עבורי ועבור הפורסונה שלי, פטיש חייב להיות מעורב במשחק התפקידים. עצם קיום יחסי מין או אקטים מיניים למען קיום אותם מביא לאינטראקציות גרועות, משחקי תפקידים נטושים ויצירת פער ביצירת קשר חברתי. אני מוצא שבגלל זה, נדרש יותר מאמץ מצדי כדי למצוא אנשים שאני יכול לקיים איתם אינטראקציה מוצלחת".

"לפני כמה עשורים נהגתי לאפשר לאנשים להניח שאני הומו להתקבל למרחבי משחק תפקידים מקוונים, אבל לא הייתי עושה את זה עכשיו. אם הם לא אוהבים את זה, אני לא צריך לבלות איתם. זה היה רק חלק מהצורך ללמוד ולהתבגר ולמצוא את הכפות שלי".

פרוותיות עם נטיות מיניות פחות נפוצות גם דיווחו לפעמים על שימוש במיניות נפוצה יותר כדי להרגיש כלולים בקהילה. זה יכול לפעמים לגרום להם לשתוק לגבי חוויות עם אפליה כדי להסתיר את נטייתם המינית של המיעוט.

"מכיוון שהפאנדום סביבי נשלט על ידי גברים הומוסקסואלים, אני מרגיש שאני צריך להסתיר את עצמי כשמדברים על תוכן פוטנציאלי של מיזוגניה בקרב האנשים האלה, לא להראות את עצמי יכול להימשך ולמשוך נשים."

"מכיוון שהציבור הרחב לא יודע מה זה אנדרוסקסואל, אבל כן יודע מהו הומו, אשתמש בזה כקטגוריית השוליים שלי. אני לא מרגיש שאני צריך להסתיר את זה בכלל, וזה ממש נחמד."

"אני לא מאוד פתוח עם הא-מיניות שלי -בדרך כלל מזהה כהומו כשפוגשים אנשים חדשים".

עם זאת, לא כל הפרוות הא-מיניות גילו שהנטייה המינית שלהם לא מובנת. בדרך כלל, פרווותיות א-מיניות וד-מיניות מצאו את הפרווה.

קהילה להיות הרבה יותר מודעים, או לפחות פתוחים, למיניות וזהותם מאשר מחוץ לקהילה הפרוותית.

"אני מרגיש מקובל בדרך כלל. למרות שא-מיניות היא הרבה יותר נדירה מאשר הומוסקסואלים/לסביות, הפרוונות לרוב מכירים יותר את המושג הזה והם ידידותיים יותר."

"אני קווירי במובנים רבים, אבל למען האמת, אני לא חושב שזה אפילו נחשב למיעוט בתוך הפאנדום. הזהויות הספציפיות שלי אולי יוצאות דופן, אבל האווירה הכללית כל כך בעד זהויות קוויריות באופן כללי, שתמיד מצאתי שכולם מאוד מקבלים".

"אני לא רואה כאן הרבה אנשים א-מיניים, אבל זה משהו שאני מתמודד איתו בתוך ומחוץ לפאנדום. המעטים שנמצאים כאן נוטים להתקבל לרוב".

"גיליתי שהא-מיניות שלי לא רק מקובלת אלא מיוצגת בקהילה."

"בחיים הרגילים היותי קווירי ונירודיברגנטי מכניס אותי למיעוט, אבל בתוך הפנדום אלה שני דברים מאוד מיינסטרים אז אני מרגיש כאילו אני יכול להשאיר את מעמד המיעוט שלי בפתח, כביכול."

"אגוסקסואל/אג'נדר? לא, אם עוד משהו סקרנים לגבי זה, כל דחייה אמיתית."

רמה רחבה יותר זו של מודעות לזהויות קוויריות הועילה גם לאחרים עם זהויות פחות נפוצות.

"בפאנדום הפרוותי אני יכול להיות פאנסקסואל בגלוי ולא להרגיש שאני צריך להסביר את עצמי כל פעם, כמו אני עושה במרחבים אחרים בפעמים הנדירות שזה עולה. אני לא יכול לחשוב על קבוצה מסבירת פנים יותר עבור ההיבט המסוים הזה של הזהות שלי".

"שמתי לב שאני נוטה הרבה יותר לקיים אינטראקציה עם אנשים שהתוויית שלהם משקפות יותר את שלי; שהם עברו את מה שיש לי, או אפילו יותר. זה הופך את הדיונים עם פרווותים אחרים להרבה פחות מביכים בכך שאני לא צריך לדאוג כל כך אם אני צריך "להסביר" את עצמי, או לדאוג מזה.

הם קצת טעם של קנאי מאוחר יותר. זה חל בעיקר על תוויות של רקע תרבותי, מגדר, אוריינטציה ותמיכה בתנועות חברתיות. אני לא מקבל הרבה פידבקים מפרוותיות אחרות לגבי התוויות שלי מלבד חיובי/ניטרלי לגבי הכינויים שלי או האוריינטציה שלי".

למרות החיוביות הזו, פרווטי LGBQA+ זהו את הצורך לסנן לפעמים היבטים של עצמם בקהילה, במיוחד באינטרנט.

"כמי שהוא קוויירי ונכה, אני לא מסתיר את מי אני מקוון בפאנדום, אני מתכוון שאין הרבה מה להגיד על אנשים שמתעסקים בזה, מלבד שהם קנאים וחוסמים אותם. לפעמים קשה להרגיש מקובל בפאנדום אבל אני מנסה לא לתת לזה להגיע אליי ופשוט מנסה ליהנות מהמרחב הבטוח הקטן הזה".

"בהיותי לסבית וג'נדרית, אני מרגיש מקובל בפאנדום במשך רוב הזמן. אנשים רבים מראים בפומבי את הצבעים שלהם, אז אתה יודע לאן ללכת ולהימנע. אבל לפעמים צריך להילחם בשביל הזכויות שלך אפילו באינטרנט. להיות מקוון זה להיות אנונימי, אנונימי פירושו להיות מסוגל להטריד ולהציק לאנשים".

"זה בהחלט עזר לעצב את החללים הספציפיים שבהם אני נמצא בתוך הקהילה הפרוותית. כמעט כל בחור פרווטי שאני עוקב אחרי בטוויטר הוא LGBQA+ בצורה כלשהי, אם כי יש כמה שלא. אני יודע שאנשים טרנסים מקבלים הרבה חרא אז אני מרגיש שהכי טוב להיות חברה שאני יודע שלא יעשה את השטויות האלה. בגלל זה, היו לי בעיקר חוויות חיוביות בכל סיבוב בקשר לזה".

"בכנסים ובמפגשים תמיד הרגשתי מקובלת ונתמכת, מוקדם ממה שהרגשתי בחוץ הפאנדום. באינטרנט יש יותר עוינות הן מכמה פרווטים בודדות והן מאנשים מחוץ לפאנדום, אבל זה לא גורם לי להרגיש צורך להסתיר את זה".

"בדרך כלל מרגישים מקובלים אבל עדיין יהיו נקודות חיכוך כבדות במיוחד במרחבים מקוונים. קבלת תוויות מיניות כמו פאן לסבית גורמת לבעיות. להיות א-מיני גורם לבעיות. להיות טרנס גורם לבעיות. הקהילה בכלל לא נטולת טרנסמיזוגניה, שנאת נשים, קווירפוביה, אצפוביה, הולכת אחרי עוד תוויות נישא, הרשימה עוד ארוכה".

בין אם על ידי אצור לאילו קבוצות ומרחבים פרווטיים הם הצטרפו, על ידי זהירות עם מי הם שיתפו מידע, או על ידי ארגון קבוצות ויצירת מרחבים בטוחים, פרוויות הקוויירות מנסים להבטיח שהמיניות שלהם נתמכת בתוך חוויות הפנדום שלהם.

"אני מרגישה כלולה על פי רוב -הרבה אנשים כאן דומים לי, ואם יש דבר אחד שאומץ יותר מכל בפאנדום הפרווי, זה מגדר ונטייה מינית. יש טונות של גיוון. למעשה, נראה ש-99% ממי שאני מתקשר איתם הם LGB+ במובן מסוים. יש לי כמו... בלבד

חבר אחד פרווטי צ'יסט. אני לא באמת מסתיר הרבה מעצמי בקהילה הפרווי? מחוץ למגדר/מיניות... אני לא יודע עד כמה אני באמת מיעוט, בבקשה".

"הסתירתי את מה שאני כמה פעמים במרחבים מסוימים, אבל לרוב אני מרגיש שיש לי קהילה טובה וקרובה שאני מנסה לאצור כמה שיותר. אני מקובל במרחב הזה, ואם אני מסתעף למרחבים אחרים, האופי הנוטה לשמאל במעורפל של פרווטים אומר שאסתדר טוב יותר במרחב פרווטי מאשר הייתי, למשל, במקום העבודה. זה תמיד יכול להשתמש בשיפור, אבל זה יותר טוב מ-lri לפעמים.

"זה יגרום לי להימנע ממגעים עם פרוויות אחרות שמגדירות אותן כהומופוביות, ואני מאמין שזה להיפך".

"...המוזרות שלי השפיעה על האופן שבו אני מתקשר בחללים פרוותיים, ומובילה להבחנה לגבי מי אני מתרועע; אני לא רוצה קוויטרופים במרחבים. הזדהות פוליטית באה לידי ביטוי, כמו שוב, אני לא רוצה אנשים קנאים ושונאים במרחבים עם אנשים מודרים".

עם זאת, חלק מהפרוותיות הקוויריות מזהות שמרחבים בטוחים אלה יכולים לתרום לתחושת הדחיקה וההדרה שחווים הטרוסקסואלים.

"מעולם לא היו לי בעיות עם זהות המיעוט היחידה שיש לי (הומוסקסואל), אולם במרחבים שאני מתקשר איתם, הנוכחות ההומואים נוטה לגבור על הסטרייטים, ולעתים קרובות אני רואה התנהגות לא חיובית כלפי חברי הקהילה הסטרייטים. "

"למען האמת, אני כמעט רואה בהומואים ובפרוותיות סטרייטים קהילה אחרת לגמרי."

ההדחה הזו לשוליים של גברים סטרייטים בפנדום ההומואים הרוב אינו מאפיין ייחודי של הפנדום הפרוותי. לדוגמה, מחקר הראה שגברים סטרייטים וביסקסואלים ברוב האוהדים ההומואים של האירוויזיון מצהירים שהם צריכים להסתיר או למזער את המיניות שלהם כדי להרגיש חלק מהקהילה (Halliwell, 2023). הנתונים שלנו מראים באופן דומה שחלק מהפרוותיות הטרוסקסואליות נמנעות מדיונים

על מיניות מסיבה זו ואחרות, הימנעות מחשיפה ישירה של מרכיבים אלו בזהותם אלא אם כן יתבקשו.

"באופן מוזר כאדם לא מודחק, נפלתי צורך לא לחשוף כדי לגרום לאחרים להרגיש בנוח."

"אני לא מסתיר את זה, אבל אני לא הולך לספר לכולם את כל הזהות שלי ואת סיפור חיי בהקדם האפשרי. אני מזכיר את זה אם שואלים אותי, אבל לעתים רחוקות יש לי סיבה להרגיש שאני צריך להסביר מי אני".

"באופן מצחיק, לעתים קרובות הרגשתי שאני צריך להסתיר את המעמד שלי כרוב בחברה כולה כדי להשתלב בפאנדום".

"כבר הנוצרי הסטרייטי הוא דבר נדיר בפאנדום, והוא מתחיל להיות בעולם הרחב. לעתים קרובות אני מרגיש שאני חייב להסתיר את המידע הזה בגלל חוויות העבר בתוך הפאנדום".

בתגובה של פרוותי אחד, הם הסבירו שאין פאנדום פרוותי אחד, אלא קשור זה לזה אוסף של חללים ואנשים. בעוד שהסביבה הכוללת ידידותית למספר זהויות, הם מציינים שיש צורך להיות מודע למגוון המרחבים בתוך הקהילה.

"אני מרגיש... נורמלי בפאנדום, או לפחות במרחבים שבהם אני רץ, כי רוב האנשים במרחבים האלה הם גם טרנסים או שמאליים קיצוניים או מה שלא יהיה. אני חושב שזה מסוכן לתפוס את הפאנדום הפרוותי כישות מונוליתית אחת, ואני משתדל לא להתייחס ל'פרוותי' כערובה אוטומטית שנהיה סימפטו (באופן מוזר, כמה פרוותיות הן טרנספובים!) אבל מבחינה סטטיסטית אני מרגיש בטוח יותר ופתוח יותר עם פרוותיות מהאדם הממוצע".

ביחד, סעיף זה מראה שפרוותיות מכל הנטיות המיניות יכולות למצוא את החוויה שלהן בפאנדום ואת התנהגותן הקשורה לפאנדום המעוצבת על ידי המיניות שלהן. בין אם זה היה דרך מציאת מרחב שבו הם הרגישו 'נורמליים' וחלק מהרוב או שיש להם את החופש לעסוק בגלוי באינטימיות פיזית ורגשית, גברים פרוותיים קווירים רבים הרגישו חופשיים ונוחים בפאנדום.

למרות שזה הוביל לכמה בעיות עבור אחרים, הייתה הסכמה כללית בקרב פרוותי LGBTQ+ שהפאנדום הוא מקום בטוח ומסביר פנים בהרבה עבורם מאשר פאנדומים אחרים או מהחברה הרחבה יותר. עם זאת, הביטוי הקל של מיניות עבור גברים קוויריים גרם לכמה תחושות של ניכור והדרה בקרב הומוסקסואלים טרנס פרוותיים, כמו גם לסבך את החוויה של א-מיניות

פרוותיות המתעניינים במפגשים מיניים. לבסוף, פרוותיות LGBTQ+ רבות ציינו שהם יצרו בכוונה מרחבים בטוחים בפאנדום על ידי אוצרות החברות והקהילות שלהם. זה אמנם עוזר ליצור תחושת נוחות ובטיחות רבה יותר, אבל זה תרם לתחושת חוסר האחדות והדחיקה לשוליים שחשים כמה פרוותיות ישרות. השפעת הפנדום על חוויות המיניות בנוסף להצביע על האופן שבו המיניות שלהם השפיעה על החוויה שלהם בפאנדום הפרוותי, כמה פרוותי LGBTQ+ גם דיווחו שגם ההפך הוא הנכון: שהחוויות שלהם בתוך וכחלק מהפאנדום הפרוותי השפיעו כיצד הם הבינו וביטאו את המיניות שלהם. תחושת השייכות והאחוזה שתוארו בסעיפים קודמים כתוצאה מהרגשה של חלק מרוב, עודדה גם חקירה והפיחה אמון באלה שלא היו בטוחים, סגורים או ביישנים בביטוי המיניות שלהם.

"אני מרגיש שאני יכול להיות פתוח בקלות עם המגדר והמיניות שלי מכיוון שהקהילה הפרוותית היא במידה רבה LGBTQ+."

"הפאנדום הפרוותי תמיד קיבל אותי מבחינה טכנית בהיותי מיעוט מבחינת נטייה מינית וזהות, ולמעשה זה די מעודד והרגיע אותי פשוט להיות עצמי, עקב תמהיל גבוה יותר של נטיות מיניות/זהויות מגדריות/וכו'. בפאנדום".

"הפאנדום הפרוותי היה החלל הראשון אי פעם שבו יכולתי להיות הומו בחופשיות ובפתיחות, והיה טוב פשוט לענוד את התווית הזו ולהרגיש בטוח שם."

"להיפך, אני מרגיש הכי פתוח לגבי הזהות שלי בזמן אינטראקציה עם חברי הפנדום הפרוותי, במיוחד באינטרנט. אני מרגישה מידה רבה של קבלה בתוך הפאנדום כמיעוט מגדרי, מיני וגזעי".

"אני מניח שכפאנסקסואל, היכולת לקיים אינטראקציה עם פרוותיות אחרות שאינן הטרו עזרה לי להרגיש יותר בנוח עם עצמי. מעולם לא הרגשתי צורך להסתיר את עצמי מפני פרוותיות אחרות".

"אני מניח שהייתי מחשיב את עצמי כמיעוט (מגדר ומיניות). אני מרגיש די מקובל. יש תמיד כמה אנשים שלא מקבלים, אבל זה בכל מקום. אף פעם לא הרגשתי סיבה להתחבא בפאנדום הפרוותי. זה בעצם נותן לי פורקן להיות אני".

כמה פרוותיות קווייריות הסבירו שחלק מהפאנדום אפשר להם לקבל את המיניות שלהם, במיוחד אלה שהיו סגורים או חשו לא בטוחים בחלקים אחרים של חייהם.

"...הפאנדום הוא מה שאפשר לי להשיל ממני את האידאילים ההומופוביים שלי שגדלתי ולקבל לא רק את עצמי אלא מספר עצום של אחרים."

"הפאנדום קיבל אותי בברכה כגבר צעיר שרק התחיל לקבל את המיניות שלו כשהייתי בן 17-18. זה עזר לי לקבל את החלק הזה בי שחונכתי לבוז".

"הייתי אומר כאדם קוויירי, אני יכול להתייחס קרוב יותר עם רוב הפאנדום שהוא גם קוויירי. הראוותנות הסטריאוטיפית של אנשים קוויירים משתלבת היטב עם הראוותנות של הפאנדום, ולדעתי זה על עצם האופי המקובל של הפאנדום תורם לאחוז הקוויירים הגבוה מאוד בפאנדום. אני רואה את זה כחיובי, וכאדם שמגיע מבית הומופובי ביותר, זה והיה שדרה מועילה ביותר ליכולת להיות אני ללא כל מגבלה על מיניות -כמעט התגלות אם תרצו, כפי שהיא עבור רבים."

"כגבר לבן דו מיני אני מרגיש מקובל בתוך הפאנדום, כי הפאנדום מאוד פתוח לגבי נטיות מיניות. מעולם לא הרגשתי צורך להסתיר את המיניות שלי בתוך הפאנדום, להפך הפאנדום עזר לעצמי עם היציאה הפנימית שלי".

"מעולם לא נאלצתי להסתתר בתור בסקסואל בפאנדום. (אני מסתתר כאן משאר המציאות שלי).

כמובן, לא כל האנשים הקווירים יכולים להיות פתוחים וכנים לגבי המיניות שלהם במשפחותיהם, בעבודה ובעבודתם. קהילה. עבור כמה פרוותיות קוויריות, בטיחות הקהילה נתנה להם מרחב להיות "בחוץ", שהוא נפרד מחייהם בעולם הרחב. האנונימיות היחסית של הקהילה הפרוותית (מרחבים מקוונים/פורסונים) מציעה מידה רבה של הגנה וביטחון, ומעניקה להם את החופש לחקור ולהביע את האני האמיתי שלהם.

"זה מקום בשבילי שבו אני יכול להיות עצמי ללא שיפוט, ולהיות מסוגל לומר על עצמי דברים שהייתי מבועת לומר למשפחה או לאנשים שלי בחיים האמיתיים אבל חשובים לי מאוד ללא פחד. זה מטפח קבלה והערכה אמיתית של עצמך באופן ששום מקום אחר לא יכול, באמת".

"בהיותי בסקסואל, אני למעשה מרגיש רצוי יותר באינטרנט מאשר בחיים האמיתיים. אני גר באזור שמרני, אבל הקבלה הכוללת של להט"ב+ ומסכת האנונימיות למחצה שהפאנדום מספק היא די מושך אותי".

"אני מרגיש רק חלק ממיעוט מבחינת המיניות שלי (פאנסקסואלית, פוליאמורית) ובפאנדום אני מרגיש חופשי ובטוח במידה רבה להיות פתוח לגבי זה, בעוד שבחיי היומיום שלי מחוץ לקהילה הפרוותית אני מרגיש את זה הם דברים שאני חייב להסתיר, במיוחד הפוליאמוריה".

"אני כן מזהה את עצמי כטרנסית וקווירית, עם חוסר ודאות בקשר לא-בינארי. אני מרגיש די מקובל ולא נאבק באינטראקציה עם מגוון אנשים - למעט הימנעות ממרחבים שבהם אנשים נתפסים כהקלה מינית באמצעות שיחות טקסט, שכן אלו נוטים, לעתים קרובות מדי, לזרוק את הפורסונה שלי כחלק מלי. אף פעם לא ממש הרגשתי שאני צריך להסתיר אף אחד מהתוויות או הזהויות שעלולות להיות מודרות לשוליים בחוגי פרוות. למעשה, פאנדום פרוותי הוא המקום שאפשר לי לחזק את הזהות שלי בכל הקשור לדאגות כיצד אחרים עשויים לתפוס אותה ולהגיב אליה. בלי פאנדום פרוותי לא הייתי מרגיש חזק כמו אני עושה בקשר לזה, והייתי נאבק לקבל את זה כחלק ממני. במיוחד הייתי, בלי הפנדום הפרוותי, נאבק להראות משהו מזה לאחרים במרחבים ציבוריים (טוויטר, דיסקורד וכו'). אני עדיין לא פתוח לגבי זה בחיים האמיתיים או במרחבים שמתחברים ישירות לשם/זהותי האמיתיים, אבל.

אחרת אני די בוטה ופתוחה לגבי הזהות שלי הודות לקבלה חיובית וחוויות אני היו בתוך פאנדום פרוותי".

"הרגשתי מקובל בתוך הקהילה האמורה, אבל אני לא פתוח לגבי זה בפומבי מסיבות של פחד אפליה".

"בחיים רגילים, אני סגור בנטייה המינית שלי. עם זאת, במסגרת האינטראקציות שלי עם פרוותיות, תמיד הרגשתי חופשי ומוזמן מאוד לקרוא לעצמי הומו. זה עזר לי לקבל את האוריינטציה שלי יותר כי פגשתי את החברים הפרוותיים שלי בחיים האמיתיים ויצאתי עם פרוותיות גברים".

"זהויות עוזרות לנו להרגיש בטוחים יותר במציאת אנשים שאנו מתייחסים אליהם! בכנות, אני מרגיש יותר בנוח כשאני רואה BLM בפרופיל או שהאדם הוא LGBT או BIPOC כמוני. אני לא תמיד מרגיש בטוח IRL ואני גר באזור דרום שמרני מאוד לבן אז למצוא אנשים כמוני באינטרנט זה מנחם".

עבור פרוותיות קוויריות שרק מתחילות לחקור את הנטייה המינית שלהן, קהילת הפרוותיים מציעה מרחב בטוח, מבין ומסביר פנים לעשות זאת. זה מאפשר להם זמן לחקור, להטיל ספק ולהבין את עצמם.

"זה נותן לי יותר אפשרות להרגיש פתוח לגבי זה, אבל עדיין יש היסוס אישי."

"הייתי אומר שהפאנדום עזר לי לחקור זהות הומוסקסואלית בצורה בטוחה ומבוקרת, עד לנקודה שבה אני מרגיש בנוח לאמץ אותה בדרך כלל במצבים אחרים.

"כמובן: הזהות הקווירית שלי חשובה למי שאני כאדם. למעשה הייתי אומר שהיכולת לחקור את המראה/הצגה שלי עזרה לי להשלים עם הזהות שלי בזכות הפאנדום".

..."הפתיחות לגבי מגדר ומיניות בפאנדום הייתה חשובה לאין ערוך בחקר שלי."

"באופן אישי אני עדיין בשלב שבו לדבר על זה עדיין מרגיש קצת מוזר. לא הרגשתי צורך להסתיר את זה, אבל להעלות את זה עדיין קשה רוב הזמן".

"הפאנדום הוא מוזר ברובו, ותמך ללא פשרות בהבנה המתמשכת שלי את עצמי."

למרבה הצער, למרות התפיסה הכללית של הפאנדום כמעודד, בטוח וחיובי, לא כל פינה בפאנדום מסבירת פנים באותה מידה לזהויות וחוויות קוויריות. חלק מהפרוותיות מדווחות על הטרדה ואפליה שגרמו להם להרגיש לא רצויים ודחויים לשוליים כתוצאה מהמיניות שלהם.

"יש לי, למרות שזה היה במרחב דתי נוצרי קטנטן מדי. בשלב הזה לא קיבלתי לגמרי את המיניות שלי והרתוריקה הרעילה שלהם דחפה אותי עמוק יותר לתוך הארון".

"כחלק מהלהט"ב, אני כן מרגיש שיש מדי פעם בעיות עם חברים דתיים יותר מהפאנדום, אם כי זה מעט מאוד מניסיוני האישי".

"אנחנו מרגישים מקובלים במרחבים קווירים שמאלניים/אקספלוריים, אבל המרחבים המרכזיים הרחבים יותר הם לעתים קרובות מעורבים או עוינים".

מידת הקבלה הכללית והאופי הקווירי ברובו של הקהילה הפרוותית יכולים למלא תפקיד משמעותי בסיוע לחלק מהפרוותיות הקוויריות המבולבלות, שואלות או סגורות לקבל מרחב בטוח להתנסות במיניות שלהם, ללמוד להבין את עצמם. עבור פרוותיות רבות, הבטיחות

והאנונימיות של הפאנדום נתנה להם את הביטחון והעידוד שהם צריכים כדי לגלות ולהבין את עצמם. עם זאת, לא כל פינות הפאנדום מסבירות פנים, ולא כל הנטיות המיניות חוות קבלה מכל הלב. עבור פרוותיות אלה, אצור התוכן שלהם, הימנעות ממקומות שבהם הם מרגישים לא בטוחים ומציאת קהילה שבה הם יכולים להיות עצמם הם חשיבות עליונה למציאת מקומם בקהילה הפרוותית. מסקנה כפי שקורה לעתים קרובות במחקר באופן רחב יותר, הממצאים שלנו לגבי נטייה מינית וזהות LGBQA+ בפאנדום הפרוותי הובילו אותנו ל-.

מעט תשובות, אבל אפילו יותר שאלות על יחסי הגומלין בין נטייה מינית לחוויות בתוך הפאנדום הפרוותי. המחקר הנוכחי מייצג צעד ראשון פגום ומצומצם, אך עם זאת מאיר לחקר נושא זה. בעיה אחת במחקר היא שהשאלות הפתוחות היו רחבות מדי ולא ספציפיות לנטייה מינית. מגיבים רבים לא היו בטוחים

על המשמעות של "להשפיע על הזהות שלך כפרוטי", כאשר מחרוזות ארוכות של סימני שאלה הן דבר נפוץ תגובה. רבים אחרים סירבו לענות פשוט כי הם לא הבינו מה השאלה שואל. חוסר הספציפיות גרם גם לכך שקיבלנו מגוון רחב של תשובות, שרק חלקן קשורות לנטייה מינית. פרוטיות רבות דנו בהיבטים אחרים של זהותם, כולל תפקידים חברתיים (הורה, חבר, בת, בן) ומקצועות (סטודנט, סוחר, מדען), למרות שרבים דנו, כפי שקיוונו, בהצטלבות המגדר, הגזע שלהם, ונטייה מינית.

הרחבה המכוונת של השאלה אמנם אפשרה הבנה מגוונת של חלק מההצטלבויות בין ריבוי זהויות והפאנודם הפרוטי, אך בסופו של דבר מנעה ניתוח מעמיק יותר של נושאים ספציפיים הקשורים לנטייה מינית. למרות זאת, העובדה שהצלחנו למצוא כל כך הרבה בתשובות לשאלה הפגומה הזו ממחישה עד כמה צפוי מחקר עתידי בנושא זה להיות פורה. החוויות של פרוטיות ישירות המנוטות בחוויות המיעוט -אולי בפעם הראשונה -הן דרך אחת כזו, כמו הערכה והשוואה ישירה של אופי היחסים של פרוטיות ישירות LGBQA+ 7-fursonas ושלהם. החוויות של פרוטיות א-מיניות במרחב פאנודם מיני חיובי וגלוי הן שאלה פוטנציאלית נוספת, כמו גם הצורך להבין טוב יותר את הקשר בין נטייה מינית לרומנטיות וכיצד היבטים אלו של הזהות של האדם באים לידי ביטוי ואינטראקציה עם fursonas ופאנודם הפרוטי הרחב יותר. . אנו מצפים לראות לאן תוביל אותנו בעתיד גישה ממוקדת וממוקדת יותר לנושא זה -גם למצוא תשובות לשאלות שהעלינו כאן וגם לגלות שאלות חדשות שעוד לא עלו בראשנו!

הפניות. Blank, H. (2012). סטרייט: ההיסטוריה הקצרה להפתיע של הטרוסקסואליות. מכבש ביקון.
Bogaert, AF (2012). הבנת א-מיניות. הוצאת רומן וליטלפילד. Bullough, VL.
(1976) שונות מינית בחברה ובהיסטוריה. ג'ון ווילי ובניו.

Halliwell, J. (2023). 'אתה בטוח שאתה לא הומו?': חוויות גבריות סטרייטיות וביסקסואליות של אוהדי תחרות האירוויזיון. גיאוגרפיה חברתית ותרבותית, 10.1080/14649365.2021.2000016 Halperin, DM (2002). 24 (6), 1024-1041. <https://doi.org/10.1080/14649365.2021.2000016> איך לעשות את ההיסטוריה של הומוסקסואליות. הוצאת אוניברסיטת שיקגו. הנרי, FHI (2019). אהבה, סקס וחבל: הרגשות של מעשה סדום באנגליה של המאה ה-81. (מס' פרסום 29247116). הוצאת ProQuest Dissertations. Kinsey, AC, Pomeroy, WB, & Martin, CE (1998). מינית של הזכר האנושי. הוצאת אוניברסיטת אינדיאנה. (עבודה מקורית שפורסמה ב-8491). C. (1997). McFarlane, הסדום ב סיפורת וסאטירה, 1660-1750 הוצאת אוניברסיטת קולומביה. Murray, SO (2000). הומוסקסואליות. הוצאת אוניברסיטת שיקגו. Roughgarden, J. (2009). קשת האבולוציה: גיוון, מגדר ומיניות בטבע ובאנשים. הוצאת אוניברסיטת קליפורניה.

פרק 17.

אמונות פרוטיות: דת ופוליטיקה.
קורטני "נוקה" פלאנטה, קמיל אדמס.

פתגם ישן קובע שיש שלושה דברים שכדאי להימנע מלדבר עליהם בחברה מנומסת: פוליטיקה, דת וכסף. על ידי ביצוע העצה הזו, תתרחקו מכמה שיחות מביכות במסיבת המשרד או בארוחת הערב המשפחתית הבאה שלכם. מדענים, לעומת זאת, אינם מחויבים להימנע מהדברים המביכים או הלא נוחים, ואם כבר, מדי פעם נהנים מסלסול נוצות טוב. ברוח זו, הפרק הנוכחי מתמקד באמונות הדתיות של פרוטיות ובאידיאולוגיה הפוליטית -

נשאר את הכסף לדבר לפרק אחר (פרק 13) ולו רק כדי להימנע מהפרת שלושת הטאבו בפרק אחד! דת ורוחניות קשה לשער אם צריך להיות קשר בין להיות פרוטי לבין להחזיק באמונה דתית או רוחנית מסוימת. סיבה אחת היא

עובדה שהפרוות מגיעות בכל הצורות והגדלים ומתקרבות לפאנודם מכל תחומי החיים. כפי שממחישים פרקים אחרים בספר זה, פרוטיות יכולות להיות בשנות העשרה המוקדמות עד האמצעיות לחייהם או בשנות השבעים לחייהם ואילך; הם יכולים להיות סיסג'נדרים והטרוסקסואלים או שהם יכולים להיות ג'נדרקוויירים ופאנסקסואלים; הם יכולים להיות סטודנטים מורעבים או יזמים ואנשי מקצוע אמידים, והם יכולים להגיע מכל יבשת

כוכב לכת. מחקר קודם מראה שכאשר מדובר באמונות דתיות, אלו הם "הבדלים שעושים את ההבדל". לדוגמה, מחקרים מראים שדורות צעירים יותר (למשל, בני דור המילניום, זומים) נוטים להיות פחות דתיים מהותית ומחוצה 1 מאשר דורות מבוגרים יותר (למשל, בומרס, דור), (אלמרות שהם הרבה יותר דומים ביחס למידת הרוח שלהם.

1 מבלי להיכנס יותר מדי לפרטים, ניתן לחשוב על דתיות מהותית.

"אמונה אמיתית" - כלומר, דבקות בעקרונות דתיים ללא קשר להשפעות חיצוניות; לעומת זאת, דתיות חיצונית מתייחסת לדת המונעת על ידי לחצים או תגמולים חיצוניים (למשל, קבוצות חברתיות, לחץ עמיתים; 2. 1991) Bergin, אמנם אין הגדרה מוסכמת אוניברסלית למונחים אלה, אך באופן רופף.

אם מדברים, רוחניות מתייחסת לחיפוש אחר משמעות או משמעות בחייו של האדם, בעוד שדתיות מתייחסת לדבקות של האדם בטקסים ובפרקטיקות של מוסד או ארגון, לעתים קרובות בשירות של סוג של סוף רוחני. (Arrey et al., 2016) זה בהחלט אפשרי לאדם להיות רוחני (למשל, מחפש משמעות ומשמעות בעולם) מבלי להשתייך לארגון דתי או להזדהות כדתי. מדען אתאיסט יכול לתאר את הרדיפה שלהם אחר ידע ומשמעות כמו עיסוק רוחני, כפי שהביע קרל סייגן כאשר הוא.

נוטים להיות (McMurray & Simmers, 2020) מחקרים אחרים הראו שאנשים לסביות, הומואים וביסקסואלים נוטים פחות להיות דתיים, אבל לא פחות סיכויים להיות רוחניים, מאשר אנשים סטרייטים (Sandstrom & Schwadel, 2019) עובדה שנובעת, כולה או חלקית, בגלל גינוי של אנשי LGBTQ+ על ידי ארגונים דתיים רבים. (2012) Barnes & Meyer, מצב סוציו-אקונומי קשור באופן דומה למעורבות דתית, כך שאנשים עם יותר עושר ומעמד נוטים פחות ללכת לכנסייה, להתפלל, או לקרוא כתבי קודש (Scheman, 2010) בעוד אלו שלומדים בחינוך על-תיכוני נוטים לקבל ציון נמוך יותר במדדים של דתיות. (Schwadel, 2016) לבסוף, אין זה צריך להפתיע את הקוראים שכמה אמונות דתיות בולטות יותר במדינות מסוימות על פני אחרות, כאשר הנצרות מפוזרת באופן שווה למדי ברחבי העולם בעוד שדתות אחרות, כמו בודהיזם והינדואיזם, מופצות בעיקר במדינות אסיה-פסיפיק. (מרכז המחקר. Pew, 2012)

אם לוקחים את כל זה בחשבון, השונות הדמוגרפית של הפנדום הפרוותי עשויה להוביל חלק מהקוראים לשער שאמונות דתיות ורוחניות צריכות להיות לא קשורות לזהות הפרוותית של האדם. אחרי הכל, מעטים הפרוותיים כוללים אלמנטים רוחניים או דתיים בהמשגה שלהם של מה זה אומר להיות פרוותי (נושא שאנו מתייחסים אליו בפרק 5). עם זאת, ההרכב הדמוגרפי של הפאנדום עשוי

להוביל אותנו להשערה אחרת. אנו יודעים, בהתבסס על נתונים שנסקרו בפרק 13, שרוב הפרוונים הם בשנות העשרה או המוקדמות עד אמצע שנות ה-02 לחייהם, סביר להניח שהם להט"ב+, בעלי השכלה אקדמית כלשהי, ושהריכוז הגדול ביותר של פרוותיות נמצא בארצות הברית (9 מתוך 10 הכנסים הפרוותיים הגדולים בעולם מתרחשים בארצות הברית; 3. Wikifur, nd) גורמים אלה צריכים לחזות מגמות של אתאיזם, אגנוסטיות ורמה נמוכה בדרך כלל של דתיות (אך לא דווקא רוחניות), אפילו על רקע הנצרות השולטת בנוף הדתי האמריקאי (Center, nd). (Pew Research) בהתחשב בכך, בואו נפנה את תשומת ליבנו לכמה נתונים מהמחקרים שלנו כדי לראות אם הם תואמים את הציפיות המבוססות על הדמוגרפיה שלנו. המבט הראשון שלנו מגיע מנתונים שנאספו על פני שישה מחקרים שונים מ-1102-5102 שגייסו פרוותים באינטרנט או באופן אישי ב.

כתב "המדע אינו תואם רק לרוחניות; זה מקור עמוק של רוחניות" 3. (Sagan, 2011, p. 54) ועידת הפרווה הלא-אמריקאית היחידה בעשירייה הראשונה תהיה יורופורנס,

המתרחש בברלין, גרמניה. עם זאת, חלה צמיחה ניכרת בגודל ובמספר של כנסים פרוותיים שאינם מערביים, כולל כנסים פרוותיים בולטים שנוצרו בפיליפינים, טיוואן, ברזיל ויפן.

מוסכמות. 4הנשאלים התבקשו, על פני מחקרים, לציין באופן פתוח או לבחור מתוך רשימה של אפשרויות, מהי השתייכותם הדתית. במקרה של תשובות פתוחות, תגובות הנשאלים קודמו ואורגנו לפי קטגוריות. טווח התגובות הממוצע מוצג בטבלה 17.1.

טבלה 17.1. אחוז המשיבים הפרוותיים על פני מוסכמות ודגימות מקוונות שזיהו

כשייכים לשתייכות דתיות שונות. *לא הייתה אפשרות במחקר הספציפי. השתייכות דתית %מהמדגם (מקוון) %מהמדגם (פנסילבניה) % מהמדגם (טקסס) נוצרי 19.6-36.3 11.1-24.5 25.2 אגנוסטי 24.9-17.3 8.8-44.3 23.9 אתאיסט 24.9-15.4 31.5 פגאני / ויקאני 7.8-12.8 5.9-8.5 בודהיסטי 0.4-2.1 1.3-1.7 0.8-0.0 יהודי 0.6-1.4 0.6-1.3 0.6-1.0 שטניסט 0.0-0.7 0.0-0.7 0.0-0.4 מוסלמים * 0.0-0.4 0.0-0.2 0.0-0.4 * 0.0-50.6

אחר. 16.8-18.9 3.4-14.3 16.8

הדבר הראשון שכדאי לציין בטבלה הוא השונות הגדולה בקטגוריות האגנוסטיזם/אין במדגם פנסילבניה. זה נובע מהבדלים בין מחקרים באופן שבו אתאיזם ואגנוסטיזם הוערכו וניקוד על פני מדגמים: בחלק מהמחקרים לא ניתנה אפשרות אתאיזם (המשתתפים התבקשו לבחור "אף אחד", מה שמצביע על אי השתייכות דתית,

יש לציין כי הכינוסים התקיימו בארצות הברית, בדאלאס, טקסס או.

בפיטסבורג, פנסילבניה, כלומר, תוצאות הכינוס בפרט מוטות במידה רבה לכיוון פרוות אמריקאיות מאזורים אלה.

או לפעמים התגלגלו לקטגוריה משולבת של "אתאיסט / אגנוסטי". בהתחשב בכך, מופיעות כמה מגמות על פני הדגימות. ראשית, למרות שהגיעו ממדגמים אמריקאים בעיקרם, שבהם רוב האוכלוסייה מזדהה כנוצרי (nd), מהפרוותיות -כשליש עד מחצית -מזהים כאתאיסטים או אגנוסטיים, מספרים ששוב עולים משמעותית על אלו שנמצאו באוכלוסייה האמריקאית הכללית. (Pew Research Center, nd) שתי המגמות הללו עולות בקנה אחד עם מה שהיינו מצפים לראות בהתבסס על ההרכב הדמוגרפי של המעריצים הפרוותיים ומה שמחקר קודם הראה לנו על דמוגרפיה ואמונות דתיות. 5כדי להמחיש טוב יותר האם התוצאה שהתקבלה מדברת על משהו ייחודי בפרוותיות או שמא ניתן לצפות לה בכל קבוצה עם נתונים דמוגרפיים דומה, אנו יכולים להשוות נתונים משני מחקרים שונים שהרצנו ב-3102 וב-4102. מעריצים ודוגמא

של פרוות כנסים, שניהם הוגרלו תוך שנה אחד מהשני בדאלאס, טקסס.

התוצאות, המוצגות בטבלה 17.2, מגלות שמספר דומה של משתתפים זוהו כנוצרים בשני המדגמים. בעוד שפרוותיות היו בסבירות גבוהה יותר להזדהות כאגנוסטים/אתאיסטים, סביר להניח שזה קשור להוספת אפשרות "ללא/לא ישימה" בדגימת האנימה שלא הייתה זמינה

במדגם הפרוותי. מלבד זאת, המגמה להיות פחות דתית ויותר חילונית מהאוכלוסייה הכללית שנצפתה בפרוות 6 כנראה אינה ייחודית לפרוות, אלא היא תוצר של מגמות דמוגרפיות (למשל, היותה קבוצה צעירה יותר של אנשים בעלי השכלה בקולג'). 7אם כי ראוי לציין כי הנטייה לפרוות יש משמעותית יותר משתתפים פגאניים / וויקאנים אפילו.

אנו גם צריכים לשים לב שבעוד שיעורי בודהיזם, מוסלמים, יהודים והינדו.

המשתתפים היו די בקנה אחד עם השיעורים באוכלוסייה האמריקאית הכללית (Pew Research Center, nd), שיעורי השכיחות של משיבים פגאניים/וויקנים היו גבוהים משמעותית ממה שהיינו מצפים, והם נפוצים הרבה יותר ממה שנמצא ב- האוכלוסייה הכללית. עד כה, אין לנו הסבר לממצאים הספציפיים הללו. 6 תמיכה נוספת ברעיון זה, באחד מהמחקרים שלנו משנת 2013 פרוות בכנס ב.

דאלאס, טקסס היו פחות דתיים ורוחניים ממדגם של סטודנטים לאמנויות ליברליות שגויסו ממכללה בטקסס. 7 מדברים בהמשך לרעיון שזה עניין של דמוגרפיה ולא סתם א.

עניין של קבוצות מעריצים בכללותן שאינן דתיות, אחד מהמחקרים המקוונים שלנו משנת 2019 מצא שבהשוואה למעריצי מלחמת הכוכבים, שהיו, כדמוגרפי, מבוגרים יותר ופחות LGBTQ+, פרוותיות היו פחות דתיים באופן משמעותי.

בהשוואה למדגם בר-השוואה מבחינה דמוגרפית הוא, אולי, ייחודה של המעריצים הפרוותיים.

טבלה 17.2 אחוז מעריצי האנימה והמגיבים הפרוותיים בשני כנסים של מעריצים מטקסס ב-3102 / 2014 שהזדהה כשייך לשתייכות דתיות שונות. *לא הייתה אפשרות במחקר הספציפי.

השתייכות דתית % מהמדגם (אנימה) % מהמדגם (פרוותי) נוצרי 19.6 21.6 אגנוסטי 24.9 5.7 אתאיסט 24.9 3.1 פגאני / ויקאני 7.8 3.6 בודהיסטי 0.4 2.5 יהודי 1.4 1.8 מוסלמי 0.7 0.0 לא רלוונטי * 39.2 אחר 18.9 23.4

כפי שראינו, נתוני השתייכות דתית הם עניין מבולגן למדי, 8 כזה שמסכן להסיט אותנו מהשאלה הנוקבת יותר של האם פרוותיות, כקבוצה, נוטים יותר או פחות להיות דתיים או רוחניים, ללא קשר למה שלהם. השתייכות או אמונות מסוימות קיימות במקרה. כדי להתייחס באופן ישיר יותר לשאלה זו, אנו יכולים למדוד את המידה שבה פרוותיות מחשיבות את עצמם כדתיים או

רוחני. על ידי שאלת שני המושגים בנפרד, נוכל להבחין טוב יותר בין דבקות בעקרונות הדת (דתיות) לבין אלו המטיילים באופן פעיל לעבר תחושה של משמעות או מטרה גדולה יותר בחייהם, ללא קשר לשאלה אם הם עושים זאת דרך מוסד דתי או בתנאים שלהם (רוחניות). על פני סדרה של חמישה מחקרים שונים מ-2102-202, ביקשנו מפרוותיות, לעיתים שגויסו בכנסים ולעיתים גויסו באינטרנט, לציין באיזו מידה הם יראו את עצמם כרוחניים, ובנפרד, עד כמה הם רואים את עצמם כרוחניים. להיות דתי. אלה נשאלו בדרכים שונות במקצת בכל מחקר, אבל.

8 זה אפילו לא לוקח בחשבון את כל הניואנסים בנתונים, כמו הבחנה.

בין עדות שונות של נצרות או סוגים או דרגות שונות של אגנוסטיות!

דפוס התוצאות היה תמיד זהה: בממוצע, פרוות דיווחו שהם רוחניים יותר מאשר דתיים. לדוגמה להמחשה ממחקר משנת 2012 בכנס פרוותי בפנסילבניה, ראה איור 17.1 כפי שמראה האיור, רוב הפרוותנים מחשיבים את עצמם כלא דתיים למדי. לעומת זאת, בעוד

פרוותיות רבות גם לא ראו את עצמם כרוחניים, מספר דומה של פרוותיות גם מחשיבות את עצמם כהוגנים, או אפילו רוחניים ביותר. בקצרה, העדויות הזמינות מצביעות על כך, בהתאם להשערות שלנו, שהפרוותיות, כקבוצה, אינן מתעניינות במיוחד בדת רשמית, גם אם הם מעוניינים במקצת בחיפוש עצמאי אחר שאלות לגבי משמעות, מטרה ומשמעות.

איור 17.1 המידה שבה פרוותיות שגויסו בכנס פרוותי פנסילבניה ראו את עצמם כדתיים או רוחניים.

מחקרי המשך שופכים אור והקשר נוספים על ממצאים אלו. לדוגמה, צמד מחקרים של פרוותיות משנת 2017 ו-8102 שגויסו שוב מוועידת פרוותיות בפנסילבניה מצאו כי פרוותיות, על אף שהתעניינו במידה מסוימת בעניינים רוחניים (אם לא דתיים), התעניינו פחות באמונות ניו-אייג'יות ספציפיות (למשל, "רוחניות". אנרגיה"), מה שמציע שהם עשויים להתעניין יותר בעיסוקים רוחניים מכוונים עצמיים במקום פשוט לאמץ אמונות שאינן מיינסטרים. במחקרים אחרים, הזדהות חזקה יותר עם הפאנדות הפרוותי (ובמידה מסוימת, הזדהות חזקה יותר כפרוותי באופן כללי -אוהדות) נקשרה עם ציוני רוחניות גבוהים יותר, אך לא עם.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.
50%.

דתי רוחני.

ציוני דתיות גבוהים יותר. אמנם זה לא בהכרח אומר שהיותו "פרוותי יותר" גורם לאדם להפוך לרוחני יותר, אבל זה, לכל הפחות, מצביע על כך שמי שמזדהים חזק יותר כפרוותיות הם, בממוצע, אותם אנשים שמחשיבים את עצמם יותר. רוחני. אחד ההסברים האפשריים לכך הוא שחלק מהפרוותיות משתמשות בפאנדות הפרוותי, בתוכן הפרוותי, בפורסונאות והיבטים אחרים של העניין הפרוותי שלהם כמקור הדרכה או משמעות בחייהם, משהו שראינו לפחות בחלק מה-yM מזהה מאוד. מעריצי פוני קטן (למשל, Edwards et al., 2019) כדאי לסכם את הסעיף הזה על האמונות הדתיות של פרוותיות, התמונה מורכבת, כפי שהיא עם כל כך הרבה היבטים של הפאנדות הפרוותי. אף קטגוריה, השתייכות או מונח בודדים לא מתארים באופן חד צדדי את האמונות הדתיות או הרוחניות של פרוותיות כקבוצה -הן אינן מוגדרות על ידי השתייכות דתית מסוימת והן אינן מוגדרות על ידי חוסר מהדהד באמונות דתיות. אנו יכולים לומר שכקבוצה, פרוותיות נוטות להיות קצת יותר רוחניות מאשר דתיות, מה שמרמז על כך שרבים התרחקו ממוסדות דתיים רשמיים ומאורגנים במקום החתירה האישית אחר משמעות, מטרה ומשמעות בחיים -אם כי. זה חלק ממגמה גדולה יותר שאנו רואים בקבוצות דומות מבחינה דמוגרפית. דת, רוחניות והיעדרן אינן פרוותיות מטבען, והמגוון הדמוגרפי הנצפה בקרב פרוותיים מוביל למגוון ניכר בגילוי אמונותיהם הדתיות והרוחניות. אפילו ה

הנטייה של כמה פרוותיות מזהות מאוד להסתמך על הפאנדות כמקור למשמעות, מטרה ומשמעות כנראה אינה ייחודית לפאנדות הפרוותי, לאחר שנצפתה בפאנדות דומים. אם יש תכונה שהיא די ייחודית או ייחודית לפרוות, זה המספר המשמעותי של פרוותיות פגאניות / ויקניות ששכיחותן גבוהה בהרבה ממה שנצפה בקבוצות מעריצים אחרות -

למרות שהסיבה לכך אינה ידועה כרגע. אמונות פוליטיות באותו אופן שעשינו עבור דתיים אמונות, אנו יכולים לגבש השערות לגבי האמונות הפוליטיות של פרוותיות על סמך ההרכב הדמוגרפי שלהן. באופן ספציפי, בהתבסס על התכונות שהזכרנו בסעיף הקודם, אנו יכולים לשער שפרוותיות, כקבוצה, צריכים להיות פרוגרסיביים, ליברליים או נטויים למדי בהשקפותיהם הפוליטיות. 9למשל, הגנרל.

9. עלינו לשים לב שאנו דנים כאן בפוליטיקה במערכת ממוקדת אמריקאית,

כאשר "נטייה לשמאל" מתייחסת לאידיאולוגיה פוליטית ליברלית/פרוגרסיבית יותר ו"נטייה ימנית" מתייחסת לשמרנות פוליטית עם דגש על חירויות הפרט. כמו כן, עלינו לציין כי באמונות פוליטיות "פרוגרסיביות" אנו מתכוונים לאמונות פוליטיות התומכות במדיניות שמטרתה להגביר את השוויון, לרבות, אך לא רק, חלוקה מחדש של הכנסה, אפליה מתקנת, חקיקה מגנה עבור.

האמונה שאנשים צעירים יותר מתקדמים בנטייתיהם הפוליטיות מאנשים מבוגרים הוכחה כמחזיקים במים אמפיריים (למשל, Truett, 1993). קיימות עדויות לכך שחינוך על-תיכוני קשור בדרך כלל לעלייה בליברליזם פוליטי (10 (Hastie, 2007). אנשים להט"ב+ נמצאו גם מחזיקים באמונות ליברליות יותר באופן משמעותי מאנשים שאינם להט"בים (Worten, 2020). בקיצור, ההרכב הדמוגרפי הצעיר למדי, ברובו בעל השכלה מכללה, בעיקר LGBTQ++ של המעריצים הפרוותיים, אמור להעמיד אותו בנטייה ליברלית למדי בהשקפותיו הפוליטיות.

איור 17.2. אחוז ממדגם של פרוותיות מקוונות שגויסו בשנת 2021 שהזדהו עם נטיות פוליטיות שונות, מקודד על סמך תשובות פתוחות לשאלה המבקשת מהם לתאר את הזיהוי הפוליטי שלהם.

קבוצות מיעוט, וחיזוק זכויות עובדים (למשל, איגודים). זאת בניגוד למדיניות שמרנית יותר שמטרתה למקסם את החירות האישית (למשל, שווקים חופשיים, מזעור מיסוי, מזעור התערבות ממשלתית). 10 יש כמה מאפיינים חשובים לכך, כולל העובדה שהאפקט שונה.

תלוי במידה ניכרת בדיסציפלינה האקדמית שבה אדם נמצא ובעובדה שעדיין יש ויכוח רב על המנגנונים המניעים את ההשפעה (למשל, האם אנשים ליברליים יותר בוחרים לעסוק בתחומים אקדמיים ספציפיים או האם לומדים יותר על רעיונות ליברליים ומבלים זמן בקרב אנשים שדוגלים בהם רעיונות ליברליים יותר משנים את האוריינטציה הפוליטית של האדם עצמו?).

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

טבלה 17.3. דוגמאות לתשובות פתוחות של מגיבים פרוותיים לשאלה על זהות פוליטית וכיצד הם קודמו. דוגמאות לקטגוריות מאוד ליברליות "אנרכיזם שמאל קיצוני מרקסיסטי קומוניזם אנטי קפיטליזם" "בהחלט נשען חזק שמאלה, עד לנקודה שבה שתי המפלגות הגדולות בארה"ב הן ימין יותר ממני."

"שמאל קיצוני, חברתית ופיסקאלית".

במתינות.

ליברלית "מפלגת הלייבור האוסטרלית (מרכז-שמאל/שמאל)" "מרכז-שמאל דמוקרטי" "מרכז-שמאל קנדי" NDP "דמוקרטי" "מרכז פרוגרסיבי" "שמאלי נשען, אבל לא מקובע על מפלגה ספציפית".

מרכז "לפי המצפן הפוליטי ממש מרכז מרכז" "מרכז, אני מניח? אני יודע איך קוראים לזה כשאתה אוהב להקשיב לשני הצדדים (או יותר) של דיון לפני שמחליטים" "מתוך/מרכז עם נטיות לשתי המפלגות הפוליטיות".

במתינות.
שמרני "מרכז, נוטה ימינה".
"מרכזי עם נוף נכון".
"מרכז-ימין".
"מרכזי-רפובליקאי".
"שמרני".

מאוד.
שמרני "פלאו-שמרני".

טבלה 17.4. שכיחות של תוויות פוליטיות ספציפיות בתגובות הפתוחות של משיבים פרוותיים לשאלה על זהות פוליטית. תווית אחוז מהתגובות סוציאליסט / קומוניסט 30.3 אנרכיסט 8.3 ליברטריאני 6.5 סביבתי 5.1 הומניזם 2.4 אנטיפא / אנטי פשיסט 1.4 אנטי קפיטליסטי 1.1 סינדיקליזם 1.1 קפיטליסטי 0.8 לאומני 0.6 סמכותי 0.3 אנטי-חברתי 0.3 אנטי-חברתי 0.20 נייטרלי 0. שיוך / עצמאי 19.6 אני לא דואג / אדישות / אני לא יודע 17.5 מעורב 3.5 אני לא רוצה לדון בפוליטיקה שלי 1.5.

מלבד השערות, מה מראים הנתונים? בדקנו את ההשערות שלנו על פני מספר מחקרים שונים, תוך מדידת אוריינטציה פוליטית במספר עצום של דרכים שונות בדרגות שונות של מורכבות. הדרך הראשונה, ואולי הפשוטה ביותר שעשינו זאת, היא פשוט לבקש מפרוונות לתאר, בצורה פתוחה, כיצד הם מזדהים פוליטית. זו הייתה הגישה שנקטנו בא מחקר מקוון לשנת 2021. בהסתכלות דרך התגובות השונות, המשתתפים סווגו בשתי דרכים שונות. ראשית, במידת האפשר, האמונות שלהם סווגו בסולם של חמש נקודות, חד-מימד, החל מ"ליברלי מאוד" ל"שמרני מאוד". שיעור השכיחות של קטגוריות שונות אלה מוצג באיור 11. 17.2. 11 אננו גם מדגים כיצד קודדו המשיבים לכל אחת מהקטגוריות השונות עם כמה תגובות מייצגות עבור כל קטגוריה בטבלה 17.3.

11 שימו לב שטבלה זו אינה כוללת את כ-2% מהמשתתפים אשר.

לא ציינו אמונות פוליטיות, אדישות פוליטית, או מי שציין שהם לא רוצים לספק את אמונותיהם הפוליטיות.

בנוסף למימד היחיד לעיל, ריכזנו גם מזהים פוליטיים ראויים לציון ותדירותם בטבלה 17.4. ביחד, תוצאות אלו תואמות את ההשערות שלנו המבוססות על ההרכב הדמוגרפי של הפאנל הפרוותי: בתגובות פתוחות, פרוותיות נוטות לנטייה ליברלית בינונית, כאשר מספר לא מבוטל של פרוותיות מזדהה כמאוד משמאל. זה בא לידי ביטוי הן במונחים של סיווג שלהם על רצף והן במונחים של כמה מהתיוגים הספציפיים הנפוצים ביותר שבהם נעשה שימוש (למשל, סוציאליסט, קומוניסטי). לעומת זאת, דעות מרכזיות ושמרניות נטו להיות הרבה פחות נפוצות, הן כפי שהוערכו באמצעות רצף והן מבחינת השכיחות של תוויות ספציפיות המבוססות על שמרנות (למשל, ליברטריאנית, קפיטליסטית). כמו כן, יש לציין כי בתוך "השונות הזו סביב נטייה כללית לליברליזם", כרבע עד שליש מהפרוותיות רואים את עצמם כחסרי עניין בפוליטיקה או כמי שאין להם זיקה פוליטית מסוימת.

אפשר לטעון שהאופי הפתוח של תוצאות אלו נותן את עצמו לפרשנות רבה מצדנו החוקרים, הבוחרים כיצד לפרש בצורה הטובה ביותר את התגובה הספציפית של המשתתף (למשל, כ"מאוד

ליברלי" או רק "ליברלי במידה"). מה שדרוש הוא ראיות מתכנסות מאמצעים אחרים, אובייקטיביים יותר כדי לראות אם הנטייה הכללית הזו לליברליזם עקבית ואמינה. אָל לשם כך, אנו פונים לתוצאות ממחקרים נוספים. כנקודת השוואה די אנלוגית, אנו יכולים להסתכל על תוצאות שני מחקרים שונים מ-2102 ו-4102, ששניהם גייסו משתתפים מכנס פרוותי בפנסילבניה. הרלוונטיים לממצאים הקודמים, המשיבים התבקשו לציין היכן נפלה האוריינטציה הפוליטית שלהם על ממד יחיד בן 7 נקודות, החל מ"מאוד ליברלי" ל"מאוד שמרני". בעוד שהסקאלה חסרה את הניואנסים של הממד הפתוח, כולל אי מתן אפשרות למשתתפים לציין "אני לא דואג", הוא מבטל כל הטיה פוטנציאלית שעשויה להיות לנו בעת סיווג משתתפים לאורך הרצף מאז שהמשתתפים סיווגו את עצמם. התוצאות, המוצגות באיור 17.3, חושפות דפוס תגובות דומה למדי, כאשר פרוותיות נמצאות הרבה יותר בצד הליברלי של הממד מאשר בצד השמרני, כמו גם ליברליות מתונה מאשר ליברליות מאוד. כדאי גם לציין שהשכיחות הגבוהה יותר של אנשים באמצע הסקאלה עשויה להיות תוצאה של נשאלים שהיו אדישים או מתלבטים שבחרו לבחור את התגובה ה"נייטרלית" הקיימת ביותר. אם לא אחרת, אפשרות זו ראויה להיזהר בעת פירוש המשמעות של תגובה מרכזית לממד זה.

איור 17.3. תגובות של פרוותיות שגויסו בשתי כנסים פרוותיים בפנסילבניה לממד חד-ממדי של אוריינטציה פוליטית.

קוראים הבקיאיים בשיח הפוליטי עשויים, בשלב זה, למצוא את עצמם מתרגזים מהגישה הפשטנית למדי שנקטנו לאוריינטציה הפוליטית. אחרי הכל, האמונות הפוליטיות של אנשים יכולות להיות רב-גוניות וניואנסיות: מישהו יכול להיות פרוגרסיבי למדי בכל הנוגע לחוקים המגנים על זכויותיהם של אנשים להט"ב+ תוך גישה שמרנית יותר לגבי מיסוי ופרויקטים של רווחה חברתית. לשם כך, ערכנו מחקר בשנת 2013 שבו פרוותיות שגויסו בוועידת פרוותיות בטקסס התבקשו לציין את האוריינטציה הפוליטית שלהם באותו סולם של 7 נקודות שנע בין "מאוד ליברלי" ל"שמרני מאוד", אך לעשות זאת שלוש זמנים נפרדים: פעם אחת ביחס לדעותיהם לגבי מדיניות חברתית (למשל, אפליה מתקנת, נישואי הומוסקסואלים, זכויות טרנס), פעם אחת בנוגע לדעותיהם הפיסקליות (למשל, שירותי בריאות אוניברסליים, נמוך יותר מסים), ופעם אחת על זהותם הפוליטית הכוללת. 12 התוצאות מוצגות באיור 17.4.

12. הבדל חשיבות נוסף עם הממד במחקר זה הוא שהוא אפשר.

המשתתפים לציין "אני לא יודע" כאופציה, שבה בחרו כ-2% מהפרוותיות. אם ניקח זאת בחשבון, אנו יכולים לומר ביתר ביטחון כי המשיבים הבוחרים באפשרות הנייטרלית או המרכזית כנראה מצביעים באמת על עמדה מרכזית במקום לא לדעת איך עוד להצביע על אדישות או חוסר הבנה פוליטית.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.

2012 2014.

איור 17.4. תגובות של פרוותיות שגויסו בכנס פרוותי בטקסס לשלושה ממדים חד-ממדיים של אוריינטציה חברתית, כלכלית ופוליטית.

התצפית הראשונה שלנו בנוגע לממד ה"פוליטי" היא שפרוותיות, שוב, נוטות להזדהות הרבה יותר בצד הליברלי של הסקאלה מאשר בצד השמרני. עקביות זו נצפתה למרות שהמדגם הזה גויס מוועידה בטקסס, מדינה שמרנית יותר מפנסילבניה המבוססת על בחירות לנשיאות ולקונגרס מאז שנות ה-09. למרות שהגענו מהדרום העמוק, בניגוד לצפון, בכל זאת ראינו את אותה מגמה כלפי אמונות ליברליות, עם העדפה חזקה יותר של אמונות מתונות על פני אמונות ליברליות מאוד, מה שמצביע שוב על העקביות של ממצא כללי זה. הצענו יותר ניואנסים לממצאים, מצאנו גם הבדל דרמטי בין תגובות על מדיניות חברתית ופסקלית. באופן ספציפי, פרוותיות הראו העדפה חזקה מאוד כלפי מדיניות חברתית ליברלית, אך החזיקו בעמדות מרכזיות יותר, כמעט שמרניות ביחס למדיניות כלכלית. עם זאת, הממד הזה אינו חף ממכלול בעיות משלו, שאחת מהן היא האם ניתן להתייחס לפרוונות במילה שלהם כשהם מכנים עצמם בעלי נטייה ליברלית או שמרנית בדעותיהם הפוליטיות. מחקרים הראו שאנשים -במיוחד צעירים יותר - נוטים

לאימוץ תוויות פוליטיות שאינן משקפות בהכרח את עמדותיהן בפועל. (Zell & Bernstein, 2013). לדוגמה, אדם שגדל במשק בית ליברלי יכול.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.

חברתי כלכלי פוליטי.

להזדהות כליברליים, תוויות ההזדהות הפנימית שלהם (למשל, מגיעים מ"משפחה ליברלית"), למרות שהם מחזיקים בעיקר בעמדות פיסקאליות וחברתיות שמרניות. הערכנו אפשרות זו ב-א מחקר 2019 בכנס פרוותי בטקסס. שם נתנו לפרוונים סולם פוליטי בן 42 פריטים שנועד להעריך את דעתם לגבי עמדות פוליטיות ספציפיות. המעצב המקורי של הסקאלה יצר את הסקאלה כדי להעריך שלושה מימדים של אמונה פוליטית: סוציאליזם כלכלי (למשל, "כדי להגן על זכויות העובדים, לאיגודי עובדים צריכים להיות יותר כוח"), פופוליזם עכשווי (למשל, "יש לסגור גבולות עבור מבקשי מקלט") ושמרנות חברתית (למשל, "יש לבטל את שכר המינימום"; לאמריס, 2015). כפי שמגלה איור 17.5, כשמדובר בתגובות בפועל של פרוותיות לנושאים פוליטיים ספציפיים, הם נוטים לנטות לעמדות ליברליות יותר, הן מבחינת מדיניות חברתית והן מבחינת מדיניות כלכלית. Furries גם קיבל ציון נמוך למדי בממד של פופוליזם עכשווי, מה שמדבר גם על דבקות כללית באידיאולוגיה ליברלית יותר.

איור 17.5. הסכמה ממוצעת של פרוותיות שגויסו בכנס פרוותי בטקסס לאורך שלושה סולמות שונים המודדים היבטים שונים של אוריינטציה פוליטית.

כמבט אחרון לכמה מהניואנסים באמונות הפוליטיות של פרוות, כחלק מאותו מחקר משנת 2019 על פרוות טקסס, הצגנו למשיבים קבוצה של שישה ממדים שונים שהתייחסו לאמונות פוליטיות שונות. עבור כל אחד, פרוותיות ציינו, בסולם של 7 נקודות, היכן הפוליטי שלהם.

0%.
10%.
20%.
30%.

60%.

50%.

40%.

- 1 לא מסכים מאוד.

- 2 3 4 5 6 7 מסכים מאוד.

סוציאליזם כלכלי פופולריזם עכשווי.
שמרנות חברתית.

נפלו אמונות. טבלה 17.5. התוצאות מגלות, בהתאם לממצאים קודמים, שפרוותיות נוטות הרבה יותר להזדהות
כליברליות מאשר להזדהות כשמרניות. הם גם נוטים להיות ליברלים יותר בנוגע לנושאים כלכליים, לפחות
כשמדובר בהטלת תקנות כלכליות ותמיכה בשוויון על פני אליטיזם. 13 אולם בהתאם לנטייתם לליברליזם מתון
יותר, פרוותיות התנגדו לקולקטיביזם יותר מאשר תמכו בו. פרוות הראה גם השקפה מתונה בדרך כלל על תפקידה
של כוח המדינה ובאופן כללי נטה לכיוון חופש הביטוי המוחלט על פני הטלת מגבלות על חופש הביטוי.

טבלה 17.5. שכיחות התגובות של פרוותיות שגויסו בכנס מעריצים בטקסס לשישה ממדים פוליטיים שונים.

עוגן 1.

%נשען לעגן. 1.

%ניטרלי בהנפקה.

%נשען לעגן. 2.

עוגן 2.

שמרני 63.9 20.1 16.0 ליברלי.

חירות כלכלית 40.1 28.9 31.1 כלכלית.

תקנה.

אינדיבידואליזם 23.9 26.1 50.7 קולקטיביזם.

אין כוח מדינה 24.0 48.5 27.5 שלם.

כוח המדינה.

אליטיזם 58.5 31.0 10.5 שוויוניות.

חינם מוחלט.

דיבור 15.3 16.8 67.8 מוגבל חינם.

נאום.

בקיצור, הנתונים שסקרנו תומכים בדרך כלל ברעיון שהפרוותיות, כקבוצה, הן בעלות נטייה ליברלית למדי,
ממצא התואם את מה שהיינו משערים בהתבסס על ההרכב הדמוגרפי 14 של המעריצים הפרוותיים בכללותו.
15 עם זאת, יש שונות סביב המרכז הזה.

13 במבט לאחור, "אליטיזם" היה בחירה גרועה של ניסוח עוגן, והייתה כן.

מיוצג טוב יותר עם עוגן כמו "היררכיות". 14 לראיות נוספות לכך שהדמוגרפיה תורמת לאמונות של פרוותיות, יש לנו גם.

היו עדים להפרשי גיל בדגימות של פרוותיות. באופן ספציפי, על פני כמה מהמחקרים שלנו מ-2102-9102, פרוות מבוגרים היו, לעתים קרובות יותר, שמרניות יותר ורוחניות יותר מפרוותיות צעירות יותר. 15 ראיות זמינות מצביעות על כך שהמיקום הליברלי של המעריצים הפרוותיים רחוק.

מייחודי ועד פרוותי בכל הנוגע לפאנודמים. מחקרים ב-3102 ו-4102 מצאו את זה.

נטייה, כאשר כ-52-02% מהפרוותיות אדישים למדי, חסרי עניין או לא יודעים מספיק על פוליטיקה כדי לשקול את עמדתם, וכמה פרוותיות שמזדהות כשמרניות. תפיסה

של אמונות פוליטיות בפאנודם לפני סיום פרק זה, ברצוננו לחזור בקצרה למחקר של 2021 שבו בדקנו את התגובות הפתוחות של פרוותיות לגבי השתייכותם הפוליטית. השאלה עצמה הייתה חלק מסדרה של שאלות, שתיים מהן שופכות אור על האופן שבו פרוותיות תופסות פוליטיקה בפאנודם. השאלה הראשונה קשורה לשאלה האם פרוותיות מרגישות בנוח להביע את דעותיהן הפוליטיות בחללי פאנודם. זו שאלה שלעיתים קרובות התבקשנו ללמוד על ידי פרוותיות התוהות האם יש התנגשות בין רצונם של כמה פרוותיים להשתמש בפאנודם כאמצעי

אסקפיזם ורצון של פרוותיות אחרות להשתמש בפאנודם כדי לפגוש אנשים שחולקים את דעותיהם הפוליטיות. 16 כדי לאסוף נתונים רלוונטיים בנושא, ביקשנו מהפרוותיות לציין, בצורה פתוחה, אם בדרך כלל הם מרגישים בנוח להביע את דעותיהם הפוליטיות במרחבי פאנודם.

איור 17.6 אחוז של פרוותיות ליברליות מאוד, ליברליות בינוניות, מרכזיות ושמרניות שגויסו במחקר מקוון, שחשים דרגות שונות של נוחות להביע את דעותיהם הפוליטיות בפאנודם הפרוותי. מגיבים שמרניים בינוניים ושמרנים מאוד שולבו בשל היותם נדירים יחסית.

בעוד שפרוותיות, כקבוצה, נוטו להיות ליברליות יותר מהסטודנט הממוצע לאמנויות ליברליות, הן לא היו ליברליות יותר מדוגמאות של חובבי אנימה או חובבי ספורט פנטזיה. 16 הנקודה הפכה נוקבת עוד יותר בשנים האחרונות כטעונה מאוד.

נושאים פוליטיים כמו ההסכמה לאפשר לפרוות ימין וניאו-נאצים להיכנס לחללים פרוותיים עלו לגדולה במדיה החברתית הפרוותית.

0%.

50%.

100%.

נוח במידת מה.

נוח.

הימנע /.

לא נוח.

ליברלי מאוד ליברלי בינוני שמרני צנטרריסטי.

התוצאות, המוצגות באיור 17.6 מבהירות שיש שתי נקודות מבט שונות מאוד בעניין זה. באופן כללי, פרוותיות בעלי אופקים ליברליים מרגישים די בנוח להביע את דעותיהם הפוליטיות בפרוותיות מרחבים, בעוד שמרכזים (במידה מסוימת) ושמרנים מרגישים לא בנוח לבטא את דעותיהם הפוליטיות בחללים פרוותיים. הסיבה הסבירה ביותר לנטייה זו נובעת מהפאנודם המורכב בעיקר מפרוונות המחזיקים בעמדות פוליטיות ליברליות למדי. פרוותיות צנטריסטיות ושמרניות כנראה קלטו את חוסר הפופולריות של עמדותיהם במרחבים פרוותיים, וככאלה, סביר להניח שהם מרגישים מאוימים לגבי ביטוי עמדותיהם במרחבים פרוותיים, בידיעה שעושה זאת מסתכן בכך שאחרים מסביבם יגרמו להם 17 כלבים. אם מדברים על הרעיון הזה, זה ממחיש להשוות כמה מהתגובות של פרוותיות ליברליות ושמרניות כדי לראות אם הם הרגישו בנוח לחלוק את דעותיהם הפוליטיות במרחבים פרוותיים. לגבי פרוותיות ליברליות, רובם הצביעו על נחמה משמעותית בסיכוי להביע את דעותיהם, בדרך כלל בידיעה שעמדתם צפויה להיות עמדת רוב במרחבי הפנודם בהשוואה למקומות אחרים בחייהם.

"כן, לרוב, רוב החברים שלי נשארים רכנים."

"כן, רוב הפאנודם שיצרתי איתו אינטראקציה בנושא הם בעלי אידיאלים דומים, או שהם פתוחים לדיון אזרחי."

"כן, רובם חולקים דעות דומות כמוני במונחים של זכויות אדם עבור אנשים מכל הגזעים/מגדר/נטייה מינית וכו'."

"כן, פחות או יותר. הרבה מחברי הפאנודם הפרוותיים הם שמאלנים."

"הרבה יותר מכל מקום אחר. שמור אולי כנס מסע כוכבים, אבל מעולם לא ניסיתי את זה."

"בדרך כלל. כנראה יותר מאשר מחוץ לפאנודם."

"כן. כמו בכל דבר פוליטי, תמיד יהיו חילוקי דעות אבל באופן כללי, אני מרגיש שרוב האוהדים חולקים אמונות דומות או לא מרגישים בתוקף בכל מקרה."

17משחק מילים מיועד רק במידה מסוימת!

"כן, אין לי שום התלבטות לגבי תגובה נגדית מכיוון שהיא צפויה בכל מקום, אם כי הפאנודם הפרוותי הוא מטבע הדברים מקום קל להיות מתקדם."

עם זאת, אפילו בהיותם ברוב מספרי ניכר, חלק מהפרוותיות הליברליות בכל זאת הביעו היסוס להעלות פוליטיקה במרחבי פאנודם, או, לכל הפחות, להגביל נושאי דיון לנושאים חשובים, לעתים קרובות כאמצעי לשמור על שלום או הימנעות סתירה.

"כן, אבל זה לא משהו שאני אוהב לעשות, אני מרגיש שלמרות שפוליטיקה חשובה שהם הורסים מערכות יחסים ושורפים גשרים, אז אני נוטה לשמור לעצמי על דברים כאלה אלא אם כן יש סיבה טובה לכך. דברו."

"בטח, אבל אני בוחר שלא כי אני מצייר אמונות פרוותיות כקריירה שלי ואני מרגיש ששום עסק לא צריך להביע אמונות פוליטיות. הפוליטיקה שלי והאופן שבו אני מצביע הם לא משהו שאני רוצה לדון בו עם האוהדים הפרוותיים, גם אם אני יודע שהאמונות שלי תואמות את רוב האוהדים."

"כן, הנטיות הפוליטיות שלי נפוצות למדי. אבל אני לא באמת חושב שזה המקום לפוליטיקה."

"אני מנסה לשמור את הדעות הפוליטיות שלי בעיקר לעצמי. יש זמן ומקום. לפעמים מקובל ומועיל לדבר על פוליטיקה, אבל לרוב זה מיותר."

"אני מרגיש שצריך לבטא ביטוי של נושאים מסוימים (למשל זכויות להט"ב), בעוד שנושאים אחרים צריכים לבוא לידי ביטוי לא."

"לרוב המעלות כן. יש לי בגלוי BLM בידית הטוויטר שלי. הייתי מכניס לשם גם דברים אחרים כמו ACAB 18, אבל חלקם עדיין קצת "חמים" מדי עבור פרוות מסוימות, והם לא ממש דיונים שאנחנו יכולים לקיים כרגע."

"אני עושה רק אם זה נחוץ לדין הנדון. עלינו לנסות להגביל את הפוליטיקה אלא אם כן הכרחי, כמו במקרה של BLM, זכויות להט"ב או עצור שנאת אסיה."

ACAB 18 מייצג "כל השוטרים הם ממזרים" ומשמש בדרך כלל להבעת עוינות.

או ביקורת כלפי המשטרה, בדרך כלל בהקשר של ניצול לרעה של כוח או שחיתות.

לעומת זאת, רוב המרכזים והשמרנים חשו אי נוחות להביע את דעותיהם הפוליטיות בגלוי בחללים פרווטיים, לעתים קרובות מתוך פחד מהשלכות או תגובה נגדית מהפאנדם הרחב יותר. רובם היו מודעים מאוד לחוסר הפופולריות של עמדותיהם בחללי מעריצים.

"לא, אנשים נוטים להיעלב מהר מאוד."

"כִּלְלֵל לא. נאסרתי בעבר לפגישה מקומית בגלל שהבעתי שאני מצביע למועמד שמרני. זה הוכיח לי שפרוותיות לא פתוחות לשמוע נקודות מבט אחרות."

"ממש לא, אם תעז להגיד משהו אפילו זה לא ונקודת מבט שמאלנית קיצונית, תבוטל."

"לא. הייתי נשרף על המוקד."

"לא, אם יש אידיאלים 'ימניים' כלשהם הופך אותך לשטן."

"ממש לא. אני מעדיף לדון רק בפוליטיקה עם החברים הקרובים שלי. דיון על זה במרחבים פרווטיים פשוט יוביל לכך שיטרידו אותי/יציקו לי, ידחקו אותי באירועי IRL ותרחיק אותי. זה יהרוס את העסק שלי. הקבוצה המודחקת ביותר בפאנדם היא פרוותיות שלא נותרות ב-001% נשענות."

"בהתחשב באקלים של היום וכמה שנאה מקוונת כלפי השמרנים שיש, לא הייתי נוֹחַ. רוב הפרוונים המקוונים שאני עוקב אחריהם הם מאוד שמאלנים עם דברים כמו ACAB ו-BLM ולעתים קרובות אני מוצא את עצמי מרגיש כאילו אני מנוכר כשזה מגיע לקשר פוליטי עם חברים אחרים בפאנדם. לעזאזל, בהתחשב בביקור בקפיטול ב-6 בינואר, Furaffinity (אחד מאתרי האינטרנט הפרוויטיים האהובים עלי באינטרנט) הלכה כולה פוליטית ושמאלנית וסוגדת לכך שנמאס לי מהאתר הזה במשך תקופה ארוכה מאוד לאחר מכן. יש אפילו כמה פרווטים שפרסמו ברשומות היומן שלהם... שאם מישהו מהצופים או העוקבים שלהם יתמוך בטרמפ, אז הם בבקשה יזדיין

ולהפסיק לעקוב אחריהם. אמנם אני יודע שתהיה לפחות רמה מסוימת של פער פוליטי בפרווה פאנדם, כמות הסגידה והשנאה השמאלנית כלפי כל מי שיש לו דעה ימנית (אפילו כלפי מתונים כמוני) מרגישה כאילו היא נוגדת את מה שהפאנדם הפרוויטי מייצג כקהילה מסבירת פנים. בהינתן של היום.

האקלים הפוליטי וכיצד נראה שהוא דוחף את הפאנדים הפרוטי אל הדעות הפוליטיות של השמאל הקיצוני (ו) ראיתי הרבה מזה לאחרונה באתרים כמו Furaaffinity, Twitter, YouTube ועוד כמה אתרים לפרוטיים), אני מרגיש שיתייחסו אליי כאל האדם הגרוע ביותר שקיים רק בגלל שאני מעז להיות בעל דעה שונה מרוב פרוטיות שראיתי באינטרנט."

המשיב האחרון מזכיר נושא נוסף שהתבקשנו ללמוד ביחס לנקודות מבט על פוליטיקה בפאנדים הפרוטי: הרעיון שהפאנדים הופך למרחב פוליטי יותר ויותר. אָל להתייחס לשאלה הזו, ביקשנו גם מהמשתתפים באותו מחקר לענות על שאלה פתוחה אחרונה האם הם מרגישים שהפאנדים הופך פחות או יותר פוליטי, והאם זה בדרך כלל דבר טוב יותר או גרוע יותר. לאחר קידוד התגובות, התוצאות היו די חד צדדיות: 72.2%

מהפרוטים אמרו שהפאנדים נעשה יותר פוליטי, בעוד שרק 25.6% אמרו שזה לא עוד או פחות פוליטי ממה שהיה אי פעם ו-2.2% אמרו שזה פחות פוליטי ממה שהיה בעבר. עם זאת, 58.1% מהפרוטיות הציעו שהשינוי הזה היה בעיקרו לטובה, נקודת מבט הרבה יותר צפויה להיות דוגלת על ידי פרוטיות ליברליות מאשר מרכזיות או שמרניות. במקרה של פרוט ליברליות, זה נדון לעתים קרובות כזרז לשינוי חברתי רחב יותר.

"הכל מרגיש יותר פוליטי בימינו, אבל אולי זה רק בגלל שאני מתכוונן ושם לב לזה יותר. לפחות בפאנדים, זה מרגיש כאילו דברים תמיד נעים לעבר מקום טוב יותר". 19

"יותר פוליטי, וטוב שכך, שכן ביטול השמרנים והימין הקיצוני הוא חלק הכרחי מחברה בריאה".

"אני חושב שזה הפך להיות 'פוליטי יותר' בכך שהדיונים על האופן שבו הפנדים מתייחס לקבוצות מיעוט ומה הפאנדים סובל הפכו נפוצים הרבה יותר, מה שאני מאמין שזה דבר טוב שיעשה להוביל לקהילה מקובלת, בטוחה יותר עבור קבוצות מיעוטים שלעיתים קרובות מודרות".

19 סוגריים מצינים תוויות המשמשות את המשתתפים לתיאור הפוליטי של עצמם.

נטיות.

"פנדים הפך ליותר פוליטי. וזה דבר טוב, אנחנו מנסים להסתיר פחות מהחרא בתוכנו".

"אני חושב שיותר אנשים עומדים בסטנדרטים של הקנאות המשתוללת בפאנדים, וזה לא דבר רע. אז כן, אני כן. לאנשים לא נוח לשבת בזמן שדברים מבולגנים קורים עכשיו, ואני אוהב את זה".

"לפי מה שאני יכול לדעת, התעוררו דיונים משמעותיים סביב האופן שבו האוהדים מתייחסים לפרוטים שחורות וילידים בעקבות ג'ורג' פלויד... אני מקווה שזה מקצין את הפאנדים לזרוע לגיטימית של שינוי במשחק הסיום, כי יש לנו את הכוח לעשות את זה כמו שאף פאנדים אחר לא עשה לפני".

לעומת זאת, פרוטיות מרכזיות או שמרניות יותר נוטות לראות את הנוכחות המוגברת של הפוליטיקה כלא רצויה.

"זה הפך להיות יותר פוליטי מהמקובל".

"לגמרי יותר פוליטי, יותר מדי ולרע".

"הרבה הרבה יותר פוליטי, ובצורה מאוד שלילית והחלטית".

"פרוות השמאל הפכו את הפאנודם לפוליטי עד כדי שמירת סף".

"אנשים באופן כללי עברו פוליטיזציה יותר עד לנקודה שבה אני חושב שהם באמת מאמינים שיש א'. אפשר לסובב הכל לפוליטיקה ושב'. זה הדבר הכי חשוב. הכל די מדכא".

"יותר פוליטי. זה מרגיש כאילו פוליטיקה שמאלנית רדיקלית פלשה לפאנודם הפרוותי, ולכולם יש את אותן דעות שטראמפ והרפובליקנים הם מרושעים למרות שהרפובליקנים וטראמפ עובדים למען בסיס הבוחרים שלהם. זה מרגיש לי כאילו פרוותיות תומכות יותר בקומוניזם, באידיאולוגיה של השמאל הקיצוני וברצון לצנזר באופן חופשי שמרנים.

ופרוות שמרניות במקום לבנות יחד את הפנודם הפרוותי להיות קהילה חזקה ומסבירת פנים".

"בהשוואה לזמן שהצטרפתי לקהילה, זה לא רק הפך לפוליטי יותר אלא גם לקיצוני הרבה יותר. במקום לנסות להבין מדוע אנשים שלא מסכימים איתם (בין אם זה ברמה הרגשית, הפוליטית או היסודית) חושבים כך, אלה מקבלים דמוניזציה ונעשו ניסיונות לנסות להוציא את אלה מהפאנודם... אם זה ימשך בשנים הבאות, יש לי את הנפילה, הפאנודם ימות עבור הרבה אנשים בגלל הסכסוך הפנימי. יש לי הרגשה שלרוב המכריע אין שום עניין להבין מישהו שנמצא מחוץ לבועה שלהם. השקעת זמן (!לא כסף) כדי לנסות להבין/להבין/לשנות מישהו היא נדירה מאוד -לא רק זה, אלא שאנשים שמנסים לשנות אחרים לטובה לעתים קרובות מוכנסים למקומות הדמוניזציה, במקום לקבל תמיכה במקומות שלהם. מַאֲמָצִים."

צנטריסטים ושמרנים לא היו היחידים שהביעו שליליות על הפיכת הפנודם הפרוותי לפוליטי יותר; כמה ליברלים ראו זאת באור לא רצוי, ולעתים קרובות התייחסו לעלייה הנתפסת בקבוצות פוליטיות קיצוניות או אלימות בפאנודם או מתוך פחד מפעולות תגמול או תגובה נגדית מצד גורמים שמאליים קיצוניים יותר בפאנודם.

"בשנים האחרונות אנשים עם דעות קיצוניות קיבלו יותר מדי קול".

"הפאנודם תמיד היה פוליטי, רק כמה תפוחים רקובים מהימין הקיצוני הצליחו למצוא בו מרחב בטוח וזה הוביל אותנו לדרמה הפוליטית של השנים האחרונות".

"עם עליית הימין האלטרנטיבי והניאו-נאצים הפולשים למרחבים מקוונים, זה בהחלט פוליטי יותר ממנו היה בשנות ה-09".

"הפאנודם פוליטי יותר ומתוח יותר".

"זה הפך לפוליטי להפליא בחמש השנים האחרונות. זה עד כדי כך שזו בעיה, ושאת יכולה להרוס את כל המוניטין שלך בגלל כל דבר שנלקח לרעה מצד שני הצדדים".

"אני מרגיש כאילו -כשהפוליטיקה של טוויטר נכנסת לתמונה, זה גורם לשיחות פוליטיות להתרחש **הרבה יותר** ממה שהיו פעם, וזה הופך שיחות מסוימות לקשות להפליא -מה שגורם לנו מול אותם. אני נשאר נשען בעצמי, אבל לראות חברים סולקים החוצה בגלל דעות שהם מחזיקים, זה מרגיז".

מִסְקָנָה.

זה יהיה מטופש לנסות ולרכז את האמונות של קבוצה מגוונת כמו הפנדום הפרוותי לקטגוריה אחת, בין אם הן אמונות דתיות או אמונות פוליטיות. לפרוונות יש נטייה מרכזית דמוגרפית להיות צעירים למדי, בעלי השכלה בקולג' ו- LGBTQ+, מה שמסביר כמעט בוודאות לפחות חלק מהנטיית הרחבות בכל הנוגע לאמונות של פרוותיות: להיות יותר חילוני באופן כללי ביחס לאוכלוסייה הכללית ולהיות. יותר ליברלי או פרוגרסיבי יחסית למה שמוצאים באוכלוסייה הכללית. אין זה אומר, כמובן, שכל הפרוותיים נופלים בנטיית המרכזיות הללו, הן מבחינה דמוגרפית והן באמונותיהם: יש פרוותיות בשנות ה-03, ה-40 וה-05 לחייהם שהם חילונים ומתקדמים, ויש פרוותיות בשנות ה-03, ה-40 וה-05 לחייהם. בני נוער שהם דתיים עמוקים ו

שמזדהים כשמרנים פוליטית. אמנם זו תהיה טעות להתעלם מהשונויות הזו, אולם זו תהיה גם טעות להעמיד פנים שאין גם מגמות כלליות, מגמות שיש

הוכח במגוון מחקרים המשתמשים באמצעים שונים כדי להבטיח שהממצאים אינם סבירים להיות "מזל" או מוזרות של מתודולוגיה של מחקר אחד. נראה שפרוותיות מבחינות בטרנדים האלה בהחלט: נתונים פתוחים גילו שהפרוותיות מודעים היטב לעמדות המתקדמות של הפאנדום בכללותו. באופן כללי, פרוותיות פרוגרסיביות נוטות לראות זאת כחיובי, המעצימים אותם להביע את עמדותיהם ומייצגים זרז לפעולה פוליטית. לעומת זאת, פרוותיות מרכזיות ושמרניות עשויות לראות בכך חונק את הביטוי החופשי שלהן - דאגה שגם היא משותפת לפחות לכמה פרוותיות פרוגרסיביות. לבסוף, יש לציין שדפוס האמונות שנצפה בפנדום הפרוותי הוא ככל הנראה תוצר של ההרכב הדמוגרפי של הפאנדום ולא תכונה ייחודית של היותו פרוותי: דפוסים דומים צוינו בקבוצות מעריצים אחרות כולל מעריצי אנימה וברוניז. כמו כן, המחקרים שלנו מצביעים על כך שהמידה שבה אדם מזדהה כפרוותי או עם אוהד הפרוותי אינה קשורה במידה רבה לאמונותיו הפוליטיות או הדתיות, מה שמצביע על כך שסביר להניח שאין שום דבר טבוע בתוכן הפרוותי עצמו ש"הופך" אנשים לחילונים או ליברליים. אם לא יותר, פרק זה משמש תזכורת חשובה שאמנם כדאי ללמוד את המוזריות ו.

המאפיינים של הפאנדום הפרוותי, אסור לנו לשכוח שהפרוותיות הן יותר מהעניין שלהן בדמויות של בעלי חיים אנתרופומורפיים. הבדלים דמוגרפיים בתוך הפאנדום הפרוותי עצמו ובהשוואה לפאנדומים אחרים יכולים ומשפיעים על המחשבות, הרגשות וההתנהגויות של פרוותיות הן במרחבי הפנדום והן בעולם הרחב יותר שמחוץ לפאנדום. הפניות. Arrey, AE, Bilsen, J., Lacor, P., & Descheppe, R. (2016). פרוותיות רוחניות/דתיות: משאב תרבותי ופסיכולוגי בקרב נשים מהגרות אפריקאיות שמדרום לסהרה עם VIH/אידס בבלגיה. Barnes, DM, & Meyer, IH (2012). e0159488. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488>. PLoS One, 11 (7), e0159488. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488>. Bergin, AE (1991). <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x>. American Journal of Orthopsychiatry, 82 (4), 505-515. <https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x>. Chadborn, DP, Plante, C. פסיכולוג אמריקאי, 46 (4), 394-403. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.394> Edwards, P.,

Company. Hastie, B. (2007). N., Reysen, S., & Redden, MH (2019). הפסיכולוגיה של אוהדי הפוני הקטן למבוגרים. McFarland & השכלה גבוהה ואוריינטציה חברתית-פוליטית: תפקידה של השפעה חברתית בליברליזציה של סטודנטים. כתב העת האירופי לפסיכולוגיה של החינוך, Laméris, M. (2015). <https://doi.org/10.1007/BF03173425>. (3), 259-274. <https://doi.org/10.1007/BF03173425>. פוליטית (תזה לתואר שני שלא פורסם). אוניברסיטת חרונינגן, הולנד. McMurray, AJ, & Simmers, CA (2020). <https://doi.org/10.1177/0972262919884841>. Pew Research Center (nd). חזון: רוחניות ודת במקום העבודה. חזון: The Journal of Business Perspective, <https://www.pewresearch.org/religion/religious-landscape-study/> לימוד נוף דתי. המחקר של Pew

religion/2012/12/18/global-religiouslandscape-exec/ Sagan, C. (2011). <https://www.pewresearch.org/> (2012, 18 בדצמבר). הנוף הדתי העולמי. העולם רדוף השדים: מדע כנר בחושך. ספרי בלנטין.

שימן, ש' (2010) מצב סוציו-אקונומי ואמונות לגבי השפעתו של אלוהים בחיי היומיום. סוציולוגיה של הדת, (1) 71-25. <https://doi.org/10.1093/socrel/srq004> Schwadel, P. (2016). ההשכלה הגבוהה גורמת לירידה דתית: ניתוח אורך של ההשפעות בתוך האדם ובין האדם של ההשכלה הגבוהה על הדתיות. הרבעון הסוציולוגי, 24 (2019), 759-786. <https://doi.org/10.1111/tsq.12153> Schwadel, P. & Sandstrom, A. (2019), 759-786. <https://doi.org/10.1111/tsq.12153> Lew. מרכז המחקר. מרכז המחקר. Truett, KR (1993). <https://www.pewresearch.org/facttank/2019/05/24/lesbian-gay-and-bisexual-> (3), 405-411. [https://doi.org/10.1016/0191-8896\(93\)90309-Q](https://doi.org/10.1016/0191-8896(93)90309-Q) Wikifur. (14 נד). רשימת כנסים לפי נוכחות. גישה ל-13 במאי. (2020). Worthen, MGF. https://en.wikifur.com/wiki/List_of (2020) מ-2020 גל קשת בענן? פרספקטיבות פוליטיות ליברליות של להט"ק בתקופת הנשיאות של טראמפ: חקירה של פערי זהות מינית, מגדרית וקווירית. חקר מיניות ומדיניות חברתית, (1) 17-22. <https://doi.org/10.1007/s13178-019-00393-1> Zell, E., & Bernstein, MJ (2014). אתה חושב שאתה צודק... מבוגרים צעירים יותר ליברלים ממה שהם מבינים. פסיכולוגיה חברתית ומדעי האישיות, 5 (3), 326-333. <https://doi.org/10.1177/1948550613492825>.

חלק 4.

הכל בראש שלך: פסיכולוגיה פרוותית.

פרק 18.

מכל ההליכות: הבדלים אישיים.

סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה.

פסיכולוגיה היא חקר ההתנהגות והנפש שמניעה אותה. במילים אחרות, תפקידו של פסיכולוג להבין ולהסביר מדוע אנשים מתנהגים כפי שהם מתנהגים. אנו מבינים שהתשובה לשאלה זו היא בדרך כלל מורכבת להפליא: רוב ההתנהגויות הן רב-קבועות, תוצר של עשרות או אפילו מאות משתנים נפרדים, שרבים מהם לא תמיד נראים לעין או שווים בגודלם. אז איך נוכל להתחיל להסביר פיסת התנהגות נתונה? דרך אחת היא להבחין בין סיבות פנימיות וחיצוניות. לדוגמה, אם נדמיין שג'ני נתנה אגרוף לחברתה לכיתה, פיל, נוכל לשאול האם התנהגות זו היא תוצר של משהו שקורה בתוך ג'ני או שמא היא תוצר של משהו חיצוני לג'ני - כמו הטמפרטורה או הרעש של החדר או האם פיל התגרה בג'ני. פסיכולוגים חברתיים נוטים לחקור את המניעים החיצוניים של התנהגות, תוך התמקדות במי שנמצא סביבנו ואילו גורמים מידיים וארוכי טווח עשויים להניע התנהגות זו;

עבודתם מבוססת על הרעיון שרוב האנשים במצב זה יגיבו באופן דומה. לעומת זאת, פסיכולוגי אישיות ממקדים את תשומת לבם בפרט: איזה סוג של אדם יפעל כך, והאם הם יפעלו בצורה דומה במצב אחר? בפרק זה, אנו הולכים ללבוש את קובעי הפסיכולוג האישיות שלנו ולהסתכל על הבדלים אינדיבידואליים: מה זה גורם לאדם אחד

שונה מהאחר, שגורם להם להגיב אחרת מאדם אחר באותו מצב? זה כולל בדרך כלל שימוש במדד שתוכנן במיוחד כדי להעריך את הציון של אדם בממד מסוים ולאחר מכן להשוות את הציון הזה לאחרים או למדדים של ציונים אחרים. הם יכולים לשמש גם כדי להעריך שינויים באדם לאורך זמן, כמו האם מישהו הפך בוגר יותר או פחות אגרסיבי לאורך זמן. פרק זה ממוסגר בדרך כלל כפרק על הבדלים אינדיבידואליים מכיוון שהוא סקירה של מחקרים שערכנו במהלך השנים המשתמשת במגוון מדדי הבדלים אינדיבידואליים. אבל גם נציין, מלכתחילה, שחלק מהמשתנים שנבחנו הם לא בהכרח משתנים שפסיכולוג אישיותי היה מסתכל עליו בדרך כלל. ואכן, גם הפרק הזה הוא קצת פרק ממציא לתוצאות מעניינות שלא התאימו.

1 דרך נוספת לחשוב על הבדלים אינדיבידואליים היא לשאול "מה אנחנו נושאים."

מסתובב איתנו ממצב למצב מבחינת האישיות שלנו, הלך הרוח, ההטיות ומוזרויות החשיבה שלנו?"

לפרקים אחרים או לא היו מהותיים מספיק כדי להפוך אותם לפרקים משלהם. 2 אישיות אישיות מוגדרת כ"דפוס מחשבה, רגש והתנהגות אופייניים של אדם"

(Funder & Fast, 2010) עמ' 669 במילים אחרות, אישיות היא התכונות שאנשים מציגים בעקביות לאורך זמן ומצבים המבדילים בין אדם אחד למשנהו. לחקר האישיות יש היסטוריה ארוכה, כל הדרך חזרה ליוונים הקדמונים, וחוקרים מאז הגיעו למאות משתנים שונים שלאורכם ניתן להבדיל בין אנשים. 3 עם זאת, כיום רוב החוקרים משתמשים במודל "חמשת הגדולים" של אישיות (Goldberg, 1990; Gosling et al., 2003; John, 1990). חמש התכונות, או הממדים, הם ספקטרום שלאורכם כולם נופלים. זה נדיר שאנשים נופלים בקצוות הגבוהים ביותר או הנמוכים ביותר על הרצף; במקום זאת, אנשים נופלים איפשהו באמצע כשמדובר ב: (1) אקסטרברסיה מול מופנמות (2) נוחות מול אנטגוניזם (3)

מצפוניות מול אימפולסיביות (4) נזירות מול יציבות רגשית (5) פתיחות לחוויות חדשות מול סגורות לחוויות חדשות בסעיפים הבאים, נסקור מה הם כל אחד מהממדים הללו ומדוע הם חשובים לפסיכולוגים. לאחר מכן, נבחן באופן ספציפי כיצד פרוותיות, כקבוצה, מבקרים בממדים אלו ומה הציונים הללו יכולים לספר לנו על המחשבות, הרגשות וההתנהגות שלהם. אקסטרורסיה אקסטרברסיה היא "המידה שבה אדם יוצא, הוא אנרגטי וחווה רגש חיובי" (Funder & Fast, 2010) עמ' 679. 4.

2 אם זה עוזר, אתה יכול לחשוב על פרק זה כבעל הכותרת החלופית של.

"ממצאים שונים." עם זאת, רק בגלל שהממצאים קצת שונים לא אומר שהם עדיין לא מעניינים. ואכן, אם הם לא היו מעניינים היינו פשוט חותכים אותם מהספר! 3 זה מועיל לחשוב על תכונות אישיות כמו אלמנטים בכימיה: הכל.

ביקום מורכב משילוב כלשהו של אותם יסודות יסוד. המגוון האדיר בחומרים השונים הוא תוצר של השילובים השונים הללו. באופן דומה, תכונות אישיות מייצגות אלמנטים בסיסיים, ששילובים וכמויות שונות שלהם מובילים למיליארדי אנשים שונים - את כולם ניתן להשוות בצורה משמעותית על סמך כמה מכל תכונות אישיות יש להם. 4 בואו נתקן בקצרה תפיסה מוטעית נפוצה שיש לאנשים לגבי אקסטרברסיה:

אקסטרורסיה אין פירושה "מישהו שאוהב אנשים". זה די נפוץ עבור.

כפי שהיית מצפה, לאנשים בעלי מוחצנות יש יותר חברים מאשר לאנשים מופנמים (Kleinbaum, 2015) & Feiler הם נמשכים יותר לרשתות חברתיות (Azucar et al., 2018) הם בעלי שביעות רצון גבוהה יותר ממערכות היחסים (ראו Ozer & Benet-Martínez, 2006) ומדווחים על פחות תסמינים של הפרעה בתפקוד המיני (למשל, בעיות בשמירה על זקפה, הגעה לאורגזמה; Allen & Walter, 2018). אקסטרברסיה קשורה גם לרווחה פסיכולוגית גבוהה יותר (Sun et al., 2018) רמות נמוכות יותר של בדידות (Rhodes & Smith, 2006; Wilson & Dishman, 2015) ובהיות פעילים יותר פיזית. (Buecker et al., 2020), אנשים שציונים גבוהים יותר בממדים של אקסטרברסיה נוטים להתמודד עם בעיות ראשונות (Flachsbart, 2007), (Connor-Smith & רואים את עצמם יצירתיים יותר (Karwowski & Lebeda, 2016) גירוי והישגים ערכיים (Fischer & Boer, 2015) הם מרוצים יותר מעבודתם (Judge et al., 2002) ומעדיפים מוזיקה אנרגטית וקצבית (Rentfrow & Gosling, 2003). בדרך כלל אנו חיים בחברה שמתגמלת אקסטרברסיה - מעודדים אנשים להתחבר לעבודתם ולמרות שינויים הדרגתיים בכוח העבודה, רוב האנשים עדיין נדרשים לעבוד בעבודות הדורשות אינטראקציה פנים אל פנים עם אחרים (למשל, שירות לקוחות, פגישות). אף על פי כן, ישנם מקרים שבהם יש חסרונות למוחצנות. לדוגמה, אנשים שמקבלים ציון גבוה יותר באקסטרברסיה הם גם

סביר יותר להאמין לשמועות כוזבות (Lai et al., 2020), להציק לאחרים (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015), לעסוק בהתנהגות מינית מסוכנת (Allen & Walter, 2018), ולצרוך יותר אלוהול (Hakulinen et al., 2015), ספציפית להתנהגות אוהדים, אקסטרברסיה קשורה לצריכה כפייתית בקרב חובבי ספורט (Aiken et al., 2018) ולהיות אוהד זכאי יותר בקרב חובבי ספורט פרווטיים, אנימה ופנטזיה Agreeableness Agreeableness (Shaw et al., 2016). היא "המידה שבה אדם משתף פעולה, חם ומסתדר היטב עם אחרים" (Fast, 2010, Funder & 679). עמ'. זה לא צריך להיות מפתיע שאנשים שמקבלים ציון גבוה יותר בהסכמה.

הדיוטות שנהנים מזמן שקט בבית כדי לומר "אני שונא אנשים, אז אני חייב להיות מופנם" או "אתה טוב עם אנשים, אתה חייב להיות אקסטרברט!" אקסטרברסיה עוסקת יותר ברמת גירוי מועדפת ותגובה למצבים בעלי אנרגיה גבוהה. אחת הדרכים שבהן אנו משיגים זאת עבור התלמידים שלנו היא זו: איזו השפעה האם להיות בסביבת קבוצה של חברים שלך משפיע עליך? אם זה טוען את הסוללות הפתגמיות שלך, אז אתה כנראה ציון גבוה יותר במדד של אקסטרברסיה. אם יש סיכוי גבוה יותר שזה ישאיר אותך סחוט, אז כנראה שאתה ניקוד נמוך יותר באקסטרברסיה. ואם אתה מוצא את עצמך חושב "טוב, לפעמים זה אחד, פעמים אחרות זה השני", אז אתה, כמו רוב האנשים, כנראה נופל איפשהו באמצע, ולא בקצה קיצוני זה או אחר של הסקאלה!

לעסוק בהתנהגות פרו-חברתית יותר (Thielmann et al., 2020), בעלי אמונות והתנהגויות דתיות חזקות יותר (למשל, התנדבות; ראה, 2006), Ozer & Benet-Martínez, ולערוך יותר את הנדיבות (Fischer & Boer, 2015) תוך עיסוק ב פחות התנהגויות שליליות, כמו בגידה מינית (Allen & Walter, 2018). מסיבה זו, אנשים נעימים בדרך כלל גם אוהבים על אחרים, מה שעשוי להסביר מדוע הם נוטים להיות פחות בודדים מאנשים פחות נעימים (Buecker et al., 2020). אנשים מאוד נעימים נוטים להיות מודעים ומתחשבים למדי (Giluk, 2009) ולהעמיד את העתיד לפני ההווה (Kooij et al., 2018), מה שעשוי להסביר מדוע יש סיכוי נמוך יותר להתמכר לסמארטפונים שלהם.

(Erdem & Uzun, 2022) וסביר יותר להיות מרוצים מעבודתם. (Judge et al., 2002) מצפוניות מצפוניות היא "המידה שבה אדם מהימן, מאורגן ודייקן" (Funder & Fast, 2010, 679). עמ'. זה כולל סבירות גבוהה יותר לקחת בחשבון את הרגשות והרצונות של אחרים לפני פעולה. ככה, כמו נעימות, מצפוניות קשורה פחות בגידה מינית (Allen & Walter, 2018), פחות בדידות (Buecker et al., 2020), פחות התנהגות בריונית (Mitsopoulou & Giovazolias, 2015) ופחות התנהגות אנטי-חברתית ופשעית (ראה Ozer & Benet-Martínez, 2006). מצפוניות קשורה בדרך כלל למיינדפולנס (Giluk, 2009) ולחשיבה על ההשפעה העתידית של ההתנהגויות של האדם. (Kooij et al., 2018) אנשים בעלי מצפוני גבוה מעדיפים להתמודד חזיתית עם בעיות במקום להימנע מהן (2007 Connor-Smith & Flachsbart, ולעיתים קרובות

שואפים לשלמות בכך. (Stricker et al., 2019) התוצאות מופיעות בדרך כלל בהישגיהם: הם טובים יותר בלימוד שפה שנייה (et al., 2021) Chen מתפקדים טוב יותר בבית הספר, (Nofle & Robins, 2007) מרוצים יותר מעבודתם, (Judge et al., 2002) והם יותר פיזית

פעילים, (Rhodes & Smith, 2006) אפילו מעדיפים סגנונות מוזיקה אופטימיים יותר, אם רגילים, (Rentfrow & Gosling, 2003) כמובן, תכנון דברים וחשיבה קדימה גורמים לאנשים בעלי מצפון גבוה יותר להעריך את הביטחון הנובע מהתאמה ומשחק בטוח (Fischer & Boer, 2015) אבל הם גם נוטים פחות לצרוך אלוהול בצורה מוגזמת (Hakulinen et al., 2015) ולהתמכר לסמארטפונים (2022; Marengo et al., 2020). Erdem & Uzun, או לאינטרנט. (Kayi & et al., 2016) ניוירטיות (איי-ציבות רגשית) ניוירטיקה מתארת "המידה שבה אדם דואג, מגיב ללחץ וחווה רגש שלילי" (Funder & Fast, 2010, 679). עמ'. אנשים ניוירטים מאוד נוטים לחוות רגשות עזים, בלתי צפויים ותגובתיים מאוד בתגובה למה שקורה סביבם -

הם חווים שיאים גבוהים ונמוכים. מסיבה זו, אלו שמקבלים ציון גבוה על ניוירטיות נוטים לעיתים קרובות יותר לחרדה ודיכאון (ראה 2006 Ozer & Benet-Martínez, ולרווחה סובייקטיבית ופסיכולוגית נמוכה יותר. (Sun et al., 2018) ניוירטיות קשורה גם לאכילה מופרעת

(Farstad et al., 2016) אסטרטגיות התמודדות בעייתיות (למשל, נסיגה), (Connor-Smith & Flachsbart, 2007) ופחות חוסן לאחר אירועים טראומטיים, (Oshio et al., 2018) לעתים קרובות כתוצאה מהנטייה החזקה הזו. להיאבק כדי לשמור על שליטה על רגשות שליליים. נזירות יכולה להוביל לבעיות עם אחרים (ראה, Ozer & Benet-Martínez, 2006) כולל הפרעות בתפקוד המיני (למשל, בעיות בשמירה על

זקפה או אורגזמה; (Allen & Walter, 2018) פחות שביעות רצון מהזוגיות, (Sayehmiri et al., 2020) יותר בדידות, (et al., 2020) Buecker) תוקפנות, (Hyatt et al., 2019) בריונות, (Mitsopoulou & Giovazolias, 2019) (Lai et al., 2020) לבסוף, בהמחשת העודפים הקשורים לנזירות, אנשים נזירים מאוד נטים יותר להתמכר לסמארטפונים (Erdem & Uzun, 2022) ולאינטרנט, (Kayi et al., 2016) הם פחות מודעים, (Giluk, 2009) ולמרות שהפגין נטיות פרפקציוניסטיות, (Stricker et al., 2019) עוסקים בעבודה מנוגדת יותר.

התנהגות (Grijalva & Newman, 2015) ובדרך כלל פחות מרוצים מעבודתם. (Judge et al., 2002) פתיחות לחוויות חדשות האחרון מבין חמשת תכונות האישיות הגדולות, פתיחות לחוויה היא "המידה שבה אדם יצירתי, בעל ראש פתוח ואסתטי" (Funder & Fast, 2010, p. 679). פתיחות לחוויות חדשות קשורה לגישות פוליטיות ליברליות יותר ולסמכותיות ימנית נמוכה יותר (ראה, Ozer & Benet-Martínez, 2006). המשתקפת בפתיחות הראש שלהם כלפי נושאים כמו מין, (Allen & Walter, 2018) כגון רצון גדול לעסוק באי-מונוגמיה בהסכמה (Moors et al., 2017). פתיחות קשורה גם להענקת ערך רב יותר לאוניברסליזם, (Fischer & Boer, 2015) הכוללת התנהגות פרו-חברתית יותר (Thielmann et al., 2020) המכוננת כלפי אחרים

מחוץ לקבוצה הפנימית של האדם (Tidiki & Dunbar, 2019) והזדהות רבה יותר עם הקהילה העולמית, (Jenkins et al., 2012) דבר שנוטה גם לגרום לאנשים להיפתח לחוות להרגיש פחות בודדים. (Buecker et al., 2020) להיות גבוה בפתיחות קשור בדרך כלל ליצירתיות, (Karwowski & Lebeda, 2016) כפי שניתן לראות בממצאים כמו היכולת לקלוט שפה שנייה בצורה טובה יותר, (al., 2021) Chen et al.) תדירות גבוהה יותר של חלומות צלולים, (Hess et al., 2017) ומעדיפים מוזיקה רפלקטיבית ומורכבת יותר. (Gosling, 2003) (Rentfrow &

חמש תכונות אישיות גדולות בפרווה.

כעת, לאחר שהצגנו לכם את חמשת הממדים הגדולים, אנו יכולים לשאול כיצד פרוותיות, כקבוצה, באופן כללי ציון על המידות. כללנו את חמשת הממדים הגדולים ברבים מהמחקרים שביצענו במהלך השנים, בדרך כלל נעשה זאת באמצעות המידה הקצרה, בת 10 הפריטים של (Gosling et al., 2003) בגלל מגבלות מקום בסקרים. כפי שמוצג באיור 18.1 הדירוג הממוצע של פרוותיות לאורך

כל אחד מהממדים היה יציב יחסית במחקרים, מה שמרמז על העקביות של התוצאות שלנו. 5 פרוותיות, כקבוצה, נוטות לקבל את הניקוד הגבוה ביותר בפתיחות לחוויה, ואחריהן נעימות, מצפוניות ויציבות רגשית (הקצה השני של רצף הנזירותיות), כאשר המוחצנות בסופו, היא המימד היחיד שלאורכו פרוותיות נוטים ליפול ליד או מתחת לנקודת האמצע של סולם 7 הנקודות. יחד, נראה שהממצאים עוקבים אחר תפיסות סתמיות רבות לגבי איך הם פרוותיים. ראשית, נושא הפנטזיה של הפאנדות הפרוותיות

נראה שטבעו היצירתי מאוד מושך אנשים שפתוחים מאוד לחוויות חדשות.

כמו כן, הקבלה והסובלנות המוערכות על ידי האוהדים (ראה פרק 19) תואמות את הציונים הגבוהים למדי של פרוותיים על נוחות ופתיחות. בקצה השני, ציוני המוחצנות הנמוכים למדי של פרוותיות תואמים את הרעיון שהפרוותיות מייצגות קבוצה של אנשים שהיו רגילים במידה רבה להיות פרחי קיר או מבחוץ שמסתכלים פנימה, שאולי בילו זמן רב בעיסוק בתחביב בודד. עיסוקים (למשל, קריאה, כתיבה, ציור).

5 זה חשוב, בהתחשב בכך שהמדד המשמש הוא קטן, ולכן נוטה ל.

תנודות או "רעש אקראי".

איור 18.1. דירוג ממוצע של ממדי אישיות לאורך זמן (סולם 7 נקודות).

חמשת תכונות האישיות הגדולות: פרוות לעומת דוגמאות אחרות אמנם אינפורמטיבי להסתכל על הניקוד של פרוות בחמשת תכונות האישיות הגדולות, אבל הממוצעים האלה, כשלעצמם, עשויים שלא להיות שימושיים במיוחד. לדוגמה, בעוד שאפיינו את הפרוות כפתיחות למדי לחוויה, זה עשוי להיות אפיון מוטעה אם היינו מגלים שרוב האנשים ציונים גבוהים יותר מפרוותיים על פתיחות לחוויה. כדי לבדוק אפשרויות כאלה, השווינו את הציונים של פרוותיים בחמשת תכונות האישיות הגדולות עם הציונים של חובבי אנימה, חובבי ספורט פנטזיה וסטודנטים לתואר ראשון (Reysen et al., 2016). כפי שמוצג באיור 18.2, פרוותיות היו בדרך כלל דומות לחובבי ספורט פנטזיה ולסטודנטים לתואר ראשון בכל הנוגע לציוני מוחצנות, נעימות וציוני יציבות רגשית.

עם זאת, בכל הנוגע למצפוניות, פרווה קיבלה ציון נמוך יותר מסטודנטים -אולי לא מפתיע, בהתחשב בכך שניתן לצפות מתלמידי מכללה להיות טובים בתכנון וארגון, שכן לאחר שהגיע לקולג'. 6יחסית לקבוצת מעריצים אחרת מבוססת מדיה,

6כמובן, כפי שראינו בפרק 13, רוב הפרוונים הם, בעצמם, סטודנטים בקולג'.

או סטודנטים לשעבר, מה שאולי אומר שאפילו בקרב סטודנטים,

3.00.
3.50.
4.00.
4.50.
5.00.
5.50.
6.00.

2011 2012 2014 2017 2018 2019.

פתיחות יציבות רגשית.
מצפוניות נעימות.
אקסטרורסיה.

חובבי אנימה, פרוותיות קיבלו ציון גבוה יותר באופן משמעותי על מוחצנות, נעימות ומצפוניות, כלומר, פרוותיות תואמות פחות לסטריאוטיפים "חנונים" קונבנציונליים (למשל, הסתגרות, אובססיביות, ויכוחים באינטרנט) מאשר מעריצי אנימה.

איור 18.2. השוואות ממוצעות בין דגימות (סולם 7נקודות).

לבסוף, נציין, בקנה אחד עם איור 18.1, שהפרוותיות היו די מובחנות בין הקבוצות שנחקרו ביחס לפתיחותן לניסיון, וציוני גבוה יותר משאר הקבוצות בהפרש ניכר. זה עשוי להצביע על כך שאפילו בקרב קבוצות מעריצים אחרות ואחרות שהן דומות מבחינה דמוגרפית (למשל, סטודנטים בקולג'), פרוותיות מתבלטות כיצירותיות במיוחד ומוכנות לאמץ את הרומן ולא שגרתיות. מתאמים עם מדדים אחרים כאשר אנו עוברים על משתני האישיות השונים הללו, קל ליפול טרף לכשל הנומינלי -האמונה שלשם משהו פירושו להבין משהו. אם לא נזהרים, מדידה ותיוג של תכונות אישיות יכולות להוביל אותנו למלכודת הזו. לדוגמה, דמיין שהיית האדם הראשון שראה שסיבי ברזל מתארגנים בתבנית סביב מגנט. אתה מחליט לתייג את התופעה הזו "מגנטיות".

פרוותיות עשויות להיות מעט נמוכות יותר במצפונות -משהו שעשוי להסביר את הצורך המופחת שלהן להתאים ולעקוב אחר כללים ומוסכמות.

3.00 3.50 4.00 4.50 5.00 5.50 6.00.

פתיחות.

יציבות רגשית.

עבודה בקריצות.

נעימות.

אקסטרורסיה.

תלמיד אנימה ספורט פרוותי.

נהדר -עכשיו אנחנו יודעים שזה נקרא מגנטיות. אבל מה מביא אותנו לקרוא לזה מגנטיות? האם זה עוזר לנו להבין מדוע המסמכים מתארגנים כפי שהם מתארגנים? האם התווית עוזרת לנו להבין את התנאים שבהם זה לא קורה? התווית עצמה אינה הסבר, וגם איננו יוצאים עם מידע נוסף על התופעה רק על ידי מתן שמה. אותו הדבר

נכון למדידת תכונות האישיות שלנו בפרווה. אנחנו יכולים להצביע על פרוותים שהם מאוד יצירתיים ולהגיד "תראה, הפרוות האלה פתוחות מאוד לחוויה", וכשלוחצים, אם משהו שואל איך אנחנו יודעים את זה, נוכל לומר "טוב, רק תסתכל עליהם -הם עושים יצירות דברים!" אבל כל זה די מעגלי: פרוותיות פתוחות לחוות כי הן יצירותיות, והן יצירותיות כי הן

גבוה בתכונת האישיות הזו של פתיחות לחוויות חדשות. כדי לצאת מהמעגל הזה, עלינו להוסיף שלב שני לחקר תכונות האישיות שלנו: מעבר למדידת תכונות האישיות בפרווונות, עלינו גם לראות האם תכונות אלו מנבאות בצורה משמעותית מחשבות, רגשות או התנהגויות מעניינות אחרות. כדי לחזור לדוגמה המגנטים שלנו, לא כל כך מועיל לתייג את סיבי הברזל המאורגנים סביב המגנט כמגנטיות, אבל זה מועיל לומר "דברים שהם מגנטיים נוטים למשוך דברים מגנטיים אחרים", ולהראות שהמגנט שמשך את סיבי הברזל יעשה את אותו הדבר לסיבי קובלט או ניקל, אבל לא לסיבי פלסטיק. וכך, במהלך השנים, בדקנו את המידה שבה חמשת ממדי האישיות מנבאים משתנים רלוונטיים למעריצים בפרווונות. גרסה מסוכמת של ממצאים אלה ניתן למצוא בטבלה 18.1. התוצאות מראות שחמשת תכונות האישיות הגדולות רחוקות מלהיות המנבאים היחידים של משתנים רלוונטיים לפרווה, וגם לא צפויות להיות המנבאים הגדולים ביותר. עם זאת, הם מספקים חלק שימושי לפאזל המורכב של הבנת התנהגות פרוותית. לדוגמה, כשזה מגיע לפגישה אישית עם פרוותיות אחרות, אקסטרברסיה הייתה ללא ספק המנבא החזק ביותר של אילו פרוותיות יוצאות למפגשים ולכנסים ואילו נשאים בבית. לעומת זאת, אקסטרברסיה הייתה הרבה פחות מנבא של אינטראקציה עם פרוותיות אחרות באינטרנט (למשל, בפורומים ובקבוצות טלגרם). זה עשוי להצביע על כך שקל יותר לאנשים שהם פחות מוחצנים לקיים אינטראקציה עם פרוותיות אחרות באינטרנט מאשר עבורם ליצור אינטראקציה עם פרוותיות אחרות באופן אישי. ובנימה קשורה, אקסטרברסיה הייתה גם המנבא החזק ביותר להיות פרוותי בגלוי -זה

הוא, לחשוף את זהותך הפרוותית לאחרים. כפי שאנו מראים בפרק 21, לא כל פרווה מרגיש נוח חשיפת זהותם הפרוותית לסובבים אותם בשל.

סטיגמה, אבל נראה שפרוותיות מוחצנות מסוגלות יותר לעשות זאת -בין אם זה בגלל שהם בטוחים יותר ופחות מוטרדים מהסטיגמה או פשוט בגלל שיש להם מעגל חברים גדול יותר ורשת תמיכה חברתית טובה יותר שאפשר להעזר בהם.

טבלה 18.1. מתאמים בין חמשת ממדי האישיות הגדולים ומשתנים הקשורים לפאנדום. משתנה EAC ES O Freq. 0.04. 0.09**. 0.21**. תדירות מוסכמות 0.06*. 0.06*. 0.08**. 0.20**.

07** תדירות פורומים מקוונים *06.01.02.05.06* גלה מזהה פרוותי **10.02.03.17* זיהוי פורסונה **19.01.07* **11.07* זיהוי מינים **09.11.01.10* -אוב מינים **09.04.05.03 -מינים רוחניים *07.04.05.12* תדירות. שנה פורסונה 02.05.02.12* -09* סולידריות עם בעלי חיים **22.06.06.20* נג. מבט על פרוות חדשות **20.10.23* -06.01 אליטיזם עצמית ניפוח 04.08** 03.01.07* אליטיזם אחר-דרוג **11.04.04.16* -פנק. --> VCL --> p internet *אתר Anthrocon --> fursuits = fursuits מלא פרווה".

"נהניתי מהשועל והכלב בילדותי. זה עזר לחבב שלי כלפי שועלים, מה שהוביל אותי ללימוד שועלים. האינטרנט, אנתרופומורפיזם באנימה/קריקטורות ודברים אחרים הובילו אותי לפאנדום במלואו".

"נכנסתי לזה לראשונה אחרי שראיתי חלק מהדין הרציני על רוקמון/סוניק פאארט. העין לפרטים, הביקורת הבונה וההתמדה של הדיוק הביולוגי ריתקו אותי".

"לא היה לי מושג למה אני כל כך מאוהב בדמויות האלה, או מה זה גרם לי. לפני עשור, נתקלתי בתוכנית Sex 2k של MTV והיא במקרה היה על Furries. עשיתי קצת מחקר וגיליתי שאני מזדהה עם הפאנדום".

נושא 5: חבר (12.1%)
הנושא החמישי הוא די מובן מאליו: חבר הכיר למשתתף את הפאנדום.

"חבר הכיר לי את הפאנדום, הסתקרנתי והתחלתי לחקור אותו. לפני שידעתי את זה התמכרתי, המצאתי את הפורסונה שלי ומאז הייתי פרוותי".

"חבר הראה לי פרפיניות והתאהב באתר (ובחבר)".

"היו לי חברים שהצביעו לי על הפאנדום. הבנתי מהר מאוד שאני פרווה".

נושא 6: אהבת בעלי חיים/טבע (4.9%)
נושא זה משקף תגובות שבהן אהבתו של אדם לבעלי חיים ולטבע באופן רחב יותר הובילה אותו בסופו של דבר לפאנדום.

"תמיד התעניינתי בבעלי חיים. טיילתי לגן החיות בגן. שיחקתי קיטי ובעלים בילדותי (הייתי הקיטי). התחלתי לחקור נושאים הקשורים לבעלי חיים בבית הספר היסודי".

מבלה עם הסוסים והכלבים בחוות סבתא שלי. מצאתי את הקהילה הפרוותית באינטרנט ברגע שהייתה לי גישה לאינטרנט. למדתי זואולוגיה באוניברסיטה. פשוט תמיד הוקסמתי מנקודות המבט של מינים אחרים (לא אנושיים) על העולם".

"אהבתי ציפורים כל חיי. מצאתי כל כך הרבה אחרים שכן. עכשיו אני מרגיש שאני "נורמלי" עבור מרגיש חזק כמוני. אל תהסס "להתעמק" בנושא האהוב עליי!"

"תמיד אהבתי חיות, לעתים קרובות חשבתי שזה יהיה כיף/מגניב שיש היבטים של בעלי חיים (זנב, חושים וכו'...) האהבה הזו תורגמה היטב לכתיבה שלי ובאהבתי לקומיקס. המועדפים שלי תמיד הכליל בעלי חיים והדמויות של הכתיבה שלי הן בעיקר חיות אנתרופומורפיות. זה היה רק צעד קטן מזה לפאנדום פרוותי".

נושא 7: משחק תפקידים (4.2%) Second Life
דרך נוספת לגילוי הייתה דרך משחק תפקידים ו/או Second Life.

"משחק תפקידים ב-LOA בשנות ה-09 (המוקדמות)".

"על ידי תחילת RP על MUCK Tapestries מציאת יצירות אמנות שאהבתי והיכרות עם חברים בתוך הקהילה."

"תמיד הזדהיתי עם השועל מאז שהייתי קטן. חוויות מקוונות, במיוחד Second Life הובילו אותי לפאנדום וגרמו לי לשקול את הקשר שלי ברצינות רבה יותר."

נושא. 8: Different Fandom (3.6%)
חלק מהמעריצים גם מצאו את דרכם לפאנדום הפרוותי דרך חשיפה בעודם בפאנדום אחר - ממציא החופף לעובדה שפרוותיות רבות הן גם חברים בפאנדומים אחרים (למשל, אנימה, מדע בדיוני; ראה פרק. 11)

"זה קרה בכנס של Gen Con בשנת 1975 שם ראיתי את האמנות האנתרופומורפית הראשונה שלי שלא הייתה "קריקטורה". הייתה לזה השפעה כל כך חזקה עליי, שנשאתי את זה איתי שנים לפני שידעתי על קיומו של הפאנדום. מציאת הפאנדום הייתה עבורי תאונה מוחלטת אך שינתה את החיים".

"אמנות פרוותית. World Con 1980-ב"

"גיליתי את הפאנדום של סטאר פוקס ב-6991, ואת הפאנדום הפרוותי ב-9991. ארבתי, אבל לא הרגשתי בנוח להזדהות כפרוותי עד. "2008"

"נתקלתי furtopia בדרך אתר אנימה וגיליתי על הקהילה".

נושא: 9: פורנו. (3.1%)
זה גם די מובן מאליו: לאחר שנתקלו בפורנוגרפיה פרוותית, המשתתפים גילו את הפאנדום הפרוותי. 5.

"גיליתי את הפורנו, גיליתי שיש בו עוד, נהיה פרווה".

"צפיתי בהרבה ייף ואז הפכתי לפרוותי ואני כבר לא רואה את ייף אבל עכשיו אני יותר מעריך פרוותי ממה שהייתי אז".

נושא: 10: משפחה/אחר משמעותי. (2.1%)
הנושא האחרון משקף את ההיכרות עם הפאנדום דרך בן משפחה או שותף ליחסים.

"התחלתי לצאת עם פרוותי, ודרכו הגעתי ליהנות גם מהמעריצים הפרוותיים".

GF-ה"שלי הוא אמן פרוותי. היא הכירה אותי לקהילה. ירד כדור שלג משם".

"הבן שלי פרוותי, וגיליתי שאני מאוד אוהב את הקהילה (ולייצר את החליפות והאביזרים!)"

5 ממציא זה תואם את המחקר שאנו דנים בפרק 10 ובפרק 19.

מראה שבעוד ששימוש בפורנו נפוץ בקרב פרוותיות, הוא רק לעתים רחוקות בסיס לעניין של פרוותי במדיה פרוותית. במקרה הזה, רק כ-3% מהפרוותיות מצאו את הפאנדום דרך העניין שלהם בפורנו פרוותי

-מספר שהיה צפוי להיות גבוה יותר אילו פרוותיות היו, בראש ובראשונה, פטיש עבור רוב הפרוותיים, ואשר עומד בסתירה לסטריאוטיפים לגבי פרוותיות כמונעות בעיקר ממין (ראה פרק. 21).

מבט כמותי על נתיבים לתוך פרוותי.

הממצאים הנ"ל היו פתוחים באופיים, כלומר אנחנו, החוקרים, היינו אחראים על סיווג וארגון התגובות. מכיוון שזה מציג את האפשרות שההטיות או הפרשנויות שלנו עשויות להשפיע על הממצאים, אספנו גם נתונים כמותיים בנושא.

באופן ספציפי, ביקשנו מהמערצים לדרג את המידה שבה מקורות שונים עשויים להשפיע על העניין שלהם להפוך לפרוותי (= 1) בהחלט לא השפעה עד (= 7 השפעה חשובה מאוד). כפי שמוצג באיור 19.1, רבות מההשפעות המוערכות ביותר עולות בקנה אחד עם הנושאים שזיהינו לעיל, כאשר כמה קטגוריות נוספות - שהוצעו לנו על ידי הפרוונים עצמם בשיחות בכנסים - מספקות הקשר נוסף. לדוגמה, בעוד שקטע מדיה ספציפי היה נושא נפוץ שהופק מהנתונים הפתוחים, הנתונים הכמותיים הולכים צעד קדימה ומראה שמדיה זו מורכבת ברובה מיצירות אמנות, לרוב אנימציה (כאשר סרטי דיסני הם אחד מהנפוצים ביותר דוגמאות ספציפיות).

איור 19.1. דירוג מקורות השפעה בהחלטה להפוך לפרוותי (סולם 7 נקודות).

בשילובם, מחקרים אלה חושפים כמה נקודות מפתח לגבי מסלולם של הפרוות אל המערצים הפרוותיים. הראשון הוא שפרוותיות רבות מתארות.

7 6 5 4 3 2 פאנודם אחר (למשל, אנימה) חיית מחמד סרט ספציפי חבר כתיבה של דיסני קומיקס/קומיקס אינטרנט
חווייה ספציפית השפעות ילדות אחרות קריקטורות אנימציה מין ספציפי תחושה בתוכי יצירות אמנות האינטרנט.

עצמם כמי שנקלעים לפאנודם, במקום לחפש בכוונה את הפאנודם. השני הוא שהכניסות הללו לפאנודם שונות לא מעט ממחקרים קודמים על אוהדי ספורט.

ואכן, פרוותיות תואמות יותר את דרכם של חובבי אנימה - עוד פאנודם נישה, מבוסס מדיה - מאשר את דרכם של חובבי ספורט - עניין הרבה יותר מיינסטרים. 6 השלישית היא שפרוותיות בדרך כלל מתארות שמשהו "קלק" עבורם, שהם עשו משהו פרוותי-סמוך וקרה ברחבי הקהילה הפרוותית תוך כדי התהליך. ההתרחשות החריפה הזו הובילה רבים לתחושה שהם מצאו את מקומם ואת האנשים שלהם, רעיון שנשמע הרבה כמו סיפוק צורך בשייכות בו נדון בהמשך פרק זה. בנימה זו, בואו נעביר את המיקוד שלנו ממסלולים אל הפאנודם ויותר ישירות אל מניעים ספציפיים המניעים פרוותיות לכיוון האינטרסים שלהם ואל הקהילה הפרוותית. מניעי המערצים של Wann Daniel Wann הוא ללא ספק פסיכולוג המעריצים הידוע ביותר. למעשה, עבודתו על פסיכולוגיית מעריצים כל כך ידועה, שזה יהיה כמעט בלתי אפשרי לכתוב מאמר על מוטיבציה של מעריצים מבלי להתייחס אליו לפחות פעם אחת.

דרך עבודתו על אוהדי ספורט, (1995) Wann הציע שמונה מניעים שלדעתו הובילו אנשים לעניין שלהם בספורט: (1) שייכות (תחושת חיבור עם אחרים בפאנודם), (2) משפחה (הזדמנות להיות עם המשפחה), (3) אסתטיקה (יופי אמנותי של עניין האוהד), (4) הערכה עצמית (אינטרסים גורמים לאדם להרגיש טוב יותר עם עצמו), (5) כלכלי (רווח כספי מלהיות אוהד), (6) eustress (התרגשות או לחץ חיובי), (7) בריחה (הזדמנות לברוח מטרדות חיי היומיום), ו- (8) בידור (חווייה מהנה). הוא פיתח מדד לשמונה המניעים השונים הללו ומצא ש,

6 זה עשוי להיות תוצר של זמינות של תוכן או נגישות של המערצים לא.

קהל מיינסטרים: בעוד שאדם יצטרך לנסות באופן אקטיבי כדי לא להיחשף לתקשורת ספורט, אנשים רבים אינם מודעים לכך שקיים הפנודם הפרוותי; אכן, אחת התגובות הנפוצות ביותר שאנו

לקבל מהדיטות כשמתארים להם את העבודה שלנו זה לשאול אותנו מה זה לעזאזל פרווה. מסיבה זו, ייתכן שפרוותיות יצטרכו להיתקל בטעות לתוך האוהדים פשוט כי יש פחות מודעות מיינסטרים לאוהד הפרוותי מאשר לאוהדי הכדורגל - אם כי זה עשוי להשתנות עם הגודל ההולך וגדל של מוסכמות פרוותיות, שיעור הולך וגדל של אנשים שמבלים זמן שקועים בתרבות האינטרנט (שם פרוותיות ידועות יותר בדרך כלל), ועם ההצלחה המרכזית של סרטים כמו Zootopia ותוכניות כמו בוג'ק הורסמן שמציגות באופן בולט דמויות של בעלי חיים אנתרופומורפיים.

בקרב אוהדי ספורט, המניעים שדרגו הגבוהים ביותר היו בידור, התלהבות, שייכות והערכה עצמית. משתנים אלה היו גם בקורלציה חזקה עם אוהדים (כלומר, זיהוי צוות). במילים אחרות, רוב אוהדי הספורט היו אוהדי ספורט כי זה היה כיף, הם נהנו מהעומס או הריגוש של לא לדעת איך יתפתח משחק, הם נהנו להיות בקרבת אוהדי ספורט אחרים, ובגלל הדחיפה שהם קיבלו בעצמם- להעריך דרך עניין האוהדים שלהם (למשל, תחושת גאווה כשהקבוצה שלהם ניצחה).

בעוד Wann פיתח את הסקאלה שלו מתוך מחשבה על חובבי ספורט, אין סיבה שלא ניתן יהיה להתאים אותו בקלות גם כדי למדוד את המוטיבציה של אוהדים אחרים. לשם כך, שרוי ואח' (2016) העניקה גרסה מותאמת של קנה המידה של Wann לדוגמא של פרוותיות, חובבי אנימה וחובבי ספורט פנטזיה. הסולם כלל את שמונת המניעים המקוריים של Wann יחד עם שניים נוספים שנראים סבירים

מוטיבציות (חיפוש תשומת לב מאחרים ומשיכה מינית לעניין). כפי שמוצג באיור 19.2, המוטיבציות הגבוהות ביותר של פרוותיות בקנה מידה זה כללו בידור, בריחה ושייכות.

אלה תאמו במידה רבה את המניעים של חובבי אנימה וחובבי ספורט פנטזיה, אם כי פרוותיות קיבלו ציון גבוה יותר באסקפיזם ובהרבה יותר בשייכות משתי הקבוצות האחרות, וכן גבוה יותר בבידור מאשר חובבי ספורט פנטזיה אך לא אוהדי אנימה. ולמרות שפרוותיות אכן קיבלו ציון גבוה בהרבה על משיכה מינית והערכה עצמית מאשר חובבי ספורט אנימה או פנטזיה, באופן יחסי, המניעים הספציפיים הללו היו די נמוכים ברשימה ולא היו בשום אופן המניעים המשמעותיים ביותר למעורבות בפאנודם הפרוותי.

איור 19.2. דירוג אוהדי ספורט פרוותיים, אנימה ופנטזיה לגבי המוטיבציות להשתתף בקהילות האוהדים בהתאמה (סקאלה של 7 נקודות).

ערכנו ניתוח המשך של נתונים אלה עם ניתוח שנקרא ניתוח גרגסיה. בקצרה, הרצנו זוג מודלים סטטיסטיים שבהם הציונים של המשתתפים בכל עשרת המניעים השונים הורשו לחזות בו-זמנית את ציוני המעריצים או המעריצים. התוצאות עבור מעריצים ופאנודם מוצגות באיור 19.3 ובאיור 19.4 בהתאמה. באיור 19.3, אנחנו יכולים לראות כי מעריצה -עניין ספציפית בתוכן פרוותי -מנבאת בצורה החזקה ביותר על ידי רצון להשתייכות, ואחריה דחף קטן בהרבה, אך עדיין משמעותי של משיכה מינית; בידור ומשפחה התגלו גם כמנבאים חלשים למדי של מעריצות. לעומת זאת, ציוני פאנודם

-עניין בקהילת המעריצים -הונע כמעט לחלוטין על ידי רצון להשתייכות, כאשר בידור הוא מוטיבציה משנית חלשה בהרבה.

1 2 3 4 5 6 7.

משיכה מינית.

תשומת לב.

בידור.

לברוך.

יוסטרס.

פלכלי.

הערכה עצמית.

אסתטי.

משפחה.
שייכות.

ספורט אנימה פרוותי.

איור 19.3. רגרסיה עם מניעים המנבאים את מידת האוהדים של פרוותיים. בטא סטנדרטי מוצג, $p < .05$ *

איור 19.4. רגרסיה עם מניעים המנבאים את מידת זיהוי הפנדום של פרוותיות. בטא סטנדרטי מוצג, $p < .05$ *

0.3 0.25 0.2 0.15 0.1 0.05 0 0.05 -0.05 תשומת לב כלכלית אסתטית בריחה מהערכה עצמית *Eustress Family בידור*
משיכה מינית* שייכות*.

-0.05 0 0.05 0.1 0.15 0.2 0.25 0.3 0.35 0.4.

כלכלי.
אסתטי.
תשומת לב.
משיכה מינית.
הערכה עצמית.
יוסטרס.
משפחה.
לברוח.
בידור*.
שייכות*.

תוצאות אלו מתלכדות לממצאים של אוהדי ספורט (למשל, Wann, 1995) ומהשאלות הפתוחות שלנו לפרוותיות בהראות שהשייכות הייתה המניע הגדול ביותר למעורבות של מעריצים פרוותיים, כפי שהיה עבור חובבי ספורט אנימה ופנטזיה. התוצאות גם מראות שיש הבדל מסוים

במה מניע את העניין הכללי של אדם במשהו לעומת העניין שלו בקהילת המעריצים-

בעוד ששניהם מונעים בעיקר על ידי צורך בשייכות, חלק מהמניעים, כמו עניין מיני, הם ייחודיים להנעת מעריצה ולא לפאנדום. או, במילים אחרות, ההתעניינות של פרוותיות במדיה פרוותית עשויה להיות לפחות במידת מה מונעת מהעניין בפורנו פרוותי, אבל פורנו פרוותי כמעט ולא משחק תפקיד בדחף של פרוותיות להיות חלק מהמעריצים הפרוותיים. צרכים פסיכולוגיים בסעיף הקודם, בדקנו משתני מוטיבציה שהיו ספציפיים לתחומי עניין של מעריצים. עם זאת, בני אדם הם יצורים מורכבים המונעים על ידי מספר רב של גורמים אחרים החלים על הרבה יותר מאשר רק תחומי העניין של המעריצים שלהם. לדוגמה, קהילות מעריצים הן רק ביטוי אחד לנטייה רחבה יותר של בני אדם להשתייך לקבוצות. ככזה, אנו יכולים לשאול האם חלק מהמניעים המניעים את ההתנהגות החברתית הרחבה יותר שלנו עשויים גם לחייב אותנו להצטרף לקבוצת מעריצים. לשם כך, נפנה לעבודתם של Vignoles et al. (2006) שהציעו שישה מניעים מרכזיים המניעים את התנהגותנו כמין חברתי: (1) הערכה עצמית (תפיסת הערך העצמי של האדם), (2) המשכיות (חיפוש אחר קישור בין סיפורי עצמי בעבר, בהווה ובעתיד), (3) ייחוד (רצון לתפוס את עצמך כאינדיבידואל ייחודי), (4) שייכות (הרגשה של קשר עם אחרים), (5) יעילות (תחושת ביטחון וכשירות להיפגש המטרות של האדם), ו- (6) משמעות (תחושת משמעות ותכלית בחיים). החוקרים הבחינו כי כל השאר שווים, אנשים מזדהים עם קבוצות המספקות את הצרכים הפסיכולוגיים הללו. בהסתמך על עבודה זו, מדדנו את ששת המשתנים הללו

במדגם של פרוותיות לצד ארבעה מדדים נוספים של צרכים פסיכולוגיים מבוססים היטב: הצורך בתמיכה חברתית (למשל, Haslam et al., 2018; Smodis-McCune et al., 2022), הצורך להרגיש שתפיסת האדם את העולם תקף (1983), (Swann, הצורך להרגיש תחושת שליטה בחייו,

והפחתה של אי הוודאות הנתפסת בעולם. (Hogg, 2000) ספציפית, ביקשנו מפרוונות לדרג את המידה שבה היותם בקהילה הפרוותית מספקת כל אחד מעשרת הצרכים השונים, כדרך למדוד מה מניע את הפרוונים לקחת חלק בפאנדום הפרווי. כפי שמוצג באיור 19.5, הגדול ביותר המניעים היו היכולת של הפאנדום לספק את הצורך שלהם בתמיכה חברתית, שייכות, ייחוד והערכה עצמית.

איור 19.5. דירוגים ממוצעים של צרכים פסיכולוגיים שסופקו באמצעות השתתפות בפאנדום (סולם 7 נקודות).

2 2.5 3 3.5 4 4.5 5 5.5.

מפחית את חוסר הוודאות בחיי.

מאמת את השקפת העולם שלי.

נותן לי תחושה של "משמעות".
בחי.

נותן לי תחושה של המשכיות - בין עבר, הווה ועתיד - בחיי.

מספק לי תפיסת עולם (פרספקטיבה לראות את העולם).

גורם לי להרגיש כמו אדם מוכשר או מוכשר.

נותן לי תחושת הערכה עצמית.

עושה אותי מובחן וייחודי בהשוואה לאנשים אחרים.

גורם לי להרגיש קרובה או מקובלת על אנשים אחרים.

נותן לי חברויות שמספקות לי תמיכה חברתית כשאני צריך את זה.

איור 19.6. רגרסיה עם צרכים פסיכולוגיים המנבאת את מידת האוהדים של פרוותיות. בטא סטנדרטי מוצג, $p < .05$. *

איור 19.7. רגרסיה עם צרכים פסיכולוגיים המנבאת את מידת הזיהוי הפנדומי של פרוותיות. בטא סטנדרטי מוצג, $p < .05$. *

-0.1 0 0.1 0.2 0.3 0.4.

יכולת.

הפחת את אי הוודאות.

תמיכה חברתית.

לספק תפיסת עולם.

המשכיות.

שייכות.

אימות השקפת עולם.

ייחודיות*.

הערכה עצמית*.

משמעות*

0.3 0.25 0.2 0.15 0.1 0.05 0 0.05- צמצום אי ודאות יכולת המשכיות לספק ייחוד של השקפת עולם אמת תפיסת עולם משמעות שייכות* הערכה עצמית* תמיכה חברתית*.

בדומה לגישה שבה נקטנו עם המניעים של דניאל וואן, הרצנו זוג נוסף של מודלים של רגרסיה שבהם עשרת המניעים השונים הורשו לחזות ציוני מעריצה ופנדום. כפי שמוצג באיור 19.6 משמעות החיים הייתה ללא ספק המניע החזק ביותר של מעריצות, ואחריה הערכה עצמית ותחושת ייחוד/ייחודיות. לעומת זאת, תמיכה חברתית, הערכה עצמית ושייכות היו המניעים של זיהוי פאנדום (ראה איור 19.7). התוצאות ממחישות שוב כיצד גורמים שונים מניעים את התעניינותם של פרוותיות בתוכן פרוותי ואת התעניינותם בפאנדום הפרוותי. או, בניסוח אחר, כששואלים מה מניע פרוותיות אנחנו צריכים לדעת אם אנחנו שואלים מה מניע עניין בתקשורת בנושא פרוותי או מה מניע פרוותיות להזדהות כחלק מקהילת הפרוותיים. התוצאות של מחקר זה בדרך כלל מתיישבות עם התוצאות שהוצגו בפרק 6, בכך שנראה שהמעריצים מונעים על ידי עיסוקים אישיים ואינדיבידואליים (משמעות וייחודיות), בעוד שהפאנדום מונע יותר על ידי דברים שניתן להשיג רק באמצעות חברות בקבוצה (כלומר, תמיכה חברתית, שייכות). ייחוד אופטימלי ציינו ששייכות -רצון להיות חלק מקבוצה -היא אחד המניעים החזקים ביותר לפרוותי להזדהות עם העניין הפרוותי שלהם ועם הקהילה הפרוותית. עם זאת, ראינו גם שרצון לייחודיות או ייחוד הניע גם פרוותיות להזדהות עם הפאנדום. על פניו, זה נראה כמו סתירה: השתייכות לקבוצה, כמעט בהגדרה, כרוכה בשינוי הזהות של האדם הרחק מזה של הפרט לזו של הקבוצה -ההיפך מלהיות ייחודי ומובחן. אנו יכולים להבין טוב יותר את שני המניעים המתחרים הללו באמצעות מסגרת הנקראת תיאוריית הייחודיות האופטימלית (Brewer, 1991). הנחת היסוד של התיאוריה היא שאנשים רוצים להתבלט מהקהל, אבל גם להשתלב בקבוצה, הן במידה סבירה. אינטואיטיבית, זה הגיוני. אחרי הכל, להתבלט זה בסדר, אבל לבלוט יותר מדי יכול להיות לא נוח (למשל, דמיון להיות האדם היחיד שלובש מכנסיים קצרים וחולצת טריקו מעונבת באירוע רשמי של עניבה שחורה). באותה צורה, זה יכול להיות מרגש להיות חלק מקבוצה, אבל התחושה של ללכת לאיבוד בקהל (למשל, לאבד את הזהות ולהיות סתם עוד גלגל שיניים במכונה) יכולה להיות מטרידה. כדי לאזן את הצרכים הללו, אנשים מחפשים קבוצות שנופלות ב"נקודה המתוקה" של סיפוק שני הצרכים: הן נותנות לנו תחושת השתייכות וקבלה, אבל גם מאפשרות לנו להבדיל את עצמנו מאחרים. 7 תיאוריית ההבחנה האופטימלית הייתה.

7 יש לציין שהמקום שבו נמצא ה"נקודה המתוקה" או האיזון הזה יהיה שונה.

אדם לאדם. לחלק מהאנשים יש צורך די חזק להתבלט, והם נוטים להימשך לקבוצות המאפשרות להם להתבלט מהקהל (למשל, לא.

מגובה בשפע של מחקרים (למשל, Leonardelli et al., 2010) כולל מחקרים המראים שחובבי מוזיקה מעדיפים מוזיקה שאינה פופולרית מדי או לא פופולרית מדי (אברמס, 2009) ושמעריצי האנימה הגדולים מדרגים את עצמם גם כבעלי תחושת שייכות וגם בתחושת ייחוד (Reysen et al., 2017).

איור 19.8 תפיסות פרוותיות של ייחוד ושייכות מקיימות אינטראקציה כדי לחזות את מידת הזיהוי הפנדום.

כדי לבדוק אם תיאוריה זו עוזרת להסביר מה מניע פרוותיות להזדהות עם המעריצים הפרוותיים, et al. (2016) Reysen ביקשו מהפרוותיות לדרג באיזו חזקה הם מרגישים שהם שייכים לפאנדום הפרוותי (למשל, "אני מרגיש כלול ומשולב היטב בקהילת הפרוותית"), וכן האם הם חשים שהפנדום הפרוותי שונה מקבוצות אחרות (למשל, "הקהילה הפרוותית היא מאוד ייחודית כאשר

בהשוואה לקבוצות לא פרוותיות"). לבסוף, שאלנו את הפרוותיים עד כמה הם מזדהים עם המעריצים הפרוותיים. התוצאות, המוצגות באיור 19.8, מראות שהפרוותיות שהזדהו בצורה הכי חזקה עם הפאנדום הפרוותי היו אלו שגם הרגישו תחושת שייכות חזקה וגם הרגישו שהפאנדום הפרוותי נבדל מקבוצות אוהדים אחרות - התומכים בתיאוריית הייחודיות האופטימלית. בקיצור, הנתונים מצביעים על כך שלפחות חלק מהמוטיבציה של פרוותיות להיות פרוותיות היא העובדה שה.

קבוצות מיינסטרים). לעומת זאת, לחלק מהאנשים יש צורך נמוך מאוד להתבלט, ועשויים להעדיף להשתייך לקבוצות שהן גדולות או די מיינסטרים. כל אחד מנסה למצוא איזון שונה בין שני הצרכים המתחרים הללו, כאשר קבוצות שונות מגרדות את הגירוד עבור אנשים שונים.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.
- 5.5.
- 6.

Low Distinct High Distinct.

פאנדום.

הזדהות.

Low Belong.

High Belong.

פאנדום פרוותי עשוי לספק את הצרכים המתחרים שלהם להשתלב בקבוצה ובו זמנית להבדיל את עצמם מאחרים. מדעני מודל CAPE אוהבים ליצור סיווגים, קטגוריות ותיבות תיאורטיות ולארגן את העולם בתוכם. זה נכון בדיוק לגבי ביולוגים, המנסים לארגן את כל המינים החיים במסגרת טקסונומית, כמו לגבי חוקרי מעריצים, שמנסים להבחין בין סוגים שונים של מניפות. לדוגמה, פסיכולוג אוהד עשוי לנסות להבחין בין אוהדים מושבעים לכל החיים של קבוצת ספורט לבין אוהדים מזדמנים במזג אוויר נאה, שקופצים על העגלה בכל פעם שקבוצה עושה עונה טובה. 8 כדי להמשיך את ההשוואה שלנו, ביולוגים משתמשים בתכונות פיזיות כמו צבע, גודל או צורה של אורגניזם כדי להבחין בין מין אחד למשנהו. באופן מקביל, חוקרי מעריצים הציעו מגוון ממדים שלאורכם

להבדיל בין קבוצת מעריצים אחת לאחרת. חלק מהמשתתפים המוצעים הם מניעים, כלומר אולי נוכל להבחין בין סוג אחד של מאוורר על סמך מה שמניע את האוהד (למשל, מעריצים

המונעים על ידי צרכי שייכות עשויים להיות שונים מאוהדים המונעים מסיבות כלכליות). בספר משנת Plante et al. 2021, סרק את הספרות ומצא 28 גורמים שונים שחוקרים השתמשו בהם כדי להבדיל בין מעריצים. שילבנו וריכזנו משתנים אלה באמצעות ניתוחים סטטיסטיים והגענו לקבוצה של ארבעה אשכולות של משתנים, המיוצגים על ידי ראשי התיבות (1) CAPE מחויבות (מידת העניין של האדם בנושא, כולל נאמנות, שינון ידע על הנושא, השתתפות בפעילויות פאנדום), (2) נכס (המידה שבה נהנים מהעניין, כולל הטבות כלכליות או תחושת הישג/הישג), (3) נוכחות (במידה שבה העניין סופג את תשומת ליבו של המעריץ, לרבות אסקפיזם, מתח חיובי ומתן חוויות חדשות), ו-(4) ביטוי (במידה שבה הפנדום משמעותי ומשמעותי, כולל טיפוח אישי

צמיחה או כמוצא יצירתי). בהמשך חלק זה, נסקור כיצד ארבעת הממדים הללו קשורים לקהילה הפרוותית ולמה שהם.

8אם אתה תוהה מדוע מדענים טורחים עם הקופסאות והקטגוריות הללו, ה.

התשובה היא כי אלו הבדלים שעושים הבדל מעשי. לדוגמה, הידיעה שציפור היא חבר של מין אחד על פני אחר עוזרת לביולוגים לחזות את התנהגותה (למשל, האם היא יוצרת קנים בעצים או על הקרקע). כשזה מגיע למעריצים, הקטגוריות האלה עוזרות לנו לחזות התנהגויות הקשורות למעריצים כמו הרגלי רכישה וצריכה או הישגיות בזמנים קשים.

יכול לספר לנו על כמה מההבדלים באופן שבו פרוותיות חושבות, מרגישות ומתנהגות. תחילה בדקנו הבדלים בין פרוותיים, חובבי אנימה וחובבי מכללות לתואר ראשון בעלי תחומי עניין שונים (למשל, תקשורת, קבוצות ספורט, קבוצות מוזיקליות) במימד CAPE. כפי שאנו יכולים לראות באיור 19.9, פרוותיות בלטו הכי הרבה מהמעריצים האחרים במימד הביטוי, כאשר פרוותיות נוטות באופן משמעותי לראות את עניין המעריצים שלהם כאמצעי משמעותי לביטוי עצמי מאשר הקבוצות האחרות.

זה די עקבי עם כמה מההבחנות שצינו בין פרוותיות לקבוצות מעריצים אחרות, כמו העובדה שרוב הפרוונים יוצרים פורסונים שמייצגים גרסה אידאלית של עצמם (ראה פרק 7), (7) תכונה שחסרה אנלוגי דומה בפאנדות האנימה או בפאנדות אחרים (למשל, ספורט, מוזיקה). למעשה, יחד עם ממד הנוכחות - שהיה דומה לרמות שנצפו בקבוצות האוהדים האחרות - הביטוי היה בעל הדירוג הגבוה ביותר של ממדי CAPE עבור פרוותיות, אך לא עבור קבוצות האוהדים האחרות.

איור 19.9. פרוותיות, מעריצי אנימה ודירוגים ממוצעים של סטודנטים של מודל CAPE של ממדי עניין מעריצים.

לאחר מכן, הרצנו סדרה של ניתוחי רגרסיה המאפשרים למשתני CAPE לחזות מגוון רחב של משתנים הקשורים לפרווה כדי לראות אם הבנת פרוותיות ביחס למניעי CAPE שלהם יכולה ספר לנו קצת על איך הם חושבים, מרגישים ומתנהגים. טבלה 19.2 מציגה את תוצאות הניתוח עבור משתנים הקשורים לפעילויות ספציפיות לפרוותיות, כולל מדיה.

2 2.5 3 3.5 4 4.5 5.

הבָּעָה.

נוֹכָחוֹת.

נָכָס.

מְחַיְבוֹת.

תלמיד אנימה פרוותי.

צריכה, fursonas, fursuiting, אפליזם ותכנים מיניים. הנתונים מראים שציון המחויבות של פרוותי מספר לנו על המעורבות שלהם בפעילויות הקשורות לפרווה בכל רחבי הלוח - זה היה קשור הן לזיהוי מעריצים והן לזיהוי אוהדים (כמו גם בלהיות פרוותי בגלוי), עם לבוש פרווה ונוכחות, הוצאת כסף בצריכת מדיה פרוותית, להיות שקוע בתקשורת פרוותית, להזדהות עם הפורסונה של האדם, להרגיש תחושה של מעמד גבוה יותר בקרב הפרוותיים, ועם הצריכה

של פורנוגרפיה פרוותית. במילים אחרות, מניעים הקשורים למחויבות מנבאים מעורבות והתנהגות צריכה בפרוותיות.

טבלה 19.2. מודל CAPE של ממדי עניין של מעריצים המנבא מימדים רלוונטיים של מעריצים. CAPE Fanship משתנה 0.002^{**} , 0.12^{**} , 0.19^{**} , 0.44^{**} . Fandom 0.35^{**} , 0.04^{**} , 0.43^{**} גילוי זהות 0.03^{**} , 0.10^{**} , 0.17^{**} , 0.37^{**} שנים פרוותי 0.03^{**} , 0.12^{**} , 0.04^{**} , 0.30^{**} מספר חסרונות 0.09^{**} , 0.02^{**} , 0.07^{**} . מספר אתרים הקשורים לפרווה 0.05^{**} , 0.07^{**} , 0.26^{**} מספר פרווה מלאה 0.003^{**} , 0.11^{**} , 0.07^{**} , 0.17^{**} מספר פרווה חלקית 0.04^{**} , 0.08^{**} . מספר תדירות פרווה בשנה שעברה 0.01^{**} , 0.07^{**} , 0.14^{**} , 0.27^{**} כסף שהוצא בשנה שעברה 0.08^{**} , 0.03^{**} , 0.13^{**} , 0.23^{**} השתתף בפגישות/חסרונות 0.11^{**} , 0.02^{**} , 0.16^{**} , 0.34^{**} קריאה/פוסט פורומים 0.11^{**} , 0.04^{**} , 0.26^{**} .

04 צורך מדיה/חדשות 0.18^{**} , 0.11^{**} , 0.07^{**} , 0.35^{**} איסוף סחורה 0.05^{**} , 0.02^{**} , 0.44^{**} דיבור על פרוות 0.04^{**} , 0.09^{**} , 0.27^{**} מדיה טבילה פרוותית 0.23^{**} , 0.09^{**} , 0.11^{**} , 0.32^{**} זיהוי פורסונה 0.06^{**} , 0.02^{**} , 0.20^{**} סטטוס תוך קבוצתי 0.07^{**} , 0.14^{**} , 0.28^{**} , 0.33^{**} משיכה מינית למדיה פרוותית 0.04^{**} , 0.15^{**} , 0.12^{**} , 0.22^{**} פורנו פרוותי בתדירות צפייה בתדירות 0.01^{**} , 0.14^{**} , 0.10^{**} , 0.14^{**} הערה. $p < 0.05$, $p < 0.01$.

המשתנים האחרים מספרים סיפור בעל ניואנסים יותר. מניעים הקשורים לנכסים היו קשורים להיות פרוותי בגלוי, ללכת לחסרונות, ללבוש פרווה, ולבזבז כסף על תוכן פרוותי, כמו גם עם מעמד בפאנדם. לעומת זאת, לפרוות האלה היה גם עיסוק קצת יותר רדוד עם.

תוכן פרוותי והיו פחות סבירים לצפות בפורנוגרפיה פרוותית. אנו עשויים להציע שהמימד הזה קשור פחות לתוכן פרוותי ויותר לאלמנטים החברתיים של הפאנדם, במיוחד נהנה ממעמד האדם בפאנדם. לעומת זאת, ציוני הנוכחות היו קשורים בעיקר להיות פרוותי חדש יותר ופחות פתוח, כמו גם עם אינטראקציה פרוותית מקוונת, שימוש בפורנוגרפיה וטבילה במדיה פרוותית. זה עשוי לרמוז על פרווה שהאינטראקציה שלו עם הפאנדם היא בעיקר מקוונת בטבע. 9 לבסוף, הממד האחרון - ביטוי - קשור בצורה החזקה ביותר למעריצים, זיהוי פורסונה וטבילה

לתקשורת פרוותית, ועשויה להציע פרווה שבעיקר מעוניין לצרוך מדיה פרוותית ולא אינטראקציה עם פרוותיות אחרות (כפי שמצוין על ידי קשר שלילי עם נוכחות בכנסים). אלה עשויים להיות פרוותים שעבורם הפרוותי היא בעיקר עיסוק אינדיבידואלי, ביטוי או מוצא לעניין שלהם מבלי שהם בהכרח רוצים או צריכים להסתבך עם פאנדם (או, לכל הפחות, לא מחשיבים את זה כמשיכה חזקה כמו התוכן או תהליך יצירת הפורסונה עצמו). 10

טבלה 19.3. מודל CAPE של ממדי עניין של מעריצים המנבאים אישיות ורווחה. רוחה גופנית משתנה 0.002^{**} , 0.09^{**} , 0.04^{**} , 0.18^{**} CAPE רוחה פסיכולוגית 0.02^{**} , 0.14^{**} , 0.01^{**} , 0.25^{**} רוחה ביחסים 0.06^{**} , 0.06^{**} , 0.04^{**} , 0.24^{**} תמיכה חברתית פאנדם 0.21^{**} , 0.19^{**} , 0.12^{**} , 0.22^{**} עזרה תוך קבוצתית 0.01^{**} , 0.04^{**} , 0.15^{**} , 0.26^{**} הערה. $p < 0.05$, $p < 0.01$.

9 זה יכול גם פשוט להיות פרוקסי להיות פרוותי צעיר יותר, עם חלק משלנו.

ממצאים מקודם בפרק זה מרמזים שפרוותיות רבות מוצאות תחילה תוכן פרוותי, ואז מתחילות לארוב בפורומים פרוותיים או באתרי אינטרנט פרוותיים לפני שבסופו של דבר יוצאים לאירועים וכנסים פרוותיים. אלה עשויים להיות פשוט פרוותיים שנמצאים בשלבים הראשונים של התהליך הזה. 10 אנחנו מדברים על הממדים האלה ביחס לפרוותי היפותטי מ.

קיבל ציון גבוה במימד אחד ללא הדרת האחרים. במציאות, רוב הפרוותיים הם תערובת של ארבעת הממדים השונים הללו, וזה יהיה די נדיר למצוא פרוותי שקיבל ציון גבוה רק באחד מהממדים הללו, למעט ארבעת האחרים. עם זאת, זה שימושי לעזור לנו להמשיג את ארבעת הממדים הללו על ידי דמיון כיצד עשוי להיראות פרווה היפותטית גבוה בממד הזה!

ניתוח נוסף אפשר לממדים של CAPE לחזות מדדים של רוחה. ניתוח זה יכול לעזור לנו לשפוך אור על סטריאוטיפים של פרוותיות כבלתי מותאמות (מתוארות בפרק 21) בכך שהיא מאפשרת לנו לראות אם ישנן דרכים לחזות, בהתבסס על המוטיבציה הבסיסית שלהן, אילו פרוותיות הן בעלות הסיכוי הגבוה ביותר להראות חוסר התאמה. כפי שמוצג בטבלה 19.3, המחוויבות הייתה הממד הכי גדול

קשור מאוד למדדים של רווחה, אולי בגלל, כפי שאנו מציעים בפרק 22, מהעובדה שהמוטיבציה למחויבות הייתה קשורה גם לראיית הפאנדום כמקור לתמיכה חברתית וקבלת עזרה מהפאנדום עצמו. מוטיבציה לנכסים, למרות שהיא קשורה גם לתמיכה חברתית ועזרה מהפאנדום, לא הייתה קשורה למדדים של הווייה, וגם לא ציוני ביטוי.

נוכחות, לעומת זאת, הייתה המימד היחיד הקשור לרווחה באופן שלילי ועשויה לספק הקשר נוסף לממצאים לעיל. אולי פרוותיות שנאבקות ברווחה גופנית או פסיכולוגית עשויות להיות הכי פחות מסוגלות לצאת למסכמות או להפיק תועלת אחרת מאינטראקציות פנים אל פנים עם פרוותיות, או אולי זה היעדר אינטראקציה זו שתורם לרווחה התחתונה שלהן- יצור. דרוש מחקר עתידי כדי להעמיק באסוציאציות הללו, אבל הם כן, אם שום דבר אחר, מצביעים על כך שהמניעים המניעים פרווה עשויים לדבר חשיבות לגבי אופי המעורבות שלהם בפאנדום והאם סביר להניח שהיא תהיה מועילה, מזיקה, או במידה רבה לא קשור לרווחתם. ערכים פרוותיים בחלק האחרון הזה, נתמקד במושג הקשור למוטיבציה: ערכים. ערכים הם אמונות רחבות ומשמעותיות שאנשים משתמשים בהן כדי להנחות, להצדיק ולכוון את התנהגותם (Schwartz, 1992) אמנם לא מוטיבציה בפני עצמה, אך ערכיו של אדם מעצבים את מעשיו כך שיהיו בהתאם לערכיו. 11 שוורץ הציע עשרה ערכים אוניברסליים, כלומר ניתן למצוא אותם מעצבים התנהגות אצל אנשים בין תרבויות: (1) 12 כוח (הערכת מעמד ויוקרה), (2) הישגים (הערכת שאפתנות והצלחה), (3) נהנתנות (הערכת עצמי- סיפוק), (4) גירוי (הערכת חידוש וריגוש), (5) כיוון עצמי (הערכת חקר ויצירתיות), (6) אוניברסליזם (הערכת צדק חברתי ושוויון), (7) נדיבות (הערכת עזרה לאלה.

11 אם אתה חושב על אדם כמו רקטה, מוטיבציה מייצגת דחף, הנעת א.

אדם קדימה בכיוון כללי. ערכים, באנלוגיה זו, מייצגים את הוורידים או התקנים אחרים המשמשים כדי לכוון במדויק את הדחף ולנווט את הרקטה לכיוון מסוים. 12 למרות שערכים אלה עשויים להיות נוכחים בכל התרבויות, הם לא בהכרח נוכחים.

באותה מידה. אנשים בתרבות אחת עשויים, בממוצע, לתעדף הישגים על פני נדיבות, בעוד שאחרת עשויה לתעדף נדיבות על פני הישגים.

סביבך), (8) מסורת (הערכת שימור ותחזוקה של נורמות/תרבות), (9) קונפורמיות (הערכת ציפיות חברתיות) ו- (10) ביטחון (הערכת ביטחון עצמי ושל אחרים קרובים). (Schwartz & Boehnke, 2004) כדי לראות אם ערכי הפרוונים, כקבוצה, שונים מאחרים, השוונו את דירוג הפרוונים על מדד של כל אחד מעשרת הערכים לדירוגים של מדגם של סטודנטים לתואר ראשון, קבוצה דומה בדרך כלל בגיל וברמת השכלה. (ראה פרק 13) כפי שמוצג באיור 19.10, הפרוונים מונעים בעיקר על ידי ערכים של נדיבות, הכוונה עצמית ואוניברסליזם, וכך גם תלמידי המכללה. עם זאת, התגלו הבדלים משמעותיים ביחס למסורת, התאמה וביטחון - פרוות קיבלו ציון נמוך משמעותית במדדים אלה, בהתאם לדעות הפוליטיות המתקדמות בדרך כלל של פרוותיות, שעשויות לכלול מסורת התנגדות (ראה פרק 17) וכן הלא-מיינסטרים שלהן. הטבע, מה שמצביע על כך שיש להם עניין מועט בדבקות בנורמות תרבותיות.

חוסר עניין זה במסורת ובקונפורמיות עשוי גם להוות אינדיקטור לכך שהפרוותיות פתוחות יותר לשינוי, ממצא העולה בקנה אחד עם הנטייה שלהם להיות פתוחים יותר לחוויות חדשות (ראה פרק 18) בובוביק וחב'. (2011) ממצאו שפתיחות לשינוי קשורה לרווחה טובה יותר, (Bond et al., 2004) ממצאו שזה קשור לפשרה, שיתוף פעולה ופתרון בעיות, ואחרים ממצאו שפתיחות זו לשינוי קשורה לדאגה לסביבה, לערכים פרו-חברתיים (Uitto & Saloranta, 2010) ואקטיביזם פוליטי. (Vecchione et al., 2015) נקודות אחרונות אלה עולות בקנה אחד עם העובדה שגם פרוותיות נמצאו גבוהות באזרחות עולמית (ראה פרק 17).

19.10 פרוותי וסטודנטים מתכוונים לדירוג של ערכים אוניברסליים, ($p < .05$ * סולם 7 נקודות).

לבסוף, אנו יכולים להסתמך על נקודת המבט של הזהות החברתית (ראה פרק 6), הקובעת שכאשר זהותו של אדם כחבר בקבוצה מסוימת נמצאת בראש שלו, הנורמות והערכים של אותה קבוצה מופעלים. במילים אחרות, כאשר פרוותיות נזכרות בעובדה שהם פרוותיים (לעומת האני היומיומי שלהם), הם צריכים לקבל על עצמם את הגישות, הרגשות ותכונות האישיות הקשורות באופן סטריאוטיפי לקבוצה. כדי לבדוק זאת, בדקנו את הדירוגים של פרוותיים על אותם עשרה ערכים, וביקשנו מהם לעשות זאת פעמיים: פעם אחת ביחס לאני היומיומי שלהם ושוב, לחשוב על

עצמם כפרוותיים. כפי שמוצג באיור 19.11, התוצאות בדרך כלל תואמות את הממצא שלנו בהשוואת פרוותיות לסטודנטים לתואר ראשון, בכך שהפרוות ראו את עצמם פחות תואמים, פחות מודאגים בביטחון, ויותר מכוונים את עצמם כשהם חושבים על עצמם כפרוותיים מאשר כשהם חושבים על עצמם בחיי היום יום שלהם. מצאנו גם כמה הבדלים אחרים: פרוותיות היו גם בסבירות גבוהה יותר לאמץ את ערכי ההדוניזם והגירוי ופחות להעריך הישגים כשהם חושבים על עצמם כפרוותיים. בעוד שמחקרים עתידיים יעמיקו בפרטים הספציפיים של ההבדלים הללו, לעת עתה, די רק להצביע על כך שפרוותיות לא רק שונות מפרוותיות לגבי הערכים שמניעים ומנחים את התנהגותם, אלא שיש שונות בתוך הפאנדרום הפרוותי. אפילו בתוך פרוותיות עצמם בהקשרים שונים כאשר זה.

3 3.5 4 4.5 5 5.5 6 6.5 אבטחה*.

תואמנות*.

מסורת*.

חסד.

אוניברסליות.

הכוונה עצמית.

גריה.

נהנתנות.

השג*.

כוח.

סטודנט פרוותי.

מגיע לערכים האלה. זה רק מוסיף עוד נדבך לחידה המורכבת והניואנסית של מה שמניע פרוותיות.

איור 19.11. דירוג ערכים אוניברסליים לפי זהות פרוותית וזהות עצמית יומיומית ($p < .05$, 7 נקודות סולם).

מסקנה.

על הנייר, נראה שזה צריך להיות פשוט לענות על השאלה מה מניע פרוותיות, כאילו אנחנו צריכים פשוט להיות מסוגלים לומר "פרוותיות הן פרוותיות כי הן אוהבות מדיה פרוותית". אבל, כפי שראינו לאורך כל הפרק, התמונה של מה שמניע פרוותיות היא מורכבת, רבת פנים ושונה מפרוותי לפרוותי. כשזה נוגע לאופן שבו פרוותיות מוצאות את דרכן לפאנדרום, נראה שהמסע שלהן שונה במקצת מזה של קבוצות מעריצים אחרות (למשל, חובבי אנימה וספורט), כאשר פרוותיות נוטות יותר "להיתקל" בפאנדרום במקום להיות חברתי. לתוך זה דרך החברים, המשפחה, ו

קבוצות סביבם. האינטרנט, החשיפה לתקשורת פרוותית ותחושה כללית בפנים היו כולם הדרכים השכיחות ביותר אל הפאנדרום. באשר למה שמאלץ פרוותיות לעסוק בפעילויות פרוותיות ולהשתתף במעריצים הפרוותיים, חלק מהמניעים הבסיסיים חופפים לאלה של קבוצות מעריצים אחרות, כמו עניין בבידור. אחרים, כמו הצורך להשתתף, נמצאים בקבוצות מעריצים אחרות (למשל, חובבי אנימה, חובבי ספורט פנטזיה), אבל לא כמעט באותה מידה כמו לפרוות. אנחנו יכולים להסתמך על.

3.5 4 4.5 5 5.5 6 6.5 3אבטחה*.

תואמנות*.

מסורת.

חֶסֶד.

אוניברסליות.

כיוון עצמי*.

גריה*.

נהנתנות*.

השג*.

כוח.

פרוותי לא פרוותי.

מודלים כמו תיאוריית הייחודיות האופטימלית להראות שמוטיבציות פסיכולוגיות חברתיות ממלאות תפקיד חשוב בהבנת הדואליות של הזדהות פרוותית -הן כדרך להתבלט ולהיות נבדל והן כדרך להשתייך לקהילה של אחרים בעלי דעות דומות. באופן דומה, מודל CAPE-המראה לנו כיצד פרוותיות נבדלות ממעריצים אחרים, כמו גם את הדרכים שבהן הם שונים זה מזה, וממחיש את ההשפעה שיכולה להיות למוטיבציה על אופן ההתנהגות של הפרוונות ועל רווחתם. לבסוף, בדקנו כיצד הערכים שפרוותיים יקרים להם עשויים לעזור להבדיל אותם מקבוצות מעריצים אחרות ועשויים

הסבירו מה מאלץ אדם לבחור בפאנדם הפרוותי על פני קבוצות מעריצים אחרות. ראינו גם כיצד סגולות ניתנות לגיבוש וספציפיות להקשר, משתנות בהתאם אם משהו חושב על עצמו כעל פרוותי או במרחבים לא פרוותיים. הפרק הנוכחי מראה לנו שאין תשובות פשוטות בכל הנוגע להסבר מדוע פרוותיות הופכות לפרוותיות. התייחסותו לביטוי של פטיש או העדפה פשוטה של אסתטיקה אחת על פני אחרת מתעלמת משפע הראיות המצביעות על כך שהפרוותיות מונעות על ידי מערך מורכב של משתנים המראים את חשיבות העניין הפרוותי שלו כדרך לספק צרכים חשובים עבור אינטראקציה חברתית, בידור, משמעות, ביטוי עצמי, וכן, עבור חלקם, סיפוק מיני. הפניות אברמס, ד' (2009) זהות חברתית בקנה מידה לאומי: ייחוד מיטבי וביטוי עצמי של צעירים באמצעות העדפה מוזיקלית. תהליכים קבוצתיים וקשרים בין קבוצות, Basabe, N., Páez, D., Jiménez, A., & Bilbao, M. (2011). 303-317. <https://doi.org/10.1177/1368430209102841> Bobowik, M., בקרב אירופאים, ילידי ספרד ומהגרים לספרד: האם התרבות חשובה? כתב עת ללימודי אושר, Nielson, Z. (2004). 401-419. <https://doi.org/10.1007/s10902-010-9202-1> Bond, MH, Leung, K., Au, A., Tong, KK, & Chemonges-12 שילוב של אקסיומות חברתיות עם ערכים בחיזוי התנהגויות חברתיות. כתב העת האירופי לאישיות, Brewer, MB (1991). 177-191. <https://doi.org/10.1002/per.509> T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). עלון אישיות ופסיכולוגיה חברתית, יז. 475-482. <https://doi.org/10.1177/0146167291175001> Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, הפסיכולוגיה החדשה של הבריאות: פתיחת התרופה החברתית. Routledge, הוג, מ.

א'. (2000) הפחתת אי ודאות סובייקטיבית באמצעות סיווג עצמי: תיאוריית מוטיבציה של תהליכי זהות חברתית.

Psychology, 11 (1), 223-255. <https://doi.org/10.1080/14792772043000040> Hsu, T. (2019, 15 European Review of Social (ביולי). גם משימת אפולו 11 הייתה סנסציה תקשורתית עולמית. הניו יורק טיימס. media/apollo-11-television-media.html Leonardelli, GJ, Pickett, CL, & Brewer, MB (2010). <https://www.nytimes.com/2019/07/15/business/> לזהות חברתית, קוגניציה חברתית ויחסים בין קבוצות. התקדמות בפסיכולוגיה חברתית ניסיונית, B. (1975). 63-113. [https://doi.org/10.1016/S0065-2601\(10\)43002-6](https://doi.org/10.1016/S0065-2601(10)43002-6) McPherson, הצרכנות. DW Ball & JW Loy (ב) עורכים), ספורט וחברתי

- TR, & Chadborn, D. (2021). CAPE: 243-275. (עמ').
Plante, CN, Reysen, S., Brooks, S., & Reysen, S. (2017). CAPE. Reysen, S., & Plante, CN (2017).
doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8 Reysen, S., Plante, C., 154-173. https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8
- N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2015).
Social Science Research, 2 (1), 91-103. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016).
World Journal of Psychology, 10 (4), 638-642. https://doi.org/10.1007/s12144-015-9331-1
- Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017a).
CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017b).
Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Schroy, C., Gamboa, A., Gamboa, J., & McCarter, T. (2017).
Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Schroy, C., Gamboa, A., Gamboa, J., & McCarter, T. (2017).
Richter, F. (2023, 10), 373-384. (1) בפברואר. הסופרובל מחוויר בהשוואה למשחק הגדול ביותר בכדורגל. סטטיסטה.
- https://www.statista.com/chart/16875/super-bowl-viewership-vs-worldcup-final/ Schroy, C., Plante, C.
N., Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016).
הפניקס נירות, 148-167. (2) שוורץ, SH (1992).
אמפיריים ב-02 מדינות. התקדמות בפסיכולוגיה חברתית ניסיונית, Schwartz, SH, & Boehnke, K. (2004).
25, 1-65. https://doi.org/10.1016/S0065-2601(08)60281-6
Smith, GJ, & Smith, GJ (2009). 230-255. https://doi.org/10.1016/S0092-6566(03)00069-2
- Patterson, B., Williams, T., & Hogg, J. (1981).
Smodis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., & Mendrek, A. (2022).
מתח COVID-19 מממן את המסלול התיווך של זיהוי פאנדום על רוחה באמצעות התמודדות ממוקדת בעיה. עיתון הפניקס, Stangor, C. (2010).
FlatWorld.
- Swann, WB, Jr. (1983).
AG Greenwald & (עורכים), נקודות מבט פסיכולוגיות חברתיות על העצמי (כרך 2, עמ').
Uitto, A., & Saloranta, S. (2010).
Vecchione, M., Schwartz, SH, Caprara, G., 1866-1872. https://doi.org/10.1016/S0931-2688(01)00009-9
- Vignoles, VL, Regalia, C., Manzi, C., Gollidge, J., & Scabini, E. (2015).
106 (1), 84-106. https://doi.org/10.1111/bjop.12067
- MJ, Russell, GW, & Pease, DG (2001).
Social Psychology, 90 (2), 308-333. https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.308 Wann, DL, Melnick, J., & Wann, DL (2006).
Journal of Personality and Social Psychology, 90 (2), 308-333. https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.308 Wann, DL, Melnick, J., & Wann, DL (2006).
Routledge.

פרק 20.

החיה שבפנים: עמדות בעלי חיים ותריאנטרופיה קתלין גרבאסי, אליזבת פיין, קורטני "נוקה" פלאנטה.

בפרק 5 ראינו כמה קשה לקבוע הגדרה מדויקת של מה זה פרוות. עבור חלקם, זוהי קהילת מעריצים ומקור לתמיכה חברתית. עבור אחרים, זוהי צורה של ביטוי עצמי ופורקן ליצירתיות. אחרים, עדיין, רואים בכך לא יותר מאשר העדפה לסוג מסוים של תוכן מדיה. עם זאת, לא משנה איך, בדיוק, העניין של האדם בא לידי ביטוי, דבר אחד הוא אוניברסלי למדי בקרב פרוותיות: יש להם לפחות עניין חולף ברעיון לתת תכונות אנושיות לבעלי חיים שאינם אנושיים. 1,2 קוראים סקרנים ומדענים כאחד עשויים למצוא את עצמם תוהים לגבי טיבו והספציפיות של עניין זה. לדוגמה, בהתחשב בכך שפרוותיות נוטות לנהל חיי פנטזיה פעילים למדי (ראה פרק 18), העניין של פרוותיות באנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים הוא פשוט ביטוי אחד לעניין כללי יותר באנתרופומורפיזם של העולם הסובב אותם - האם הם מאנתרופומורפיזם מכוניות, מחשבים, וגם מכשירי חשמל? ובהתחשב בנטייה הזו לאנתרופומורפיזם של חיות לא אנושיות, האם פרוותיות כוללות אותן גם בכללי המוסר האנושי -

כלומר לראות בהם יצורים אוטונומיים ולעסוק באקטיביזם למענם? ומה קורה כשהגבול בין "אדם" ל"חיה לא אנושית" הולך ומטושטש - האם יש מקרים של אנשים שאינם רק אוהדים של אנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים, אלא שיזהו את עצמם כחיות לא אנושיות? שאלות אלו הן במוקד הפרק הנוכחי. נטייה לאנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים נתחיל בשאלה הקשורה באופן הישיר ביותר לתחומי עניין פרוותיים: באיזו מידה פרוותיות נוטות לאנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים? השאלה פשוטה מספיק כדי לענות עליה: ביקשנו מפרוונות שהשתתפו בכנס פרוותי משנת 2013 לציין, בסולם של 7 נקודות, את המידה שבה הם נוטים לאנתרופומורפיזם בעלי חיים לא אנושיים כשהם רואים אותם.

התוצאות, המוצגות באיור 20.1, מראות כי פרוותיות בהחלט מראים נטייה לאנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים, כאשר הממוצע הפרוותי ניקוד 5.5.

1, או, בהתאם לנקודת המבט שלך, לתת תכונות של בעלי חיים לא אנושיים לבני אדם,

ידוע בשם זומורפיזם!

2 אנו משתמשים במונח "חיות לא אנושיות" לאורך פרק זה במקום "בעלי חיים".

מכיוון שהאחרון מרמז לרוב על דיכוטומיה בין "בני אדם" ל"חיות", כאשר, לפי הטקסונומיה הביולוגית, בני האדם הם חלק מהממלכה החיה. ככזה, אנו מבחינים בין בני אדם, שהם בעלי חיים, מבעלי חיים אחרים שאינם בני אדם! זה פרט קצת מטומטם, אבל אחד שאנחנו מרגישים שכן חשוב להכין!

על הסקאלה ויותר משלושה רבעים מהפרוותיות מבקיעות מעל נקודת האמצע של הסקאלה. אמנם זה כמעט לא מפתיע, בהתחשב בעובדה שאחד החוטים המשותפים הבודדים ברחבי הפאנודם הפרוותי הוא עניין משותף באנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים, זה מועיל לאמת הנחה זו עם נתונים.

איור 20.1. המידה שבה פרוותיות במחקר אמנה משנת 2013 נוטות לאנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים.

אמנם נוכל לסיים את הסעיף הזה כאן, אבל מבקר עשוי לטעון שהנתונים הללו, כשלעצמם, אינם מספיקים כדי לטעון שלפרוותיות יש נטייה ספציפית לאנתרופומורפיזם של בעלי חיים לא אנושיים. אחרי הכל, הנתונים האלה עשויים להיות בעלי משמעות אחרת לגמרי אם פרוותיות הראו נטייה חזקה לאנתרופומורפיזם של כל דבר בעולם הסובב אותם ואם הנטייה לעשות זאת עם בעלי חיים לא אנושיים הייתה מושתקת למדי בהשוואה. כדי לבדוק אפשרות זו, ביקשנו גם מפרוונות באותו מחקר, כמו גם במחקר מוסכמה נוסף ובמחקר מקוון, לציין גם את מידת האנתרופומורפיזם של דברים אחרים בעולם הסובב אותם (למשל, כלי רכב, מחשבים, חיות קטיפה). כמו כן, הבחנו בין סוגים שונים של בעלי חיים לא אנושיים (כלומר, חיות מחמד, חיות מבויתות, חיות בר). התוצאות מוצגות בטבלה 20.1.

40%.
35%.
30%.
25%.
20%.
15%.
10%.
5%.
0%.

1בכלל לא.

2 3 4 5 6 7הרבה מאוד.

טבלה 20.1. ציונים ממוצעים של פרוות כנסים ומקוונים בסולם 1-7 של נטייה לאנתרופומורפיזציה של קטגוריות שונות. * הקטגוריה לא נשאלה במחקר זה. קטגוריה. 2013.

קון. 2019.

קון. 2020.

באינטרנט.

בעלי חיים. * 5.5

חיות מחמד. * 5.1

בעלי חיים מבית. 5.0 4.1 *

חיות בר. 4.5 4.5 *

רכבים. 1.6 2.4 2.4

מחשבים. 1.6 2.4 2.6

חיות קטיפה. 4.0 3.9 3.6

מכשירי חשמל. 1.9 1.9 1.7

רובוטים. * 1.9

בניינים. 1.4 1.5 *

מזג האוויר. 1.9 2.2 *

כדור הארץ. 2.2 2.6 *

לא ניתן לשחק.

דמויות (וידאו).

משחקים).

* 4.0 3.8.

* 1.7 1.4. אוכל

הנתונים מראים נטייה די עקבית של פרוותיות לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים באופן כללי, אם כי זה קצת פחות עקבי אם הם נוטים לעשות זאת בעיקר עם חיות מחמד, חיות מבית או חיות בר. חשוב לציין, ניתוח סטטיסטי מצא שנטייה זו לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים חזקה יותר מהנטייה לאנתרופומורפיזציה של עצמים או מושגים אחרים בעולם שסביבם, כולל עצמים שדי שכיחים לאנשים לאנתרופומורפיזציה (Epley et al., 2007; Kühn et al., 2014; Waytz et al., 2010, 2014). בהמשך לביסוס כי אנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים הוא חלק מרכזי מהמשמעות של להיות פרוותי, הרצנו מערך ניתוחים נוסף שבדק האם הוא מנבא את ציוני המעריצים והפאנדום של פרוותיים (ראה פרק 6). תוצאות הניתוחים שנמצאו

שציוני האוהדים היו בקורלציה חיובית באופן מובהק עם הנטייה של האדם לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים בעוד שציוני המעריצים היו קשורים רק באופן ספורדי או חלש לנטייה זו; לעומת זאת, הנטייה לאנתרופומורפיזציה של לא-חיות לא הייתה קשורה לציוני מעריצה ואוהדים. ביחד, אלה.

הממצאים מצביעים על כך שהמידה שבה אדם מזדהה כפרוטי (למשל, עניין בתוכן פרוטי) קשורה לאינטרס שלהם באנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים, כפי שניתן היה לחזות, אבל הנטייה של האדם לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים אומרת מעט אם האדם מזהה עם הפאנדם הפרוטי בצורה רחבה יותר. העדויות גם מראות שלהיות פרוטי הוא ספציפי לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים, ולא לנטייה כללית יותר לאנתרופומורפיזציה. כמבחן אחרון לעובדה זו, באותו מחקר משנת 2013 כמו לעיל, גייסנו גם מדגם של אוהדי ספורט פנטזיה שנגדם ניתן להשוות פרוטיות. התוצאות, המוצגות בטבלה 20.2, מעלות שתי נקודות חשובות. ראשית, כפי שצפוי, הם מראים שלפרוטיות יש נטייה חזקה יותר לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים מאשר לאנשים אחרים. 3שנית, הם מראים שהנטייה הזו אינה חלק מנטייה רחבה יותר לאנתרופומורפיזציה של כל דבר בעולם הסובב אותם; פרוות אכן קיבל ציון נמוך יותר מאשר חובבי ספורט פנטזיה בכל הנוגע לאנתרופומורפיזציה של מכונות, מחשבים ומכשירי חשמל. לכן, בעוד שהנטייה של פרוטיות לאנתרופומורפיזציה אינה מוגבלת רק לבעלי חיים שאינם אנושיים, זהו הבדל חזק למדי בין פרוטיות ללא פרוטיות, כזה שקשור לכמה פרוטיות אדם מחשיב את עצמו.

טבלה 20.2. ציונים ממוצעים של אוהדי ספורט פנטזיה שיוצאים לכנסים בסולם 1-7 של נטייה לאנתרופומורפיזציה של קטגוריות שונות. כל הציונים היו שונים באופן מובהק סטטיסטית בין שתי הקבוצות. קטגוריה פרוטיות חובבי ספורט חיות 4.2 5.5 מכונות 3.3 2.4 מחשבים 3.0 2.6 חיות קטיפה 2.5 3.7 מכשירי חשמל 2.4 1.7 רובוטים 2.5 3.5.

אמונות והתנהגויות הקשורות לבעלי חיים לא אנושיים לאחר שהראה שאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים הוא חלק ממה שזה אומר להיות פרוטי, הגיוני לשאול האם הנטייה הזו להסתכל על בעלי חיים בצורה "אנושית" מובהקת משפיעה על הדרך פרוטיות חושבות ומתנהגות כלפי בעלי חיים. אנחנו יודעים, על סמך מחקר קודם, את זה.

3נראה שהנטייה הזו מתרחבת גם לבעלי חיים קטיפה!

לאנשים בדרך כלל יש מערכות שונות של חוקים מוסריים בכל הנוגע לבני אדם ולישויות לא אנושיות (למשל, Gray et al., 2007), והם נוטים לראות בישויות בעלות הכרה דמוית אנוש חלק מהקבוצה הפנימית שלנו, מה שמצדיק טיפול טוב יותר מאשר חברי קבוצת החוץ שלנו. (2001; Tajfel & Turner, 1979; Tam et al., 2013). Schultz, במילים אחרות, כשאנחנו הופכים משהו לאנושי יותר, אנחנו מתייחסים אליו טוב יותר. זה הוכח בכמה מחקרים יצירתיים, כולל מחקרים שמראים שאנשים רואים שזה לא נכון מבחינה מוסרית להרוס מחשב שיכול לשחק שחמט, (Waytz et al., 2014) מוכנים יותר לתמוך במאמצי שימור כשהם רואים תמונות של כדור הארץ שעבר אנתרופומורפיזציה, (Tam et al., 2013) ובשלבים הרלוונטיים ביותר, מוכנים יותר לעזור לכלב לאמץ כאשר הם קיבלו הוראה מפורשת אנתרופומורפית את הכלב. (Butterfield et al., 2012)

איור 20.2. כמה פרוטיות שהשתתפו בשלוש כינוסים שונים חשו תחושת סולידריות עם חיות לא אנושיות.

בהתחשב בכך, הבה נבחן האם פרוטיות אכן מרגישות תחושת סולידריות עם בעלי חיים לא אנושיים ודואגים לרווחתם. כדי להתחיל, ביקשנו מפרוטיות בשלושה מחקרים מבוססי מוסכמות לציון באיזו מידה הם חשים תחושת סולידריות עם בעלי חיים לא אנושיים - כלומר, מרגישים שהם חלק מאותה קבוצה משותפת. איור 20.2 מראה שתחושת הסולידריות היא

חזק בקרב הפרונונים, עם יותר מ-60% מהפרונוניות ניקוד מעל נקודת האמצע של הסקאלה בכל שלושת המחקרים. מחקרי המשך הראו כי אוהד (אך לא אוהד) נמצא בקורלציה חיובית לכך.

0.00%.
5.00%.
10.00%.
15.00%.
20.00%.
25.00%.
30.00%.
35.00%.

Anthrocon 2017 Anthrocon 2018 TFF 2018.

תחושת סולידריות, התומכת עוד יותר ברעיון שחלק מלהיות פרונוני הוא הרגשת קרבה עם חיות לא אנושיות שגם אתם תופסים שיש להם הרבה במשותף איתך (כלומר, תכונות אנושיות).

4אך האם תחושת הקשר הזו לבעלי חיים לא אנושיים מתורגמת לדאגה מוסרית לרווחתם? בדקנו זאת במחקר משנת 2012 על פרונוניות מקוונות ועמותות בו שאלנו אותם ישירות אם הם תומכים בזכויות בעלי חיים והאם הם הזדהו ספציפית כפעילים לזכויות בעלי חיים. על פני שני המדגמים, 79.5-89.7% מהפרונוניות אמרו שהם תומכים בזכויות בעלי-חיים באופן כללי, כאשר 10.3-11.5% מכנים את עצמם במפורש פעילים למען זכויות בעלי-חיים. כמובן, המונח המקיף "זכויות בעלי חיים" מעט מעורפל, והושאר בהתאם להגדרת המשתתף. ככזה, משתתף אחד יכול היה להגדיר זכויות בעלי חיים בצורה מאוד שמרנית, כמו לא לצאת מגדרו כדי לגרום נזק מופרז לבעל חיים לא אנושי ללא סיבה, בעוד שמשתתף אחר יכול להגדיר זכויות בעלי חיים בצורה הרבה יותר מחמירה, כגון דחיפה לבעלי חיים שאינם בני אדם

יש להם את אותה זכות לאוטונומיה וחופש מהשבי שיש לבני אדם. כדי למדוד את החששות של זכויות בעלי חיים בצורה קונקרטית יותר, נתנו למשתתפים סולם של 28 למדוד את עמדותיהם לנושאים ספציפיים של זכויות בעלי חיים, כולל זכויותיהם של בעלי חיים המשמשים בתעשייה (למשל, חווה, בדיקת מוצרים או נהלים על בעלי חיים), הזכויות של "מזיקים". מינים (למשל, להיות בסדר עם הרג חרקים), וזכויותיהם של חיות מחמד 5(למשל, המוסר של החזקת חיה בשבי בניגוד לרצונה; Taylor & סיגנל, 2009) התוצאות, המוצגות באיור 20.3, מגלות שלמרות שהפרונוניות תומכות בדרך כלל בכמה סוגיות של זכויות בעלי חיים, מדובר בעניין די מעורב. לדוגמה, בעוד שפרונוניות רבות היו בסדר בדרך כלל עם הרג של מיני מזיקים ועם הרעיון של אכילת בעלי חיים לבשר, 6סביר להניח שהם גם יתמכו בתקנות חזקות יותר לגבי השימוש בבעלי חיים במחקר. במילים אחרות, שם.

4למעשה, במחקר משנת 2019 מצאנו מאוחר יותר שפרונוניות היו מוכנות יותר לכלול.

חיות בית בקבוצה הפנימית שלהם מאשר היו אמורים לכלול את האנושות כולה, מה שממחיש עוד יותר את תחושת הסולידריות הזו -פרונוניות עשויות בהחלט להרגיש קרובות יותר לחלק מהחיות הלא-אנושיות מאשר לבני אדם אחרים! 5קבוצה של מחקרים ב-2102 ו-3102 מצאה שכמעט כל הפרונוניות (96.9-97.5%)

היה להם חיות מחמד, כאשר 68.0-73.8% אמרו שיש להם כרגע חיות מחמד. מחקר עדכני יותר משנת 2020 מצא שחיתולים הם חיות המחמד הנפוצות ביותר בקרב פרונוניות (28.9%) מהפרונוניות יש חתול, ואחריהן כלבים (24.2%), ציפורים (4.2%) ודגים 6. (3.8%) אותו מחקר מצא כי 1.6-3.1% מהפרונוניות היו צמחוניות, אם כי 9.8-

14.9% ציינו כי ניסו להיות צמחוניים בעבר.

היו מעט פרוותיות יחסית שתמכו מאוד בנושאי זכויות בעלי חיים, אך גם מעט מאוד פרוותיות שהתנגדו להן מאוד.

איור 20.3. המידה שבה מדגם משנת 2012 של פרוות ועידה מקוונת אישר סוגיות ספציפיות של זכויות בעלי חיים בקנה מידה של 28 פריטים.

למרות השקית המעט מעורבת הזו של עמדות כלפי זכויות בעלי חיים, ישנן דוגמאות לפרוונות הפועלים למען רווחת בעלי חיים. לדוגמה, בשנת 2011, כנס פרוותי קנדי קטן עם כ-052 משתתפים גייס יותר מ-000,01 דולר למרכז לשיקום חיות בר (מצב אדום, nd). (המשתתפים בחשבון שכמו רוב הפרוותיים (ראה פרק 13), המשתתפים הללו היו בעיקר בני נוער ומבוגרים צעירים, שרבים מהם היו בגילאי הקולג' או עבדו רק במשרות חלקיות. רחוק מלהיות אנומליה, כמעט כל הכנסים הפרוותיים מאורגנות סביב ארגון צדקה בנושא בעלי חיים, מה שממחיש את החשיבות של פעולה כדי לעזור לבעלי חיים לא אנושיים כערך ב-

פאנודם פרוותי. כשדיברנו עד לנקודה זו עם נתונים, במחקר משנת 2018 על פרוות כנסים, מצאנו ש-2.78% מהפרוות אמרו שהם תרמו בעבר לעמותה בנושא בעלי חיים. מחקר בשנת 2019 מצא עוד כי 62.9% מהפרוותיות תרמו בשנה האחרונה, כאשר כמעט רבע מהמשתתפים אמרו כי תרמו יותר מ-\$001. יחד, נראה שהנתונים מצביעים על כך שלמרות היותם מעט אמביוולנטיים בכל הנוגע לסוגיות ספציפיות של זכויות בעלי חיים, פרוותיים מחשיבים את עצמם כתומכים בזכויות בעלי חיים ובהתנהגות הצדקה שלהם.

0.00%.
10.00%.
20.00%.
30.00%.
40.00%.
50.00%.
60.00%.
70.00%.

1 לא מסכים מאוד.
- 2 3 4 5 מסכים מאוד.

כנס מקוון.

נראה כתמוך ברעיון הזה. הצענו שזה נובע, לפחות בחלקו, מהעובדה שפרוותיות עשויות להרגיש תחושת סולידריות עם חיות לא אנושיות. אבל מאיפה הסולידריות הזו? מחקר משנת 2019 על פרוותיות במוסכמות שופך אור על אפשרות אחת. המחקר בדק מודל סטטיסטי שבו ההיסטוריה של הפרוותיות של הצקות (ראה פרק 21) קשורה לנטייה לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים, אשר, בתורו, קשורה לנטייה לראות בבעלי חיים לא אנושיים חלק מהקבוצה של האדם ואף ללהרחיב את תחושת הזהות של האדם לכלול חיות לא אנושיות. מצאנו תמיכה למודל, המצביע על כך שלפחות דרך אחת שבה פרוותיות עשויות לפתח תחושת חיבור לבעלי חיים לא אנושיים היא דרך ההיסטוריה של הצקות: אולי הצקה על ידי עמיתים וחברים לכיתה הרחיק את הפרוות מהרצון להיות. סביב אנשים אחרים או תמריץ אותם לסגת אל עולמות פנטזיה (למשל, ספרים) עם דמויות לא-אנושיות, שלא היו כמו בני גילם האנושיים, היו בעלי משיכה מסוימת. 7 זה הכל ספקולציות לעת עתה, ונשאר למחקרים עתידיים לבדוק כמה מהמנגנונים, אבל זה מייצג נתיב נוסף לפאנודם הפרוותי (או, לפחות, הסבר למסלול -שבו העניין של האדם בפרוותי התקשורת עשויה להגיע), וזה עולה בקנה אחד עם כמה מחקרים קודמים המצביעים על כך שאלו שחשים בודדים יותר נוטים יותר לאנתרופומורפיזם עצמים דוממים סביבם. (Epley et al., 2008)

זה

המודל הסופי מציע כי בהתאם לרעיון של קירוב בין בני אדם וחיות לא אנושיות במוחו של האדם, בנוסף לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים לא אנושיים כדי להפוך אותם לאנושיים יותר, חלק מהפרוותיות (והלא פרוותיות) עשויות גם להמשיג את עצמם ב מונחים לא אנושיים, נקודה שתהיה המוקד שלנו להמשך פרק זה. תריאנתרופיה: לא לגמרי אנושי היינו מהמרים שכמעט כל מי שקורא את הספר הזה, לפחות פעם אחת בחייו, דמיין איך זה יהיה להיות משהו אחר מלבד בן אדם. איך זה יהיה ספורט כנפיים או זנב? אם היית כלב, איזה מין כלב היית? איך יהיה לשחות עם להקת דגים, או לרוץ עם להקת זאבים, במקום להיות כלואים במשרד או בבית הספר כל היום? פרוותיות רבות נהנות לדמיין את עצמם כדמויות של בעלי חיים אנתרופומורפיים כביטוי לתחומי העניין הפרוותיים הרחבים יותר שלהם. הם עשויים.

7אפשרות נוספת, תוך שימוש בשרשרת אחרת של סיבתיות, מציעה שאולי.

אנשים שנוטים לאנתרופומורפיזציה של בעלי חיים ורואים בהם חלק מהקבוצה הפנימית שלהם פשוט יותר יש סיכוי גבוה יותר להיתפס על ידי אחרים, ולו רק בגלל היותם שונים.

fursuit כמו הדמויות האלה או משחק תפקידים כמוהם בחללי פאנדום. אבל בסופו של יום, רוב הפרוותיים מורידים את הבגד או מתנתקים וחוזרים לחייהם היומיומיים, מאוד אנושיים. עבור רוב הפרוותות, התגלמות של משהו אחר מלבד אדם הוא משחק, מעשה פנטזיה או ביטוי של יצירתיות, ותו לא. עבור אחרים, כולל כמה שאינם פרוותיים, ההזדהות עם יצור שאינו אנושי עוברת הרבה יותר עמוק. במקום להזדהות עם חתולים, כלבים או דמויות חד קרן, יש אנשים שמזדהים כמשהו לא אנושי. הם עשויים לחוות את החיים כחתול לכוד בגוף אנושי, או כנפש זאב שהתגלגלה מחדש לאדם. אולי יש להם זיכרונות של דרקון חי ועז בדיוק כמו הזיכרון שלך ממה שאכלת לארוחת הבוקר הבוקר. 8המונחים תריאן ושארקין משמשים לתיאור אנשים כאלה - "תריאן" עבור אלה המזדהים כחיה שהתקיימה על הפלנטה הזו (למשל, אריה, זאב, ממותה), ו"שארקין" כמונח רחב יותר הכולל תריאנים. , אך כולל גם את אלו המזדהים כיצורים ממיתוסים, אגדות ועולמות פנטסטיים אחרים (למשל, חדי קרן, גריפונים). לאנשים שזהותם שוכנת לחלוטין בהיותם אנושיים, זה אולי נראה מביך אפילו לדמיין איך זה יהיה לזהות כמו כל דבר אחר. עם זאת, החוויה עשויה להיות נפוצה יותר ממה שאתה חושב. רישומי מערות פרהיסטוריים שהתגלו לאחרונה באינדונזיה מתוארכים לפני למעלה מ-34,000 שנים מתארים תריאנטרופים, יצורים אנושיים-בעלי חיים (Aubert et al. 2019). אנשים שתחושת העצמי שלהם שזורה בבעלי חיים לא אנושיים יכולים להימצא לאורך ההיסטוריה (לסקירה ראה (McHugh et al., 2019) חלק מהדמויות הללו מציגות גופות אנושיות ותכונה חיה אחת, כגון האלים של מצרים העתיקה, כמו אנוביס ותות', שהיו להם גוף אנושי וראשים לא אנושיים (תן וראש איביס, בהתאמה). לאל ההינדי Ganesha (Ganesha) יש באופן דומה גוף אנושי ושל פיל.

78לשם הבהרה, איננו מעלים טענות מטפיזיות כלשהן לגבי טיבו של.

הנשמה או על המהות של האדם. אנחנו גם לא רומזים שאדם שחווה את החיים כדרקון יש הכל מלבד גנים אנושיים. מה שאנחנו מתארים כאן הם מושגים כמו זהות, העצמי, התפיסה והחוויה -תופעות השוכנות בתוך ראשו של האדם שחווה אותן. בזמן שאנחנו יכולים להשתמש במדע כדי להראות שאדם הוא אנושי מבחינה גנטית, השאלה אם נשמתו או מהותו היא של ישות לא אנושית נופלת לחלוטין מחוץ לתחום המדע. במקרה הטוב, נוכל לבקש מהם לתאר את חוויותיהם ולהסיק שאלו, למעשה, החוויות שלהם. זה לא דומה לתפיסת צבע: המדע יכול לומר לנו שיש לך את החומרה האורגנית להבחין בין ירוק לצבעים אחרים, אבל הוא לא יכול להגיד לנו איך נראית לך החוויה של ירוק, או אם החוויה שלך בירוק זהה לזו של מישהו אחר. .

ראש. התיאור הנפוץ של מלאכים במסורת האברהמית, במיוחד הנוצרית, הוא דוגמה נוספת שכן, מבחינה אמנותית, מלאכים של תרבויות מערביות מתוארים לעיתים קרובות כבני אדם יפים עם כנפיים רכות דמויות ציפורים, 9 בעוד שעמיתיהם הדמוניים מתוארים עם רגליים דמויות עז וקרניים. דמויות אחרות הן הרבה יותר חיות בצורתן, כשמעט מאוד הופך אותן לאנושיות בצורה ניכרת מעבר ליכולת ללכת על שתי רגליים או לדבר בשפות אנושיות. דוגמה אחת כזו היא אלת הפוריות המצרית העתיקה, טאוורת, בעלת גוף היפופוטם מלא אך עומדת זקוף על שתי רגליים ויש לה חזה אנושי. האל ההינדי האנומן נושא מאפיינים הדומים יותר לקופי אדם, וכך גם הגיבורים האבוריג'ינים האוסטרלים קורוקאדי ומומבה, המתוארים כלטאות. לבסוף, דמויות מסוימות מעבירות את צורתיהן בין חיה לאדם, לפעמים מקיצוניות אחת לאחרת, פעמים אחרות נוחות על במה מעורבת ביניהן. זאוס מהפנתיאון היווני-רומי ולוקי מהמסורות הנורדיות הם משנים צורה פורה, המתחלפים מאלים בצורת אדם לברבורים, שוורים וסוסים כדי לפתות, להערים או לברוח לאחרים. עורבים של מסורות אינדיאניות שונות שינו גם הם צורות בסיפורים רבים. אחרים משנים את צורתם במצבים ספציפיים, כגון סלקי, בתולות ים או אנשי זאב. מעברים אלו עלולים לגרום לכך שהדמות תכלה לחלוטין על ידי צורה אחרת או שהם עשויים למצוא דרך ביניים בין בעל חיים לאדם. למרות שדמויות ספציפיות משתנות ביחס למקום שבו הן ממוקמות בין אדם לחיה ובלי קשר למקום או מתי מקורן של הדמויות הללו, אנו מקבלים את הדמויות הללו כמאפיינים לגיטימיים של התרבות שלהן. עם זאת, כאשר מדובר בקבלת אנשים שחווים את החיים בצורה זו, שדרך הווייתם קיימת בין אנושיים לזולת-מאדם, תריאנים ובני משפחה נדחקים לעתים קרובות לשוליים, נאבקים למצוא דרכים להבין את החוויה שלהם. עם הזמינות הגוברת של האינטרנט באמצע שנות ה-09, אלה שהרגישו כך החלו למצוא זה את זה ופיתחו שפה משותפת לחוויה שלהם, החל בפורומים אינטרנטיים המוקדשים לחובת אנשי זאב. כיום, אנשים יכולים לחקור זהויות של מינים החורגות מזה של היותם אנושיים בלבד בקהילות עם אחרים בעלי דעות דומות ומוצאים ללא הרף דרכים לתאר טוב יותר את החוויות שלהם לאלה שמעולם לא חוו את החוויה.

9עלינו לשים לב שתיאורים מדויקים של מלאכים מבחינה תנ"כית הם הרבה יותר.

לאבקראפטי בטבע. אם אתה לא יודע על מה אנחנו מדברים, הקדישו רגע כדי לחפש אותם באינטרנט.

למרות שמדענים חברתיים התעניינו מזה זמן רב ביחסים המורכבים בין בני אדם וחיות לא אנושיות, 10רק מעט מחקר מדעי חברתי נעשה על חוויות חייהם של תריאנים או אחרים. (Grivell et al. (2014 ערך צ'אטס נרחבים מבוססי טקסט וראיונות עם חמישה (שלוש נשים ושני גברים) תריאנים שנבחרו באקראי מקבוצת מתנדבים שגיסו מפורומים באינטרנט. התגובות שלהם נותחו ופורשו, וכתוצאה מכך נוצרו שלושה נושאים עיקריים. הנושא הראשון הוא שתריאנים דיווחו שהם חווים מסע של גילוי עצמי. רובם זיהו את זהותם החיה בילדותם אך היו מודעים גם לייחודיות.

מודעות זו הביאה בדרך כלל לחיפוש קריטי אחר ראיות לאישוש או אולי להכחיש את זהותם הטריית. תריאנים דיווחו שהם חווים את התחושה של "איברי פנטום" -היכולת להרגיש חלק גוף הקשור ל"טריוטיפ" שלהם, כגון זנב, כנפיים או טפרים. הם גם דיווחו על "שינויים נפשיים" -תקופות ברורות שבהן המחשבות, הרגשות והתפיסות החושיות שלהם הרגישו קרובים יותר לזה של הטריוטיפ שלהם. חוויות כאלה, מבחינתם, מאששות את אמונתם בזהותם הטריית. נושא שני שעלה בעבודתם של גריוול ועמיתיו הוא תחושה של אי התאמה בין איך שהגוף שלהם נראה מבחוץ לבין איך שהם מרגישים מבפנים. הם חשו אי נוחות עם זהות אנושית ודיווחו על סוג של דיסמורפיה כתוצאה מהניתוק בין זהותם לגוף שלהם. 11הנושא האחרון שיופיע -הצל התריאני -מתייחס לקושי שהמשתתפים חווים כאשר חושפים את האני הטרי האוטנטי שלהם לאחרים. לעתים קרובות הם חשו צורך להסתיר את התריאנטרופיה שלהם כדי להימנע מלעורר עמדות שליליות מאחרים. במהלך עבודתנו על

פאנדום פרוותי, אנו נתקלים לעתים קרובות בתרים. לפעמים הם פונים אלינו ומבקשים שנעשה מחקר משותף על החוויה הטריאנית. בפעמים אחרות, זה לבקש שנבחין בין תריאנים לפרוותיים בעבודתנו. זו נקודה הוגנת: על פני 25 מהמחקרים שלנו מ-1102 עד 2022 מצאנו ש-4.4-16.5% מהפרוותיות מזהות כתריאן.

10 למעשה, ישנו תחום שלם המוקדש לנושא הזה שנקרא אנתרופולוגיה! 11 אם הנושא הזה נשמע כמו שהוא מזכיר קצת את החוויה של כמה.

טרנסג'נדרים שנאבקים עם דיסמורפיה, אולי זה לא מקרי: 11% מהת'ריאנים ו-41% מהקרובים האחרים מזדהים כטרנסג'נדרים ו-81% מהת'ריאנים ו-63% מהקרוזים האחרים מזדהים כמגדר-קוויריים, מספרים גבוהים משמעותית מזה שנצפה באוכלוסייה הכללית. אמנם איננו מתכוונים להציע מנגנון משותף או להציע בשום צורה שהחוויות של טרנסג'נדרים ושל תריאנים / בני משפחה זהים, אבל זה ראוי לציון.

(i-9.31-6.3% כמו 12. otherkin). זהו אומר שרוב הפרוונים, בהגדרה, אינם תריאנים. זה גם הימור הוגן שתריאנים רבים, אם לא רובם, לא יראו את עצמם כפרוותיים. אחרי הכל, שתי הקבוצות מאורגנות סביב מושגים שונים למדי: פרוותיות הן אוהדות של דמויות של בעלי חיים אנתרופומורפיות, בעוד שתריאנים הם אנשים שמזדהים, באופן מלא או חלקי, עם משהו לא אנושי.

אם מדברים על נקודה זו, נתונים מהסקרים שלנו הראו שתריאנים (65%) נוטים הרבה יותר מאשר פרוותיים (11%) לומר שלעתים קרובות או כמעט תמיד הם מזדהים עם מין לא אנושי וסביר יותר (86%) מאשר פרוותיות (30%) כדי לדרג את עצמם כמרגישים "פחות מ-001% אנושיים". 13,14 במחקר אחר, פתוח על תריאנים (Gerbas et al., 2017) ביקשנו מהמשתתפים העוסקים בכנס לתאר, במילים שלהם, מה המונחים "פרוותי", "תריאן" ו"אחרקין" ממוצעים. ניתחנו את התוכן של כ-005 התיאורים שקיבלנו, וספרנו את התדירות שבה מילים מסוימות עלו בכל תיאור. עבור פרוותיות, המילים (93) anthro מעריץ/פאנדום, (57) ליהנות, (56) קהילה, (36) קריקטורה (33) ואמנות/אמנותית (26) היו נפוצות (מהווים 6% מהכלל מילים המשמשות לתיאור פרוותיות!). לעומת זאת, אף אחת מהמילים הללו לא שימשה פעם אחת בתיאורים של תריאנים או אחרים, למעט שימוש בודד במילה "קהילה". לעומת זאת, המילה "רוח" הופיעה 47 פעמים ו-81 פעמים בהתאמה בתיאורי ת'ריאן ואחרים, בעוד שהמילה "נשמה" הופיעה תשע פעמים בתיאור הת'ריאן וארבע פעמים בתיאור האחר. "לכודים" הופיע גם ב-therian-בוגם otherkin.

12 השונוות במספר זה עשויה לנבוע מהעובדה שאנשים לא תמיד מודעים.

מה משמעות המונח "תריאן". ארבעה מחקרים מצביעים על כך שבין 21.8-32.2% מהפרוותיות לא ידעו מה זה תריאן. אם זה אומר שחלק מהם עשויים להיות תריאנים אם הם רק ידעו מה פירוש המונח או שמא זה אומר שהם כנראה לא תריאנים אם הם לא הרגישו נאלצים לבדוק את זה בעצמם, נותר לראות. 13 תריאן (59%) היו גם בסבירות גבוהה יותר מאשר פרוותיות (39%) לומר שכן.

בחרו להפוך ל-0% אנושיים אם הם היו מסוגלים לעשות זאת. 14 כחזרה לאחור למחקר שתיארנו קודם לכן, גילינו שתריאנים, אפילו.

יותר מפרוותי, תומכים מאוד בזכויות בעלי חיים ונוטים יותר לעסוק בהתנהגויות שמטרתן לשפר את זכויות בעלי החיים. עבודה זו, שפורסמה במקום אחר, מאששת את מה שהתריאנים אומרים על נטייתם להזדהות עם חיות לא אנושיות: היא מתרחשת עמוק בתודעה וניתנת לזיהוי בסדר גודל של אלפיות שנייה וזמני תגובה בתגובה למשימה המשמשת למדידת המידה שבה אנשים מזדהים חזק יותר עם בני אדם או בעלי חיים לא אנושיים; במידה שתריאנים

מזוהה בצורה חזקה יותר עם בעלי חיים במדד זה, הם גם נטו יותר לתמוך ולהתעסק בהתנהגויות פרו-בעלי חיים. (Plante et al., 2018)

תיאור 7 פעמים, בעוד ש"אמונה/אמונה" התרחש 9 פעמים בתיאור הטריאני ו-22 פעמים בתיאור האחר. בקיצור, קיימת חפיפה רעיונית בין פרוותיות לתריאן בכך ששתי הקבוצות חולקות עניין בחיות לא אנושיות, אך אופי העניין והאופן שבו הוא בא לידי ביטוי עשוי להיות שונה לחלוטין. בעוד שתריאנתרופיה וקרבה אחרת קשורים לעתים קרובות לרוחניות ולתחושה של כלוא בגוף הלא נכון, זהות פרוותית קשורה לעתים קרובות יותר להנאה, אמנות, פאנדם וקהילה. מסיבות אלה, בעוד שחלק מהתריאנים עשויים להיות פרוותיים וחלק מהפרוותיים עשויים להיות תריאנים, רוב הפרוותיים אינם תריאנים, וסביר להניח שרוב התריאנים אינם פרוותיים. 15 בנוסף לאיסוף של כמה נתוני סקר בסיסיים על תריאנים, קיימנו גם אינספור קבוצות מיקוד של תריאן ואחרות, כמו גם כמה ראיונות אחד על אחד עם תריאנים באופן אישי בכנסים. באמצעות קבוצות מיקוד אלה, שיכפלו במידה רבה את שלושת הנושאים אצל המשתתפים הטריים שנצפו על ידי גריוול ועמיתיו. במחקר אחר, (Clegg et al. 2019) נקטה גישה כמותית למחקר של

תריאנים, מדידת, בין היתר, רוחה, אישיות סכיזופילית, 16 ואוטיזם במדגם מקוון של 112 תריאנים ו-562 תריאנים. מחקר זה מצא כי תריאנים קיבלו ציון גבוה יותר מאשר ללא תריאנים בהתייחס לכישורים החברתיים שלהם ולקושי בתקשורת במדד האוטיזם, למרות שהם לא היו שונים לגבי דמיון, החלפת קשב או תשומת לב לפרטים.

תריאנים במחקר היו גם בסבירות גבוהה פי שישה מאשר ללא תריאנים לציון אוטיזם גבוה והיו בסבירות גבוהה יותר לקבל אבחנה של בריאות הנפש (40.2%) לעומת (15.8% כולל דיכאון, חרדה והפרעות קשב וריכוז). תריאנים קיבלו ציון גבוה יותר גם בתת-סולמות הסכיזופילי של חוויות חריגות (למשל, סטיות תפיסתיות), חשיבה מאגית, הזיות ואנהדוניה מופנמת (למשל, הם לא אוהבים מעורבות חברתית; (Mason et al., 2005) לבסוף, כשזה מגיע לרווחה, תריאנים קיבלו ציון נמוך יותר במדדים של רוחה יחסית (למשל, פחות חברים קרובים, הרגשה בודדת) ונמוך יותר בשליטה סביבתית (למשל, התקשו יותר להשתלב עם אחרים), אבל הם השיגו ציון גבוה יותר.

15 כאנלוגיה, אנו יכולים לדמיין מדוע חייל אינו חבר נלהב של.

מעריצי "סרטי המלחמה". הם עשויים לראות באי הדיוקים הרבים והפשטות היתר של סרטי מלחמה כמרגיזים ולהידחק מהתלהבות המעריצים ממשו (כלומר, מלחמה) שהם, בעצמם, נאלצים להתמודד לעיתים קרובות עם ההשלכות של (למשל, הפרעת דחק פוסט-טראומטית). 16 שימו לב שזה לא אותו דבר כמו סכיזופרניה; אישיות סכיזופילית מתייחסת.

לאדם שיש לו מחשבות או התנהגות מאוד יצירתית או יוצאת דופן.

על מידת האוטונומיה מאשר הלא-תריאנים (למשל, תחושת שליטה על אירועי חייו). חוקרים אחרים בחנו במיוחד את החוויות של אחרים. לדוגמה, האנתרופולוג דווין פרוקטור (2018) ערך מחקר אתנוגרפי וירטואלי עם אחרים, וחקר כיצד הם מנהלים משא ומתן על אילו סוגי ראיות מרגישים אמינים עבורם. חוקרים של תנועות דתיות חדשות בדקו גם כיצד חוויות תריאן ואחרות מוסברות לפעמים בדרכים רוחניות - אם כי ישנם גם תריאנים רבים ואחרים שעבורם אין לחוויה שום קשר לרוחניות או לדת. נושא שחשוב לנו לשקול היה הקשר (אם בכלל) בין ליקנתרופיה קלינית לתריאנתרופיה. בספרות הפסיכיאטרית, היו קומץ מקרים של אנשים שטוענים שהם בעלי חיים לא אנושיים או שמתנהגים ככאלה. תופעה זו, המכונה לעתים קרובות ליקנתרופיה או ליקנתרופיה קלינית, הייתה נושא למספר סקירה מקיפה

מאמרים (בלום, 1988), (Keck et al. 2014; Guessoum et al., 2021). 17 הבאה של ליקנתרופיה: הפרט דיווח מילולית בתקופת צלילות או בדיעבד, שהוא חיה מסוימת - הפרט התנהג בצורה המזכירה חיה מסוימת, כלומר, מיילל,

נהמה, זוחלת על ארבע באמצעות הגדרה זו, רק שנים עשר מקרים של ליקנתרופיה קלינית זוהו במדגם של 5,000 דוחות פסיכיאטריים בבית החולים מקלין לתקופה של 12 שנים. עבור אחד עשר מתוך שנים עשר החולים, ליקנתרופיה הייתה קשורה לפסיכוזה חריפה או כרונית כחלק ממצב אחר (למשל, האבחנה השכיחה ביותר הייתה הפרעה דו-קוטבית, שהיווה שמונה מהמקרים).

עבור כל החולים הללו מלבד אחד, הליקנתרופיה הייתה קצרת מועד, ונעה בין יום אחד לשלושה שבועות עם משך ממוצע של כשבוע. עם זאת, עבור חולה אחד, הליקנתרופיה נמשכה 13 שנים. הכותבים הגיעו למסקנה שטיפול בתרופות אנטי פסיכוטיות בדרך כלל "ריפא" את הליקנתרופיה תוך 3-1 שבועות, וצינו כי ליקנתרופיה לא הייתה קשורה להפרעה אחת או להפרעה נוירולוגית. לשם השוואה, דוחות המחקר המצומצמים ביותר שפורסמו בביקורת עמיתים בנושא תריאנטרופיה (Clegg et al., 2019; Grivell et al., 2014) חושפים כי תריאנטרופיה וליקנתרופיה קלינית

שונים באופן קטגורי. ראשית, (Grivell et al. 2014) מצאו כי משך הזמן הממוצע שלהם.

17 יש לציין כי ליקנתרופיה קלינית אינה אבחנה בדיאגנוסטיקה ו.

מדריך סטטיסטי; במקום זאת, זה נתפס כתצורה של סימפטומים, אך לא הפרעה ברורה בפני עצמה.

המשתתפים שזוהו כלא אנושיים היו בסדר גודל של שנים (10.55) (שנים בממוצע), וזה שונה באופן מובהק מהמשך הקצר מאוד של שבוע עד שלושה שבועות שנצפה Keck et al. (1988) בנוסף, כמעט 60% מהתריאנים במדגם דיווחו שאין להם אבחנה של בריאות הנפש. כמו כן, האבחנות שדווחו לרוב על ידי תריאנים (דיכאון, חרדה והפרעות קשב וריכוז) היו שונות באופן דרמטי מההפרעה הדו-קוטבית והסכיזופרניה הקיימים Keck et al. (1988) במקרים. ביחד, ברור שתריאנטרופיה וליקנתרופיה קלינית הן שתי תופעות שונות מאוד! כמו כן, עלינו לשים לב שחוויות התריאנטרופיה והיותו אחר אינם זהים עבור כל מי שמזדהה כך. עבור חלקם, ההיבטים הפסיכולוגיים (למשל, בעלי המנטליות של א

מין או ישות ספציפיים שאינם אנושיים) מרגישים מרכזיים בחוויה שלהם, בעוד שעבור אחרים, היבטים רוחניים כגון גלגול נשמות או נשמתו של אחר לא אנושי הם המאפיינים את החוויה (רוברטסון, 2013) עבור אחרים, עדיין, היבטים פיזיים, כמו החוויה של איברי פנטום, שולטים בחוויה שלהם. 18 הזהות של כל ת'ריאן או משפחה אחרת עשויה להכיל כל אחד או את כל ההיבטים השונים הללו. בנוסף למורכבות הזו, שקלנו גם את ההשפעה של מצבים וסביבות על חוויותיהם של תריאנים ושאר בני משפחה. לדוגמה, בוועידה הפתוחה שלנו ובקבוצות המיקוד המקוונות של תריאנים ובני משפחה אחרים, משתתפים רבים דיווחו על תחושה עמוקה של נוחות ושייכות לטבע, ואי נוחות בסביבות בנויות כמו ערים. אחד המשתתפים שלנו, המזדהה כתן, אמר לנו:

"ברגע שאתה בעיר, אתה פשוט מרגיש כל כך לא במקום, כי זה פשוט שילוב כזה של רגשות שאין לאן לנתב. לא הייתי אומר דיכאון, אבל זה כאילו - צער עמוק. כמו אובדן של...

אובדן עצמי. הפסד של - אני לא יודע, רק הפסד. זה מרגיש כמו אובדן של משהו. מה זה, לא יכולתי לדעת אתה, אבל... זה מרגיש כאילו משהו חסר. החלול הזה לא נוח. זה עד כדי כך שכשאתה הולך לשם, ואני שם יותר משעה, אני מתחיל לקבל, לא כמו התקף פאניקה, אבל... רגשות אימה קיצוניים הם מילה מושלמת לזה".

18 דרך נוספת שבה תריאנים שונים מפרוותיים היא שתריאנים הם פי שש.

סביר יותר מאשר לא-תריאנים לחוות חלקי גוף פנטומים, כגון כפות, זנב או לוע. בעוד שחוויות חלקי גוף פנטום אינה נדירה אצל אנשים שעברו קטיעות (פלור, 2002) החוויה אינה שכיחה באוכלוסייה הכללית - כולל פרוותיות.

מצד שני, תריאנים רבים ואחרים הרגישו מסוגלים יותר להתחבר לתירוטייפ שלהם בזמן שהם בטבע. שועל תריאן תיאר חוויה אחת כזו:

"...ברגע שירדתי מעבר למרעה הסוסים ומסביב ליד כמה עצים, פשוט כרעתי על הדשא העמוק רק האדמה הקרירה על הידיים והרגליים, ואני חושב שפשוט עצמתי את עיני וניסיתי לחוש את כל מה שיכולתי לשמוע, הכל יכולתי להריח. ובזמן שעשיתי את זה נשבע שיכולתי להרגיש את הזנב שלי מאחורי, פשוט תלוי מהקרקה, אתה יודע, לא צנוח כל כך ברפיון על הקרקה, ולא מורם, אלא פשוט מושטף החוצה. זו הייתה תחושה מאוד מעיקה אבל בו זמנית מאוד מרגיעה -

לצאת לשם, ואחרי כמה דקות של זה, אני צריך לומר כל הזמן שהצד האנושי של המוח פשוט כבוי ברקע - ואז אחרי כמה דקות של להיות שם בחוץ, הצד האנושי חוזר והוא בדיוק כמו: ובכן, אני לא יכול להישאר כאן בחוץ כל הלילה. אין לי ברירה אלא לחזור. כמובן שזה מדכא, זה כאילו אני לא יכול להישאר ביער בהיותי אני, אני צריך לחזור ולהישאר בעולם האנושי".

תחושת הקשר העמוקה הזו עם "להיות אני" מעלה מערך מריר-מתוק של רגשות - מצד אחד מרגיע, מצד שני מדכא, בגלל הזמני של תחושת השייכות של המשתתף בטבע. אתגרים כגון אלה, של החיים בעולם האנושי, הם לעתים קרובות אינטנסיביים עבור המשתתפים שלנו. לשם כך, התעניינו כיצד תריאנים ואחרים משתמשים בשירותי בריאות הנפש כאמצעי להתמודדות עם קשיים אלו. לרוב, הם מציינים שהם לא נזקקו לטיפול נפשי עבור התריאנתרופיה שלהם - התריאנתרופיה שלהם לא הייתה בעיה. במקום זאת, הם פנו לפעמים לטיפול בבעיות אחרות, כמו דיכאון וחרדה. כפי שניסח זאת אחד ממשתתפי המחקר שלנו כשנשאל מה הוא היה רוצה שאנשי מקצוע בתחום בריאות הנפש ידעו על תריאנתרופיה:

"אתה לא הולך להיות זה שמשנה את מי שאנחנו. אז, אין סיבה לנסות - פשוט תפנקו אותנו. עזוב את זה בשקט אם אנחנו הולכים אליכם, אנחנו לא הולכים אליכם כי אנחנו תריאנים, אנחנו הולכים אליכם כי משהו גורם לנו חוסר אושר."

כשפנו למטפל, המשתתפים שלנו ציינו שלעתים קרובות הם היססו לדבר עם המטפלים שלהם על היותם תריאן או משפחה אחרת בדיוק.

סיבה זו: הם פחדו שהם יעברו פתולוגיות, יאובחנו או יאלצו טיפול אותם פשוט בגלל מי שהם. כפי שאמר לנו אחד המשתתפים:

"תמיד פחדתי שאנשים יגלו את זה, במיוחד כי: בסדר, אדם משוגע בוא נניח אותם משם ויהי מה."

עם זאת, משתתפים רבים דיווחו גם על חוויות חיוביות בעבודה עם מטפלים ואנשי מקצוע אחרים בבריאות הנפש - שחלקם היו מודעים לכך שהמשתתף הוא תריאן/אחר, אחרים לא. בזמן כתיבת פרק זה, אנו עובדים כעת על מדריך למטפלים ולאנשי מקצוע אחרים בבריאות הנפש כדי לעזור להם להבין תריאנתרופיה ולעבוד עם אנשים אלה בצורה רגישה, מושכלת ומסבירת פנים. כפי שניסח זאת אחד המשתתפים שלנו, חשוב שאנשי מקצוע בתחום בריאות הנפש יפנו אליהם בתחושת הבנה וקצת היכרות, למרות האתגרים שבכך:

"זה דבר מאוד אמיתי עבור אנשים. ויכול להיות שהם - אני לא אדבר בשם כולם, אבל המטפל שלי בדק את זה בשבילי והיה כזה: הו, זה רק חלק מהחרדה הדומה שלך או מה שזה לא דומה לזה, זה מנגנון התמודדות עם דברים, ואני כאילו: לא, זה אפילו לא קרוב לזה בשבילי. אבל, כאילו אני לא באמת אתווכח על זה כי אני יודע מה אני מרגיש ומה שלא יהיה, והם לא חייבים

להבין את זה. אבל זה יהיה טוב אם הם יבינו את זה. קשה מאוד לשים את עצמך בנעליים של משהו, להסתכל מבחוץ, זה כאילו זה: מטורף, איך הם חושבים את זה, כאילו למה הם חושבים ככה או מה שזה לא יהיה".

מסקנה

לאורך פרק זה, ראינו כיצד פרוטיות והעניין שלהן, המבוסס על הרעיון של בעלי חיים לא אנושיים, קשורים לאופן שבו הם חושבים, מרגישים ומתנהגים כלפי בעלי חיים לא אנושיים. כמו כן, העמדנו את הפרוות ואת העניין דמויי המעריצים שלהם בחיות לא אנושיות מול תריאנים, קבוצה של אנשים שאמנם חופפים מעט לפרוות, אך נבדלים בזיהויים כבעלי חיים לא אנושיים, כולם או חלקם. למרות שעבודה זו עדיין בחיתוליה, היא כבר הוכחה כפרייה מאוד ומדברת רבות על הצורך לא רק להבין טוב יותר את ההבחנה בין פרוטיות לתריאן, אלא גם את הצורך במאמץ מחקר מרוכז.

להבין טוב יותר את התריאנים ואת הקהילה התריאנית - להקשיב למה שהצרכים והרצונות שלהם ואלהם להימנע מהסתבכות.

- Aotom עם פרוטיות או טריוויליות / פתולוגיות של החוויה שלהם מתוך בורות. הפניות. Sardi, R., & Brumm, A. (2019). AA, Tang, M., Burhan, B., Hamrullah, Jusdi, A., Abdullah, Hakim, B., Zhao, J.-X., Geria, I., Sulistyarto, PH, y Blom, JD (2014). טבע, Aubert, M., Lebe. R., Oktaviana, 576, 442-445. <https://doi.org/10.1038/s41586-019-1806->
- כאשר הרופאים בוכים זאב: סקירה שיטתית של הספרות על ליקנתרופיה קלינית. תולדות הפסיכיאטריה, Lord, CG (2012). 25 (1), 87-102. <https://doi.org/10.1177/0957154X13512192> Butterfield, ME, Hill, SE, & האנתרופומורפיזם מקדם את רווחת בעלי החיים.
- Journal of Experimental Social Psychology, 48 (4), 957-960. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.02.010>
- Clegg, H., Collings, R. & Roxburgh, E. (2019). סכיוטיפיה ואוטיזם אצל אנשים שמזהים את עצמם כלא אנושיים. Animal Studies, Vol 27 (4), 403-426. <https://doi.org/10.1163/15685306-12341540>
- Society & Animals: Journal of Human- (נד). ויקיפוד. <http://en.wikifur.com/wiki/מצב:אדום>. (2007).
- Epley, N., Waytz, A., & Cacioppo, JT על ראיית האדם: תיאורית שלושה גורמים של אנתרופומורפיזם. & Cacioppo, JT Review, 114 (4), 864- 886. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.114.4.864> Epley, N., Akalis, S., Waytz, A., Psychological
- (2008). יצירת קשר חברתי באמצעות רבייה מסקתית: בדידות וסוכנות נתפסת בגאדג'טים, אלים וכלבי גרייהאונד. j.1467- Psychological Science, 19, 114- 120. <https://doi.org/10.1111/1111-1111/1111-1111>
- 9280.2008.02056.x Flor, H. (2002). 1474-4422(02)00074-1 Gerbasi, K. מאפיינים, גורמים וטיפול. The Lancet, Neurology Volume 1(3), 182-189. [https://doi.org/10.1016/S1473-0766\(02\)00074-1](https://doi.org/10.1016/S1473-0766(02)00074-1)
- C., Fein, E., Plante, CN, Reysen, S., & Roberts, SE (2017). פרוות בינינו: 2 מסות נוספות על פרוות על ידי פרוות מה המשמעות של כל המילים האלה בכלל? בתוך ט' יללה (עורך). פרוות בינינו: 2 מסות נוספות על פרוות על ידי פרוות (עמ' 162-176). פרסומי ת'רסטון יללה. Gray, HM, Gray, K., & Wegner, DM (2007). מימדים של תפיסת נפש. Science, 315, 619. <https://doi.org/10.1126/science.1134475> Grivell, T.,
- Clegg, H., & Roxburgh, EC (2014). ניתוח פנומנולוגי פרשני של זהות בקהילה התריאנית. זהות: כתב עת בינלאומי לתיאוריה ומחקר, 14 (2), 113-135. <https://doi.org/10.1080/15283488.2014.891999>
- Guessoum, SB, Benoit, L., Minassian, S., Mallet, J, & Moro, MR (2021) ליקנתרופיה קלינית, נירוביולוגיה, תרבות: סקירה שיטתית. Keck, PE, Pope, HG, Hudson, JI, McElroy, S. L, & Kulick, AR (1988) Lycanthropy: Alive and Frontiers in Psychiatry, 12, 718101. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.718101>
- פסיכולוגית, יח(1). Kühn, S., Brick, TR, Müller, BCN, & Gallinat, J. (2014). <https://doi.org/10.1017/s003329170000194x> 113-20. <https://doi.org/10.1017/s003329170000194x> המכונת הזו מסתכלת עליך? כיצד האנתרופומורפיזם מנבא הפעלה של אזור פנים fusiform כאשר רואים מכוניות. PLoS ONE, 9 (12), e113885. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0113885>
- מייסון, O., Linney, Y., & Claridge, G. (2005) סכיוטיפיה. סכיוטיפיה.

- מחקר, j.schres.2005.06.020 McHugh, RM, Roberts, SE, Gerbasi, KC, Reysen, S., & Plante, CN (2019). 78, 293-296. <https://doi.org/10.1016/j.schres.2005.06.020> הדורות. בתוך ת' יללה (עורך), פרוות בינינו: 3 מסות נוספות על פרוות על ידי פרוות (עמ' 141-163). פרסומי ת'רסטון יללה. פרוקטור, ד' (2018). שיטור את fluff: ההבנייה החברתית של אני מדע בקבוצות פייסבוק של Otherkin. מדע, טכנולוגיה וחברה מעורבים, (2013). Robertson, V. 4, 485-514. <https://doi.org/10.17351/ests2018.252> ורוחניות אלטרנטיבית בתנועת תריאנטרופיה מקוונת. and Emergent Religions, 16, 7-30. <https://doi.org/10.1525/nr.2013.16.3.7> Schultz, PW (2001). Nova Religio: The Journal of Alternative and Emergent Religions, 16, 7-30. <https://doi.org/10.1525/nr.2013.16.3.7> ולבוספרה. כתב עת לפסיכולוגיה סביבתית, (1979). Tajfel, JC, & Turner, JC (1979). 10.1006/jevp.2001.0227 W. Austin & S. Worchel. בתוך 21, 1-13. <https://doi.org/10.1006/jevp.2001.0227> (עורכים), הפסיכולוגיה החברתית של יחסים בין קבוצות (עמ' 33-47). S.-L., & Chao, MM (2013). 49, 514-521. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.02.001> Tam, K.-P., Lee, ניסויית, 49, 514-521. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.02.001>
- N. (2014). Taylor, N., & Signal, TD (2009). 22 (2), 129-135. <https://doi.org/10.2752/175303709X434158> Waytz, A., Cacioppo, J., & Epley, Anthrozoös, מי רואה אדם? היציבות והחשיבות של הבדלים אינדיבידואליים באנתרופומורפיזם. פרספקטיבות במדע פסיכולוגי, (2010). A., Morewedge, CK, Epley, N., Monteleone, G., Gao, JH., & Cacioppo, JT (2010). 5 (3), 219-232. <https://doi.org/10.1177/1745691610369336> Waytz, מוטיבצית אפקט עולה 410-435. <https://doi.org/10.1037/a0020240> אנתרופומורפיזציה. כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, 99 (3),

פרק 21.

Haters Gonna Hate: Furry Stigma.

סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה.

פרוותיות - האם הם לא אותם אנשים משוגעים שמתלבשים כמו חיות כדי לעשות דברים מוזרים במין?

אם אי פעם שמעתם שיחה על פרוות באינטרנט, בתקשורת המיינסטרים, או סתם בין שני אנשים באוטובוס, רוב הסיכויים שלפחות פעם אחת במהלך השיחה משהו העלה בריאות נפשית, סטייה מינית או שניהם. דוגמאות לנקודה זו יש בשפע במדיה הפופולרית. פרק CSI הידוע לשמצה כיום בשם "פרווה ותיעוב" 1 מתאר אורגיה בכנס פרוותי ודמות בשם Sexy Kitty אשר מסרבת בתחילה לדבר עם המשטרה ללא התלבושת שלה. (et al. 2003). Vanity Fair מאמר של "הנאות של הפרווה" מגדיר את המונחים "יף", "2" ספוג", "3" פרווה" 4 מבלי להגדיר כראוי מהו פרוותי. (Gurley, 2001) פרק של 1000 דרכים למות עם הכותרת המעוררת התכווצות "Em-bear-assed" מגדיר פרוותים כ"אנשים שאוהבים

ללבוש תחפושות של בעלי חיים ולהיפגש לדברים מהנים כמו סקס קבוצתי" לפני שסיפר סיפור על מישהו שנהרג על ידי דוב בזמן שהיה על סמים ולובש בגד פרווה. (McMahon et al., 2009) למרבה הצער, אינך צריך להגביל את תשומת הלב שלך לתקשורת בדיונית כדי למצוא דוגמאות לכך שפרוותיות הן היעד של ויטריול. בשנת 2022 סנטור מנברסקה, ברוס בוסטלמן, העלה פרוות במהלך דיון חקיקתי, כולל הטענה שהופרכה כליל לפיה פרוותיות בבתי ספר תיכוניים דורשים להשתמש בארגזי חול 5 והיו מעורפלים מבחינה חברתית, וסירבו לדבר עם המורים שלהם אלא באמצעות נביחות ומיאו. (The Guardian, 2002) מאוחר יותר.

1 מילים אינן יכולות לבטא את אכזבתנו מהעובדה שכותרת כה חכמה הייתה.

מבוצה על פרק כל כך גרוע! 2'ז'רגון פרוותי המשמש להתייחסות לתוכן מיני או מיני, המשמש לעתים קרובות ב-.

לשון בלחי על ידי פרוות.

3מונח המשמש לתיאור זרע, בדרך כלל עם קונוטציה קומית.

4מונח המשמש לתיאור סוטה פרוותי, כמעט תמיד בשימוש בצורה אירונית או על ידי.

פרוות מתכוונים לצחוק על המשגות פופולריות של פרוות. 5ליתר דיוק, היו מקרים שבהם סופקה המלטה של חתלתולים.

כיתות, למרות שהסיבה הרבה יותר טרגית: בגלל תדירות הירי בבתי ספר בארה"ב, חלק ממחוזות בתי הספר הכניסו דליים של אשפה חתלתולים לכיתות כמקום לילדים להשתמש בשירותים במהלך אירועי ירי פעילים בבית הספר. (Bates, 2019)

באותה שנה, מועמדת רפובליקנית למושל האשימה את פרוותיות בירי המוני והפכה את איסור הפרוות מבתי ספר לחלק מהקמפיין שלה (Pennacchia, 2022; טיילור, 2022) ובעקבות הסנטימנט והחקיקה הגוברת נגד LGBTQ+ בארה"ב, פרוותיים, שרובם הם LGBTQ+ (ראה פרק 15 ופרק 16) מוצאים את עצמם לעתים קרובות על הכוונת (Dickson, 2023). אלו הן רק כמה דוגמאות לפרוות הסטיגמה שעומדות בפניהן באופן שגרתי. סטיגמה מתייחסת לפיחות

של קבוצה על ידי חברה, בדרך כלל בהתבסס על פיחות של היבט אחד של אותה קבוצה (לעיתים אמיתית, לפעמים משוערת). (Major & O'Brien, 2005) חברי קבוצה סטיגמטיים מתמודדים לעתים קרובות עם סטריאוטיפים שליליים, דעות קדומות ואפליה כתוצאה מהסטיגמה הזו. סמנים של סטיגמה יכולים להיות ניתנים לשליטה (למשל, אדם יכול לבחור ללבוש או לא ללבוש חולצת טריקו הדוגלת בעמדה פוליטית סטיגמטית) או בלתי נשלטים (למשל, להיוולד עם עור כהה) ויכולים להיות גלויים (למשל, גזע) או בלתי נראה (למשל, נטייה מינית). על פי עבודתו פורצת הדרך של Erving Goffman (1963) על הסוציולוגיה של הסטיגמה, אנשים ישתמשו לעתים קרובות בחברות של מישור בקבוצה סטיגמטית כהצדקה להפחתת ערכם, להפליה ולנידוי או לתקוף אותם, עם תוצאות שליליות ברורות (ולא כל כך ברורות) עבור הסטיגמטיים. (Major & O'Brien, 2005) ללא ספק השטח הגדול ביותר

של מחקר על תוצאות הסטיגמה בדק את הקשר בין היותו חלק מקבוצה סטיגמטית לבין רווחה. במטה-אנליזה של 144,246 משתתפים, Schmitt et al. (2014) מצאו כי אפליה חברתית נתפסת קשורה לרווחה גרועה יותר, כולל הערכה עצמית נמוכה יותר ושביעות רצון מהחיים, דיכאון גבוה יותר, חרדה ומצוקה. תלמידים החברים בקבוצות סטיגמטיות נוטים להופיע גרוע יותר בבית הספר מאשר תלמידים שאינם בעלי סטיגמה (O'Brien, 2005) (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005) וחברי קבוצה סטיגמטיים מראים בריאות גופנית ירודה יותר בהשוואה לקבוצה ללא סטיגמה. חברים (ראה Major & O'Brien, 2005) בפרק זה, נעשה זאת

למקד את תשומת הלב שלנו למה המשמעות של סטיגמה של פרוותיות. נתחיל בהנחת ראיות... מעבר לאנקדוטות מכותרות ורטוריקה אלימה מפורומים מקוונים -מראה שפרוותיות זוכות לסטיגמה ומכירה בסטיגמה הזו. לאחר מכן, נתאר מחקר שמראה כמה מהסיבות לכך שפרוותיות זוכות לסטיגמה, כמו גם את ההשלכות של סטיגמה זו על פרוותיות, כולל מחקר המראה כי פרוותיות חווים כמות משמעותית של בריונות. לבסוף, נדון בשלוש דרכים שבהן פרוותיות מתמודדות עם הסטיגמה הזו -חשיפה סלקטיבית, הכחשת אפליה אישית והזדהות עם הקבוצה הסטיגמטית.

סטיגמה מכוונת לפאנודם הפרוותי.

נתחיל בכך שנאמר, חד משמעית, שכן, פרוותיות זוכות לסטיגמה. מדדנו זאת בכמה דרכים שונות במהלך השנים, בכל פעם מצאנו באופן עקבי שהפרוותיות זוכות להערכה נמוכה למדי על ידי אחרים, בין אם זה חברים בקבוצות מעריצים אחרות או במדגם שגרתי של אנשים טיפוסיים למדי. לדוגמה, (2016) Roberts et al. ביקשו מ-051 אוהדי ספורט פנטזיה לדרג את הרגשתם כלפי חובבי אנימה, ברונות ו פרוותיות בסולם של 101 נקודות, מ-0 =שליילי ביותר ל-001 =חיובי ביותר. גבוה יותר

ציונים בסולם זה מייצגים דעה קדומה חיובית כלפי הקבוצה בעוד שציונים נמוכים יותר מייצגים שלילי לפגוע. 6 הדירוגים הממוצעים הראו שפרוותיות ($M=22.76$) וברוניז ($M=21.83$) קיבלו ציון נמוך משמעותית ממעריצי אנימה ($M=37.16$) אם כי כל שלוש קבוצות המעריצים נשפטו באופן שלילי (מתחת לנקודת האמצע של המדד). בדוגמה בולטת עוד יותר של דעות קדומות כלפי פרוות, רייזן ושאו (2016) יצרו רשימה של 40 אוהדים פופולריים המחולקים לארבע קטגוריות: ספורט (למשל, כדורגל, בייסבול), מוזיקה (למשל, ג'ימי באפט, דייוויד בואי), מדיה. (למשל, אנימה, מסע בין כוכבים), ותחביבים (למשל, בישול, משחקי וידאו). סטודנטים לתואר ראשון בארה"ב דירגו את מידת הדעות הקדומות שלהם כלפי מעריצים של כל אחד מתחומי העניין של האוהדים ($1 =$ קר עד $10 =$ חם). התוצאות הראו כי פרוותיות נקשרו עם ברונזי כקבוצת האוהדים השנייה בדירוג הנמוך ביותר מהרשימה (ציון רק מעט מעל האוהדים של הליצן המטורף; ראה איור 1.1). רחוק מלהיות מזדמן, במחקר אחר (Plante & Reysen, 2023), המשתתפים נתנו כמעט את אותם דירוגים, והפעם הציבו את הפרווה בתחתית הרשימה. בקיצור, על פני מחקרים המשתמשים במדדים שונים של דעות קדומות ובדגימות שונות של משתתפים, אנו מוצאים באופן עקבי דעות קדומות שליליות (כלומר, סטיגמה) המכוונות כלפי פרוותיות.

6 המונחים "דעה קדומה חיובית" ו"דעה קדומה שלילית" מתייחסים פשוט לערכיות.

של עמדותיו של אדם כלפי חברי קבוצה המבוססות אך ורק על העובדה שהאדם חבר בקבוצה זו - זו דעה קדומה. כאשר משתמשים במונח דעה קדומה בשפה המקובלת, אנשים מתכוונים בדרך כלל לדעות קדומות שליליות (כלומר, חוסר חיבה לחברי קבוצה בגלל חברותם בקבוצה), אבל גם דעה קדומה חיובית היא דבר. ובעוד שההשפעות של דעות קדומות שליליות ברורות יותר, צריך להיות זהיר בכל פעם שהעמדות וההתנהגות שלו כלפי אדם

מבוסס רק על החברות של אותו אדם בקבוצה - גם כאשר הגישה חיובית. לדוגמה, מחקרים מראים כי דעות קדומות חיוביות ותמיכה בסטריאוטיפים חיוביים מחזקים את השימוש בסטריאוטיפים ודעות קדומות, מצדיקים או פותחים את השערים לדעות קדומות שליליות (למשל, Kay et al., 2013).

האם פרוותיות יודעות שהן מסויגות?

זה דבר אחד להראות שפרוותיות זוכות לסטיגמה, אבל דבר אחר להראות שהפרוותיות יודעות שיש להן סטיגמה. אחרי הכל, בעוד שחלק מההשפעות המזיקות של גזע הסטיגמה הן תוצאה ישירה של הסטיגמה (למשל, הטרדה, תקיפה, מנודה), אחרות דורשות מהאדם להיות מודע לכך שהוא סובל מסטיגמה - לא סביר שאדם יחוש חרדה על כך שהם מכוונים להיות פרוותיים אם הם לא מבינים שאנשים לא אוהבים פרוותיים. לשם כך, תכננו מחקר כדי לבדוק האם פרוותיות היו מדויקות בתפיסה של כמה סטיגמה מופנית כלפיהן. לשם כך, (Reysen et al. 2017) גייס מעריצי אנימה ב-Kon, A-כנס אנימה בדאלאס, טקסס, ופרוות, Anthrocon-בכנס פרוותי בפיטסבורג, פנסילבניה. שתי הקבוצות העריכו באיזו מידה חיובית או שלילית הן ציפו שקבוצת האוהדים האחרת תרגיש כלפיהן, כמו גם את הרגשות שלהן כלפי הקבוצה השנייה. הדירוגים בוצעו על סולם של 101 נקודות, מ-0 = חיובי ביותר ל-100 = שלילי ביותר. 7 התוצאות (איור 2.2) מראות שמעריצי אנימה מדרגים פרוות די שלילי, $M = 54.26$ (ממל נקודת האמצע של המידה), בעוד פרוותים מדרגים את מעריצי האנימה בצורה חיובית למדי. $M = 26.87$ (M

תוצאה אחרונה זו מובנת, שכן חלק גדול של פרוותיות אוהב גם אנימה (ראה פרק 1.1) לגבי מעריצי האנימה, הם ציפו שפרוות יאהבו אותם, ($M = 35.08$) למרות שהם נטו לזלזל בכמה פרוותים באמת אהבו אותם. לעומת זאת, פרוות חשבו שחובבי האנימה יאהבו אותן בסביבות נקודת האמצע של המידה, ($M = 46.20$) תוך כדי חוסר הערכת סלידה של מעריצי אנימה מפרוותיות. במילים אחרות, נראה שמעריצי האנימה מעריכים יתר על המידה את מידת הדעות הקדומות כלפיהם בעוד פרוותיות, מתוך הכרה שלאנשים עשויים להיות רגשות מעורבים לגביהם כקבוצה, המעיטו במידת הדעות הקדומות שהופנו כלפיהם - למרות שהם היו מדויקים יותר בתפיסתם מאשר היו. מעריצי אנימה.

7 שימו לב שבמחקר זה, הסולם היה הפוך - ציונים גבוהים יותר מצביעים על יותר.

דעה קדומה שלילית.

איור 21.1. דירוגים של קבוצות אוהדים שונות ($1 = \text{קר}$, $10 = \text{חם}$).

איור 21.2. תפיסה של דירוג קבוצת חוץ הדעה הקדומה של דירוג קבוצת פנים ודירוג חוץ כלפי קבוצה חוץ ($0 = \text{חם}$, $100 = \text{קר}$).

למה יש סטיגמה כלפי פרוות?

(Reysen and Shaw, 2016) הציעו שהסיבה לסטיגמה של כמה פאנודמים היא משום שהם חורגים מהאב-טיפוס של מה זה מעריך ולכן נתפסים כבלתי נורמליים. מחקר קודם מראה שדברים החורגים מהאב-טיפוס או מהנורמה נוטים להסתכל בצורה שלילית יותר. לדוגמה, (Devos and Banaji, 2005) מצאו שהאב-טיפוס של "אמריקאי" הוא לבן (בניגוד למוצאים אתניים / גזעים אחרים). בשל כך, אמריקאים שאינם לבנים נתפסים כפחות אבות טיפוסיים, פחות אמריקאים, וכתוצאה מכך מתמודדים עם אפליה גדולה יותר. (Devos & Mohamed, 2014) בדוגמה נוספת, מין הטרוסקסואלי בעמדה מיסיונרית הוא האקט המיני הטיפוסי. (Reysen et al., 2015) אנשים שעוסקים במעשים מיניים אחרים (למשל, אגרוף), אשר נתפסים על ידי אנשים כשכיחים למדי, מדורגים בצורה שלילית יותר. בהתאם למחקר קודם זה, (Shaw and Reysen, 2016) הציעו שכאשר מדובר במעריצים, אב הטיפוס שעולה בראשם של רוב האנשים הוא "אוהד ספורט" -

עם סוג הספורט הספציפי משתנה ממדינה למדינה (למשל, כדורגל, כדורסל או בייסבול בארה"ב, הוקי בקנדה, קריקט בהודו). כתוצאה מכך, סביר להניח שאוהדי ספורט יראו כ"נורמליים" ביותר.

בעוד שכל דבר החורג מאוהד ספורט צפוי להיראות כ"לא נורמלי" או "מוזר" - במיוחד כך ככל שזה שונה מהיותו עניין מיינסטרים כמו ספורט. כדי לבדוק זאת, החוקרים סקרו סטודנטים לתואר ראשון בארה"ב וביקשו מהם לתאר על מה הם חשבו כשחשבו על "מעריך". המשתתפים דירגו גם את 40 קבוצות האוהדים המוצגות באיור 21.1 לגבי מידת האב-טיפוס של הקבוצות ($1 = \text{בהחלט לא אוהד סטריאוטיפי}$, $7 = \text{בהחלט אוהד סטריאוטיפי}$), עד כמה נורמלי היה להיות אוהד של עניין זה ($1 = \text{לא נורמלי}$, $7 = \text{נורמלי מאוד}$), ודעות קדומות כלפי חברי אותה קבוצה ($1 = \text{קר}$, $10 = \text{חם}$). תשובות פתוחות מהמחקר הראו שכאשר התבקשו לתאר "אוהד", קצת יותר ממחצית מהמשתתפים (50.8%) תיארו אוהד ספורט, בעוד שחלק גדול אחר (20.8%) סיפק תיאור כללי שניתן ליישם על כל קבוצת מעריצים. במילים אחרות, התוצאות תומכות ברעיון שעבור רוב האנשים, אוהדי ספורט הם אב-טיפוס ברירת המחדל של אוהד, קבוצת האוהדים מולה משווים קבוצות אוהדים אחרות. בדומה לתוצאות קודמות, הפרוונות דורגו נמוך (כלומר, גבוה בדעות קדומות שליליות שהופנו כלפיהם). עם זאת, חשוב יותר לשאלה הנוכחית, החוקרים בחנו נתונים על פני 40 קבוצות האוהדים השונות וראו שהקבוצות היותר אב טיפוסיות נתפסו כבעלות המעריצים הנורמליים ביותר ושהקבוצות שנראו כבעלי המעריצים הנורמליים ביותר נצפו הכי הרבה. באופן חיובי. במילים אחרות, ככל שקבוצת מעריצים מסוימת שונה מהאב-טיפוס של מעריך, כך הם נראים פחות נורמליים, מה שמנבא דעות קדומות שליליות כלפי אותה קבוצה וחבריה. לאחרונה ביקרנו מחדש במחקר זה על ידי התעמקות נוספת

עמוק לתוך המנגנונים המניעים את הקשר הזה בין אי-אב-טיפוסיות לבין דעות קדומות. (Plante & Reysen, 2023) סקרו שוב סטודנטים לתואר ראשון בארה"ב וביקשו מהם לדרג את אותן 40 קבוצות מעריצים על פי אותם מדדים של אב טיפוסיות ודעות קדומות. אבל הפעם אנחנו

ביקשו מהמשתתפים גם לדרג את המידה שבה כל קבוצת מעריצים עוררה אצלם רגשות שליליים (למשל, אי נוחות, גועל) ואת המידה שבה הם החזיקו באמונות שליליות לגבי חברי קבוצות אלה (למשל, הם לא מתפקדים, האינטרסים שלהם לא טהורים ונגוע במניעים אחרים, כמו מין). התוצאות של מחקר זה הראו שוב שהפרוונות נתפסו כלא-אב-טיפוסיות ונושא לדעות קדומות שליליות ניכרות. חשוב מכך, בדקנו ומצאנו תמיכה במודל סטטיסטי שהראה שהקשר הזה מונע על ידי הרגשות השליליים והאמונות השליליות שאנשים

היה כלפי פרוותיות. למעשה, ככל שקבוצת אוהדים חורגת יותר מאוהד הספורט הטיפוסי, כך יותר אנשים מרגישים רגשות שליליים כלפי הקבוצה (למשל, הם מגעילים, הם גורמים לי לאי נוחות),

דבר אשר, בתורו, מנבא אישור של אמונות שליליות לגבי הקבוצה (למשל, הם לא מתפקדים, יש להם תחומי עניין מיניים מוזרים) ובסופו של דבר, דעות קדומות שליליות כלפי הקבוצה.

ממצאים אלה עקביים לא רק בגלל הדעות הקדומות השליליות שאנו רואים בדרך כלל בכתבות בתקשורת ובשיח הפופולרי על פרוות, אלא גם בתוכן הספציפי של סיפורים אלה: פרוותיות נחשבות בדרך כלל כמוזרות, לא מתפקדות או מנותקות, וכאלה שהן. סטיות מיניות.

תוצאות של סטיגמה כפי שצינו קודם לכן, סטיגמה נושאת איתה מגוון תוצאות שליליות כמו רווחה נמוכה יותר וביצועים אקדמיים גרועים יותר (Guarneri et al., 2019; Major & O'Brien, 2005; Schmitt et al., 2014). פני מספר מחקרים בדקנו אם זה היה המקרה עם פרוותיות, וביקשנו מהם לדרג את מידת האפליה המנוסה שלהם ("אני מרגיש שמתייחסים אליי אחרת (גרוע יותר) כשאנשים יודעים שאני פרוותי") ואז בודקים אם תגובות לשאלה זו מתאמים עם מדדים המצביעים על תוצאות שליליות. כפי שמראה טבלה 21.1, סטיגמה גדולה יותר קשורה למגוון רחב של תוצאות לא רצויות.

טבלה 21.1. מתאמים בין סטיגמה אישית נתפסת למשתנים אחרים. Stigma Variable Fandom נמצא תחת איום 24^{**} . זכאות לאוהדים 13^{**} . היטל קבוצה פנימית של מינים 20^{**} . גילוי זהות 19^{**} . הערכה עצמית 23^{**} . שביעות רצון מהחיים 21^{**} . דיכאון 15^{**} . רגשות שליליים 19^{**} . שילוב זהות 23^{**} . בידול זהות 16^{**} . הערה. $p < .01$.

ראשית, פרוותיות שהיו מטרה לסטיגמה (כלומר, חוו אפליה) נטו יותר להאמין שהפאנדם והאנשים בו נמצאים תחת איום. החרדה שמגיעה עם תפיסה זו של תמיד פוטנציאל להיות ממוקד עשויה להסביר מדוע פרוותיות היו גם פחות סבירות לחשוף את זהותם כפרוותיות, חשו הערכה עצמית נמוכה יותר (אינדיקטור לערך הנתפס או הערך שלהם

עיניהם של אחרים), היו פחות מרוצים מהם.

החיים, והיו גבוהים יותר בדיכאון ורגשות שליליים אחרים. סטיגמה נתפסת הייתה קשורה גם לבשלות (כלומר, אינטגרציה ובידול של זהות), מה שמרמז כיצד מיקוד בגלל היבט כלשהו של זהותו יכול להקשות על אדם להתבגר לאדם ממומש במלואו עם תחושת זהות יציבה וחיונית. לבסוף, אנו מוצאים שפרוותים שתפסו סטיגמה גדולה יותר נטו יותר לחוש תחושת זכאות גדולה יותר בפאנדם (למשל, מאמינים שמגיע להם יחס מיוחד מאנשים) והיו בעלי סיכוי גבוה יותר לחוות הקרנה של מינים בתוך קבוצות -

האמונה שמין הפורסונה של האדם הוא הנורמה בפאנדם וכי מינים אחרים פחותים. בעוד ששני הממצאים האחרונים עשויים להיראות קצת לא במקום (למשל, האם המציק הופך לבריון?), אפשרות אחת היא שפרוונות ש"סובלים" להיות פרוותיים עשויים להרגיש תחושה של אליטיזם במרחבים פרוותיים - הרעיון שהם פרוותיות כוכבות וראויות לשבח במיוחד על כך שהם דבקים במעריצים הפרוותיים ומפגינים נאמנות למרות הסטיגמה הזו. אנו נבדוק אפשרות זו במחקר עתידי.

איור 21.3. בשלות נתפסת של מעריצים.

איור 21.4. נכונות לדייט מעריך של עניין.

מחקר נוסף שערכנו הדגיש כמה תוצאות אחרות שעלולות להיות בלתי רצויות הנובעות מהשתייכות לקבוצה בעלת סטיגמה (Reysen & Plante, 2017). בעבודה זו, סטודנטים לתואר ראשון שוב התבקשו לדרג את 40 תחומי העניין של האוהדים המוזכרים באיור 21.1. 40 הקבוצות הללו דורגו לפי ההערכה האם המעריצים היו בוגרים והנכונות של המשתתף לצאת עם מישהו עם זה עניין של מעריצים. כפי שמוצג באיור 21.3, פרוותיות דורגו במקום ה-5 מלמטה ביחס לבגרות הנתפסת שלהן (ממש מעל לאוהדי ג'סטין ביבר) ודורגו במקום ה-4 מלמטה במונחים של

נכונות המשתתפים לצאת איתם לדייט (איור 21.4). ציוני הבגרות הנתפסים והנכונות לדייט היו מתואמים חיוביים, כלומר חוסר הבגרות הנתפסת של פרוותיות היה קשור לחוסר הנכונות של המשתתפים לצאת עם פרוותי. אלה, יחד עם הממצאים שלעיל, ממחישים רק חלק מהדרכים - חלקן ברורות יותר וחלקן עדינות יותר - שבהן מתמודדות פרוות הסטיגמה יכולות להוביל לתוצאות שליליות מוחשיות. אבל אולי נוכל להמחיש את הנקודה הזו בצורה הברורה ביותר על ידי התבוננות באיזו מידה פרוותיות חווים בריונות. פרוותיות כמטרה של בריונות בריונות מוגדרת כהתנהגות תוקפנית שהיא מכוונת, חוזרת ונשנית בה קיים חוסר איזון כוח שבו הקורבן אינו מסוגל להגן על עצמו (Olweus, 2013). סקירת הספרות מראה שהבריונות פוגעת באופן חד משמעי במי שמצויקים להם. לדוגמה, תלמידים שמצויקים להם חווים דיכאון מוגבר, קשיים לימודיים וחרדה, שהשפעותיהם עלולות להגיע לבגרות (Juvonen & Graham, 2014; McDougall & Vaillancourt, 2015). סקירה של בריונות במקום העבודה מראה באופן דומה שהבריונות נפוצה לא רק בבגרות, אלא יש לה את אותן השפעות כמו בילדות, כולל פגיעה בבריאות הנפשית והפיזית של האדם (למשל, דיכאון, חרדה) ופגיעה בתוצאות המקצועיות (למשל, היעדרות, תחלופה, פרודוקטיביות נמוכה יותר). (Fitzpatrick et al., 2011) בעוד שאתה עשוי להתפתות לחשוב שאתה יכול להתחבא מפני בריונות על ידי נסיגה למרחבים מקוונים, מחקרים מצביעים על כך שבריונות ברשת נפוצה באותה מידה ויש לה אותן תוצאות כמו בריונות אישית. (Olweus, 2013) קוק ועמיתיו (2010) ערכו מטה-אנליזה כדי לבחון למי יש הסיכוי הגבוה ביותר להפוך לבריון, לקורבן של בריונות ומי הופך לשניהם. התוצאות הראו כי קורבנות נוטים להיות לא פופולריים או נמוכים במעמד, לעתים קרובות חשו דחויים ומבודדים, ואינם מסוגלים "לעכב התנהגויות לא מקובלות חברתית" (עמ' 67). (למעשה, אנשים שסורגים מהנורמה - בין אם זה בבית הספר, בעבודה או באינטרנט - הם לעתים קרובות מטרות קלות לבריונים. (Juvonen & Graham, 2014)

בהתחשב במה שראינו קודם לכן בפרק זה - שפרוותיות הם אנשים בעלי עניין די לא אב טיפוס שנתפסים בדרך כלל כמוזרים ולא מתפקדים - ובהתחשב בעובדה שאנשים החורגים מהנורמה מוצאים את עצמם לעתים קרובות סטיגמטיים וממוקדים על ידי בריונים, אנחנו בדקו האם לפרוותיות יש סבירות מיוחדת להיסטוריה של הצקות. במחקרים שהשוו פרוותיות למעריצי אנימה גילינו שפרוותיות היו בסבירות גבוהה במיוחד לבריונות בין הגילאים 11 עד 18 (Reysen et al., 2021). כמו כן, השווינו פרוותיות למדגם קהילתי (כלומר, מדגם של אמריקאים לא פרוותיים), וביקשנו משניהם לדרג את התדירות שבה הוטרדו פיזית, הקניטו אותם והיכו אותם כשהיו ילדים באמצעות סולם של 4 נקודות, מ-1 = לעולם לא ל-4 = לעתים קרובות. כפי שמוצג באיור 21.5, בעוד שההיסטוריה של הצקה כשהיית צעיר יותר שכיחה למרבה הצער באוכלוסיה הכללית, פרוותיות חווים הרבה יותר מזה, ללא קשר לסוג הבריונות הספציפי הנחשב.

איור 21.5. תדירות של סוגים שונים של בריונות שחווים פרוותיים ולא פרוותיים.

בעוד שפרוותים הוטרדו לעתים קרובות יותר מאשר לא-פרוותיות, ממצאים אלה אינם מבדילים מי עשה את הבריונות. בנוסף, פריטים אלה התייחסו רק לבריונות שחוו בילדותם, לא כמבוגר. כדי להתמודד עם החששות הללו, ביקשנו מפרוותיות במחקר אחר לדרג את תדירות וסוג הבריונות שהם חוו בחמש השנים האחרונות = 1)אף פעם, 2 = 5

3.5. 2.5 2 1.5 1

להיט.

התגרה.

גופני.

קהילה פרוותית.

לעתים קרובות, ולציון אם הבריונות הופנתה כלפיהם מחברים אחרים בפנדום הפרוותי (שסביר להניח שפרוותיות מתקשרות איתם לא מעט) או מאנשים שאינם פרוותיים. כפי שמוצג באיור 21.6, קשר לסוג הבריונות הנחשבת, פרוותיות הוטרדו על ידי לא פרוותיות בתדירות גבוהה יותר מאשר על ידי פרוותיות. 8 התוצאות גם מצביעות על כך שאין כמות גדולה של בריונות בחמש השנים האחרונות, בהתחשב בכך שכל האמצעים היו הרבה מתחת לנקודת האמצע של הסקאלה, כלומר רוב הפרוותיות הבריונות שחוו התרחשו בילדותם או בשנות הנעורים המוקדמות שלהם. -לעתים קרובות לפני שרבים מהם זיהו כפרוותיים או אפילו ידעו מה זה הפאנדום הפרוותי!

איור 21.6. תדירות של הצקות על ידי פרוותיות ולא פרוותיות.

8 אין בכך כדי להמעיט או להציע שבריונות לא מתרחשת בפרווה.

פאנדום, כמובן. עם זאת, כפי שראינו בפרק 21, פרוותיות רבות מחשיבות את הפאנדום כמפלט מהסטיגמה והשנאה שהם חווים בחיי היום יום.

0 0.5 1 1.5 2 2.5.

הותקף פיזית (למשל, מכה, אגרוף, בעט).

הוטרד פיזית (למשל, תפס, דחף, לא רצוי).

רכוש נגנב ממני או ניזוק.

נעלב או נקרא דברים פוגעים.

מאויים.

שקרים או שמועות נפוצו עלי.

לא נכלל בקבוצות חברתיות.

בריונות.

פרוותיות לא פרוותיות.

קיבצנו את שמונה הפריטים האלה של "בריונות מחוסר פרווה" למדד יחיד של בריונות ובדקנו אותם כדי לראות אם הצקה קשורה למדדים חשובים הקשורים לרווחה.

כפי שמוצג בטבלה 21.2, אלו שהציקו להם בתדירות גבוהה יותר היו בסבירות גבוהה יותר לחוות קשיים בחיי היום יום, נאבקו בתקשורת והפכו לחסרי רגישות כלפי אחרים. 9 הצקה קשורה גם לרווחה גופנית ופסיכולוגית מופחתת, צורך גדול יותר להשתייך לקבוצה של אחרים (תוצר לוואי אפשרי של נידוי), ועם סימנים של התנהגות אימפולסיבית או שלוקחת סיכונים (למשל, הוצאה מופרזת, מינית מסוכנת. או התנהגות שימוש בסמים) המצביעים על חוסר דאגה לרווחתו של האדם.

טבלה 21.2. מתאמים בין תדירות ההצקות לבין משתנים אחרים. קשיים בבריונות משתנים בחיי היומיום **26. קשיים בתקשורת עם אחרים **19. חוסר רגישות כלפי אחרים **25. רווחה גופנית **26. -רווחה פסיכולוגית **16. -הוצאה מופרזת ב

חיי יום-יום 32**. הוצאות יתר בכנסים 32**. התנהגויות מסוכנות 17**. צורך להשתייך 20**. הערה. $p < .01$.

התמודדות וחשיפה.

כשנשאלו, רוב הפרוותיים ציינו שהם לא מאמינים שפוותי הוא משהו ביולוגי או מולד (Plante et al., 2015). במילים אחרות, רוב הפרוותיים רואים בלהיות פרוותי בחירה. יתר על כן, להיות פרוותי זה משהו שפרוותי יכול בדרך כלל להסתיר מאחרים, שלא כמו, למשל, הגזע שלהם או בעל מוגבלות גלויה. מכיוון שלהיות פרוותי הוא סטיגמטי, אפשר לשאול האם פרוותיות יכולות להימנע מההשלכות השליליות שהדגשנו למעלה על ידי.

9 בכל שלושת המקרים הללו ייתכן שבעיות אלו קדמו ל-.

בריונות (למשל, הפכה אדם למטרה גדולה יותר לבריונות), אם כי קל לראות כיצד אלה יכולו להופיע גם כתוצאה של בריונות -נאבקים עקב חרדה הנגרמת מהבריונות, כמו גם מתקשים לתת אמון או הזדהות עם אחרים לאחר היסטוריה של בריונות מצד אחרים.

מסתירים את העובדה שהם פרוותיים מאחרים. אחרי הכל, איך אפשר לכוון לאדם שהוא פרווה אם מישהו לא יודע שאתה פרווה? הרעיון אינו חדש עבור פרוותיות, שרבים מהם אכן מסתירים את זהותם הפרוותית מאחרים בחייהם. ביקשנו מפרוונות, כמו גם מעריצי אנימה וחובבי ספורט פנטזיה, לדרג את המידה שבה הם חושפים את זהותם הפרוותית לאחרים בסולם של 7 נקודות (כאשר מספרים גבוהים יותר מצביעים על חשיפה גדולה יותר). כפי שמוצג באיור 21.7, לפרוונות היה הסבירות הנמוכה ביותר לחשוף את זהות המעריצים שלהם לאחרים, כולל בני משפחתם, חברים, בני גילם, מפקחים ו

אנשים חדשים שהם הכירו -או, בניסוח אחר, היה להם הסיכוי הגבוה ביותר להסתיר את החלק הזה בזהותם מאחרים. לפרוונות היה הסבירות הגבוהה ביותר לחשוף את זהותם הפרוותית לחבריהם - כנראה בגלל שכפי שראינו בפרק 13, כמחצית מחבריו של פרוותיים טיפוסיים הם, בעצמם, פרוותיים. מלבד החברים שלהם, פרוותיות הביעו חוסר רצון משמעותי לחשוף את זהותם הפרוותית לאחרים, כולל אלה במשפחותיהם -הנתונים מצביעים על כך שבעוד פרוותיות נוטות לחשוף לפחות לחלק מבני משפחתם, רבים עושים זאת רק במידה מוגבלת. 10 כמו כן, פרוותיות רבות בוחרים שלא לחשוף את זהותם הפרוותית לעמיתיהם לעבודה או לממונים עליהם, לעתים קרובות מתוך חשש שזה עלול לפגוע בסיכויי הקריירה שלהם. 11

10 שמענו סיפורים רבים מפרוותיות שסיפרו לאחד מאחיהם או.

אחד מהוריהם על זהותם הפרוותית תוך שהוא בוחר לשמור אותה בסוד מאחרים במשפחתם מחשש להשלכות שליליות. זה סביר במיוחד בפרוותיות צעירות יותר, שאולי יש להן סיבה רבה יותר לחשוש מתגובת נגד ממשפחותיהן בשל הכוח שיש למשפחותיהן עליהן (למשל, אם הם גרים עם הוריהם, הפחד שיעיפו אותם לרחוב. ולהישאר ללא קורת גג). 11 פרוותיות רבות שעובדות כחיילים, שוטרים, מורים, בעסקים או ב.

המגזר הציבורי אמר לנו שהם מסתכנים בפיטורים אם מישהו במקום העבודה שלו יגלה שהם פרווה. גם החשש שלהם אינו מופרך לחלוטין: בשנת 2017, חבר מועצה מקונטיקט נאלץ להתפטר על ידי ראש העיר לאחר שהתגלה כי הוא פרוותי (מילר, 2017).

איור 21.7. מידת החשיפה של זהות המעריצים לאחרים (סולם 7 נקודות).

על פני השטח, אפשר לחשוב שהסתרת זהות סטיגמטית נראית כמו אסטרטגיה טובה להתחמק מהסטיגמה ומהתוצאות המזיקות שמגיעות עם היעד לאפליה. אולם, מחקר פסיכולוגי הראה שזה לא המקרה: נאלץ להסתיר היבט של זהותו (למשל, נטייה מינית) קשור לבריאות נפשית ירודה יותר (Pachankis, 2007) בחלקו

בגלל החרדה הכרונית הקשורה לדאגה להתגלות ולמעקב מתמיד (למשל, כדי לוודא שלא תוציא את עצמך בטעות; Meyer, 1995). בדקנו את הרעיון הזה בפרוותיות, והראינו שפרוותיות שנאלצו להסתיר את זהותם הפרוותית חוו הערכה עצמית נמוכה יותר (Plante et al., 2014) בעוד אלו שהיו מסוגלים להיות פרוותיים יותר בחופשיות ובפתיחות חוו הערכה עצמית גבוהה יותר. הערכה וסיפוק מהחיים (Mock et al., 2013) בדקנו, ומצאנו תמיכה, למודל שטוען שאלו שמזדהים חזק יותר עם הפאנודם הפרוותי חווים הערכה עצמית וסיפוק רב יותר מהחיים, בין השאר משום שהם מסוגלים יותר להיות פתוחים ולחשוף את העניין שלהם. מאשר צורך לשמור אותו מוסתר (ראה איור 21.8; Reysen, 2018; בעיתונות).

2 2.5 3 3.5 4 4.5 5 5.5 6.

מכרים חדשים.

מפקחים.

עמיתים.

חברים.

משפחה.

שעיר.

איור 21.8. חשיפת זהות פרוותית המתווכת את הקשר בין זיהוי פאנודם וסיפוק מהחיים (SWL) והערכה עצמית (SE) מוצגות בטא סטנדרטיות. $p < .01$. **

התמודדות ושליטת אפליה אישית.

דרך נוספת להתמודד עם סטיגמה היא פשוט להכחיש שאתה באופן אישי הושפעת ממנה. תופעה זו נצפתה לראשונה על ידי פיי קרוסבי (1984) כאשר היא הבחינה שנשים עובדות בבוסטון הכירו בכך שנשים באופן כללי מופלות לרעה בעבודה. אף על פי כן, אותן נשים לא חשבו שהן הופלו לרעה. קרוסבי ידע שהנשים במחקר צפויות להתמודד עם אפליה בעבודה, אך הן לא דיווחו על כך במחקר. למעשה, מי שהם יעדים לאפליה עקב סטיגמה עשויים להתכחש לאפליה זו כדי להימנע מהחרדה הנלווית למודעות זו: הם טוענים ש"הקבוצה שלי מופלה לרעה, אבל אני לא הופלת לרעה".

איור 21.9. דירוג אפליה קבוצתית ואישית (סולם 7 נקודות).

כדי לבדוק אפשרות זו, נקטנו מדדים של אפליה קבוצתית ("פרוותיות מופלות לרעה") ואישיות ("הרגשתי מופלה לרעה כי אני פרווה") בסולם של 7 נקודות (ציונים גבוהים יותר מצביעים על אפליה גדולה יותר). כפי שמוצג באיור 21.9, מעריצים מכל שלוש הקבוצות ציינו שהקבוצה שלהם חוותה אפליה גדולה יותר ממה שהם עצמם. ואכן, עשינו אמצעים אלה גם לסטודנטים לתואר ראשון ומצאנו את אותה השפעה ללא קשר למה שהם מעריצים (למשל, מוזיקה, ספורט). מה שגם בולט באיור הוא שהפרוותיות מדורגות גבוה יותר הן על אפליה קבוצתית והן על אפליה אישית, מה שמצביע שוב על כך שהפרוותיות מודעים לסטיגמה העומדת בפניהם, גם אם הם ממעיטים בחווית האפליה שלהם. 12.

12 הסבר אחד לתופעה זו נובע מהנטייה האנושית.

ערכו באופן אסטרטגי השוואות חברתיות כלפי מטה - כלומר, להשוות את עצמנו לאלה שמצבנו גרוע יותר מאיתנו - כדי להרגיש טוב יותר עם עצמנו. (Wills, 1981) בהקשר זה, פרווה שמרגיש רע על היותו חלק מקבוצה סטיגמטית (פרוותיות) עשוי להצביע על פרווה שספג יותר אפליה ממה שהם צריכים כדי להימנע מקצת מהחרדה שהם עלולים להרגיש אחרת: "בטח, זה רע לי כי עמיתי לעבודה מקניטים אותי, אבל סטיב פוטר מעבודתו בגלל היותו פרווה, אז אני מניח שלא נורא!" אפשרות נוספת היא שאולי הפרוונים לא ירגישו שחוויות האפליה שלהם תקפה, בדיוק באותו אופן שאחרים שחוו אלימות או הטרדה עלולים לא להרגיש שהמקרה שלהם "נחשב" כי זה לא מתיישב עם אב הטיפוס שלהם לגבי מה כזה. מקרה אמור להיראות.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.

אנימה של ברוני פרוותית.

קבוצתי אישי.

התמודדות וזיהוי קבוצתי.

תגובה שלישית, פרדוקסלית משהו, לסטיגמה היא הזדהות חזקה יותר עם הקבוצה הסטיגמטית. על פי מודל זיהוי הדחייה (Branscombe et al., 1999) אלה המשתייכים לקבוצות סטיגמטיות שאולי לא יהיה להם קל להסתיר את זהותם, או שפשוט מעדיפים שלא לעשות זאת, עשויים להזדהות חזק יותר עם הקבוצה. להסתמך על התמיכה החברתית שמספקת הקבוצה כאמצעי להתמודדות עם הסטיגמה של להיות חבר בקבוצה. למרות שעבודה זו נחקרה בעיקר בהקשר של מיעוטים גזעיים או מיניים, מצאנו גם ראיות לכך שהמודל יכול לחול גם על קבוצות מעריצים. לדוגמה, מצאנו, במדגם של ברוניים, שאלו שתפסו את פאנדום הברוני כסטיגמטי יותר היו גם בעלי סיכוי גבוה יותר להזדהות בעצמם כברוניים (Chadborn et al., 2016) כמו כן, במדגם של תואר ראשון עם מגוון תחומי עניין של מעריצים, אלה שתחומי העניין של המעריצים שלהם נתפסו כסטיגמטיים ביותר נטו יותר להזדהות עם קבוצת המעריצים שלהם. (Tague et al., 2020) חשוב מכך, מחקר אחרון זה מצא גם שתפיסות של סטיגמה היו קשורות לתחושת שייכות גדולה יותר לפאנדומים שלהם, מה שמצביע על כך שתפקודים חברתיים של פאנדום - כולל מתן תחושה של זהות חיונית ורשת תמיכה חברתית לחברים - עשויים לייצג הגנה נגד סטיגמה. אמנם אנחנו לא

בדקו ישירות את ההשערות הללו בפאנדום הפרוותי, אין סיבה מועטה להאמין שהפרוותיות יהיו ייחודיות או נבדלות בין הפנדומים בהקשר זה. יתר על כן, למרות שמעולם לא בדקנו ישירות את ההשערה הזו בפרוונים, ראיונות פתוחים ונתוני קבוצות מיקוד תומכים ברעיון זה שלפרוותים רבים, למרות הסטיגמה והאפליה שהם חווים על היותם פרווה, הפנדום הוא בכל זאת מקור של תמיכה חברתית בהם, ועל עצם הדבר שעוזר להם להתמודד עם ההשלכות של מיקוד, בין אם יש להם אינטרסים יוצאי דופן של מעריצים או בגלל היותם LGBTQ+ (Roberts et al., 2015).

אל., (2015) מסקנה לאורך פרק זה, הבענו את המקרה שהפרוותיות הן חברים בקהילת מעריצים סטיגמטית, קהילה שממוקדת, בין השאר, בגלל אי-האב-טיפוס שלה כקבוצת מעריצים. מכיוון שתחומי העניין של פרווה חורגים מתחומי עניין טיפוסיים של מעריצים, אנשים חווים תגובות רגשיות שליליות כלפיהם ומאמינים בתפיסות מוטעות לגבי פרוותיות כבלתי מותאמות או מונעות על ידי סטייה מינית. פרוותיות מודעים היטב לסטיגמה העומדת בפניהם והם הוגנים.

(Sanmuhathan, 2021) לדוגמה, הם עשויים לומר לעצמם: "כן, בטח, הקניטו אותי ולגלגו על היותי פרווה, אבל זו לא בריונות אמיתית עד שמישהו מכה אותי - זה לא קרה לי!"

מדויק בניבוי מידת הסטיגמה המופנית כלפיהם. בהתאם למחקרים קודמים, סטיגמה זו טומנת בחובה מספר השלכות שליליות על הרווחה הפיזית והפסיכולוגית של פרוותיות, לרוב כתוצאה ישירה או עקיפה של חווית בריונות והטרדה. פרוותיות, כמו חברי קבוצות סטיגמטיות אחרות, פנו למגוון אסטרטגיות להתמודדות עם הסטיגמה הזו, כולל הסתרת זהותם כפרוותיות מאחרים, הכחשת אפליה אישית ופנייה פנימה אל הקהילה הפרוותית כמקור לחוסן ותמיכה חברתית. . אולי התצפית המדהימה ביותר שעשינו במשך למעלה מעשור של לימוד פרוות היא שלמרות הסטיגמה המשמעותית שהם חווים באופן שגרתי, הם עמידים כקהילה. לעתים קרובות ניתן למצוא פרוותים מלגלים ומפרודיים למאמצים להטיל עליהם סטיגמה, מחבקים ומפנים את השליליות במקום לסגת ממנה. היכולת לעשות זאת נובעת ככל הנראה מהסולידריות של הפאנדם ומתחושת השייכות הדוקה שהפאנדם מספק לחברים רבים (ראה פרק 19), שרבים מהם רואים בפאנדם הפרוותי את המקום הראשון שהם הצליחו למצוא. קבלה לאחר ילדות של נידוי על היותם שונים - בתחביב או בהיבטים אחרים של זהותם (למשל, היותם להט"ק+). הקרבה הזו והחוסן שהיא מספקת היו נושא למחקרים רבים שלנו, וללא ספק ימשיכו להוות מקור לשאלות מחקר ועניין בעתיד. 21

References Bates, J. (2019), מחוז בית הספר בקולורדו מספק דליי אשפה לילדים לשימוש בשירותים

בזמן נעילות. זמן. kitty-litter-bucketslockdowns/ Branscombe, NR, Schmitt, MT, & Harvey, RD (1999). <https://time.com/5658266/colorado-district-> זיהוי ורווחה קבוצתית. כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, Chadborn, D., Plante, CN, & Reysen, S. (2016). 135-149. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.77.1.135> קבוצתיות כמנבאים של נתינה פרו-חברתית בפאנדם. כתב העת הבינלאומי למערכות וטכנולוגיות תקשורת אינטראקטיביות, IJICST.2016010103 Cook, CR, Williams, KR, Guerra, NG, Kim, TE, & Sadek, S. (2010). 35-49. <https://doi.org/10.4018/> מטה-אנליטית. בית ספר לפסיכולוגיה רבעון, 25 (2), 65-83. <https://doi.org/10.1037/a0020149>

H. (2014). Devos, T., & Banaji, MR (2005). =לבן? כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, 88 (3), 447-466. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.88.3.447> Devos, T., & Mohamed, EJ גוונים של זהות אמריקאית: יחסים מרומזים בין זהויות אתניות ולאומיות. מצפן פסיכולוגיה חברתית ואישיות, 8 (12), 739-754. <https://doi.org/10.1111/spc3.12149> Dickson, A., & Fouad, NA (2011). 25 (2023), במאי). beefing-ron-desantis-1234742107/ Fitzpatrick, ME, Cotter, EW, Bernfeld, SJ, Carter, LM, Kies, לפסיכולוגיה תעסוקתית: השלכות על מחקר ופרקטיקה. <https://www.rollingstone.com/culture/culturenews/furries-> כתב עת לפיתוח קריירה, 38 (6), 479-499. <https://doi.org/10.1177/0894845310390035> JA, Oberleitner, DE, & Connolly, S. (2019). (1963). E. סטיגמה: על ניהול זהות מקולקלת. פרנטיס-הול. Guarneri, סטיגמה נתפסת וסטיגמה עצמית אצל סטודנטים: סקירת ספרות והשלכות על פרקטיקה ומחקר. פסיכולוגיה חברתית בסיסית ויישומית, 2018.1550723 Gurley, G. (2001, doi.org/10.1080/01973533.2018.1550723 41 (1), 48- 62. <https://> =1 Juvonen, J., & Graham, S. (2014). אוחזר מ- <http://vanityfair.com/culture/features/2001/03/furries200103?currentPage> של בריונים ומצוקת הקורבנות. סקירה שנתית של פסיכולוגיה, 65 (1), 159-185. <https://doi.org/10.1146/annurev-psych-010213-115030> Kay, AC, Day, MV, Zanna, MP, & Nussbaum, AD (2013). חיוביים. Journal of Experimental Social Psychology, 49 (2), 287-291.

Major, B., & O'Brien, LT (2005). <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.11.003> הפסיכולוגיה החברתית של סטיגמה. סקירה שנתית של פסיכולוגיה, McDougall, P., & Vaillancourt, T. (2015). <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.56.091103.070137> 56, 393-421. תוצאות מבוגר ארוכות טווח של קורבנות עמיתים בילדות ובגיל ההתבגרות: דרכים להסתגלות ולחוסר הסתגלות. פסיכולוג אמריקאי, McMahon, T. (2017). <https://doi.org/10.1037/a0039174> 300-310. (4) 70 (סופר, במאי), HA Arnarson, G. (סופר), & Miller, G. (סופר). (2009). מוות על קל: אמ-דב-תחת. בהפקות מקור (מפיק), 1000 דרכים למות. דרָבָן.

Meyer, IH (20023). דעות קדומות, מתח חברתי ובריאות נפשית באוכלוסיות לסביות, הומואים וביסקסואלים: סוגיות מושגיות ועדויות מחקריות. עלון פסיכולוגי, Miller, JR (2017, 8, 129, 674-697. בספטמבר). חבר המועצה מתפטר לאחר שנחשפו חיים 'פרוותיים' סודיים. ניו יורק פוסט. KC (2013). councilmanresigning-after-secret-furry-life-revealed/ Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, <https://nypost.com/2017/09/08/> מעורבות פנאי כמשאב התמודדות בהקשר פנאי סטיגמטי. פנאי/לויסיר, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Olweus, D. (2013). וכמה אתגרים חשובים. סקירה שנתית של פסיכולוגיה קלינית, Pachankis, JE (2007). <https://doi.org/10.1146/annurev-clinpsy-050212-185516> 751-780. (1) 9 ההשלכות הפסיכולוגיות של הסתרת סטיגמה: מודל קוגניטיבי-רגשי-התנהגותי. עלון פסיכולוגי, Pennacchia, R. (2022, 16, 328-345. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.2.328> 133 (2), 328-345. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.2.328> להאשים את הירי בבפאלו, אמרים סטו פיטר וקנדיס טיילור. (2023). buffalo-shooting Plante, CN, & Reysen, S. (2023). Wonkete. <https://www.wonkete.com/martha-speaks-> הם פשוט מוזרים": מתווכים קוגניטיביים ואפקטיביים של הקשר בין חוסר אב טיפוסיות נתפסת של, ודעות קדומות כלפי תרבות המערצים. פסיכולוגיה של מדיה פופולרית. התקדם באינטרנט <https://doi.org/10.1037/ppm0000440> Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. פרסום. (2014). אינטראקציה של מאפיינים סוציו-מבניים מנבאת הסתרת זהות והערכה עצמית בקרב חברי קבוצת מיעוט סטיגמטיים. פסיכולוגיה נוכחית, CN, Roberts, SE, Snider, JS, Schroy, C., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2015). <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y> 33 (1), 3-19. Plante, S., & Plante, CN (2017). <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> Reysen, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/bjso.12079> רומנטי: יישום מדד בגרות קצר.

תקשורת ותרבות באינטרנט, <https://doi.org/10.18485/kkonline.2017.8.8.8> 8 (1), 154-173.

Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). של חובבי אנימה. פרויקט מחקר אנימה בינלאומי. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). דיוק של דעות קדומות נתפסות כלפי קבוצת המערצים של האדם. עיתון הפניקס, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC, Reysen, S., Plante, (1), 122-129. Reysen, S., Plante, פעילויות חברתיות מתווכות את הקשר בין זיהוי פאנדם לרווחה פסיכולוגית. מדעי הפנאי. <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Reysen, S., & Shaw, J. (2016). אוהד ספורט כאוהד ברירת המחדל: מדוע אוהדים שאינם ספורטאים מקבלים סטיגמה. עיתון הפניקס, 2 (2), 234-252. Reysen, S., Shaw, J., & Brooks, TR (2015). <https://doi.org/10.14738/advances-in-social-sciences-research-journal.2.5.93-104> 93-104. (5) 2 Advances in Social Sciences Research Journal, קלינית עם תופעה אנתרופומורפית: הערות לאנשי מקצוע בתחום הבריאות על אינטראקציה עם לקוחות שיש להם זהות יוצאת דופן זו. בריאות ועבודה סוציאלית, Roberts, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC (2016). <https://doi.org/10.1093/hsw/hlv020> e42-e50. (2) 40 לא כל הפנטזיות נוצרות שוות: התפיסות של חובבי ספורט פנטזיה לגבי אוהדי פרווה, ברוני ואנימה. עיתון הפניקס, 2 (1), 40-60. Sanmahanathan, N. (2021, 2) במרץ). אני יועצת לתקיפה מינית. הנה הסיבה שכל כך קשה לניצולים לבוא קדימה, ומה קורה

to-come-forward-and-what-happens-when-they-do-156038 Schmitt, M . השיחה. <https://theconversation.com/im-a-sexual-assault-counsellor-heres-why-its-so-hard-for-survivors-10.1037/a0035754> Tague, AM, Reysen, S., & Plante, CN (2020). 140 (4), 921-948. <https://doi.org/10.1080/00224545.2019.1667748> שייכות כמתווך של הקשר בין סטיגמה מורגשת והזדהות אצל מעריצים. כתב עת לפסיכולוגיה חברתית, 23 (2023), במרץ). נגמרו הימים הפרוותיים כשאני מושל. בית ספר ציבורי מיועד לאקדמאים ולא אנדות.

לצפצף. (2022, 29) The Guardian. twitter.com/KandissTaylor/status/1506603753008472064 <https://us-news/2022/mar/29/nebraska-lawmaker-litter-boxes-claim-debunked> Wills, TA (1981). <https://www.theguardian.com/2009/02/24/245Zuiker> R. (2003). פרואו ותיעוב. בתוך Bruckheimer J. (מפיק). Paramount Network Television. CSI: Crime Scene Investigation. CBS

פרק 22.

הילדים בסדר: רווחה פרוותית ובריאות נפשית סטיבן רייזן, קורטני "נוקה" פלאנטה.

פסיכולוגיה, כתחום מחקר, מתמקדת בנפש ובהתנהגות. זהו תחום רחב שהנושאים שלו נעים מאימון בעלי חיים לאינדוקטרינציה בכת, מהערכת אישיות לתפיסה חזותית, מלימוד שפה ועד לפעילות נזירית במוח. עם זאת, למרות ההיקף הרחב הזה, חקר הרווחה הוא הלחם והחמאה של המחקר הפסיכולוגי. 1 זה עמוד השדרה של הפסיכולוגיה במידה, במוקדם או במאוחר, כמעט כל תחום אחר בפסיכולוגיה מסתובב כדי לדון בהשלכות שלו על הרווחה. זאת, יחד עם העובדה שאחת השאלות הנפוצות ביותר שאנו נשאלים על ידי הדיוטות לגבי פרוות היא "האם פרוותיות בסדר?", זו הסיבה שכללנו מדדים של רווחה במחקר שלנו על פרוות בערך כמו שעשינו מחקר על פרוות. ואכן, במהלך השנים אספנו כל כך הרבה נתונים על רווחה פרוותית עד שיכולנו בקלות להפוך את הפרק הזה לספר משלנו! כדי שספר זה לא יהפוך לסט בן שני כרכים, נהיה תמציתיים ונתמקד בפרק זה רק על הנקודות העיקריות. נתחיל במבוא קצר על רווחה וכיצד למדוד אותה. 2 לאחר מכן, אנו משווים פרוותיות לקבוצות אחרות על מדדים של רווחה -שכן לדעת עד כמה פרוותיות מצליחות היא קצת חסרת משמעות ללא נקודת השוואה. לבסוף, אנו דנים בשכיחות של מחלות נפש בפרוות וכיצד היא מתמודדת עם פאנדומים אחרים לפני שנבחן בקצרה כמה מהמשתנים שעוזרים לנו לחזות אילו פרוותיות נוטות לקבל את הציון הגבוה ביותר במדדים של רווחה. מה זה רווחה? רוב הסיכויים שכבר יש לך הבנה די אינטואיטיבית של מהי רווחה: זה כן המדינה שכולנו שואפים אליה, איך היינו רוצים להיות אם ניתנה לנו הבחירה. 3 אבל פילוסופיה ולפסיכולוגיה יש היסטוריה ארוכה של התלבטות על מה בדיוק מורכב מהרווחה של האדם. לדוגמה, (2010) McDowell מתאר רווחה כ"שביעות רצון, סיפוק או אושר שמקורם בתפקוד מיטבי" (עמ' 70). הגדרה זו מרמזת שרווחה היא משהו שאנשים שופטים בעצמם.

1 כעדות לעובדה זו, יש תת-דיסציפלינה שלמה של פסיכולוגיה המוקדשת.

גלות מה גורם לאנשים להיות מאושרים ומשגשגים -פסיכולוגיה חיובית! 2 כפי שמתברר, רווחה הוא לא מושג פשוט וייחודי כמו שאתה יכול.

לחשוב! 3 אני תמיד מדמין את זה כמו שהלואי שהייתי עושה כשאני מרגיש חולה או עם א.

יום ממש קשה.

על סמך איך הם מתפקדים באותו רגע. משהו שמתמודד עם כאב כרוני יכול, לאדם מבחון, להיראות כמי שמצליח למדי מבחינת רווחה, אבל אם הם משווים את עצמם לאחרים במצבים גרועים יותר, הוא עלול להרגיש שהוא מצליח למדי! לחלופין, אתה יכול להיות במצב בריאותי גופני מושלם, אבל מרגיש לא שלם ולא מרוצה מחיי היומיום שלך. אפילו מי שחסר לחלוטין כל מחלה או מחלה ואשר מאזן את החיים בצורה די טובה, עלול להחליט שעצם הקיום ללא בעיות אינו מספיק - שאם לא הם משגשים וגדלים ללא הרף, הם לא מצליחים. 4 בסופו של דבר, אין דרך מושלמת, מוסכמת אוניברסלית, להעריך

רווחה. כתוצאה מכך, החוקרים הציעו אינספור מדדים וממדים שלאורכם ניתן למדוד רווחה, כל אחד מותאם למדידת רווחה כפי שהוא מושג במודל או במסגרת של כל חוקר. הממחיש על כמה מושגים שונים אנחנו מדברים, Linton et al. (2016) בדק 99 מדדים שונים של רווחה וזיהה 196 ממדים שונים. כמובן, הם זיהו שחלק מהממדים השונים הללו חופפים זה לזה, אז הם התמצה וקטלג אותם לקבוצה קטנה יותר וניתנת לניהול של שישה אשכולות רחבים (למשל, רווחה נפשית, רווחה רוחנית). חוקרים אחרים בחנו סטטיסטית את הקשרים בין מימדים אלה והציעו שייתכן שיהיו רק שני ממדים עיקריים בכל הנוגע לרווחה. בדרך כלל אנו מתייחסים לאלה כרווחה סובייקטיבית ("הערכת החיים במונחים של שביעות רצון ואיזון בין השפעה חיובית לשלילית" (5) ורווחה פסיכולוגית ("תפיסה של מעורבות באתגרים קיומיים של החיים"; Keyes et al., 2002, עמ' 6). 1007 במחקרם, et al. Keyes ממדדו את הרווחה בדרכים שונות בקבוצה של אנשים וגילו שהם מתקבצים יחד לממד אחד תוך שימוש ברווחה סובייקטיבית (למשל, השפעה חיובית, שביעות רצון מהחיים) ואחד מימד לרווחה פסיכולוגית (למשל, צמיחה אישית, מטרה בחיים). (Keyes et al., 2002) כאשר Compton et al. (1996) נתן באופן דומה מדדים שונים של רווחה לתלמידים ו.

4 זה אפילו לא מזכיר את העובדה שהפילוסופים חוו דעות במשך אלפי שנים.

על מה זה אומר לחיות את החיים הטובים: האם זה נהנתנות - מקסום הנאה ומזעור כאב - או להיות שקוע ומעורב מרגע לרגע? או שזה משהו אחר לגמרי, כמו למקסם את הפרודוקטיביות והיצירתיות של האדם? 5 "אפקט" היא המילה הפסיכולוגית המפוארת ל"רגשות" או "רגשות". 6 חוקרים אחרים משתמשים בטרמינולוגיה שונה כדי להתייחס לאותם שני ממדים.

לדוגמה, (Ryan and Deci (2001 קוראים לשני הממדים הללו רווחה נהנתנית (למשל, אושר) ורווחה eudaimon (לממש את הפוטנציאל של האדם).

חברי הקהילה, הם מצאו את אותה העמסה על שני הממדים הללו, רווחה סובייקטיבית (למשל, אושר, שביעות רצון מהחיים) ורווחה פסיכולוגית (למשל, בגרות, מימוש עצמי). מכיוון שאין מדדים מושלמים, מוסכמים אוניברסליים לרווחה, אנו נוטים לקרוא לכל המבנים השונים הללו, כמו גם מבנים קשורים כמו הערכה עצמית, 7 אינדיקטורים של רווחה, הכרה שלמרות ההבדלים הקטנים בין המבנים השונים, כולם נוטים להיות בקורלציה חיובית למדי אחד עם השני - במילים אחרות, כאשר אתה גבוה בממד אחד של רווחה, ניתן בבטחה להניח שגם אתה תניב ציון גבוה על עשרות מדדים אחרים דומים של רווחה. 8 השוואות פאנדום אז איך רווחתם של פרוותיות מסתדרת עם מעריצים אחרים? ההשוואה הראשונה שלנו כזו הייתה בין פרוותיות, חובבי אנימה וחובבי ספורט פנטזיה במחקר רחב היקף שהשתמש במדדים שונים של רווחה (למשל, שביעות רצון מהחיים, הערכה עצמית, חרדה). כפי שמוצג באיור 1, 22.1, אוהדי פרוות וספורט פנטזיה לא נבדלו לגבי שביעות רצון מהחיים או הערכה עצמית,

למרות ששתי הקבוצות השיגו ציונים גבוהים משמעותית ממעריצי האנימה. אוהדי פרוות ומעריצי אנימה לא היו שונים בכל הקשור לדיכאון וחרדה, אם כי שתי הקבוצות היו גבוהות משמעותית מחובבי ספורט פנטזיה. לבסוף, פרוותיות דיווחו על לחץ רב יותר מאשר חובבי ספורט אנימה או פנטזיה (שלא נבדלו זה מזה). לבסוף, עלינו לשים לב שהפרוותיות הבקיעו.

7ניקח את הרגע הזה כדי לעלות על קופסת סבון: אנו מאמינים שהערכה עצמית היא גם הערכה עצמית.

אינדיקטור של רווחה. זה ויכוח תיאורטי שנקלענו אליו עם חוקרים אחרים בעבר. מצד אחד, כן, מבחינה טכנית הערכה עצמית -הערכה כללית של הערך העצמי הכולל של האדם -היא מבנה נבדל מרווחה -זה לא אותו דבר בדיוק כמו איך מתנהלים חייו. עם זאת, במחקרים שמדדו גם רווחה וגם הערכה עצמית, השניים כמעט תמיד מתונים מתאם חזק (למשל, Kashdan, 2004; Lyubomirsky et al., 2006; Paradise & Kernis, 2002). בניתוחי רווחה, הערכה עצמית בדרך כלל מתקבצת יחד עם מדדים אחרים של רווחה סובייקטיבית (et al., 1996, Compton) ובמחקר גדול שנערך על פני 31 מדינות, ההערכה העצמית הייתה כמעט תמיד בקורלציה חיובית עם שביעות רצון מחייו (Diener & Diener, 1995). במילים אחרות, כללנו הערכה עצמית פרוותית בפרק זה כמדד לרווחה -ככל הנראה מדד פרוקסי לכך -ומאפשרים לך, הקורא, לדעת שלא כל הפסיכולוגים יסכימו עם ההחלטה הזו. 8זו הייתה לעתים קרובות הגישה שלנו למדידת רווחה: בעוד כל.

מדד אישי של רווחה עשוי להיות בעל מוזרויות או מוזרויות, אם אתה מודד רווחה בשלוש דרכים שונות וכולם יוצאים עם אותה מגמה כללית, אתה יכול להיות בטוח למדי שאתה מודד רווחה כללית ולא משהו מוזר ספציפי למדד מסוים.

מעל נקודת האמצע של המדדים לשביעות רצון והערכה עצמית מהחיים, ונמוכה מנקודת האמצע על דיכאון, חרדה ומתח. זה מצביע על כך שפרוותיות מדווחות בדרך כלל על רווחה טובה למדי בממוצע, כשהבדלים בין פרוותיים לקבוצות אוהדים אחרות הם הבדלי גודל קטנים למדי ולא הבדלים גדולים וקטגוריים. במילים אחרות: נראה שפרוותיות מצליחות בערך כמו קבוצות מעריצים אחרות, למרות סטיגמה ותפיסות שגויות פופולריות המצביעות אחרת (ראה פרק 21 למידע נוסף על כך).

איור 22.1. השוואות ממוצעות של מדדי רווחה עבור פרוותיות, חובבי אנימה וחובבי ספורט פנטזיה (סקאלה של 7 נקודות).

כפי שצינו קודם לכן, ישנם שני מימדים בסיסיים של רווחה: סובייקטיבי ופסיכולוגי. מכיוון שהמחקר הפסיכולוגי התמקד בדרך כלל ברווחה סובייקטיבית (למשל, אושר, סיפוק מהחיים), ריף (1972, p. 1989) הציע שישה מימדים של רווחה פסיכולוגית: אוטונומיה ("הגדרה עצמית ועצמאית; מסוגל להתנגד" לחצים חברתיים"), שליטה סביבתית ("יכולת בניהול הסביבה; שולטת במגוון מורכב של פעילויות חיצוניות"), צמיחה אישית ("תחושה של המשך התפתחות"), חיובית יחסים עם אחרים (בעלי "יחסים חמים, מספקים, בוטחים עם אחרים"), מטרה.

2.00 2.50 3.00 3.50 4.00 4.50 5.00 5.50.

להדגיש.

חרדה.

דיכאון.

הערכה עצמית.

שביעות רצון מהחיים.

אנימה פרוטית פנטזיה ספורט.

חיים ("יש להם מטרות בחיים ותחושת מכוונות") וקבלה עצמית ("גישה חיובית כלפי עצמי"). מתוך רצון לעבור מעבר למדדים של רווחה סובייקטיבית, ערכנו גם מחקרים שמדדו כל אחד מששת המימדים של ריף של רווחה פסיכולוגית, תוך ביצוע דגימות של פרוטיות, מעריצי אנימה וסטודנטים לתואר ראשון לשם השוואה (Reysen et al., 2020). כפי שמוצג בתרשים 22.2, ציוני הפרוונים היו דומים בדרך כלל לשתי קבוצות ההשוואה, ולא בלטו כגבוהים או נמוכים במיוחד, למעט אולי קטגוריית הצמיחה האישית והיחסים החיוביים, שם הם קיבלו ציון גבוה יותר משאר הקבוצות. פרווה גם קיבלה ציון מעל נקודת האמצע בכל הממדים, מה שמצביע על כך שלפרוטיות יש רווחה פסיכולוגית טובה למדי. ואכן, אחד הממצאים היותר מפתיעים ממחקר זה היה שבחלק גדול מהממדים, הפרוונות היו יותר טובים מבחינה פסיכולוגית מסטודנטים בקולג'. 9.

איור 22.2. השוואה ממוצעת בין פרוטיות, חובבי אנימה וסטודנטים בארה"ב בממדים של רווחה פסיכולוגית (סולם 7).

בשלב זה, אולי אתה תוהה אם מעריצי האנימה מסתדרים. על פני רוב מדדי הרווחה שלנו, נראה שהם מקבלים ציון נמוך יותר מפרוטיות. רצינו לראות אם נוכל להסביר חלק מההבדלים הללו על ידי שאלת האם מספר החברים שיש לשתי הקבוצות עשוי.

9 בפרק 13, נציין שרוב הפרוונים הם, בעצמם, סטודנטים או לשעבר.

סטודנטים, מה שהופך את זה להשוואה הולמת למדי.

3 3.5 4 4.5 5 5.5 6 6.5.

קבלה עצמית.
מטרה בחיים.
יחסים חיוביים.
צמיחה אישית.
שליטה סביבתית.
אוטונומיה.

תלמיד אנימה פרוטית.

חשבו על הבדלים אלו, בהתחשב בכך שלפרוטיות יש מוטיבציה גבוהה להשתתף בפאנדות הפרוותי על ידי שייכות ובהתחשב בנורמות הקבלה והסובלנות של הפאנדות (ראה פרק 17 ופרק 19). (כדי לבדוק זאת, הרצנו מודל תיווך (מוצג באיור 22.3), בראש ובראשונה, שפרוות קיבל ציון גבוה יותר ממעריצי אנימה במדד של שביעות רצון מהחיים. לאחר מכן, בדקנו אם לפרוונים ולמעריצי אנימה יש מספר דומה של חברים ומצאנו שלפרוטיות, בממוצע, יש יותר חברים ($M = 11.38$) מאשר למעריצי אנימה ($M = 9.20$). מצאנו גם שאלו שיש להם יותר חברים נטו להיות יותר מרוצים מחייהם, בממוצע. אם מרכיבים את כל הדגם ביחד, לפחות חלק מההבדל בשביעות הרצון מהחיים בין פרוותים לחובבי אנימה יכול להיות מוסבר בעובדה שלפרוטיות יש יותר חברים בממוצע. ממצא זה מדגיש את

חשיבותם של קשרים חברתיים לרווחתו של האדם, נושא שימשיך לצוץ לאורך פרק זה.

איור 22.3. השוואה לדוגמה המנבאת שביעות רצון מהחיים באמצעות מספר החברים. מוצגות בטא סטנדרטיות. $p < .01$ **

אבחוני בריאות הנפש.

אחת הדרכים שבהן רופא יוכל להעריך את בריאותו הגופנית של המטופל תהיה בדיקת נוכחות או היעדר מחלה, זיהום או תפקוד לקוי. באופן קצת אנלוגי, דרך נוספת שבה אנו יכולים להעריך בעקיפין את בריאות הנפש היא לבדוק אם אדם אובחן עם בריאות נפשית.

בְּעִיָּה 10 מתוך מחשבה על כך, שאלנו מדגם של מעריצי פרוות, ברוניים ואנימה אם הם אי פעם אובחנו על ידי מטפל מורשה עם מצב פסיכולוגי אחד או יותר (Reysen et al., 2018). לאחר מכן קידדנו את התגובות לקבוצות עיקריות של הפרעות: הפרעות מצב רוח (למשל, דיכאון, דו קוטבי), הפרעות חרדה (למשל, הפרעת פאניקה, הפרעת חרדה כללית), הפרעת קשב וריכוז (ADHD) והפרעת הספקטרום האוטיסטי. 11 תוצאות מחקר זה מצאו שחובבי פרוות ומעריצי אנימה לא נבדלו בכל הנוגע לאחוז המעריצים שאובחנו עם הפרעת מצב רוח, אם כי לשניהם שיעור שכיחות גבוה יותר ממה שנצפה בברוניז (ראה איור 22.4). מעריצי אנימה דיווחו על יותר הפרעות חרדה מאשר ברוניז, בעוד שהפרעות נפלו איפשהו באמצע ולא היו שונות משמעותית בין שתי הקבוצות. פרוות דיווחו על שכיחות גבוהה משמעותית של הפרעות קשב וריכוז בהשוואה לברוניז, שבעצמם היו בסבירות גבוהה יותר לסבול ADHD-ממאשר חובבי אנימה. לבסוף, חובבי פרוות ומעריצי אנימה לא היו שונים בכל הקשור לאבחון של הפרעת הספקטרום האוטיסטי, למרות ששניהם היו משמעותית מתחת לברוני. 12

10 עלינו לשים לב שלא השתמשנו בזה, כשלעצמו, כאינדיקטור לבריאות נפשית.

לדוגמה, מעולם לא אמרנו "אדם זה אובחן עם הפרעת חרדה, ולכן הוא חייב להיות בריאות נפשית גרועה יותר מאדם שלא אובחן". דבר אחד, זה מתעלם מהעובדה שחלק מהאנשים יכולים להיות מאובחנים עם מצב אבל פשוט מעולם לא אובחנו. יתרה מכך, אדם עם מחלת נפש שמנהל אותה היטב עשוי לתפקד טוב יותר מאדם שלא אובחן כסובל ממצב נפשי אך בכל זאת נאבק להתמודד עם חיי היום יום מסיבות רבות. במקום זאת, אנו מסתכלים על בריאות הנפש כגורם ממתן -גורם סיכון אפשרי או כוח מחמיר/מגביר -כשמדובר בבעיות של רווחה, במקום להיות אינדיקטור לבריאות נפשית כשלעצמה. 11שוב, אנו חוזרים ומדגישים כי ב- and כשלעצמו, היותו נירודיברגנט אינו אינדיקטור.

של בעיות ברווחה. למעשה, במקרים רבים בעיות ברווחה אצל אנשים נירודיברגנטיים פחות קשורים למישהו שהוא נירודיברגנטי ויותר קשור לחיים שלו בחברה שבה נירודיברגנציה מוכתמת או נענשת באמצעות מחסומים מערכתיים ונורמות תרבותיות שרירותיות. 12 במחקרים אחרים עם פרוות ראינו שיעורים של הפרעות על הספקטרום האוטיסטי.

האבחנה משתנה, לפעמים מגיעה עד ל-2.31%.

איור 22.4. שכיחות של הפרעות בפאנדומים פרוותיים, ברוניים ואנימה.

השווינו גם את השכיחות של כל אחת מההפרעות הללו עם שיעורי השכיחות לכל החיים בארה"ב. 13 כל שלוש קבוצות האוהדים הראו שכיחות נמוכה יותר של הפרעות מצב רוח, הפרעות חרדה ADHD-ומאשר שיעורי השכיחות לכל החיים בארה"ב. לעומת זאת, כל שלוש הקבוצות הראו שיעורים גבוהים יותר של הפרעות על הספקטרום האוטיסטי מאשר באוכלוסיית ארה"ב הכללית. 14 All in.

13 בשום פנים ואופן אין זו השוואה מצוינת -דבר אחד, הפרוותי הממוצע הוא.

צעירים משמעותית מהאמריקאי הממוצע (ראה פרק 13 כלומר, אם שום דבר אחר, היה להם פחות זמן לאובחנה. עם זאת, זה הנתונים הטובים ביותר שיש לנו כדי לבצע השוואות בין מחלות נפש בפאונדום הפרוותי בהשוואה לאוכלוסייה הכללית כולה -השוואה שהדיוטות נראות נחושים לעשות. 14 אזהרה חשובה בעת פרשנות ממצא זה היא לזכור שאחד מ.

הקריטריונים האבחוניים להפרעת הספקטרום האוטיסטי הם התנהגות או עניין ספציפיים, מוגבלים או חוזרים על עצמם. מה זה מעריך, אם לא אדם עם עניין מאוד ספציפי במשהו? אנחנו לא מתכוונים להציע שכל המעריצים סובלים מאוטיזם.

0.0% 5.0% 10.0% 15.0% 20.0%.

הספקטרום האוטיסטי.

ADHD.

הפרעות חרדה.

הפרעות מצב רוח.

אנימה של ברוני פרוותית.

בסך הכל, ממצאים אלה מצביעים על כך שהמספר היחסי של אנשים שאובחנו עם מחלת נפש הוא נמוך יחסית בפאונדום הפרוותי (למעט במקרה של אוטיזם) בהשוואה לאוכלוסיית ארה"ב, כלומר, אם לא משהו אחר, פרוותי הוא לא מוגדר על ידי, או רגיש במיוחד לבעיות נפשיות הניתנות לאבחון. 15 מעריצה מול פאונדום כפי שדיברנו בפרק 6, אנו מבצעים באופן קבוע הבחנה בין פאונדום (מידת הקשר הפסיכולוגי של האדם עם אובייקט מעריך) לבין פאונדום (קשר פסיכולוגי עם מעריצים אחרים כקבוצה) במחקר שלנו (Reysen & Branscombe, 2010). הבחנה זו חשובה במיוחד כאשר מדובר בחיזוי רווחת האוהדים (Edwards et al., 2019; Reysen et al., 2021). בהתבסס על מחקרים שהראו שהזדהות עם קבוצת ספורט מסוימת (כלומר, אוהדים) קשורה לרווחת האוהדים, דניאל וואן (2006) טען שהקשר הזה נובע מכך שאוהדים שהזדהו חזק יותר עם קבוצת ספורט יצרו קשרים חברתיים עם אחרים מעריצים ושהניע את הקישור לרווחה גבוהה יותר. עם זאת, בשלושה מחקרים שבדקו את המודל, הוא לא הצליח למצוא תמיכה (Wann et al., 2015; Wann et al., 2011) בשנת 2017.

עם זאת, מציאנו תמיכה למודל, לא במדגם של חובבי ספורט אלא במדגם של חובבי אנימה ובחברויות פנים אל פנים (אך לא חברויות מקוונות) שהם יצרו באמצעות התעניינותם באנימה (Reysen et al., 2017). במחקרים אחרים, חוקרים מצאו באופן דומה קשר ביניהם הזדהות עם קבוצת ספורט ורווחה. לדוגמה, במחקר משנת 2017, Wann ועמיתיו מצאו קשר בין הזדהות עם קבוצת ספורט לבין תחושת שייכות לחיים, כזו שמונעת מהעובדה שלהיות אוהד סיפקה להם תחושת שייכות ל-קהילת מעריצים.

כמו כן, במדגם של אוהדי כדורגל יפנים לאחר אסון טבע, Inoue et al. (2015) מצא כי התמיכה החברתית הנתפסת של האוהדים הייתה מניע לקשר בין זיהוי הקבוצה לבין תחושת תחושת לכידות בקהילה של האדם ומצא, במחקר אחר, שהזדהות צוותית ושביעות רצון מהחיים מונעים על ידי תחושת השייכות שמספקת עניין האוהדים (Inoue et al., 2020).

ספקטרום, אלא שאנשים על הספקטרום עשויים למצוא קרבה עם אחרים החולקים קסם או תשוקה דומה לעניין (ראה פרק 15. (23) מבוסס על הנחת יסוד שאנחנו מדברים עליה בפרק 21 ובמסמך שפורסם.

מאמר פסיכולוגי המראה שאנשים נוטים לא לאהוב אנשים עם תחומי עניין חריגים של מעריצים, בין השאר בגלל הנחה של חוסר תפקוד (בין היתר; Plante & Reysen, 2023).

כפי שצינו בפרק 6ומה שהיה ברור בפסקאות הקודמות, רוב מחקר האוהדים בפסיכולוגיה מתמקד באוהדי ספורט. כמו כן, ציינו בפרק 6שרוב מחקר המעריצים מתמקד במעריצים תוך השמטת אוהדים. זוהי השגחה חשובה: כאשר מתמודדים זה מול זה, הפאנודם -המרכיב החברתי יותר בזהות המעריצים -הוא מנבא טוב יותר של רווחה מאשר אוהדים בדגימות של ברוניז (Edward et al., 2019) מעריצי אנימה (Reysen et al., 2021) ופרוותיות (ראה פרק 6על מעריצות / פאנודם). הסיבה לכך היא שלהיות מעריץ, למרות שזה נראה טריוויאלי, הוא זהות קבוצתית חשובה (Tajfel & Turner, 1979; Turner et al., 1987) כזו הקשורה לרווחה טובה יותר, שכן בני האדם הם מין חברתי ומרוויחים ממנו. משאבי תמיכה חברתית והתמודדות הניתנים על ידי הקבוצות שלנו (et al., 2008, 2009). (Haslam et al., 2018; Haslam et al., 2008) ואכן, השתייכות ליותר קבוצות קשורה לעתים קרובות לרווחה טובה יותר (למשל, Haslam et al., 2008), משום שפחות לפאנודמים כמו לקבוצות אחרות; במדגם של ברוניז, נמצא שהשתייכות לפאנודמים מרובים מנבאת בדידות נמוכה יותר (Reysen, Plante, & Chadborn, 2022).

איור 22.5 מודל תיווך של פאנודם המחזה רווחה פסיכולוגית באמצעות פעילויות מעריצים במדגם של פרוותיות. מוצגות בטא סטנדרטיות. $p < .01$ **

אבל האם זה נכון לגבי פרוותיות? התשובה הקצרה היא כן -פרוותיות, בהקשר זה, אינן שונות מכל קבוצה אחרת. בדוגמאות של סטודנטים לתואר ראשון בארה"ב, פרוותיות וחובבי אנימה, Reysen et al. (בעיתונות) גילה שפאנודם היה מנבא טוב יותר של רווחה פסיכולוגית מאשר פאנודם. עם זאת, הקבוצות היו שונות בכל הקשור למה שמניע את האפקט הזה. אצל התלמידים, ככל שהכירו יותר חברים שהיו גם מעריצים של עניין המעריצים האהוב עליהם הניעו את הקשר. אצל מעריצי פרוות ואוהבי אנימה, ההשפעה נבעה על ידי השתתפות באירועים אישיים, ולא על ידי מעורבות מקוונת או צריכת מדיה (ראה איור 22.5) במילים אחרות, עבור מעריצים באופן כללי, קשרים חברתיים הם המניע העיקרי, או מקור, לרווחתם של המעריצים, כאשר נתונים על פרוות ומעריצי אנימה מרמזים במפורש על כך שאינטראקציות פנים אל פנים מקלות על יצירת סוגים אלה של קשרים חברתיים תומכים מאשר אינטראקציות מקוונות. 16 הראינו באופן דומה את החשיבות של אינטראקציה עם מעריצים אחרים כחלק חשוב מהרווחה בפרוות ובקבוצות מעריצים אחרות. למשל, עבור פרוותיות,

חשיפת הזהות הפרוותית של האדם לאחרים קשורה לרווחה טובה יותר (Mock et al., 2013; Plante et al., 2014) בין השאר משום שהיכולת להיות עצמך בקרבת אנשים אחרים מאפשרת לך להיות בצורה אותנטית יותר ולהימנע מהחרדה מהצורך להסתיר היבטים של עצמך מאחרים. מחקרים אחרים מראים כי מעריצים מעריכים את רווחתם גבוה יותר כאשר הם עושים זאת בזמן אירוע מעריצים מאשר אם הם עושים זאת בבית (et al., 2018; Wann et al., 2008), מה שמציע כי להיות סביב מעריצים אחרים מועיל לרווחתו של האדם. למעשה, פרוותיות מדברות לעתים קרובות על מצב שנקרא "דיכאון פוסט-קונסול"

המתרחש לאחר החזרה הביתה מכנס פרוותי, ממצא שנבדק והוכח כנכון (et al., 2016; Roberts et al., 2017) Plante במילים אחרות, המעריצים בדרך כלל במיטבם כשהם

מוקפים במעריצים אחרים, ומראים סימנים של רווחה מופחתת כאשר נשללת מהם ההזדמנות לקיים אינטראקציה עם מעריצים אחרים. ייתכן שזו הסיבה שמעריצים רבים מציגים בגלוי סמלים של הקבוצה (למשל, בגדים) כדי לאותר למעריצים פוטנציאליים אחרים בחיי היום-יום שלהם כדרך ליצור חברויות חדשות. 17. (Chadborn et al., 2017)

קשרים עם מעריצים אחרים באינטרנט (למשל, דרך פורומים, VRChat וקבוצות צ'אט) - אך ייתכן שיהיה קל יותר לעשות זאת פנים אל פנים. אחרי הכל, בני האדם התפתחו בתקופה שלפני קיימת מדיה מקוונת, וכך גם שלנו אינסטינקטים (למשל, לימוד לבטוח) מותאמים במיוחד לאינטראקציה אישית. 17 זה מהווה קצת חידה עבור פרוותיים, שהם קבוצה סטיגמטית. על.

מצד אחד, הם עשויים להפיק תועלת ממציות מעריצים אחרים, אבל מצד שני, שאנשים אחרים יגלו זאת זה שאתה פרוותי עלול להוביל לסטיגמה ולנידוי. אָחָד.

עזרה תוך קבוצתית.

בהתאם לנקודת המבט של הזהות החברתית הנדונה בפרק 6, כל השאר שווים, אנשים נוטים לעזור לחברי הקבוצה שלהם יותר מאשר יעזרו לזרים או לחברי קבוצות אחרות (למשל, Balliet et al., 2014). התנהגות זו נכונה באותה מידה עבור קבוצות מעריצים כמו עבור זהויות קבוצתיות חשובות אחרות (למשל, גזע, מגדר, דת). לדוגמה, et al. (1999) Platon הקים שלושה שולחנות תרומות לצדקה באירוע ספורט. העובדים בשולחנות לבשו צעיפים שתואמים לצבעים של אחת משתי הקבוצות המשחקות או לצבע ניטרלי. האוהדים נתנו עוד כסף לשולחן התרומות שבו היו לעובדים צעיפים התואמים את הצבעים של הקבוצה הביתית. בדוגמה אחרת, Levine et al. (2005) גרמו למשתתפים לחשוב על זהות המעריצים שלהם לפני שביקשו מהם ללכת לבניין אחר בקמפוס הקולג' שלהם. בדרך לבניין הסמוך ראו המשתתפים מישהו נופל ופוגע בעצמו

(זה היה קונפדרציה - אדם שעבד עבור הנסיינים). חבר הקונפדרציה לבש חולצה עם סמל הקבוצה האהובה על המשתתף, קבוצה יריבה, או ללא סמל (כלומר, ניטרלי). משתתפים היו בסבירות גבוהה יותר לעצור ולעזור לאדם שלובש חולצה עם לוגו הקבוצה האהוב עליו בהשוואה לעזרה לאדם שלובש חולצה של קבוצה יריבה או חולצה ניטרלית. בקיצור - אנשים עוזרים לחברי הקבוצה שלהם - כולל מעריצים שעוזרים למעריצים אחרים. כפי שניתן לצפות, עזרה מועילה - להיעזר במישהו משפר את רווחתך ביחס לאי-עזרה (למשל, שמישהו ילווה לך כסף בשעת צרה). עם זאת, באופן מעט בלתי צפוי, התנהגות עזרה מועילה גם לאדם שעושה את העזרה. לדוגמה, כאשר המשתתפים במחקר התבקשו להיזכר בתקופה שבה הוציאו כסף על מישהו אחר (לעומת עצמם), הם דיווחו על רמות גבוהות יותר של אושר (למשל, 18. Aknin et al., 2013). הקשר בין עזרה לזולת לבין רווחתו משתרע גם מעבר למתן כסף. במטה-אנליזה, מעשי חסד היו קשורים באופן חיובי לרווחה סובייקטיבית. (Curry et al., 2018) התנדבות זמנו קשורה לרווחה סובייקטיבית גבוהה יותר (Magnani & Zhu, 2018) בעוד שעיסוק באקטיביזם פרו-חברתי קשור לרווחה סובייקטיבית ופסיכולוגית (Klar & Kasser, 2009). מתוך מחשבה על זה, רייזן, פלנטה, צ'דבורן, רוברטס וג'רבי (2022) סקרו ברוניות, מעריצי אנימה ופרוותיות כדי לבחון עזרה בתוך קבוצת המעריצים שלו כמנבא של רווחה. התוצאות עבור פרוות הראו.

הפתרון הוא להשתמש בסמלים חסרי משמעות עבור מי שאינם אוהדים, אך ידועים ברבים בקבוצה (למשל, הלוגו של אתר אינטרנט או חברה פופולרית פרוותיים). 18 כל מי שאוהב לתת מתנה למישהו מזהה את התופעה הזו:

יש שמחה בעשיית מעשה טוב עבור מישהו!

שהזהות גדולה יותר של מעריצים הובילה לעזרה תוך קבוצתית גדולה יותר (ככל שאתה יותר מעריץ, כך אתה עוזר יותר למעריצים אחרים) ושזה היה קשור לרווחה פסיכולוגית רבה יותר (ראה איור 22.6). תוצאות דומות התקבלו גם עבור שתי קבוצות האוהדים האחרות, מה שמצביע על כך שההליך הפסיכולוגי הזה אינו ייחודי לפרוונים, אלא הוא עיקרון כללי כשמדובר בקבוצות מעריצים באופן כללי (או כל קבוצה, באמת). לא רק שאנשים מרוויחים ישירות מקבלת עזרה או מתן עזרה, אלא שהחלפת עזרה עשויה גם לפתוח הזדמנויות לחיזוק והעמקת חברויות או לבנות חברים חדשים שיהיו שם בשבילך בעת צרה, מקור לחוסן ו להתמודד בטווח הארוך.

איור 22.6. תיווך של הקשר בין הזדהות עם הפנדום הפרוותי לבין רווחה פסיכולוגית באמצעות עזרה תוך קבוצתית. מוצגות בטא סטנדרטיות. $p < .05$, ** $p < .01$.

COVID 19.

העדויות שסקרנו עד לנקודה זו מראות שאינטראקציות פנים אל פנים עם מעריצים אחרים תורמות לרווחתם של המעריצים. אז מה קורה כאשר אינטראקציות פנים אל פנים נלקחות פתאום רחוק? זה בדיוק מה שהתרחש במהלך מגפת COVID-19-ההעולמית כאשר מדינות נכנסו לנעילה, ביטלו כינוסים והתכנסויות מקומיות ואילצו אנשים להתבודד במשך חודשים זמן. בעיצומו של זה, ביקשנו מפרוונות להשלים אמצעים של זיהוי פאנדום, עד כמה.

אנשים אימצו אסטרטגיות התמודדות בריאות, מתח עקב COVID-19 ורווחה פסיכולוגית (Smoldis-McCune et al., 2022). בדקנו מודל שבו הקשר בין זיהוי פאנדום לרווחה הונע על ידי אימוץ אסטרטגיות בריאות ממוקדות בעיות (למשל, דיבור עם אנשים אחרים, הימנעות מדברים כמו שתייה) ושאלנו אם המודל עובד אחרת עבור אנשים נמוכים וגבוהים מתח הקשור למגיפה. התוצאות תמכו במודל, והראו שככל שאדם היה תחת לחץ רב יותר, כך הקשר חזק יותר בין פאנדום, סגנונות התמודדות בריאים ורווחה -

אלה שחוו את הלחץ הרב ביותר נשענו הכי הרבה על הפאנדום כדי לעזור להם להתמודד.

איור 22.7. דירוג מקורות משאבים במהלך מגפת COVID-19 (סולם 7 נקודות).

במחקר אחר משנת 2020, ביקשנו מהפרוותיות לדרג את המידה שבה הם מסתמכים על משאבים שונים שיעזרו להם לעבור את מגפת COVID-19 (ה-1 = בכלל לא ל-7 = בתדירות גבוהה). כפי שמוצג באיור 22.7, החברים הפרוותיים של פרוותיים היו מקור התמיכה השני בשכיחותו, מאחורי קשרים קרובים בלבד (למשל, אחר משמעותי). למעשה, סביר להניח שפרוות יפנו אל חבריהם הפרוותיים כמו שהם היו פונים אל משפחתם כמקור להתמודדות ותמיכה, מה שממחיש עד כמה חיוניים לפרוונות אחרים כמקור להתמודדות, תמיכה ורווחה בזמנים של משבר. למרות שהפרוותיות לא הצליחו להתכנס באופן אישי בכנסים כפי שהיו רוצים, הם בכל זאת הרויחו מהקשרים.

1.00 1.50 2.00 2.50 3.00 3.50 4.00 4.50.

בנקי מזון.

קהילה רוחנית.

תוכניות סיוע פיננסי.

מערכת הבריאות. care.

אחרים בפאנדום הפרוותי.

חברים לא פרוותיים.

המשפחה שלי.

חברים פרוותיים.

יחסים קרובים.

הם התגבשו בפאנדום דרך האינטראקציה שלהם עם פרוותיות אחרות באינטרנט. הבהרה קצרה על Fursonas לפני כמה שנים הבחנו בקשר קטן בין מספר fursonas-השהיו לפרוואה במהלך חייהם לבין מידת ההערכה העצמית שלהם: יותר fursonas היה קשור לדימוי עצמי נמוך יותר.

19 סיבה אחת ששיעורנו לקשר זה עשויה להיות מידת בהירות התפיסה העצמית של פרוותיים. בהירות תפיסה עצמית מוגדרת כ"המידה שבה התוכן של התפיסה העצמית של הפרט (למשל,

תכונות אישיות נתפסות) מוגדרות בצורה ברורה ובטוחה, עקבית פנימית ויציבה זמנית" וקשורות באופן חיובי להערכה עצמית. (Campbell et al., 1996, p. 141) במילים אחרות, לאדם עם בהירות תפיסה עצמית גבוהה יש תחושת זהות ברורה ועקבית למדי על פני מצבים, בעוד שאדם נמוך בבהירות תפיסה עצמית עשוי להיאבק בשאלות של מי הם ועלול למצוא את מחשבותיו והתנהגותיו מוכתבות במיוחד על ידי המצב סביבם. 20אם פרוותי הוא כל הזמן

שינוי fursona-השלמה, ואם נניח שרוב fursonas-ההם השתקפות של הפרוותי שיצר אותם (ראה פרק 7 על כך), זה עשוי להיות סימן לכך שלאדם יש תפיסה עצמית קצת לא יציבה. כדי לבדוק אפשרות זו, שאלנו מדגם של פרוותיות כמה פורסונים היו להם במהלך חייהם, כמו גם שאלות לגבי בהירות התפיסה העצמית וההערכה העצמית שלהם. התוצאות גילו כי קיום פחות fursonas בחייו של אדם ניבא בהירות גבוהה יותר של מושג העצמי, אשר, בתורו, היה קשור להערכה עצמית גבוהה יותר, בהתאם להשערה שלנו (ראה איור 22.8). לא רב לאחר שדיברנו על התוצאות הללו ב-City Furry Invasion omalA בסן אנטוניו (טקסס), פרווה פנה אלינו ושאל אם הדבר נכון לגבי פרוותיות שיש להן מספר פורסונות בו-זמנית (למשל, פורסונות שונות להיבטים שונים של האישיות של האדם). 21כמו שאנחנו עושים בדרך כלל, עקבנו אחריו.

19אתם אולי זוכרים, מפרק 7, שלרוב הפרוונים יש כרגע פורסונה בודדת.

בכל זמן נתון. ולמרות שלרוב הפרוונים הייתה רק פורסונה אחת, זה גם די נפוץ שהחליפו את הפורסונה שלהם לאורך זמן, אם כי רובם עושים זאת רק פעם או פעמיים לכל היותר. 20כמובן, כמין חברתי, כולנו מושפעים, במידה זו או אחרת, מה-.

מצבים סביבנו. אבל עבור אנשים עם בהירות תפיסה עצמית נמוכה, הם עשויים להיות רגישים במיוחד להשפעות מצביות. 21רוב הפרוונים שדיווחו על יותר מפורסונה אחת נוטים לאמץ.

fursonas בצורה סדרתית -הזדהות עם אחד עד שהוא כבר לא מייצג אותם, לפני המעבר ל אחר. מיעוט מהפרוות אכן מחזיקים מספר פורסונות בו זמנית.

השאלה עם מחקר אחר כדי לקבל תשובה. במחקר הבא, מדדנו את מספר fursonas-השהיו למשתתפים במהלך חייו וכן כמה fursonas יש להם כרגע.

ראשית, שכפלנו את הממצא הקודם, והראינו שלקייחת יותר fursonas במהלך חייו של האדם קשורה עם פחות בהירות תפיסה עצמית ורווחה נמוכה יותר. עם זאת, אותה השפעה לא נמצאה עבור מספר הפורסונים שיש לאדם כרגע. במילים אחרות, מספר הפורסונות שאימצת ושניתן לאורך זמן עשוי להיות סימן לבהירות תפיסה עצמית נמוכה יותר, אך קיים מספר רב של

fursonas בבית אחת לייצג היבטים שונים של עצמך לא נראה סימן לבהירות תפיסה עצמית נמוכה. 22.

איור 22.8. מספר fursonas בחייו של אדם מנבא הערכה עצמית באמצעות בהירות תפיסה עצמית. מוצגות בטא סטנדרטיות. $p < .05$ *

מסקנה.

ראינו שרווחה היא מושג מורכב ורב ניואנסים ממה שהוא נראה במבט ראשון - אינספור חוקרים המציאו דרכים שונות לחקור את זה, ואנחנו מעדיפים לא להשתכשך בזה שדה מוקשים מסוים ולקחת עמדה לגבי מהי הדרך "האמיתית" למדוד רווחה. במקום זאת, על פני מחקרים רבים שהשוו פרוותיות לקבוצות עניין אחרות, הגענו.

22הצד הזה מוקדש במיוחד לאותו פרוותי אחד. m-Alamo City Furry

פלישה ששאלה אותנו את השאלה הזו -אולי לקח לנו כמה שנים להשיג לך את התשובה שלך, אבל קיבלנו אותה בסוף!

הקפידו להעריך את הרווחה במגוון דרכים כדי לקבוע אם הקשר בין זיהוי אוהד פרוותי לרווחה הוא אמיתי או פשוט מוזרות של מדד מסוים של רווחה. התוצאות מראות באופן מוחץ כי כן, הזדהות עם המעריצים הפרוותיים (ולא רק הזדהות כחובב תוכן פרוותי) קשורה לשלומם של האדם איך שאתה מודד את זה, ושלמרות תפיסות שגויות לגבי פרוותיות כבלתי מותאמות או לא מתפקדות, פרוותיות' הרווחה גבוהה יחסית לקבוצות אחרות, כולל מעריצים אחרים וסטודנטים לתואר ראשון. בהתחשב בגילם הצעיר יחסית של פרוותיות, זה לא מפתיע שפרוותיות נוטות להיות פחות מאובחנים עם מגוון מחלות נפש (אם כי סביר יותר שהם אובחנו על הספקטרום האוטיסטי, ממצא שסביר להניח על סמך היותם מעריצים, לא פרוותיים, במיוחד). הסיבות לקשר בין היותו פרוותי לרווחה מגוונות, אם כי רובן קשורות ליתרונות החברתיים הנלווים להיות פרוותי, כולל שיש לי יותר חברים, יכולת לקיים אינטראקציה עם יותר עמיתים פרוותיים באופן אישי, יכולת טובה יותר לקבל עזרה מפרוותיות, במיוחד בעת צרה (למשל, מגיפה עולמית), ויכולת לאמץ אסטרטגיות התמודדות בריאות יותר (למשל, פנייה לחברים לתמיכה במקום לפנות לסמים אסקפיזם). דנו גם בקשר בלתי צפוי בין פרוותי לרווחה -עד כמה הפורסונה של האדם עשויה להיות סימן לבהירות מושג עצמי -מה שממחיש עד כמה עמוקה באר השאלות בנוגע לקשר בין פרוותי לרווחה. כפי שאמרנו בתחילת פרק זה, רק עכשיו שרטנו את פני השטח בכל הנוגע לקשר בין הפאנדם הפרוותי לרווחה, אם כי, בסך הכל, אנו יכולים להסיק בנוחות שתוצאות מחקרים רבים מצביעות על כך חלק מהפאנדם הפרוותי כמועיל באופן כללי לרווחתם של רוב הפרוותיות, ממצא שסותר את אמונות ההדיט פרוותיות וחוסר הסתגלות (ראה פרק 21). הפניות. (J., Biswas-Diener, R., Kemeza, I., Nyende, P., Ashton-James, CE, & Norton, MI (2013). Aknin, LB, Barrington-Leigh, CP, Dunn, EW, Helliwell, JF, Burns, Journal of Personality and Social Psychology, 104 (4), 635- בין-תרבותיות לאוניברסליות פסיכולוגית.

652. Balliet, D., Wu, J., & De Dreu, CKW (2014). <https://doi.org/10.1037/a0031578> העדפה בין קבוצות בשיתוף פעולה: מטה-אנליזה. עלון פסיכולוגי, JD, Trapnell, PD, Heine, SJ, Katz, IM, Lavalley, L. 140 (6), 1556-1581. <https://doi.org/10.1037/a0037737> Campbell, F., & Lehman, DR (1996). בהירות מושג עצמי: מדידה, אישיות.

מתאמים וגבולות תרבותיים. כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, D., Edwards, P., & Reysen, S. (2017). 70 (1), 141-156. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.1.141> Chadborn, הצגת זהות מעריצים כדי להכיר חברים. עוצמות: The Journal of Cult Media, 9, 87-97. קומפטון, וו. C., Smith, ML, Cornish, KA, & Qualls, DL (1996). 10.1016/j.jesp.2018.02.014 Diener, E., & Diener, M. (1995). כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, Whitehouse, H. (2018). Journal of Experimental Social Psychology, 76, 320-329. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.2.406> Curry, OS, Rowland, LA, Van Lissa, CJ, Zlotowitz, S., McAlaney, J., & 71 (2), 406-413. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.2.406> P., Chadborn, DP, Plante, C., Reysen, S., & Redden, MH (2019). לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, Edwards, C., Holme, A., Haslam, SA, Iyer, A., Jetten, J., & Williams, WH (2008). 68 (4), 653-663. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.68.4.653> של אוהדי הפוני הקטן למבוגרים. McFarland & Company. Haslam, שמירה על חברות בקבוצה: המשכיות זהות חברתית מנבאת רווחה לאחר שבץ מוחי. שיקום נוירופסיכולוגי, Haslam, C., Jetten, J., Cruwys, T., Dingle, GA, & Haslam, SA (2018). 18 (5-6), 671-691. <https://doi.org/10.1080/09602010701643449> פתיחת התרופה החברתית. Routledge. Haslam, SA, Jetten, J., Postmes, T., & Haslam, C. (2009). זהות חברתית, בריאות ורווחה: סדר יום מתפתח לפסיכולוגיה יישומית. פסיכולוגיה יישומית: סקירה בינלאומית, 58 (1), 1-23. <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2008.00379.x>

- Inoue, Y., Funk, DC, Wann, DL, Yoshida, M., & Nakazawa, M. (2015). לאחר אסון: התפקיד המתווך של תמיכה חברתית. דינמיקה קבוצתית: תיאוריה, מחקר ופרקטיקה, (2020). doi.org/10.1037/gdn0000019 Inoue, Y., Wann, DL, Lock, D., Sato, M., Moore, C., & Funk, DC (1), 31-44. https:// במשחקי ספורט, זיהוי צוות ותמיכה רגשית. כתב עת להזדקנות ובריאות, 530-542. https://doi.org/10.1177/0898264319835654 (7-8), 32 קשדן, TB (2004). הערכת הרווחה הסובייקטיבית (בעיות שהועלו על ידי שאלון האושר של אוקספורד). אישיות ואינדיבידואל.

- הבדלים, doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00213-7 Keyes, CLM, Shmotkin, D., & Ryff, CD (2002).
https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007 Klar, M., & Kasser, T. (2009). כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית,
1007-1022. https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2009.00724.x Levine, M., Prosser, A., Evans, D., & Reicher, S. פסיכולוגיה פוליטית,
755-777. https://doi.org/10.1111/ (5), 30
(2005). זהות והתערבות חירום: כיצד חברות בקבוצה חברתית והכלה של הקבוצה
גבולות מעצבים התנהגות מסייעת. עלון אישיות ופסיכולוגיה חברתית, Dieppe, P., & Medina-Lara, A. (2016).
Linton, MJ, 443-453. https://doi.org/10.1177/0146167204271651 (4), 31
סקירה של 99 מדדי דיוח עצמי להערכת רווחה אצל מבוגרים: בחינת מימדים של רווחה והתפתחויות לאורך זמן.
http://dx.doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641 Lyubomirsky, S., Tkach, C., & DiMatteo, MR
BMJ Open, 6 (7), e010641.
(2006). מה ההבדלים בין אושר להערכה עצמית? מחקר אינדיקטורים חברתיים, E., & Zhu, R. (2018).
Magnani, 363-404. https://doi.org/10.1007/s11205-005-0213-y (3), 78 האם טוב לב מביא לאושר?
McDowell, I. (2010). כתב עת לכלכלה התנהגותית וניסויית, פעילות התנדבותית ורווחה סובייקטיבית.
https://doi.org/10.1016/j.socsec.2018.09.009 77, 20-28.
Mock, SE, Plante, CN, Reysen, S., & Gerbası, K. כתב עת למחקר פסיכוסומטי, מדדים של רווחה עצמית.
https://doi.org/10.1016/j.jpsychores.2009.07.002 69 (1), 69-79.
ג'. (2013). מעורבות פנאי עמוקה יותר כמשאב התמודדות בהקשר פנאי סטיגמטי.
Paradise, AW, & Kernis, MH (2002). פנאי/לויזר, https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152
111-126. (2), 37 הערכה עצמית ורווחה פסיכולוגית: השלכות של הערכה עצמית שברירת.
כתב עת לפסיכולוגיה חברתית וקלינית, 345-361. https://doi.org/10.1521/jscp.21.4.345.22598 (4), 21
Plante, CN, & Reysen, S. (2023). "הם פשוט מזוהים": מתווכים קוגניטיביים ואפקטיביים של הקשר בין חוסר
אב טיפוסי נתפסת של, ודעות קדומות כלפי תרבות המערצים. פסיכולוגיה של.

- מדיה פופולרית. פרסום מקוון מתקדם. Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2016). <https://doi.org/10.1037/ppm0000440>
- האנתרופומורפי הבינלאומי. מדעי הפרווה. Plante, CN, Roberts, S., Reysen, S., & Gerbasi, K. (2014).
- אינטראקציה של מאפיינים סוציו-מבניים מנבאת הסתרת זהות והערכה עצמית בקרב חברי קבוצת מיעוט סטיגמטיים. פסיכולוגיה נוכחית, Garrett, M., Walshe, J., Cincotta, S., Lianos, G., & Barutcu, A. (1999). 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-y>
- Platow, MJ, Durante, M., Williams, N., התרומה של הזהות החברתית של חובבי ספורט
- לייצור התנהגות פרו-חברתית. דינמיקה קבוצתית: תיאוריה, מחקר ופרקטיקה, 3 (2), 161-10.1037/1089-2699.3.2.161
- Ray, A., Plante, CN, Reysen, S., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2018). 169. <https://doi.org/>
- "היית חייב להיות שם": נוכחות בכנסים ורווחה בקרב מעריצי אנימה. עיתון הפניקס, 3 (2), 30-20. Reysen, S., & Branscombe, NR (2010).
- שאינם ספורטיביים. כתב עת להתנהגות ספורט, 176-193. Reysen, S., Plante, CN, & Chadborn, D. (2022).
- 33 חדירות נתפסת של גבולות קבוצה כמתווך בין השתייכות לריבוי פאנדומים לבין בדידות. כתב העת Popular Culture Studies, 10 (1), 315-333. רייזן, ס., פלאנטה,

- Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2021). פרויקט מחקר אנימה בינלאומי. S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2022). Reysen, S., Plante, CN, Chadborn, D., Roberts, S., פנאי/לויזר, Roberts, S., Plante, CN, Chadborn, D., <https://dx.doi.org/10.1080/14927713.2021.1971553> 46 (3), 321-345.
- E., Gerbasi, KC, Miller, J., Gamboa, A., & Ray, A. (2018). מדווחות, הפרעות חרדה, הפרעות קשב וריכוז וספקטרום אוטיזם אי סדר באנימה, ברוני ופאנדומים פרוותיים. עיתון הפניקס, 3 (2), 64-75. Reysen, S., Plante, C., N., Lam, TQ, Kamble, SV, Katzarska-Miller, I., Assis, N., Packard, G., & Moretti, EG (2020). בגרות ורווחה: אסוציאציות עקביות בין דגימות ומדידות. כתב עת של.
- בריאות, (2) סעיף. Reysen, S., Plante, C. <https://doi.org/10.18297/jwellness/vol2/iss2/10> 10, 1-8. N., Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). מנעריצי אנימה להצלה: עדות למודל זיהוי הצוות של דניאל וואן-חברתי בריאות פסיכולוגית. עיתון הפניקס, 3 (1), 237-247. Reysen, S., Plante, CN, Roberts, SE, & Gerbasi, KC (2017). (בעיתונות). פעילויות חברתיות מתווכות את הקשר בין זיהוי פאנדום לרווחה פסיכולוגית. מדעי הפנאי. (2017) Roberts, SE, Chong, M.-M., Shea, S., Doyle, K., Plante, CN, Reysen, S., & Gerbasi, KC <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> איכותית של חזרתם הביתה של פרוותיות בעקבות מוסכמה אנתרופומורפית. בתוך ת' יללה (עורך), פרוות בינו 2: מסות נוספות על פרוות על ידי פרוות (עמ' 129-141). פרסומי ת'רסטון יללה. (2001). RM, & Deci, EL Ryan, על אושר ופוטנציאלים אנושיים: סקירה של מחקר על רווחה נהנתנית ואדימונית. סקירה שנתית של פסיכולוגיה, 52.1.141. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.52.1.141> 141-166. (1), 52 ריף, CD (1989). אושר זה הכל, או נכון?
- חקירות על המשמעות של רווחה פסיכולוגית. כתב עת לאישיות ופסיכולוגיה חברתית, & Mendrek, A. (2022). doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069 Smodis-McCune, VA, Plante, CN, Packard, G., Reysen, S., COVID-19 מתח 57 (6), 1069-1081. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6baf> Wann, DL (2006). עיתון הפניקס, 5 (1), 175-194. התמודדות ממוקדת בעיה.
- הבנת היתרונות הפסיכולוגיים החברתיים של זיהוי צוותי ספורט: מודל זיהוי הצוות-חברתי פסיכולוגי בריאות. דינמיקה קבוצתית: תיאוריה, מחקר ופרקטיקה, Wann, DL, Hackathorn, J., & Sherman, M. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.10.4.272> 10 (4), 272-296. ר' (2017). בדיקת מודל זיהוי צוות-פסיכולוגי חברתי: קשרי תיווך בין זיהוי צוות, חובבי ספורט, תחושת שייכות ומשמעות בחיים. דינמיקה קבוצתית: תיאוריה, מחקר ופרקטיקה, J., Grieve, FG, & Gardner, L. (2008). Wann, DL, Martin, DL, <https://doi.org/10.1037/gdn0000066> 21 (2), 94-107. קשרים חברתיים באירועי ספורט: נוכחות והקשר החיובי שלה.
- עם רווחה פסיכולוגית חברתית של המדינה. North American Journal of Psychology, 10 (2), 229-229. Wann, DL, Wadill, PJ, Brasher, M., & Ladd, S. (2015). חברתית בקרב תלמידי תיכון. כתב עת לספורט חובבים, Wann, DL, Wadill, PJ, Polk, J., & Weaver, S. (2011). <https://doi.org/10.17161/jas.v0i0.4931> 1 (2), 27-50. מודל זיהוי הצוות-בריאות פסיכולוגית חברתית: אוהדי ספורט צוברים קשרים לאחרים באמצעות זיהוי קבוצת ספורט. דינמיקה קבוצתית: תיאוריה, מחקר ופרקטיקה, <https://doi.org/10.1037/a0020780> 15 (1), 75-89.

בפרק 22, דנו ברווחה ובריאות נפשית במעריצים הפרוותיים. כחלק מהשיחה ההיא, סקרנו נתונים המראים כי אוטיזם נפוץ באופן משמעותי יותר בפאנודם הפרוותי מאשר באוכלוסייה הכללית. אמנם אוטיזם אינו מאפיין מכריע של פאנודם הפרוותי (או של כל פאנודם, לצורך העניין), אכן שיערנו שאנשים אוטיסטים¹ עשויים להימשך במיוחד לפאנודמים כמו פאנודם הפרוותי כמוצא לעניין חזק וספציפי שהם עשויים להימשך אליהם. יש ולהיות מוקפים באחרים בעלי דעות דומות. מסיבה זו, למדנו אוטיזם ונירודיברגנציה בקהילה הפרוותית במהלך השנים האחרונות כחלק ממחקר אתנוגרפי מתמשך שמטרתו לאפשר לאוטיסטים לדבר בעד עצמם ולהעלות את הקולות הללו לקדמת השיחות בפאנודם. בפרק זה אנו מדווחים על חלק מממצאי המחקר. נתחיל בסקירה קצרה של מה זה אוטיזם, בתיאור הקשר בין אוטיזם לפאנודם הפרוותי, ונעבור על הלוגיסטיקה של המחקר האתנוגרפי. לאחר מכן, נדון בתכונותיו של הפאנודם הפרוותי שהופכות אותו למושך במיוחד לאנשים על הספקטרום האוטיסטי. לבסוף, נדון בכמה מהחסמים להשתתפות מעריצים שהמשתתפים שלנו הצביעו עליהם ונמליץ על כמה יוזמות כדי להתחיל לטפל בחסמים הללו. מה זה אוטיזם? הספקטרום האוטיסטי רחב ביותר, והמשמעות של להיות "על הספקטרום" (או "להיות אוטיזם" או "להיות אוטיסט") שונה עבור אנשים שונים. למרות השונות הניכרת באופן שבו הוא מתבטא, אנו יכולים להצביע על כמה עובדות כלליות על אוטיזם.² עבור אחד

דבר, אוטיזם משפיע על אנשים.

1 חלק מהקוראים עלולים להירתע מהשימוש במונח "אוטיסטים" בגלל.

רופאים מאמצים בדרך כלל שפה ראשונה כדי להימנע מיצירת דה-הומניזציה של לקוחות (למשל, "אדם עם סכיזופרניה" ולא "סכיזופרן"). מסיבה זו, הקוראים עשויים להתפתות להשתמש במונח "אדם עם אוטיזם". עם זאת, המונח "אדם אוטיסט" זכה לקידום על ידי אוטיסטים רבים כמועדף מכיוון שהוא ממוקד זהות, מכיר באוטיזם כחלק משמעותי ממי שהם, ולא כמשהו שצריך "לרפא"² (Marschall, 2023). שימו לב שכל מה שאנו דנים בפרק זה מייצג קווים רחבה,

גישה כללית לאוטיזם. אין דבר כזה "אוטיסט ממוצע", וגם לא היינו מצפים שכל מה שאנחנו אומרים כאן יחול על כל אוטיסט.

משלב מוקדם מאוד בחיים וממשיך להשפיע עליהם לאורך כל חייהם, גם אם האופן שבו זה משפיע על שני אנשים שונים עשוי להיות שונה אחד מהשני או אפילו להשתנות עם הזמן. אוטיזם נוטה להשפיע על אנשים בשלושה תחומים עיקריים: אינטראקציות ומערכות יחסים חברתיות, העדפה לשגרה, חזרה או זהות, והבדלים ברגישות החושית החל מחיפוש אחר קלט חושי מסוים (למשל, אוויר, נוצץ) ועד הימנעות מסוגים מסוימים של חושי. קלט (למשל, אופ, נורות פלורסנט!). הסופר האוטיסט ניק ווקר מגדיר אוטיזם באופן הבא:

אוטיזם הוא גרסה נירולוגית אנושית מבוססת גנטית. המערך המורכב של מאפיינים הקשורים זה לזה המבדילים בין נירולוגיה אוטיסטית לנירולוגיה לא אוטיסטית עדיין לא מובן במלואו, אך עדויות עדכניות מצביעות על כך שההבחנה המרכזית היא שמוחות אוטיסטים מאופיינים ברמות גבוהות במיוחד של קישוריות סינפטית ותגובתיות. זה נוטה להפוך את החוויה הסובייקטיבית של הפרט האוטיסט לאינטנסיבי וכאוטית יותר מזו של אנשים לא אוטיסטים: הן במישור הסנסומוטורי והן במישור הקוגניטיבי, המוח האוטיסט נוטה לרשום יותר מידע, וההשפעה של כל פיסת מידע נוטה להיות גם וגם. חזק יותר ופחות צפוי.

אוטיזם מייצר דרכים ייחודיות, לא טיפוסיות של חשיבה, תנועה, אינטראקציה ועיבוד חושי וקוגניטיבי.

כתוצאה מכך, אנשים רבים על הספקטרום האוטיסטי נהיים מוצפים בקלות בסביבות מעוררות, כאוטיות ביותר ועשויים לחפש שקט, סדר או שגרה כמפלט.⁴ אוטיסטים

נוטים גם למגוון של הבדלים בדרכים שבהן מוחותיהם מעבדים מידע: חלקם עשויים להתקשות בזיהוי פרצופים, אחרים עשויים לעבד מידע מילולי או שמיעתי לאט יותר, בעוד שאחרים עדיין רגישים ביותר לדפוסים חזותיים. אנשים על הספקטרום האוטיסטי מתקשים לעיתים קרובות להציג ולפרש רמזים חברתיים לא מילוליים, כגון שפת גוף, טון דיבור,

3במילים אחרות, אוטיזם הוא לא משהו שאדם "צומח מתוכו", וגם לא "אופנה" או.

משהו שהם מפתחים בשנות ה-02 לחייהם. אמנם זה עשוי לקחת זמן עד שאדם על הספקטרום מאובחן -אם הוא בכלל מחפש אבחנה -סביר להניח שהם היו נויורודיברגנטים כל חייו ופשוט היו טובים במיסוך (למשל, עוברים כנוירוטיפיים). 4ליתר דיוק, אנשים נויורטיפיים יכולים גם להיות מוצפים מאוד.

סביבות מעוררות, כאוטיות, כפי שכל מי שהיה במסיבת יום הולדת של ילד יכול להעיד! אבל לאנשים אוטיסטים יכול להיות סף נמוך יותר להצפה או להיות נוטים במיוחד לגירוי יתר מגירויים מסוימים.

הבעות פנים ותקשורת חברתית לא מילולית (למשל, סרקזם). כתוצאה מכך, אינטראקציה חברתית היא לעתים קרובות יותר קשה עבורם, מה שהופך את היחסים החברתיים למאמץ יותר, מה שהופך את בית הספר ליותר מאבק, פגיעה בסיכויי העבודה שלהם, ובאופן כללי פוגע ביכולתם למצוא דרך להשתלב בחברה נויורטיפית. מסיבה זו, בידוד חברתי יכול להוות איום משמעותי על איכות חייהם. 5מה הקשר בין אוטיזם לפאנדום הפרוטי? בעוד שאנשים בספקטרום האוטיזם נאבקים לעתים קרובות למצוא מקום להשתייך, חלקם מוצאים קהילה, חיבור וידידות באמצעות תת-תרבויות יצירתיות המאורגנות סביב תחומי עניין משותפים. הפנדום הפרוטי הוא דוגמה כזו. על פני כמה מהמחקרים המקוונים והאישיים שלנו על פרוות, 10-15% מזהים את עצמם כעל הספקטרום האוטיסטי -מספר הכולל את אלו שאובחנו רשמית עם אוטיזם, אלו שחשים שהם על הספקטרום למרות לא אובחנו רשמית, 6ואלה שאינם בטוחים אם הם מסכימים עם אבחנה אוטיסטית שקיבלו. עבור רוב האנשים הללו, הרצון שלהם להיות חלק מהפאנדום הפרוטי מונע מאותו דבר שמאלץ פרוותיות נויורטיפיות

להיות חלק מהפאנדום: לבידור, חיבור חברתי וכמקור לתמיכה חברתית. על ה פרויקט מחקר התעניינו בחקר אוטיזם בפנדום הפרוטי בגלל השכיחות הגבוהה של אנשים אוטיסטים (ביחס לאוכלוסייה הכללית). יתרה מכך, שיחות עם פרוותיות אוטיסטים העלו שפרוותיות עשויות להיות עניין שמושך במיוחד אנשים אוטיסטים. מסיבה זו,

5תפיסה מוטעית נפוצה היא שאנשים אוטיסטים הם א-חברתיים ומעדיפים להיות.

נותר לבדידותם. לא רק שזה בלתי אפשרי (במוקדם או במאוחר אתה צריך לקנות מצרכים, להתמודד עם בעל בית או להתכתב עם הממשלה), אלא שהוא מתעלם מהעובדה שגם אוטיסטים הם בני אדם, עם אותו דחף אינסטינקטיבי להיות חברתיים. רק בגלל שהיבט אחד או יותר של אינטראקציה חברתית קשה להם, לא אומר שהם לא חולקים את אותו הדחף לתקשר עם אחרים! 6ישנן סיבות רבות לכך שאדם אוטיסט עלול לא לחפש את הפורמלי.

אבחון. אחת הסיבות היא כי חסר להם משאבים (למשל, כסף) כדי לראות פסיכולוג קליני ו להיות מאובחן רשמית. אחרת היא בגלל שהם לא סומכים או חוששים מיחס לא נכון של פסיכולוגים, אשר הם מצפים שינסו "לרפא" את האוטיזם שלהם על ידי ניסיון לשנות את מי שהם. סיבה שלישית היא משום שהם מתנגדים לפתולוגיזציה או מדיקליזציה של אוטיזם -עצם הנחת היסוד של האבחנה היא שהדיברגנציה עצבית היא בעיה. לעומת זאת, אנשים אוטיסטים רבים רואים בהבדל הנוירודיברגנציה שלהם ותו לא, כאשר בעיות כלשהן נובעות לא מהיותם אוטיסטים אלא מהיותם נויורודיברגנטיים בעולם נויורטיפי בלתי מותח ובלתי מובן באופן עקשני.

אנחנו לומדים אוטיזם בפאנדום הפרוטי במשך שנים כדי ללמוד מהפרויות עצמם כיצד לתמוך טוב יותר ולכלול אנשים על הספקטרום האוטיסטי. הפרויקט, מחקר אתנוגרפי, כלל שילוב של תשע קבוצות מיקוד (בכל אחת מהן היו בין שלושה לעשרה משתתפים) ו-11 ראיונות אישיים, שנערכו באופן אישי במספר כנסים פרווטיים גדולים וקטנים בארה"ב ובקנדה. כל משתתף מעל גיל 18 היה מוזמן להשתתף בקבוצות המיקוד, ללא קשר לשאלה אם הם הזדהו כאדם על הספקטרום האוטיסטי או לא היו לו חברים או בני משפחה על הספקטרום. מתוך 78 האנשים שהשתתפו בסך הכל, 37 דיווחו שאובחנו עם ספקטרום אוטיזם, 20 דיווחו שהם מעולם לא אובחנו רשמית אך חשבו שהם עשויים להיות על הספקטרום האוטיסטי; 12 זיהו בעיקר כבני משפחה קרובים של מישהו על הספקטרום האוטיסטי אך לא על הספקטרום עצמם, ו-9 לא נכנסו לאף אחת מהקטגוריות לעיל. קבוצות המיקוד והראיונות אורגנו סביב השאלות הבאות:

-מדוע חשבו המשתתפים שכל כך הרבה פרוויות נמצאות על הספקטרום האוטיסטי ביחס לאוכלוסייה הכללית?

-האם יש דברים בפאנדום הפרוטי שהמשתתפים חשבו שמושכים במיוחד אנשים על הספקטרום האוטיסטי?

-האם אוטיזם משפיע על מעורבות המשתתפים בפאנדום הפרוטי ואם כן איך?

-האם המשתתפים פגשו אנשים על הספקטרום האוטיסטי דרך הפאנדום הפרוטי?

-מהם חלק מהדברים שמקלים/קשים על אנשים על הספקטרום האוטיסטי להשתתף בפאנדום הפרוטי?

הראיונות וקבוצות המיקוד הוקלטו באודיו ותומללו מילה במילה ולאחר מכן נותחו באופן נושאי באמצעות תוכנת התוכנה NVivo. לאחר מכן צוות המחקר זיהה נושאים משמעותיים בתגובות וקידד את התגובות בהתאם לנושאים אלו.

מה מניע אנשים על הספקטרום האוטיסטי להשתתף בפאנדום הפרוטי?

המשתתפים זיהו סיבות רבות לכך שהמעריצים הפרוטיים עשויים לכלול שיעור כה גבוה של אנשים על ספקטרום אוטיזם. הסיבה הנפוצה ביותר שהוצגה הייתה האופי המקובל והמקבל של הפאנדום.

"אני חושב שמה שהופך את הפאנדום לכל כך מושך הוא לרוב ההכללה שיש לנו. אנחנו אנשים מאוד מגוונים. לא משנה מה.

מגדר, גזע, דת, אפילו כל המינים, כולנו מקבלים זה את זה כמו שאנחנו."

"קשה להיות בחברה שבה כולם חושבים אחרת ממך. וקצת בשיטה אחרת לפרש את העולם ולהבין את הסובב אותך. ומה שאני רואה בקהילה כאן הוא שאתה יכול לזרוק את הכל הצידה ואיך שאתה רוצה לפרש את העולם או ליצור איתו אינטראקציה הופך להיות מקובל. אז אתה לא צריך לנסות להתאים דרך חשיבה אחרת. אז אתה באמת יכול פשוט להיות עצמך, בעצם."

המשתתפים הציעו שהאופי הכוללני הזה הוא ככל הנראה תוצאה של אנשים רבים בקהילה הפרוטית שחוו ניסיון מסוים של הדרה חברתית או דחיקה בעצמם, מה שעורר אותם לקבל את האחרים כדי להימנע מהפצת הדחיקה. זה כולל קבלת אנשים שהתנהגותם החברתית עשויה להיראות חריגה.

"יש כל כך הרבה כבוד לאנשים שאינם רגילים ללא ציטוטים, כי אני חושב שרוב האנשים בפאנדום הזה, בשלב מסוים או אחר הרגישו מנוחים, והם לא רוצים שמישהו אחר ירגיש ככה."

מעבר להיותו מקום מכיל, המשתתפים גם ציינו שהתוכן של הפאנודם עצמו מושך גם אנשים רבים על הספקטרום האוטיסטי, כאשר רבים ציינו שבדרך כלל מצאו בעלי חיים קל יותר להבנה מאשר בני אדם.

"אנשים שנמצאים על הספקטרום האוטיסטי, עשויים להיות שיותר מהם מתייחסים לבעלי חיים יותר מבני אדם. כי אני אישית הרגשתי ששם זה כמו 'אוי, וואו, תסתכל על האדם הזה, הם מתנהגים אחרת לגמרי ממני' אבל כמו להסתכל על חתול, עכשיו אני רואה בעצמי הרבה גיזונים שאני יכול לראות ב חתול. אני יודע איך חתול מדבר, אבל אני לא יודע איך אדם מדבר. אז אולי יש רק חבורה של אוטיסטים שמזדהים יותר עם מינים אחרים מאשר בני אדם".

ברוח דומה, חלק מהמשתתפים הרגישו שאם יוכלו לבנות גשר בין בעלי חיים לבני אדם באמצעות עניין בבעלי חיים אנתרופומורפיים, זה עשוי לעזור להם ליצור קשרים אנושיים עמוקים יותר.

"אני מבין את החשיבות של להיות בקרבת אנשים עכשיו; לא הבנתי את זה בעבר. אבל להיות ליד חיות -בשלב מסוים הייתי עושה זאת.

בסדר גמור עם להיות, כאילו, על אי, לבד, למשך שארית חיי, רק ליד כמה חיות בר. חשבתי שזה יהיה מגניב. זה די מקל להיות מסוגל להביא את זה צעד אחד לעבר אנשים".

עבור משתתפים אחרים, הצד האמנותי והיצירתי של הפאנודם היה חלק מההגרלה.

"אני יודע מה גרם לפאנודם מושך אותי, כמו הגיון והיצירתיות שיש לנו כאן".

"להרבה מהילדים האלה יש איזשהו צד אמנותי ויצירתי, בין אם זה מוזיקלי, תיאטרוני, רישום, ציור. אז אני מרגיש ששני הדברים האלה, מחוברים, יוצרים את החיבור הזה לפאנודם הפרוותי הזה אפילו חזק יותר".

משתתפים רבים גם ציינו שההגרלה של המעריצים הפרוותיים לא הייתה רק בתוכן עצמו, אלא גם העובדה שפעילויות פאנודם נפוצות רבות מעודדות השתתפות של אנשים על הספקטרום האוטיסטי. פעילויות כאלה כוללות משחקי לוח, קרייקי וריקודים עם לבוש פרווה כהזדמנויות מובנות אשר נתנו למשתתפים הזדמנות לעסוק בפעילויות משותפות, לנסות דברים חדשים ולהכניס את עצמם לסביבה תומכת שהפחיתה את הסיכוי למבוכה.

"מעולם לא אהבתי לרקוד. שנאתי לרקוד, ומעולם לא רציתי להשתתף בדבר כזה. והגעתי לשנה שעברה בחליפה פשוט החלטתי: אתה יודע מה? אני אפילו לא צריך להיות אני. אני יכול להיות משהו אחר לרגע. ואני יכול לצאת לריקוד הזה ופשוט להעמיד פנים כאילו אני רוקד. תעמיד פנים, אתה יודע, משתלב במה שכולם עושים. ואז, אחרי שנתתי לעצמי הזדמנות לעשות את זה, זה היה כמו 'וואו, זו הסיבה שהאנשים האלה נהנים מזה. עכשיו גם אני אוהב את זה'. ואני אוהב לרקוד עכשיו, ואני רוקד כל הזמן. והלכתי לרייב לפני שני לילות ונהניתי. אני מעדיף לרקוד פנימה

את החליפה שלי, אבל אני מסוגל ונהנה לעשות זאת בלי חליפת הפרווה שלי עכשיו."

פעילות אחת כזו המעודדת השתתפות היא פעולת היצירה ומשחק התפקידים כפורסונה של האדם. פעולה זו נתנה למשתתפים הזדמנות להתנסות בבטחה בהיותם יוצאים יותר ובטוחים יותר למרות כל חוויות חברתיות שליליות שהיו להם.

"כשיצירתי את הדמות שלי, שמתי לב שאחת התכונות העיקריות שנתתי לו -זה היה אחרי קצת התבוננות פנימית - היא ביטחון עצמי. ואני חושב שזה מה שרבים מאיתנו כאן עושים בפרווה

קהילה היא שאנחנו יוצרים תמונה של עצמנו שאנחנו רוצים שאנשים אחרים יראו, שהחברה הממוצעת לא בהכרח רואה את זה. אבל, בקהילה הפרוותית, אנחנו לוקחים הכל בערך נקוב, בעצם. אנחנו רואים אדם וזה מי שהם אומרים שהוא ואנחנו סומכים על זה. וגם אם זה לא נכון כרגע, זה בסופו של דבר הופך למציאות. ואני חושב שזה מה שמאפשר לאנשים על הספקטרום האוטיסטי לתקשר בתוך הקהילה בקלות רבה בהשוואה להיבטים אחרים של החברה".

יצירת פורסונה נתפסה גם על ידי המשתתפים כדרך לאנשים על הספקטרום לתרגל דרכים חדשות להגיב למצבים קשים.

"לפעמים כשאני מרגיש לחוץ או גירוי יתר, ומתקשה להתמודד עם הלחץ הזה ולהיות נוכח ברגע, אני חושב על הפורסונה שלי ומדמיין מה הוא יעשה, ומשתמש בזה כדרך לעבור מצב ותהליך את זה אחרת. אז אני חושב שהזהרות עם פורסונה או אלטר אגו של בעלי חיים היא משהו שהוא, שיכול להיות, טיפולי עבור אנשים על הספקטרום האוטיסטי".

הקשורים fursonas, fursuits-להם ביטויים פיזיים של fursona של אדם. בנוסף לתת לפרווות הזדמנות לגלם את fursonas-השללה בחללי פאנדום, הם מציעים כמה יתרונות מאוד ספציפיים לאנשים על הספקטרום האוטיסטי. לאלו שיש להם רגישות תחושתית, חליפות פרווה יכולות לספק חיץ נגד קלט חושי, ובמקביל לספק תחושות של משקל ולחץ שיש מי שמרגיע. 7.

"אם הייתי מתכוון ללבוש חליפה, הייתי הרבה יותר חברתי ומוכן לגשת לאנשים ולחבק אנשים, כי אני בדרך כלל לא אוהב שנוגעים בו, אז, אבל אם אני נמצא חליפה, אני אהיה בסדר גמור עם זה."

7. אנחנו לא יכולים שלא להצביע על כך שההיבטים של לבישת חליפת פרווה רבים כל כך.

מחטפי פרוות נזיריטיפיים מוצאים שהם לא מושכים (המשקל שלהם, חוסר הרגישות שמגיע עם שכבת קצף ופרווה בינך לבין כל מה שאתה רואה/שומע/נוגע) הן התכונות המדויקות שעשויות להפוך את זה לכל כך מושך לכמה פרוותיות נזירי-דיברגנטיות! זוהי הדגמה נהדרת לאופן שבו אותו מעשה יכול להביע דברים שונים, ולשמש לתפקודים שונים, על ידי שני אנשים שונים, ורק מחזקת את מה שצינו בפרק 19, שהפרוותיות מגוונות בכל מה שמניע אותן להשתתף בפאנדום הפרוותי!

בנוסף לספק חיץ חושי נגד גירויים חיצוניים, fursuits יכולים גם לספק חיץ מטפורי נגד השיפוט החברתי שחווים רבים בספקטרום.

"אני לוקח הכל באופן אישי דברים כאלה לא מתגלגלים לי מהכתפיים. ואילו לבשתי את חליפת הפרווה שלי, וזה פשוט הולך ואווש! וזה עוזר - זה כמעט כאילו זה כמו סוג של עור שני. זה סוג קשה יותר של מעטפת חיצונית שסופגת את המכה עבורי".

היו שהצביעו על כך שתקשורת לא מילולית היא פשטנית ומכוונת ומורידה את הציפייה לתקשורת מילולית. כל הדברים האלה היו הקלה לרבים מהספקטרום, שבדרך כלל נאבקים במהירות ובניואנסים של תקשורת חברתית וימיומית מילולית ולא מילולית.

"מפרפרים נוטים - מכיוון שאין להם הבעה בפנים - הם נוטים להיות יותר מבוססי מחוות ופיזיות. ואני חושב שזה די מושך כי אתה צריך להופיע, איפה שאתה יכול להסתדר הרגש הבסיסי ביותר שקל לקרוא, ואין שם אי בהירות".

המשתתפים גם ציינו כי החיוביות העקבית של רוב ביטויי fursuit, עם התגובה החיובית העקבית שהם מעוררים מאחרים, הורידו מהם את הלחץ לקיים כל הזמן

ליצור קשר עין, להעריך את הבעות הפנים של אחרים ולשנות את הבעות הפנים שלהם בהתאם - כל אלו עלולים להיות מעייפים ומעוררי חרדה עבור אנשים על הספקטרום. 8.

"לאנשים שנמצאים על הספקטרום, קשה להם מאוד ליצור קשר עין עם אנשים. אתה יודע, זה סוג של אחת הבעיות שלי. אבל כשאתה מסתכל על חליפת פרווה ומסכה, יש לה רק הבעה אחת, ואתה לא צריך לדאוג, אתה יודע, מה קורה מאחורי.

8. למרות שהוא לא על הספקטרום האוטיסטי, אחד מעורכי הפרק הזה יכול להעיד על כך.

העובדה שבפעם הראשונה שהוא נתן הרצאת אורח על פרוות בעודו בחליפתו בפני כיתה של כ-06 תלמידים, הוא התמודד עם החרדה על ידי עצום עיניים במשך רוב ההרצאה. זה היה להפליא משחרר להיות מסוגל לקיים אינטראקציה עם אחרים ללא כל צורך לחשוב על ההבעה על פניו שלו, עד כדי כך שהזיכרון שלה דבק בו כל השנים לאחר מכן!

מסכה. זה תמיד מחייך. זה תמיד משמח. זה תמיד מקסים ובהיר. וכשלבשתי חליפת פרווה, באחד הכנסים שהלכתי אליהם, לכולם סביבי היה חיך. הם רצו לבוא אליי. הם רצו לצלם תמונות, זו חיזוק ביטחון עצמי טוב שם."

ערעור נוסף של הפאנדום הפרוותי עבור אלה על הספקטרום האוטיסטי הוא האופן שבו מפגשים חברתיים מקוונים ואדם מתמזגים לעתים קרובות יחד. אנשים רבים על הספקטרום מוצאים יצירת קשרים חברתיים מקוונים קלה יותר מכיוון שהיא אינה מצריכה תקשורת לא מילולית כמו אינטראקציה פנים אל פנים. פרוותיות מתקשרות בדרך כלל הן באינטרנט והן באופן אישי, מה שעוזר למשתתפים על הספקטרום להיווצר בהתחלה קשרים חברתיים באינטרנט, שם הם מרגישים יותר בנוח, לפני שהם ממשיכים להצמיח את מערכות היחסים הללו באופן אישי. יתרה מכך, אינטראקציות מקוונות מחייבות להפוך את הניואנס הרגשי למפורש (ולא להסיק זאת באמצעות טון או הבעת פנים), דבר שלעיתים מועבר לאינטראקציות אישיות בחללים פרוותיים.

"אני רוצה גם לציין שחלק עצום ועצום מהקהילה הפרוותית נמצא באינטרנט. כאילו אני יודע שאנחנו בוועידה עכשיו, אבל מקוון מבוסס לחלוטין על טקסט. אתה לא צריך לדאוג לגבי "האם אני עושה את שפת הגוף הנכונה? האם אני קורא את שפת הגוף הזו נכון? מהי תכונת הפנים הזו?" האופן שבו אתה מתקשר רק ולחלוטין בטקסט הוא קצת שונה, ואני מוצא שהרבה יותר קל לקרוא את זה, ואנשים צריכים להיות הרבה יותר מפורשים או שיש להם סמלי אמוטיקונים כמו, או משהו להעביר טון שהרבה יותר קשה לעשות תוך כדי תנועה בחיים האמיתיים. ואני מרגיש שסוג כזה נמשך כשאנשים בפנדום הפרוותי נפגשים בחיים האמיתיים."

כתוצאה מהיבטים מזמינים אלה ואחרים של הפאנדום הפרוותי, פרוותיות רבות על הספקטרום האוטיסטי ליהנות מהשתתפותם בפאנדום. תועלת אחת כזו, שכבר הוזכרה לעיל, פוחתת חרדה חברתית באירועים פרוותיים.

"בכנסים פרוותיים, שמתי לב שאין לי כמעט חרדה חברתית כמו בדרך כלל."

ללא חרדה חברתית זו, פרוותיות אוטיסטים נוטים יותר להרחיב את הרפרטואר החברתי שלהם, לפתח מיומנויות חברתיות וליצור קשרים חברתיים בדרכים שהיה קשה להם לעשות אחרת.

"כשהצטרפתי לראשונה, זו תהיה אחת הפעמים הבודדות בחיי שבהן מצאתי אנשים בעלי דעות דומות, בעלי דעות זהות שאוכל להיות יותר פתוח איתם, בניגוד לבריונים ולתלמידים אחרים שהיו בבתי הספר שלי היו לי מאוד מאוד חברים במהלך הלימודים."

"זה משהו נהדר בפאנדום הזה שמקל על אנשים עם אוטיזם להיכנס לזה. זה מאוד מקבל, וכאילו, זה ציל עם מי שאתה ומה שאתה אוהב. זה כמו, "היי אתה מדהים לא משנה מה". כשאני מסתכל אחורה על הרמאי הראשון שלי שהיה Anthrocon 2017 הייתי שונה מאוד. הייתי מאוד ביישן, ביישן, לא הייתי בטוח באיך דיברתי להיות מסוגל להציג את עצמך כמי שאתה רוצה להיות ומשהו שאתה באמת מעריך, היכולת להפוך את עצמך לזה הזמן, זה פשוט, זה משהו ממש חיובי בפאנדום הזה".

אמנם קל לעשות טריוויאליזציה של כל היתרונות שעשויים לנבוע מאינטראקציה עם המעריצים הפרוותיים בגלל התוכן הפנטסטי/המצויר שלו, אבל משתתפים רבים הדגישו את משמעות ההטבות שהם קיבלו, וחלקם הצביעו על התמיכה החברתית שהם קיבלו דרך הפרוותי. הקהילה הצילה את חייהם.

"בכנות לאלוהים, ללא התמיכה מהקהילה הפרוותית, סביר להניח שהייתי מבאס את עצמי לפני כמה שנים. כמעט אם לא הייתי נשאר בבית ומשחק משחקי וידאו כל היום, הייתי מת בשרותים בבית הספר, כי זה היה כל כך גרוע. אני חושב שללא התמיכה של הקהילה הפרוותית, כנראה שהייתי עושה זאת. אפילו כשאתה נמוך כל כך, זה נחמד לדעת שאנשים אכן דואגים".

הורים ובני משפחה של בני נוער על הספקטרום דיברו על כמה הם שמחים לראות את בני משפחתם חוו חוויות חיוביות ויוצרים קשרים חברתיים עם אחרים. בקבוצות המיקוד שלנו, לעתים קרובות הם היו דומעים כשתיארו לראות את בן משפחתם יוצא לבלות עם אחרים כמוהם.

"אתה כל כך מחובר לילד שלך, אתה יכול לראות עד כמה אתה נהיה רגשני כי אתה מרגיש שאתה עוזר לבן שלך למצוא משהו להתחבר אליו, ויכול להיות שהוא לא בהכרח הגיע אליו כשהוא גדל: מציאת חברים, שמירה על חברים, אינטראקציה והזמנה לדברים. יש דברים שהורים קצת מחפשים, כי הם רוצים שהילד שלהם יהיה חברתי ושהיה לו חברים, ובגלל שאנחנו לא נהיה כאן כל הזמן, אז אני דואג למה שהעתיד הזה יביא".

ביחד, תוצאות אלו ממחישות עד כמה מתגמל וממלא הפאנדום הפרוותי יכול להיות עבור אנשים על הספקטרום האוטיסטי. זה מספק הזדמנויות רבות לחיבור חברתי, בניית מיומנויות, ביטחון עצמי וכיף. בהקשר כזה, אין זה מפתיע מדוע נמשכים פרוותים אוטיסטים פאנדומים, הן בגדול והן לפאנדום הפרוותי במיוחד. חסמי השתתפות והמלצות בעוד המשתתפים הדגישו עד כמה הפנדום הפרוותי יכול להיות נגיש, מסביר פנים ושינוי, הם גם הזכירו כמה מהמכשולים שלעיתים יכולים להקשות על ההשתתפות בדרכים שהם רוצים. בסעיפים הבאים, נדון בחלק מהחסמים הללו להשתתפות. עם זאת, במקום להצביע על מגבלות בלבד, ננקוט עמדה פרואקטיבית ונציע המלצות למי שמנהל אירועים פרווותיים, המלצות שמגיעות מהמשתתפים עצמם, עם כמות קטנה בלבד של עיצוב על סמך המחקר והמומחיות שלנו.

בעיה: "זה יכול להיות מכריע" בסביבה הלוהטת, הצפופה, המרגשת והחברתית מאוד של כנס פרוותי, קל למישהו מהספקטרום להוצף. קהלים גדולים במיוחד עשויים להיות קשים לניווט, הן בגלל דרישות העיבוד החברתי האינטנסיביות שהם מציבים ומכיוון שלאנשים על הספקטרום יש לפעמים בעיות בהעברת תשומת הלב ובעיבוד מידע חזותי מרחבי. ככה, אפשר לדמיין את הקושי שהם עשויים להתוות מסלול דרך קהל שנע במהירות כדי להגיע לדוכן במאורה של הסוחר או לנסות למצוא מישהו שיבקש הנחיות לאיבוד ומצא עם מצעד חליפות פרווה רועש. .

"מהם כמה דברים שקשים? ובכן, העובדה שיש הרבה אנשים. זה קהל. במיוחד בכנסים. זה יכול להיות מכריע. אבל בדרך כלל כמו כשזה קורה, אני פשוט מתמקד

כיוון אחד. אם אני רואה מישהו שאני מכיר, זה אפילו יותר טוב. לדוגמה, אני יודע שאני צריך ללכת לפאנל האחד. טוב אני רק מתמקד בזה. אני לא מסתכל על.

אנשים, פשוט לכו לפאנל. תהנה מהפאנל. ואז אני שוב הולך לכיוון אחד."

חלק מהמשתתפים ציינו ששילוט ברור ומסלולים ברורים יכולים לעזור, במיוחד כאשר אחרים מכבדים את העקרונות הללו.

"הדבר הראשון שהלוואי שאנשים יעשו כדי להכיל אנשים עם אוטיזם טוב יותר הוא להפסיק לשוטט בשבילים, לרדת לצד אחד. כדי שאנשים שרוצים להסתובב או ללכת למקום אחר יוכלו לזוז. זה הדבר הכי קל שהם יכלו לעשות, אני חושב, כדי להפוך את החלל הזה לידידותי יותר."

לתחושת המום יכולות להיות מקורות שונים לגמרי בכנס פרוותי, עם זאת: אלה הרגישים לחמם עשוי להיות אתגר. 9.

"זה חם בצורה בלתי נסבלת שזה דבר די קשה בשבילי, כי סבילות החום שלי לא הכי טובה."

ללא קשר למקורו, לא לוקח זמן רב עד שהוא מוצף, וזה יכול לקרות ללא אזהרה רבה. בנסיבות אלה יכול להיות קשה למצוא מקום להתאושש בו - לדוגמה, חדר המלון שלך עשוי להיות רחוק מדי או בלתי נגיש מאחורי תור של חצי שעה למעלית - 10 ואולי לא תוכל להסביר לאחרים מה אתה צריך ולמה אתה צריך את זה.

"אולי תוכל לצאת ואז להתרועע! תהיה נחמד! תהנה! אבל כשסיימת, סיימת. אתה לא יכול להתמודד עם יותר. ואז אנשים אוהבים: "היי, למה אתה -מה קורה?", אתה יודע,

9למעשה, התחממות יתר בחליפת פרווה היא בעיה שכיחה מספיק בכנסים פרוותיים.

שלרובם יש "טרקלין ללא ראש", הכולל בקבוקי מים, מאווררים ומתלי ייבוש כדי לאפשר למחטבים לצאת במהירות מהחליפה ולהתקרר במקום הרחק מחלל הכנסים הראשי. 10 זו תהיה חוויה מוכרת מדי עבור כל מי שהיה בפרווה.

מוסכמה בגודל בינוני אפילו. למרות היותנו לעשרות כנסים פרוותיים בבתי מלון שונים, אנו יכולים לספור על יד אחת את מספר הכנסים שעשו עבודה טובה למדי בניהול תנועת המעליות אל ומחדרי המלון. זה לא נדיר שמשתתפים מתכננים את לוח הזמנים שלהם סביב צמצום מספר הפעמים שהם צריכים לחזור לחדר שלהם בגלל זה.

כמו "היית בסדר לפני דקה". וזה כאילו -זה פשוט יותר מדי. אני לא יכול להתמודד עם זה יותר."

המלצה: חדר שקט.

כאשר אנשים מקבלים גירוי יתר על ידי קלט חושי ו/או אינטראקציה חברתית אינטנסיבית מתמשכת, הם נהנים לעתים קרובות מנסיגה לסביבה שקטה ודלת גירוי כדי להירגע ולהיטען מחדש. גם אלה על הספקטרום וגם אלה שיש להם חברים קרובים, בני זוג או משפחה על הספקטרום הציעו זאת לעתים קרובות חסרונות יוצרים "חדר שקט" אליו יכולים המשתתפים ללכת כשהם מרגישים מוצפים. זו הייתה, ללא ספק, ההצעה הנפוצה ביותר שקיבלנו כיצד לשפר את החוויה של אנשים על הספקטרום ב

חסרונות.

"במקרה האחרון שהלכתי אליו, שהיה באפריל, הם התקינו את הדבר החדש הזה, שבעצם היה להם חדר והיה שקט לגמרי. היה להם, כאילו, בידוד אקוסטי על הקירות, והיו להם אוזניות סטריאו שאפשר לשים, ואתה יכול לשים מוזיקה, או שאתה יכול פשוט לשבת שם

צבע, וזה היה מאוד שליו, ואתה יכול אפילו לאהוב, היו להם פופים וכאלה, ואתה יכול פשוט לקחת כוס. וזה היה ממש ממש נחמד. אז זה יהיה נפלא."

המשתתפים העלו מספר הצעות כיצד להפוך חדר שקט כזה ליעיל בצורה מקסימלית, כולל:

-יש לפרסם את החדר בצורה ברורה בחוברת הקון כחלל שקט למי שצריך מרחב שקט לטעינה מחדש, ויש לפקח עליו/לפקח על מנת לוודא שהוא משמש אך ורק למטרה זו.

(ולא כמקום להתרועע עם אחרים) -החדר יכול להיות מצויד בכיסאות נוחים ו/או כריות פוף וחיות פרווה מנחמות, אוזניות ו/או אטמי אוזניים, פעילויות שקטות כמו צביעה או פריטים קטנים להתעסק איתם, וכמה צרכים בסיסיים כגון מים, חטיפים או קופסאות טישו -כדי להתאים לבעלי רגישות חושית, החדר יהיה אידיאלי עם אורות הניתנים לעמעום, הימנעו

צבעים עזים, והעוקבים אחר החדר יכולים להתבקש להימנע מלבוש בשמים וריחות חזקים -החדר יכול להכיל תאים או כמה מבנים דמויי אוהלים למי שצריך קצת זמן להתבודד, אם כי צריך להיות מקום גם לאלו שזקוקים למישהו שיהיה איתם (למשל, החלל הראשי של החדר) -הוא צריך להיות ממוקם במקום שקל למצוא אותו במפה, נגיש בקלות מהמרחבים החברתיים העיקריים של הקונטרול, אבל גם לא צמוד לו.

אזורים רועשים או רועשים. זה יהיה גם הכי טוב אם המשתתפים לא יצטרכו לנווט במעליות או במדרגות נעות בזמן שהם מנסים לגשת לחדר זה -באופן אידיאלי יתאפשר לאנשים להישאר בחדר כל עוד הם צריכים, ללא מגבלות זמן -זה יעזור שיהיה להם אנשי הצוות בודקים את החדר מדי פעם, או אפילו מקצים איש צוות לחדר עצמו כדי לוודא שהוא נשאר נקי ומסודר.

באופן אידיאלי, איש הצוות יקבל הכשרה בסיסית כיצד לתקשר בצורה יעילה עם אנשים על הספקטרום ועם אלה שמרגישים מוצפים או במצוקה, למרות שלא ניתן היה לצפות מהם לקחת על עצמם תפקיד טיפולי -תפקידם הוא רק לוודא החלל נשאר זמין ונגיש עבור מי שזקוק לו. ההצעות לעיל מייצגות חלל שקט אידיאלי במחיר סביר, ואנו מבינים שלמוסכמות רבות לא יהיו המשאבים ליישם את הרעיון הזה בצורה מושלמת. אפילו הערכה של רעיון זה, משהו פשוט כמו חדר רגיל ושקט בצד שבו לא מתוכננים אירועים ושהוקצה פשוט כמרחב שקט יעזור למשתתפים ליהנות טוב יותר מהאווירה התוססת של מוסכמה פרוותית עם הנוחות והביטחון הנובעים מהידיעה שיש להם לאן ללכת אם זה יהיה קצת יותר מדי עבורם. בעיה: "למרות הכלים שהפאנודם הפרוותי יכול לתת כדי להתמודד עם אינטראקציה עם אנשים, בסופו של יום, אתה עדיין צריך ליצור איתם אינטראקציה. זה עדיין יכול להיות קשה". משתתפים רבים ציינו שלמרות האופן שבו הפנודם עזר להם עם הבעיות החברתיות שלהם, הם עדיין חווים קשיים בתקשורת: קושי בהבנת אחרים, קושי להפוך את עצמם למובנים וחרדה לגבי האופן שבו הם יתפרשו על ידי אחרים. בעוד שהפאנודם הפרוותי עוזר להפחית חלק מהאתגרים העומדים בפני אנשים על הספקטרום האוטיסטי, הבעיות לא נעלמות לחלוטין.

"אחד הדברים שקצת קשים הוא: הרבה ממה שנאבקתי בו הוא שפת הגוף של אנשים -מתקשרים עם אנשים ומנסים לקרוא מצבי רוח או איך הם משתמשים בגוף שלהם או בפרצוף שלהם כדי לתאר איך הם מרגישים. זה די מרתיע."

המשתתפים מדווחים לעתים קרובות על תחושת חרדה מפני מפגש עם תגובות שליליות לטעויות התקשורת החברתית שלהם, למרות שהם רואים את הפאנודם הכולל כמרחב מקבל ולא שיפוטי.

"אני תמיד דואג, כאילו, האם מכבים אנשים כי אני -האם אני מתחרפן? ואני מדבר יותר מדי על הדבר האחד הזה? אני מדבר יותר מדי? וכך התודעה העצמית -עם כל אינטראקציה חברתית -היא לא נעלמת לחלוטין".

המשתתפים מציינים שברגע שפרוותיות לומדים על אתגרי התקשורת החברתית הללו, הם יכולים לעתים קרובות ומוכן לתמוך.

"החברים שפגשתי בשלב מוקדם בקהילה, הם קצת חששו ממני בהתחלה, כי דיברתי מאוד מילולית - מאוד מאוד מילולית. ובגלל זה, זה קצת הפך את התקשורת לקשה, בשלב מוקדם. אבל, התמזל מזלי בכך שהאנשים שפגשתי, עם זאת, ברגע שאמרתי להם כמו 'היי' - אני לא מבין את הדברים האלה לפעמים, ואם אני לא מדבר פשוט תגיד לי', היה לי כל כך מזל שהתגובה שלהם ל זה היה, 'אני בשמחה אעבוד איתך עם כל מה שאתה צריך'."

"לפעמים אני לא תמיד מבין למה אנשים אחרים מתכוונים, אבל אחרי זה אני רק אומר, 'אני אספרגר, אני יש בעיה בהבנה. אתה יכול להיות יותר ברור?' אז בדרך כלל הם מבינים."

בעוד שאתגרי התקשורת החברתית שמגיעים עם אוטיזם, כמו גם מצבים אחרים (כגון, ADHD דיסלקציה, לקויות עיבוד שמיעתי, והפרעות בדיבור), לא נעלמים לגמרי בפאנודם הפרוותי, הם הופכים פחות לבעיה, במיוחד כאשר אחרים סביבם מכירים את האתגרים הללו וסימנו שהם מוכנים לעזור. המלצה: חינוך לציבור על אוטיזם ומצבים קשורים המשתתפים הציעו שזה יהיה מועיל לקיים פאנל שבו המשתתפים יוכלו ללמוד עוד על אוטיזם ומצבים קשורים מנקודת מבט מקובלת, לא שיפוטית. במיוחד, כשנשאלו מה הם רוצים שאחרים בפאנודם ידעו על מצבם, המשתתפים בספקטרום האוטיזם הזכירו מספר דברים:

-יש אנשים שמתקשים להבין שאלות רטוריות וסרקזם, ונוטים לקחת דברים פשוטו כמשמעו -יש אנשים שמתקשים לזהות ולזכור פרצופים (גם אם הם יכולים לזהות ולזכור - (fursuits) לפעמים קונפליקטים חברתיים נוצרים בגלל רמזים חברתיים בקריאה לא נכונה, ולא בגלל אי הסכמות אמיתיות או כוונות רעות.

-כאשר מישהו צריך לעזוב סיטואציה חברתית במהירות, זה יכול להיות בגלל שהוא נהיה מוצף במהירות על ידי גירויים חיצוניים שהם כבר לא יכולים לעבד ביעילות -זה לא משהו אישי -רק בגלל שמישהו הצליח להתמודד עם סיטואציה בצורה יעילה ונוחה בעבר (אפילו בעבר הקרוב מאוד), זה לא אומר שהם יכולים לעשות זאת עכשיו. ייתכן שהנסיבות הפנימיות והחיצוניות שלהם השתנו בדרכים משמעותיות, וייתכן שהשינויים הללו אינם ברורים לסובבים אותם -חוויות הזמן של אנשים שונות. בעוד שאדם אחד יוכל להתמקד ברגע הנוכחי, ייתכן שאחר יצטרך לתכנן את העתיד כדי להרגיש בטוח ובטוח -דפוסי החשיבה ותהליכי החשיבה של אנשים שונים, כך שמה שעשוי להיות עצה שימושית עבור אדם אחד עשויה להיות לא התמודדות מועילה אסטרטגיה עבור אחר חלק מהמשתתפים גם הזכירו שזה עשוי להיות מועיל לצוות הכינס ולביטחון לקבל הכשרה בסיסית כיצד לקיים אינטראקציה יעילה עם אדם

הספקטרום האוטיסטי שנמצא במצוקה. המלצה: לחגוג את סרט המגוון הנירודי בנוסף לעזרה להעלאת המודעות למגוון הנירולוגי בפאנודם, משתתפים רבים, הן אלה על הספקטרום והן הורים לנוער על הספקטרום, ציינו שאולי יעזור למצוא דרך לזהות את מי שמכיר עם אוטיזם ומי יכול לתמוך בצרכים החברתיים והתקשורתיים של אנשים עם מגוון רחב של עצבים, או לעזור לאנשים ניירודינגנטים להחליק או להימנע ממצבים חברתיים מביכים. 11

"אשמח אם תהיה צורה כלשהי של מזהה עבור אנשים ידידותיים לאוטיזם שיהיה אותי, כהורה, ואומר, 'אוי, האדם הזה מבין, התקשורת הזו הולכת להיות קצת אתגר'. עלה בדעתי כשאתה מדבר על אמנים, אולי הם לא יבינו מאיפה אנחנו באים, כשאנחנו ממש מקפידים על משהו. הייתי יותר מתאים אפילו לדבר עם אמן אם הייתי רואה איזה מזהה אומר, 'הבנתי', גם אם הם לא על הספקטרום בעצמם. אז איזשהו מזהה. אני לא יודע מה אתם מרגישים לגבי זה, אבל כהורה זה יעזור לי'."

11 המונח "מגוון נוירולוגי" (כשמדברים על קבוצה, או "נוירודיברגנטי" מתי.

דיבור על אדם) משמש לעתים קרובות כדי לתאר את הדרכים שבהן מוחותיהם של אנשים שונים באופן שמזהה ומעריך את ההבדל מבלי לעשות אותו פתולוגי.

"עבור אנשים מסוימים, כמו עבורי, יש לי בעיה לבטא במהירות שיש לי בעיות בתקשורת, אז אני חושב שיש סרט שרק אומר 'נוירודיברגנטי' זה כמו שיש לי כפתור שאומר, 'שאל אותי על זה...' אז לי, זה יעזור. אני יודע שזה יכול על כולם כי לא כולם רוצים לחלוק את זה. אבל אז אתה לא צריך לקחת סרט אם אתה לא מרגיש בנוח עם זה".

בכמה מקבוצות המיקוד, המשתתפים דנו האם עדיף שיהיה סרט ספציפי עבור אנשים המזדהים כנוירודיברגנטיים ואחר עבור אנשים שהם "ידידותיים למגוון נוירולוגי", או שמא יהיה הגיוני יותר לקבל תמונה שמתפקדת כמו דגל גאווה (בשימוש גם על ידי אנשים שהם LGBTQ וגם אלה שתומכים באנשי LGBTQ מבלי לציין איזה מהם

אתה). ההסכמה הכללית הייתה שעדיף שיהיה סרט שמצביע על כך שהאדם מכיר את המגוון הנוירולוגי בצורה כלשהי, מבלי להציע לאנשים לחשוף את הם מזדהים כ"נוירודיברגנטיים" או לא. אנו ממליצים שהקולל יציע סרט - אולי רצועת מוביוס קשת בענן (סמל נפוץ למגוון נוירולוגי) המצויר כזנבות של חיות קשת.

-עם המשפט "לחגוג את המגוון הנוירולוגי". 12 תוכנית הכינוס ועלוני המידע יוכלו להסביר את הסרט על ידי אמירת משהו כמו:

"המוח שלנו פועל בדרכים שונות, ולחלקנו יש דרכים שונות לתקשר. לחלק מאיתנו אולי ייקח קצת יותר זמן לדבר, או קצת יותר זמן להבין מה אתה אומר. חלקנו מדברים על דברים שמעניינים אותנו כבר הרבה זמן, ומתקשים להעביר הילוך במהירות. חלק מאיתנו אוהבים לדבר עם הרבה אנשים -אחרים נשחקים מהר מאינטראקציה חברתית ואולי יצטרכו להיעלם לתוך המאורות שלנו אם אנחנו מרגישים מוצפים. ההבדלים האלה הם חלק ממה שהופך את הקהילה שלנו למיוחדת כל כך -מקום שבו חתולים וכלבים וזאבים ושועלים ודרקונים וארנבות יכולים כולם לבלות יחד".

12 חלק מהקוראים אולי מכירים תמונות של חלקי פאזל כסמל של.

אוֹטִיזְם. בלשון המעטה, הסמליות הזו שנויה במחלוקת, לא מעט בגלל השתייכותה לארגון אוטיזם מדבר ועמדתה, לאורך השנים, שאוטיזם הוא דבר שצריך לתקן או לרפא, ההתייחסות שלו לאוטיזם כנטל. להורים, והנטייה שלו לדבר בשם אנשים אוטיסטים במקום לאפשר סנגור עצמי של אוטיסטים.

"אם מישהו לובש 'חגוג נוירודיברגנטי!' סרט זה אומר שהם יודעים ומעריכים שמוחות יכולים לעבוד בהרבה דרכים שונות. אם אתה סקרן לדעת איך מישהו החליט לענוד סרט של Celebrate Neurodiversity נסה לומר 'אני אוהב את הסרט שלך!' ואולי הם יספרו לך יותר על למה הם לובשים את זה."

כמה משתתפים גם הזכירו שהמעריצים הפרוותיים כבר עושים פריצות כדי לתמוך באלה שיש להם הבדלים פיזיים, תפיסתיים ותקשורתיים בגלל המחויבות שלו להכלה בין השאר בגלל שהם כל כך רגילים להכיל מחליפים פרווה, שהניידות, הראייה והשמיעה שלהם, או יכולת הדיבור שלהם לרוב מוגבלת למדי! מתן חינוך נוסף לאוהדים לגבי הדרכים שבהן מוחות, גופים וסגנונות תקשורת שונים של אנשים ומתן לפרוות דרך לאותות שהם מבינים ומוכנים לעזור, יעזור לאנשים על הספקטרום האוטיסטי לראות ולדעת שהם

יכולים לסמוך על התמיכה הזו מהקהילה שלהם. בעיה: "אני לא יודע איך ליצור אינטראקציה נכונה עם כל האנשים האלה כי אני ממש לא מכיר אף אחד מהם." משתתפים רבים על הספקטרום האוטיסטי דיווחו כי הם מתקשים לדעת כיצד להתרועע בקבוצות גדולות יותר, במיוחד כאשר מדובר על ייזום שיחות עם זרים או מעורבות בשיחות קבוצתיות.

משתתף: זה די קשה כי אני לא ממש יודע מתי להתערב או מתי לעשות אינטראקציה, משהו כזה. זה ממש קשה לי כי אני, ובכן, יש לי אוטיזם, ואני לא יודע איך ליצור אינטראקציה נכונה עם כל האנשים האלה כי אני ממש לא מכיר אף אחד מהם. חוקר: מתי זה עובד לך טוב? משתתף: טוב כשאני מכיר מישהו, אני מניח. אני יכול לגשת אליהם בקלות ולומר, 'היי, אני מכיר אותך מהמקום הזה' או משהו כזה. חוקר: ומה מקשה? משתתף: כשאני לא ממש מכיר אותם כי, ובכן, יש להם הרבה חברים אחרים, ואין להם באמת זמן למישהו כמוני שהם לא מכירים.

כתוצאה מכך, פרוטיות רבות של אוטיסטים הרגישו לעתים קרובות אבודים או בשוליים במפגשים חברתיים גדולים. 13.

"פשוט אף פעם לא הייתי מאוד חברתי מלכתחילה, ויכול להיות לי קשה להיות הראשון שמתחיל לדבר, או, אתה יודע, לדבר. אף פעם לא בטוח מה לומר, אלא אם כן, אתה יודע, מישהו אוהב שואל אותי שאלה, או שאנחנו כבר באמצע דרך שיחה כלשהי, ולי, אתה יודע, יש נקודה להעיר. קבוצות גדולות תמיד גרמו לי לעצבן."

לפעמים, החרדה הזו נובעת מהתפיסה השגויה שכולם מכירים זה את זה והם כבר לגמרי נוח אחד עם השני.

"תופתעו לגלות כמה אנשים אומרים: 'אני פשוט מרגיש ביישן כי כולם מכירים אחד את השני ואני לא ממש יודע איך להיכנס' ואני כאילו, כל מה שאתה צריך זה מישהו לך, 'היי, בוא הנה. אתה יכול לשבת איתנו'. וזה מה שאני מנסה לעשות. כי ככה נכנסתי. פחדתי. לא ידעתי מאיפה לבוא. בפגישה הראשונה שלי, הקטנטונת הזו נפגשת. ואני נבהלתי כי הכרתי את האדם שלקח אותי לשם ללכת איתו, כי רציתי לפחות שיהיה לי מישהו שאני מכיר, אבל פשוטו כמשמעו -עליתי והייתי כמו 'אני צריך לאזור אומץ', ודיברתי לבחורה האחת הזו. מי שבמקרה היה החבר הכי טוב שלי עכשיו כבר ארבע שנים".

עבור חלקם, שיש לפחות חבר טוב אחד זמין לעשות היכרות עושה הבדל עצום כשמדובר בשבירת הקרח.

"כשהצטרפתי לראשונה, הייתי די לחוצה להכיר מישהו. ומה שבעצם עזר לי להיכנס לזה זה בעצם להכיר כמה אנשים ולמעשה הם עודדו אותי לצאת ולהינות, והתברר שזו הייתה תקופה ממש כיפית".

בדרך כלל קל יותר להציג את עצמך לפרוות בודדות מאשר להחדיר את עצמך לשיחות קבוצתיות גדולות יותר.

13 שלא יישמע כמו תקליט שבור, התחושות הללו כמעט שאינן ייחודיות לסתם.

פרוותיות של מגוון עצבים; הם גם חווים בדרך כלל על ידי פרוות נירוטיפיות! ראינו אינספור פרוותיות מסתובבות בכנס הפרוותי הראשון שלהם בעצמם, עצבניים מכדי להציג את עצמם בפני אחרים סביבם.

"יש לי גם כמה אתגרים, כמו להיות עם קבוצות גדולות. אז, אני מנסה ליצור אינטראקציה עם אדם בודד בכל פעם, כדי להרגיש שיש לי את האינטראקציה שאני צריך כדי לקשר ידידות."

ברגע שנוצר חיבור, האינטראקציה נוטה להיות הרבה יותר קלה.

"קשה, כאילו, לדבר קודם, אבל ברגע שעושים זאת זה נהיה קל יותר. ואז, כמו שאמרתי, זה פשוט מסתחרר. זה כאילו אני מקבל יותר ביטחון ואז אני יכול להתחיל לדבר עם עוד אנשים, וזה מרגיש נוח לעשות את זה".

המלצה: אירועים בקבוצות קטנות המיועדות לאנשים על הספקטרום האוטיסטי ולבעלי הבדלים אחרים בתקשורת חברתית. כדי לעזור לאנשים שנאבקים לפגוש אנשים במסגרות קבוצתיות גדולות כמו כנסים פרוותיים, אנו ממליצים לחסרונות לשקול אירוח "Meet-and-Greet" של "NeurodiFURsity" שבו אנשים עם אתגרי תקשורת חברתית יכולים להתחבר זה לזה בקטנה יותר קבוצות ושם הם לא צריכים להתוות אם אחרים סביבם מעוניינים לדבר איתם.

"אני חושב שזה עשוי להיות מועיל לקיים הזדמנויות או מפגשים שאנשים יכולים ללכת אליהם שמספרם היה קטן יותר, שיעזרו לאנשים על הספקטרום להרגיש קצת יותר קל או בלי היסוס. כי זה עדיין לא קל".

האירוע עשוי לכלול הזדמנויות מובנות לשוחח עם אדם אחר בכל פעם, כאשר חלק מהמשתתפים מציעים משהו כמו פורמט "ספיד היכרויות" שבו אנשים מתאימים באופן אקראי עם משתתפי פאנל אחרים לשיחה קצרה, אולי תוך כדי בחירה מתוך רשימה של נושאי שיחה. 14.

"אם היה כאן מפגש שנכתב, והוא מזכיר שזה מפגש עבור אנשים על הספקטרום כדי לקבל הזדמנות לפגוש אנשים - אבל במפגש הקבוצתי הזה, זו תהיה הזדמנות אחד על אחד עבור כמה דקות פה ושם באזור רגוע יותר, אזור שקט".

14 למעשה, חלק מהמשתתפים שלנו ציינו שקבוצות המיקוד שלנו פעלו בזה.

דרך עבורם: לתת להם הזדמנות לנהל שיחה מובנית בקבוצה קטנה ושקטה.

אירועים כמו זה יאפשרו לאנשים על הספקטרום להתחבר ולתכנן אסטרטגיה של חוויות והמלצות מהניסיון שלהם. יהיה לזה גם פוטנציאל ליצור תחושת שייכות גדולה יותר.

"אני חושב שחלק מזה הוא כאילו, אם אתה מבין שאתה לא לבד, זה עוזר לך. כי לפעמים אתה חושב 'אוי זה רק אני, אני היחיד שאוהב להתחרפן, אני היחיד שיש לו בעיות' ואתה פשוט בונה את כל המצב הזה, אז זה כאילו אתה אוהב פגישה ו-ברך, רואה האנשים האחרים האלה כמוך, לפעמים זה קל יותר".

מסיבה זו, אנו ממליצים למוסכמות פרוותיות לשקול יצירת הזדמנויות לאנשים המזדהים כנוירודיברגנטים להיפגש ולהתרוועע אחד עם השני. 15 הזדמנויות מובניות בקבוצות קטנות כאלה לאנשים לקיים אינטראקציה אחד על אחד בלי לחשוש לשאול אם האדם השני רוצה לדבר איתך או להתאמץ לחשוב על מה לדבר עליו יעזרו לאלה שנאבקים עם ההתחלה הזו מכשול ליצירת חברים. אנו גם ממליצים שכל אירוע כזה יתזמן מוקדם בתכנות כדי לאפשר למשתתפים ליהנות מהקשרים שהם יצרו על ידי היכולת ליצור אינטראקציה עם חברים החדשים במהלך שאר הכנס.

המלצה: מדריכים מתנדבים המלצה נוספת היא ליצור רשימה של מתנדבים שזמינים לבלות עם חדשים ביישנים ולהראות להם.

"בכינוס הראשון שלי טבעתי, ונפגשתי עם מישהו במהלך פאנל כתיבה שהציע פשוט ללוות אותי. וזה, רק שיש מישהו שפשוט יכולתי לסמוך עליו, יכולתי פשוט לדבר איתו, זה ממש עזר לי, אז לא הייתי צריך להתמקד בכל מה שסביבי".

"להיות מישהו שיכול להדריך אותך יכול להיות עזרה עצומה."

היו הרבה דיונים בתוך הקבוצות על איך להגדיר רישום כזה, היכן לארח אותו וכיצד אנשים יכולים להצטרף אליו, למרות שלא נוצרה הסכמה ברורה לגבי שיטות עבודה מומלצות מלבד התחושה שהוא עשוי להיות דומה לאופן שבו אנשים מתנדבים את עצמם כמטפלים בבגדי פרווה. ה.

15 כמו כן, בואו נהיה אמיתיים: המילה "נירודיפורסיטי" טובה מכדי לוותר עליה!

המכניקה של איך להתמודד עם זה ביעילות תהיה כמעט בוודאות שונה מאירוע לאירוע. הדבר החשוב יהיה להבטיח שלכל מי שמגיע למקרה ומתבייש לפגוש אנשים חדשים יהיה לפחות אדם אחד שהוא יוכל להתיידד איתו, מישהו שיכיר אותו לאחרים ובאופן כללי יהיה חבר בקהל. המלצה: ספסל ידידותי המלצה קשורה נוספת שהועלתה על ידי אחד מעורכי פרק זה היא לייעד ספסל או מקום אחר כזה בחלל הכנסים הראשי שבו יכולים המשתתפים לשבת אם הם רוצים שמישהו יפתח איתו שיחות

אותם. בניגוד למקומות בילוי לא רשמיים כמו "גן החיות", שבהם אנשים יכולים ללכת מכל מיני סיבות, הספסל הידידותי מסומן במפורש כמקום המיועד לאנשים שרוצים להיפגש לשוחח עם אנשים אחרים שהם לא מכירים. ואכן, אחת מנקודות החרדה הגדולות ביותר כאשר ניגשים למישהו לומר שלום היא התהייה האם אותו אדם מעוניין לדבר עם מישהו. הספסל הידידותי מסיר את העמימות הזו מהמצב ומעודד אנשים להיות בטוחים יותר בפתיחת שיחה עם זר. מהצד השני, פרוותיות אלטרואיסטיות שרוצים לעזור לפרוונות בודדים או ביישנים להתרועע יכולים לפקוח עין כדי לראות אם מישהו יושב על הספסל לבד. בעיה: "ניסיתי ללכת מאז שמלאו לי 18... סיבות תקציביות וכלכליות חסמו אותי." רבים מהמשתתפים שלנו ציינו שלעיתים קרובות גורמים פיננסיים מנעו מהם להשתתף בפאנלם בכל הדרכים שהם רצו.

"אם אתה לא במצב טוב, ואתה לא מרוויח הרבה כסף, זה פשוט קשה וזה מלחיץ."

בעוד שכסף הוא לעתים קרובות גורם מגביל עבור פרוותיות רבות, בהתחשב הן בעלות של חליפות פרווה והן במוסכמות (ראה פרק 8), גם בעובדה שפרוותיות רבות הן צעירות ולומדות בקולג' (ראה פרק 13) אנשים על הספקטרום האוטיסטי לעתים קרובות יש את הקושי הנוסף להיאבק למצוא ולשמור על תעסוקה. הורים לבני נוער על הספקטרום, במיוחד, דיווחו לעתים קרובות שהם מרגישים נקרעים בין אזעקה במחיר של חליפות והערכה להטבות הסוציאליות שהם מספקים.

"עזרתי לה לקנות אותה קודם. אני חושב שזה היה תשע מאות דולר אמריקאי -ואני הייתי מטורפת. ואני אמרתי, "אוי אלוהים. תשע מאות." אבא שלה קצת נרתע מהמחיר, אבל אמרתי, 'זה הכסף שלה. תן לה לקנות מה שהיא רוצה'. היא מאוד מופנמת, מאוד שקטה, אבל.

כשהיא שמה את המסכה שלה, את התחפושת שלה, היא נעשית שופעת מאוד, והיא תצטלם, ואתה יודע שאני לא רואה אותה עושה את זה בחייה. ולכן אני חושב שבשבילה -ובשבילי -זה נהדר לראות אותה מפגינה רגשות שונים".

המלצה: בדוק הזדמנויות מימון/הנחה לאנשים על הספקטרום. זה היה עוד אחד אחד הנושאים שבהם עלו מעט פתרונות ברורים מהדיונים שלנו. כצוות מחקר, תהינו האם יש הזדמנויות ליצור או למצוא תמיכה כלכלית לאנשים על הספקטרום האוטיסטי שרוצים להשתתף בחסרונות או לרכוש בגד פרווה אך אינם מסוגלים לעשות זאת עקב

חוסר משאבים כספיים. אתגר אחד לתוכנית הנחה או מלגות רשמית הוא שאנשים רבים המושפעים מאוטיזם או אתגרי תקשורת חברתית דומים אינם בעלי אבחנה פורמלית של אוטיזם, במיוחד אלה שפשוט לא יכולים להרשות לעצמם לעבור אבחון. אתגר נוסף הוא ההנחה הזו תוכניות המיועדות לקבוצה אחת מסתכנות במראה של חוסר שוויון כלפי קבוצות אחרות שעשויות להפיק גם הן תועלת מתמיכה כזו (למשל, פרוותיות שמקורן בקבוצות שנחקקות לשוליים בדרכים אחרות). 16 אפשרות נוספת היא לטפל בבעיה זו באמצעות שיתופי פעולה בלתי פורמליים: למשל, יצרן חליפות פרווה עשוי להיות מוכן לעבוד בעלות מופחתת עם רשתות של מטפלים/קלינאים שעובדים עם אנשים על הספקטרום האוטיסטי. אפשרות נוספת עשויה להיות יצירת קרן מלגות עבור אנשים על הספקטרום כדי לקבל סיוע בעלות הנסיעה לכנס פרווה. למרות שזה אולי נראה מופרך בהתחלה להציע שמקורות חיצוניים עשויים להיות מוכנים לממן מאמץ כזה, ככל שהיתרונות של הקהילה הפרוותית ושל טיפוח הפרווה עבור אנשים על הספקטרום הופכים ידועים יותר, מי שמחוץ לקהילה להיות מוכנים יותר לתמוך בו כלכלית. לבסוף, חשוב לציין, כפי שעשו משתתפים רבים, שרכישת בגד פרווה יקר או אפילו השתתפות בכנס לאומי גדול אינם הכרחיים כדי להיות חלק מהפאנדום. התפשטותם המתמשכת של אירועים מקומיים, הפתיחות של הקהילה לצורות לבוש פחות משוכללות, והנכונות של

חברים רבים בקהילה לאפשר לחברים לנסות את החליפות שלהם, כל אלה עוזרים להפוך את ההזדמנויות הללו ליותר זמין לרחבה יותר.

16 אפשר להציע שפרוותיות יוכלו לגייס כסף באמצעות כוונות צדקה למען כזה.

קרן, בהתחשב בכך שפרוות הם מגייסי תרומות אגדיים - כמעט כל כנס פרווה כולל מכירה פומבית של צדקה בליבת התכנות שלו. מאמצי הצדקה הללו, לעומת זאת, מכוונים באופן מסורתי לארגונים למען בעלי חיים.

מגוון אנשים. הבעיה היא לא חוסר כסף עצמו, זה חוסר גישה. ככזה, פתרונות כספיים רחוקים מלהיות האופציה היחידה! 17 בעיה: "בעיני זה מאוד מוזר" הורים ובני משפחה אחרים של נוער על הספקטרום האוטיסטי תופסים מעמד ייחודי בפאנדום. לעתים קרובות הם לומדים על תרבות חדשה ולא מוכרת ועשויים להרגיש לא בטוחים אם לתמוך בהם

השתתפות של בני משפחה בתרבות זו, או, אם הם רוצים לתמוך בה, ייתכן שהם לא ידעו כיצד לתמוך בה. זה סביר במיוחד להיות המקרה אם הם טירונים בכל מה שקשור לפאנדום הפרוותי. אם מדברים על הרעיון הזה, בני משפחה של אנשים על הספקטרום דיווחו לעתים קרובות על תחושה ראשונית של בלבול או אפילו אי נוחות לגבי הפאנדום, כזה שבדרך כלל התפוגג ברגע שהם הכירו יותר את הפאנדום.

"בעיני זה מאוד מוזר. בגלל זה באתי לראות במה מדובר, למה הבן שלי כל כך מעורב בזה. אבל זה נראה לי יותר הגיוני עכשיו. אתה יודע, איך שהוא רואה דברים, זה מה שאני רואה עכשיו! אוקיי, אני לא מבין: למה האדם הזה לבוש ככה? למה האדם הזה מתנהג ככה? כי זו לא הדרך שבה הייתי מפרש דברים. אבל נוח לו מאוד עם זה, ונוח לו כאן. אני חושב שהרבה צריך ללכת לחינוך, לאנשים כמוני".

למרות זאת, הורים עדיין תוהים לפעמים כיצד לעזור לילדם להישאר בטוח במה שהיא במובנים רבים תרבות לא מוכרת, במיוחד לאור מרכזיותו של האינטרנט.

"אפשר לשאול שאלה? אחד הדברים שבאמת דאגתי לגביהם, זה כמו שאמרת, אתה משוחח באינטרנט עם החברים שלך - שלי אין חברים שהוא יוצר איתם אינטראקציה פיזית אלא אם כן הוא כאן. הכל באינטרנט. ואני כל הזמן דואג שהיו אנשים שינצלו אותו. מישהו יכול לדבר איתי על זה, אם זה חשש לגיטימי?"

17 פתרון אפשרי נוסף, למשל, עשוי להיות גיוס תרומות של "גמלאים".

חליפות פרווה לניסיון או לחלוק עם פרוותיות בכנס שאינם מסוגלים להרשות לעצמם בגד פרווה משלהם, אך עדיין היו רוצים את ההזדמנות

לנסות ללבוש פרווה בעצמם. זה לא יעלה הרבה -אולי

עלות של תרסיס חיטוי טוב לשמירה על נוהלי היגיינה טובים כאשר חולקים בגד!

הם נאבקו כיצד יוכלו להמשיך בתהליך הלמידה שהם ובני משפחתם היו שניהם באירועים פרוותיים לאחר שחזרו הביתה.

"אתה לא יודע כמה הייתי רוצה שתהיה קבוצה כזו ליד המקום שבו אנחנו גרים שאוכל לבוא ולדבר עם אנשים כדי להבין: מה אני עושה שזה מועיל? מה אני עושה שלא עוזר? הלוואי שהיה מקום שאוכל ללכת אליו כדי לדבר עם אנשים!"

המלצה: שקול מפגשי מידע להורים מקומיים במהלך השנה. זה היה תחום נוסף שבו הדיונים הקבוצתיים שלנו לא הניבו הרבה תשובות ברורות. עם זאת, המחקר שלנו

לצוות היו כמה מחשבות בעניין. כנסים פרוותיים כמו אנתרוקון מציעים פאנלים ואירועים מסבירי פנים ואינפורמטיביים להורים המלווים את ילדיהם לרעיון. עם זאת, אירועים אלו מתרחשים רק בחלק מהכנסים, וגם אם כאשר הם מתקיימים, הם מתרחשים רק בכנס, פעם בשנה. מפגשים במהלך השנה להורים שילדיהם מתעניינים בפאנדים הפרוותי עשוי להיות מועיל, במיוחד להורים ובני משפחה של פרוותיות נורו-דיברגנטיות.

איזשהו מפגש של "נורו-גיוון בפנדים הפרוותי" בפיטסבורג או בערים מרכזיות אחרות המארחות, באופן אידיאלי לפני הכנס עצמו, יאפשר להורים ללמוד יותר על האירוע שאליו ילדם רוצה להשתתף ויכול לעזור למשפחה להתכונן לקראת הכנס. אירוע, לצפות את הצרכים של ילדם, ואפילו לעזור להם ליצור חברויות מראש שהם יכולים לטפח במהלך הכינוס עצמו. ואם הביקוש בעיר בודדת מעט נמוך, אין שום סיבה שלא ניתן יהיה להציע מפגש כזה באופן וירטואלי גם באמצעות ועידת וידאו. בעיה: 18"הדבר הקשה הוא שהיא לא יכולה לספר על זה לאף אחד."

דאגה אחת, הקשורה לבעיה שלעיל, המועלת לעתים קרובות על ידי הורים ובני משפחה של אנשים על הספקטרום, היא הסטיגמה החברתית המופנית כלפי פרוותיות (ראה פרק 21)המשתתפים תהו האם הסטיגמה הזו מקשה על בני משפחתם ליהנות מהתמיכה החברתית שהם מוצאים בתוך הפאנדים והאם ניתן להשתמש בה כדי להועיל לשארית חייהם, או שהם נאלצים להפריד בין האינטרסים הפרוותיים שלהם חיי היום יום שלהם.

18שוב, זוהי הצעה עם תועלת מעבר להורים ובני משפחה של.

פרוותיות נורו-דיברגנטיות: ארגונים כמו Moms of Furriesהראו שיש ביקוש לאירועים ומשאבים המיועדים להורים עם ילדים פרוותיים.

"הדבר הקשה הוא: היא לא באמת יכולה לספר על זה לאף אחד. והיא מכינה, אתה יודע, תחפוש נהדרות, ואני תמיד רוצה להראות לחברים שלי. אתה יודע, 'תראה את הדברים המדהימים האלה שהיא עשתה!' וחבר אחד שלי לגמרי בסדר עם זה. אבל כל אחד אחר יהיה כמו, אתה יודע, 'מה אתה עושה? למה אתה מעודד דבר כזה?'"

"אני חושב שהכי קשה זה, ושמתי לב לזה עם בית הספר שלו כשהוא התחיל לעלות: שבני גילו היו קצת בהתחלה לועג, אתה יודע, 'אוי בנאדם, אני לא מאמין שאתה עושה את זה'."

המלצה: המשך המאמצים לתקן תפיסות מוטעות ולהעלות את המודעות לגבי הפאנדים כפי שהראינו במקום אחר בספר זה, סטריאוטיפים ותפיסות מוטעות פופולריות לגבי פרוות מקשים עליהם לשלב את חוויות הפאנדים שלהם -כולל היתרונות שהם מקבלים מהפאנדים -לתוך שארית חייהם. למרבה המזל, נראה שהגאות מתהפכת, כולל סיקור חיובי יותר לאחרונה של הפנדים ברשתות כמו CNNורולינג סטון, גדול ומגוון יותר

השתתפות בפאננדום, ותמונה מציאותית יותר של פרוות העושים את דרכן למודעות תרבותית כאשר פרוותיות משיגות שליטה על הנרטיב שלהן (למשל, מדיה חברתית, סרטי תעודה שהופקו על ידי פאננדום). אנו מקווים שספרים כמו זה, הצגת המחקר שלנו בכתבי עת אקדמיים והפצת עבודתנו בכלי תקשורת פופולריים יסייעו גם להעלות את המודעות התרבותית לגבי פרוותיות -הן מה הן והן היתרונות של הפאננדום -הן לאוטיסטים פרוותיות ולפרוותיות באופן כללי יותר. מסקנה העבודה המיוצגת כאן מייצגת רק חלק קטן מהשאלות שעלו ככל שאנו חופרים לעומק את נושא האוטיזם והמגוון הנירוטי בפאננדום הפרוותי. הקלט של כל כך הרבה פרוותיות נירו-מגוון ובני משפחתם עזרה לשפוך אור על כמה מהבעיות הייחודיות שהם מתמודדים איתם בפאננדום, כמו גם כמה פתרונות שעשויים להיות פוריים.

חשוב מכך, הם גם הדגישו את הסיבה שבגללה כדאי ללחוץ כל כך קשה כדי להפוך את הפאננדום למקום כולל עבור פרוותיות נירו-דיברגנטיות -היתרונות שהם דיווחו מהפאננדום מבהירים שהפאננדום הפרוותי הוא בהחלט חיובי נטו עבורם. יתרה מכך, למידה על הצרכים וההמלצות של פרוותיות נירו-מגוון סייעה גם לשפוך אור על כמה דרכים חדשות להועיל לא רק להם, אלא גם לקהילה הפרוותית.

ככלל -הרבה מההמלצות שהם עשו יתקבלו בברכה על ידי המעריצים הפרוותיים בכללותו! אנו מצפים להמשך מחקר זה בעתיד, הן כדרך למצוא שאלות ותשובות חדשות על מגוון נירולוגי בפאננדום הפרוותי, אך גם כדרך לתת קול לאלה שיש להם כל כך הרבה מה ללמד אותנו על הפאננדום, ובכל זאת, לעתים קרובות כל כך לא נשמע.

הפניות 12, Marschall, A. (2023). האם לומר "אדם עם אוטיזם" או "אדם אוטיסט"? מוח מאוד. <https://www.verywellmind.com/shouldyou-say-person-with-autism-or-autistic-person-5235429>.

פרק 24.

זהות פרוותית, קפיטל פרוותי ואינטרסונות: מיזוג ממצאים כמותיים, איכותיים ואנתרופולוגיים ליצירת מודל רזולוציית הזהות הפרוותית (FFIRM) שרון א. רוברטס.

תפיסות היסוד של לגבי זהות, גיבוש זהות ופתרון זהות מושרשות במסגרת תיאורטית שהוצגה לראשונה על ידי אריק אריקסון (1959, 1968, 1978) באמצע המאה ה-20.

ופותח עוד יותר על ידי סוציולוגים ופסיכולוגים אחרים במהלך 50 השנים הבאות. זהות מתייחסת למודעות לתחושת העצמי הקוהרנטית של האדם הנמשכת על פני מרחב וזמן. תכונה בסיסית של ההגדרה האריקסונית של זהות היא שחלק מרכזי באדם מתפתח בצעירותו ונשאר עקבי יחסית לאורך החיים הבוגרים. זהותו של אדם נוצרת באמצעות פעילות התפתחותית הנקראת גיבוש זהות, המוגדרת באופן רחב כהליך שבו האדם מסנתז תפקידים של מבוגרים, הזדהויות אישיות, התנהגויות וערכים -המושגים התפתחותית בהקשר של קהילה גדולה יותר שמכירה ומאמתת את הפרט. (אריקסון, 1959, 1968). זאת בניגוד לרזולוציית זהות, המתארת את השלמת התפתחות הקשורה לזהות

משימות -המביאות למחויבויות ארוכות טווח לתפקידי מבוגרים ולהזדהות המחברים אנשים לקהילה גדולה יותר ובו זמנית מבדילות אותם מאחרים באותה קהילה. (Roberts, 2007) בתפיסה שלנו לגבי מדידתה, רזולוציית זהות כוללת את תת-המרכיבים של "גיבוש זהות עצמית (אינטגרציה ובידול) וגיבוש זהות חברתית (תפקידי עבודה ותפיסת עולם)" (Roberts & Côté, 2014, p. 225) במילים אחרות, אנשים עוברים

המעבר לבגרות חייב להשלים את המשימות ההתפתחותיות הקשורות בהבנת מי הם ובמה הם מאמינים בכל הקשור ל(1) איך תחושת הליבה הזו של עצמי משתלבת בתוך קהילה גדולה יותר (אינטגרציה) אך (2) היא בו זמנית ייחודית או נישא. בתוך אותה קהילה (בידול), (Adams & Marshall, 1996) תוך (3) רכישת אישורים חינוכיים או מיומנויות הנדרשות לקיום עצמי (תפקידי עבודה), ו-(4) פיתוח תפיסת עולם מושחזת המשדרת מטרה ומשמעות. יתרה מכך, הבנה זו של זהות לא משלבת רק מושגים של חקר

-ומחויבות לתפקידי מבוגרים, (Marcia, 1968, 1980) זה מדגיש את המודעות לאותו סובייקטיבי

תחושת עצמי והמשכיות (זהות אגו), המשכיות התנהגותית במעורבות בין-אישית (זהות אישית), ובעלי תפקידים ומעמדות חברתיים.

להיות מוכר על ידי קהילה גדולה יותר (זהות חברתית). (Côté & Levine, 2002) המודל התיאורטי הזה של גיבוש זהות משלבת אלמנטים ממספר דיסציפלינות, כגון פסיכולוגיה התפתחותית, פסיכולוגיה חברתית וסוציולוגיה. השתמשתי במסגרת זו בקריירה האקדמית שלי כדי ללמוד מושגים שונים: מעברי חינוך לעבודה בנוער, התנהגויות של נטילת סיכונים, הפרעות אכילה וכמובן פרוותיות. עבור רוב הנושאים הללו, האסטרטגיה הייתה למדוד רמות שונות של גיבוש זהות או פתרון זהות ולדגמן כיצד הציונים בסולמות הזהות הללו מתייחסים למשתנים נמדדים אחרים, כגון סגנונות הורות, מוכנות לאוניברסיטה, תדירות השתייה האפיזודית, וכן תוצאות בריאות הנפש, כמו חרדה. אזהרה חשובה: ה"זהות הפרוותית" כתבת דיילי ביסט

ביקש ממני פעם להבהיר למה התכוונתי כשאמרתי שאנשים "מזדהים כפרוותיות" או "פרוותיות מזדהות עם הפורסונות שלהם". עבורי, הזהות הפרוותית מתייחסת לתחושת המודעות העצמית של הפרט ותחושות השייכות לקהילה הנובעת מהשתתפות בפאנדום הפרוותי. בהגדרה זו, אני מסגל אלמנטים של גישה ניאוא-אריקסונית לתיאור גיבוש זהות וגילוי עצמי משמעותי באמצעות קשרים אנתרופומורפיים וקהילתיים שרבים מפרוות - אבל לא כולם -

חווייה בגלל היותם חלק מהמעריצים הפרוותיים. כשאני מדבר על אנשים שמזדהים כפרוותיות, אני מתכוון לקשר המורגש והמשמעותי שלהם עם הפאנדום הפרוותי, וכשאני אומר ש"פרוותיות להזדהות עם fursonas-השלם", אני מתאר את הקשר המשמעותי שחלק מהפרוותיות מפתחות עם fursonas-השלם, שעשוי להקל על חקירה, השתקפות עצמית ומודעות, וצמיחה אנושית. עבודת זהות זו מתרחשת בגלל מעורבות וולונטרית בקהילה -מעמד של בחירה שהושג. לפיכך, הזהות הפרוותית היא סוג של תוכן -תפקיד חברתי -התומך בתהליך התפתחות הזהות. 1 חשוב לציין, הזהות הפרוותית אינה כיוון בשימוש שלי במונח. זה כן לא מעמד מוגן. זוהי זהות מעריצים משמעותית במיוחד המשלבת שיקוף עצמי יצירתי וחיבור למשהו גדול מהעצמי. באותו אופן, מישו עשוי להזדהות בתור מעריך של מסע בין כוכבים ותחוו יתרונות אישיים ומשמעותיים מהפעילויות הקשורות -השתתפות בכנסים, חיבור עם אחרים באופן אישי ומקוון, והפיק תועלת מכל רפלקציה עצמית כתוצאה מכך, תחושת שייכות לקהילה, וצמיחה שלאחר מכן כאדם מגיע מהווה.

18-15 לתיאור ניואנסים של הדיפרנציאל. (Côté and Levine (2015, ראה

ממדים של זהות ועצמי.

קשור לקהילה. זה הפנדום הפרוותי. 2 עם זאת, הטרימינולוגיה גם קצת מסובכת מכיוון שיש עיבודים אחרים של המילה זהות שיוחסו יותר -ומוגנים משפטיים -מעמד ומשמעות, כגון זהות מגדרית וזהות גזעית. בשימוש הנוכחי שלי במונח, הזהות הפרוותית אינה שוות ערך לסטטוסים האחרים הללו. עם זאת, חשוב לציין שפרוותיות רבות אכן תופסות סטטוסים מוגנים, כמו היותם חלק מקהילת 3. 2SLGBTQI+ פתרון זהות במעבר הממושך לבגרות הידיעה מי אתה היא משימה התפתחותית מרכזית של גיל ההתבגרות והנוער. מאות חוקרים דגלו ביתרונות של גיבוש זהות ובקשר שלה למספר עצום של תוצאות רווחה. מחקר התזה שלי בחן את היתרונות של פתרון זהות עבור תוצאות בריאות הנפש -הממצאים הראו שהקשר בין תחושת עצמי מפותחת וקוהרנטית לבריאות נפשית טובה היה חזק. (Roberts, 2007) עם זאת, ה

המשימה של יצירת תחושת עצמי קוהרנטית נמשכת זמן רב יותר מאי פעם בחברות מערביות. כמה פסיכולוגים התפתחותיים חשבו שהשינוי הוא כה עמוק עד שהם כינו תקופה התפתחותית חדשה בין גיל ההתבגרות לבגרות -הבגרות המתהווה. (Arnett, 2000, 2004) ובעוד כמה מהתומכים בבגרות המתהווה תיארו את המעבר הממושך לבגרות במונחים שפירים, חוקרים אחרים הביעו דאגה שאם גיבוש זהות

עומד על קיפאון, אז יכולות להיות לכך השלכות התפתחותיות חמורות עבור הפרט (Côté & Allahar, 2011; Roberts & Côté, 2014; Côté & Levine, 2002, 2015).
בחברות מערביות עכשוויות? ומה זה קשור לפרוות? כדי לענות על השאלות הללו, אני צריך להסביר קצת יותר על התפתחות זהות לאורך ההיסטוריה האנושית וכיצד היא השתנתה באופן דרסטי והפכה למשימה מרתיעה יותר - בתחילה עם המהפכה התעשייתית ואחר כך אפילו יותר עם מהפכת המידע. 4 אתה אולי תוהה מה.

2 עם זאת, אני כן חושב שהפאנדום הפרוותי, עבור חלקם, מציג למשתתפים בו.

הזדמנות יוצאת דופן לצמיחה וחיבור לאחרים שמשנה את החיים - יותר מההשתייכות המזדמנת שלי להיות טרקר. זה היה ההיבט הזה של הפאנדום הפרוותי אליו אתייחס בפרק זה. 2SLGBTQI+ (יד-רוחות) (ילידים), לסביות, הומואים, ביסקסואלים, טרנסג'נדרים,

קוויר, אינטרסקס 4 כסוציולוג, יש לי חששות כבדים מההשלכות של הבינה המלאכותית הממשמשת ובאה.

מהפכה מסיבות רבות, אבל הניתוק הגדול יותר של בני אדם מלחונות אינטראקציות משמעותיות בהחלט נמצא ברשימה.

תיאוריה סוציולוגית זו קשורה לפרוות, אך בהמשך הפרק, אציע תיאוריה שתסביר כיצד הפאנדום הפרוותי מספק סוג של תרופה לתנאי החברה המודרנית המאוחרת עבור כמה פרוותיות. על מנת להסביר על אילו קשיים הפאנדום מפיג, אני צריך קודם כל לתאר את הבעיה. בחברות פרה-תעשייתיות, התחושה של אנשים את עצמם באה מההזדהות שלהם עם אחרים בקהילה שלהם (Côté & Levine, 2002). לדוגמה, בחברות פרה-מודרניות, רוב האנשים קבעו עבורם את ה"עתיד" שלהם על ידי ציפיות הקהילה שלהם, שהיו מבוססות באחריות אבות. הם הלכו בדרך כלל בנתיב שנקבע מראש שמקורו במעמד משפחתי, בעיסוק ובתפקידים מגדריים. כפי שתיאר זאת דורקהיים (1893) הייתה זהות של חוויה שהחזיקה את החברה יחד - הוא קרא לזה סולידריות מכנית. קשרי הקהילה החזקים שהיו מושרשים ביחסים קבוצתיים ראשוניים הנחו את חייהם של אנשים ועיצבו את מעשיהם - לא היה צורך "להבין" מה אדם "הולך להיות" כאשר הוא "גדל" מכיוון שציפיות ונורמות מבניות קיימות. כבר הכתיבו את התשובות 5 (Côté & Levine, 2002) עם זאת, המהפכה התעשייתית תשבש לצמיתות סוג זה של חברה פשוטה, שכן היא פתחה עידן של תפקידי עבודה חדשים שדרשו כישורים מיוחדים (דורקהיים כינה זאת חלוקת עבודה מורכבת), מכירת עבודתו תמורת שכר, חינוך נרחב יותר לילדים. ובני נוער, יותר הגירה לערים, פחות קשר עם אחרים (כלומר, קהילה של זרים), וגדלי משפחה קטנים יותר. ההשפעה הדומיננטית של קבוצות ראשוניות וקהילות מלוכדות על יחידים בחברות פרה-מודרניות עברה בחברות מודרניות לקבוצות משניות שאינן אישיות. תנאים חדשים אלה של החברה הובילו לבידוד גדול יותר והגדילו את הפוטנציאל לאנומיה. 6 זו הייתה כמות יוצאת דופן של שינוי שהתרחשה בפרק זמן קצר יחסית, וכאשר עברנו את המהפכה התעשייתית ודרך מהפכת המידע שהחלה בשנות החמישים, כל אחד מהתנאים הללו העמיק בהשלכות שלהם עם כניסתנו לעידן של המודרניות המאוחרת (Côté & Levine, 2002). במקביל, ההתמקדות החברתית המתעוררת באינדיבידואליזם - שבו לאנשים יש את ה"חופש" "לבחור" את דרכם בחיים - הוקצה.

5 ליתר דיוק, היה גם אי שוויון משמעותי בחברות פרה-מודרניות.

6 תורת האנומיה של אמיל דורקהיים - מצב של חוסר נורמה, שבו נורמות נמצאות.

מוגדרות כציפיות מתאימות מבחינה תרבותית להתנהגות המעצבת את אורח חייהם של אנשים - שהוצעה בשנת 1893 נראה כי יש חשיבות גדלה עם כל שנה שחולפת (ראה תרגום לאנגלית (Durkheim, 2014) ב-

אחריות כלפי הפרט לסלול את דרכו לקראת שגשוג. 7 המחמירה את המצב עוד יותר היא התקדמות הטכנולוגיה המעמידה לחצים הולכים וגוברים על בני נוער להרוויח אישורים על-תיכוניים כדי להיות תחרותיים בשוק העבודה (קוטה ואללהאר, 2011) למרות שנחשבת משחררת עבור חלקם, הנוכחות בכל מקום של "בחירה אינדיבידואלית" בחברות מודרניות מביאה כתוצאה מכך חדשות

פגיעות התפתחותיות לגיבוש זהות (Schwartz, 2000) שכן "לאנשים אין תחושה של הגדרה עצמית המושרשת בקהילה של אחרים, שהייתה הבסיס לזהות האנושית לאורך ההיסטוריה" (Côté & Levine, 2002, p. 2). יחד, יצרו חברות עכשוויות וממערבות

התנאים שבהם בני נוער - אם הם בעלי זכויות מספיקות - לרוב מצוידים בהקפאות התפתחותיות בזמן שהם מקבלים אישורים כדי להיות תחרותיים לעבודות, מניפולציות על ידי צרכנות, ודעתם מוסחת על ידי מדיה חברתית - הכל על רקע של יותר מדי ברירה, מעט מדי הדרכה, ותרבות אכולת אינדיבידואליזם (Côté & Allahar, 2011). יתרה מכך, התנאים החברתיים והכלכליים הללו הביאו למעבר ממושך לבגרות - התארכות הולכת וגוברת של הזמן שלוקח להפוך לחבר עצמאי ועצמאי בחברה הבוגרת עם תחושה מעוצבת.

של עצמי. זה משאיר חברים בחברות פוסט-תעשייתיות באופן מטפורי - ולפעמים פשוטו כמשמעו - מתפתלים ומחפשים דברים שיעזרו להם ליצור משמעות לחייהם 8 או פשוט להסיח את דעתם מספיק מהתמודדות עם המציאות המתגרת שלהם של בידוד חברתי (קוט, 2000) שהוחמרה עוד יותר על ידי המגיפה. כל זה גובה את שלו מההתפתחות האנושית, באופן כללי, וכן הלאה גיבוש זהות, במיוחד. סוציולוגים ופסיכולוגים שונים 9 צופרים כבר זמן מה בנוגע להשפעות המזיקות של החברה המודרנית המאוחרת על רווחתם של אנשים. חוקרים בתחום כתבו על שלהם.

7 בסוג זה של סביבה, ההתמקדות בשגשוג הפרט וההנחה.

הסוכנות הכוללת גם מסתירה את המבנים הנותנים (גזע, מגדר, מצב סוציו-אקונומי, גיל) המכתיבים במידה רבה את מעמדנו החברתי בעולם ופועלים כמנחים בלתי נראים או מחסומים להזדמנויות (כלומר, גורמים נסתרים אך משמעותיים לאי-שוויון). 8 זו אחת הסיבות, אני חושב, שאנשים נשאבים בקלות לתוך אופנות, סלבריטאים.

אובססיה, פוליטיקה קיצונית, כתות, תיאוריות קונספירציה, מדיה חברתית וכו' - אנשים מבודדים נואשים להשתייך למשהו שהוא גדול מהם (ראה תיאוריית חברת ההמונים; 9 Kornhauser, 1959) אריק אריקסון, אנתוני גידנס, ג'יימס קוט, אנטון אלאהר, סטיב ברמן,

מרילין מונטגומרי, פאיווי פאדג'וקוף, סת' שורץ, אם למנות רק כמה.

דאגות לגבי ההשלכות של בני נוער שאינם מפתחים תחושת עצמית בסיסית (למשל, - (Levine, 2002, 2015) & Côté בין אם זו תוצאה של הסחת דעת מונעת על ידי צרכנים, אובדן הקשר לקהילה של אחרים שמאמתים אותנו, מול עריצות של בחירות אך חסרה את ההדרכה לסלול דרך קדימה (Schwartz, 2000) או אפילו פשוט אמונה כי ליבה תחושת העצמי היא פשוט לא עוד תוצאה התפתחותית הכרחית וכי פיצול העצמי משחרר (Gergan, 1991).

יש צורך בהתערבויות, והפאנודם הפרוותי עשוי להיות דוגמה ייחודית לאופן שבו אנשים יכולים להתמודד או לפצות על חוסר ההתאמה הנורמטיבי של החברה העכשווית. כיוון שכך, השאלה מה עושים בני נוער בחברות פוסט-תעשייתיות עם שעות הפנאי במהלך המעבר הממושך לבגרות הייתה עניין מרכזי עבורי, והתעניינתי בפיתוח הזהות של פרוותיות כשהן השתתפו בפאנודם הפרוותי. מלאי בעיות הזהות כשהצטרפתי לפרויקט המחקר האנתרופומורפי הבינלאומי ב-1102, אחת משאלות העניין הראשונות שלי הייתה לנקוט במדד שפיתחתי כחלק מלימודי הדוקטורט שלי וליישם אותו על המעריצים הפרוותיים. התעניינתי לראות כיצד אנשים השיגו ציון ב-I-3, המודד את רזולוציית הזהות 10 (Roberts & Côté, 2014). I-3 תורגם לארבע שפות לפחות והוצג

להיות כלי יעיל להערכת פתרון זהות במדינות רבות ברחבי העולם. יש לו את היכולת למדוד משימות של זהות עצמית (אינטגרציה ובידול) ומשימות זהות חברתית (עבודה ותפיסת עולם) תוך שהיא מקיפה שלוש רמות של גיבוש זהות (אגו, אישי וחברתי). הסקאלה המלאה מורכבת מ-84 פריטים (ליקרט 6 נקודות). 11 בפרק זה, אלא אם צוין אחרת, התוצאות של 3 מוצגות כממוצע מתוך 6 עבור כל אחד מארבעת תת-הסולמות, מתוך 12 עבור משימות זהות עצמית ומשימות זהות חברתית, ומתוך 24 עבור סך הכל. פתרון זהות.

10 בזמנו, הייתי אוטסיידר פרוותי לגמרי. אני כבר רשום (ראה).

רוברטס, (2022) שקבע שכשהתחלתי ללמוד פרוותיות, לא היה לי מה להמשיך חוץ ממה למדתי מהפרק הידוע לשמצה של CSI. עם זאת, כמי שמשגשגת עם ראש פתוח ופתוח לחוויות חדשות, החלטתי לא לקפוץ באמונה, אלא לקחת את המדע ולתת לנתונים לומר לי אילו מסקנות עליי להסיק לגבי פרוות, בכלל, וזהות היווצרות בפאנדם הפרוותי, במיוחד. 11 סולמות נעים מ-1 עד 6 (לא מסכים מאוד, לא מסכים, קצת לא מסכים, קצת).

מסכים, מסכים, מסכים (מאוד).

—The Furry Fandom נתוני רזולוציית זהות. ביצועים כלליים של ה-I 3 בדגימות פרוותיות במהלך השנים ראינו ממצאים עקביים הקשורים לביצועים של 3. I על פני 14 דוגמאות מקוונות וכנסים שאספנו במהלך 2011-2019, ציוני האינטגרציה הממוצעים של פרוותיים בסולם 3 I היו בעקביות מעל נקודת האמצע (3.5) ומוצע של (4.0-4.5) 4.28 מגמות דומות נמצאו עבור התמיינות, שעמד על ממוצע של (3.8-4.5) 4.20 על פני תשע דגימות מקוונות וכנסים באותה מסגרת זמן, ציוני העבודה של פרוותיים היו גם הם בעקביות מעל נקודת האמצע של הסולם, עם ציון ממוצע של (3.9-4.5) 4.19 וציוני השקפת עולם ב-71.4 (3.6-4.7) היו דומים. בסך הכל, זה מראה עקביות יוצאת דופן של המדידה של 3 I בפנדם הפרוותי. השונות הקלה בארבעת תת-הסולמות תואמת גם נתונים שנאספו בעבר מדגימות לא פרוותיות שתיעדו ציוני אינטגרציה מעט גבוהים וציוני השקפת עולם מעט נמוכים יותר. כמו כן, בהתאם למחקר הקודם שלנו, מחקר מקוון משנת 2017 מצא שכל ארבעת תת-הסולמות של 3 I היו קשורים באופן חיובי למדידות של רווחה פסיכולוגית. עם זאת, ציוני ה-I 3 כשלעצמם, כמספרים -אינם אומרים דבר מטבעם, כי טרם פיתחנו מדדי סף מייצגים בקנה מידה גדול. מהמחקרים שהשלמנו, אנו יכולים לצפות שציוני 3 I של מדגם ישתנו כתוצר של משתנים דמוגרפיים אחרים. לדוגמה, היינו מצפים לראות שציוני 3 I יהיו גבוהים יותר אצל אנשים מבוגרים (+30) מכיוון שהם -ככל הנראה -פיתחו תחושת ליבה של הכרת עצמם כשהם מזדקנים, או שאנו עשויים לצפות שתת הסולם המייצג עבודה הציונים יהיו נמוכים יותר עבור אלה שעדיין עסקו בחינוך על-תיכוני. לפיכך, מכיוון שאנו יודעים שהפאנדם הפרוותי נשאר במידה רבה פאנדם "צעיר", יכולנו לצפות לראות ציוני 3 I נמוכים יותר מקבוצת ביקורת שהורכבה ממשתתפים מבוגרים. אז נשאלת השאלה, מה קורה לציוני 3 I אם לוקחים בחשבון -מתחשבים -במשתנים האחרים האלה על ידי שליטה בהם סטטיסטית? האם ציוני 3 I של פרוותיים יהיו שונים מקבוצות ביקורת שונות? האם יש משהו בפאנדם הפרוותי שמאפשר צמיחת זהות? רזולוציית זהות בפרוותיים לעומת לא פרוותיים המשימה הבאה שלנו הייתה לראות אם נוכל לזהות הבדלים כלשהם בין מדגם פרוותי לדגימה לא פרוותית. ככזה, אספנו נתונים ממדגם של 942 פרוותיות (עם גיל ממוצע של (26) וקבוצת ביקורת של 782 לא פרוותיים (גיל ממוצע של (32) תוך שימוש במדדים של אינטגרציה ובידול ושליטה על גיל, מין, הכנסה, ליברליזם והשכלה, הצלחנו להשוות את ציוני הזהות של שתי הקבוצות

מצאו שלפרוותיות היו ציונים גבוהים יותר באופן משמעותי ב-I 3 ושפרוותיות מזהות זכר, cis, נראה שהרוויחו הכי הרבה מההשתתפות בפאנדרום. זה היה ממצא מעניין מכיוון שבדגימות לא פרוותיות, כמה נתונים שהופיעו מצביעים על כך שנראה שגברים אזרחים נאבקים במשימות של גיבוש זהות (בעלי ציונים נמוכים יותר) יותר מאשר נשים אזרחיות. עם זאת, רצינו לראות אם יתרונות הזהות של פרוותיות על פני לא-פרוותיים קשורים להיות חלק מכל פאנדרום או שזה ייחודי לפאנדרום הפרוותי. רזולוציית זהות אצל אוהדי פרוות, אנימה וחובבי ספורט פנטזיה באופן ספציפי, רצינו לבחון את ההשפעות של זהויות פנטזיה שנוצרו בעצמנו ואחרות שנוצרו על ידי לימוד שלוש קבוצות מעריצים: חובבי ספורט פרוותיים, אנימה ופנטזיה. פרוותיות, הקשורות בפאנדרום הפרוותי על ידי עניין באנתרופומורפיזם, יוצרים בדרך כלל זהות שאינה מבוססת על בעלי חיים הנקראת פורסונה, שהיא לרוב גרסה אידיאלית של עצמם. חובבי אנימה, שבדרך כלל נהנים מאנימציה בסגנון יפני, עשויים להיות קוספליי כדמות מועדפת (או דמויות מרובות) בתרבות הפופולרית שנוצרת לרוב על ידי מישהו אחר (למשל, דמות קומיקס או סרט). חובבי ספורט פנטזיה הם בדרך כלל חובבי ספורט העוסקים בתחרויות ליגה על ידי הפיכתם ל"מנהל" של קבוצת הפנטזיה שלהם. הם בוחרים שחקנים, ועל סמך האירועים האמיתיים של קבוצות ספורט, הקבוצות שלהם מתחרות

בליגת הפנטזיה. אוהדי ספורט (פנטזיה) נבחרו כקבוצת הביקורת למחקר זה בגלל נפוצות הספורט בתרבות צפון אמריקה. פיתחנו שלושה סקרים מותאמים אישית, אך זהים מבחינה רעיונית, כך שהם מתאימים לביצוע עבור פרוותיות, חובבי אנימה וחובבי ספורט פנטזיה והשתמשנו ב-42 פריטים של I 3 כדי למדוד משימות אינטגרציה, בידול ומשימות זהות עצמית כוללת. 12 בסך הכל, סקרנו 4,611 משתתפים 1,031 -פרוותיות מאנתרוקון בפנסילבניה (עם גיל ממוצע של 3,159, 26.8) חובבי אנימה מא-קון בטקסס ומקוון (גיל ממוצע של 124-123.3), חובבי ספורט פנטזיה באינטרנט באמצעות Mechanical טורק (גיל ממוצע של 31.9) לאחר מכן ערכנו מספר מודלים ליניאריים כלליים וגילינו שיש ראיות התומכות בהשערה שלנו שלפרוותיות (השליטה על גיל, מין ומחויבות של מעריצים) היו ציונים גבוהים יותר באופן משמעותי -כ-3 נקודות -ב-(משימות הזהות העצמית הכוללת) I 3 מאשר חובבי אנימה, וכמעט 6 נקודות יותר מחובבי ספורט פנטזיה. בסך הכל, הניתוחים עבור כל המדגם הראו גם שלזכרי cis היו ציונים נמוכים יותר cis-females מבכ-2 נקודות ב-I 3, גיל מבוגר יותר היה מנבא משמעותי של ציוני I 3 גבוהים יותר (בערך חצי א.

12 ציוני משימת הזהות העצמית הכוללים נעו בין 6-144

נקודה לשנה), ורמות נמוכות של מחויבות מעריצים היו קשורות לציוני I 3 נמוכים יותר בקצת יותר מ-6 נקודות. כל הדברים נחשבים, להיות פרוותי (לעומת להיות חובב אנימה או חובב ספורט פנטזיה), להיות cis-נקבה, 13 להיות מבוגר בגיל, ובעל רמות גבוהות של מחויבות מעריצים, כל אחד מהם מסביר באופן ייחודי ומובהק את השונות בציוני I 3 של המשתתפים. רזולוציית זהות בפרווה: מה קורה? אז מה קורה בפאנדרום הפרוותי? כדי להבין קצת יותר את הגיון של פתרון זהות בפרוות, ערכנו מחקר שבדק את הגורמים הקשורים למשימות של זהות עצמית (סיכום אינטגרציה ובידול), 14 משימות של זהות חברתית (סיכום עבודה ותפיסת עולם), 15 וזהות כוללת (מסכמים את ארבעת המשימות של 16). I 3 הניתוח כלל את הנתונים של 2,360 פרוותיות, והתוצאות הניבו כמה תובנות מרתקות ומקדימות לגבי הגורמים התורמים לפתרון זהות בפרווה. באמצעות שילוב של רגרסיה ומודלים ליניאריים כלליים, הערכנו את ההשפעה הייחודית של מספר משתנים. כללנו מדד כולל של רווחה יחסית בכך שביקשנו מאנשים להשוות את עצמם לאחרים בארצם ולדווח על מעמדם היחסי (סולם, סולם מסוג Likert מ-1 = הכי גרוע עד = 10 הכי טוב), הזדהות עם האוהד הפרוותי (זיהוי, = 1 מאוד לא מסכים עד = 7 מסכים מאוד), 17 וגיל. 18.

13 לא היו מספיק נתונים טרנסג'נדרים על פני שלושת הדגימות כדי לבצע בדיקה נוספת.

ניתוח מגדר יסודי ומכיל.

14 ציון כולל של משימת זהות עצמית מתוך 12.

15 ציון כולל של משימת זהות חברתית מתוך 16. 12 סך ציוני זהות מתוך 17. 24 בניתוח זה, סדרה של מבחנים הצביעו על כך שיש לזה קשר רגשי.

הקהילה הפרוותית (פאנדום, סולם מסוג Likert מ-1 = מאוד לא מסכים ל-7 = מסכים מאוד), הזדהות עם היותו פרווטי (אוהד, = 1 מאוד לא מסכים ל-7 = מסכים מאוד), וחיבור רגשי עם הפורסונה של האדם (הדמות), = 1 לא מסכים מאוד עד = 7 מסכים מאוד), אם הוזנו כשלושה משתנים בלתי תלויים נפרדים, ניקוד דומה מדי לכל אחד מהם אחר כאשר משתמשים בהם כדי לחזות זהות. בדיקות בתוך הנבדקים לא גילו הבדלים מובהקים בין ציוני מעריצה למעריצים במדגם זה, ומדדי המעריצים והמעריצים היו בקורלציה גבוהה ($r=0.66$). כמו כן, ניתוחי רגרסיה הצביעו על כך שכאשר אוהדים ופאנדום הוכנסו ברצף למודל, האוהדים לא תרמו תרומה ייחודית (כפי שיעיד עליה משמעותית ב-2R), ומבחנים מקדימים באמצעות רגרסיה הצביעו על כך שעשויות להיות חששות לגבי מולטי-קולינאריות בניתוח זה. אם שלושת המשתנים שימשו כולם כמשתנים בלתי תלויים. ככזה, התקבלה ההחלטה

שלב את המידות לפריט בודד (אלפא של קרונברך .84).

המשתתפים נשאלו סדרה של שאלות לגבי מעורבותם בפנטזיה הקשורה לפרוותי, כולל המידה שבה הפנטזיות הפרוותיות שלהם כללו שהם מדמיינים את עצמם כשונים מחיי היום-יום שלהם. שילבנו בניתוחים שני פריטים ששאלו על מידת ההבדל המורגש בין העצמי לאובייקט של פנטזיה פרווה. ראשית, פרוותיות נשאלו לגבי לדמיין את עצמם כגרסה "טובה יותר או יותר אידיאלית" של האני הנוכחי שלהם (אידיאלי, = 1 לעולם לא עד = 7 תמיד) ושנית, לגבי דמיית העצמי כגרסה "לא חביבה או גרועה יותר" יותר מאשר האני הנוכחי שלהם (גרוע מכך, = 1 לעולם לא עד = 7 תמיד). כללנו גם סולם של פתיחות לגבי פרווה עם משפחה, חברים ומכרים יומיומיים (פתוח, = 1 מאוד לא מסכים עד = 7 מסכים מאוד). נכללו גם שני מדדים קטגוריים. הראשון היה הערכה של אוטיזם 19 והשני העריך את ההשפעות של מגדר באמצעות משתנה שביקש מהמשתתפים לציין את הקטגוריה הטובה ביותר שתיארה אותם - cis-man, trans-woman, and non-man, trans-woman, cis-man, cis-woman, trans-woman (נוזל בינארי/מגדרי). 20 טבלה 24.1 מציגה הן את המקדמים הלא מתוקננים והן את המקדמים התקניים 21 עבור המשתנים המנבאים עבור משימות זהות עצמית, משימות זהות חברתית ורזולוציית זהות כוללת כפי שנמדד על ידי 3. I באופן כללי, התוצאות הכוללות מצביעות על כך שהמשתנים הבלתי תלויים (סולם, הזדהות, גיל, אידיאלי, פתוח, גרוע מכך, אוטיזם ומגדר) כל אחד מנבא באופן ייחודי ומשמעותי את פתרון הזהות

-ציונים גבוהים יותר של רווחה יחסית, הזדהות גדולה יותר עם הפאנדום, להיות מבוגר יותר, ופתיחות לגבי היותו פרווטי, כולם חזו באופן ייחודי ציונים גבוהים יותר של משימות זהות עצמית, משימות זהות חברתית, והמדד הכולל של זהות. שני המשתנים שמדדו פנטזיה בנושא פרווטי - פנטזיה על להיות שונה מהעצמי הנוכחי כגרסה טובה/אידיאלית יותר של העצמי וכגרסה יותר לא חביבה/גרועה יותר של העצמי - ניבא ציונים נמוכים יותר של זהות. לבסוף, האוטיזם המשתנה היה מנבא משמעותי של פתרון זהות בכל שלושת המודלים, אך המגדר חזה באופן מובהק משימות של זהות עצמית (הובילה משמעות גם ברזולוציית זהות כוללת) ולא משימות של זהות חברתית. אז מה המשמעות של הממצאים הללו לניבוי פתרון זהות עצמית וחברתית?

18 מסווגים מחדש: 18-19, 20-25, 26-29, 30-45, 46+; אלה היו עקבים יותר עם.

מחקר קודם באמצעות 19. 3. I לא על הספקטרום, על הספקטרום, ולא בטוח אם על הספקטרום, איפה.

לא בטוח שהייתה קטגוריית ההתייחסות.
20 עבור משתנה המגדר, מגדר נוזלי / לא בינארי היה קטגוריית ההתייחסות.
21 אנא עיין בהערת הסיום להסבר סתמי על לא מתוקנן וסטנדרטי.

מקדמי בטא.

טבלה 24.1. רגרסיה: מקדמי בטא לא מתוקננים וסטנדרטיים המנבאים משימות זהות.

פְּתָק. במודל השלישי, זהות כוללת, היירוט גבוה יותר מכיוון שהוא מותאם לסולם של 24 נקודות. היו גם הבדלים משמעותיים בין להיות על הספקטרום (כן) לבין לא להיות על הספקטרום ספקטרום (לא) למשימות זהות חברתית. גם קטגוריות כן וגם לא היו גבוהות משמעותית מקבוצת ההתייחסות, לא בטוח. קטגוריות המגדר (cis-man = cis-woman = trans-man = trans-woman) היו כולם גבוה משמעותית מקטגוריית הנוזלים הלא-בינאריים/מגדריים, אך הם לא היו שונים זה מזה באופן משמעותי.

סולם. אנשים לא פרוותיים שמתארים את עצמם כ"למעלה במעלה הסולם" במידה זו נוטים להיות מיושבים יותר בתפקידי בירות. באופן דומה, פרוונים שרואים את עצמם כ"טובים יותר" ביחס לאחרים משכפלים את הממצא הזה ויש להם ציונים גבוהים יותר בפתרון זהות. בניתוחים שלנו, מגמות אלו היו החזקות ביותר לפתרון זהות חברתית, הכוללת תפקידי עבודה ותפיסת עולם. התוצאות עולים בקנה אחד גם עם הממצאים לפיהם אנשים מרקע מהמעמד הנמוך עשויים להתמודד עם מחסומים נוספים עם זהות.

היווצרות (למשל, Côté & Levine, 2015; Phillips & Pittman, 2003; Yoder, 2000). כמו דגימות לא פרוותיות, ככל שהפרוותיות מתבגרות, הן ממשיכות להשיג הישגים משמעותיים בזהות - ממצא העולה בקנה אחד עם מחקרים קודמים. שימוש בציון הזהות הכוללת 3I כמשתנה התוצאה, ניתוחים עוקבים (המוערכים על ידי המודל והחזקת המשתנים האחרים קבועים) מצביעים על כך שיש רווחים משמעותיים בזהות הנעשים ככל שאנשים מזדקנים דרך הבגרות המתהווה (16.40) 20-25, (15.82) 18-19, (17.26) 92-52 - (17.26) אך לאחר מכן התייצבו באמצע הבגרות (18.00) 46+ = (17.40) 30-45 זה מצביע על כך שפרוותיות - כמו אחרות שאינן פרוותיות - זוכות לתחושה מושחזת יותר של מי הן נמצאים בתקופה התפתחותית חשובה זו של החיים.

איור 24.1. פְּתִיחוֹת.

זיהוי פרוותי. הזדהות חזקה עם הפאנדום הייתה חשובה במיוחד לפתרון זהות עצמית, אבל היא גם הייתה מנבא משמעותי לפתרון זהות חברתית. זה הגיוני מכיוון שהזהות העצמית מיוצגת על ידי תחושות של התאמה לקהילה גדולה יותר (אינטגרציה) תוך הרגשה ייחודית (בידול). הממצאים מצביעים על כך שככל שאדם מזדהה יותר עם היותו א פרוותי, מחוברים לפאנדום, ומזדהים עם fursona-השלם, ככל שהם מקבלים ציון גבוה יותר ברזולוציית זהות. יתר על כן, להיות פתוח לגבי היותו פרוותי היה חשוב.

16.

17.

18.

19.

20.

1 2 3 4 5 6 7.

פתיחות על להיות פרוותי וזהות.
החלטה.

חברים משפחה.

פתיחות מוחלטת מהיום להיום.

מנבא זהות, המצביע על כך שחיים אותנטיים וגלויים חשובים לזהות-

משהו שעולה בקנה אחד עם מחקרים בעבר. ניתוחי משנה נוספים גילו שפתיחות עם חברים ואנשים בחיי היום יום היוותה את העליות הגדולות ביותר ברזולוציית הזהות.

איור 24.1 מציג את הקשר בין פתיחות לגבי פרווה עם חברים, משפחה ואנשים בחיי היום-יום לבין ציוני רזולוציית זהות מוחלטת. הגרף מראה שבסך הכל, ציונים נמוכים יותר של פתיחות הקשורים להיות פרווה קשורים לשיעורים נמוכים יותר של רזולוציית זהות, ושיעורים גבוהים יותר של חשיפה קשורים ליותר רזולוציית זהות. אלה שיכולים להיות בצורה הכי פתוחה בחיי היום-יום שלהם (כ-02% מהציון המדגם 6-7 במדד) קשורים ליתרונות הזהות הגדולים ביותר, בעוד שהם לא מסוגלים להיות בצורה אותנטית עם חברים על היותם פרווה (בערך 11% מהציון של המדגם 1-2 על המדד, ובממוצע, היו בפאנדום במשך פחות משמעותית

שנים) מנבא רזולוציית זהות נמוכה יותר. עבור רוב המשתתפים, לפתיחות עם המשפחה יש השפעה משתנה מעט (תוצאות דומות עבור אלו שציונים - (5-1 אלא אם כן הפתיחות גבוהה יחסית (כ-14% מהמדגם ציון, (6-7) ובמקרה זה היא מנבאת יותר רזולוציית זהות. כל הדברים בחשבון, למרות שפרוותיות נוטות להיות הכי פחות פתוחות עם אנשים בחיי היום-יום ובמשפחתם, כשהן פתוחות, יש להן גם רמות גבוהות יותר של רזולוציית זהות. עם זאת, כאשר הפרוונות אינם פתוחים

עם החברים שלהם על היותם פרווה, ההשפעה השלילית בולטת במיוחד, משהו שנראה שניתן לתקן עבור פרווה רבות על ידי בילוי של שנים נוספות בפאנדום. פְּנִיָּה. לגבי תפקידה של הפנטזיה, פנטזיות פרווהיות המדגישות את ההבדל בין העצמי הנוכחי לבין העצמי האידיאלי, ופנטזיות שמביאות לדמיון העצמי כבלתי חביב יותר או גרוע יותר, היו קשורות שתיהן לציון נמוך יותר של רזולוציית זהות. זה גם אומר שההיפך הוא הנכון: אנשים שמקבלים ציון נמוך יותר כשיש להם פנטזיות שראו את עצמם כשונים באופן ניכר מהעצמי הנוכחי שלהם (כלומר, הם לא שונים) ואנשים שקיבלו ציון נמוך יותר על פנטזיות שמתארות את עצמם כגרועות יותר (כלומר, הם לא שונים) לא חביב) יקבל ציון גבוה יותר ברזולוציית זהות. זוהי עדות לכך שעיסוק בפנטזיה חיובית על תוכן בעל נושא פרווה התואם את העצמי והחיובי יכול לחזות תוצאות זהות מועילות, והם משכפלים ממצאים קודמים לגבי ההשפעות של פנטזיה חיובית. (Plante et al., 2017)

התוצאות גם עולות בקנה אחד עם גוף מחקר שלא נחקר, אך הולך וגדל, המדגיש את הבעיות הקשורות בפיתוח זהות שלילית. (Hihara et al., 2018)

אוֹטִיזְם. אוטיזם היה מנבא משמעותי לפתרון זהות בכל שלושת המודלים. בעוד שהמגמות היחסיות היו עקביות לא להיות על הספקטרום (לא = ציוני הזהות הגבוהים ביותר), להיות על הספקטרום (כן = מיקום אמצעי), והרגשת חוסר ביטחון לגבי הימצאות על הספקטרום (לא בטוח = ציוני הזהות הנמוכים ביותר), על פני השלושה מדדי זהות (משימות עצמיות, חברתיות וזהות כוללות), הם לא היו משמעותיים באופן אחיד בשלושת המודלים. משתתפים שלא היו בטוחים אם הם על הספקטרום העריכו את ציוני השוליים 22 שהיו נמוכים משמעותית (עצמי 7.97, חברתי 8.23, סה"כ 16.03) מאשר אלו שאמרו שיש להם אבחנה של אוטיזם (עצמי 8.49, חברתי 8.76, סה"כ 17.08).

גם המשתתפים בקטגוריית הלא בטוחים קיבלו ציון נמוך משמעותית בפתרון זהות מאשר אלו שעשו זאת לא היו על הספקטרום (עצמי 8.70, חברתי 8.98, סה"כ 17.58) זיהינו גם הבדל משמעותי בין אלו שהיו על הספקטרום לבין אלו שלא היו על הספקטרום למשימות זהות חברתית (כן 8.76 = לעומת לא, (8.98 = אך לא משימות זהות עצמית (כן 8.49 = לעומת לא. (8.70 = ההבדל המשמעותי בין הקטגוריות של כן ולא אוטיזם במשימות של זהות חברתית נבע מציוני עבודה ותפיסת עולם מעט גבוהים יותר עבור אנשים שלא היו על הספקטרום. הכל בחשבון, זה

מצביע על כך שהמגוון הנירולוגי עשוי להציב אתגרים נוספים בפתרון הזהות, אשר יש צורך לחקור עוד יותר במחקרים עתידיים בגלל המספר הרב של פרווהיות שנמצאות על הספקטרום (כ-51%). עם זאת, נראה גם שה-I-3 מנצל את אי הוודאות (רזולוציה נמוכה יותר) הקשורה לאי בטוח אם הוא אוטיסט או לא. מין. לבסוף, הוערך המגדר,

וכמה ממצאים ראשוניים מאוד מעניינים נחשפו - בעיקר שפתרון זהות אינו מושפע במיוחד ממגדר - כולל טרנס-גברים וטרנס-נשים. זהו ממצא מעניין מכיוון שמחקרים קודמים (למשל Anderssen et al., 2020) מראים שזהות טרנסג'נדרית (הן בינארית והן לא בינארית) קשורה לעתים קרובות לשורה של תוצאות רווחה גרועות יותר בהשוואה למשתתפי מגדר - cis-בעיקר בגלל אפליה. עם זאת, זה לא היה המקרה במדגם הפרוותי.

ראשית, כאשר המשתנה הכולל נכלל בשלושת המודלים, הוא לא ניבא באופן משמעותי הבדלים במטלות הזהות החברתית כלל. 23 ובמקרה של זהות עצמית (שהניעה את.

22 אומדנים המחושבים תוך התאמה לכל המשתנים במודל.
23 בנתונים הגולמיים, שבהם לא מתחשבים במשתנים אחרים, קיימים הבדלים בין המינים.

נמצא בין cis-men לבין קטגוריות לא-בינאריות/מגדריות (אחרות לא משמעותיות) למשימות זהות חברתית. עם זאת, בניתוחים המורכבים יותר הכוללים מספר משתנים בלתי תלויים, הממצא הופך ללא מובהק.

השפעות משמעותיות של הזהות הכוללת), כאשר השפעות המשתנים האחרים מטופלות במודל, נראה שציוני סך 3 אנמוכים יותר משמעותיים רק עבור אלה שאינם בינאריים / מגדריים (16.06) בהשוואה לכל השאר; אין הבדל משמעותי ברזולוציית הזהות (המשוער של רווח) של גברים אזרחים, (17.30) גברים נשים, (17.15) טרנסיות (16.94) וטרנס-גברים. (17.04) נראה שהציונים הנמוכים יותר של רזולוציית זהות עצמית עבור נוזל לא בינארי/מגדרי

אנשים נוהגים בכל הבדלים שמתגלים בדגמים. מחקרים עתידיים שלנו יוכלו לקבוע אם ממצא זה הוא ייחודי לפרונוות או נשאר קבוע בקרב חובבי אנימה וספורט. מחקרים נוספים יאפשרו לנו לחקור את הקשרים המורכבים הללו. בסך הכל, נראה שהיבטים שונים של הזהות עם הפאנודם הפרוותי קשורים יותר עם תת-סולמות הזהות העצמית ב-

אני 3 מאשר תת-סולמות הזהות החברתית. ממצא זה הגיוני אם נכיר בכך שהתועלת העיקרית של השתתפות בפאנודם הפרוותי הוא בכך שהיא מספקת מנגנון לפרונוים לבנות קשרים עם אחרים סביב העניין שלהם במדיה אנתרופומורפית. אבל מה בדיוק המנגנונים שפועלים?

מדוע הזדהות עם המעריצים הפרוותיים מניבה יתרונות כאלה לפיתוח זהות - יותר מקבוצות מעריצים אחרות? נורמות פרוותיות פורמליות ובלתי פורמליות: תובנות אנתרופולוגיות וסוציולוגיות במהלך העשור האחרון, כל כך הרבה חברים בקהילה הפרוותית העניקו לצוות המחקר שלנו תובנות עשירות על חייהם. 24 בנוסף לאיסוף נתונים מעשרות אלפי פרוות, קיבלנו גם אישור ו/או הוזמנו להיות נוכחות באירועי פאנודם רבים ולהיות.

24 הם עשו זאת באמצעות השתתפותם המדהימה בפרויקט המחקר שלנו,

כאלה שמעולם לא חוויתי בשום מקום אחר בכהונתי כחוקר. אנקדוטה קצרה: לאחרונה הייתי חלק מפרויקט הקשור להבנת תחושת המוכנות של סטודנטים באוניברסיטה לאקדמיה. עבדתי עם חברי סגל מכמה אוניברסיטאות גדולות בדרום מערב אונטריו. כשדנו בשיעורי התגובה שלנו, אחד מעמיתיי נראה שמח על כך

השגנו שיעור תגובה של 5% כחלק מה-PRAI שעורכים מחקרים על פרוות, אנו משיגים באופן קבוע שיעורי היענות של יותר מ-5% על סקרי הנייר שלנו שאנו מחלקים בכנסים... זו הייתה בדיקת מציאות עבורי לגבי מידת הפעילות יוצאת הדופן והנדיבה של הקהילה הפרוותית במחקר. פרוות עונים באופן קבוע על סקרים של Furscience שיש בהם 300 שאלות או יותר. לא רק שהתגובות רבות, כאשר הן כוללות תגובות איכותיות, הן לרוב מפורטות.

ברור שהפרוותיות השקיעו זמן משמעותי בהקלה על הבנתנו את הקהילה שלהם, ואנו אסירי תודה לקהילה הפרוותית על שחלקה איתנו את חייהם.

כלולים בחללים מקוונים פרוותיים. בעוד שהנתונים הכמותיים מראים שיש קשר בין היותו חלק מהפאנודם הפרוותי לבין פתרון הזהות, שימוש בהזדמנות האנתרופולוגית להיות

השקיעה בקהילה הפרוותית אפשרה לי לזכות בהצצה מיוחסת לניואנסים של האינטראקציות המגוונות של פרוותיות. כסוציולוג, נדהמתי מכמות המבנה הנורמטיבי - הפורמלי והבלתי פורמלי כאחד - שקיים בפאנדם הפרוותי. הקהילה משקיעה הרבה מאוד אנרגיה לעזור להדריך חברים כיצד להשתתף בפאנדם הן באופן אישי בכנסים והן במרחבים מקוונים. בסעיפים הבאים, אציג ניתוח של מרכיבים שונים של הפנדם הפרוותי ואטען שהם מספקים יתרונות רבים למשתתפיו. אתעד כיצד יתרונות אלו יכולים לתמוך הן במשימות של זהות חברתית והן במשימות של זהות עצמית בפיתוח הכולל של גיבוש זהות. באופן ספציפי, תחת הקטגוריות הרחבות של קהילה ופורסונה נופלים מגוון של פיתוח מיומנויות, עידוד ואימות התומכים הן בהכלה והן באינדיבידואליזם ועשויים להסביר מדוע אנו רואים רזולוציית זהות גדולה יותר בפאנדם הפרוותי. קהילה בראש ובראשונה,

כשאנשים מצטרפים לפאנדם הפרוותי, הם מצטרפים לקהילה. הפאנדם יוצר חזון ומטרת חיבור שהפכה למקום השתייכות בטוח המועיל לרבים מחבריו.

חיבורים נוצרים ומעודדים במרחבים מקוונים (מדיה חברתית, דיסקורד, אתרי יצירות אמנות פרוותיות), 25 מפגשים וכנסים מקומיים. הקהילה מציעה קשרים לזולת בעלי משמעות ויצירת אווירה של הכלה, יוצרת רגשות בתוך קבוצה עם שפה ייחודית, פועלת כמערכת מתקנת את עצמה ומכוונת באופן פעיל לפיתוח כישורי חיים. הכללה. אחד הדברים שאני שומע שוב ושוב דרך ראיונות -ונתמך על ידי הנתונים הכמותיים -הוא שהפאנדם הפרוותי מתגונן בחירוף נפש על מעמדה כקהילה מכילה. הכללה בפאנדם היא בחירה מצפונית ופעילה שאנשים עושים תוך כדי שהם חלק מהקהילה. היא שוכנת כמטרה קהילתית, וקיימת אי סובלנות בכל מקום לאנשים הפועלים בחוסר סובלנות. בסביבות האלה הפרוונות מתחילים להרגיש בטוחים להיות האני הכי אותנטי שלהם ויש להם את זה.

25 אנשים צריכים תמיד לנקוט משנה זהירות כאשר הם מתקשרים עם זרים באינטרנט.

הורים צריכים תמיד להשתמש במיטב שיקול הדעת שלהם כאשר הם מפקחים על הפעילויות המקוונות של ילדיהם ובאופן אישי, ואין לפטור את ההתלהבות הפרוותית מבדיקת הורים.

העצמי האותנטי יאושר על ידי קהילה שרואה את המציאות שלהם (ממצא זה שוכפל על פני מספר מחקרים). הראיונות שלי על בריונות נתנו לי קצת תובנות לגבי זה. פרוותיות רבות חוו בריונות בחייהן -בערך פי שניים מהשיעורים של דגימות שאינן פרוותיות. הראיונות חושפים שחוויות הפרוותיות בהצקה הן חלק מהסיבה לכך שהם מגינים בחירוף נפש על מרחבי פאנדם שבהם אחרים פגיעים יכולים להתאסף, בין אם זה בכנסים או במרחבים מקוונים. אָנִי

הבחין בתחושה עמוקה של יצירתיות -הרצון לעזור לדור הבא לצמוח ולשגשג -מפרוונות מבוגרים יותר בנוגע לנושא זה. חלק מהפרוותיות הוותיקות יותר -במיוחד אלו שהן חלק מקהילת - 2SLGBTQI+ מבטאים כיצד הם חוו קשיים סביב נטייה מינית בעולם

זה לא היה חביב. הראיונות חשפו את המשמעות האישית שהפרוותיות הללו נובעות מיצירת מרחב (למשל, מקוון, מוסכמות) שבו פרוותיות צעירות יותר אינן צריכות לפחד מהיותן האני האותנטי שלהן. אָנִי

לפרש את הגנרטיביות הזו כסוג של צמיחה פוסט טראומטית. בדרך זו, לא רק ההתמקדות בהכללה בקהילה עוזרת לפרוונות צעירים בהתפתחותם, אלא היא גם מספקת פרוותיות.

שנמצאים בשלבים מאוחרים יותר של התפתחות פסיכו-סוציאלית עם מוצא למילוי הצרכים האנושיים שלהם ויש להם מטרה מעבר לעצמי. 26 אין להמעט בפונקציונליות של זה. חברות מערביות עכשוויות הפכו לבלתי תואמות למשפחות גדולות ולקהילות קרובות, כך שגישה למוצא לסוג זה של צמיחה היא נכס לבריאות אנושית בסיסית. שָׁפָה. בתור אאוטסיידר לא פרוותי, הכניסה לפאנדם כחוקר נתנה לי תובנות כיצד תופעות שונות בכל מקום בפאנדם הן גם ייחודיות לחלוטין לפאנדם. הפאנדם הפרוותי פיתח עממי משלו התומך בהכללת חברים ובהמשך בפיתוח זהות.

כשהתחלתי את המחקר, לא כל כך הבנתי את זה, אבל פרוותיות היו סבלניות אלי וגם להוטות לחלוק את השפה והתרבות שלהם. הייחודיות של המונחים מאפשרת סביבה "חד-קבוצתית", שבה אנשים יכולים להרגיש כלולים כי הם "מקבלים" את המשמעות או הבדיחה. למעשה, האימוץ של פרוותי

כינויים במהלך המחקר - שלום - Furscience היו דרך עבורנו כחוקרים לתת קריצה וקריצה גם לקהילה, כשהלכנו להפיץ את הממצאים שלנו לציבור. בעוד הייחודי אלמנטים של שפה (לעיתים קרובות יוצרים).

26 עבודתו של אריקסון כללה מודל בן 8 שלבים של התפתחות פסיכו-סוציאלית. נָשָׁלַב.

חמש היא זהות מול בלבול, ונאמנות היא הסגולה הנרכשת באמצעות פתרון. שלב שביעי הוא יצירתיות מול סטגנציה, והסגולה שפותחה היא care. בעוד שהפוקוס של פרק זה הוא על זהות, הקישור לפאנדום וליצירתיות מסקרן גם הוא.

משחק מילים פרוותי ושמות פורסונה (ייחודיים) פועלים באופן פונקציונלי כמנגנון ליצירת דינמיקה בתוך קבוצה, הם אינם משמשים ככלי ליצירת סדר היררכי בתוך הפאנדום - למרות שהבנת השפה העממית כן מסירה את הארנב הוורוד המטושטש שדורש ארגז חול להציב בחדר אמבטיה זה כמעט בוודאות טרול. השפה היא מנגנון גלוי, מוחשי לפיתוח תחושת אינטגרציה (שייכות) ובו זמנית לאמת את הייחודיות (בידול) בתוך הקהילה. המערכת לתיקון עצמי. כסוציולוג, זה היה מרתק להתבונן בהוראה ובדבקות של נורמות מבניות בפאנדום, במסירות ליחסים בין-דוריים ולהדרכה, ובמחויבות של הקהילה להיות מערכת מתקנת את עצמה. יש ציפיות נורמטיביות להתנהגות בפאנדום - חלקן פשוטות כמו "אל תגרום לנו להיראות רע!" עם זאת, המכניקה מאחורי האבטחה בכנסים הייתה בלתי צפויה ומרשימה כאחד. בעוד שלוועידה גדולה כמו אנתרופקון, המטפחת מערכת יחסים מצוינת עם העיר המארחת, עשויה להיות נוכחות משטרית קטנה ולובשת מדים גם בוועידה שלהם,

רוב האבטחה בכנסים מסופקת על ידי אבטחה ידידותית לאוהדים, כמו The Dorsai Irregulars, 27 או צוות מוכן היטב של מתנדבים פרוותיים. הם לובשים בגדים גלויים המציינים את מצבם הביטחוני, ורבים מחוברים למטה המבצעי שלהם באמצעות מכשירי קשר דו-כיווניים. זה מאורגן. בסביבות אלה, במיוחד במוסכמות הקטנות יותר, פרוותיות נוטות לאמץ אסטרטגיות לפיקוח הדומות מאוד לשיטור קהילתי, שם הם יכולים לטפל בבעיות ולהחליש אותן באופן יזום.

הגישה האינטימית יותר לאבטחה מדגישה את חשיבות הקהילה תוך מתן רובד של בטיחות. מארגני הכנסים השונים גם מתקשרים ביניהם באופן קבוע כדי להתעדכן בכל בעיה אפשרית או משתתפים בעייתיים. באופן מרתק, ראש אגף האבטחה בכנס אמר לי פעם שבמהלך התחקיר שלו לאחר האירוע עם המקום, מנהל המלון הצהיר שבהשוואה לכנס הפרוותי ללא תקריות, היו להם הרבה יותר בעיות עם הספרן האחרון. אָמְנָה. עם זאת, באופן בלתי נמנע, יכולה להתרחש התנהגות מעיקה. בניגוד לקבוצות אחרות שמנסות לפעמים לכסות את הראיות, פרוותיות נוטות לדאוג זה לזה על ידי יצירת מודעות למה שקורה. התנהגות קשה יכולה להיפגש בשיימינג, נידוי או גירוש. במקרים קיצוניים (ונדירים), בהם נדרשת צעדים משפטיים, תוכחת הקהילה היא לרוב מהירה ו.

27 <https://www.di.org>.

פּוֹמְבִי. בכנס אחד שהשתתפתי בו, עברייני ידוע זוהה, דווח והוצא מהנכס לפני אירוע כלשהו. עם זאת, במקרים פחות חמורים של סטייה, הפאנדום נוהג דרגות שונות של שיימינג מחדש (Braithwaite, 1989) אשר הונחה כיעיל לתיקון התנהגות לקויה. בהתאם לאופי ההתנהלות, לעיתים קרובות מתרחשים סיכויים הבאים להשתלבות מחדש ולהכלה. בדרך זו, רכיבים מבוססי קהילה של הפאנדום מחקים אלמנטים של הורות סמכותית - הציפיות מהמשתתפים חמות ומסבירות פנים אך מאוזנות עם הקפדה וציפיות לגבי התנהגות הולמת. למדתי את ההשפעות של סגנונות הורות על גיבוש זהות בגיל ההתבגרות עבור עבודת המאסטר שלי, והשילוב הזה של חום וקפדנות בהורות קשור להישגים בגיבוש זהות כמו גם שורה של

תוצאות רווחה (שטיינברג, 2001) ניתן להעלות על הדעת שניתן ליישם את אותם עקרונות על קהילה וחבריה, במיוחד כאשר ההתפתחות הבין-דורית ופיתוח הנורמה הם כה בסיסיים לזהות הקהילה. פיתוח מיומנויות בכנסים.

כנסים יכולים להפוך לדרך משמעותית לפיתוח מיומנויות, שכן התכנות תוכנן במיוחד כדי לעזור להקל על תחושת הקהילה וההכללה בפאנל. פאנלים מוקדשים לנושאים כמו "אז זה הכנס הראשון שלך" שמעבירים במפורש למצטרפים חדשים את החבלי להיות בכנס. כסוציולוג, הבחנתי כי פאנלים אלו משמשים כשיטות ממוסדות ללמד את הקהילה על הנורמות והציפיות של השתתפות בפעילויות כינוס, פיתוח קהילה ושיפור מיומנויות. חלק מהפאנלים מוקדשים לפעילויות ביצועים קבוצתיות, כגון לבוש פרווה, בעוד שאחרים מציעים הוראות כיצד להתגבר על מחסומים אישיים, כגון

כמו ביישנות וחרדה. חלק מהפאנלים מוקדשים למיומנויות הקשורות לעבודה, כגון אומנות, סדנאות כתיבה, עצות בנושא פרסום והצעת הדרכה כיצד לנווט בחינוך על-תיכוני.

ישנם גם פאנלים רבים המוקדשים ליצירת מרחבים מכילים ומאמתים עבור תת-קבוצות ייחודיות, בין אם זה סוג של פורסונה (למשל, נמר שלג) או נטייה מינית (למשל, א-מיניות). טבלה 24.2 מתעדת כמה דוגמאות לפאנלים של כינוסים שנערכו באנתרוקון. זהו רק מבחר קטן מהתכנות המגוון להפליא הזמינות. הפאנלים מנוהלים בדרך כלל על ידי פרוותיות שיש להם ניסיון או מומחיות בתחום ורוצים להתחבר לאחרים לגבי העניין הזה.

לוח הזמנים של התכנות זמין בדרך כלל לפני הכינוס, ולעתים קרובות פרוותיות יצינו את כוונתם להשתתף באירועים ספציפיים על ידי יצירה.

לוח זמנים של פאנלים. גילויי העניין הציבוריים יכולים להוות תוקף עבור המארח וגם עבור המשתתפים.

טבלה 24.2 דוגמאות לתכנות כנס אנתרוקון. כותרת הפאנל תיאור אז זה שלך פרווה ראשונה האם זו הפעם הראשונה שלך בפרווה? או אפילו רק הפעם הראשונה שלך AnthroCon-בובכן היכנסו ותלמדו את העשה ואל תעשה בלהיות בהונאה פרווה. מהתמודדות עם חליפות פרווה ועד לכלל ה-1/2/6. דרך מצוינת להתחיל את הכנס שלך וללמוד את הדרך הטובה ביותר לבלות. גירוד ציבורי. 101.

אי פעם רצית להסתובב בפומבי, לארח בילוי בגדי פרווה, או לעשות את שניהם, אבל לא ידעת איך לעשות את זה? בוא לפאנל המרגש (ולעיתים הומוריסטי) זה ולמד את הפרטים וההתלבטויות של לבוש בפומבי!

מתגבר.

ביישנות ו.

חֶרְדָּה.

הפאנל הזה מיועד לאנשים ביישנים, מודאגים או מביכים חברתית בפאנל. האם אתה מתקשה ליצור חברים? מדברים עם אמנים? מוצאים קהילות? ממשיך את היום שלך? אז עצרו וקבלו עצות היכן להתחיל! מחוץ לספקטרום: חוויה א-מינית.

ושמחים להציג את הפאנל האינפורמטיבי שלנו על הספקטרום הא-מיני: OSAAE! פאנל זה יתמקד בעיקר בחקירת ספקטרום הא-מיניות, בחקר היחסים בין אלו על הספקטרום והתוויות בהן אנו משתמשים כדי להגדיר את עצמנו, כמו גם את החוויות האישיות שלנו בספקטרום הא-מיניות וכיצד זה משפיע על מערכת היחסים שלנו זה עם זה ועם חברים. כמו כן, נספק מספר הנחיות כלליות כיצד לתקשר עם אחרים באמצעות התוויות הללו ואת הכלים החשובים ביותר שיש לאלה מחוץ לקשת להבנת החוויה הא-מינית ונסיים בשאלות ותשובות לכל אנשים סקרנים המעוניינים ללמוד עוד. אנא הצטרף אלינו למסע אינפורמטיבי, משעשע וחקרני זה אל עולם הא-מיניות! איך נוכל לארגן את הפנדום הפרוותי?

אירועים עכשוויים מלחיצים, וכולנו יכולים לנצל הפסקה. אבל אילו דברים בונים יכול הפנדום הפרוותי להציע לנו בזמנים קשים כאלה? בזה החדש.

הרצאה מעודכנת ומאירת, אנו חוקרים מה מייחד את הפרוותי, מה אנחנו יכולים לעשות כרגע כדי לחולל שינוי בעולם של היום, ואיזה עתיד מרגש ומלא תקווה אנו עשויים לבנות הודות לחלקים הטובים ביותר של הפאנדים. פיתוח ושיפור דמות פרסטיו.

האופן שבו אתה נע ואינטראקציה בחליפת הפרווה שלך מעבירה את האישיות של הדמות שאתה מנסה ליצור. פאנל זה מלמד מיומנויות ביצוע בסיסיות וכולל תרגילי אימפרוב לתרגול מיומנויות אלו. הסינגלוג הגרוע בעולם שירו יחד עם מנגינות פופולריות ולא פופולריות עם הפרוות של חבריכם.

BIPOC Furry Meet and Greet: BIPOC (שחור, ילידים ואנשים בצבע) לפגוש אחד את השני ולחלוק חוויות ומשאבים. המפגש והברכה יהווה מרחב שבו חברי הפאנל ידונו באמנות, בכתיבה ובחוויות שלהם בפאנדים הפרוותי יחד עם זמן לכל הנוכחים להשתתף ולחלוק את האמנות והחוויות שלהם עם אחרים. פאנל זה גם יציג בקצרה על מחקרים עדכניים על אנשים קווירים וטרנסים בצבע בפאנדים הפרוותי של חוקרת הדוקטור הפרוותית Sibyl. חדר גירוי נמוך לפעמים אנחנו צריכים מקום שקט פשוט לאסוף את עצמנו מחדש.

נא לשמור מקום זה לאנשים שזקוקים לרגע לאסוף את עצמם. Anthrocon Discord Server Meetup.

הביאו את הממים והאימוג'ים שלכם ובואו להצטרף למשתמשים אחרים משרת Anthrocon Discord למפגש אישי. מדריך לפרסום עצמי בעולם המודרני, יש כל כך הרבה דרכים להוציא את העבודה שלך החוצה. בין אם זה לשרת שוק נישא, או פשוט לבחור לעשות זאת בעצמך ולקצור יותר מהתגמול המדויק, פרסום עצמי דרך אתרים ושווקים שונים יכול להיות הבחירה הנכונה עבור רבים מחברים. נדון כיצד להתחיל, היכן לשים את העבודה שלך ושקית הטריקים הנוספת שתצטרך להצלחה בפרסום עצמי. סדנת תגים הביאו את ציוד האמנות שלכם והכינו כמה תגים כמזכרות לכם ולחברים שלכם! חלק מציד אמנות יסופק. מציאת מכללה פרוות נמצאים בכל מקום, אפילו ממש מתחת לאף שלך!

קבוצת פרוות הצטרפו אלינו לגלות כיצד תוכלו למצוא קבוצת פרוות במכללה או כיצד ליצור קבוצת פרוות משלכם! שרבוט לבריאות נפשית טובה יותר.

בואו להצטרף לאורחת הכבוד שלנו כשהיא מדברת על שרבוטים לבריאות נפשית טובה יותר. התמודדות עם מתח, חרדה, - PCD ישיב דרכים שבהן נוכל לשרבט את עצמנו מהרגשות הללו. היתרונות והיתרונות של בעלות על בגד הפרווה הראשון שלך.

יש לך את החליפה -עכשיו איך אתה מטפל בה? בוא ויתן לך עצות משנים של התנסות. מפגש צ'יטה/נמר שלג: האם אתה צ'יטה? חלק-צ'יטה? ידידותית לצ'יטה? בואו להצטרף אלינו למפגש אישי. (גם סניפים זה בסדר...) לבוש עתיק: היסטוריה קצרה של תלבושות, תחפושות וטקסים של בעלי חיים.

ללבוש תחפושות של בעלי חיים יש היסטוריה ארוכה ועשירה. במצגת ובדין זה, פרופסור ללימודים קלאסיים יעבור כיצד ומדוע אנשים ביוון העתיקה וברומא התלבשו כחיות לא אנושיות, מה זה יכול לספר לנו על עמדותיהם כלפי האנושות והחיות, וכיצד זה יכולים להעמיק את ההבנה שלנו לגבי המניעים והניסיון של טיפוח הבגדים כיום. איך להיות קוויר פאנל זה מיועד לכל אלה שחדשים בעולם הקשת הנפלא של קהילת LGBTQ+ אני אארח מרחב בטוח עבור אנשים ללמוד טרמינולוגיה לא מוכרת המשמשת לעתים קרובות בקהילת LGBTQ+, כמו גם להיות מסוגל לשאול שאלות בסביבה מבינה.

פרוות האוניברסיטה פורמיט האם אתה הולך לאוניברסיטה? רוצה לדבר עם אחרים ממגמות דומות? או אולי תרצה ליצור קשרים או לבקש עצה למכללה! אם כן, זה הפאנל בשבילכם! פֶּתֶק.

מקור: <https://anthrocon2022.sched.com/> (בשימוש באישור). Anthrocon הוא סימן שירות רשום של Anthrocon, Inc., ונעשה בו שימוש באישור. Anthrocon אינה נותנת חסות לפרסום זה והשימוש בחומרי התכנות שלה כאן אינו מעיד על אישור של Anthrocon, Inc.

Fursonas.

כפי שתואר בסעיף האחרון, הקהילה מספקת יתרונות רבים לחברי המעריצים הפרוותיים. הקהילה מספקת גם מבנים נורמטיביים התומכים בפיתוח של fursonas של פרוות, אשר בתורם עוזרים לחזק את היציבות בקהילה. זה בסופו של דבר נותן לאנשים תחושה של השתתפות - והשתייכות - למשהו גדול מהם. יתר על כן, רבות מהנורמות התרבותיות של הפאנדום הן, בחלקן, חייבות לפורסון. החלק הבא יתאר את הנורמות של הפורסונה, התועלת של אמנות פרוותית, חקר פרטי הפורסונה, השימוש בפורסונה כהחצנה.

כלי לפתרון בעיות, וכיצד fursonas יכול להוביל לצמיחה. נורמות פורסונה במרחבי פאנדום הדגמות כיצד לפתח ולדבר על פורסונות נמצאות בכל מקום בפאנדום הפרוותי. ישנה ציפייה נורמטיבית - כמעט נתונה - שפורסונות יפותחו וישתמשו בהן בתקשורת עם אחרים. לדוגמה, כאשר משתתפים בכנס פרוותי, חלק מתהליך ההרשמה כולל מתן שם תג שיש לענוד אותו בכל עת בחלל. 28,29 עם זאת, השם המוצג על התג הוא בדרך כלל שם פורסונה (או שם יצירתי אחר) שהמשתתפים ישתמשו בו כדי ליצור אינטראקציה זה עם זה. בנוסף לתג המשתתפים, פרוותיות רבות עוסקות תג למינציה אחד או יותר של יצירות אמנות פורסונה המשתלשלות בשרוך או לובשות אביזרים פרוותיים. זה נורמטיבי ומקובל שמישהו יתחיל בשיחה עם משתתף אחר על ידי הערה על תג, פרט פורסונה, בגד פרווה, פריט לבוש בעל נושא פרווה, אוזניים או זנב. הנוכחות בכל מקום של הפורסונה וחפצים פיזיים קשורים עוזרים לבסס נורמות תרבותיות המקיפות את השימוש בהם לאינטראקציות תוך טיפוח תרבות של הכללות עם "תוספות" קלות להתחיל דיאלוג עם אחרים. הן במקומות אישיים והן במקומות מקוונים, ראיתי שאנשים הופכים את עצמם לפגיעים בכך שהם אומרים משהו הדומה ל"אני חדש כאן ומקווה להכיר כמה חברים." תגובות הן כמעט תמיד שילוב של "ברוך הבא!" ושיחות שמתחילות ב"הפורסונה שלי היא X" או "המין שלי הוא Y". אסטרטגיות מעורבות מקובלות אלו יכולות להסיר מחסומי תקשורת שחווים לעתים קרובות בקרב זרים. בקבוצת מיקוד אחת, פרווה צעירה בשנות ה-02 לחייה אמרה (בפרפרזה):

28 אמנות דורשות להציג תעודה מזהה שהונפקה על ידי הממשלה כדי לאסוף את הרישום.

תגים. המידע מקושר למספר מזהה של רושם המודפס על התג עם שם המשתמש. 29 אנשי אבטחה של האמנה מוצבים בנקודות הכניסה ויסרבו גישה אליהם.

חללי כנסים אלא אם תג מוצג באופן בולט. יש לאחזר תג שנשכח, אחרת הגישה נדחתה. (EE4MB).

"כשאני מחוץ לפאנדום, אני לא מדבר עם אף אחד. אי פֶּעַם. אבל כאן, נוח לי, ואני יכול לנהל שיחות עם אנשים".

יתר על כן, המבנה והחוקים סביב אינטראקציות באמצעות פורסונות עשויים להיות מועילים במיוחד לפרוונים על הספקטרום, והנורמות הקבועות של הפאנדום יכולות לעזור להקל על החרדה. לא רק שפורסונות מחברות פרוותיות סביב עניין משותף עם אחרים בעלי דעות דומות ומעצימות את תחושת השייכות שלהן לקהילה, אלא הן מאמתות בו-זמנית את המרכיבים הייחודיים של זהות הפורסונה. יתרה מכך, כאשר אנשים מנסחים את הפרטים של fursonas-השלם, הם יוצרים הזדמנויות להתפתחות נוספת בתהליך. זה התברר בניתוחים שלי של הפונקציות של אמנות הפורסונה. אמנות פורסונה כחקירת זהות ומחויבות יצירות אמנות אנתרופומורפיות הן חלק עצום מהפאנדום הפרוותי, וחלק גדול מהתוכן כולל fursonas. עבור אותם פרוותיים שאינם מוכשרים אמנותית, הם עשויים להזמין אמן ליצור תמונה של הפורסונה שלהם. זה מחייב את הפטרון

לבטא בקול רם פרטים מאוד ספציפיים על הפורסונה. אמנים מנסים עשויים לשאול סדרה של שאלות על הדמות כדי להעלות פרטים נוספים ולשפר את הדיוק - כמו אמן סקיצות. לפעמים הפרטים של דמות פורסונה מתועדים באמצעות גיליון עזר. אלה הם כמו שרטוטים לדמות שמסמלים תכונות קטנות, אך חשובות, של הדמות ממספר זוויות. דפי עיון שימושיים עבור עמלות אמנות ותלבושות, מכיוון שהם מגבירים את הנאמנות של ייצוגים אמנותיים. אם פרוותיות הן בעצמן מוכשרות מבחינה אמנותית, הן עשויות ליהנות מפיתוח הדמויות שלהן באמצעות ציורים. הפרטים של הפורסונאות ותכולת התמונות, כמובן, צריכים להתבטא בתהליך. לפיכך, שימוש ביצירות אמנות לפיתוח ייצוגים של הדמות יכול לדחוף את האדם לחקור ולהתחייב לפרטי הדמות ולמשמעותם. המחקרים שלי גם מצביעים על כך שפורסונות ואמנות פרוותית יצירתית יכולים לתת כיסוי לאנשים שרוצים לחקור את זהותם המגדרית והנטייה המינית שלהם. הן הקהל הרחב והן אמנות בנושא מבוגרים יכולים להיות פונקציונליים ביותר כמנגנון לחקור כיצד אדם מרגיש לגבי נושאים חשובים, אך לרוב רגישים, של זהות כפי שהם

להרהר בפורסונה שלהם בתפקידים, צורות ומצבים שונים. פרוותיות עשויות גם לחלוק את הפורסונה הללו פרטים או אמנות עם מישהו אחר כדי לאמוד את תגובתם בנושא שהם חוקרים - אחרי הכל, זה לא הם, זה הפורסונה שלהם. עבור פרוותיות אחרות הבודקות אלמנטים של הנטייה המינית או הזהות המגדרית שלהם בסביבות חברתיות לא פרוותיות.

עוין כלפי גיוון, זו עשויה להיות דרך בטוחה יותר לבדוק את המים בנושאים חשובים של זהות אישית לפני שהם מתחייבים למה שמרגיש להם נכון. חקירת פרטי הפורסונה בהמשך לנקודה האחרונה, הפרטים של הפורסונה מעבירים מידע חשוב לעצמי ולאחרים בקהילה. לעתים קרובות מושם דגש משמעותי על המשמעות הקשורה למין הנבחר

(או שילוב של מינים). פרטים חזותיים ומאפייני אישיות של הפורסונה נבחרים לעתים קרובות עם care (או שילוב של מינים). לדוגמה, בראיון אחד, משתתף הסביר את הקשר שלו fursona- לשלו באופן הבא:

"אני פורסונה לפני 4 שנים. זה זאב עם עיניים כתומות שזוהרות. בחרתי בזאב... אני אציל והכל. אני ניצול סרטן של למעלה מ-32 שנים, אז העיניים הכתומות הן האש שמחזיקה אותי".

רפלקציה משמעותית וצמיחה אישית.

הפרטים של מאפייני הפורסונה עשויים להמשיך ולהתפתח עם הזמן. כשדיברתי עם פרוותיות על האבולוציה של הפורסונה שלהם, הם לפעמים אומרים דברים כמו (בפרפרזה):

"כשהצטרפתי לפאנדם, בחרתי לראשונה שועל לפורסונה שלי. אני חושב שבחרתי שועל כי חשבתי שהוא יעזור לי להשתלב כשהצטרפתי לפאנדם כי זה מין פופולרי. עם זאת, אחרי שחשבתי על זה יותר משנתיים, אני חושב שארנבת מתאימה לי יותר".

בשיחות אלו, המשתתף מתאר את המאפיינים שיש להם במשותף עם המין או שהוא מעריך ושואף להיות דומים יותר. בראיון אחד, פרוותי תיאר את שלושת הפורסונות שפיתח ברצף. הראשון היה הפורסונה שלו כשהיה צעיר יותר

האדם, ובשבילו, המין היה יפה מבחינה אסתטית. באותה תקופה בחייו, הוא התמודד עם בעיות דימוי גוף, והמין שנבחר ייצג יותר ממה שהוא רצה להיות אבל במוחו לא היה. ככל שהוא התבגר, המין השתנה וכך גם יחסיו עם הפורסונה שלו. הפורסונה הנוכחית שלו מייצגת כוח, חוסן וחוכמה, שבהתבוננותי באדם המדהים, המבוסס והרהוט הזה, היא ייצוג מצוין של מי שהוא בשלב זה בחייו.

הפורסונה כסוכן חוץ.

בעולם הלא פרוותי, ישנן גישות רבות בהן נוקטים מטפלים כדי לעזור ללקוחותיהם לקבל פרספקטיבה על מצבים בחייהם. אחת הגישה הפופולרית היא טיפול נרטיבי, הפועל מתוך הנחה שהחצינה של הבעיה מהפרט-הפרדת הזהות מהפרט.

בעיה - ויצירת בנייה חדשה של חיים, יסייעו בפתרון הבעיה. (White & Epston, 1990) מונק וגהרט (2003) מסכמים זאת כך:

"אולי התכונה הייחודית ביותר של הטיפול הנרטיבי, השיחה המחצינה, יוצרת מרחב בין מטופלים לבעיות כדי לנטרל סיפורים מעיקים ורווי בעיות, ובכך לשנות את היחסים של מטופלים לבעיות." (עמ' 25)

בטיפול נרטיבי, החצנת נושאים כרוכה באיתור האתגרים והפרדתם כך שיהפכו לחלק חיצוני מהאדם (בניגוד לחלק פנימי באדם). על ידי פירוק והחצנה של בעיות (כלומר, פגמים) הקשורים לזהות אינדיבידואלית ולאחר מכן בנייה מחדש של בעיות אלו כיהויות חיצוניות, הפרט מתחיל להתייחס למציאויות חלופיות הממסגרות מחדש את הפרט באמצעות הנרטיב שלהן ומתייחסות לזהות החדשה שעבורה הם יצרו. עצמם (Gehart, 2013). מראיונות עם משתתפים על חוויותיהם כפרוותיות, זיהיתי והערצתי את הפוטנציאל ההחצני של הפורסונאות וכיצד הם יכולים להקל על תהליך הרפלקציה העצמית על ידי טיפוח מרחק בטוח מבחינה טיפולית מבעיות ההתחשבות. כך תיאר משתתף אחד את תהליך השימוש בפורסונה ככלי לרפלקציה אקטיבית:

"הפורסונה שלי היא ייצוג של עצמי. לפעמים מה שאני עושה עם הפורסונה שלי זה להכניס אותו למצב שהייתי רוצה לראות ולחשוב איך הייתי מגיב ואיך הפורסונה שלי פועלת".

לפיכך, fursonas יכול לשמש על ידי פרוות כדי לסייע בפתרון בעיות אסטרטגיות ומעשיות. ניתן לתאר חלק מהאסטרטגיות הללו כטיפול פרוותי, שבו פורסונה מכובדת ומשמעותית יכולה לעזור הפרט מחצין בעיות, חושף את מה שחשוב לאדם, ובסופו של דבר, חושף מודעות ניואנסית לצמיחה שלו לקראת הפיכתו לגרסה האידיאלית של העצמי.

צמיחת זהות.

כל הדברים בחשבון, לפורסונה יכולות להיות השלכות משמעותיות וחייביות על פרוותיות. יש לנו גם נתונים כמותיים המצביעים ישירות על התועלת של הפורסונה לפיתוח זהות. לדוגמה, על פני מחקרים רבים, הפרוונים מסכימים בדרך כלל שהפורסונה שלהם מייצגת גרסה אידיאלית של עצמם, מסכימים בדרך כלל שהפורסונה שלהם מייצגת גם את האני האמיתי שלהם, ובמידה רבה חולקים על כך. הפורסונה שלהם מייצגת את החלקים הגרועים ביותר של עצמם. על ידי דיבור על fursonas פרוות אחרות, ניתן לחזק סוג של "התכתבות" בין הזהויות האובייקטיביות (איך שאחרים רואים אותנו) לזהויות סובייקטיביות (איך אנחנו רואים את עצמנו) של פרוות, שהיא חיונית ליצירת זהות. (Côté & Levine, 2002) יתרה מכך, על ידי יצירת קשר עם אחרים באמצעות fursonas הזדמנויות צמיחה אישית שנחוו באמצעות ה-fursona עצמיות לתרגם ליתרונות אמיתיים ומוחשיים אחרים גם עבור הפרט. לדוגמה, מישור ביישן, חרד או אוטיסט עשוי להפיק תועלת מחילופי הדברים המובנים עם אחרים לגבי הפורסון שלו. תוך כדי כך הם צוברים ניסיון וביטחון בגלל האינטראקציות החיוביות.

הקהילה ופורסונה: עידוד ואימות לצמיחה יציאה מחוץ לאזור הנוחות של האדם יכולה להיות מאתגרת ומייצר חרדה עבור אנשים מסוימים. עם זאת, הפאנדום יכול לעודד בעדינות חברים לדחוף את עצמם מעבר לאזורי הנוחות שלהם. ישנן כמה דרכים שזה יכול לקרות. האחת היא עם הפורסונה, המאפשרת רפלקסיביות של העצמי ודרך בטוחה יותר לאנשים לאמת גרסאות של הוויה עצמית שנוסתה באמצעות חקר הזהות של הפורסונה (למשל, זהות מגדרית ונטייה מינית). חללי כנסים מציעים הזדמנות נוספת לעבור מעבר לנוח, בין אם זה להשתחרר ברייב, השתתפות בתחרות ריקוד, ניהול פאנל של עניין או השתתפות באירוע של דיבור מול קהל. ד"ר סמואל קונווי, שהוא המנכ"ל של אנתרופון, סיפר לי פעם את אחד הסיפורים האהובים עליו שהדגימו איך הוא רואה את הפאנדום.

בעצם, אדם מאוד ביישן קם על הבמה, קפא, ואז ברח מהבמה. בכל סביבה אחרת, אפשר להעלות על הדעת שסצנה כזו עשויה להיתקל בצחוק ובנזיפה, אבל לא

בפאנדום שלו. במקום זאת, הקהל העניק עידוד מעורר לאדם הצעיר, שגבש את האומץ לחזור לבמה ולהופיע באולם נשפים מעודד ומרגיע של עמיתים פרוותיים. מטרה רחבה יותר של אירועים פרוותיים רבים היא לגרום לאנשים להרגיש בנוח ומבורכים בדרכים ששאר העולם לא מרבה להכיל - הרבה פחות להקל.

גם אני חוויתי את העידוד ואת קבלת הפנים החמה הזו ממקור ראשון. כשהבאתי עמית שלי לכנס הפרוותי הראשון שלו, CanFURrence-ב, הוזמנו לנאום בטקסי הפתיחה. רבים מאנשי הכנס הכירו אותי ואת Furscience כי השתתפנו בכנס מאז תחילתו ב-6102. עמיתי לקח את המיקרופון, די בהיסוס, כדי להציג את עצמו. הוא אמר כמה מילים על מי שהוא ונתן כמה פיסות מידע דמוגרפיות על חוויותיו 30 ועל מומחיות המחקר שלו. לתדהמתנו המוחלטת של שנינו - ובכנות לשמחתי - מאות אנשים באולם נשפים התחילו לקרוא "אחד מאיתנו!"

אחד מאיתנו! אחד מאיתנו!" לברך את עמיתי ולהודיע לו שהוא מוזמן להיות חלק מזה מרחב פאנדום. עבר קרוב לחצי עשור מאז שזה קרה, ואני עדיין זוכר את רגשות ההודיה שחוויתי לקבוצה המדהימה הזו של אנשים שעשו מה שהם יכולים כדי

לגרום לעמית שלי להרגיש בנוח ולהיכלל בחלל אליו הוא נכנס שלוש שעות קודם לכן כאוטסידר מוחלט. הנקודה שלי בהעלאת שתי האנקדוטות האלה היא שהן מייצגות את מה שאני רואה קורה גם ברמת המיקרו עם אנשים בפאנדום. לאנשים שהם ביישנים, חדשים או לא מרגישים שהם ממש משתלבים עם שאר העולם ניתנת הזדמנות והזמנה להפוך למשהו גדול יותר ממה שהם היו כשהם הגיעו, לעזוב בתחושת כלולים ובטוחים יותר מאשר כשהם הגיעו. הם התחילו. זה לא מושלם. קורים גם דברים רעים וחוויות. אנשים יכולים ללכת לכנס עם ציפיות גבוהות ולצאת מאוכזבים, ובכל פעם שהמונים מתאספים, יש פוטנציאל שדברים לא יתנהלו בדיוק כמתוכנן. עם זאת, ההנחה הכוללת שלי מעיסוק ביותר מעשור של מחקר בקהילה הזו - עבודה כמותית ואיכותית שמתפרשת על פני גישות פסיכולוגיות, סוציולוגיות, עבודה סוציאלית ואנתרופולוגיות - היא שהפאנדום נותן יותר ממה שנדרש לרוב האנשים. זה נותן לאנשים דרך לעסוק בהשתקפות עמוקה ובטוחה בסיוע פיתוח של פורסונה וקהילה שמקבלת את זה כמטבע אמין לתקשורת. הראיונות שלי עם פרוותיות מבוגרים, במיוחד, מצביעות על כך שההיסטוריה של הבריונות, הדחיקה המשמעותית לשוליים והכיבוש של זהויות מגוונות, גורמים לאנשים לרצות טוב יותר עבור הדור הבא - ביטוי ליצירתיות שאני הכי מעוניין לחקור עוד בעתיד פרויקטי מחקר.

30בתחום העבודה הסוציאלית, מקובל לחשוף את מיקומו החברתי של האדם.

לפני מחקר (כלומר, זהות מגדרית, נטייה מינית, גזע וכו').

מסגרת טנטטיבית: The Furry Fandom Identity Resolution Model (FFIRM)אני מקווה שהקוראים יוכלו לראות את הקשרים בין האופן שבו הקהילה, פורסונה ואלמנטים אחרים הקשורים לפאנדום פועלים במקביל כדי ליצור תרופה נגד הקשיים ההתפתחותיים שהובילו אליהם על ידי החברה המודרנית המאוחרת. זכור, בהבנה התיאורטית שלנו של פתרון זהות, משימות של זהות עצמית ומשימות זהות חברתית כוללות מודעות לתחושה הסובייקטיבית של עצמי והמשכיות (זהות אגו), המשכיות התנהגותית במעורבות בין-אישית (זהות אישית), וקיום החברתי של האדם. תפקידים וסטטוסים יוכרו על ידי קהילה גדולה יותר (זהות חברתית). תהליך זה מוקל על ידי פעולות של חקירה והתחייבות לתפקידי מבוגרים. עם זאת, פתרון זהות קשה מתמיד בחברות מערביות עכשוויות. לעתים קרובות אנו מתגעגעים לתחושה שאנו משולבים במשהו גדול מאיתנו. בעוד שמסרים חזקים של אינדיבידואליזם עשויים להוביל לחיפוש אחר תחושה ייחודית של עצמי מובחן, התוצאות ההתפתחותיות האופטימליות נדחות בדרך כלל על ידי צרכנות ואופנה מהירה שהיא שטחית ואינה מטפחת השתקפות עצמית עמוקה יותר. יתרה מכך, המעבר הממושך לבגרות גורם לכך שאנו נאבקים להשיג מיומנויות ולקחת על עצמנו עבודה למבוגרים

תפקידים המאפשרים הסתפקות עצמית. לבסוף, היכולת להתחייב לערכים שהם חלק ממשוה גדול מאיתנו - השקפת עולם קוהרנטית - יכולה להיות מאתגרת ללא מבנה חברתי גדול יותר שיעניק לנו הדרך. הקיום היומיומי שלנו מוצף באינטראקציות שאינן אישיות או שטחיות, שעלולות להשאיר אותנו מבודדים ובודדים. אנחנו מתמודדים שוב ושוב עם יותר מדי אפשרויות אבל חסרות לנו הדרכה שתעזור לנו לנווט בהן. באופן לא מפתיע, תנאים חברתיים אלה יכולים להגיע לשיאם בחוסר יכולת להתחבר בצורה משמעותית עם אחרים או לקבל הכרה ומשוב עבור גרסאות מתעוררות של העצמי תוך כדי חקירתן. עם זאת, הפאנודם הפרווי עוזר לספק סוג של תרופת נגד לתנאים החברתיים וההתפתחותיים של החברה המודרנית המאוחרת על ידי מתן קהילה לפרוות, תחושת מטרה, חקר מובנה, מרחב לאוטנטיות אמיתית, תמיכה רגשית ופסיכולוגית, עידוד לצמיחה, כלים טיפוליים מותאמים אישית ומנגנון לעסוק באופן פעיל בעבודה הקשה של חקירה משמעותית והתחייבות לחזון העצמי - הכל במרחב בטוח מגן בחירוף נפש על הכללה. זהות פרווית, הון פרווית ואינטרסונות: המשך... אחרי הרבה

רפלקציה על התהליכים הקשורים לזהות בפאנודם הפרווי, פיתחתי מודל ראשוני של זהות מבוסס פאנודם.

היווצרות, מודל רזולוציית הזהות הפרווי (FFIRM); ראה איור. 24.2)

איור. 24.2 מודל רזולוציית הזהות הפרווי (FFIRM).

FFIRM-המבוסס על ניתוח כמותי לגבי היחסים בין משתני פאנודם, ראיונות איכותיים וקבוצות מיקוד ששפכו אור על האינטראקציות המשמעותיות שיש לפרוונים. עם אחרים בקהילה, ותצפיות אתנוגרפיות על המבנים הנורמטיביים שמנחים אנשים בפאנודם הפרווי. זה מדגיש את החשיבות של אנשים שמשתתפים בפאנודם, מעורבים בקהילה ופיתוח פורסונה, שיכולה להקל על הופעתה של תחושת עצמי חזקה שאני מכנה אינטראסונה. בתנאים הנכונים, אנשים המשתתפים בפאנודם הפרווי יכולים לפתח זהות פרווית, לזכות בהון פרווי, ובסופו של דבר ליהנות מזהות מחוזקת, נחושה, לא פרווית. זהות פרווית פתחת את הפרק בקידום הגדרה של זהות פרווית, המתייחסת לתחושת המודעות העצמית של הפרט ותחושות השייכות לקהילה הנובעת מהשתתפות בפאנודם הפרווי. ההגדרה מקיפה גישה זאת-היא-אריקסונית ומתמקדת בגילוי העצמי המשמעותי ובקשרים הקהילתיים שהושגו מהשתתפות בפאנודם. בפרשנות זו, הזהות הפרוויית היא, בחלקה, סוג של זהות חברתית נבחרת -סוציולוגים יקראו לה מושגת.

עם זאת, בדומה לחלק מהזהויות החברתיות המיוחסות לסטיגמה, היותו פרווה עשוי לעורר אצל אנשים צורך בולט להבין כיצד הם משתלבים בקבוצה הסטיגמטית, מה שגורם לאחר מכן לחקירה מקיפה של המשמעות של להיות אדם בקהילה (פיני). ורוזנטל, (1992לפיכך, זהות פרווית היא תוצר של השתתפות משמעותית בפאנודם הפרווי כפי שהיא מתועלת באמצעות (1)חוויית קהילתיות המבססת נורמות ומבנים חזקים ו-(2) פיתוח של פורסונה אחד או יותר בעלי משמעות לפרט ומאפשרות אינטראקציות. עם אחרים, חקירה ואימות. גורמי הקהילה והפורסונה מחזקים כל אחד מהם באופן הדדי

אחרים ותומכים בצמיחת זהות אישית וחברתית של האגו. קפיטל פרווי FFIRM-בשאיני מציע, לרמות גבוהות של זהות פרווית יש יתרונות ישירים ועקיפים לאדם, כולל הצמיחה הפוטנציאלית של הון פרווי. אני מגדיר הון פרווי כיתרונות ומיומנויות ברמה האינדיבידואלית, הקבוצתית והחברתית הנובעים ממעורבות בפאנודם הפרווי, במיוחד כשהם קשורים לרווחה חברתית, יחסי, בין אישית, רגשית ופסיכולוגית. בנוסף לתמיכה בפיתוח הזהות הפרוויית (מודעות עצמית ותחושת שייכות), השתתפות חזקה ומשמעותית בפאנודם הפרווי באמצעות מעורבות עם קהילה מגיבה והפורסונה עשויה גם להגדיל ישירות את ההון הפרווי (הטבות וכישורים הניתנים להעברה), גם. היתרונות והמיומנויות שפותחו מהשתתפות בפאנודם הפרווי דרך הקהילה והפורסונים יש רלוונטיות מעבר

גם הפאנדום. לדוגמה, ניווט באי הוודאות של זהות סטיגמטית יכול להקל על פיתוח יכולות חשיבה מוסרית חשובות ומסוגלות עצמית. (Côté & Levine, 2002, 2015; Phinney & Rosenthal, 1992) המנגנון החזק של הפאנדום של 2SLGBTQI+ ואינדיבידואלים מודרים אחרים עשוי לטפח סביבה בטוחה לניהול משא ומתן על נטייה מינית וזהות מגדרית, אשר כתוצאה מכך יוצרת חשיבה של צדק חברתי שמחלחלת לתפיסות עולם לא פרוותיות. השימוש ב-fursonas בעוזר לפתח מיומנויות תקשורת וטכניקות אישיות לפתרון בעיות. הערכה עצמית יכולה להופיע כתוצאה משליטה במיומנויות (למשל, אמנות) והיקשרות עמוקה לתוצרי העבודה היצירתית.

מעורבות הן בקהילה והן בפורסונה יכולה לטפח את האומץ הנדרש לחיות בצורה אותנטית, לפתח אוטונומיה ולהתנגד טוב יותר לפיתוי הצרכנות כשיטה לביטוי עצמי. בסופו של דבר, הון פרוותי עשוי להקל על האתגרים של ניווט בעבודה, בלימודים וביחסים אישיים גם מחוץ לפאנדום, ותומכים ברזולוציה של זהות בוגרת חזקה (לא פרוותית).

אינטראסונה.

מושג תיאורטי נוסף שעשוי להשפיע על FFIRM-הולתרום לגיבוש הזהות הוא האינטרסונה. בחרתי במונח הזה (תוך -יוונית עבור פנימית) מכיוון שהוא מרמז על שיפור של דיסוננס -דו-קיום של אני, שבו הפורסונה (או המהות) והפרסונה קשורות באופן מהותי ומאומתות. 31,32 המחקר שלנו חקר דרכים שונות שבהן הפורסונות והפרסונות של פרוותיות יכולות להתייחס זו לזו. לעתים קרובות, הפורסונה היא גרסה אידיאלית של העצמי, אך מידת הדמיון בין הפורסונה לפרסונה יכולה להיות משתנה. עבור כמה פרוותיות, הפורסונה והפרסונה מתקרבות

יחד לאורך זמן ועשויים לפרוח לייצוג חדש של עצמי עם רלוונטיות גבוהה לפרט. התוך-סונה הזה מודיע גם לפורסונה וגם לפרסונה בנאמנות עצמית שנמשכת גם בתוך הפאנדום וגם מחוצה לו. למרות שלדעתי נפוץ יותר שהפרסונה מקבלת תכונות של הפורסונה עם הזמן, אינטרסונה עשויה להופיע גם כתוצר של השתקפות עצמית אישית שמובילה לרצון שלאחר מכן לשנות פורסונה קיימת כך שהיא מייצגת בצורה מדויקת יותר את תחושת העצמי המתעוררת. ייתכנו מקרים שבהם פרווה עם רמות נמוכות של רזולוציית זהות מפתח תחושת עצמי אידיאלית באמצעות פורסונה אך חווה תסכול מכיוון שהוא מודע לפער המשמעותי

בין העצמי האידיאלי לתחושת ההווה שלהם -שהמחקר שלנו מצביע על קשר עם תוצאות רווחה נמוכות יותר. זהו המצב שבו קהילת הפנדומים יכולה להיות בעלת ערך במיוחד כמנגנון להקלת הצמיחה. כאשר אנשים מתקשרים עם אחרים באמצעות הפורסונה, הם מרוויחים ניסיון, אימות והגברת הנוחות עם עצמם. תקוותי היא שעם הזמן, הפער בין הגרסה האידיאלית של העצמי, המיוצגת על ידי הפורסונה, לבין הפרסונה ייסגר ותצוץ אינטרא-סונה איתנה. הדאגה הגדולה יותר שלי היא בפרוונים שיש להם רמות נמוכות של רזולוציית זהות ו/או בעלי זהות שלילית ומפתחים פורסונה עם תכונות או מאפיינים שליליים. הנתונים שלנו מזהים קורלציות בין fursonas שליליות וציונים נמוכים יותר של רווחה, כמו הערכה עצמית. יתרה מכך, המחקר שלי בדגימות לא פרוותיות מצביע על כך שאם אנשים עומדים בסטגנציה בהתפתחות הזהות אחרי גיל 30, אז הם נוטים לסבול מנפשויות יותר.

31 כללתי את המילה מהות כי אני חושב שהמושג של האינטרסונה עשוי.

הופכים רלוונטיים לעבודה שלנו עם קהילות ת'ריאן ואחרות. עם זאת, בעוד המקורות של זהויות ת'ריאן/אחרות פחות מובנות, הן שונות מהותית מהחוויות של פרוותיות בפורסונה. 32 אני גם אוהב את האותנטיות המרומזת והנהון לצמיחה התפתחותית

גבעולים.

מעבודת זהות פעילה.

אתגרי בריאות. (Roberts & Côté, 2014) על ידי מיזוג שני ממצאי המחקר הללו, אנו יכולים להעלות על הדעת את המצב שבו אדם עם זהות בלתי פתורה לא יחווה את הפוטנציאל לצמיחה התפתחותית חיובית באותו אופן שאחרים בעלי רזולוציית זהות נמוכה יותר כאשר הם יוצרים

fursona עם תכונות חיוביות. יתרה מכך, ההשפעות המזיקות של הפגנת רזולוציית זהות לקויה המתבטאת באמצעות fursonas שליליות עשויות להיות בולטות יותר בבגרות האמצעית והמאוחרת. פרוותיות מסוימות עשויות לשנות את הפורסון שלהן כאשר מתברר צורך אחר, כגון רצון לתכונות אופי אישיות חדשות, פקפוק בזהות מגדרית, חקר נטייה מינית או פתרון לשעמום. עם זאת, עבור פרוותיות אחרות, כאשר הם רוכשים את המאפיינים הרצויים של פורסונה באמצעות תרגול ומעורבות עם אחרים, ייתכן שהם לא יסתמכו עוד על -או יתחברו אליו -פורסונה

כפי שעשו פעם. בעוד שחלק מהפרוותיות ישמרו על הפורסונה בצורתה הנוכחית או בגרסה מעט מעובדת, אחרים עשויים להתחיל לחקור פורסונה חדשה או נוספת שיש לה משמעות אישית משתנה כיוון שהצורך במשמעות מסופק. יש גם פרוותיות שמצטרפות לפאנדם שכבר סיימו את מלאכת פיתוח זהות בוגרת. במקרה זה, פורסונה משמעותית עשויה פשוט לייצג הנהון לעצמי הקיים עם שינויים קלים (למשל, "הפורסונה שלי זה אני, יש לו רק ששייה" (33)האינטרסונה מונעת בעיקר על ידי הפרסונה הלא פרוותית. פרוותיות עשויות גם ליצור פורסונה ששונה באופן קיצוני מהפרסונה בכוונה, כך שלא תצוץ תוך-סונה. במקרה זה, הפורסונה לא כל כך תורמת לפיתוח זהות, אלא עשויה להועיל לאדם פשוט בכך שהיא מהווה פורקן ליצירתיות בעולם שלעיתים קרובות חונק אותה או על ידי מתן אוטאר מהנה כדי להקל על מעורבות עם אחרים בקהילה. במצב זה, אנשים עדיין עשויים להפיק תועלת מפיתוח של זהות פרוותית (מודעות לשייכות) והון פרוותי (פיתוח מיומנויות), זה פשוט עלול לא להשפיע על תחושה מבוססת היטב של זהות לא פרוותית. מגבלות וכיוונים עתידיים ישנן כמה מגבלות לתזה זו ותמורות של התפתחות fursona מובנות כיום. FFIRM-בהסיבה לכך היא שהבנת היחסים של פרוותיים עם הפורסונים שלהם היא מסובכת. לפרוונות רבים יש רק פורסונה אחת במשך כל חייהם, אך לפרוות אחרות יש מספר פורסונות -חלקן ברצף וחלקן בו-זמנית. כאשר פרוותיות מפתחות fursonas עוקבות או fursonas מרובות, עשויה להיות זיקה וקרבה גדולה יותר עם fursona הישנה, ה.

33 זה ציטוט אמיתי.

פורסונה חדשה, או שניהם. הפורסונה החדשה יכולה להיות מובחנת יותר מהפרסונה או דומה יותר. פורסונות עוקבות ומרובות יכולות לגרום לכך שפרוותיות חווים את כל האמור לעיל. מחקר עתידי יתמקד בהבנת האבולוציה של fursonas ופיתוח רעיונות אלה בהמשך. יש צורך בדיון נוסף לגבי כיוונות החצים. FFIRM-בבתפיסתה הנוכחית, השתתפות בפאנדם מובילה לזהות פרוותית, הון פרוותי ופתרון זהות לא פרוותית עבור כמה פרוותיות. השתתפות בפאנדם טומנת בחובה גם פוטנציאל לטפח התפתחות של תוך-סונה, שיכולה להשפיע על הפרסונה והפורסונה באופן דו-כיווני. בתור המחקר שלנו

הממצאים ממשיכים ליידע חלקים שונים של ה- FFIRM, וככל שאנו אוספים נתונים אורכיים נוספים, נבדוק מחדש את הכיוונות המשוערת שלנו של החצים ב- FFIRM. מחקר עתידי צריך גם להעריך כיצד הון פרוותי קשור למודלים אחרים של הון. לדוגמה, מודל ההון הזהות של קוט 34 (ICM) מדגיש כי "משאבים מסוימים ספציפיים להקשר חשובים במיוחד בחברות שבהן תפקידים ומעמדים רבים אינם מיוחסים עוד בקפדנות, אך יש מעט מבנה שיחליף את התהליכים האסקריפטיביים" (קוט, 2016 עמ'). (5אולי הון פרוותי הוא צורה ספציפית מבחינה הקשרית של הון זהות המספק יתרונות באמצעות קשרי הון חברתי (Putnam, 2000) אשר בתורם תומכים בחוזקות שונות של זהות עצמית, כמו אינטגרציה ובידול. בין אם הון פרוותי מומש מחדש כמשאב/מחסום ייחודי תחת מודל ההון הזהות הקיים, חופף באופן מלא או חלקי לאלמנטים אחרים שכבר מוקפים על ידי ה-MCI (כמו הון חברתי), או ממקם את עצמו בסמוך למושגים הקיימים של הון. שְׂאֵלָה. Côté and Levine (2015) גם טוענים שיש צורך להתמקד יותר בהבנת ההקשרים החברתיים של פיתוח זהות. היכולת של הפאנדם הפרוותי לתמוך באגו, זהויות אישיות וחברתיות, להקל על התעלות של קשרים ממקום למרחב, וליצור מנגנון ליצירה, טיפוח ותיקוף רפלקציה שמגיע לשיאו בחקר הזהות ובמחויבות הן לעצמי והן

מושגים חברתיים זה משהו שאני מצפה לחקור עוד יותר. לסיכום, הזהות הפרוותית, הון פרוותי, ורעיונות תוך-סונה מתקשרים לתפיסה שהפאנדום הפרוותי, עבור חלקם, יכול לעזור לגייס את האני הטוב ביותר של האדם ולהוביל לרכישת מיומנויות, הטבות חברתיות, הזדמנויות והגשמה אישית. בעוד שהמודל המוצע כאן מתאר את מה שאני מניח שקורה כשאנשים משתתפים בפאנדום הפרוותי, המבנה הבסיסי של FFIRM היכול לחול גם על פאנדומים אחרים או פעילויות פנאי שמציעות.

34 פרק (Côté and Levine (2015) ב-6 הוא הקדמה מצוינת למושג ו.

נכתב לקהל הרחב.

ההזדמנות לחיבור עם אחרים בעלי דעות דומות ומאפשרות להם דמויות משמעותיות שנוצרו בעצמם. בסופו של דבר, נדרשים יותר זמן, נתונים ותצפיות כדי למפות את המודל התיאורטי של מה שקורה בפאנדום הפרוותי וכיצד הוא קשור לפתרון זהות. הפניות. Adams, G. & Marshall, S. (1996). פסיכולוגיה חברתית התפתחותית של זהות: הבנת האדם בהקשר. כתב עת להתבגרות, N., Sivertsen, B., Lønning, KJ, & Malterud, K. (2020). Anderssen, 1996.0041. <https://doi.org/10.1006/jado.1996.0041> BMC Public Health, 20, 19, 429-442. <https://doi.org/10.1186/s12889-138>

Arnett, JJ (2000). 5-8228-020 בגרות מתהווה: תיאוריה של התפתחות משנות העשרה המאוחרות ועד שנות העשרים. פסיכולוג אמריקאי, 55 (5), 469-480. <https://doi.org/10.1037/0003-55> Arnett, JJ (2004). 5.469-066X בגרות מתהווה: הדרך המתפתלת משנות העשרה המאוחרות ועד שנות העשרים. הוצאת אוניברסיטת אוקספורד. ברייתווייט, ג'יי. (1989) פשע, בוש ושילוב מחדש. הוצאת אוניברסיטת קיימברידג'. Côté, JE (2000). בגרות עצורים: האופי המשתנה של בגרות וזהות. הוצאת NYU. Côté, J. (2006). לימודי זהות: עד כמה אנחנו קרובים לפיתוח מדעי החברה של זהות? -הערכה של התחום. זהות, Côté, JE (2016). 2 0601x <https://doi.org/10.1207/s1532706xido06012> Côté, JE (2016). 1, 3-25. <https://doi.org/10.1207/s1532706xido06012> זהות: מדריך לתיאוריה, שיטות וממצאים. כתב יד שלא פורסם, המחלקה לסוציולוגיה, אוניברסיטת

מערב אונטריו, לונדון, אונטריו, קנדה. Côté, JE, & Allaha, A. (2011). הורדת ההשכלה הגבוהה: עליית האוניברסיטאות הארגוניות ונפילת ההשכלה הליברלית. הוצאת אוניברסיטת טורונטו. JE, & Levine, C. (2002). Côté, JE, & Levine, C. (2015). סינתזה פסיכולוגית חברתית. Inc. Côté, JE, & Levine, C. (2015). Laurence Erlbaum Associates גיבוש זהות, נוער ופיתוח: גישה פשוטה. הוצאת פסיכולוגיה. E. (2014). Durkheim, חלוקת העבודה בחברה. סיימון ושוסטר. Erikson, E. (1959). זהות ומחזור החיים. מאמרים נבחרים מאת אריק אריקסון. הוצאת האוניברסיטה הבינלאומית. Erikson, EH (1968). זהות: נוער ומשבר.

נרטון. Erikson, EH (1978). בגרות. WW Norton.

Gergen, KJ (1991). העצמי הרווי: דילמות של זהות בחיים העכשוויים. ספרי יסוד. Gehart, DR (2013). שליטה במיומנויות בטיפול משפחתי: גישה מעשית לתיאוריה ולתיעוד מקרים קליניים. Cengage Learning. Hihara, S., Sugimura, K., & Syed, M. (2018). זהות שלילית בחברה בת זמננו: שופך אור על פתרון הזהות הבעייתי ביותר. זהות, יח (4), 325-333. <https://doi.org/10.1080/15283488.2018.1524329> Kornhauser, W. (1959). הפוליטיקה של חברת ההמונים. עיתונות חופשית. Marcia, J. (1964). קביעה ובניית תוקף של מצב זהות אגו. עבודת דוקטורט שלא פורסמה. אוניברסיטת משיגן, אן ארבור, משיגן, ארה"ב. Marcia, JE (1980). זהות בגיל ההתבגרות. בתוך J. Andelson (עורך), Handbook of Adolescent Psychology (עמ' 159-187). מונק, G., & Gehart, DR (2003). פעיל סוציו-פוליטי או שותף לשיחה? הבחנה בעמדת המטפל בטיפולים נרטיביים ושיתופיים. תהליך משפחתי, S., Groves, CL, Roberts, SE, & Gerbasi, K. (2017). Plante, CN, Reysen, 2003.00019.x <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2003.00019.x> (1), 19-30. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2003.00019.x> המעורבות בפנטזיה: מדד גמיש למעורבות בפנטזיה חיובית ושלילית. פסיכולוגיה חברתית בסיסית ויישומית, 39, 127-152.

Phillips, TM, & Pittman, JF (2003). <https://doi.org/10.1080/01973533.2017.1293538> זהות אצל מתבגרים עניים: בחינת הקשרים בין חסרון כלכלי לבין המשימה העיקרית של גיל ההתבגרות. זהות, J. 3 (2), 115-129. <https://doi.org/10.1207/S1532706XID030202> Phinney, S., & Rosenthal, DA (1992). זהות אתנית בגיל ההתבגרות: תהליך, הקשר ותוצאה. GR-ב- Inc. Putnam, R. (2000). Adams, TP Gullotta, & R. Montemayor (עורכים), גיבוש זהות מתבגר (עמ' 145-172). Sage Publications, Inc. פיתוח ושימוש בזהות במעבר הממושך לבגרות: פיתוח ותיקוף של Identity Inventory Issues (עבודת דוקטורט). SE (2007). רוברטס, ר. רוברטס, SE, & Côté, JE (2014). מלאי נושאי זהות: פתרון שלב זהות במעבר הממושך לבגרות. כתב עת להתפתחות מבוגרים, 225-238. <https://doi.org/10.1007/s10804-014-9194-x>. 21,

שורץ, ב' (2000). הגדרה עצמית: עריצות החופש. פסיכולוג אמריקאי, 79 (1), 55-88. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.79> Steinberg, L. (2001). מערכות יחסים של מתבגרים בדיעבד וסיכוי. 10.1111/1532-7795.00001 White, M., & Epston, D. (1990). Journal of Research on Adolescence, 11 (1), 1-19. <https://doi.org/10.1111/1532-7795.00001> WW Norton & Company. Yoder, AE (2000). פרדיגמת סטטוס זהות של מרסיה. כתב עת להתבגרות, 95-106. <https://doi.org/10.1006/jado.1999.0298> (1), 23 הערת סיום המקדמים הלא מתוקננים מציינים את הגודל (הרחק יותר מאפס הוא חזק יותר) ואת הכיוון (חיובי/עלייה או שלילי/ירידה) של

הקשר בין משתנה בלתי תלוי (למשל, ציון סולם) למשתנה התלוי/תוצאה (ציון זהות). הגדלת המשתנה הבלתי תלוי ביחידה אחת (למשל, הגדלת נקודה בסולם הסולם), פירושה שהציון החזוי שלך במשתנה התלוי (זהות עצמית) יעלה

לפי ערך הבטא הלא מתוקנן (הגרסת הבטא הלא מתוקננת היא .18). השפעת הסולם בשלושת המודלים - זהות עצמית (ציונים אפשריים של 12-2), זהות חברתית (ציונים אפשריים של 12-2) וסך הכל זהות (ציונים אפשריים של 24-4) - שכל שאתה עולה בכל נקודה במדד הסולם, (10-1) אנו יכולים לחזות עלייה של 18. בציון של משימות זהות עצמית, עלייה של 31. בחברתית - משימות זהות, ו-05 עלייה במטלות זהות הכוללות (כאשר כל שאר המשתנים הבלתי תלויים מוחזקים קבועים במודל). אז, מי שמקבל ציונים נמוכים בסולם (הם בודקים 2 בשאלת הסולם) צפוי להיות בעל עלייה של 36.0 בציון הזהות העצמית שלו, אבל מי שיקבל ציון גבוה יותר בסולם (הם בודקים את ה-01) צפוי להיות בעל ציון גבוה יותר בסולם. עלייה של 1.8 בציון הזהות העצמית שלהם. ציונים גבוהים יותר בסולם פירושה ניבוי ציון גבוה יותר על זהות. פרשנות זו חלה על המשתנים הבלתי תלויים המתמשכים (או בקנה מידה) במודל - סולם, הזדהות, גיל, אידיאל, פתיחות וגרוע מכך.

עבור המשתנים הקטגוריים (אוטיזם ומגדר), בטא לא סטנדרטי מאפשר השוואה מול קטגוריית התייחסות ייעודית (לא בטוח אם הם בספקטרום ומגדר נוזלי / לא בינארי). אז, א טרנס-אשה צפויה לקבל ציון גבוה ב-75.0 נקודות במטלות הזהות העצמית שלה מאשר אדם לא-בינארי/נוזלי מגדרית (מוגדר לאפס), cis-woman וצפוי לקבל ציון גבוה ב-07.0 נקודות (גבוהה משמעותית) מאשר אדם לא בינארי/מגדרי על מדד הזהות. כדי לפרש את נתוני האוטיזם, מישוה שאינו על הספקטרום יקבל ציון גבוה ב-27.0 נקודות על זהות עצמית מאשר מישוה שאינו בטוח (קבע).

לאפס), ומי שנמצא על הספקטרום יקבל ציון גבוה ב-25.0 יחידות מאדם לא בטוח. מקדמים מתוקננים מחושבים כך שתוכל להשוות את ההשפעה היחסית של כל משתנה בלתי תלוי (סולם, זיהוי) על המשתנה התלוי (ציון זהות). זה שימושי כאשר המשתנים הבלתי תלויים משתמשים במדדים שונים, כגון זיהוי נמדד בסולם 7-1 אך סולם נמדד בסולם 10-1 אם רק השתמשנו במקדמים הלא מתוקננים, אז יהיה קשה להשוות את ציוני הבטא זה מול זה מכיוון שהם לא משתמשים באותה יחידת מדידה. עם זאת, אנחנו יכולים לעשות חישוב מהודר כדי לקבל משהו שנקרא בטא סטנדרטית (17). עבור סולם ו-42 עבור זיהוי במודל הזהות העצמית). זה מאפשר לנו לראות את הזיהוי הזה

משפיע יותר מסולם בניבוי זהות עצמית, אך במקרה של משימות של זהות חברתית, סולם משפיע יותר מהזהות. אלה שימושיים מאוד כדי לראות את החשיבות היחסית של משתנים במודל בעת בחינת משתנים מתמשכים. עם זאת, סטנדרטיזציה פחות מתאימה לפירוש משתנים קטגוריים, ולכן הם אינם מדווחים. תודות תודה למנטור שלי, פרופסור ג'יימס קוט, על סקירת פרק זה. מחקר זה נתמך בחלקו במימון המועצה למדעי החברה והרוח.

5. חלק

קריאת וילון.

פרק 25.

זנב מתמשך: לאן נמשיך מכאן?
קורטני "נוקה" פלאנטה.

כשאנחנו מגיעים לסוף הספר הזה, אני נזכר בשאלה שנשאלתי פעם על ידי פרווית כשארזתי אחרי הצגת הממצאים שלנו בכנס פרווית: מתי תסיימו? אני לא יכול שלא לחייך לשאלה כשאני מסתכל אחורה על יותר מעשור של מחקר על פרוות, כי אני מבין, בדיעבד, שאני לא יכול לחשוב על פעם אחת בכל השנים האלה שבה הרגשתי קרוב יותר. להיגמר מאשר כשהתחלתי לראשונה. זה רק חלק ממה שזה אומר להיות מדען: כל תשובה שתמצא מציגה בפניך שתי שאלות חדשות. או, בניסוח אחר, ככל שאתה יודע יותר על נושא, אתה מבין כמה אתה לא יודע עליו! 1 היתה הליך הזה של ניסיון לענות על שאלה פשוטה יחסית, רק כדי לגלות שחור הארנב הולך הרבה יותר עמוק ממה שיכולנו לדמיין היה הסיפור החוזר של 2 Furscience. כפי שראית לאורך הספר הזה, עצם ההבנה של הדרך הנכונה לשאול את השאלה מלכתחילה עלולה להיות כרוכה בטעויות והתחלות שווא (למשל, מחקר פשוט יתר על המידה שלנו על מגדר על ידי בקשת פרוותיות לבחור "זכר" או "נקבה" עולה בדעתי; ראה פרק 15). וברגע שנקבל תשובה (למשל, זן הפורסונה הנפוץ ביותר

הוא הזאב, ראה פרק 7) ולהפיץ אותו לפרוונים, לחוקרים ולציבור הרחב, לא עובר זמן רב עד שהם חוזרים אלינו עם שאלה טובה יותר מתמיד (למשל, "כן, אבל למה זאבים?"). התוצאה של זה היא כפולה. ראשית, זה אומר שלעולם לא ייגמרו לנו רעיונות המחקר. כפי שהוא, חברים רבים בצוות Furscience שומרים על רשימות ארוכות של רעיונות ושאלות למחקרים עתידיים, חלקם מקורם בקריאה שלהם בספרות האקדמית ואחרים שמגיעים מפרוותיות או מהדיוטות ששואלים על הממצאים הקודמים שלנו. אפילו כשאנחנו מדפדים בקומץ מהשאלות האלה בכל סקר, אנחנו כמעט בהכרח מוסיפים יותר שאלות לרשימות האלה ממה שהצלחנו לענות.

אם שום דבר אחר, זה לפחות אומר שלעולם לא יגמר לנו דברים ללמוד! התוצאה השנייה - והחשובה הרבה יותר - היא שמצב הידע שלנו על פרוות הוא ותמיד יהיה במצב של לשנות. שָׁל.

1אכן, לפסיכולוגים יש אפילו שם לזה: אפקט דאנינג-קרוגר!

2. (Dunning, 2011) כפי שצינו בפרק 3ד"ר גרבאסי, החבר הראשון בצוות Furscience.

לעשות מחקר פרווית, התחיל בצורה המדויקת הזו - מנסה לענות על שאלה פשוטה על אמיתותם של סטריאוטיפים פרוויתיים שהודפסו במאמר של Vanity Fair!

כמובן, חלק מהממצאים שלנו חזקים מספיק על פני מחקרים רבים כדי שנוכל להיות בטוחים למדי שהם לא ישתנו או, אם כן, זה יהיה בצורה איטית יחסית. לדוגמה, גיל הפרוותי הממוצע לא השתנה הרבה בעשר השנים האחרונות, כך שאנו יכולים להיות בטוחים למדי שחמש שנים מהיום, רוב הפרוותיים ימשיכו להיות בשנות העשרה המאוחרות לחייהם ובתחילת שנות העשרים לחייהם (ראה פרק 13). אחרים,

עם זאת, סביר להניח שהוא מיושן תוך שנים ספורות מרגע פרסום הספר הזה! לדוגמה, בחמש או שש השנים האחרונות בלבד ראינו עלייה ניכרת במספר הפרונויות המזדהים כטרנסג'נדרים, לא בינאריים או ג'נדרקווררים, מספר שסביר שימשיך לגדול ככל שהנורמות התרבותיות הרחבות יותר יכלול ככל שהדור הבא מפתח אוצר מילים ומסגרת תיאורטית משופרים שבמסגרתם ניתן להבין ולפרט את זהותם המגדרית. עד שאתה קורא את זה, המספרים שלנו על השכיחות של טרנסג'נדרים בפאנדום - או הטרמינולוגיה המשמשת לתיאורם או אפילו מושג המגדר עצמו - עשויים להיות מיושנים.

לאורך הספר הזה, עודדנו את הקוראים לא לחשוב על הספר הזה לא כעל האמת הסופית והבלתי מעורערת על פרוות, אלא לחשוב עליו כעל תמונת מצב בזמן. אנחנו נוטים לחשוב על זה כעל הצצה לאיך היה מצב המחקר הפרונוי ברגע נתון, עם ההסתייגות שכל מחקר עתידי יכול לשפר את הבנתנו בכל אחד מהנושאים הללו. אמנם אנחנו לא יכולים לקרוא לזה בדיוק מסמך חי, אבל אנחנו יכולים לחזות -בביטחון רב ככל שנוכל -שכמעט בוודאות תהיה מהדורה שנייה של הספר הזה, ושהיא תכלול כל מיני עדכונים ותוספות מה שהצגנו כאן. 3 אז איך נראה העתיד של Furscience והמחקר שלנו? למרות שקשה לדעת מתי הסרנדיפיות תכה ותשלח חוקר לתור אחר קו מחקר חדש לגמרי, אנו יכולים לציין כמה קווי מחקר שאנו מעוניינים במיוחד להמשיך בשנים הקרובות. ראשית, אנו עדיין מעוניינים מאוד להבין כיצד פרונויות משתמשות במרחבי פאנדום ובנושא הפנטזיה של תוכן פרונוי כדי לעצב ולפתח תחושת זהות קוהרנטית, חיונית ויציבה. ברצוננו להריץ מחקרים נוספים שיתייחסו בצורה ישירה יותר לתהליכים המעורבים, כולל לראות, אולי לאורך, האם אנו יכולים לעקוב אחר שינויים באופן שבו פרונויות רואים את עצמם לאורך תקופה ארוכה.

קו מחקר שני שאנו מתעניינים במיוחד בו הוא הבנה טובה יותר של התפקיד שהאינטרנט ימלא בדינמיקה של פאנדום והתנהגות פרונוית. בשנים האחרונות ראינו כמה פרווה.

3למרות שאם הספר יתארך בהרבה, ייתכן שנצטרך לפצל אותו לשניים.

סט נפח!

השיח התרחק מלהתרחש בעיקר בפורומים, במקום להתקיים ברשתות החברתיות, קבוצות כמו טלגרם, ואולי לאחרונה, תוכניות כמו VRChat. פרונויות רבות סיפרו לנו בשקיקה כיצד היכולת לקיים אינטראקציה עם פרונויות אחרות במציאות מדומה, כאשר הם יכולים להסתובב כפורסונאות שלהם, היא ההתנהגות האהובה עליהם הקשורה לפרווה. לשם כך, בזמן כתיבת ספר זה, אנו נמצאים בתהליך של הפעלת צמד מחקרים שמעריכים את השימוש ב-VR ובבקרב פרונויים ואשר מתחילים להתעמק בשאלות של אילו פרונויות יש הסבירות הגבוהה ביותר להשתמש ב-VR, במדוע הם משתמשים ב-VR, בוכיכד אינטראקציה במרחבים וירטואליים משתווה לאינטראקציה במרחבים בעולם האמיתי. 4 תחום נוסף שמעניין את המחקר שלנו הוא התפקיד ההולך וגדל של פוליטיקה ואקטיביזם במרחבי פאנדום. כמספר של פרוות טרנסג'נדרים צפויות לעלות בעתיד, ומכיוון שזה ממשיך להיות נושא טעון מאוד בשיח הפוליטי הפופולרי, אנו מצפים לחלוטין שהפאנדום הפרונוי יהפוך למרחב לא רק לאסקפיזם אלא לארגון פוליטי ואקטיביזם. המתח עשוי לצמוח בין פרונויות שיעדיפו שהמרחב יישאר ניטרלי מבחינה פוליטית לבין רוב הולך וגדל של הפרונוים שעבורם אוהד פרונוי לא פוליטי פשוט אינו אפשרי. את הדינמיקה של השינוי הזה בפאנדום יהיה מרתק לתעד. היינו רוצים גם ללמוד טוב יותר פרונויות שקולם מיוצג לעתים קרובות בחסר במרחבי פאנדום ובמחקר שלנו. בשנים האחרונות ראינו כמה זה היה פורה להפליא

לערוך מחקרים איכותיים המגיעים לפרטים העשירים ולחוויות החיים של פרונויות גזעיות, אוטיסטים פרונויות, ופרונויות טרנסג'נדריות. בנוסף למעקב ישירות אחר השאלות הרבות שהעלו ראיונות אלה, נרצה גם להשתמש בלקחים שלמדנו מגישה זו כדי למצוא למד קבוצות אחרות שמתעלמות מהן לעתים קרובות או מושתקות בתוך המעריצים הפרונויים. לדוגמה, כמה פרונויות הביאו לידיעתנו לאחרונה את העובדה שהכנס והסקרים המקוונים שלנו מפספסים לעתים קרובות פרונויות עם מוגבלויות או פרונויות ישנות יותר שעלולות, מסיבות של להיות קצת מנותקים מהעיקר

פאנדום או שהם פשוט יותר מבדדים באינטראקציות שלהם עם פרוותיות אחרות, אולי לא תהיה להם הזדמנות לעשות את הסקרים שלנו. אנחנו גם רוצים למצוא דרך ללמוד פרוות מתחת לגיל —18 באופן אידיאלי ללמוד פרוותים בגילאי 13 או 14 בדיוק כשהם נכנסים לפאנדום, כדי להבין טוב יותר את הדינמיקה של להיות קטין בפאנדום הפרוותי וכדי להבין טוב יותר את השנים הראשונות של היותו פרוותי - המעבר מלהיות פרוותי. מעריך של תקשורת פרוותית כדי להפוך לחבר פעיל בפאנדום הפרוותי.

4בתור מעריך ותיק של ז'אנר הסייברפאנק, אני חייב להתנגד לדחף להשתמש במונח.

"Meatspace" כדי להתייחס לעולם האמיתי!

לא משנה לאן יובילו אותנו המחקרים העתידיים שלנו, אנו בטוחים Furscience-שימשיך להיות מוקדש לשימוש במדע כדי לעזור לאחרים -פרוותיים ולא-פרוותיים כאחד -כדי להבין טוב יותר את המעריצים הפרוותיים ולעזור להפיג תפיסות מוטעות סטיגמטיות לגבי פרוותיות. אנו מקווים שהספר הזה עוזר לך בהקשר זה, ותודה לך -בין אם אתה פרוותי שהשתתפת ישירות בלימודים שלנו או פשוט מנסה ללמוד יותר על הפאנדום הזה שלהם, הורה לפרוותי שמנסה להבין טוב יותר העניין החדש של ילדך, מלומד ומשתף פעולה עתידי פוטנציאלי שמבקר את עבודתנו דרך פרספקטיבה תיאורטית אחרת, או עיתונאי שעושה את בדיקת הנאותות שלך ומנסה לכתוב את המאמר המדויק ביותר על פרוותיות שאתה יכול. הספר הזה, ובאמת, המחקר שלנו והמסע המדהים שעבר בעשור האחרון, לא היו אפשריים בלעדיהם. הפניות. Dunning, D. (2011). *Psychology, 44, 247- 296. https://doi.org/10.1016/B978-0-12-385522-0.00005-1* Advances in Experimental Social

6.

ביוגרפיות של מחבר.

קתלין גרבאסי.

קתלין גרבאסי היא פסיכולוגית חברתית ואנתרופולוגית שפרש לאחרונה. היא הייתה המחברת הראשית של המחקר הראשון שפורסם על פרוות, שנבדק על ידי ביקורת עמיתים. כיום היא חוקרת את הפאנדום הפרוותי, כמו גם זהויות ת'ריאן ואחרות. קורטני "נוקה" פלנט קורטני, או נוקה, כפי שהוא מכונה על ידי חבריו ועמיתיו הפרוונים, היא פסיכולוגית חברתית שסיימה תואר דוקטור ב-4102 מאוניברסיטת ווטרלו וכיום היא פרופסור חבר לפסיכולוגיה בבישוף'ס.

אוניברסיטת שרברוק, קוויבק, קנדה. הוא פרוותי "רשמית" כבר יותר מ-51 שנה, אם כי העניין שלו בתקשורת פרוותית חוזר אפילו יותר מזה. תחומי העניין המחקריים של Nuka כוללים סטיגמה, זהות קבוצתית ופנטזיה וכיצד כל התהליכים הללו פועלים בהקשר של תרבויות מעריצים, כולל פרוות, ברוני, מעריצי אנימה ומעריצי מלחמת הכוכבים. הוא גם חוקר את ההשפעות של התקשורת בצורה רחבה יותר על הדרך בה אנו חושבים, מרגישים ומתנהגים. זהו ספרו החמישי המבוסס על מחקריו. סטיבן רייזן סטיבן רייזן הוא פרופסור לפסיכולוגיה באוניברסיטת Texas A&M-Commerce תחומי העניין שלו במחקר כוללים נושאים הקשורים לזהות אישית (למשל, אוהדים) וזהות חברתית (למשל, פאנדום). שרון א. רוברטס שרון א. רוברטס היא פרופסור חבר במכללת אוניברסיטת רניסון באוניברסיטת ווטרלו בקנדה. הרקע החינוכי שלה הוא בינתחומי: פסיכולוגיה (BAHns), סוציולוגיה (MA, PhD) ועבודה סוציאלית (MSW). היא אחת ממייסדי IARP / Furscience אליזבת פיין אליזבת פיין, Ph.D. הוא פרופסור חבר ויו"ר המחלקה לפסיכולוגיה באוניברסיטת Duquesne היא המחברת של "חי על הספקטרום: אוטיזם ונוער בקהילה" (2020 NYU Press, ועורכת משותפת, יחד עם קלריס ריוס, של "אוטיזם בתרגום: שיחה בין-תרבותית על תנאי הספקטרום האוטיסטי" (Palgrave, 2018) (אנתרופולוגיה פסיכולוגית ופסיכולוגית קלינית מוסמכת, עבודתה מתמקדת בצומת של פסיכולוגיה ותרבות. היא שרה עם להקת הסינתפופ Take Me With You ותקליטנים עם צוות Treasure בפייטסבורג, פנסילבניה.

פרנסס היי הנרי.

פרנסס היא פרופסור חבר אורח להיסטוריה במכללת אוניברסיטת קינגס באוניברסיטת ווסטרן, קנדה. היא קיבלה את הדוקטורט שלה בהיסטוריה מאוניברסיטת ווסטרן בשנת 2019. המחקר שלה מתמקד בהומוסקסואליות באירופה המוקדמת המודרנית, במיוחד בצמתים של מיניות, מגדר, דת ומשפט. היא בתהליך של הפיכת התזה שלה לספר. אנה רנה הנרי אנה רנה הנרי היא סטודנטית לתואר שני בסוציולוגיה באוניברסיטת גואלף, קנדה. המחקר שלה מתמקד במוגבלות (בעיקר מחלות נפש) ובסטיגמה. בתור תואר ראשון במכללת אוניברסיטת רניסון באוניברסיטת ווטרלו, היא עבדה בשיתוף פעולה הדוק עם ד"ר שרון רוברטס כחברה. Furscience-בהיא ממשיכה לעבוד איתם על פרסומים רבים שיגיעו בקרוב. תומאס ר. ברוקס השלישי ד"ר תומס

ר. ברוקס הוא עוזר פרופסור לפסיכולוגיה באוניברסיטת ניו מקסיקו היילנדס. הוא המנחה של מעבדת החיבור האנושי, שם הוא ותלמידיו חוקרים את העקרונות הפסיכולוגיים של האופן שבו בני אדם יוצרים ומתחזקים מערכות יחסים בהקשרים רומנטיים, טכנולוגיים, מטפיזיים וחינוכיים. תומס הוא אחד מחברי הספר: CAPE: A Multidimensional Model of Fan Interest. קמיל אדמס קמיל או "קאמי" היא סופרת נלהבת ורגישה מאוד שבדרך כלל ניתן למצוא אותה כשהאף קבור בספר. היא בוגרת בהצטיינות של אוניברסיטת טוסקיגי וסטודנטית לתואר שני באוניברסיטת קלגרי, שם היא לומדת מדעי המדינה. כיום היא חוקרת את הקשר בין מדיה חברתית לטרור פנים ימני.

הצג נתונים סטטיסטיים של פרסום.